

Krivični zakonik

Zakonik o krivičnom postupku

*Zakon o izvršenju kazni zatvora,
novčane kazne i mjera bezbjednosti*

oebs Organizacija za evropsku
bezbjednost i saradnju
Misija u Crnoj Gori

oebs Organizacija za evropsku
bezbjednost i saradnju
Misija u Crnoj Gori

CRNA GORA
MINISTARSTVO PRAVDE

Krivični zakonik

Zakonik o krivičnom postupku

Zakon o izvršenju kazni zatvora, novčane kazne i mjera bezbjednosti

Podgorica, 2015.

Naziv publikacije
Krivični zakonik
Zakonik o krivičnom postupku
Zakon o izvršenju kazni zatvora, novčane kazne i mjera bezbjednosti

Izdavač
Ministarstvo pravde Crne Gore

Priprema i štampa
Tehnička priprema: Miloš Otašević
Štampa: Artgrafika, Podgorica

Tiraž
600 primjeraka

This publication was made possible thanks to funding from the OSCE Mission to Montenegro, United States Embassy in Podgorica - Department of State's Bureau of International Narcotics and Law Enforcement Affairs (INL) and Judicial Training Center of Montenegro.

Izrada ove publikacije omogućena je uz podršku Misije OEBS-a u Crnoj Gori, Američke ambasade u Podgorici – Biroa Stejt Dipartmenta za borbu protiv međunarodne trgovine drogom i sprovođenje zakona (INL) i Centra za edukaciju nosilaca pravosudne funkcije.

Sadržaj

Krivični zakonik Crne Gore

OPŠTI DIO

GLAVA PRVA.....	3
OSNOVNE ODREDBE.....	3
GLAVA DRUGA	4
KRIVIČNO DJELO	4
1. Opšte odredbe o krivičnom djelu	4
2. Pokušaj krivičnog djela i dobrovoljni odustanak.....	8
3. Saučesništvo u krivičnom djelu.....	9
4. Posebne odredbe o odgovornosti za krivična djela učinjena pu- tem medija.....	10
5. Odgovornost pravnih lica za krivično djelo.....	11
GLAVA TREĆA.....	12
KAZNE.....	12
1. Svrha kažnjavanja, vrste kazni i uslovi za njihovo izricanje	12
2. Odmjeravanje kazne	17
GLAVA ČETVRTA.....	23
MJERE UPOZORENJA	23
1. Uslovna osuda i sudska opomena	23
GLAVA PETA.....	29
MJERE BEZBJEDNOSTI	29
GLAVA ŠESTA.....	37
ODREDBE O MALOLJETNICIMA	37
1. Osnovne odredbe	37
GLAVA SEDMA	38
ODUZIMANJE IMOVINSKE KORISTI.....	38
GLAVA OSMA.....	40
PRAVNE POSLJEDICE OSUDE	40

GLAVA DEVETA.....	42
REHABILITACIJA, PRESTANAK PRAVNIH POSLJEDICA OSUDE I DAVANJE PODATAKA IZ KAZNENE EVIDENCIJE	42
GLAVA DESETA	45
ZASTARJELOST	45
GLAVA JEDANAESTA	48
AMNESTIJA I POMILOVANJE.....	48
GLAVA DVANAESTA.....	49
VAŽENJE KRIVIČNOG ZAKONODAVSTVA CRNE GORE	49
GLAVA TRINAESTA.....	52
ZNAČENJE IZRAZA	52

POSEBNI DIO

GLAVA ČETRNAESTA.....	55
KRIVIČNA DJELA PROTIV ŽIVOTA I TIJELA.....	55
GLAVA PETNAESTA.....	60
KRIVIČNA DJELA PROTIV SLOBODA I PRAVA ČOVJEKA I GRA- ĐANINA.....	60
GLAVA ŠESNAESTA.....	69
KRIVIČNA DJELA PROTIV IZBORNIH PRAVA.....	69
GLAVA SEDAMNAESTA.....	73
KRIVIČNA DJELA PROTIV ČASTI I UGLEDA.....	73
GLAVA OSAMNAESTA.....	76
KRIVIČNA DJELA PROTIV POLNE SLOBODE.....	76
GLAVA DEVETNAESTA.....	81
KRIVIČNA DJELA PROTIV BRAKA I PORODICE.....	81
GLAVA DVADESETA.....	85
KRIVIČNA DJELA PROTIV PRAVA IZ RADA.....	85
GLAVA DVADESET PRVA.....	88
KRIVIČNA DJELA PROTIV INTELEKTUALNE SVOJINE.....	88

GLAVA DVADESET DRUGA.....	91
KRIVIČNA DJELA PROTIV IMOVINE	91
GLAVA DVADESET TREĆA	100
KRIVIČNA DJELA PROTIV PLATNOG PROMETA I PRIVREDNOG POSLOVANJA.....	100
GLAVA DVADESET ČETVRTA.....	114
KRIVIČNA DJELA PROTIV ZDRAVLJA LJUDI.....	114
GLAVA DVADESET PETA.....	121
KRIVIČNA DJELA PROTIV ŽIVOTNE SREDINE I UREĐENJA PROSTORA.....	121
GLAVA DVADESET ŠESTA.....	133
KRIVIČNA DJELA PROTIV OPŠTE SIGURNOSTI LJUDI I IMOVI- NE	133
GLAVA DVADESET SEDMA.....	138
KRIVIČNA DJELA PROTIV BEZBJEDNOSTI JAVNOG SAOBRA- ĆAJA.....	138
GLAVA DVADESET OSMA.....	143
KRIVIČNA DJELA PROTIV BEZBJEDNOSTI RAČUNARSKIH PO- DATAKA	143
GLAVA DVADESET DEVETA.....	146
KRIVIČNA DJELA PROTIV USTAVNOG UREĐENJA I BEZBJED- NOSTI CRNE GORE	146
GLAVA TRIDESETA.....	152
KRIVIČNA DJELA PROTIV DRŽAVNIH ORGANA.....	152
GLAVA TRIDESET PRVA.....	156
KRIVIČNA DJELA PROTIV PRAVOSUĐA.....	156
GLAVA TRIDESET DRUGA.....	162
KRIVIČNA DJELA PROTIV JAVNOG REDA I MIRA	162
GLAVA TRIDESET TREĆA	169
KRIVIČNA DJELA PROTIV PRAVNOG SAOBRAĆAJA.....	169

GLAVA TRIDESET ČETVRTA	171
KRIVIČNA DJELA PROTIV SLUŽBENE DUŽNOSTI	171
GLAVA TRIDESET PETA	176
KRIVIČNA DJELA PROTIV ČOVJEČNOSTI I DRUGIH DOBARA ZAŠTIĆENIH MEĐUNARODNIM PRAVOM.....	176
GLAVA TRIDESET ŠESTA	190
KRIVIČNA DJELA PROTIV VOJSKE CRNE GORE.....	190
GLAVA TRIDESET SEDMA	203
PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE.....	203

Zakonik o krivičnom postupku

Dio prvi

OPŠTE ODREDBE

Glava I	207
OSNOVNA PRAVILA.....	207
Glava II	215
NADLEŽNOST SUDOVA	215
1. STVARNA NADLEŽNOST I SASTAV SUDA.....	215
2. MJESNA NADLEŽNOST	216
3. SPAJANJE I RAZDVAJANJE POSTUPKA.....	217
4. PRENOŠENJE MJESNE NADLEŽNOSTI.....	219
5. SUKOB NADLEŽNOSTI	219
Glava III	221
IZUZEĆE.....	221
Glava IV	224
DRŽAVNI TUŽILAC	224
Glava V	226
PRIVATNI TUŽILAC I OŠTEĆENI.....	226

Glava VI.....	232
BRANILAC.....	232
Glava VII.....	236
RADNJE DOKAZIVANJA.....	236
1. PRETRESANJE STANA, STVARI I LICA.....	236
2. PRIVREMENO ODUZIMANJE PREDMETA I IMOVINSKE KORISTI.....	241
3. POSTUPANJE SA SUMNJIVIM STVARIMA	248
4. SASLUŠANJE OKRIVLJENOG	249
5. SVJEDOK.....	252
6. UVIĐAJ I REKONSTRUKCIJA.....	263
7. VJEŠTAČENJE	264
8. FOTOGRAFIJE I AUDIOVIZUELNI SNIMCI	272
9. MJERE TAJNOG NADZORA	273
Glava VIII.....	279
MJERE ZA OBEZBJEĐENJE PRISUSTVA OKRIVLJENOG I ZA NESMETANO VOĐENJE KRIVIČNOG POSTUPKA	279
1. ZAJEDNIČKE ODREDBE	279
2. POZIV	279
3. DOVOĐENJE	280
4. MJERE NADZORA.....	280
5. JEMSTVO	283
6. PRITVOR	284
7. POSTUPANJE SA PRITVORENIM LICEM	288
Glava IX.....	291
DONOŠENJE I SAOPŠTAVANJE ODLUKA.....	291
Glava X.....	293
DOSTAVLJANJE PISMENA I RAZMATRANJE SPISA	293
Glava XI.....	299
PODNEŠCI I ZAPISNICI.....	299
Glava XII.....	304
ROKOVI.....	304
Glava XIII	307
IZVRŠENJE ODLUKA	307

Glava XIV.....	310
TROŠKOVI KRIVIČNOG POSTUPKA.....	310
Glava XV.....	315
IMOVINSKOPRAVNI ZAHITJEVI.....	315
Glava XVI.....	319
PREJUDICIJALNA PITANJA I OSTALE ODREDBE.....	319

Dio drugi

TOK POSTUPKA

A. IZVIĐAJ

Glava XVII.....	322
KRIVIČNA PRIJAVA.....	322

B. PRETHODNI POSTUPAK

Glava XVIII.....	336
ISTRAGA.....	336
Glava XIX.....	343
OPTUŽNICA I PREISPITIVANJE OPTUŽNICE.....	343
Glava XX.....	347
SPORAZUM O PRIZNANJU KRIVICE.....	347

V. GLAVNI PRETRES I PRESUDA

Glava XXI.....	350
PRIPREME ZA GLAVNI PRETRES.....	350
Glava XXII.....	354
GLAVNI PRETRES.....	354
1. JAVNOST GLAVNOG PRETRESA.....	354
2. RUKOVOĐENJE GLAVNIM PRETRESOM.....	355
3. PRETPOSTAVKE ZA ODRŽAVANJE GLAVNOG PRETRESA.....	357
4. ODLAGANJE I PREKIDANJE GLAVNOG PRETRESA.....	359
5. ZAPISNIK O GLAVNOM PRETRESU.....	360
6. POČETAK GLAVNOG PRETRESA I SASLUŠANJE OPTU-	

ŽENOG	362
7. DOKAZNI POSTUPAK	366
8. ZAVRŠNE RIJEČI	372
9. ODBACIVANJE OPTUŽNICE	373

Glava XXIII..... 375

PRESUDA	375
1. IZRICANJE PRESUDE	375
2. VRSTE PRESUDA	376
3. OBJAVLJIVANJE PRESUDE	377
4. PISMENA IZRADA I DOSTAVLJANJE PRESUDE	379

G. POSTUPAK PO PRAVNIM LIJEKOVIMA

Glava XXIV..... 382

REDOVNI PRAVNI LIJEKOVI	382
1. ŽALBA NA PRESUDU PRVOSTEPENOG SUDA	382
1) Pravo na izjavljivanje žalbe.....	382
2) Sadržaj žalbe.....	383
3) Osnovi zbog kojih se presuda može pobijati	384
4) Postupak po žalbi.....	386
5) Granice ispitivanja prvostepene presude	389
6) Odluke drugostepenog suda po žalbi	391
2. ŽALBA NA PRESUDU DRUGOSTEPENOG SUDA	394
3. ŽALBA NA RJEŠENJE	395

Glava XXV 397

VANREDNI PRAVNI LIJEKOVI	397
1. PONAVLJANJE KRIVIČNOG POSTUPKA	397
2. VANREDNO UBLAŽAVANJE KAZNE	403
3. ZAHTJEV ZA ZAŠTITU ZAKONITOSTI	404

D. POSEBNE ODREDBE O SKRAĆENOM POSTUPKU, POSTUPKU ZA KAŽNJAVANJE BEZ GLAVNOG PRETRESA I IZRICANJU SUDSKE OPOMENE

Glava XXVI..... 409

SKRAĆENI POSTUPAK	409
-------------------------	-----

Glava XXVII 416

POSTUPAK ZA IZRICANJE KRIVIČNE SANKCIJE BEZ GLAVNOG PRETRESA.....	416
---	-----

Glava XXVIII.....	418
POSEBNE ODREDBE O IZRICANJU SUDSKE OPOMENE	418

Dio treći

POSEBNI POSTUPCI

Glava XXIX.....	420
POSTUPAK ZA PRIMJENU MJERA BEZBJEDNOSTI, ODUZIMANJE IMOVINSKE KORISTI, TRAJNO ODUZIMANJE IMOVINE ČIJE ZAKONITO PORIJEKLO NIJE DOKAZANO I OPOZIVANJE USLOVNE OSUDE	420
1. POSTUPAK ZA PRIMJENU MJERA BEZBJEDNOSTI.....	420
2. POSTUPAK ZA ODUZIMANJE IMOVINSKE KORISTI	424
3. TRAJNO ODUZIMANJE IMOVINE ČIJE ZAKONITO PORIJEKLO NIJE DOKAZANO.....	426
4. POSTUPAK ZA OPOZIVANJE USLOVNE OSUDE	428
Glava XXX	429
POSTUPAK ZA REHABILITACIJU, PRESTANAK PRAVNIH POSLJEDICA OSUDE I MJERA BEZBJEDNOSTI	429
Glava XXXI.....	432
POSTUPAK ZA NAKNADU ŠTETE, REHABILITACIJU I OSTVARENJE DRUGIH PRAVA LICA NEOSNOVANO OSUĐENIH, NEZAKONITO ILI NEOSNOVANO LIŠENIH SLOBODE.....	432
Glava XXXII	437
POSTUPAK ZA IZDAVANJE POTJERNICE I OBJAVE	437
Glava XXXIII.....	439
PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE.....	439

Zakon o izvršenju kazni zatvora, novčane kazne i mjera bezbjednosti

I. OSNOVNE ODREDBE	443
II. IZVRŠENJE KAZNI ZATVORA.....	445
III. IZVRŠENJE NOVČANE KAZNE	490
IV. IZVRŠENJE MJERA BEZBJEDNOSTI.....	491
V. OVLAŠĆENJA U OBAVLJANJU POSLOVA OBEZBJEĐENJA.....	498
VI. KONTROLA IZVRŠENJA	510
VII. KAZNE NE ODREDBE.....	512
VIII. PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE.....	513

Krivični zakonik Crne Gore

"Službeni list CG", br. 70/03, 13/04, 47/06, 40/08, 25/10, 32/11,
64/11, 40/13, 56/13, 14/15 i 42/15.

OPŠTI DIO

GLAVA PRVA

OSNOVNE ODREDBE

Osnov i granice krivičnopravne prinude

Član 1

Zaštita čovjeka i drugih osnovnih društvenih vrijednosti predstavlja osnov i granice za određivanje krivičnih djela, propisivanje krivičnih sankcija i njihovu primjenu, u mjeri u kojoj je to nužno za suzbijanje tih djela.

Zakonitost u određivanju krivičnih djela i propisivanju krivičnih sankcija

Član 2

Kazna ili druga krivična sankcija može se izreći samo za djelo koje je, prije nego što je učinjeno, bilo zakonom određeno kao krivično djelo i za koje je bila zakonom propisana kazna.

Nema kazne bez krivice

Član 3

Kazna i mjere upozorenja mogu se izreći samo učiniocu koji je kriv za učinjeno krivično djelo.

Krivične sankcije i njihova opšta svrha

Član 4

(1) Krivične sankcije su: kazne, mjere upozorenja, mjere bezbjednosti i vaspitne mjere.

(2) Opšta svrha propisivanja i izricanja krivičnih sankcija je suzbijanje djela kojima se povređuju ili ugrožavaju vrijednosti zaštićene krivičnim zakonodavstvom.

GLAVA DRUGA

KRIVIČNO DJELO

1. Opšte odredbe o krivičnom djelu

Krivično djelo

Član 5

Krivično djelo je djelo koje je zakonom određeno kao krivično djelo, koje je protivpravno i koje je skrivljeno.

Način izvršenja krivičnog djela

Član 6

- (1) Krivično djelo može se učiniti činjenjem ili nečinjenjem.
- (2) Krivično djelo je učinjeno nečinjenjem kad je učinilac propustio činjenje koje je bio dužan da izvrši.
- (3) Nečinjenjem može biti učinjeno i krivično djelo koje zakonom nije određeno kao nečinjenje, ako je učinilac propuštanjem dužnog činjenja ostvario obilježjakrivičnog djela.

Vrijeme izvršenja krivičnog djela

Član 7

- (1) Krivično djelo je učinjeno u vrijeme kad je izvršilac radio ili bio dužan da radi, bez obzira kad je posljedica djela nastupila.
- (2) Za saučesnika se smatra da je krivično djelo učinio u vrijeme kad je radio ili bio dužan da radi.

Mjesto izvršenja krivičnog djela

Član 8

- (1) Krivično djelo je učinjeno u mjestu gdje je izvršilac radio i bio dužan da radi ili gdje je u cjelini ili djelimično nastupila posljedica djela, a u slučaju pokušaja i tamo gdje je posljedica pokušanog djela po njegovom umišljaju trebalo ili mogla da nastupi.

(2) Za saučesnika se smatra da je djelo učinio i u mjestu u kojem je preduzeo radnju saučesništva.

Djelo malog značaja

Član 9

Briše se („Službeni list“, br. 25/10)

Nužna odbrana

Član 10

(1) Nije krivično djelo ono djelo koje je učinjeno u nužnoj odbrani.

(2) Nužna je ona odbrana koja je neophodno potrebna da učinilac od svog dobra ili dobra drugoga odbije istovremen ili neposredno predstojeći protivpravan napad.

(3) Učinitelj koji je prekoračio granice nužne odbrane može se blaže kazniti, a ako je prekoračenje učinio usljed jake razdraženosti ili prepasti izazvane napadom, može se i osloboditi od kazne.

Krajnja nužda

Član 11

(1) Nije krivično djelo ono djelo koje je učinjeno u krajnjoj nuždi.

(2) Krajnja nužda postoji kad je djelo učinjeno radi toga da učinilac otkloni od svog dobra ili dobra drugoga istovremenu ili neposredno predstojeću neskrivljenu opasnost koja se na drugi način nije mogla otkloniti, a pri tom učinjeno zlo nije veće od zla koje je prijetilo.

(3) Učinitelj koji je sam izazvao opasnost, ali iz nehata ili je prekoračio granice krajnje nužde, može se blaže kazniti, a ako je prekoračenje učinjeno pod naročito olakšavajućim okolnostima, može se i osloboditi od kazne.

(4) Nema krajnje nužde ako je učinilac bio dužan da se izlaže opasnosti koja je prijetila.

Sila i prijetnja

Član 12

(1) Nije krivično djelo ono djelo koje je učinjeno pod dejstvom apsolutne sile.

(2) Ako je djelo učinjeno da bi učinilac od svog dobra ili dobra drugoga

otklonio opasnost koja je nastala usljed sile koja nije apsolutna ili prijetnje, na učinioca će se primijeniti odredbe člana 11 ovog zakonika, uzimajući silu ili prijetnju kao neskrivljenu opasnost.

(3) Ako je krivično djelo učinjeno pod dejstvom sile ili prijetnje, a nijesu ispunjeni uslovi iz st. 1 ili 2 ovog člana, učinilac se može blaže kazniti, a ako je djelo učinjeno pod naročito olakšavajućim okolnostima, može se i osloboditi od kazne.

(4) U slučajevima iz st. 1 i 2 ovog člana, ako se lice prema kojem je primijenjena sila ili prijetnja ne smatra izvršiocem krivičnog djela, kao izvršilac krivičnog djela smatraće se lice koje je primijenilo silu ili prijetnju.

Krivica

Član 13

(1) Kriv je za krivično djelo učinilac koji je uračunljiv i koji je postupao sa umišljajem, a bio je svjestan ili je bio dužan i mogao biti svjestan da je njegovo djelo zabranjeno.

(2) Za krivično djelo učinjeno iz nehata učinilac može biti kriv samo kad to zakon određuje.

Uračunljivost

Član 14

(1) Nije uračunljiv učinilac koji u vrijeme izvršenja protivpravnog djela određenog u zakonu kao krivično djelo nije mogao da shvati značaj svog djela ili nije mogao da upravlja svojim postupcima usljed duševne bolesti, privremene duševne poremećenosti, zaostalog duševnog razvoja ili druge teže duševne poremećenosti (neuračunljivost).

(2) Učinilac krivičnog djela čija je sposobnost da shvati značaj svog djela ili sposobnost da upravlja svojim postupcima bila bitno smanjena usljed nekog stanja iz stava 1 ovog člana (bitno smanjena uračunljivost) može se blaže kazniti.

(3) Krivica učinioca krivičnog djela koji se upotrebom alkohola, droga ili na drugi način doveo u stanje u kojem nije mogao da shvati značaj svog djela ili da upravlja svojim postupcima utvrđuje se prema vremenu neposredno prije dovođenja u takvo stanje.

(4) Učiniocu koji je pod okolnostima iz stava 3 ovog člana učinio krivično djelo u stanju bitno smanjene uračunljivosti ne može se ublažiti kazna.

Umišljaj

Član 15

Krivično djelo je učinjeno sa umišljajem kad je učinilac bio svjestan svog djela i htio njegovo izvršenje ili kad je učinilac bio svjestan da može učiniti djelo pa je na to pristao.

Nehat

Član 16

Krivično djelo je učinjeno iz nehata kad je učinilac bio svjestan da svojom radnjom može učiniti djelo, ali je olako držao da do toga neće doći ili da će to moći spriječiti ili kad nije bio svjestan da svojom radnjom može učiniti djelo iako je prema okolnostima pod kojima je ono učinjeno i prema svojim ličnim svojstvima bio dužan i mogao biti svjestan te mogućnosti.

Odgovornost za težu posljedicu

Član 17

Kad je iz krivičnog djela proizašla teža posljedica zbog koje zakon za to djelo propisuje težu kaznu, ta se kazna može izreći ako je učinilac u odnosu na tu posljedicu postupao iz nehata, a i sa umišljajem ako time ne ostvaruje obilježja nekog drugog krivičnog djela.

Stvarna zabluda

Član 18

(1) Nije krivično djelo ono djelo koje je učinjeno u neotklonjivoj stvarnoj zabludi.

(2) Neotklonjiva stvarna zabluda postoji ako učinilac nije bio dužan i nije mogao da izbjegne zabludu u pogledu neke stvarne okolnosti koja predstavlja obilježje krivičnog djela ili u pogledu neke stvarne okolnosti koja bi, da je zaista postojala, činila djelo dozvoljenim.

(3) Ako je učinilac bio u stvarnoj zabludi usljed nehata, postojaće krivično djelo učinjeno iz nehata kad je to propisano zakonom.

Pravna zabluda

Član 19

(1) Nije krivično djelo ono djelo koje je učinjeno u neotklonjivoj pravnoj zabludi.

(2) Neotklonjiva pravna zabluda postoji ako učinilac nije bio dužan i nije mogao da zna da je djelo koje je učinio zabranjeno.

(3) Učiniocu koji nije znao da je djelo zabranjeno, ali je to bio dužan i mogao da zna, kazna se može ublažiti.

2. Pokušaj krivičnog djela i dobrovoljni odustanak

Pokušaj

Član 20

(1) Ko sa umišljajem započne izvršenje krivičnog djela, ali ga ne dovrši, kazniće se za pokušaj krivičnog djela za koje se po zakonu može izreći kazna zatvora od pet godina ili teža kazna, a za pokušaj drugog krivičnog djela samo kad zakon izričito propisuje kažnjavanje i za pokušaj.

(2) Kao započinjanje izvršenja krivičnog djela smatra se i upotreba određenog sredstva ili primjena određenog načina izvršenja, ako su oni zakonom određeni kao obilježja krivičnog djela.

(3) Učinilac će se za pokušaj kazniti kaznom propisanom za krivično djelo, a može se i blaže kazniti.

Nepodoban pokušaj

Član 21

Učinilac koji pokuša da izvrši krivično djelo nepodobnim sredstvom ili prema nepodobnom predmetu može se osloboditi od kazne.

Dobrovoljni odustanak

Član 22

(1) Učinilac koji je pokušao izvršenje krivičnog djela, ali je dobrovoljno odustao od njegovog izvršenja, može se osloboditi od kazne.

(2) U slučaju dobrovoljnog odustanka, učinilac će se kazniti za one radnje

koje čine neko drugo samostalno krivično djelo, koje nije obuhvaćeno krivičnim djelom od čijeg izvršenja je učinilac odustao.

3. *Saučesništvo u krivičnom djelu*

Izvršilaštvo i saizvršilaštvo

Član 23

(1) Izvršilac krivičnog djela je lice koje preuzima radnju izvršenja krivičnog djela ili koje posredstvom drugog lica izvrši krivično djelo, ukoliko se to drugo lice ne može smatrati izvršiocom krivičnog djela.

(2) Ako više lica, učestvovanjem u radnji izvršenja sa umišljajem ili iz nehata, zajednički izvrše krivično djelo, ili ostvarujući zajedničku odluku drugom radnjom sa umišljajem bitno doprinesu izvršenju krivičnog djela, svako od njih kazniće se kaznom propisanom za to djelo.

Podstrekavanje

Član 24

(1) Ko drugog sa umišljajem podstrekne da učini krivično djelo, kazniće se kao da ga je sam izvršio.

(2) Ko drugog sa umišljajem podstrekava na izvršenje krivičnog djela za koje se po zakonu može izreći kazna zatvora od pet godina ili teža kazna, a djelo ne bude ni pokušano, kazniće se kao za pokušaj krivičnog djela.

Pomaganje

Član 25

(1) Ko drugom sa umišljajem pomogne u izvršenju krivičnog djela, kazniće se kao da ga je sam izvršio, a može se i blaže kazniti.

(2) Kao pomaganje u izvršenju krivičnog djela smatra se naročito: davanje savjeta ili uputstava kako da se izvrši krivično djelo, stavljanje učiniocu na raspolaganje sredstava za izvršenje krivičnog djela, stvaranje uslova ili otklanjanje prepreka za izvršenje krivičnog djela, kao i unaprijed obećano prikriivanje krivičnog djela, učinioca, sredstava kojima je krivično djelo izvršeno, tragova krivičnog djela ili predmeta pribavljenih krivičnim djelom.

Granice odgovornosti i kažnjivosti saučesnika

Član 26

(1) Saizvršilac je odgovoran u granicama svog umišljaja ili nehata, a podstrekač i pomagač u granicama svog umišljaja.

(2) Saizvršilac, podstrekač ili pomagač koji je dobrovoljno spriječio izvršenje krivičnog djela može se osloboditi od kazne.

(3) Lični odnosi, svojstva i okolnosti usljed kojih zakon isključuje krivicu ili dozvoljava oslobođenje od kazne, od kojih zavisi postojanje lakšeg ili težeg oblika djela ili koje utiču na odmjeravanje kazne, mogu se uzeti u obzir samo onom izvršiocu, saizvršiocu, podstrekaču ili pomagaču kod kojeg takvi odnosi, svojstva i okolnosti postoje.

Kažnjavanje podstrekača i pomagača za pokušaj i lakše krivično djelo

Član 27

(1) Ako je krivično djelo ostalo u pokušaju podstrekač i pomagač će se kazniti za pokušaj.

(2) Ako je izvršilac izvršio lakše krivično djelo od onog na koje se podstrekavanje ili pomaganje odnosi, a koje bi bilo njime obuhvaćeno, podstrekač i pomagač će se kazniti za krivično djelo koje je učinjeno.

(3) Odredba stava 2 ovog člana neće se primijeniti ako bi se podstrekač strože kaznio primjenom člana 24 stav 2 ovog zakonika.

4. Posebne odredbe o odgovornosti za krivična djela učinjena putem medija

Odgovornost urednika

Član 28

(1) Za krivična djela učinjena putem medija odgovoran je urednik, odnosno lice koje ga je zamjenjivalo u vrijeme objavljivanja informacije, ako:

1) je do završetka glavnog pretresa pred prvostepenim sudom autor ostao nepoznat;

2) je informacija objavljena bez saglasnosti autora;

3) su u vrijeme objavljivanja informacije postojale stvarne ili pravne smetnje za gonjenje autora, koje i dalje traju.

(2) Nije odgovoran urednik, odnosno lice koje ga zamjenjuje ako iz opravdanih razloga nije znao za neku od okolnosti navedenih u stavu 1 tač. 1 do 3 ovog člana.

Odgovornost izdavača, štampara i proizvođača

Član 29

(1) Kad postoje uslovi iz člana 28 ovog zakonika odgovorni su:

1) izdavač - za krivično djelo učinjeno putem nepovremene štampane publikacije, a ako nema izdavača ili postoje stvarne ili pravne smetnje za njegovo gonjenje - štampar koji je za to znao;

2) proizvođač - za krivično djelo učinjeno putem kompakt diska, gramofonske ploče, magnetofonske trake i drugih auditivnih sredstava, filma za javno i privatno prikazivanje, dijapozitiva, videosredstava ili sličnih sredstava namijenjenih širem krugu lica.

(2) Ako je izdavač, štampar ili proizvođač pravno lice ili državni organ, odgovorno je lice koje odgovara za izdavanje, štampanje ili proizvodnju.

Primjenjivanje odredaba iz čl. 28 i 29

Član 30

Odredbe o odgovornosti lica iz čl. 28 i 29 ovog zakonika primjenjuju se samo, ako se ta lica po opštim odredbama ovog zakonika ne mogu smatrati učiniocem krivičnog djela.

5. Odgovornost pravnih lica za krivično djelo

Član 31

(1) Odgovornost pravnih lica za krivična djela, kao i sankcije za njih biće zakonom predviđene.

GLAVA TREĆA

KAZNE

1. Svrha kažnjavanja, vrste kazni i uslovi za njihovo izricanje

Svrha kažnjavanja

Član 32

U okviru opšte svrhe krivičnih sankcija (član 4 stav 2), svrha kažnjavanja je:

- 1) sprječavanje učinioca da čini krivična djela i uticanje na njega da ubuduće ne čini krivična djela;
- 2) uticanje na druge da ne čine krivična djela;
- 3) izražavanje društvene osude za krivično djelo i obaveze poštovanja zakona;
- 4) jačanje morala i uticaj na razvijanje društvene odgovornosti.

Vrste kazni

Član 33

Učiniocu krivičnog djela mogu se izreći sljedeće kazne:

- 1) zatvor od četrdeset godina;
- 2) kazna zatvora;
- 3) novčana kazna;
- 4) rad u javnom interesu.

Glavne i sporedne kazne

Član 34

(1) Zatvor od četrdeset godina, kazna zatvora i rad u javnom interesu mogu se izreći samo kao glavne kazne.

(2) Novčana kazna može se izreći i kao glavna i kao sporedna.

(3) Ako je za jedno krivično djelo propisano više kazni, samo se jedna može izreći kao glavna kazna.

Kazna zatvora od četrdeset godina

Član 35

(1) Za najteža krivična djela može se propisati kazna zatvora od četrdeset godina, s tim da se ne može propisati kao jedina kazna za određeno krivično djelo.

(2) Kazna zatvora od četrdeset godina ne može se izreći:

1) licu koje u vrijeme izvršenja krivičnog djela nije navršilo dvadeset jednu godinu života;

2) licu kojem je u vrijeme izvršenja krivičnog djela uračunljivost bila bitno smanjena (član 14 stav 2);

3) za pokušaj krivičnog djela.

Kazna zatvora

Član 36

(1) Kazna zatvora ne može biti kraća od trideset dana niti duža od dvadeset godina.

(2) Kazna zatvora iz stava 1 ovog člana izriče se na pune godine i mjesece, a do šest mjeseci i na dane.

Kazna zatvora koja se izvršava u prostorijama za stanovanje

Član 36a

(1) Ako učiniocu krivičnog djela izrekne kaznu zatvora do šest mjeseci, sud može istovremeno odrediti da će se ova kazna izvršiti tako što će je osuđeni izdržavati u prostorijama u kojima stanuje ukoliko se, s obzirom na ličnost učinioca, njegov raniji život, njegovo držanje poslije učinjenog djela, stepen krivice i druge okolnosti pod kojima je djelo učinio, može očekivati da će se i na taj način ostvariti svrha kažnjavanja.

(2) Osuđeni kome je određeno izvršenje kazne zatvora na način iz stava 1 ovog člana ne smije napuštati prostorije u kojima stanuje, osim u slučajevima propisanim zakonom kojim se uređuje izvršenje krivičnih sankcija. Ukoliko osuđeni jednom u trajanju preko šest časova ili dva puta u trajanju do šest časova samovoljno napusti prostorije u kojima stanuje, sud će odrediti da ostatak kazne zatvora izdrži u Zavodu za izvršenje krivičnih sankcija.

(3) Osuđenom za krivično djelo protiv braka i porodice koji živi sa oštećenim u istom porodičnom domaćinstvu ili porodičnoj zajednici ne može se odrediti izvršenje kazne zatvora na način iz stava 1 ovog člana.

Uslovni otpust

Član 37

(1) Osuđeni koji je izdržao dvije trećine, a izuzetno polovinu kazne zatvora ili kazne zatvora od četrdeset godina može se uslovno otpustiti sa izdržavanja kazne, ako se u toku izdržavanja kazne tako popravio da se može sa osnovom očekivati da će se na slobodi dobro vladati, a naročito da do isteka vremena za koje je izrečena kazna ne učini novo krivično djelo. Pri ocjeni da li će se osuđeni uslovno otpustiti uzeće se u obzir njegovo vladanje za vrijeme izdržavanja kazne, izvršavanje radnih obaveza, s obzirom na njegovu radnu sposobnost, kao i druge okolnosti koje pokazuju da je postignuta svrha kažnjavanja.

(2) U odluci o uslovnom otpustu može se odrediti da je osuđeni dužan da ispuni obavezu utvrđenu zakonom.

(3) U slučaju iz stava 1 ovog člana, ako uslovni otpust ne bude opozvan, smatra se da je osuđeni izdržao kaznu.

Opozivanje uslovnog otpusta

Član 38

(1) Sud će opozvati uslovni otpust ako osuđeni, dok je na uslovnom otpustu, učini jedno ili više krivičnih djela za koja je izrečena kazna zatvora preko jedne godine ili ako osuđeni ne izvrši neku obavezu koja mu je naložena na osnovu zakona.

(2) Sud može opozvati uslovni otpust, ako uslovno otpušteni učini jedno ili više krivičnih djela za koja je izrečena kazna zatvora do jedne godine. Pri ocjeni da li će opozvati uslovni otpust sud će naročito uzeti u obzir srodnost učinjenih krivičnih djela, pobude iz kojih su učinjena i druge okolnosti koje ukazuju na opravdanost opozivanja uslovnog otpusta.

(3) Odredbe st. 1 i 2 ovog člana primjenjivaće se i kad se uslovno otpuštenom sudi za krivično djelo koje je učinio prije nego što je uslovno otpušten.

(4) Kad sud opozove uslovni otpust izreći će kaznu primjenom odredaba čl. 48 i 50 stav 2 ovog zakonika, uzimajući ranije izrečenu kaznu kao već utvrđenu. Dio kazne koji je osuđeni izdržao po ranijoj osudi uračunava se u novu kaznu, a vrijeme provedeno na uslovnom otpustu ne uračunava se.

(5) Ako uslovno otpušteni bude osuđen na kaznu zatvora do jedne godine, a sud ne opozove uslovni otpust, produžava se uslovni otpust za vrijeme koje je osuđeni proveo na izdržavanju te kazne zatvora.

(6) U slučaju iz st. 1 do 3 ovog člana uslovni otpust se može opozvati najkasnije u roku od dvije godine od dana kad je uslovni otpust istekao.

Novčana kazna

Član 39

(1) Novčana kazna ne može biti manja od dvije stotine eura. Novčana kazna ne može biti veća od dvadeset hiljada eura, a za krivična djela učinjena iz koristoljublja veća od sto hiljada eura.

(2) Novčana kazna kao glavna kazna izriče se u sljedećim iznosima:

1) do dvije hiljade eura za krivična djela za koja je propisana kazna zatvora do tri mjeseca;

2) od četiri stotine do četiri hiljade eura za krivična djela za koja je propisana kazna zatvora do šest mjeseci;

3) od šest stotina do osam hiljada eura za krivična djela za koja je propisana kazna zatvora do jedne godine;

4) od osam stotina do šesnaest hiljada eura za krivična djela za koja je propisana kazna zatvora do dvije godine;

5) najmanje hiljadu i dvije stotine eura za krivična djela za koja je propisana kazna zatvora do četiri godine;

6) najmanje hiljadu i dvije stotine eura za krivična djela za koja je kao jedina kazna propisana novčana kazna.

(3) Za krivična djela učinjena iz koristoljublja novčana kazna kao sporedna kazna može se izreći i kad nije propisana zakonom ili kad je zakonom propisano da će se učinilac kazniti kaznom zatvora ili novčanom kaznom, a sud kao glavnu kaznu izrekne kaznu zatvora.

(4) Ako sud utvrdi novčanu kaznu kao glavnu kaznu, a utvrdi i novčanu kaznu kao sporednu kaznu, izreći će jednu novčanu kaznu po pravilima iz člana 48 ovog zakonika.

(5) U presudi se određuje rok plaćanja novčane kazne koji ne može biti kraći od petnaest dana niti duži od tri mjeseca. U opravdanim slučajevima sud može dozvoliti da osuđeni plati novčanu kaznu u ratama, s tim da rok isplate ne može biti duži od jedne godine.

(6) Ako osuđeni ne plati novčanu kaznu u određenom roku, sud će novčanu kaznu zamijeniti kaznom zatvora, tako što će za svakih započelih dvadeset pet eura novčane kazne odrediti jedan dan kazne zatvora, s tim da kazna zatvora ne može biti duža od šest mjeseci, a ako je izrečena novčana kazna u iznosu većem od devet hiljada, kazna zatvora ne može biti duža od jedne godine.

(7) Neplaćena novčana kazna koja ne prelazi iznos od dvije hiljade eura, može se, umjesto kaznom zatvora, zamijeniti kaznom rada u javnom interesu uz saglasnost osuđenog lica, tako što će se za svakih započelih dvadeset pet eura novčane kazne odrediti osam časova rada u javnom interesu, s tim da rad u javnom

interesu ne može biti duži od tristašezdeset časova.

(8) Ako osuđeni plati samo dio novčane kazne, sud će ostatak kazne srazmjerno zamijeniti kaznom zatvora, a ako osuđeni isplati ostatak novčane kazne, izvršenje kazne zatvora će obustaviti.

(9) Poslije smrti osuđenog novčana kazna neće se izvršiti.

Novčana kazna u dnevnim iznosima

Član 40

(1) U slučajevima kada je moguće utvrditi prihode i rashode učinioca krivičnog djela sud može izreći novčanu kaznu u dnevnim iznosima.

(2) Broj dnevnih iznosa ne može biti manji od deset, niti veći od tristašezdeset dana. Broj dnevnih iznosa za učinjeno krivično djelo odmjerava se na osnovu opštih pravila za odmjeravanje kazne iz člana 42 ovog zakonika.

(3) Visina dnevnog iznosa novčane kazne utvrđuje se dijeljenjem razlike između prihoda i nužnih rashoda učinioca krivičnog djela u protekloj kalendarskoj godini sa brojem dana u godini, s tim što jedan dan novčane kazne ne može biti manji od pet eura niti veći od hiljadu eura.

(4) Do iznosa novčane kazne sud će doći množenjem odmjerjenog broja dnevnih iznosa sa utvrđenom vrijednošću jednog dnevnog iznosa.

(5) U cilju utvrđivanja vrijednosti novčanog iznosa sud može da zahtijeva podatke od banaka ili drugih finansijskih ustanova, državnih organa i pravnih lica koji su dužni da dostave tražene podatke i ne mogu se pozivati na zaštitu poslovne ili druge tajne.

(6) Ukoliko se ne mogu pribaviti vjerodostojni podaci o prihodima i rashodima učinioca krivičnog djela ili ukoliko on ne ostvaruje nikakav prihod ali je vlasnik imovine ili nosilac imovinskih prava, sud će na osnovu raspoloživih podataka po slobodnoj procjeni utvrditi visinu jednog dnevnog iznosa novčane kazne.

(7) Odredbe člana 39 st. 3 do 9 ovog zakonika primjenjuju se u slučaju kada se novčana kazna izriče u skladu sa odredbama ovog člana.

Rad u javnom interesu

Član 41

(1) Rad u javnom interesu može se izreći za krivična djela za koja je propisana novčana kazna ili zatvor do pet godine.

(2) Rad u javnom interesu ne može biti kraći od šezdeset časova niti duži od trista šezdeset časova i određuje se za vrijeme koje ne može biti kraće od trideset dana, niti duže od šest mjeseci.

(3) Ova kazna se izriče uz pristanak učinioca krivičnog djela i ne može biti duža od šezdeset časova u toku jednog mjeseca.

(4) Rad u javnom interesu je svaki onaj društveno koristan rad kojim se ne vrijeđa ljudsko dostojanstvo i ne vrši se u cilju sticanja dobiti.

(5) Prilikom izricanja ove kazne sud će voditi računa o vrsti učinjenog krivičnog djela, kao i o ličnosti učinioca.

(6) Ukoliko učinilac ne vrši rad u javnom interesu, ova kazna će se zamijeniti kaznom zatvora, tako što će svakih započelih šezdeset časova rada u javnom interesu zamijeniti kaznom zatvora u trajanju od jednog mjeseca.

2. Odmjeravanje kazne

Opšta pravila o odmjerenju kazne

Član 42

(1) Sud će učiniocu krivičnog djela odmjeriti kaznu u granicama koje su zakonom propisane za to djelo, imajući u vidu svrhu kažnjavanja i uzimajući u obzir sve okolnosti koje utiču da kazna bude manja ili veća (olakšavajuće i otežavajuće okolnosti), a naročito: stepen krivice, pobude iz kojih je djelo učinjeno, jačinu ugrožavanja ili povrede zaštićenog dobra, okolnosti pod kojima je djelo učinjeno, raniji život učinioca, njegove lične prilike, njegovo držanje poslije učinjenog krivičnog djela, a naročito njegov odnos prema žrtvi krivičnog djela kao i druge okolnosti koje se odnose na ličnost učinioca.

(2) Pri odmjerenju novčane kazne sud će posebno uzeti u obzir i imovno stanje učinioca.

(3) Okolnost koja je obilježje krivičnog djela ne može se uzeti u obzir i kao otežavajuća, odnosno olakšavajuća okolnost, izuzev ako prelazi mjeru koja je potrebna za postojanje krivičnog djela ili određenog oblika krivičnog djela ili ako postoje dvije ili više ovakvih okolnosti, pa je samo jedna dovoljna za postojanje težeg, odnosno lakšeg oblika krivičnog djela.

Posebna okolnost za odmjerenje kazne za krivično djelo učinjeno iz mržnje

Član 42a

Ako je krivično djelo učinjeno iz mržnje zbog pripadnosti rasi, vjeroispovjesti, nacionalne ili etničke pripadnosti, pola, seksualne orijentacije ili rodnog identiteta drugog lica, tu okolnost sud će cijeniti kao otežavajuću, osim ako to nije propisano kao obilježje osnovnog ili težeg oblika krivičnog djela.

Povrat

Član 43

Kad sud odmjerava kaznu učiniocu za krivično djelo koje je učinio poslije izdržane, oprostene ili zastarjele kazne ili oslobođenja od kazne, po proteku roka za opozivanje uslovne osude ili poslije izrečene sudske opomene, može tu okolnost uzeti kao otežavajuću, cijeneći pri tom naročito težinu ranije učinjenog krivičnog djela, da li je ranije djelo iste vrste kao i novo djelo, da li su oba djela učinjena iz istih pobuda, okolnosti pod kojima su djela učinjena i koliko je vremena proteklo od ranije osude, odnosno od izrečene, oprostene ili zastarjele kazne, oslobođenja od kazne, od proteka roka za opozivanje ranije uslovne osude ili od izrečene sudske opomene.

Višestruki povrat

Član 44

(1) Za krivično djelo učinjeno sa umišljajem za koje je propisana kazna zatvora sud može izreći strožu kaznu od propisane, pod sljedećim uslovima:

1) ako je učinilac ranije bio dva ili više puta osuđivan za krivična djela sa umišljajem na kaznu zatvora od najmanje jednu godinu i pokazuje sklonost za vršenje krivičnih djela;

2) ako od dana otpuštanja učinioca sa izdržavanja ranije izrečene kazne do izvršenja novog krivičnog djela nije proteklo pet godina.

(2) Stroža kazna ne smije preći dvostruku mjeru propisane kazne ni dvadeset godina zatvora.

(3) Pri ocjeni da li će izreći kaznu strožu od propisane sud će naročito uzeti u obzir broj ranijih osuda, srodnost učinjenih krivičnih djela, pobude iz kojih su učinjena, okolnosti pod kojim su učinjena, kao i potrebu da se radi ostvarivanja svrhe kažnjavanja izrekne takva kazna.

Ublažavanje kazne

Član 45

Sud može učiniocu krivičnog djela izreći kaznu ispod granice propisane zakonom ili blažu vrstu kazne, kad:

1) zakon predviđa da se učinilac može blaže kazniti;

2) zakon predviđa da se učinilac može osloboditi od kazne, a sud ga ne oslobodi od kazne;

3) utvrdi da postoje naročito olakšavajuće okolnosti i ocijeni da se i sa ublaženom kaznom može postići svrha kažnjavanja.

Granice ublažavanja kazne

Član 46

(1) Kad postoje uslovi za ublažavanje kazne iz člana 45 ovog zakonika, sud će ublažiti kaznu u ovim granicama:

1) ako je za krivično djelo kao najmanja mjera kazne propisan zatvor u trajanju od pet ili više godina, kazna se može ublažiti do dvije godine zatvora;

2) ako je za krivično djelo kao najmanja mjera kazne propisan zatvor u trajanju od tri ili više godina, kazna se može ublažiti do jedne godine zatvora;

3) ako je za krivično djelo kao najmanja mjera kazne propisan zatvor od dvije godine, kazna se može ublažiti do šest mjeseci zatvora;

4) ako je za krivično djelo kao najmanja mjera kazne propisan zatvor od jedne godine, kazna se može ublažiti do tri mjeseca zatvora;

5) ako je za krivično djelo kao najmanja kazna propisan zatvor ispod jedne godine, kazna se može ublažiti do trideset dana zatvora;

6) ako je za krivično djelo propisana kazna zatvora bez naznačenja najmanje mjere, umjesto zatvora može se izreći novčana kazna;

7) ako je za krivično djelo propisana novčana kazna sa naznačenjem najmanje mjere, kazna se može ublažiti do šest stotina eura.

(2) Kad je sud ovlašćen da učinioca krivičnog djela oslobodi od kazne može mu kaznu ublažiti, bez ograničenja propisanih za ublažavanje kazne.

Oslobođenje od kazne

Član 47

(1) Sud može osloboditi od kazne učinioca krivičnog djela samo kad to zakon izričito predviđa.

(2) Sud može osloboditi od kazne i učinioca krivičnog djela učinjenog iz nehata kad posljedice djela tako teško pogađaju učinioca da izricanje kazne u takvom slučaju očigledno ne bi odgovaralo svrsi kažnjavanja.

(3) Sud može osloboditi od kazne i učinioca krivičnog djela za koje je propisana kazna zatvora do pet godina, ako poslije izvršenog krivičnog djela, a prije nego što je saznao da je otkriven, otkloni posljedice djela ili nadoknadi štetu prouzrokovanu krivičnim djelom.

Sticaj krivičnih djela

Član 48

(1) Ako je učinilac jednom radnjom ili sa više radnji učinio više krivičnih djela za koja mu se istovremeno sudi, sud će prethodno utvrditi kazne za svako od tih djela, pa će za sva ta djela izreći jedinstvenu kaznu.

(2) Jedinstvenu kaznu sud će izreći po sljedećim pravilima:

1) ako je za neko od krivičnih djela u sticaju utvrdio kaznu zatvora od četrdeset godina izreći će samo tu kaznu;

2) ako je za krivična djela u sticaju utvrdio kazne zatvora, povisiće najtežu utvrđenu kaznu, s tim da jedinstvena kazna ne smije dostići zbir utvrđenih kazni, niti preći dvadeset godina zatvora;

3) ako su za sva krivična djela u sticaju propisane kazne zatvora do tri godine, jedinstvena kazna ne može biti veća od deset godina zatvora;

4) ako je za krivično djelo u sticaju utvrdio samo novčane kazne, izreći će jednu novčanu kaznu u visini zbira utvrđenih kazni, s tim da ona ne smije preći dvadeset hiljada eura, odnosno sto hiljada eura kada su jedno ili više krivičnih djela izvršeni iz koristoljublja, a ako je utvrdio samo novčane kazne u dnevnim iznosima ona ne smije preći iznos od tri stotine šezdeset hiljada eura;

5) ako je za krivična djela u sticaju utvrdio samo kazne rada u javnom interesu, izreći će jednu kaznu rada u javnom interesu u visini zbira utvrđenih časova rada, s tim da ona ne smije preći tri stotine šezdeset časova, a vrijeme u kojem se rad mora obaviti ne smije biti duže od šest mjeseci

6) ako je za neka krivična djela u sticaju utvrdio kazne zatvora, a za druga djela novčane kazne, izreći će jednu kaznu zatvora i jednu novčanu kaznu po odredbama tač. 2 do 4 ovog stava.

(3) Novčanu kaznu kao sporednu kaznu sud će izreći ako je utvrđena makar i za jedno krivično djelo u sticaju, a ako je utvrdio više novčanih kazni, izreći će jednu novčanu kaznu po odredbi stava 2 tačka 4 ovog člana.

(4) Ako je sud za krivična djela u sticaju utvrdio kazne zatvora i maloljetničkog zatvora, izreći će kaznu zatvora kao jedinstvenu kaznu primjenom pravila predviđenih u stavu 2 tačka 2 ovog člana.

Produženo krivično djelo

Član 49

(1) Produženo krivično djelo čini više istih ili istovrsnih krivičnih djela

učinjenih u vremenskoj povezanosti od strane istog učinioca i koja predstavljaju cjelinu zbog postojanja najmanje dvije od sledećih okolnosti: istovjetnosti oštećenog, istovrsnosti predmeta djela, korišćenja iste situacije ili istog trajnog odnosa, jedinstva mjesta ili prostora izvršenja djela ili jedinstvenog umišljaja učinioca.

(2) Krivična djela upravljena protiv ličnosti mogu činiti produženo krivično djelo samo ako su učinjena prema istom licu.

(3) Ne mogu činiti produženo krivično djelo ona djela koja po svojoj prirodi ne dopuštaju spajanje u jedno djelo.

(4) Ako produženo krivično djelo obuhvata lakše i teže oblike istog djela smatraće se da je produženim krivičnim djelom učinjen najteži oblik od učinjenih djela.

(5) Za produženo krivično djelo sud može izreći strožu kaznu od propisane ako produženo krivično djelo čine najmanje tri krivična djela koja ispunjavaju uslove iz stava 1 ovog člana.

(6) Stroža kazna ne smije preći dvostruku mjeru propisane kazne ni dvadeset godina zatvora.

(7) Krivično djelo koje nije obuhvaćeno produženim krivičnim djelom u pravosnažnoj sudskoj presudi predstavlja posebno krivično djelo, odnosno ulazi u sastav posebnog produženog krivičnog djela.

Odmjeravanje kazne osuđenom licu

Član 50

(1) Ako se osuđenom licu sudi za krivično djelo učinjeno prije nego što je započelo izdržavanje kazne po ranijoj osudi ili za krivično djelo učinjeno za vrijeme izdržavanja kazne zatvora ili maloljetničkog zatvora, sud će izreći jedinstvenu kaznu za sva krivična djela primjenom odredaba člana 48 ovog zakonika, uzimajući ranije izrečenu kaznu kao već utvrđenu. Kazna ili dio kazne koju je osuđeni izdržao uračunaće se u izrečenu kaznu zatvora.

(2) Za krivično djelo učinjeno u toku izdržavanja kazne zatvora ili maloljetničkog zatvora sud će učiniocu izreći kaznu, nezavisno od ranije izrečene kazne, ako se primjenom odredaba člana 48 ovog zakonika, s obzirom na težinu krivičnog djela i neizdržani dio ranije izrečene kazne, ne bi mogla ostvariti svrha kažnjavanja.

(3) Osuđeni koji za vrijeme izdržavanja kazne zatvora ili maloljetničkog zatvora učini krivično djelo za koje zakon propisuje novčanu kaznu ili kaznu zatvora do jedne godine, kazniće se disciplinski.

Uračunavanje pritvora i ranije kazne

Član 51

(1) Vrijeme provedeno u pritvoru, kao i svako drugo lišenje slobode u vezi sa krivičnim djelom uračunavaju se u izrečenu kaznu zatvora, maloljetničkog zatvora, kaznu rada u javnom interesu i novčanu kaznu.

(2) Ako je krivični postupak vođen za više krivičnih djela u sticaju, a pritvor nije određen za svako od njih, vrijeme provedeno u pritvoru uračunava se u izrečenu kaznu zatvora, maloljetničkog zatvora, kaznu rada u javnom interesu i novčanu kaznu za krivično djelo za koje je okrivljeni osuđen.

(3) Zatvor ili novčana kazna koju je osuđeni izdržao, odnosno platio za prekršaj ili privredni prestup, kao i kazna ili disciplinska mjera lišenja slobode koju je izdržao zbog povrede vojne discipline uračunava se u kaznu izrečenu za krivično djelo čija obilježja obuhvataju i obilježja prekršaja, privrednog prestupa, odnosno povrede vojne discipline.

(4) Pri svakom uračunavanju izjednačava se dan pritvora, dan lišenja slobode, dan maloljetničkog zatvora, dan zatvora, osam časova rada u javnom interesu i dvadeset pet eura novčane kazne.

GLAVA ČETVRTA

MJERE UPOZORENJA

1. Uslovna osuda i sudska opomena

Svrha uslovne osude i sudske opomene

Član 52

(1) Mjere upozorenja su: uslovna osuda i sudska opomena.

(2) U okviru opšte svrhe krivičnih sankcija (član 4 stav 2), svrha uslovne osude i sudske opomene je da se prema učiniocu krivičnog djela ne primijeni kazna za lakša krivična djela, kad to nije nužno radi krivičnopravne zaštite i kad se može očekivati da će upozorenje uz prijetnju kazne (uslovna osuda) ili samo upozorenje (sudska opomena) dovoljno uticati na učinioca da više ne vrši krivična djela.

Uslovna osuda

Član 53

(1) Uslovnom osudom sud učiniocu krivičnog djela utvrđuje kaznu i istovremeno određuje da se ona neće izvršiti, ako osuđeni za vrijeme koje odredi sud, a koje ne može biti kraće od jedne niti duže od pet godina (vrijeme provjeravanja) ne učini novo krivično djelo.

(2) Sud može u uslovnoj osudi odrediti da će se kazna izvršiti i ako osuđeni u određenom roku ne vrati imovinsku korist pribavljenu izvršenjem krivičnog djela, ne naknadi štetu koju je prouzrokovao krivičnim djelom ili ne ispuni druge obaveze predviđene u krivičnopravnim odredbama. Rok za ispunjenje tih obaveza utvrđuje sud u okviru određenog vremena provjeravanja.

(3) Mjere bezbjednosti, izrečene uz uslovnu osudu, izvršavaju se.

Uslovi za izricanje uslovne osude

Član 54

(1) Uslovna osuda se može izreći kad je učiniocu utvrđena kazna zatvora u trajanju do dvije godine.

(2) Za krivična djela za koja se može izreći kazna zatvora u trajanju od deset godina ili teža kazna ne može se izreći uslovna osuda.

(3) Uslovna osuda se ne može izreći ako nije proteklo više od pet godina od pravosnažnosti osude kojom je učiniocu izrečena kazna za umišljajno krivično djelo. Uslovna osuda se ne može izreći učiniocu kome su već izrečene dvije uslovne osude.

(4) Pri odlučivanju da li će izreći uslovnu osudu sud će, vodeći računa o svrsi uslovne osude, posebno uzeti u obzir ličnost učinioca, njegov raniji život, njegovo ponašanje poslije izvršenog krivičnog djela, stepen krivice i druge okolnosti pod kojima je djelo učinjeno.

(5) Ako je učiniocu utvrđena i kazna zatvora i novčana kazna, uslovna osuda može se izreći samo za kaznu zatvora.

Opozivanje uslovne osude zbog novog krivičnog djela

Član 55

(1) Sud će opozvati uslovnu osudu, ako osuđeni u vrijeme provjeravanja učini jedno ili više krivičnih djela za koja je izrečena kazna zatvora od dvije godine ili u dužem trajanju.

(2) Ako osuđeni u vrijeme provjeravanja učini jedno ili više krivičnih djela za koja je izrečena kazna zatvora manja od dvije godine ili novčana kazna, sud će, pošto ocijeni sve okolnosti koje se odnose na učinjena krivična djela i učinioca, a posebno srodnost učinjenih krivičnih djela, njihov značaj i pobude iz kojih su učinjena, odlučiti da li će opozvati uslovnu osudu. Pri tome sud je vezan zabranom izricanja uslovne osude, ako učiniocu za krivična djela utvrđena u uslovnoj osudi i za nova krivična djela treba izreći kaznu preko dvije godine zatvora (član 54 stav 1).

(3) Ako opozove uslovnu osudu, sud će, primjenom odredaba člana 48 ovog zakonika, izreći jedinstvenu kaznu zatvora i za ranije učinjeno i za novo krivično djelo, uzimajući kaznu iz opozvane uslovne osude kao utvrđenu.

(4) Ako ne opozove uslovnu osudu, sud može za novo učinjeno krivično djelo izreći uslovnu osudu ili kaznu. Osuđenom, kome za novo krivično djelo bude izrečen zatvor, vrijeme provedeno na izdržavanju ove kazne ne računa se u vrijeme provjeravanja utvrđeno uslovnom osudom za ranije djelo.

(5) Ako sud nađe da i za novo krivično djelo treba izreći uslovnu osudu, primjenom odredaba člana 48 ovog zakonika, utvrdiće jedinstvenu kaznu i za ranije učinjeno i za novo krivično djelo i odrediće novo vrijeme provjeravanja koje ne može biti kraće od jedne ni duže od pet godina, računajući od dana pravosnažnosti nove presude. Ukoliko osuđeni u toku novog vremena provjeravanja ponovo učini krivično djelo, sud će opozvati uslovnu osudu i izreći kaznu zatvora, primjenom odredbe stava 3 ovog člana.

Opozivanje uslovne osude zbog ranije učinjenog krivičnog djela

Član 56

(1) Sud će opozvati uslovnu osudu, ako poslije njenog izricanja utvrdi da je osuđeni izvršio krivično djelo prije nego što je uslovno osuđen i ako ocijeni da ne bi bilo osnova za izricanje uslovne osude da se znalo za to djelo. U tom slučaju primijenit će odredbu člana 55 stav 3 ovog zakonika.

(2) Ako sud ne opozove uslovnu osudu, primijenit će odredbu člana 55 stav 4 ovog zakonika.

Opozivanje uslovne osude zbog neispunjenja određenih obaveza

Član 57

Ako je uslovnom osudom osuđenom određeno ispunjenje neke obaveze iz člana 53 stav 2 ovog zakonika, a on ne ispuni tu obavezu u roku određenom u presudi, sud može, u okviru vremena provjeravanja, produžiti rok za ispunjenje obaveze ili može opozvati uslovnu osudu i izreći kaznu koja je utvrđena u uslovnoj osudi. Ako utvrdi da osuđeni, iz opravdanih razloga, ne može da ispuni postavljenu obavezu, sud će ga osloboditi od ispunjenja te obaveze ili je zamijeniti drugom odgovarajućom obavezom predviđenom zakonom.

Rokovi za opozivanje uslovne osude

Član 58

(1) Uslovna osuda može se opozvati u toku vremena provjeravanja. Ako osuđeni u tom vremenu učini krivično djelo koje povlači opozivanje uslovne osude, a to je presudom utvrđeno tek poslije isteka vremena provjeravanja, uslovna osuda može se opozvati najkasnije u roku od jedne godine od dana kad je proteklo vrijeme provjeravanja.

(2) Ako osuđeni u određenom roku ne ispuni neku obavezu iz člana 53 stav 2 ovog zakonika, sud može, najdocnije u roku od jedne godine od dana kad je proteklo vrijeme provjeravanja, odrediti da se izvrši utvrđena kazna u uslovnoj osudi.

Uslovna osuda sa zaštitnim nadzorom

Član 59

(1) Sud može odrediti da se učinilac kome je izrečena uslovna osuda stavi pod zaštitni nadzor za određeno vrijeme u toku vremena provjeravanja.

(2) Zaštitni nadzor obuhvata zakonom predviđene mjere pomoći, staranja, nadzora i zaštite.

Uslovi za određivanje zaštitnog nadzora

Član 60

(1) Kad izrekne uslovnu osudu, sud može odrediti da se učinilac stavi pod zaštitni nadzor, ako se, s obzirom na njegovu ličnost, raniji život, držanje poslije izvršenog krivičnog djela, a naročito njegov odnos prema žrtvi krivičnog djela i okolnosti izvršenja djela, može očekivati da će se zaštitnim nadzorom potpunije ostvariti svrha uslovne osude.

(2) Zaštitni nadzor određuje sud u presudi kojom izriče uslovnu osudu i određuje mjere zaštitnog nadzora, njihovo trajanje i način njihovog ispunjavanja.

Sadržina zaštitnog nadzora

Član 61

Zaštitni nadzor može obuhvatiti jednu ili više od sljedećih obaveza:

1) javljanje organu nadležnom za izvršenje zaštitnog nadzora u rokovima koje taj organ odredi;

2) osposobljavanje učinioca za određeno zanimanje;

3) prihvatanje zaposlenja koje odgovara sposobnostima i sklonostima učinioca;

4) ispunjavanje obaveza izdržavanja porodice, čuvanja i vaspitanja djece i drugih porodičnih obaveza;

5) uzdržavanje od posjećivanja određenih mjesta, lokala ili priredbi, ako to može biti prilika ili podsticaj za ponovno vršenje krivičnih djela;

6) blagovremeno obavještanje o promjeni mjesta boravka, adrese ili radnog mjesta;

7) uzdržavanje od upotrebe droge ili alkoholnih pića;

8) liječenje u odgovarajućoj zdravstvenoj ustanovi;

9) posjećivanje određenih profesionalnih i drugih savjetovališta ili ustanova i postupanje po njihovim uputstvima;

10) otklanjanje ili ublažavanje štete pričinjene krivičnim djelom, a naročito izmirenje sa žrtvom učinjenog krivičnog djela.

Izbor mjera zaštitnog nadzora

Član 62

Pri izboru obaveza iz člana 61 ovog zakonika i određivanja njihovog trajanja, sud će naročito uzeti u obzir godine života učinioca, njegovo zdravstveno stanje, sklonosti i navike, pobude iz kojih je izvršio krivično djelo, držanje poslije izvršenog krivičnog djela, raniji život, lične i porodične prilike, uslove za ispunjenje naloženih obaveza, kao i druge okolnosti koje se odnose na ličnost učinioca, a od značaja su za izbor mjera zaštitnog nadzora i njihovo trajanje.

Trajanje zaštitnog nadzora

Član 63

(1) Vrijeme trajanja mjera zaštitnog nadzora određuje se u okviru roka provjeravanja utvrđenog u uslovnoj osudi.

(2) Zaštitni nadzor prestaje opozivanjem uslovne osude.

(3) U toku trajanja zaštitnog nadzora sud može, s obzirom na ostvarene rezultate, pojedine obaveze ukinuti ili zamijeniti drugim.

(4) Ako u toku trajanja zaštitnog nadzora sud utvrdi da je ispunjena svrha ove mjere, može zaštitni nadzor ukinuti prije isteka određenog vremena.

Posljedice neispunjavanja obaveze zaštitnog nadzora

Član 64

Ako osuđeni kome je izrečen zaštitni nadzor ne ispunjava obaveze koje mu je sud odredio, sud ga može opomenuti ili može ranije obaveze zamijeniti drugim ili produžiti trajanje zaštitnog nadzora u okviru vremena provjeravanja ili opozvati uslovnu osudu.

Sudska opomena

Član 65

(1) Sudska opomena može se izreći za krivična djela za koja je propisan zatvor do jedne godine ili novčana kazna, a učinjena su pod takvim olakšavajućim okolnostima koje ih čine naročito lakim.

(2) Za određena krivična djela i pod uslovima predviđenim zakonom sudska opomena može se izreći i kad je propisan zatvor do tri godine.

(3) Sudsku opomenu sud može izreći za više krivičnih djela učinjenih u

sticaju, ako za svako od tih djela postoje uslovi iz st. 1 i 2 ovog člana.

(4) Pri odlučivanju da li će izreći sudsku opomenu sud će, vodeći računa o svrsi sudske opomene, posebno uzeti u obzir ličnost učinioca, njegov raniji život, njegovo ponašanje poslije izvršenja krivičnog djela, a naročito njegov odnos prema žrtvi krivičnog djela, stepen krivice i druge okolnosti pod kojima je djelo učinjeno.

(5) Sudska opomena ne može se izreći vojnim licima za krivična djela protiv Vojske Crne Gore.

GLAVA PETA

MJERE BEZBJEDNOSTI

Svrha mjera bezbjednosti

Član 66

U okviru opšte svrhe krivičnih sankcija (član 4 stav 2), svrha mjera bezbjednosti je da se uklone stanja ili uslovi koji mogu biti od uticaja da učinilac ubuduće vrši krivična djela.

Vrste mjera bezbjednosti

Član 67

Učiniocu krivičnog djela mogu se izreći ove mjere bezbjednosti:

- 1) obavezno psihijatrijsko liječenje i čuvanje u zdravstvenoj ustanovi;
- 2) obavezno psihijatrijsko liječenje na slobodi;
- 3) obavezno liječenje narkomana;
- 4) obavezno liječenje alkoholičara;
- 5) zabrana vršenja poziva, djelatnosti i dužnosti;
- 6) zabrana upravljanja motornim vozilom;
- 7) oduzimanje predmeta;
- 8) protjerivanje stranca iz zemlje;
- 9) javno objavljivanje presude.
- 10) zabrana približavanja;
- 11) udaljenje iz stana ili drugog prostora za stanovanje.

Izricanje mjera bezbjednosti

Član 68

(1) Sud može učiniocu krivičnog djela izreći jednu ili više mjera bezbjednosti kad postoje uslovi za njihovo izricanje predviđeni ovim zakonikom.

(2) Obavezno psihijatrijsko liječenje i čuvanje u zdravstvenoj ustanovi i obavezno psihijatrijsko liječenje na slobodi neuračunljivom učiniocu izriču se samostalno. Uz ove mjere mogu se izreći zabrana vršenja poziva, djelatnosti i dužnosti, zabrana upravljanja motornim vozilom i oduzimanje predmeta.

(3) Mjere iz stava 2 ovog člana mogu se izreći učiniocu krivičnog djela čija je

uračunljivost bitno smanjena, ako mu je izrečena kazna ili uslovna osuda.

(4) Obavezno liječenje narkomana, obavezno liječenje alkoholičara, zabrana vršenja poziva, djelatnosti i dužnosti, zabrana upravljanja motornim vozilom, oduzimanje predmeta i javno objavljivanje presude mogu se izreći ako je učiniocu izrečena kazna, uslovna osuda, sudska opomena ili je učinilac oslobođen od kazne.

(5) Protjerivanje stranca iz zemlje može se izreći ako je učiniocu izrečena kazna ili uslovna osuda.

(6) Zabrana približavanja i udaljenje iz stana ili drugog prostora za stanovanje mogu se izreći ako je učiniocu izrečena kazna zatvora ili novčana kazna

(7) Za krivična djela u sticaju mjera bezbjednosti će se izreći ako je utvrđena za jedno od krivičnih djela u sticaju.

Obavezno psihijatrijsko liječenje i čuvanje u zdravstvenoj ustanovi

Član 69

(1) Učiniocu koji je krivično djelo učinio u stanju bitno smanjene uračunljivosti sud će izreći obavezno psihijatrijsko liječenje i čuvanje u odgovarajućoj zdravstvenoj ustanovi, ako, s obzirom na učinjeno krivično djelo i stanje duševne poremećenosti, utvrdi da postoji ozbiljna opasnost da učinilac učini teže krivično djelo i da je radi otklanjanja ove opasnosti potrebno njegovo liječenje u takvoj ustanovi.

(2) Ako su ispunjeni uslovi iz stava 1 ovog člana, sud će izreći obavezno liječenje i čuvanje u zdravstvenoj ustanovi učiniocu koji je u stanju neuračunljivosti učinio protivpravno djelo predviđeno u zakonu kao krivično djelo.

(3) Mjeru iz st. 1 i 2 ovog člana sud će obustaviti kad utvrdi da je prestala potreba za liječenjem i čuvanjem učinioca u zdravstvenoj ustanovi.

(4) Mjera iz stava 1 ovog člana izrečena uz kaznu zatvora može trajati i duže od izrečene kazne.

(5) Učiniocu koji je krivično djelo izvršio u stanju bitno smanjene uračunljivosti i koji je osuđen na kaznu zatvora, vrijeme provedeno u zdravstvenoj ustanovi uračunava se u vrijeme trajanja izrečene kazne. Ako je vrijeme provedeno u zdravstvenoj ustanovi kraće od trajanja izrečene kazne, sud će, po prestanku mjere bezbjednosti, odrediti da se osuđeni uputi na izdržavanje ostatka kazne ili da se pusti na uslovni otpust. Pri odlučivanju o puštanju na uslovni otpust sud će, pored uslova iz člana 37 ovog zakonika, naročito uzeti u obzir uspjeh liječenja osuđenog, njegovo zdravstveno stanje, vrijeme provedeno u zdravstvenoj ustanovi i ostatak kazne koju osuđeni nije izdržao.

Obavezno psihijatrijsko liječenje na slobodi

Član 70

(1) Učiniocu koji je u stanju neuračunljivosti učinio protivpravno djelo određeno u zakonu kao krivično djelo, sud će izreći obavezno psihijatrijsko liječenje na slobodi, ako utvrdi da postoji ozbiljna opasnost da učinilac učini protivpravno djelo koje je u zakonu predviđeno kao krivično djelo i da je radi otklanjanja ove opasnosti dovoljno njegovo liječenje na slobodi.

(2) Mjera iz stava 1 ovog člana može se izreći i neuračunljivom učiniocu prema kojem je određeno obavezno psihijatrijsko liječenje i čuvanje u odgovarajućoj zdravstvenoj ustanovi kad sud, na osnovu rezultata liječenja, utvrdi da više nije potrebno njegovo čuvanje i liječenje u takvoj ustanovi, nego samo njegovo liječenje na slobodi.

(3) Pod uslovima iz stava 1 ovog člana sud može izreći obavezno psihijatrijsko liječenje na slobodi i učiniocu čija je uračunljivost bitno smanjena, ako mu je izrečena uslovna osuda ili je na osnovu člana 69 stav 5 ovog zakonika pušten na uslovni otpust.

(4) Obavezno psihijatrijsko liječenje na slobodi može se povremeno sprovoditi i u odgovarajućoj zdravstvenoj ustanovi, ako je to potrebno radi uspješnijeg liječenja, s tim da povremeno liječenje u ustanovi ne može neprekidno trajati duže od petnaest dana, niti ukupno duže od dva mjeseca.

(5) Obavezno psihijatrijsko liječenje na slobodi traje dok postoji potreba liječenja, ali ne duže od tri godine.

(6) Ako se u slučaju iz st. 1 do 3 ovog člana učinilac ne podvrgne liječenju na slobodi ili ga samovoljno napusti ili i pored liječenja nastupi opasnost da ponovo učini protivpravno djelo predviđeno u zakonu kao krivično djelo, tako da je potrebno njegovo liječenje i čuvanje u odgovarajućoj zdravstvenoj ustanovi, sud može izreći obavezno psihijatrijsko liječenje i čuvanje u takvoj ustanovi.

Obavezno liječenje narkomana

Član 71

(1) Učiniocu koji je učinio krivično djelo usljed zavisnosti od upotrebe opojnih droga i kod kojeg postoji ozbiljna opasnost da će usljed ove zavisnosti i dalje da vrši krivična djela, sud će izreći obavezno liječenje.

(2) Mjera iz stava 1 ovog člana izvršava se u ustanovi za izvršenje kazne ili u odgovarajućoj zdravstvenoj ili drugoj specijalizovanoj ustanovi i traje dok postoji potreba za liječenjem, ali ne duže od tri godine.

(3) Kad je mjera iz stava 1 ovog člana izrečena uz kaznu zatvora, ona može trajati duže od vremena izrečene kazne, ali njeno ukupno trajanje ne može biti duže od tri godine.

(4) Vrijeme provedeno u ustanovi za liječenje uračunava se u kaznu zatvora.

(5) Kad je mjera iz stava 1 ovog člana izrečena uz novčanu kaznu, uslovnu osudu, sudsku opomenu ili oslobođenje od kazne izvršava se na slobodi i ne može trajati duže od tri godine.

(6) Ako se učinilac, bez opravdanih razloga, ne podvrgne liječenju na slobodi ili liječenje samovoljno napusti, sud će odrediti da se mjera prinudno izvrši u odgovarajućoj zdravstvenoj ili drugoj specijalizovanoj ustanovi.

Obavezno liječenje alkoholičara

Član 72

(1) Učiniocu koji je učinio krivično djelo usljed zavisnosti od upotrebe alkohola i kod kojeg postoji ozbiljna opasnost da će usljed ove zavisnosti i dalje da vrši krivična djela, sud će izreći obavezno liječenje.

(2) Mjera iz stava 1 ovog člana izvršava se u ustanovi za izvršenje kazne zatvora ili u odgovarajućoj zdravstvenoj ili drugoj specijalizovanoj ustanovi i traje dok postoji potreba za liječenjem, ali ne duže od izrečene kazne zatvora.

(3) Vrijeme provedeno u ustanovi za liječenje uračunava se u kaznu zatvora.

(4) Kad je mjera iz stava 1 ovog člana izrečena uz novčanu kaznu, uslovnu osudu, sudsku opomenu ili oslobođenje od kazne izvršava se na slobodi i ne može trajati duže od dvije godine.

(5) Ako se učinilac, bez opravdanih razloga, ne podvrgne liječenju na slobodi ili liječenje samovoljno napusti, sud će odrediti da se mjera prinudno izvrši u odgovarajućoj zdravstvenoj ili drugoj specijalizovanoj ustanovi.

Zabrana vršenja poziva, djelatnosti i dužnosti

Član 73

(1) Sud može učiniocu krivičnog djela zabraniti vršenje određenog poziva, određene djelatnosti ili svih ili nekih dužnosti vezanih za raspolaganje, korišćenje, upravljanje ili rukovanje tuđom imovinom ili za čuvanje te imovine, ako se opravdano može smatrati da bi njegovo dalje vršenje takve djelatnosti bilo opasno.

(2) Sud određuje trajanje mjere iz stava 1 ovog člana, koje ne može biti kraće od jedne niti duže od deset godina, računajući od dana pravosnažnosti odluke, s tim da se vrijeme provedeno u zatvoru, odnosno u zdravstvenoj ustanovi u kojoj je izvršena mjera bezbjednosti ne uračunava u vrijeme trajanja ove mjere.

(3) Ako izrekne uslovnu osudu, sud može odrediti da će se ta osuda opozvati, ako učinilac prekrši zabranu vršenja poziva, djelatnosti ili dužnosti.

Zabrana upravljanja motornim vozilom

Član 74

(1) Učiniocu krivičnog djela kojim se ugrožava javni saobraćaj sud može izreći zabranu upravljanja motornim vozilom.

(2) Pri izricanju mjere iz stava 1 ovog člana sud određuje na koje se vrste i kategorije vozila zabrana odnosi.

(3) Mjeru iz stava 1 ovog člana sud može izreći, ako nađe da težina učinjenog djela, okolnosti pod kojima je djelo učinjeno ili ranije kršenje saobraćajnih propisa od strane učinioca pokazuju da je opasno da on upravlja motornim vozilom određene vrste ili kategorije.

(4) Sud određuje trajanje mjere iz stava 1 ovog člana, koje ne može biti kraće od tri mjeseca niti duže od pet godina, računajući od dana pravosnažnosti odluke, s tim da se vrijeme provedeno u zatvoru, odnosno u ustanovi u kojoj se izvršava mjera bezbjednosti ili vaspitna mjera ne uračunava u vrijeme trajanja ove mjere.

(5) Učiniocu krivičnog djela kojim se ugrožava javni saobraćaj koje je za posljedicu imalo smrt jednog ili više lica, sud može izreći mjeru iz stava 1 ovog člana bez vremenskog ograničenja (trajno) ako mu je već bila izricana ova mjera bezbjednosti.

(6) Ako izrekne uslovnu osudu, sud može odrediti da će se ta osuda opozvati, ako učinilac prekrši zabranu upravljanja motornim vozilom.

(7) Zakonom se može odrediti obavezna zabrana upravljanja motornim vozilom.

Oduzimanje predmeta

Član 75

(1) Predmeti koji su upotrijebljeni ili su bili namijenjeni za izvršenje krivičnog djela ili koji su nastali izvršenjem krivičnog djela mogu se oduzeti, ako su svojina učinioca.

(2) Predmeti iz stava 1 ovog člana mogu se oduzeti i kad nijesu svojina učinioca, ako to zahtijevaju razlozi bezbjednosti ljudi ili imovine ili razlozi morala ili kada i dalje postoji opasnost da će biti upotrijebljeni za izvršenje krivičnog djela, a time se ne dira u pravo trećih lica na naknadu štete od učinioca.

(3) Zakonom se može odrediti obavezno oduzimanje predmeta i uslovi za njihovo oduzimanje.

(4) Zakonom se može odrediti obavezno uništavanje oduzetih predmeta.

Protjerivanje stranca iz zemlje

Član 76

(1) Sud može stranca koji je učinio krivično djelo protjerati sa teritorije Crne Gore za vrijeme od jedne do deset godina ili zauvijek, ako je krivično djelo učinio u povratu (član 43).

(2) Pri ocjeni da li će izreći mjeru iz stava 1 ovog člana sud će uzeti u obzir prirodu i težinu učinjenog krivičnog djela, pobude zbog kojih je krivično djelo učinjeno, način izvršenja krivičnog djela i druge okolnosti koje ukazuju na nepoželjnost daljeg boravka stranca u Crnoj Gori.

(3) Vrijeme trajanja protjerivanja računa se od dana pravosnažnosti odluke, s tim da se vrijeme provedeno u zatvoru ne uračunava u vrijeme trajanja ove mjere.

(4) Mjera iz stava 1 ovog člana ne može se izreći učinioocu koji bi u zemlji u koju bi bio protjeran mogao biti izložen mučenju ili nečovječnom ili ponižavajućem postupanju ili koji uživa drugu zaštitu u skladu sa potvrđenim međunarodnim ugovorima.

Javno objavljivanje presude

Član 77

(1) Pri osudi za krivično djelo učinjeno putem medija ili za krivično djelo koje je prouzrokovalo opasnost za život ili zdravlje ljudi a objavljivanje presude bi doprinijelo da se otkloni ili umanjí ta opasnost sud može odlučiti da se o trošku osuđenog istim putem ili na drugi odgovarajući način objavi sudska presuda u cjelini ili u izvodu.

(2) Zakonom se može odrediti obavezno objavljivanje presude. U tom slučaju sud će odlučiti putem kojeg medija će se presuda objaviti i da li će se objaviti u cjelini ili u izvodu.

(3) Javno objavljivanje presude izvršiće se najkasnije u roku od trideset dana od dana pravosnažnosti presude.

Zabrana približavanja

Član 77a

(1) Učiniocu krivičnog djela protiv polne slobode, krivičnog djela nasilje u porodici ili u porodičnoj zajednici i krivičnog djela rodoskrvjenje ili nekog drugog

krivičnog djela kojim se ugrožava život ili tijelo nekog lica ili krivičnog djela neovlašćena proizvodnja, držanje i stavljanje u promet opojnih droga sud će izreći zabranu približavanja žrtvi ili drugom licu ili grupi lica ili određenom mjestu kad postoji opasnost da bi učinilac prema tim licima ili na tom mjestu mogao ponovo da izvrši isto ili istovrsno krivično djelo.

(2) Sud određuje trajanje mjere iz stava 1 ovog člana, koje ne može biti kraće od jedne niti duže od pet godina, računajući od dana pravosnažnosti odluke, s tim da se vrijeme provedeno u zatvoru ne uračunava u vrijeme trajanja ove mjere.

(3) Po proteku jedne godine od početka izvršenja mjere iz stava 1 ovog člana, sud može, na predlog osuđenog lica, obustaviti njeno izvršenje ako utvrdi da više ne postoji opasnost iz stava 1 ovog člana.

(4) Sud će o pravosnažno izrečenoj mjeri iz stava 1 ovog člana obavijestiti posebnu organizacionu jedinicu ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa koja vrši nadzor nad sprovođenjem uslovnog otpusta.

Udaljenje iz stana ili drugog prostora za stanovanje

Član 77b

(1) Učiniocu krivičnog djela nasilja u porodici ili u porodičnoj zajednici sud će izreći udaljenje iz stana ili drugog prostora za stanovanje ako postoji opasnost da bi učinilac mogao ponovo izvršiti to krivično djelo.

(2) Sud određuje trajanje mjere iz stava 1 ovog člana, koje ne može biti kraće od tri mjeseca niti duže od tri godine, računajući od dana pravosnažnosti odluke, s tim da se vrijeme provedeno u zatvoru ne uračunava u vrijeme trajanja ove mjere.

(3) Lice kome je izrečena mjera iz stava 1 ovog člana dužno je, u prisustvu policijskog službenika odmah po pravosnažnosti presude, da napusti stan ili neki drugi stambeni prostor koji čini zajedničko domaćinstvo.

(4) Po proteku šest mjeseci od početka izvršenja mjere iz stave 1 ovoga člana, sud može, na predlog osuđenog lica, obustaviti njeno izvršenje ako utvrdi da više ne postoji opasnost iz stava 1 ovog člana.

(5) Sud će o pravosnažno izrečenoj mjeri iz stava 1 ovog člana obavijestiti posebnu organizacionu jedinicu ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa koja vrši nadzor nad sprovođenjem uslovnog otpusta i organ uprave nadležan za poslove policije.

Prestanak mjere bezbjednosti na osnovu sudske odluke

Član 78

(1) Sud može odlučiti da prestanu mjere bezbjednosti zabrane vršenja poziva,

djelatnosti ili dužnosti i zabrane upravljanja motornim vozilom, ako su protekle tri godine od dana njihovog primjenjivanja.

(2) Pri ocjeni da li će odrediti prestanak mjere bezbjednosti iz stava 1 ovog člana sud će uzeti u obzir ponašanje osuđenog poslije osude, da li je naknadio štetu prouzrokovanu krivičnim djelom, da li je vratio imovinsku korist stečenu izvršenjem krivičnog djela i druge okolnosti koje ukazuju na opravdanost prestanka tih mjera.

GLAVA ŠESTA

ODREDBE O MALOLJETNICIMA

1. Osnovne odredbe

Važenje posebnih krivičnopravnih odredaba za maloljetnike

Prestala da važi

Danom početka primjene Zakona o postupanju prema maloljetnicima u krivičnom postupku ("Sl.list Crne Gore", br.64/11), prestaju da važe odredne glave VI Krivičnog zakonika ("Sl.list RCG, br. 70/03, 47/06 I "Sl.list CG", br.40/08, 25/10 I 32/11)

GLAVA SEDMA

ODUZIMANJE IMOVINSKE KORISTI

Član 112

(1) Niko ne može zadržati imovinsku korist pribavljenu protivpravnim djelom koje je u zakonu određeno kao krivično djelo.

(2) Korist iz stava 1 ovog člana oduzeće se, pod uslovima predviđenim ovim zakonikom i sudskom odlukom.

Uslovi i način oduzimanja imovinske koristi

Član 113

(1) Od učinioca će se oduzeti novac, predmeti od vrijednosti i svaka druga imovinska korist koji su pribavljeni krivičnim djelom, a ako oduzimanje nije moguće učinilac će se obavezati da plati novčani iznos koji odgovara pribavljenoj imovinskoj koristi.

(2) Od učinioca krivičnog djela može se oduzeti i ona imovinska korist za koju postoji osnovana sumnja da je stečena kriminalnom djelatnošću, osim ako učinilac ne učini vjerovatnim da je njeno porijeklo zakonito (prošireno oduzimanje).

(3) Oduzimanje imovinske koristi iz stava 2 ovog člana može se primijeniti ako je učinilac pravosnažno osuđen za:

1) neko od krivičnih djela učinjenih u okviru kriminalne organizacije (Član 401a);

2) neko od sljedećih krivičnih djela:

- protiv čovječnosti i drugih dobara zaštićenih međunarodnim pravom učinjenih iz koristoljublja;

- pranja novca;

- neovlašćene proizvodnje, držanja i stavljanja u promet opojnih droga;

- protiv platnog prometa i privrednog poslovanja i protiv službene dužnosti, učinjenih iz koristoljublja za koja je propisana kazna zatvora od osam godina ili teža kazna.

(4) Imovinska korist oduzeće se ukoliko je stečena u periodu prije i/ili poslije izvršenja krivičnog djela iz stava 3 ovog člana do pravosnažnosti presude, kada sud utvrdi da vremenski kontekst u kojem je stečena imovinska korist i druge okolnosti konkretnog slučaja opravdavaju oduzimanje imovinske koristi."

(5) Imovinska korist pribavljena krivičnim djelom oduzeće se i od lica na koje je prenesena bez naknade ili od lica koje je znalo da je imovinska korist pribavljena

krivičnim djelom ili je to moglo i bilo dužno da zna.

(6) Ako je krivičnim djelom pribavljena imovinska korist za drugog ta korist će se oduzeti.

Zaštita oštećenog

Član 114

(1) Ako je u krivičnom postupku usvojen imovinskopravni zahtjev oštećenog, sud će izreći oduzimanje imovinske koristi samo ukoliko ona prelazi dosuđeni imovinskopravni zahtjev oštećenog u tom iznosu.

(2) Oštećeni koji je u krivičnom postupku u pogledu svog imovinskopravnog zahtjeva upućen na parnicu može tražiti da se namiri iz oduzete imovinske koristi, ako pokrene parnicu u roku od šest mjeseci od dana pravosnažnosti odluke kojom je upućen na parnicu i ako u roku od tri mjeseca od dana pravosnažnosti odluke kojom je usvojen njegov imovinskopravni zahtjev zatraži namirenje iz oduzete imovinske koristi.

(3) Oštećeni koji u krivičnom postupku nije podnio imovinskopravni zahtjev može zahtijevati namirenje iz oduzete imovinske koristi, ako je radi utvrđivanja svog zahtjeva pokrenuo parnicu u roku od tri mjeseca od dana saznanja za presudu kojom je izrečeno oduzimanje imovinske koristi, a najdalje u roku od tri godine od dana pravosnažnosti odluke o oduzimanju imovinske koristi i ako u roku od tri mjeseca od dana pravosnažnosti odluke kojom je usvojen njegov imovinskopravni zahtjev zatraži namirenje iz oduzete imovinske koristi.

GLAVA OSMA

PRAVNE POSLJEDICE OSUDE

Nastupanje pravnih posljedica osude

Član 115

(1) Osude za određena krivična djela ili na određene kazne mogu imati za pravnu posljedicu prestanak, odnosno gubitak određenih prava ili zabranu sticanja određenih prava.

(2) Pravne posljedice osude ne mogu nastupiti kad je za krivično djelo učiniocu izrečena novčana kazna, uslovna osuda, ako ne bude opozvana, sudska opomena ili kad je učinilac oslobođen od kazne.

(3) Pravne posljedice osude mogu se predvidjeti samo zakonom i nastupaju po sili zakona kojim su predviđene.

Vrste pravnih posljedica osude

Član 116

(1) Pravne posljedice osude koje se odnose na prestanak ili gubitak određenih prava su:

- 1) prestanak vršenja javnih funkcija;
- 2) prestanak radnog odnosa ili prestanak vršenja određenog poziva ili zanimanja;
- 3) gubitak određenih dozvola ili odobrenja koja se daju odlukom državnog organa ili organa lokalne samouprave.

(2) Pravne posljedice osude koje se sastoje u zabrani sticanja određenih prava su:

- 1) zabrana sticanja određenih javnih funkcija;
- 2) zabrana sticanja određenog zvanja, poziva ili zanimanja ili unapređenja u službi;
- 3) zabrana sticanja čina vojnog starješine;
- 4) zabrana dobijanja određenih dozvola ili odobrenja koja se daju odlukom državnih organa ili organa lokalne samouprave.

Početak i trajanje pravnih posljedica osude

Član 117

(1) Pravne posljedice osude nastupaju danom pravosnažnosti presude.

(2) U slučaju da posle pravosnažnosti presude, na osnovu koje su nastupile pravne posljedice osude, ta presuda bude izmijenjena po vanrednom pravnom lijeku, nastupanje ili dalje trajanje pravnih posljedica osude usklađuje se sa novom odlukom.

(3) Pravne posljedice osude koje se sastoje u zabrani sticanja određenih prava mogu se propisati u trajanju najduže do deset godina.

(4) Vrijeme provedeno na izdržavanju kazne ne uračunava se u vrijeme trajanja pravne posljedice osude.

(5) Rehabilitacijom prestaju pravne posljedice osude predviđene u članu 116 stav 2 ovog zakonika.

GLAVA DEVETA

REHABILITACIJA, PRESTANAK PRAVNIH POSLJEDICA OSUDE I DAVANJE PODATAKA IZ KAZNE NE EVIDENCIJE

Opšti pojam rehabilitacije

Član 118

(1) Rehabilitacijom se briše osuda i prestaju sve njene pravne posljedice, a osuđeni se smatra neosuđivanim.

(2) Rehabilitacija nastaje ili na osnovu samog zakona (zakonska rehabilitacija) ili po molbi osuđenog lica na osnovu sudske odluke (sudska rehabilitacija).

(3) Rehabilitacijom se ne dira u prava trećih lica koja se zasnivaju na osudi.

Zakonska rehabilitacija

Član 119

(1) Zakonska rehabilitacija se daje samo licima koja prije osude na koju se odnosi rehabilitacija nijesu bila osuđivana ili koja su se po zakonu smatrala neosuđivanim.

(2) Zakonska rehabilitacija nastaje, ako:

1) lice koje je oglašeno krivim, a oslobođeno od kazne ili kojem je izrečena sudska opomena, u roku od godinu dana od pravosnažnosti presude, ne učini novo krivično djelo;

2) lice kojem je izrečena uslovna osuda, u vrijeme provjeravanja i u roku od godinu dana po isteku roka provjeravanja, ne učini novo krivično djelo;

3) lice koje je osuđeno na novčanu kaznu, kaznu rada u javnom interesu ili kaznu zatvora do šest mjeseci, u roku od tri godine od dana kad je ta kazna izvršena, zastarjela ili oprostena, ne učini novo krivično djelo;

4) lice koje je osuđeno na kaznu zatvora preko šest mjeseci do jedne godine, u roku od pet godina od dana kad je ta kazna izvršena, zastarjela ili oprostena, ne učini novo krivično djelo.

(3) Zakonska rehabilitacija ne nastaje ako sporedna kazna još nije izvršena ili ako još traju mjere bezbjednosti.

Sudska rehabilitacija

Član 120

(1) Sudska rehabilitacija može se dati licu koje je osuđeno na kaznu zatvora preko jedne do dvije godine, ako u roku od pet godina od dana kad je ta kazna izdržana, zastarjela ili oproštena ne učini novo krivično djelo.

(2) Licu koje je osuđeno na kaznu zatvora preko dvije do tri godine sudska rehabilitacija može se dati ako u roku od osam godina od dana kad je ta kazna izdržana, zastarjela ili oproštena ne učini novo krivično djelo.

(3) U slučaju iz st. 1 i 2 ovog člana sud će dati rehabilitaciju ako nađe da je osuđeno lice svojim vladanjem zaslužilo rehabilitaciju i ako je, prema svojim mogućnostima, naknadilo štetu prouzrokovanu krivičnim djelom, pri čemu je sud dužan da uzme u obzir i sve druge okolnosti od značaja za davanje rehabilitacije, a posebno prirodu i značaj djela.

(4) Sudska rehabilitacija ne može se dati ako sporedna kazna još nije izvršena ili ako još traju mjere bezbjednosti.

Sudska rehabilitacija lica koje je više puta osuđivano

Član 121

Licu koje je više puta osuđivano sud može dati rehabilitaciju samo ako su ispunjeni uslovi iz čl. 119 i 120 ovog zakonika u pogledu svakog krivičnog djela za koje je osuđeno. Pri ocjeni da li će u ovakvom slučaju dati rehabilitaciju sud će uzeti u obzir okolnosti iz člana 120 stav 3 ovog zakonika.

Prestanak pravnih posljedica osude

Član 122

(1) Kad proteknu tri godine od dana izdržane, zastarjele ili oproštene kazne, sud može odlučiti da prestane pravna posljedica osude koja se odnosi na zabranu sticanja određenog prava, ukoliko već nije prestala usljed rehabilitacije.

(2) Pri odlučivanju o prestanku pravne posljedice osude sud će uzeti u obzir ponašanje osuđenog poslije osude, da li je naknadio štetu prouzrokovanu krivičnim djelom i vratio imovinsku korist stečenu izvršenjem krivičnog djela, kao i druge okolnosti koje ukazuju na opravdanost prestanka pravne posljedice osude.

Davanje podataka iz kaznene evidencije

Član 123

(1) Kaznena evidencija sadrži lične podatke o učiniocu krivičnog djela, podatke o krivičnom djelu, podatke o kazni, uslovnoj osudi, sudskoj opomeni, oslobođanju od kazne i oproštenoj kazni, kao i podatke o pravnim posljedicama osude. U kaznenu evidenciju se unose i kasnije izmjene podataka sadržanih u kaznenoj evidenciji, podaci o izdržavanju kazne, kao i poništenje evidencije o pogrešnoj osudi.

(2) Evidencija o vaspitnim mjerama sadrži sljedeće podatke: lične podatke o maloljetnim učiniocima, podaci o krivičnom djelu, podatke o vaspitnim mjerama koje su primijenjene i izvršene, kao i ostale podatke koji se odnose na primjenu vaspitnih mjera.

(3) Podaci iz kaznene evidencije mogu se dati samo sudu, državnom tužiocu i organu uprave nadležnom za poslove policije u vezi sa krivičnim postupkom koji se vodi protiv lica koje je ranije bilo osuđeno, organu za izvršenje krivičnih sankcija i organu koji učestvuje u postupku davanja amnestije, pomilovanja, rehabilitacije ili odlučivanja o prestanku pravnih posljedica osude, kao i organima starateljstva, kad je to potrebno za vršenje poslova iz njihove nadležnosti.

(4) Podaci iz kaznene evidencije mogu se, na obrazložen zahtjev, dati i državnom organu, privrednom društvu, drugoj organizaciji ili preduzetniku, ako još traju pravne posljedice osude ili mjere bezbjednosti i ako za to postoji opravdani interes zasnovan na zakonu.

(5) Niko nema prava da traži od građanina da podnosi dokaz o svojoj osuđivanosti ili neosuđivanosti.

(6) Građanima se, na njihov zahtjev, mogu davati podaci o njihovoj osuđivanosti ili neosuđivanosti samo ako su im potrebni radi ostvarivanja njihovih prava u inostranstvu.

GLAVA DESETA

ZASTARJELOST

Zastarjelost krivičnog gonjenja

Član 124

Ako u ovom zakoniku nije drukčije određeno, krivično gonjenje ne može se preduzeti kad protekne:

1) dvadeset pet godina od izvršenja krivičnog djela za koje se po zakonu može izreći kazna zatvora od četrdeset godina;

2) dvadeset godina od izvršenja krivičnog djela za koje se po zakonu može izreći kazna zatvora preko petnaest godina;

3) petnaest godina od izvršenja krivičnog djela za koje se po zakonu može izreći kazna zatvora preko deset godina;

4) deset godina od izvršenja krivičnog djela za koje se po zakonu može izreći kazna zatvora preko pet godina;

5) pet godina od izvršenja krivičnog djela za koje se po zakonu može izreći kazna zatvora preko tri godine;

6) tri godine od izvršenja krivičnog djela za koje se po zakonu može izreći kazna zatvora preko jedne godine;

7) dvije godine od izvršenja krivičnog djela za koje se po zakonu može izreći kazna zatvora do jedne godine ili novčana kazna.

(2) Ako je za krivično djelo propisano više kazni, zastarjelost se određuje prema najtežoj propisanoj kazni.

Tok i prekid zastarijevanja krivičnog gonjenja

Član 125

(1) Zastarijevanje krivičnog gonjenja počinje od dana kad je krivično djelo učinjeno. Ukoliko posljedica krivičnog djela nastupi kasnije, zastarijevanje krivičnog gonjenja počinje od dana kada je posljedica nastupila

(2) Zastarijevanje ne teče za vrijeme za koje se po zakonu gonjenje ne može otpočeti ili nastaviti.

(3) Zastarijevanje krivičnog gonjenja za djelo učinjeno na štetu maloljetnog lica ne teče dok to lice ne navrši osamnaest godina.

(4) Zastarijevanje se prekida svakom procesnom radnjom koja se preduzima radi otkrivanja krivičnog djela ili radi otkrivanja i gonjenja učinioca zbog učinjenog

krivičnog djela.

(5) Zastarijevanje se prekida i kad učinilac u vrijeme dok teče rok zastarijelosti učini isto tako teško ili teže krivično djelo.

(6) Svakim prekidom zastarijevanje počinje ponovo da teče.

(7) Zastarijelost krivičnog gonjenja nastaje u svakom slučaju kad protekne dvostruko vrijeme koje se po zakonu traži za zastarijelost krivičnog gonjenja.

Zastarijelost izvršenja kazne

Član 126

(1) Ako u ovom zakoniku nije drukčije određeno, izrečena kazna ne može se izvršiti kad protekne:

- 1) dvadeset godina od osude na kaznu zatvora preko petnaest godina;
- 2) petnaest godina od osude na kaznu zatvora preko deset godina;
- 3) deset godina od osude na kaznu zatvora preko pet godina;
- 4) pet godina od osude na kaznu zatvora preko tri godine;
- 5) tri godine od osude na kaznu zatvora preko jedne godine ili kaznu rada u javnom interesu;
- 6) dvije godine od osude na kaznu zatvora do jedne godine ili na novčanu kaznu.

(2) Izvršenje kazne zatvora od četrdeset godina ne zastarijeva.

Zastarijelost izvršenja sporedne kazne i mjere bezbjednosti

Član 127

(1) Zastarijelost izvršenja novčane kazne kao sporedne kazne nastaje kad protekne dvije godine od dana pravosnažnosti presude kojom je ta kazna izrečena.

(2) Zastarijelost izvršenja mjere bezbjednosti obaveznog psihijatrijskog liječenja na slobodi, obaveznog liječenja narkomana, obaveznog liječenja alkoholičara i oduzimanja predmeta nastaje kad protekne pet godina od dana pravosnažnosti odluke kojom su te mjere izrečene.

(3) Zastarijelost izvršenja mjera bezbjednosti zabrane vršenja poziva, djelatnosti i dužnosti, zabrane upravljanja motornim vozilom i protjerivanja stranca iz zemlje nastaje kad protekne vrijeme za koje su te mjere izrečene.

(4) Izvršenje mjere bezbjednosti obaveznog psihijatrijskog liječenja i čuvanja u zdravstvenoj ustanovi ne zastarijeva, ali ako je od pravosnažnosti presude kojom je mjera bezbjednosti izrečena proteklo više od pet godina, a izvršenje nije započeto, sud će ispitati da li je izvršenje ove mjere još uvijek potrebno.

Tok i prekid zastarijevanja izvršenja kazne i mjere bezbjednosti

Član 128

(1) Zastarijevanje izvršenja kazne počinje od dana kad je presuda kojom je kazna izrečena postala pravosnažna, a ako je uslovna osuda opozvana - od dana kad je odluka o opozivanju postala pravosnažna.

(2) Ako je aktom amnestije ili pomilovanja ili odlukom suda po vanrednom pravnom lijeku izrečena kazna smanjena, vrijeme potrebno za nastupanje zastarjelosti određuje se prema novoj kazni, ali se tok zastarjelosti računa od ranije pravosnažne presude.

(3) Zastarijevanje ne teče za vrijeme za koje se po zakonu izvršenje kazne ne može preduzeti.

(4) Zastarijevanje se prekida svakom radnjom nadležnog organa koja se preduzima radi izvršenja kazne.

(5) Svakim prekidom zastarijevanje počinje ponovo da teče.

(6) Zastarjelost izvršenja kazne nastaje u svakom slučaju kad protekne dvostruko vrijeme koje se po zakonu traži za zastarjelost izvršenja kazne.

(7) U slučaju nastupanja zastarjelosti iz stava 6 ovog člana započeto izvršenje kazne obustavlja se.

(8) Odredbe st. 2 do 5 ovog člana shodno se primjenjuju i na zastarjelost izvršenja mjere bezbjednosti.

Nezastarivost krivičnog gonjenja i izvršenja kazne

Član 129

Krivično gonjenje i izvršenje kazne ne zastarijevaju za krivična djela predviđena u čl. 264 do 276b, 401, 401a, 422 do 424 i 426 do 431 ovog zakonika, kao ni za krivična djela za koja po potvrđenim međunarodnim ugovorima zastarjelost ne može da nastupi.

GLAVA JEDANAESTA

AMNESTIJA I POMILOVANJE

Amnestija

Član 130

(1) Licima koja su obuhvaćena aktom amnestije daje se oslobođenje od krivičnog gonjenja ili potpuno ili djelimično oslobođenje od izvršenja kazne, zamjenjuje se izrečena kazna blažom kaznom, daje se rehabilitacija ili se ukidaju pojedine ili sve pravne posljedice osude.

(2) Amnestijom se mogu ukinuti sljedeće mjere bezbjednosti: zabrana vršenja poziva, djelatnosti i dužnosti, zabrana upravljanja motornim vozilom i protjerivanje stranaca iz zemlje.

Pomilovanje

Član 131

(1) Pomilovanjem se poimenično određenom licu daje oslobođenje od krivičnog gonjenja ili potpuno ili djelimično oslobođenje od izvršenja kazne, zamjenjuje se izrečena kazna blažom kaznom ili uslovnom osudom, daje se rehabilitacija, određuje kraće trajanje određene pravne posljedice osude ili se ukidaju pojedine ili sve pravne posljedice osude.

(2) Pomilovanjem se može ukinuti ili odrediti kraće trajanje mjere bezbjednosti zabrana vršenja poziva, djelatnosti i dužnosti, zabrana upravljanja motornim vozilom i protjerivanje stranca iz zemlje.

Dejstvo amnestije i pomilovanja na prava trećih lica

Član 132

Davanjem amnestije ili pomilovanja ne dira se u prava trećih lica koja se zasnivaju na osudi.

GLAVA DVANAESTA

VAŽENJE KRIVIČNOG ZAKONODAVSTVA CRNE GORE

Vremensko važenje krivičnog zakonodavstva

Član 133

(1) Na učinioca krivičnog djela primjenjuje se zakon koji je važio u vrijeme izvršenja krivičnog djela.

(2) Ako je poslije izvršenja krivičnog djela izmijenjen zakon, jednom ili više puta, primijenice se zakon koji je najblaži za učinioca.

(3) Na učinioca krivičnog djela koje je određeno zakonom sa određenim vremenskim trajanjem primjenjuje se taj zakon, bez obzira na to kad mu se sudi, ako tim zakonom nije drukčije određeno.

(4) Mjere bezbjednosti i vaspitne mjere propisane novim zakonom mogu se primijeniti na učinioca, ako nijesu za njega nepovoljnije od onih koje su se mogle primijeniti prema zakonu koji je važio u vrijeme izvršenja djela.

Važenje krivičnog zakonodavstva na teritoriji Crne Gore

Član 134

(1) Krivično zakonodavstvo Crne Gore važi za svakog ko na njenoj teritoriji učini krivično djelo.

(2) Krivično zakonodavstvo Crne Gore važi i za svakog ko učini krivično djelo na domaćem brodu, bez obzira gdje se brod nalazi u vrijeme izvršenja djela.

(3) Krivično zakonodavstvo Crne Gore važi i za svakog ko učini krivično djelo u domaćem civilnom vazduhoplovu ili u domaćem vojnom vazduhoplovu, bez obzira gdje se vazduhoplov nalazio u vrijeme izvršenja krivičnog djela.

Važenje krivičnog zakonodavstva Crne Gore za učinioce određenih krivičnih djela izvršenih u inostranstvu

Član 135

Krivično zakonodavstvo Crne Gore važi za svakog ko u inostranstvu učini krivično djelo iz čl. 357 do 369, čl. 371 do 374 i čl. 447 do 449b ovog zakonika ili iz člana čl. 258 i 268 ovog zakonika, ako se falsifikovanje odnosi na novac koji je u vrijeme izvršenja krivičnog djela bio zakonsko sredstvo plaćanja u Crnoj Gori.

Važenje krivičnog zakonodavstva Crne Gore za državljanina Crne Gore koji učini krivično djelo u inostranstvu

Član 136

(1) Krivično zakonodavstvo Crne Gore važi za državljanina Crne Gore i kad u inostranstvu učini koje drugo krivično djelo, osim krivičnih djela navedenih u članu 135 ovog zakonika, ako se zatekne na teritoriji Crne Gore ili joj bude izručen.

(2) Pod uslovima iz stava 1 ovog člana krivično zakonodavstvo Crne Gore važi i za učinioca koji je postao državljanin Crne Gore poslije izvršenja krivičnog djela.

Važenje krivičnog zakonodavstva Crne Gore za stranca koji učini krivično djelo u inostranstvu

Član 137

(1) Krivično zakonodavstvo Crne Gore važi i za lice koje nije državljanin Crne Gore koje van teritorije Crne Gore učini prema njoj ili njenom državljaninu krivično djelo i kad nijesu u pitanju krivična djela navedena u članu 135 ovog zakonika ili učini krivično djelo iz čl. 276a, 276b, 422, 422a, 423 i 424 ovog zakonika, u čije izvršenje je na bilo koji način uključen državljanin Crne Gore, ako se zatekne na teritoriji Crne Gore ili joj bude izručen.

(2) Krivično zakonodavstvo Crne Gore važi i za lice koje nije državljanin Crne Gore koje prema stranoj državi ili prema strancu učini u inostranstvu krivično djelo za koje se po zakonu zemlje u kojoj je učinjeno može izreći kazna zatvora od četiri godine ili teža kazna, ako se zatekne na teritoriji Crne Gore, a ne bude izručen stranoj državi. Ako ovim zakonikom nije drukčije određeno, sud u takvom slučaju ne može izreći težu kaznu od one koja je propisana zakonom zemlje u kojoj je krivično djelo učinjeno.

Posebni uslovi za krivično gonjenje

Član 138

(1) Ako je u slučaju iz člana 134 ovog zakonika pokrenut ili dovršen krivični postupak u stranoj državi, krivično gonjenje u Crnoj Gori preduzeće se samo po odobrenju Vrhovnog državnog tužioca Crne Gore.

(2) U slučaju iz člana 134 ovog zakonika krivično gonjenje stranca može se, pod uslovom uzajamnosti, ustupiti stranoj državi.

(3) U slučaju iz čl. 136 i 137 ovog zakonika krivično gonjenje se neće preduzeti, ako:

- 1) je učinilac potpuno izdržao kaznu na koju je u inostranstvu osuđen;
 - 2) je učinilac u inostranstvu pravosnažnom presudom oslobođen ili mu je kazna zastarjela ili oproštena;
 - 3) je prema neuračunljivom učiniocu u inostranstvu izvršena odgovarajuća mjera bezbjednosti;
 - 4) se za krivično djelo po stranom zakonu krivično goni po zahtjevu oštećenog, a takav zahtjev nije podnesen.
- (4) U slučaju iz čl. 136 i 137 ovog zakonika krivično gonjenje će se preduzeti samo kad se za krivično djelo kažnjava i po zakonu zemlje u kojoj je djelo učinjeno, osim za krivična djela iz čl. djela iz čl. 268, 276a, 276b, 422, 422a, 423 i 424 ovog zakonika. Kad se u slučaju iz čl. 136 i 137 stav 1 ovog zakonika, po zakonu zemlje u kojoj je djelo učinjeno za to krivično djelo ne kažnjava, krivično gonjenje se može preduzeti samo po odobrenju Vrhovnog državnog tužioca.
- (5) U slučaju iz člana 137 stav 2 ovog zakonika, ako je u pitanju djelo koje je u vrijeme kad je izvršeno smatrano krivičnim djelom prema opštim pravnim načelima priznatim u međunarodnom pravu, gonjenje se može preduzeti u Crnoj Gori po odobrenju Vrhovnog državnog tužioca, bez obzira na zakon zemlje u kojoj je krivično djelo učinjeno.

Uračunavanje pritvora i kazne izdržane u inostranstvu

Član 139

Pritvor, svako drugo lišenje slobode u vezi sa krivičnim djelom, lišenje slobode u toku ekstradicionog postupka, kao i kazna koju je učinilac izdržao po presudi inostranog suda uračunaće se u kaznu koju izrekne domaći sud za isto krivično djelo, a ako kazne nijesu iste vrste, uračunavanje će se izvršiti po ocjeni suda.

Važenje zakona države članice kojim je predviđeno krivično djelo

Član 140

Briše se ("Službeni list CG", br.25/10)

Važenje opšteg dijela ovog zakonika

Član 141

Odredbe opšteg dijela ovog zakonika važe za sva krivična djela određena ovim zakonikom ili drugim zakonom.

GLAVA TRINAESTA

ZNAČENJE IZRAZA

Značenje izraza u ovom zakoniku

Član 142

(1) Pod teritorijom Crne Gore podrazumijevaju se suvozemna teritorija, obalno more i vodene površine unutar njenih granica, kao i vazdušni prostor nad njima.

(2) Pod krivičnim zakonodavstvom Crne Gore podrazumijevaju se ovaj zakonik kao i sve krivičnopravne odredbe sadržane u drugim zakonima Crne Gore.

(3) Službenim licem smatra se:

1) lice koje u državnom organu vrši službene dužnosti;

2) izabrano, imenovano ili postavljeno lice u državnom organu, organu lokalne samouprave ili lice koje stalno ili povremeno vrši službene dužnosti ili službene funkcije u tim organima;

3) lice u ustanovi, privrednom društvu ili drugom subjektu, kojem je povjereno vršenje javnih ovlašćenja, koje odlučuje o pravima, obavezama ili interesima fizičkih ili pravnih lica ili o javnom interesu;

4) i drugo lice koje obavlja službene dužnosti na osnovu zakona, propisa donijetih na osnovu zakona, ugovora ili arbitražnog sporazuma, kao i lice kojem je faktički povjereno vršenje pojedinih službenih dužnosti ili poslova;

5) vojno lice izuzev kad su u pitanju odredbe Glave trideset šeste ovog zakonika.

5a) lice koje u stranoj državi obavlja zakonodavnu, izvršnu, sudsku ili drugu javnu funkciju za stranu državu, lice koje u stranoj državi obavlja službene dužnosti na osnovu zakona, propisa donijetih na osnovu zakona, ugovora ili arbitražnog sporazuma, lice koje obavlja službenu dužnost u međunarodnoj javnoj organizaciji i lice koje obavlja sudsku, tužilačku ili neku drugu funkciju u međunarodnom sudu.

(4) Odgovornim licem smatra se vlasnik privrednog društva ili drugog subjekta ili lice u privrednom društvu, ustanovi ili drugom subjektu kojem je, s obzirom na njegovu funkciju, uložena sredstva ili na osnovu ovlašćenja, povjeren određeni krug poslova u upravljanju imovinom, proizvodnji ili drugoj djelatnosti ili u vršenju nadzora nad njima ili mu je faktički povjereno obavljanje pojedinih poslova. Odgovornim licem smatra se i službeno lice kad su u pitanju krivična djela kod kojih je kao izvršilac označeno odgovorno lice, a u ovom zakoniku nijesu predviđena u glavi o krivičnim djelima protiv službene dužnosti, odnosno kao krivična djela službenog lica.

(5) Vojnim licem smatra se: profesionalno vojno lice (vojnici po ugovoru, podoficir, podoficir po ugovoru, oficir i oficir po ugovoru), lice u rezervnom sastavu (rezervni vojnik, rezervni podoficir i rezervni oficir), civilno lice koje vrši određenu vojnu dužnost i lice koje za vrijeme ratnog ili vanrednog stanja podliježe vojnoj obavezi.

(6) Kad je kao izvršilac određenih krivičnih djela označeno službeno lice, odgovorno lice ili vojno lice, lica navedena u st. 3, 4 i 5 ovog člana mogu biti izvršioци tih djela, ako iz obilježja pojedinog djela ili iz pojedinog propisa ne proizilazi da izvršilac može biti samo neko od tih lica.

(7) Djetetom se smatra lice koje nije navršilo četrnaest godina.

(8) Maloljetnikom se smatra lice koje je navršilo četrnaest godina, a nije navršilo osamnaest godina.

(9) Maloljetnim licem smatra se lice koje nije navršilo osamnaest godina.

(10) Učiniocem se smatraju izvršilac, saizvršilac, podstrekač i pomagač.

(11) Žrtva je lice kome je protivpravnim djelom koje je u zakonu propisano kao krivično djelo prouzrokovan fizički ili duševni bol ili patnja, imovinska šteta ili povreda ljudskih prava i sloboda.

(12) Imovinskom korišću pribavljenom krivičnim djelom smatra se imovinska korist neposredno pribavljena krivičnim djelom koja se sastoji od svakog uvećanja ili sprječavanja umanjenja imovine do kojeg je došlo izvršenjem krivičnog djela, imovina za koju je zamijenjena ili u koju je pretvorena imovinska korist neposredno pribavljena krivičnim djelom, kao i svaka druga korist koja je dobijena od imovinske koristi neposredno pribavljene krivičnim djelom ili imovine za koju je zamijenjena ili u koju je pretvorena imovinska korist neposredno pribavljena krivičnim djelom, bez obzira da li se nalazi na teritoriji Crne Gore ili van nje.

(13) Mito, u smislu ovog zakonika, je poklon ili druga protivpravna imovinska ili neimovinska korist, bez obzira na vrijednost.

(14) Silom se smatra i primjena hipnoze ili omamljujućih sredstava, s ciljem da se neko protiv svoje volje dovede u nesvjesno stanje ili onespособi za otpor.

(15) Izborima se smatraju izbori za Skupštinu Crne Gore, Predsjednika Crne Gore, organe lokalne samouprave i drugi izbori koji se raspisuju i vrše na osnovu Ustava i zakona.

(16) Referendumom se smatra izjašnjavanje građana na kojem se odlučuje o pitanjima za koja je to utvrđeno Ustavom ili zakonom.

(17) Opojnim drogama smatraju se supstance i preparati koji su propisima zasnovanim na zakonu proglašeni za opojne droge.

(18) Pokretnom stvari se smatra i svaka proizvedena ili sakupljena energija za davanje svjetlosti, toplote ili kretanja, telefonski impuls, kao i računarski podatak i računarski program.

(19) Računarskim sistemom smatra se svaki uređaj ili grupa međusobno povezanih ili uslovljenih uređaja, od kojih jedan ili više njih, u zavisnosti od programa, vrši automatsku obradu podataka.

(20) Računarskim podatkom smatra se svako izlaganje činjenica, podataka ili koncepata u obliku koji je pogodan za obradu u računarskom sistemu, uključujući tu i programe pomoću kojih računarski sistem vrši svoje funkcije.

(21) Računarskim programom smatra se skup uređenih računarskih podataka na osnovu kojih računarski sistem vrši svoje funkcije.

(22) Računarski virus je računarski program koji ugrožava ili mijenja funkcije računarskog sistema i mijenja, ugrožava ili neovlašćeno koristi računarske podatke.

(23) Podacima o računarskom saobraćaju smatraju se svi računarski podaci koje generišu računarski sistemi, koji čine lanac komunikacije između dva računarska sistema koji komuniciraju uključujući i njih same.

(24) Zaštićenim prirodnim dobrom smatra se i dobro koje po propisima o zaštiti prirodnih dobara uživa prethodnu zaštitu.

(25) Kulturnim dobrom smatra se i dobro koje po propisima o zaštiti kulturnog dobra uživa prethodnu zaštitu, dio kulturnog dobra i zaštićena okolina nepokretnog kulturnog dobra.

(26) Novac je metalni i papirni novac ili novac izrađen od nekog drugog materijala koji je na osnovu zakona u opticaju u Crnoj Gori ili u stranoj državi.

(27) Znacima za vrijednost smatraju se i strani znaci za vrijednost.

(28) Motornim vozilom smatra se svako saobraćajno sredstvo na motorni pogon u suvozemnom, vodenom i vazdušnom saobraćaju.

(29) Ispravom se smatra svaki predmet koji je podoban ili određen da služi kao dokaz kakve činjenice koja ima značaj za pravne odnose, kao i računarski podatak.

(30) Spis, pismo, pošiljka i dokument mogu biti i u elektronskom obliku.

(31) Porodicom ili porodičnom zajednicom smatraju se i bivši bračni drugovi, krvni srodnici i srodnici iz potpunog usvojenja u pravoj liniji bez ograničenja, a u pobočnoj liniji zaključno sa četvrtim stepenom, srodnici iz nepotpunog usvojenja, tazbinski srodnici zaključno sa drugim stepenom, lica koja žive u istom porodičnom domaćinstvu i lica koja imaju zajedničko dijete ili je dijete na putu da bude rođeno iako nikad nisu živjela u istom porodičnom domaćinstvu.

(32) Izraz "neće se kazniti" znači da u tom slučaju nema krivičnog djela.

(33) Kad je radnja krivičnog djela određena trajnim glagolom smatra se da je djelo učinjeno, ako je radnja izvršena jednom ili više puta.

POSEBNI DIO

GLAVA ČETRNAESTA

KRIVIČNA DJELA PROTIV ŽIVOTA I TIJELA

Ubistvo

Član 143

Ko drugog liši života, kazniće se zatvorom od pet do petnaest godina.

Teško ubistvo

Član 144

Zatvorom najmanje deset godina ili kaznom zatvora od četrdeset godina kazniće se:

- 1) ko drugog liši života na svirep ili podmukao način;
- 2) ko drugog liši života pri bezobzirnom nasilničkom ponašanju;
- 3) ko drugog liši života i pri tom sa umišljajem dovede u opasnost život još nekog lica;
- 4) ko drugog liši života iz koristoljublja, radi izvršenja ili prikriivanja drugog krivičnog djela, iz bezobzirne osvete ili iz drugih niskih pobuda;
- 5) ko liši života službeno ili vojno lice pri vršenju ili u vezi sa vršenjem službene dužnosti;
- 6) ko liši života dijete ili bremenitu ženu;
- 7) ko liši života člana svoje porodice ili porodične zajednice kojeg je prethodno zlostavljao;
- 8) ko sa umišljajem liši života više lica, a ne radi se o ubistvu na mah, ubistvu djeteta pri porođaju ili lišenju života iz samilosti.

Ubistvo na mah

Član 145

Ko drugog liši života na mah doveden bez svoje krivice u jaku razdraženost napadom, zlostavljanjem ili teškim vrijeđanjem od strane ubijenog, kazniće se zatvorom od jedne do osam godina.

Ubistvo djeteta pri porođaju

Član 146

Majka koja liši života svoje dijete za vrijeme porođaja ili neposredno poslije porođaja, dok kod nje traje poremećaj izazvan porođajem, kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

Lišenje života iz samilosti

Član 147

Ko liši života punoljetno lice iz samilosti zbog teškog zdravstvenog stanja u kojem se ovo nalazi, a na njegov ozbiljan i izričit zahtjev, kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

Nehatno lišenje života

Član 148

Ko drugog liši života iz nehata, kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

Navođenje na samoubistvo i pomaganje u samoubistvu

Član 149

(1) Ko navede drugog na samoubistvo ili mu pomogne u izvršenju samoubistva, pa ovo bude izvršeno ili pokušano, kazniće se zatvorom od jedne do pet godina.

(2) Ko drugom pomogne u izvršenju samoubistva pod uslovima iz člana 147 ovog zakonika, pa ovo bude izvršeno ili pokušano, kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

(3) Ko djelo iz stava 1 ovog člana učini prema maloljetniku ili prema licu koje se nalazi u stanju bitno smanjene računaljivosti, kazniće se zatvorom od dvije do deset godina.

(4) Ako je djelo iz stava 1 ovog člana učinjeno prema djetetu ili prema neuračunljivom licu, učinilac će se kazniti po članu 144 ovog zakonika.

(5) Ko surovo ili nečovječno postupa sa licem koje se prema njemu nalazi u odnosu kakve podređenosti ili zavisnosti, pa ono usljed takvog postupanja izvrši ili pokuša samoubistvo koje se može pripisati nehatu učinioca,

kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

Nedozvoljen prekid trudnoće

Član 150

(1) Ko protivno propisima o vršenju prekida trudnoće bremenitoj ženi sa njenim pristankom izvrši pobačaj, započne da vrši pobačaj ili joj pomogne da izvrši pobačaj,

kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

(2) Ko bremenitoj ženi bez njenog pristanka, a ako je mlađa od osamnaest godina bez njenog pristanka i bez pisane saglasnosti njenog roditelja, usvojioca ili staraoca, izvrši ili započne da vrši pobačaj,

kazniće se zatvorom od jedne do osam godina.

(3) Ako je usljed djela iz st. 1 i 2 ovog člana nastupila smrt, teško narušavanje zdravlja ili druga teška tjelesna povreda žene nad kojom je vršen prekid trudnoće, učinilac će se kazniti za djelo iz stava 1 ovog člana zatvorom od šest mjeseci do šest godina, a za djelo iz stava 2 ovog člana zatvorom od dvije do dvanaest godina.

Teška tjelesna povreda

Član 151

(1) Ko drugog teško tjelesno povrijedi ili mu zdravlje teško naruši, kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

(2) Ko drugog teško tjelesno povrijedi ili mu zdravlje naruši tako teško da je usljed toga doveden u opasnost život povrijeđenog ili je uništen ili trajno i u znatnoj mjeri oštećen ili oslabljen neki važan dio njegovog tijela ili važan organ ili je prouzrokovana trajna nesposobnost za rad povrijeđenog ili trajno i teško narušenje njegovog zdravlja ili unakaženost,

kazniće se zatvorom od jedne do osam godina.

(3) Ako je usljed djela iz st. 1 i 2 ovog člana nastupila smrt povrijeđenog lica, učinilac će se kazniti zatvorom od dvije do dvanaest godina.

(4) Ko djelo iz st. 1 i 2 ovog člana učini iz nehata, kazniće se zatvorom do tri godine.

(5) Ko djelo iz st. 1 do 3 ovog člana učini na mah, doveden bez svoje krivice u jaku razdraženost napadom, zlostavljanjem ili teškim vrijeđanjem od strane povrijeđenog,

kazniće se za djelo iz stava 1 zatvorom do tri godine, za djelo iz stava 2 zatvorom od tri mjeseca do četiri godine, a za djelo iz stava 3 zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

Laka tjelesna povreda

Član 152

- (1) Ko drugog lako tjelesno povrijedi ili mu zdravlje lako naruši, kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.
- (2) Ako je takva povreda nanesena oružjem, opasnim oruđem ili drugim sredstvom podobnim da tijelo teško povrijedi ili zdravlje teško naruši, učinilac će se kazniti zatvorom do tri godine.
- (3) Sud može učiniocu djela iz stava 2 ovog člana izreći sudsku opomenu, ako je učinilac bio izazvan nepristojnim ili grubim ponašanjem oštećenog.
- (4) Gonjenje za djelo iz stava 1 ovog člana preduzima se po privatnoj tužbi.

Učestvovanje u tuči

Član 153

Ko učestvuje u tuči u kojoj je neko lišen života ili je drugom nanesena teška tjelesna povreda, kazniće se za samo učestvovanje zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

Ugrožavanje opasnim oruđem pri tuči i svađi

Član 154

Ko se pri tuči ili svađi maši oružja, opasnog oruđa ili drugog sredstva podobnog da tijelo teško povrijedi ili zdravlje teško naruši, kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do šest mjeseci.

Izlaganje opasnosti

Član 155

- (1) Ko drugo lice ostavi bez pomoći u stanju ili prilikama opasnim za život ili zdravlje koje je sam prouzrokovao, kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine.
- (2) Ako je usljed djela iz stava 1 ovog člana nastupilo teško narušenje zdravlja ili druga teška tjelesna povreda ostavljenog lica, učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do pet godina.
- (3) Ako je usljed djela iz stava 1 ovog člana nastupila smrt ostavljenog lica, učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do osam godina.

Napuštanje nemoćnog lica

Član 156

(1) Ko nemoćno lice koje mu je povjereno ili o kojem je inače dužan da se stara ostavi bez pomoći u stanju ili prilikama opasnim za život ili zdravlje, kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

(2) Ako je usljed djela iz stava 1 ovog člana nastupilo teško narušenje zdravlja ili druga teška tjelesna povreda ostavljenog lica, učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do pet godina.

(3) Ako je usljed djela iz stava 1 ovog člana nastupila smrt ostavljenog lica, učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do osam godina.

Nepružanje pomoći

Član 157

(1) Ko ne pruži pomoć licu koje se nalazi u neposrednoj opasnosti za život iako je to mogao učiniti bez opasnosti za sebe ili drugog, kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

(2) Ako je usljed nepružanja pomoći nastupilo teško narušenje zdravlja ili druga teška tjelesna povreda lica koje se nalazilo u neposrednoj opasnosti za život, učinilac će se kazniti novčanom kaznom ili zatvorom do dvije godine.

(3) Ako je usljed nepružanja pomoći nastupila smrt lica koje se nalazilo u neposrednoj opasnosti za život, učinilac će se kazniti zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

GLAVA PETNAESTA

KRIVIČNA DJELA PROTIV SLOBODA I PRAVA ČOVJEKA I GRAĐANINA

Povreda prava upotrebe jezika i pisma

Član 158

Ko suprotno propisima o upotrebi jezika i pisma naroda ili pripadnika manjinskih naroda i drugih manjinskih nacionalnih zajednica koji žive u Crnoj Gori uskrati ili ograniči građaninu da pri ostvarivanju svojih prava ili pri obraćanju organima ili organizacijama upotrijebi jezik ili pismo kojim se služi,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

Povreda ravnopravnosti

Član 159

(1) Ko zbog nacionalne ili etničke pripadnosti, pripadnosti rasi ili vjeroispovijesti ili zbog odsustva te pripadnosti ili zbog razlika u pogledu političkog ili drugog ubjeđenja, pola, jezika, obrazovanja, društvenog položaja, socijalnog porijekla, seksualne orijentacije, rodnog identiteta, imovnog stanja ili nekog drugog ličnog svojstva, drugome uskrati ili ograniči ljudska prava i slobode utvrđena Ustavom, zakonima ili drugim propisima ili opštim aktima ili potvrđenim međunarodnim ugovorima ili mu na osnovu ove razlike daje povlastice ili pogodnosti,

kazniće se zatvorom do tri godine.

(2) Ako je djelo iz stava 1 ovog člana učinjeno zbog mržnje prema pripadniku grupe određene na osnovu rase, boje kože, religije, porijekla, državne ili nacionalne pripadnosti,

kazniće se zatvorom od tri mjeseca do pet godina.

(3) Ako djelo iz stava 2 ovog člana učini službeno lice u vršenju službe, kazniće se zatvorom od jedne do osam godina.

Povreda slobode izražavanja nacionalne ili etničke pripadnosti

Član 160

(1) Ko sprječava drugog da izražava svoju nacionalnu ili etničku pripadnost ili kulturu,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

(2) Kaznom iz stava 1 ovog člana kazniće se i ko prinuđava drugog da se izjašnjava o svojoj nacionalnoj ili etničkoj pripadnosti.

(3) Ako djelo iz st. 1 i 2 ovog člana učini službeno lice u vršenju službe, kazniće se zatvorom do tri godine.

Povreda slobode ispovijedanja vjere i vršenja vjerskih obreda

Član 161

(1) Ko sprječava ili ograničava slobodu vjerovanja ili ispovijedanja vjere, kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do dvije godine.

(2) Kaznom iz stava 1 ovog člana kazniće se i ko sprječava ili ometa vršenje vjerskih obreda.

(3) Ko prinuđava drugog da se izjašnjava o svom vjerskom uvjerenju, kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

(4) Službeno lice koje učini djelo iz st. 1 do 3 ovog člana, kazniće se zatvorom do tri godine.

Protivpravno lišenje slobode

Član 162

(1) Ko drugog protivpravno zatvori, drži zatvorenog ili mu na drugi način protivpravno oduzme ili ograniči slobodu kretanja, kazniće se zatvorom do jedne godine.

(2) Ako djelo iz stava 1 ovog člana učini službeno lice zloupotrebom svog položaja ili ovlašćenja, kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

(3) Ako je protivpravno lišenje slobode trajalo duže od trideset dana ili je vršeno na svirep način ili je licu koje je protivpravno lišeno slobode usljed toga teško narušeno zdravlje ili su nastupile druge teške posljedice, učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do osam godina.

(4) Ako je usljed djela iz st. 1 i 3 ovog člana nastupila smrt lica koje je protivpravno lišeno slobode, učinilac će se kazniti zatvorom od dvije do dvanaest godina.

(5) Za pokušaj djela iz stava 1 ovog člana kazniće se.

Povreda slobode kretanja i nastanjivanja

Član 163

- (1) Ko drugom protivpravno uskrati ili ograniči slobodu kretanja ili nastanjivanja na teritoriji Crne Gore,
kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.
- (2) Ako djelo iz stava 1 ovog člana učini službeno lice u vršenju službe,
kazniće se zatvorom do tri godine.

Otmica

Član 164

- (1) Ko silom, prijetnjom, obmanom ili na drugi način odvede ili zadrži neko lice u namjeri da od njega ili drugog lica iznudi novac ili kakvu drugu imovinsku korist ili da njega ili koga drugog prinudi da nešto učini, ne učini ili trpi,
kazniće se zatvorom od jedne do osam godina.
- (2) Ko radi ostvarenja cilja otmice prijeti ubistvom ili teškom tjelesnom povredom otetom licu,
kazniće se zatvorom od dvije do deset godina.
- (3) Ako je oteto lice zadržano duže od deset dana ili je prema njemu postupano na svirep način ili mu je teško narušeno zdravlje ili su nastupile druge teške posljedice ili ko djelo iz stava 1 ovog člana učini prema maloljetnom licu,
učinilac će se kazniti zatvorom od dvije do dvanaest godina.
- (4) Ako je usljed djela iz st. 1, 2 i 3 ovog člana nastupila smrt otegot lica ili je djelo izvršeno od strane više lica na organizovan način,
učinilac će se kazniti zatvorom od pet do petnaest godina.

Prinuda

Član 165

- (1) Ko drugog silom ili prijetnjom prinudi da nešto učini ili ne učini ili trpi,
kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine.
- (2) Ko djelo iz stava 1 ovog člana učini na svirep način ili prijetnjom ubistvom ili teškom tjelesnom povredom ili otmicom,
kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.
- (3) Ako je usljed djela iz st. 1 i 2 ovog člana nastupila teška tjelesna povreda ili druge teške posljedice,
učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do osam godina.

(4) Ako je usljed djela iz st. 1 i 2 ovog člana nastupila smrt prinuđenog lica ili je djelo izvršeno od strane više lica na organizovan način, učinilac će se kazniti zatvorom od dvije do dvanaest godina.

Iznuđivanje iskaza

Član 166

(1) Službeno lice koje u vršenju službe upotrijebi silu ili prijetnju ili drugo nedopušteno sredstvo ili nedopušten način u namjeri da iznudi iskaz ili neku drugu izjavu od okrivljenog, svjedoka, vještaka ili drugog lica,

kazniće se zatvorom od tri mjeseca do pet godina.

(2) Ako je iznuđivanje iskaza ili izjave praćeno teškim nasiljem ili ako su usljed iznuđenog iskaza nastupile naročito teške posljedice za okrivljenog u krivičnom postupku,

učinilac će se kazniti zatvorom od dvije do deset godina.

Zlostavljanje

Član 166a

(1) Ko zlostavlja drugog ili prema njemu postupa na način kojim se vrijeđa ljudsko dostojanstvo,

kazniće se zatvorom do jedne godine.

(2) Ako djelo iz stava 1 ovog člana učini službeno lice u vršenju službe, kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

Mučenje

Član 167

(1) Ko drugom nanese veliki bol ili teške patnje, bilo da su tjelesne ili duševne, sa ciljem da od njega ili trećeg lica dobije priznanje ili drugo obavještenje, ili da ga nezakonito kazni ili da ga zastraši, ili da na njega izvrši pritisak, ili da zastraši ili izvrši pritisak na neko treće lice, ili iz nekog drugog razloga koji se zasniva na diskriminaciji,

kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

(2) Ako djelo iz stava 1 ovog člana izvrši službeno lice u vršenju službe ili je djelo izvršeno uz njegov izričiti ili prećutni pristanak ili ako je službeno lice podstrekavalo drugo lice na izvršenje djela iz stava 1 ovog člana, kazniće se za djelo iz stava 1 ovog člana zatvorom od jedne do osam godina.

Ugrožavanje sigurnosti

Član 168

(1) Ko ugrozi sigurnost nekog lica prijetnjom da će napasti na život ili tijelo tog lica ili njemu bliskog lica,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

(2) Ko djelo iz stava 1 ovog člana učini prema više lica ili ako je djelo izazvalo uznemirenost građana ili druge teške posljedice ili je učinjeno iz mržnje,

kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

(3) Ako je djelo iz stava 1 ovog člana učinilo službeno lice u vršenju službe, kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

Narušavanje nepovredivosti stana

Član 169

(1) Ko neovlašćeno prodre u tuđ stan ili tuđe zatvorene prostorije ili se na zahtjev ovlašćenog lica iz tog stana ili prostorije ne udalji,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

(2) Ako je djelo iz stava 1 ovog člana učinilo službeno lice u vršenju službe, kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

(3) Za pokušaj djela iz st. 1 i 2 ovog člana kazniće se.

Protivzakonito pretresanje

Član 170

Službeno lice koje u vršenju službe protivzakonito vrši pretresanje stana, prostorija ili lica,

kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

Neovlašćeno otkrivanje tajne

Član 171

(1) Advokat, ljekar ili drugo lice koje neovlašćeno otkrije tajnu koju je saznalo u vršenju svog poziva,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

(2) Neće se kazniti za djelo iz stava 1 ovog člana ko otkrije tajnu u opštem interesu ili interesu drugog lica, koji je pretežniji od interesa čuvanja tajne.

Povreda tajnosti pisma i drugih pošiljki

Član 172

(1) Ko neovlašćeno otvori tuđe pismo, telegram ili kakvo drugo zatvoreno pismeno ili pošiljku ili na drugi način povrijedi njihovu tajnost ili ko neovlašćeno zadrži, prikrije, uništi ili drugom preda tuđe pismo, telegram ili drugu pošiljku ili ko povrijedi tajnost elektronske pošte,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

(2) Kaznom iz stava 1 ovog člana kazniće se i ko saopšti drugom sadržinu koju je saznao povredom tajnosti tuđeg pisma ili kakvo drugo pismeno ili pošiljku, telegrama ili kakvog drugog zatvorenog pismena ili pošiljke ili se tom sadržinom posluži.

(3) Ako djelo iz st. 1 i 2 ovog člana učini službeno lice u vršenju službe, kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

Neovlašćeno prisluškivanje i snimanje

Član 173

(1) Ko posebnim uređajima neovlašćeno prisluškuje ili snima razgovor, izjavu ili kakvo saopštenje koji mu nijesu namijenjeni, kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

(2) Kaznom iz stava 1 ovog člana kazniće se i ko omogući nepoznatom licu da se upozna sa razgovorom, izjavom ili saopštenjem koji su neovlašćeno prisluškivali, odnosno tonski snimani.

(3) Ako je djelo iz st. 1 i 2 ovog člana učinilo službeno lice u vršenju službe, kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

Neovlašćeno fotografisanje

Član 174

(1) Ko neovlašćeno načini fotografski, filmski, video ili drugi snimak nekog lica i time osjetno zadre u njegov lični život ili ko takav snimak preda ili pokazuje trećem licu ili mu na drugi način omogući da se sa njim upozna, kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

(2) Ako djelo iz stava 1 ovog člana učini službeno lice u vršenju službe, kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

Neovlašćeno objavljivanje i prikazivanje tuđeg spisa, portreta i snimka

Član 175

(1) Ko objavi ili prikaže spis, portret, fotografiju, film ili fonogram ličnog karaktera bez pristanka lica koje je spis sastavilo ili na koga se spis odnosi, odnosno bez pristanka lica koje je prikazano na portretu, fotografiji ili filmu ili čiji je glas snimljen na fonogramu ili bez pristanka drugog lica čiji se pristanak po zakonu traži i time osjetno zadre u lični život tog lica,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

(2) Ako djelo iz stava 1 ovog člana učini službeno lice u vršenju službe, kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

Neovlašćeno prikupljanje i korišćenje ličnih podataka

Član 176

(1) Ko podatke o ličnosti koji se prikupljaju, obrađuju i koriste na osnovu zakona neovlašćeno pribavi, saopšti drugom ili upotrijebi u svrhu za koju nijesu namijenjeni,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

(2) Kaznom iz stava 1 ovog člana kazniće se i ko protivno zakonu prikuplja podatke o ličnosti građana ili tako prikupljene podatke koristi.

(3) Ko neovlašćeno preuzme identitet drugog lica i pod imenom tog lica koristi neko njegovo pravo ili stekne za sebe ili drugoga korist ili korišćenjem njegovog identiteta zadre u lični život tog lica ili naruši njegovo lično dostojanstvo ili mu nanese kakvu štetu,

kazniće se zatvorom do jedne godine.

(4) Ako djelo iz st. 1 i 3 ovog člana učini službeno lice u vršenju službe, kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

Isključenje postojanja krivičnih djela iz čl. 172 do 176 ovog zakonika

Član 176a

Neće se kazniti za djelo iz čl. 172 do 176 ovog zakonika ko preduzimanjem radnje izvršenja nekog od tih djela spriječi ili otkrije krivično djelo za koje se po zakonu može izreći kazna zatvora od pet godina ili teža kazna.

Povreda prava na podnošenje pravnog sredstva

Član 177

- (1) Ko spriječi drugog da koristi pravo na podnošenje molbe, prijave, tužbe, žalbe, prigovora, drugog pravnog sredstva, kao i drugog podneska, kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.
- (2) Ako djelo iz stava 1 ovog člana učini službeno lice u vršenju službe, kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

Povreda slobode govora i javnog istupanja

Član 178

- (1) Ko drugom na protivpravan način uskrati ili ograniči slobodu govora ili javnog istupanja, kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.
- (2) Ako djelo iz stava 1 ovog člana učini službeno lice u vršenju službe, kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

Sprječavanje štampanja i rasturanja štampanih stvari i emitovanje programa

Član 179

- (1) Ko neovlašćeno spriječi ili ometa štampanje, snimanje, prodaju ili rasturanje knjiga, časopisa, novina, audio i video kasete ili drugih sličnih štampanih ili snimljenih stvari, kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.
- (2) Kaznom iz stava 1 ovog člana kazniće se i ko neovlašćeno spriječi ili ometa emitovanje radio i televizijskog programa.
- (3) Ako djelo iz stava 1 ovog člana učini službeno lice u vršenju službe, kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

Sprječavanje objavljivanja odgovora i ispravke

Član 180

- Ko suprotno pravosnažnoj odluci suda odbije ili spriječi objavljivanje odgovora ili ispravke objavljenog netačnog podatka ili obavještenja kojim se povređuje nečije pravo ili interes, kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

Sprječavanje javnog skupa

Član 181

(1) Ko silom, prijetnjom, obmanom ili na drugi način spriječi ili ometa javni skup koji je organizovan u skladu sa zakonom,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

(2) Ako djelo iz stava 1 ovog člana učini službeno lice u vršenju službe, kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

Sprječavanje političkog, sindikalnog i drugog organizovanja i djelovanja

Član 182

Ko svjesnim kršenjem zakona ili na drugi protivpravan način spriječi ili ometa političko, sindikalno ili drugo organizovanje ili djelovanje građana ili djelovanje njihovih političkih, sindikalnih ili drugih organizacija,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

Gonjenje za krivična djela protiv sloboda i prava čovjeka i građanina

Član 183

Gonjenje za djelo iz čl.169 stav 1, 172 st. 1 i 2, 173 st. 1 i 2, 174 stav 1, 175 stav 1, 176 st. 1 i 2 i 177 stav 1 ovog zakonika preduzima se po privatnoj tužbi.

GLAVA ŠESNAESTA

KRIVIČNA DJELA PROTIV IZBORNIH PRAVA

Povreda prava kandidovanja

Član 184

Ko kršenjem zakona ili na drugi protivpravan način spriječi ili ometa kandidovanje na izborima,
kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

Povreda prava glasanja

Član 185

(1) Ko drugog u namjeri da mu onemogući vršenje prava glasanja, protivzakonito ne upiše u spisak glasača, izbriše iz tog spiska ili ga na drugi protivpravan način spriječi ili omete da glasa,
kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.
(2) Kaznom iz stava 1 ovog člana kazniće se i ko drugog, u namjeri da mu omogući glasanje, protivpravno upiše u spisak glasača ili mu na drugi protivpravan način omogući da glasa iako na to nema pravo.

Povreda slobode opredjeljenja pri glasanju

Član 186

(1) Ko silom ili prijetnjom prinudi drugog ili na drugi protivpravan način na njega utiče da na izborima ili na referendumu vrši ili ne vrši pravo glasanja ili da glasa za ili protiv određenog kandidata, izborne liste odnosno predloga,
kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do tri godine.
(2) Kaznom iz stava 1 ovog člana kazniće se ko zahtijeva ili primi poklon ili drugu korist ili prihvati obećanje poklona ili druge koristi za sebe ili drugoga da glasa ili ne glasa ili da glasa u korist ili protiv određenog lica.
(3) Prihvaćeni poklon ili druga korist oduzeće se.
(4) Ako djelo iz st. 1 i 2 ovog člana učini član biračkog odbora ili drugo lice u vršenju dužnosti u vezi sa glasanjem,
kazniće se zatvorom od tri mjeseca do pet godina.
(5) Ko poslije obavljenih izbora ili na referendumu, pozove glasača na

odgovornost u vezi sa glasanjem ili zahtijeva od njega da kaže kako je glasao ili zašto je glasao ili nije glasao,
kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

Zloupotreba prava glasanja

Član 187

(1) Ko na izborima ili na referendumu glasa umjesto drugog lica pod njegovim imenom ili na istom glasanju glasa više od jedanput ili koristi više od jednog glasačkog listića,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

(2) Član biračkog odbora koji omogući drugome da izvrši djelo iz stava 1 ovog člana,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do dvije godine.

Sastavljanje netačnih biračkih spiskova

Član 188

Ko u namjeri uticanja na rezultate izbora ili na referendumu, sačini netačan birački spisak,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do tri godine.

Sprječavanje održavanja glasanja

Član 189

(1) Ko silom, prijetnjom ili na drugi protivpravan način spriječi ili ometa održavanje glasanja na biračkom mjestu,

kazniće se zatvorom do tri godine.

(2) Ko ometa glasanje izazivanjem nereda na biračkom mjestu usljed čega glasanje bude prekinuto,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do dvije godine.

Sprječavanje praćenja glasanja

Član 190

Član organa za sprovođenje izbora koji spriječi ili ometa praćenje toka glasanja ili utvrđivanja rezultata glasanja licu koje na to ima pravo po zakonu ili na osnovu odluke nadležnog državnog organa,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

Povreda tajnosti glasanja

Član 191

(1) Ko na izborima ili referendumu povrijedi tajnost glasanja, kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do šest mjeseci.

(2) Ako djelo iz stava 1 ovog člana učini član biračkog odbora ili drugo lice u vršenju dužnosti u vezi sa glasanjem, kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do dvije godine.

Falsifikovanje rezultata glasanja

Član 192

Član organa za sprovođenje izbora ili referenduma ili drugo lice koje vrši dužnosti u vezi sa glasanjem, koji dodavanjem ili oduzimanjem glasačkih listića ili glasova pri prebrojavanju ili na drugi način izmijeni broj glasačkih listića ili glasova ili objavi neistinit rezultat glasanja,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do tri godine.

Uništavanje dokumenata o glasanju

Član 193

(1) Ko uništi, ošteti, oduzme ili prikrije glasački listić ili neki drugi dokument o glasanju na izborima ili na referendumu,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

(2) Ako djelo iz stava 1 ovog člana učini član biračkog odbora ili drugo lice u vršenju dužnosti u vezi sa glasanjem,

kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

Član 193a

Službeno lice koje za predstavljanje izborne liste koristi ili omogućiti korišćenje imovine državnih organa, javnih ustanova, javnih preduzeća i fondova, jedinica lokalne samouprave i privrednih društava u kojima država ima vlasnički udio,

kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

Teška djela protiv izbornih prava

Član 194

(1) Ako je usljed djela iz čl. 185, 186, 187, 189, 190, 191, 192 i 193 ovog zakonika došlo do narušavanja javnog reda i mira i ugrožavanja imovine čija vrijednost prelazi iznos od dvadeset hiljada eura ili je doveden u opasnost život više lica,

učinilac će se kazniti zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

(2) Ako je usljed djela iz čl. 185, 186, 187, 189, 190, 191, 192 i 193 ovog zakonika nastupila teška tjelesna povreda nekog lica ili imovinska šteta koja prelazi iznos od četrdeset hiljada eura,

učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do deset godina.

(3) Ako je usljed djela iz čl. 185, 186, 187, 189, 190, 191, 192 i 193 ovog zakonika nastupila smrt jednog ili više lica,

učinilac će se kazniti zatvorom od pet do osamnaest godina.

GLAVA SEDAMNAESTA

KRIVIČNA DJELA PROTIV ČASTI I UGLEDA

Uvreda

Član 195

Briše se ("Službeni list CG", br. 32/11)

Kleveta

Član 196

Briše se ("Službeni list CG", br. 32/11)

Iznošenje ličnih i porodičnih prilika

Član 197

(1) Ko iznosi ili pronosi štogod iz ličnog ili porodičnog života nekog lica što može škoditi njegovoj časti ili ugledu,

kazniće se novčanom kaznom od tri hiljade do deset hiljada eura.

(2) Ako je djelo iz stava 1 ovog člana učinjeno putem medija ili sličnih sredstava ili na javnom skupu,

učinilac će se kazniti novčanom kaznom od pet hiljada do četrnaest hiljada eura.

(3) Ako je ono što se iznosi ili pronosi dovelo ili moglo dovesti do teških posljedica za oštećenog,

učinilac će se kazniti novčanom kaznom najmanje osam hiljada eura.

(4) Za iznošenje ili pronošenje ličnih ili porodičnih prilika koje je učinjeno u vršenju službene dužnosti, novinarskog poziva, odbrani nekog prava ili pri zaštiti opravdanih interesa, učinilac se neće kazniti, ako dokaže istinitost svog tvrđenja ili ako dokaže da je imao osnovanog razloga da povjeruje u istinitost onog što je iznosio ili pronosio.

(5) Istinitost ili neistinitost onog što se iznosi ili pronosi iz ličnog ili porodičnog života nekog lica ne može se dokazivati, osim u slučajevima iz stava 4 ovog člana.

Povreda ugleda Crne Gore

Član 198

Ko javno izloži poruzi Crnu Goru, njenu zastavu, grb ili himnu, kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

Povreda ugleda naroda, manjinskih naroda i drugih manjinskih nacionalnih zajednica

Član 199

Ko javno izloži poruzi narod, manjinski narod i drugu manjinsku nacionalnu zajednicu koji žive u Crnoj Gori, kazniće se novčanom kaznom od tri hiljade do deset hiljada eura.

Povreda ugleda strane države ili međunarodne organizacije

Član 200

(1) Ko javno izloži poruzi stranu državu sa kojom Crna Gora ima diplomatske odnose, njenu zastavu, grb ili himnu,

kazniće se novčanom kaznom od tri hiljade do deset hiljada eura.

(2) kaznom iz stava 1 ovog člana kazniće se i ko javno izloži poruzi Organizaciju ujedinjenih nacija, Međunarodni crveni krst ili drugu međunarodnu organizaciju čija je Crna Gora član.

Nekažnjavanje za krivična djela iz čl. 198 do 200

Član 201

Neće se kazniti za djelo iz čl. 198 do 200 ovog zakonika učinilac ako je izlaganje dato u okviru ozbiljne kritike u naučnom, književnom ili umjetničkom djelu, u izvršavanju službene dužnosti, novinarskog poziva, političke djelatnosti, u odbrani nekog prava ili zaštite opravdanih interesa, ako se iz načina izražavanja ili iz drugih okolnosti vidi da to nije učinio u namjeri omalovažavanja ili ako dokaže istinitost svog tvrđenja ili da je imao osnovanog razloga da povjeruje u istinitost onoga što je iznosio ili pronosio.

Gonjenje za krivična djela protiv časti i ugleda

Član 202

(1) Gonjenje za djelo iz člana 197 ovog zakonika preduzima se po privatnoj tužbi.

(2) Ako je djelo iz člana 197 ovog zakonika učinjeno prema umrlom licu, gonjenje se preduzima po privatnoj tužbi bračnog druga ili lica koje je sa umrlim živjelo u trajnoj vanbračnoj zajednici, srodnika u pravoj liniji, usvojioca, usvojenika, brata ili sestre umrlog lica.

(3) Gonjenje za krivično djelo iz člana 200 ovog zakonika preduzima se po odobrenju Vrhovnog državnog tužioca Crne Gore.

Javno objavljivanje presude za krivična djela protiv časti i ugleda

Član 203

(1) Pri osudi za djela iz čl. 197 do 200 ovog zakonika učinjena putem medija, sud će izreći mjeru bezbjednosti javnog objavljivanja presude (član 77). Ukoliko se radi o krivičnom djelu iz člana 197 ovog zakonika za izricanje ove mjere potrebna je saglasnost lica prema kome je djelo izvršeno.

(2) Sud će osloboditi od kazne učinioca krivičnog djela iz člana 197 ovog zakonika i izreći mjeru bezbjednosti javnog objavljivanja presude ako ocijeni da je za postizanje opšte svrhe krivičnih sankcija dovoljno izricanje te mjere.

(3) U slučajevima iz st. 1 i 2 ovog člana presuda će se objaviti u istom mediju na istoj strani štampe, odnosno u istoj emisiji elektronskog medija u kojoj je objavljena informacija u kojoj su ostvarena obilježja krivičnog djela ili u glavnim informativnim emisijama. Sud može odlučiti da se presuda objavi i u drugim medijima.

(4) Sud će odrediti da li će se objaviti presuda u cjelini ili u izvodu.

(5) Ukoliko se vrši objavljivanje izvoda, on mora sadržati obavještenje o donošenju presude sa izrekom i dijelom obrazloženja presude po odluci suda.

GLAVA OSAMNAESTA

KRIVIČNA DJELA PROTIV POLNE SLOBODE

Silovanje

Član 204

(1) Ko prinudi drugog na obljubu ili sa njom izjednačen čin upotrebom sile ili prijetnjom da će neposredno napasti na život ili tijelo tog ili drugog lica, kazniće se zatvorom od dvije do deset godina.

(2) Ako je djelo iz stava 1 ovog člana učinjeno prijetnjom da će se za to ili drugo lice otkriti nešto što bi škodilo njegovoj časti ili ugledu ili prijetnjom drugim teškim zlom,

učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do osam godina.

(3) Ako je usljed djela iz st. 1 i 2 ovog člana nastupila teška tjelesna povreda lica prema kojem je djelo izvršeno ili ako je djelo izvršeno od strane više lica ili na naročito svirep ili naročito ponižavajući način ili prema maloljetniku ili je djelo imalo za posljedicu trudnoću,

učinilac će se kazniti zatvorom od pet do petnaest godina.

(4) Ako je usljed djela iz st. 1 i 2 ovog člana nastupila smrt lica prema kojem je djelo izvršeno ili je djelo učinjeno prema djetetu,

učinilac će se kazniti zatvorom najmanje deset godina.

Obljuba nad nemoćnim licem

Član 205

(1) Ko nad drugim izvrši obljubu ili sa njom izjednačen čin iskoristivši duševno oboljenje, zaostali duševni razvoj, drugu duševnu poremećenost, nemoć ili kakvo drugo stanje tog lica usljed kojeg ono nije sposobno za otpor,

kazniće se zatvorom od dvije do deset godina.

(2) Ako je usljed djela iz stava 1 ovog člana nastupila teška tjelesna povreda nemoćnog lica ili ako je djelo izvršeno od strane više lica ili na naročito svirep ili naročito ponižavajući način ili je učinjeno prema maloljetniku ili je djelo imalo za posljedicu trudnoću,

učinilac će se kazniti zatvorom od pet do petnaest godina.

(3) Ako je usljed djela iz st. 1 i 2 ovog člana nastupila smrt lica prema kojem je djelo izvršeno ili ako je djelo učinjeno prema djetetu,

učinilac će se kazniti zatvorom najmanje deset godina.

Obljuba sa djetetom

Član 206

- (1) Ko izvrši obljubu ili sa njom izjednačen čin sa djetetom, kazniće se zatvorom od tri do dvanaest godina.
- (2) Ako je usljed djela iz stava 1 ovog člana nastupila teška tjelesna povreda djeteta prema kojem je djelo izvršeno ili je djelo izvršeno od strane više lica ili je djelo imalo za posljedicu trudnoću, učinilac će se kazniti zatvorom od pet do petnaest godina.
- (3) Ako je usljed djela iz st. 1 i 2 ovog člana nastupila smrt djeteta, učinilac će se kazniti zatvorom najmanje deset godina.
- (4) Neće se kazniti za djelo iz stava 1 ovog člana učinilac, ako između njega i djeteta ne postoji značajnija razlika u njihovoj duševnoj i tjelesnoj zrelosti.

Obljuba zloupotrebom položaja

Član 207

- (1) Ko zloupotrebom svog položaja navede na obljubu ili sa njom izjednačen čin lice koje se prema njemu nalazi u odnosu kakve podređenosti ili zavisnosti, kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine.
- (2) Nastavnik, vaspitač, staralac, usvojlac, roditelj, očuh, maćeha ili drugo lice koje zloupotrebom svog položaja ili ovlašćenja izvrši obljubu ili sa njom izjednačen čin sa maloljetnikom koji mu je povjeren radi učenja, vaspitavanja, staranja ili njege, kazniće se zatvorom od jedne do deset godina.
- (3) Ako je djelo iz stava 2 ovog člana učinjeno prema djetetu, učinilac će se kazniti zatvorom od tri do dvanaest godina.
- (4) Ako je djelo iz st. 1 do 3 ovog člana imalo za posljedicu trudnoću, učinilac će se kazniti za djelo iz stava 1 zatvorom od šest mjeseci do pet godina, za djelo iz stava 2 zatvorom od dvije do dvanaest godina, a za djelo iz stava 3 zatvorom od tri do petnaest godina.
- (5) Ako je usljed djela iz stava 3 ovog člana nastupila smrt djeteta, učinilac će se kazniti zatvorom najmanje deset godina.

Nedozvoljene polne radnje

Član 208

- (1) Ko pod uslovima iz člana 204 st. 1 i 2, člana 205 stav 1 i 2, člana 206 stav

1 i člana 207 st. 1 do 3 ovog zakonika izvrši neku drugu polnu radnju, kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do dvije godine.

(2) Ako je usljed djela iz stava 1 ovog člana nastupila teška tjelesna povreda lica prema kojem je djelo izvršeno ili ako je djelo izvršeno od strane više lica ili na naročito svirep ili naročito ponižavajući način, učinilac će se kazniti zatvorom od dvije do deset godina.

(3) Ako je usljed djela iz stava 1 ovog člana nastupila smrt lica prema kojem je djelo izvršeno, učinilac će se kazniti zatvorom od tri do petnaest godina.

Podvođenje i omogućavanje vršenja polnog odnosa

Član 209

(1) Ko podvede maloljetno lice radi vršenja obljube, sa njom izjednačenog čina ili druge polne radnje,

kazniće se zatvorom od jedne do osam godina.

(2) Ko omogućava vršenje obljube, sa njom izjednačenog čina ili druge polne radnje sa maloljetnim licem,

kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

Posredovanje u vršenju prostitucije

Član 210

(1) Ko navodi ili podstiče drugog na prostituciju ili učestvuje u predaji nekog lica drugome radi vršenja prostitucije ili ko putem sredstava javnog informisanja i drugih sličnih sredstava propagira ili reklamira prostituciju,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

(2) Ako je djelo iz stava 1 ovog člana izvršeno prema maloljetnom licu, učinilac će se kazniti zatvorom od dvije do deset godina.

(3) Kaznom iz stava 2 ovog člana kazniće se i lice koje koristi seksualne usluge maloljetnog lica.

Dječja pornografija

Član 211

(1) Ko djetetu proda, pokloni, prikaže ili javnim izlaganjem, posredstvom informaciono-komunikacionih tehnologija ili na drugi način učini dostupnim slike, tekstove, audiovizuelne ili druge predmete pornografske sadržine ili mu prikaže

pornografsku predstavu,

kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

(2) Ko navodi ili iskoristi dijete za proizvodnju slika, audiovizuelnih ili drugih predmeta pornografske sadržine (dječja pornografija) ili za pornografsku predstavu, kazniće se zatvorom od jedne do osam godina.

(3) Kaznom iz stava 2 ovog člana kazniće se ko neovlašćeno snima, proizvodi, nudi, čini dostupnim, distribuira, uvozi, izvozi, pribavlja za sebe ili drugoga, prodaje, daje, prikazuje, javno izlaže ili posjeduje slike, audiovizuelne ili druge predmete pornografske sadržine (dječja pornografija).

(4) Ako je djelo iz st. 1 i 2 ovog člana učinjeno prema maloljetniku, učinilac će se kazniti zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

(5) Ako je djelo iz stava 2 ovog člana izvršeno upotrebom sile ili prijetnje, učinilac će se kazniti zatvorom od dvije do deset godina.

(6) Predmeti iz st. 1 do 3 ovog člana oduzeće se i uništiti.

Navođenje maloljetnog lica da prisustvuje vršenju krivičnih djela protiv polne slobode

Član 211a

(1) Ko navede dijete da prisustvuje silovanju, obljubi ili sa njom izjednačenim činom ili drugoj nedozvoljenoj polnoj radnji,

kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

(2) Ako je djelo iz stava 1 ovog člana učinjeno prema maloljetniku upotrebom sile ili prijetnje,

učinilac će se kazniti zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

(3) Ako je djelo iz stava 1 ovog člana učinjeno upotrebom sile ili prijetnje, učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do osam godina.

Mamljenje djeteta u cilju vršenja krivičnih djela protiv polne slobode

Član 211b

Punoljetno lice koje u namjeri izvršenja krivičnog djela iz člana 204 stav 4, člana 205 stav 3, člana 206, člana 207 stav 3, člana 208 stav 1, člana 209, člana 210 stav 1 i člana 211 st. 1 i 4 ovog zakonika koristeći sredstva informaciono-komunikacionih tehnologija ili na drugi način dogovori susret sa djetetom i preduzme radnje da do tog susreta dođe,

kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

Gonjenje za krivična djela protiv polne slobode

Član 212

Briše se ("Sl.list CG", br. 40/2013)

GLAVA DEVETNAESTA

KRIVIČNA DJELA PROTIV BRAKA I PORODICE

Dvobračnost

Član 213

(1) Ko zaključi novi brak iako se već nalazi u braku, kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do dvije godine.

(2) Kaznom iz stava 1 ovog člana kazniće se i ko zaključi brak sa licem za koje zna da se nalazi u braku.

Zaključenje ništavog braka

Član 214

(1) Ko prilikom zaključenja braka prikrije od druge strane neku činjenicu zbog koje je brak ništav ili drugu stranu dovede u zabludu ili održava u zabludi o toj činjenici, kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

(2) Ko silom ili prijetnjom prinudi drugo lice na zaključenje braka, kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

(3) Gonjenje za djelo iz st. 1 i 2 ovog člana može se preduzeti samo ako je tako zaključen brak poništen.

Omogućavanje zaključenja nedozvoljenog braka

Član 215

Službeno lice ovlašćeno za zaključenje braka koje u vršenju svoje službene dužnosti svjesno dozvoli da se zaključi brak koji je po zakonu zabranjen ili ništav, kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

Vanbračna zajednica sa maloljetnikom

Član 216

(1) Punoljetno lice koje živi u vanbračnoj zajednici sa maloljetnikom, kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

(2) Kaznom iz stava 1 ovog člana kazniće se i roditelj, usvojlac ili staralac koji maloljetniku omogući da živi u vanbračnoj zajednici sa drugim licem ili ga na to navede.

(3) Ako je djelo iz stava 2 ovog člana učinjeno silom, prijetnjom ili iz koristoljublja,

učinilac će se kazniti zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

(4) Ako se brak zaključi, gonjenje se neće preduzeti, a ako je preduzeto, obustaviće se.

Oduzimanje maloljetnog lica

Član 217

(1) Ko maloljetno lice protivpravno zadrži ili oduzme od roditelja, usvojioca, staraoca ili drugog lica, odnosno ustanove, kojima je ono povjereno ili onemogućava izvršenje odluke kojom je maloljetno lice povjereno određenom licu,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do dvije godine.

(2) Ko onemogućava izvršenje odluke nadležnog organa kojom je određen način održavanja ličnih odnosa maloljetnog lica sa roditeljem ili drugim srodnikom, kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

(3) Ako je djelo iz stava 1 ovog člana učinjeno iz koristoljublja ili drugih niskih pobuda ili je usljed djela teže ugroženo zdravlje, vaspitanje ili školovanja maloljetnog lica,

učinilac će se kazniti zatvorom od tri mjeseca do pet godina.

(4) Učinioca djela iz st. 1 i 3 ovog člana koji dobrovoljno preda maloljetno lice licu ili ustanovi kojoj je ono povjereno ili omogućiti izvršenje odluke o povjeravanju maloljetnog lica, sud može osloboditi od kazne.

(5) Ako izrekne uslovnu osudu za djelo iz st. 1 do 3 ovog člana, sud može odrediti obavezu učiniocu da u određenom roku preda maloljetno lice licu ili ustanovi kojoj je maloljetno lice povjereno ili omogućiti izvršenje odluke kojom je maloljetno lice povjereno određenom licu ili ustanovi, odnosno odluke kojom je određen način održavanja ličnih odnosa maloljetnog lica sa roditeljem ili drugim srodnikom.

Promjena porodičnog stanja

Član 218

(1) Ko podmetanjem, zamjenom ili na drugi način promijeni porodično stanje djeteta,

kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

(2) Ko zamjenom ili na drugi način iz nehata promijeni porodično stanje djeteta,

kazniće se zatvorom do jedne godine.

(3) Za pokušaj djela iz stava 1 ovog člana kazniće se.

Zapuštanje i zlostavljanje maloljetnog lica

Član 219

(1) Roditelj, usvojlac, staralac ili drugo lice koje grubim zanemarivanjem svoje dužnosti zbrinjavanja i vaspitavanja zapusti maloljetno lice o kojem je dužno da se stara,

kazniće se zatvorom do tri godine.

(2) Roditelj, usvojlac, staralac ili drugo lice koje zlostavlja maloljetno lice ili ga prinudava na pretjeran rad ili rad koji ne odgovara uzrastu maloljetnog lica ili na prosjačenje ili ga iz koristoljublja navodi na vršenje drugih radnji koje su štetne za njegov razvoj,

kazniće se zatvorom od tri mjeseca do pet godina.

Nasilje u porodici ili u porodičnoj zajednici

Član 220

(1) Ko primjenom grubog nasilja naruši tjelesni ili duševni integritet člana svoje porodice ili porodične zajednice,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

(2) Ako je pri izvršenju djela iz stava 1 ovog člana korišćeno oružje, opasno oruđe ili drugo sredstvo podobno da tijelo teško povrijedi ili zdravlje teško naruši, učinilac će se kazniti zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

(3) Ako je usljed djela iz st. 1 i 2 ovog člana nastupila teška tjelesna povreda ili teško narušavanje zdravlja ili su učinjena prema maloljetnom licu, učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do pet godina.

(4) Ako je usljed djela iz st. 1, 2 i 3 ovog člana nastupila smrt člana porodice ili porodične zajednice,

učinilac će se kazniti zatvorom od tri do dvanaest godina.

(5) Ko prekrši mjere zaštite od nasilja u porodici koje mu je sud ili drugi državni organ odredio na osnovu zakona,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do šest mjeseci.

Nedavanje izdržavanja

Član 221

(1) Ko ne daje izdržavanje za lice koje je po zakonu dužan da izdržava, a ta dužnost je utvrđena izvršnom sudskom odlukom ili izvršnim poravnanjem pred sudom ili drugim nadležnim organom, u iznosu i na način kako je to odlukom

odnosno poravnanjem utvrđeno kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do dvije godine.

(2) Neće se kazniti učinilac djela iz stava 1 ovog člana, ako iz opravdanih razloga nije davao izdržavanje.

(3) Ako su usled djela iz stava 1 ovog člana nastupile teške posljedice za izdržavano lice, učinilac će se kazniti zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

(4) U sudskoj odluci sud određuje obavezu učiniocu da izmiri dospjele obaveze i da uredno daje izdržavanje.

Kršenje porodičnih obaveza

Član 222

(1) Ko kršenjem zakonom utvrđenih porodičnih obaveza ostavi u teškom položaju člana porodice koji nije u stanju da se sam o sebi stara, kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

(2) Ako je usljed djela iz stava 1 ovog člana nastupilo teško narušavanje zdravlja člana porodice,

učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do pet godina.

(3) Ako je usljed djela iz stava 1 ovog člana nastupila smrt člana porodice, učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do osam godina.

(4) Ako izrekne uslovnu osudu za djelo iz st. 1 i 2 ovog člana, sud može odrediti obavezu učiniocu da izvršava svoje zakonom utvrđene porodične obaveze.

Rodoskrvnjenje

Član 223

Punoljetno lice koje izvrši obljudu ili sa njom izjednačen polni čin sa maloljetnim srodnikom po krvi u pravoj liniji ili sa maloljetnim bratom, odnosno sestrom,

kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

GLAVA DVADESETA

KRIVIČNA DJELA PROTIV PRAVA IZ RADA

Povreda prava iz rada

Član 224

(1) Ko se svjesno ne pridržava zakona ili drugih propisa, kolektivnih ugovora i drugih opštih akata o pravima iz rada i o posebnoj zaštiti na radu omladine, žena i lica sa invaliditetom i time drugom uskrati ili ograniči pravo koje mu pripada, kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do dvije godine.

(2) Ko otkáže ugovor o radu zaposlenom koji je zbog opravdane sumnje da je učinjeno krivično djelo sa obilježjima korupcije podnio prijavu ili se obratio nadležnim licima ili organima, kazniće se zatvorom do tri godine.

Povreda ravnopravnosti u zapošljavanju

Član 225

Ko svjesnim kršenjem propisa ili na drugi protivpravan način uskrati ili ograniči pravo građana na slobodno zapošljavanje na teritoriji Crne Gore pod jednakim uslovima, kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

Protivzakonito zapošljavanje

Član 225a

Ko zaposli stranca koji nije državljanin države članice Evropske unije, niti uživa pravo slobode kretanja u Evropskoj uniji, a koje nezakonito boravi na teritoriji Crne Gore, pod uslovima rada koji su iskorišćavajući ili znajući da je žrtva trgovine ljudima ili mlađeg od osamnaest godina ili na duže vrijeme ili ga ponovno zapošljava ili istovremeno zaposli ta lica u većem broju, kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

Povreda prava na upravljanje

Član 226

(1) Ko silom, prijetnjom, svjesnim kršenjem propisa ili na drugi protivpravan način spriječi ili ometa odlučivanje organa upravljanja ili člana organa upravljanja da učestvuje u radu i odlučivanju u tom organu,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

(2) Ako je djelo iz stava 1 ovog člana učinilo službeno ili odgovorno lice zloupotrebom položaja ili ovlašćenja,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do dvije godine.

Povreda prava na štrajk

Član 227

(1) Ko silom, prijetnjom ili na drugi protivpravan način spriječi ili ometa zaposlene da, u skladu sa zakonom, organizuju štrajk, učestvuju u njemu ili na drugi način ostvaruju pravo na štrajk,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

(2) Kaznom iz stava 1 ovog člana kazniće se ko otkáže ugovor o radu jednom ili više zaposlenih zbog njihovog učešća u štrajku koji je organizovan i sproveden u skladu sa zakonom, kolektivnim ugovorom ili prema njima primijeni druge mjere kojima se povređuju njihova prava iz rada.

Zloupotreba prava na štrajk

Član 228

Ko organizuje ili vodi štrajk suprotno zakonu ili drugim propisima i time dovede u opasnost život ili zdravlje ljudi ili imovinu čija vrijednost prelazi iznos od dvadeset hiljada eura ili ako su usljed toga nastupile druge teške posljedice, ukoliko time nijesu ostvarena obilježja nekog drugog krivičnog djela,

kazniće se zatvorom do tri godine.

Povreda prava iz socijalnog osiguranja

Član 229

Ko se svjesno ne pridržava zakona ili drugih propisa ili opštih akata o socijalnom osiguranju i time uskrati ili ograniči nekom licu pravo koje mu pripada,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do dvije godine.

Zloupotreba prava iz socijalnog osiguranja

Član 230

Ko simuliranjem ili prouzrokovanjem bolesti ili nesposobnosti za rad ili na drugi protivpravan način postigne da mu se prizna neko pravo iz socijalnog osiguranja koje mu po zakonu ili drugim propisima ili opštim aktima ne pripada, kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

Povreda prava za vrijeme privremene nezaposlenosti

Član 231

Ko se svjesno ne pridržava zakona ili drugih propisa ili opštih akata o pravima građana za vrijeme privremene nezaposlenosti i time drugom uskrati ili ograniči pravo koje mu pripada, kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do dvije godine.

Nepreduzimanje mjera zaštite na radu

Član 232

- (1) Lice odgovorno za preduzimanje mjera zaštite na radu koje se svjesno ne pridržava zakona ili drugih propisa ili opštih akata o mjerama zaštite na radu usljed čega može nastupiti opasnost za život ili zdravlje zaposlenih, kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.
- (2) Ako izrekne uslovnu osudu, sud može odrediti obavezu učiniocu da u određenom roku postupi po propisima o mjerama zaštite na radu.

GLAVA DVADESET PRVA

KRIVIČNA DJELA PROTIV INTELEKTUALNE SVOJINE

Povreda moralnih prava autora i interpretatora

Član 233

(1) Ko pod svojim imenom ili imenom drugog u cjelini ili djelimično objavi, stavi u promet primjerke tuđeg autorskog djela ili interpretacije ili na drugi način javno saopšti tuđe autorsko djelo ili interpretaciju,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do tri godine.

(2) Ko bez dozvole autora izmijeni ili preradi tuđe autorsko djelo ili izmijeni tuđu snimljenu interpretaciju,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

(3) Ko stavlja u promet primjerke tuđeg autorskog djela ili interpretacije na način kojim se vrijeđa čast ili ugled autora ili izvođača,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do šest mjeseci.

(4) Predmeti izvršenja krivičnog djela i predmeti koji su bili upotrijebljeni ili namijenjeni za izvršenje krivičnog djela iz st. 1 do 3 ovog člana oduzeće se, a predmeti izvršenja krivičnog djela će se uništiti.

(5) Gonjenje za djelo iz stava 3 ovog člana preduzima se po privatnoj tužbi.

Neovlašćeno iskorišćavanje autorskog djela ili predmeta srodnog prava

Član 234

(1) Ko neovlašćeno objavi, snimi, umnoži ili na drugi način javno saopšti ili učini dostupnim, u cjelini ili djelimično, autorsko djelo, interpretaciju, fonogram, videogram, emisiju ili bazu podataka,

kazniće se zatvorom do tri godine.

(2) Kaznom iz stava 1 ovog člana kazniće se i ko stavi u promet ili, u namjeri stavljanja u promet, drži neovlašćeno umnožene ili neovlašćeno stavljenе u promet primjerke autorskog djela, interpretacije, fonograma, videograma, emisije ili baze podataka.

(3) Ako je djelo iz st. 1 i 2 ovog člana učinjeno u namjeri pribavljanja imovinske koristi za sebe ili drugog,

učinilac će se kazniti zatvorom od tri mjeseca do pet godina.

(4) Predmeti izvršenja krivičnog djela i predmeti koji su bili upotrijebljeni ili

namijenjeni za izvršenje krivičnog djela iz st. 1 i 2 ovog člana oduzeće se, a predmeti izvršenja krivičnog djela će se uništiti.

Neovlašćeno zaobilaženje mjera zaštite namijenjenih sprječavanju povreda autorskog i srodnih prava i informacija o pravu

Član 235

(1) Ko proizvede, uveze, stavi u promet, proda, da u zakup, reklamira u cilju prodaje ili davanja u zakup ili drži u komercijalne svrhe uređaje ili sredstva čija je osnovna ili pretežna namjena uklanjanje, zaobilaženje ili osujećivanje tehnoloških mjera namijenjenih sprječavanju povreda autorskog i srodnog prava ili ko takve uređaje ili sredstva koristi u cilju povreda autorskog ili srodnog prava,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do tri godine.

(2) Predmeti izvršenja krivičnog djela i predmeti koji su bili upotrijebljeni ili namijenjeni za izvršenje krivičnog djela iz stava 1 ovog člana oduzeće se, a predmeti izvršenja krivičnog djela će se uništiti.

Neovlašćeno uklanjanje ili mijenjanje elektronske informacije o autorskom i srodnim pravima

Član 236

(1) Ko neovlašćeno ukloni ili izmijeni elektronsku informaciju o autorskom i srodnom pravu ili stavi u promet, uveze, emituje ili na drugi način javno saopšti ili učini dostupnim autorsko djelo ili predmet srodonpravne zaštite sa kojeg je elektronska informacija o pravima neovlašćeno uklonjena ili izmijenjena,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do tri godine.

(2) Predmeti izvršenja krivičnog djela i predmeti koji su bili upotrijebljeni ili namijenjeni za izvršenje krivičnog djela iz stava 1 ovog člana oduzeće se, a predmeti izvršenja krivičnog djela će se uništiti.

Neovlašćeno korišćenje tuđeg patenta

Član 237

(1) Ko neovlašćeno proizvodi, uvozi, izvozi, nudi radi stavljanja u promet, stavlja u promet, skladišti ili koristi u privrednom prometu proizvod ili postupak zaštićen patentom,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do tri godine.

(2) Ako je djelom iz stava 1 ovog člana pribavljena imovinska korist ili prouzrokovana šteta u iznosu koji prelazi trideset hiljada eura, učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do osam godina.

(3) Ko neovlašćeno objavi ili na drugi način učini dostupnim suštinu tuđeg prijavljenog pronalaska prije nego što je ovaj pronalazak objavljen na način utvrđen zakonom,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do dvije godine.

(4) Ko neovlašćeno podnese prijavu patenta ili u prijavi ne navede ili lažno navede pronalazača,

kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

(5) Predmeti izvršenja krivičnog djela i predmeti koji su bili upotrijebljeni ili namijenjeni za izvršenje krivičnog djela iz st. 1 do 3 ovog člana oduzeće se, a predmeti izvršenja krivičnog djela će se uništiti.

Neovlašćeno korišćenje tuđeg dizajna

Član 238

(1) Ko na svom proizvodu u prometu neovlašćeno upotrijebi, u cjelosti ili djelimično, tuđi prijavljeni, odnosno zaštićeni dizajn proizvoda,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do tri godine.

(2) Ko neovlašćeno objavi ili na drugi način učini dostupnim javnosti predmet prijave tuđeg dizajna prije nego što je objavljen na način utvrđen zakonom,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

(3) Predmeti izvršenja krivičnog djela i predmeti koji su bili upotrijebljeni ili namijenjeni za izvršenje krivičnog djela iz stava 1 ovog člana oduzeće se, a predmeti izvršenja krivičnog djela će se uništiti.

GLAVA DVADESET DRUGA

KRIVIČNA DJELA PROTIV IMOVINE

Krađa

Član 239

- (1) Ko tuđu pokretnu stvar oduzme drugom u namjeri da njenim prisvajanjem sebi ili drugom pribavi protivpravnu imovinsku korist, kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do tri godine.
- (2) Za pokušaj djela iz stava 1 ovog člana kazniće se.

Teška krađa

Član 240

- (1) Učinitelj djela krađe (član 239) kazniće se zatvorom od jedne do osam godina, ako je krađa izvršena:
 - 1) obijanjem ili provaljivanjem zatvorenih zgrada, soba, kasa, ormana ili drugih zatvorenih prostora ili drugim savlađivanjem većih prepreka;
 - 2) od strane više lica koja su se udružila radi vršenja krađa;
 - 3) na naročito opasan ili naročito drzak način;
 - 4) od strane lica koje je pri sebi imalo kakvo oružje ili opasno oruđe radi napada ili odbrane;
 - 5) za vrijeme požara, poplave, zemljotresa ili drugog udesa;
 - 6) iskorišćavanjem bespomoćnosti ili drugog teškog stanja nekog lica;
- (2) Kaznom iz stava 1 ovog člana kazniće se i učinitelj djela krađe ako vrijednost ukradenih stvari prelazi iznos od tri hiljade eura ili ukradena stvar predstavlja kulturno ili prirodno dobro.
- (3) Ako vrijednost ukradenih stvari prelazi iznos od trideset hiljada eura, učinitelj će se kazniti zatvorom od dvije do deset godina.

Razbojnička krađa

Član 241

- (1) Ko je na djelu krađe zatečen, pa u namjeri da ukradenu stvar zadrži, upotrijebi silu protiv nekog lica ili prijetnju da će neposredno napasti na život ili tijelo,

kazniće se zatvorom od jedne do osam godina.

(2) Ako vrijednost ukradenih stvari prelazi iznos od tri hiljade eura, učinilac će se kazniti zatvorom od dvije do deset godina.

(3) Ako vrijednost ukradenih stvari prelazi iznos od trideset hiljada eura, učinilac će se kazniti zatvorom od dvije do dvanaest godina.

(4) Ako je djelo iz st. 1 do 3 ovog člana učinjeno od strane grupe ili je nekom licu sa umišljajem nanesena teška tjelesna povreda,

učinilac će se kazniti zatvorom od tri do petnaest godina.

(5) Ako je pri izvršenju djela iz st. 1 do 3 ovog člana neko lice sa umišljajem lišeno života,

učinilac će se kazniti zatvorom najmanje deset godina ili kaznom zatvora od četrdeset godina.

(6) Ako vrijednost ukradenih stvari iz stava 1 ovog člana ne prelazi iznos od sto pedeset eura, a učinilac je išao za tim da pribavi malu imovinsku korist,

učinilac će se kazniti zatvorom do tri godine.

(7) Za pokušaj djela iz stava 6 ovog člana kazniće se.

Razbojništvo

Član 242

(1) Ko upotrebom sile protiv nekog lica ili prijetnjom da će neposredno napasti na život ili tijelo oduzme tuđu pokretnu stvar u namjeri da njenim prisvajanjem sebi ili drugom pribavi protivpravnu imovinsku korist,

kazniće se zatvorom od dvije do deset godina.

(2) Ako vrijednost oduzetih stvari prelazi iznos od tri hiljade eura, učinilac će se kazniti zatvorom od dvije do dvanaest godina.

(3) Ako vrijednost oduzetih stvari prelazi iznos od trideset hiljada eura, učinilac će se kazniti zatvorom od tri do petnaest godina.

(4) Ako je djelo iz st. 1 do 3 ovog člana učinjeno od strane grupe ili je nekom licu sa umišljajem nanesena teška tjelesna povreda,

učinilac će se kazniti zatvorom od tri do petnaest godina.

(5) Ako je pri izvršenju djela iz st. 1 do 3 ovog člana neko lice sa umišljajem lišeno života,

učinilac će se kazniti zatvorom najmanje deset godina ili kaznom zatvora od četrdeset godina.

(6) Ako vrijednost ukradenih stvari iz stava 1 ovog člana ne prelazi iznos od sto pedeset eura, a učinilac je išao za tim da pribavi malu imovinsku korist,

učinilac će se kazniti zatvorom do tri godine.

(7) Za pokušaj djela iz stava 6 ovog člana kazniće se.

Utaja

Član 243

(1) Ko u namjeri da sebi ili drugom pribavi protivpravnu imovinsku korist, prisvoji tuđu pokretnu stvar koja mu je povjerena,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do dvije godine.

(2) Ako vrijednost utajenih stvari prelazi iznos od tri hiljade eura, učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do šest godina.

(3) Ako vrijednost utajenih stvari prelazi iznos od trideset hiljada eura ili utajena stvar predstavlja kulturno dobro,

učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do osam godina.

(4) Ko tuđu pokretnu stvar koju je našao ili do koje je slučajno došao protivpravno prisvoji u namjeri da sebi ili drugom pribavi imovinsku korist,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

(5) Za djela iz st. 1 i 4 ovog člana, ako su utajene stvari u privatnoj svojini, gonjenje se preduzima po privatnoj tužbi.

Prevara

Član 244

(1) Ko u namjeri da sebi ili drugom pribavi protivpravnu imovinsku korist dovede koga lažnim prikazivanjem ili prikriivanjem činjenica u zabludu ili ga održava u zabludi i time ga navede da ovaj na štetu svoje ili tuđe imovine nešto učini ili ne učini,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do tri godine.

(2) Ko djelo iz stava 1 ovog člana učini samo u namjeri da drugog ošteti, kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do šest mjeseci.

(3) Ako je djelom iz st. 1 i 2 ovog člana pribavljena imovinska korist ili je nanijeta šteta u iznosu koji prelazi tri hiljade eura,

učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do osam godina.

(4) Ako je djelom iz st. 1 i 2 ovog člana pribavljena imovinska korist ili je nanijeta šteta u iznosu koji prelazi trideset hiljada eura,

učinilac će se kazniti zatvorom od dvije do deset godina.

Dogovaranje ishoda takmičenja

Član 244a

(1) Ko dogovori ishod sportskog ili drugog takmičenja u namjeri da sebi ili

drugom pribavi korist,

kazniće se zatvorom do tri godine.

(2) Ako je izvršenjem djela iz stava 1 ovog člana pribavljena imovinska korist čija vrijednost prelazi iznos od deset hiljada eura,

učinilac će se kazniti zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

(3) Ako je izvršenjem djela iz stava 1 ovog člana pribavljena imovinska korist čija vrijednost prelazi iznos od četrdeset hiljada eura,

učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do deset godina.

(4) Za pokušaj djela iz stava 1 ovog člana kazniće se.

Neosnovano dobijanje i korišćenje kredita i druge pogodnosti

Član 245

(1) Ko lažnim prikazivanjem činjenica ili njihovim prikrivanjem dobije za sebe ili drugog kredit, subvenciju ili drugu pogodnost iako za to ne ispunjava propisane uslove,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do tri godine.

(2) Ko dobijeni kredit, subvenciju ili drugu pogodnost iskoristi za drugu namjenu od one za koju mu je kredit, subvencija ili druga pogodnost odobrena,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do dvije godine.

(3) Za djelo iz st. 1 i 2 ovog člana, kazniće se propisanom kaznom i odgovorno lice u privrednom društvu ili drugom subjektu privrednog poslovanja ako su kredit, subvencija ili druga pogodnost pribavljeni za privredno društvo ili drugi subjekt privrednog poslovanja ili ako su nenamjenski korišćeni od strane tih subjekata.

Sitna krađa, utaja i prevara

Član 246

(1) Ko učini sitnu krađu, utaju ili prevaru,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do šest mjeseci.

(2) Krađa, utaja i prevara smatraju se sitnom, ako vrijednost ukradene ili utajene stvari, odnosno šteta prouzrokovana prevarom ne prelazi iznos od sto pedeset eura, a učinilac je išao za tim da pribavi malu imovinsku korist, odnosno da prouzrokuje malu štetu.

(3) Za djelo iz stava 1 ovog člana, ako je izvršeno na štetu privatne imovine, gonjenje se preduzima po privatnoj tužbi.

Oduzimanje tuđe stvari

Član 247

(1) Ko bez namjere pribavljanja imovinske koristi protivpravno oduzme tuđu pokretnu stvar,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do šest mjeseci.

(2) Ako vrijednost oduzete ili prisvojene stvari prelazi iznos od tri hiljade eura,

učinilac će se kazniti zatvorom do dvije godine.

(3) Ako vrijednost oduzete ili prisvojene stvari prelazi iznos od trideset hiljada eura ili stvar predstavlja kulturno dobro,

učinilac će se kazniti zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

(4) Za djelo iz st. 1 do 3 ovog člana, ako je oduzeta stvar u privatnoj svojini, gonjenje se preduzima po privatnoj tužbi.

Oduzimanje vozila

Član 248

(1) Ko protivpravno oduzme tuđe motorno vozilo u namjeri da ga upotrijebi za vožnju,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do dvije godine.

(2) Ako je učinilac djela iz stava 1 ovog člana na oduzetom vozilu iz nehata prouzrokovao štetu koja prelazi iznos od hiljadu eura ili omogućiti da to drugi učini,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do tri godine.

(3) Za pokušaj djela iz stava 1 ovog člana kazniće se.

Zloupotreba povjerenja

Član 249

(1) Ko zastupajući imovinske interese nekog lica ili starajući se o njegovoj imovini zloupotrijebi data mu ovlašćenja u namjeri da time sebi ili drugom pribavi imovinsku korist ili da ošteti lice čije imovinske interese zastupa ili o čijoj se imovini stara,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do tri godine.

(2) Ako je djelom iz stava 1 ovog člana pribavljena imovinska korist ili prouzrokovana šteta u iznosu koji prelazi tri hiljade eura,

učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do šest godina.

(3) Ako je djelom iz stava 1 ovog člana pribavljena imovinska korist ili

prouzrokovana šteta u iznosu koji prelazi trideset hiljada eura,
učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do osam godina.

(4) Ako djelo iz st. 1 do 3 ovog člana učini staralac ili advokat,
kazniće se za djelo iz stava 1 zatvorom od šest mjeseci do pet godina, za djelo
iz stava 2 zatvorom od jedne do osam godina, a za djelo iz stava 3 zatvorom od dvije
do deset godina.

Iznuda

Član 250

(1) Ko u namjeri da sebi ili drugom pribavi protivpravnu imovinsku korist,
silom ili prijetnjom prinudi drugog da nešto učini ili ne učini na štetu svoje ili tuđe
imovine,

kazniće se zatvorom od jedne do osam godina.

(2) Ako je djelom iz stava 1 ovog člana pribavljena imovinska korist u iznosu
koji prelazi tri hiljade eura,

učinilac će se kazniti od dvije do deset godina.

(3) Ako je djelom iz stava 1 ovog člana pribavljena imovinska korist u iznosu
koji prelazi trideset hiljada eura,

učinilac će se kazniti zatvorom od dvije do dvanaest godina.

(4) Ko se bavi vršenjem djela iz st. 1 do 3 ovog člana ili je djelo izvršeno od
strane više lica na organizovan način,

kazniće se zatvorom od tri do petnaest godina.

Ucjena

Član 251

(1) Ko u namjeri da sebi ili drugom pribavi protivpravnu imovinsku korist
zaprijeti drugom da će protiv njega ili njemu bliskog lica otkriti nešto što bi njihovoj
časti ili ugledu škodilo i time ga prinudi da nešto učini ili ne učini na štetu svoje ili
tuđe imovine,

kazniće se zatvorom od tri mjeseca do pet godina.

(2) Ako je djelom iz stava 1 ovog člana pribavljena imovinska korist u iznosu
koji prelazi tri hiljade eura,

učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do osam godina.

(3) Ako je djelom iz stava 1 ovog člana pribavljena imovinska korist u iznosu
koji prelazi trideset hiljada eura,

učinilac će se kazniti zatvorom od dvije do deset godina.

(4) Ko se bavi vršenjem djela iz st. 1 do 3 ovog člana ili je djelo izvršeno od

strane više lica na organizovan način,
kazniće se zatvorom od dvije do dvanaest godina.

Zelenaštvo

Član 252

(1) Ko daje novac ili druge potrošne stvari na zajam i pri tome ugovori nesrazmjernu imovinsku korist,

kazniće se zatvorom do tri godine i novčanom kaznom.

(2) Ko za davanje novca ili drugih potrošnih stvari na zajam nekom licu primi ili ugovori za sebe ili drugog nesrazmjernu imovinsku korist, pri čemu iskorišćava teško imovinsko stanje, teške prilike, nuždu, lakomislenost ili nedovoljnu sposobnost za rasuđivanje oštećenog,

kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine i novčanom kaznom.

(3) Ako su usljed djela iz st. 1 i 2 ovog člana nastupile teške posljedice za oštećenog ili je učinilac pribavio imovinsku korist u iznosu koji prelazi tri hiljade eura,

kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina i novčanom kaznom.

(4) Ako je djelom iz st. 1 i 2 ovog člana pribavljena imovinska korist u iznosu koji prelazi trideset hiljada eura,

učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do osam godina i novčanom kaznom.

Uništenje i oštećenje tuđe stvari

Član 253

(1) Ko uništi, ošteti ili učini neupotrebljivom tuđu stvar,
kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do šest mjeseci.

(2) Ako je djelom iz stava 1 ovog člana prouzrokovana šteta u iznosu koji prelazi tri hiljade eura,

učinilac će se kazniti novčanom kaznom ili zatvorom do dvije godine.

(3) Ako je djelom iz stava 1 ovog člana prouzrokovana šteta u iznosu koji prelazi trideset hiljada eura,

učinilac će se kazniti zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

(4) Za djela iz stava 1 ovog člana, ako je oštećena stvar u privatnoj svojini, gonjenje se preduzima po privatnoj tužbi.

Uništenje i oštećenje kulturnog dobra

Član 253a

(1) Ko ošteti, uništi ili učini neupotrebljivim kulturno dobro, kazniće se zatvorom od jedne do osam godina.

Krijumčarenje kulturnih dobara

Član 253b

(1) Ko bez dozvole nadležnog organa unese ili iznese iz Crne Gore kulturno dobro,

kazniće se zatvorom do tri godine.

(2) Ko otuđi kulturno dobro koje je bez dozvole nadležnog organa iznio iz Crne Gore,

kazniće se zatvorom do pet godina.

(3) Ko se bavi vršenjem djela iz st. 1 i 2 ovog člana ili je djelo izvršeno od strane više lica na organizovan način,

kazniće se zatvorom od jedne do osam godina i novčanom kaznom.

(4) Za pokušaj djela iz stava 1 ovog člana kazniće se.

Protivpravno zauzimanje zemljišta

Član 254

(1) Ko protivpravno zauzme tuđe zemljište,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

(2) Ako je zauzeto zemljište dio zaštitne šume, nacionalnog parka ili drugog zemljišta sa posebnom namjenom,

učinilac će se kazniti zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

Oštećenje tuđih prava

Član 255

(1) Ko u namjeri da osujeti ostvarenje prava na stvari otuđi, uništi, ošteti ili oduzme svoju stvar na kojoj drugi ima založno pravo ili pravo uživanja i time ga ošteti, kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do šest mjeseci.

(2) Kaznom iz stava 1 ovog člana kazniće se i ko u namjeri da osujeti izmirenje povjerioca u toku prinudnog izvršenja otuđi, uništi, ošteti ili sakrije djelove svoje imovine i time ošteti povjerioca.

(3) Za djela iz st. 1 i 2 ovog člana, ako su oštećeni građani, gonjenje se preduzima po privatnoj tužbi.

Prikrivanje

Član 256

(1) Ko stvar za koju zna da je pribavljena krivičnim djelom ili ono što je za nju dobijeno prodajom ili zamjenom prikriva, protura, kupuje, prima u zalogu ili na drugi način pribavlja,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do tri godine, s tim da kazna ne može biti veća od kazne propisane za djelo kojim je stvar pribavljena.

(2) Ko djelo iz stava 1 ovog člana učini, a mogao je i bio dužan da zna da je stvar pribavljena krivičnim djelom,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

(3) Ako se učinilac bavi vršenjem krivičnog djela iz stava 1 ovog člana ili je djelo izvršeno od strane više lica na organizovan način ili vrijednost prikrivanih stvari prelazi iznos od trideset hiljada eura,

kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

Prisvajanje, prikrivanje i uništenje arhivske građe

Član 256a

(1) Ko prisvoji, prikrije, u većoj mjeri ošteti, uništi ili na drugi način učini neupotrebljivim registraturski materijal ili arhivsku građu ili ih iznese u drugu državu bez prethodnog odobrenja nadležnog organa ili omogućí drugom da to učini,

kazniće se zatvorom od tri mjeseca do pet godina.

(2) Ako je djelo iz stava 1 ovog člana izvršeno u odnosu na registraturski materijal ili arhivsku građu od velikog značaja, učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do deset godina.

Gonjenje u slučaju kada je učinilac u bliskom odnosu sa oštećenim

Član 257

Za krivična djela iz čl. 239, 240, 244, 248, 249 st. 1 do 3 i 256 ovog zakonika, ako su učinjena prema bračnom drugu, licu sa kojim učinilac živi u trajnoj vanbračnoj zajednici, srodniku po krvi u pravoj liniji, bratu ili sestri, usvojiocu ili usvojeniku ili drugim licima sa kojima učinilac živi u zajedničkom domaćinstvu, gonjenje se preduzima po privatnoj tužbi.

GLAVA DVADESET TREĆA

KRIVIČNA DJELA PROTIV PLATNOG PROMETA I PRIVREDNOG POSLOVANJA

Falsifikovanje novca

Član 258

(1) Ko napravi lažan novac u namjeri da ga stavi u opticaj kao pravi ili ko u istoj namjeri preinači pravi novac,

kazniće se zatvorom od dvije do dvanaest godina.

(2) Ko pribavlja, drži, prenosi, unosi ili iznosi lažan novac u namjeri da ga stavi u opticaj kao pravi ili ko lažan novac stavlja u opticaj,

kazniće se zatvorom od dvije do deset godina.

(3) Ako je djelom iz st. 1 i 2 ovog člana napravljen, preinačen, stavljen u promet ili pribavljen lažan novac u iznosu koji prelazi petnaest hiljada eura, odnosno odgovarajući iznos u stranom novcu,

učinilac će se kazniti zatvorom od pet do petnaest godina.

(4) Ko lažan novac koji je primio kao pravi, pa saznavši da je lažan, stavi u opticaj ili ko zna da je načinjen lažan novac ili da je lažan novac stavljen u opticaj, pa to ne prijavi,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

(5) Lažan novac oduzeće se.

(6) Lažnim novcem, u smislu ovog krivičnog djela, smatra se i novac izrađen na način i od materijala kao pravi novac, suprotno propisima kojima se uređuje izrada novca.

Falsifikovanje hartija od vrijednosti

Član 259

(1) Ko napravi lažne hartije od vrijednosti ili preinači prave hartije od vrijednosti u namjeri da ih upotrijebi kao prave ili da ih drugom da na upotrebu ili ko takve lažne hartije upotrijebi kao prave ili ih u toj namjeri pribavi,

kazniće se zatvorom od jedne do pet godina.

(2) Ako ukupan iznos na koji glase falsifikovane hartije od vrijednosti iz stava 1 ovog člana prelazi tri hiljade eura,

učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do osam godina.

- (3) Ako ukupan iznos na koji glase falsifikovane hartije od vrijednosti iz stava 1 ovog člana prelazi trideset hiljada eura, učinilac će se kazniti zatvorom od dvije do deset godina.
- (4) Ko lažne hartije od vrijednosti koje je primio kao prave, pa saznajući da su lažne, stavi u promet, kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.
- (5) Lažne hartije od vrijednosti oduzeće se.

Falsifikovanje i zloupotreba kreditnih kartica i kartica za bezgotovinsko plaćanje

Član 260

- (1) Ko napravi lažnu platnu karticu ili ko preinači pravu platnu karticu u namjeri da je upotrijebi kao pravu, ili ko takvu lažnu platnu karticu ili tuđu pravu platnu karticu koja je neovlašćeno pribavljena nabavi, drži ili prenese radi upotrebe ili takvu karticu upotrijebi, kazniće se zatvorom do tri godine.
- (2) Ako je učinilac djela iz stava 1 ovog člana upotrebom kartice pribavio protivpravnu imovinsku korist, kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.
- (3) Ako je učinilac djela iz stava 1 ovog člana pribavio protivpravnu imovinsku korist u iznosu koji prelazi tri hiljade eura, kazniće se zatvorom od jedne do osam godina.
- (4) Ako je učinilac djela iz stava 1 ovog člana pribavio protivpravnu imovinsku korist u iznosu koji prelazi trideset hiljada eura, kazniće se zatvorom od dvije do deset godina.

Falsifikovanje znakova za vrijednost

Član 261

- (1) Ko napravi lažne ili preinači prave znakove za vrijednost u namjeri da ih upotrijebi kao prave ili da ih drugom da na upotrebu ili ko takve lažne znakove upotrijebi kao prave ili ih u toj namjeri pribavi, kazniće se zatvorom do tri godine.
- (2) Ako ukupna vrijednost znakova iz stava 1 ovog člana prelazi iznos od tri hiljade eura, učinilac će se kazniti zatvorom od šest mjeseci do pet godina.
- (3) Ako ukupna vrijednost znakova iz stava 1 ovog člana prelazi iznos od trideset hiljada eura, učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do osam godina.

(4) Ko odstranjivanjem žiga kojim se znaci za vrijednost poništavaju ili kojim drugim načinom ide za tim da radi ponovne upotrebe ovim znacima da izgled kao da nijesu upotrijebljeni ili ko upotrijebljene znakove ponovo upotrijebi ili proda kao da važe, kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

(5) Lažni znakovi za vrijednost oduzeće se.

Pravljenje, nabavljanje i davanje drugom sredstava i materijala za falsifikovanje

Član 262

(1) Ko pravi, nabavlja, prodaje, drži radi upotrebe ili daje drugom na upotrebu sredstva i materijal za pravljenje lažnog novca, platnih kartica ili lažnih hartija od vrijednosti,

kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

(2) Kaznom iz stava 1 ovog člana kazniće se i ko, radi pravljenja lažnog novca, pravi, nabavlja, prodaje, drži ili daje drugom holograme ili druge sastavne dijelove novca koji služe za zaštitu od falsifikovanja.

(3) Ko pravi, nabavlja, prodaje, drži radi upotrebe ili daje drugom na upotrebu sredstva za pravljenje lažnih znakova za vrijednost,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do dvije godine.

(4) Sredstva iz iz st. 1 do 3 ovog člana oduzeće se.

Izdavanje čeka i sredstava bezgotovinskog plaćanja bez pokrića

Član 263

(1) Ko koristi debitnu platnu karticu za koju nema pokriće ili koristi kreditnu platnu karticu za koju zna da zna da neće obezbijediti pokriće u ugovorenom roku, pa time sebi ili drugome pribavi protivpravnu imovinsku korist u iznosu koji prelazi stotinu pedeset eura,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do tri godine.

(2) Kaznom iz stava 1 ovog člana kazniće se i ko izda ili stavi u promet ček, mjenicu, kakvu garanciju ili kakvo drugo sredstvo plaćanja ili obezbjeđenja plaćanja, iako zna da za to nema pokrića i time sebi ili drugom pribavi protivpravnu imovinsku korist u iznosu koji prelazi pet stotina eura.

(3) Ako je djelom iz st. 1 i 2 ovog člana pribavljena imovinska korist u iznosu koji prelazi tri hiljade eura,

učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do osam godina.

(4) Ako je djelom iz st. 1 i 2 ovog člana pribavljena imovinska korist u iznosu koji prelazi trideset hiljada eura,

učinilac će se kazniti zatvorom od dvije do deset godina.

Utaja poreza i doprinosa

Član 264

(1) Ko, u namjeri da on ili neko drugo fizičko ili pravno lice potpuno ili djelimično izbjegne plaćanje poreza, doprinosa ili drugih propisanih dažbina, daje lažne podatke o zakonito stečenim prihodima, o predmetima ili drugim činjenicama koje su od uticaja na utvrđivanje ovakvih obaveza ili ko u istoj namjeri, u slučaju obavezne prijave, ne prijavi zakonito stečeni prihod, odnosno predmete ili druge činjenice koje su od uticaja na utvrđivanje ovakvih obaveza ili ko u istoj namjeri na drugi način prikriva podatke koji se odnose na utvrđivanje navedenih obaveza, a iznos obaveze čije se plaćanje izbjegava prelazi hiljadu eura,

kazniće se zatvorom do tri godine i novčanom kaznom.

(2) Ako je djelo iz stava 1 ovog člana učinjeno na štetu finansijskih interesa Evropske Unije, učinilac će se kazniti kaznom propisanom za to djelo.

(3) Ako iznos obaveze iz st. 1 i 2 ovog člana čije se plaćanje izbjegava prelazi deset hiljada eura,

učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do šest godina i novčanom kaznom.

(4) Ako iznos obaveze iz st. 1 i 2 ovog člana čije se plaćanje izbjegava prelazi sto hiljada eura,

učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do osam godina i novčanom kaznom.

Krijumčarenje

Član 265

(1) Ko se bavi prenošenjem robe preko carinske linije izbjegavajući mjere carinskog nadzora ili ko izbjegavajući mjere carinskog nadzora prenese robu preko carinske linije naoružan, u grupi ili uz upotrebu sile ili prijetnje,

kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina i novčanom kaznom.

(2) Ko prenese preko carinske linije, izbjegavajući mjere carinskog nadzora, veću količinu oružja ili municije ili oružje čije držanje je građanima zabranjeno ili drugu robu čija je proizvodnja ili promet ograničen ili zabranjen,

kazniće se zatvorom od jedne do osam godina i novčanom kaznom.

(3) Ko se bavi prodajom, rasturanjem ili prikrivanjem neocarinjene robe ili organizuje mrežu preprodavaca ili posrednika za rasturanje takve robe,

kazniće se zatvorom od jedne do osam godina i novčanom kaznom.

(4) Roba koja je predmet djela iz st. 1, 2 i 3 ovog člana oduzeće se.

(5) Prevozno sredstvo čija su tajna ili skrovića mjesta iskorišćena za prenos robe koja je predmet djela iz stava 1 ovog člana ili koje je namijenjeno za izvršenje tih

krivičnih djela može se oduzeti ako je vlasnik ili korisnik vozila to znao ili je mogao i bio dužan da zna i ako vrijednost robe koja je predmet krivičnog djela prelazi jednu trećinu vrijednosti prevoznog sredstva u vrijeme izvršenja krivičnog djela.

Nedozvoljeno bavljenje privrednom, bankarskom, berzanskom i djelatnošću osiguranja

Član 266

(1) Ko se bez registracije ili odobrenja ili protivno uslovima pod kojima je ono dato bavi privrednom ili drugom djelatnošću ili ko registruje privredno društvo ili se registruje za obavljanje privredne djelatnosti kao preduzetnik protivno zabrani za registrovanje privrednog društva ili preduzetnika,

kazniće se kaznom zatvora od tri mjeseca do pet godina i novčanom kaznom.

(2) Ko se bez odobrenja ili protivno uslovima pod kojima je ono dato bavi bankarskom, berzanskom ili djelatnošću osiguranja,

kazniće se zatvorom od tri mjeseca do pet godina.

(3) Za djelo iz stava 2 ovog člana kazniće se propisanom kaznom i odgovorno lice u pravnom licu, ako se pravno lice nedozvoljeno bavi nekom od navedenih djelatnosti, ukoliko je odgovorno lice za to znalo ili je to moglo i bilo dužno da zna.

Izdavanje hartija od vrijednosti bez pokrića

Član 267

(1) Odgovorno lice u banci, privrednom društvu ili drugom subjektu privrednog poslovanja koji izdaje hartije od vrijednosti, koje dozvoli izdavanje hartija od vrijednosti, iako je znalo ili je moglo i bilo dužno da zna za nemogućnost izvršenja obaveza izdavaoca koje proizlaze iz emisije, pod uslovima, u roku i na način utvrđen zakonom ili odlukom o emisiji,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

(2) Službeno lice koje odobri izdavanje hartija od vrijednosti iako je znalo ili je moglo i bilo dužno da zna za nemogućnost izvršenja obaveza koje proizlaze iz emisije pod uslovima, u roku i na način utvrđen zakonom ili odlukom o emisiji,

kazniće se zatvorom do jedne godine.

(3) Odgovorno lice u banci koje odobri garanciju po određenoj emisiji hartija od vrijednosti iako je znalo ili je moglo i bilo dužno da zna za nemogućnost izvršenja garancijom preuzete obaveze banke, pod uslovima, u roku i na način predviđen zakonom ili garancijom,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do šest mjeseci.

Pranje novca

Član 268

(1) Ko izvrši konverziju ili prenos novca ili druge imovine sa znanjem da su pribavljeni kriminalnom djelatnošću, u namjeri da se prikrije ili lažno prikaže porijeklo novca ili druge imovine, ili ko stekne, drži ili koristi novac ili drugu imovinu sa znanjem u trenutku prijema da potiču od krivičnog djela, ili ko prikrije ili lažno prikaže činjenice o prirodi, porijeklu, mjestu deponovanja, kretanja, raspolaganja ili vlasništva novca ili druge imovine za koje zna da su pribavljeni krivičnim djelom, kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

(2) Kaznom iz stava 1 ovog člana kazniće se izvršilac djela iz stava 1 ovog člana ako je istovremeno i izvršilac ili saučesnik u krivičnom djelu kojim je pribavljen novac ili imovina iz stava 1 ovog člana.

kazniće se zatvorom od jedne do osam godina.

(3) Ako iznos novca ili vrijednost imovine iz st. 1 i 2 ovog člana prelaze četrdeset hiljada eura,

učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do deset godina

(4) Ako djelo iz st. 1 i 2 ovog člana izvrši više lica koja su se udružila za vršenje takvih djela,

kazniće se zatvorom od tri do dvanaest godina.

(5) Ko učini djelo iz st. 1 i 2 ovog člana, a mogao je i bio dužan da zna da novac ili imovina predstavljaju prihod pribavljen kriminalnom djelatnošću,

kazniće se zatvorom do tri godine

(6) Novac i imovina iz st. 1, 2 i 3 ovog člana oduzeće se.

Povreda ravnopravnosti u vršenju privredne djelatnosti

Član 269

(1) Ko zloupotrebom svog službenog položaja ili ovlašćenja ograniči slobodno ili samostalno povezivanje privrednog društva ili drugog subjekta privrednog poslovanja u obavljanju privredne djelatnosti, uskrati mu ili ograniči pravo da na određenom području obavlja privrednu djelatnost, stavi ga u neravnopravan položaj prema drugim subjektima privrednog poslovanja u pogledu uslova privređivanja ili ograniči slobodno obavljanje privredne djelatnosti,

kazniće se zatvorom od tri mjeseca do pet godina.

(2) Kaznom iz stava 1 ovog člana kazniće se ko zloupotrijebi svoj društveni položaj ili uticaj radi izvršenja krivičnog djela iz stava 1 ovog član.

Zloupotreba monopolističkog položaja

Član 270

Odgovorno lice u privrednom društvu ili u drugom subjektu privrednog poslovanja, koji zloupotrebom monopolističkog ili dominantnog položaja na tržištu ili zaključivanjem monopolističkog sporazuma izazove poremećaj na tržištu ili taj subjekat dovede u povlašćen položaj u odnosu na druge, tako da ostvari imovinsku korist za taj subjekt ili za drugi subjekt ili nanese štetu drugim subjektima privrednog poslovanja, potrošačima ili korisnicima usluga,
kazniće se zatvorom od tri mjeseca do pet godina.

Neovlašćena upotreba tuđe firme

Član 271

Ko se u namjeri da obmane kupce ili korisnike usluga posluži tuđom firmom, tuđom geografskom oznakom porijekla, tuđim žigom ili zaštitnim znakom ili tuđom posebnom oznakom robe ili unese pojedina obilježja ovih oznaka u svoju firmu, svoj žig ili zaštitni znak ili u svoju posebnu oznaku robe,
kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do tri godine.

Zloupotreba položaja u privrednom poslovanju

Član 272

(1) Odgovorno lice u privrednom društvu, drugom subjektu privrednog poslovanja ili drugom pravnom licu koje zloupotrebom svog položaja ili povjerenja u pogledu raspolaganja tuđom imovinom, prekoračenjem granica svog ovlašćenja ili nevršenja svoje dužnosti pribavi sebi ili drugom protivpravnu imovinsku korist ili drugom nanese imovinsku štetu,

kazniće se zatvorom od tri mjeseca do pet godina.

(2) Kaznom iz stava 1 ovog člana kazniće se i ko, u namjeri da sebi ili drugom pribavi protivpravnu imovinsku korist, prisvoji novac, hartije od vrijednosti ili druge pokretne stvari koje su mu povjerene na radu u privrednom društvu, drugom subjektu privrednog poslovanja ili drugom pravnom licu.

(3) Ako je usljed djela iz st. 1 i 2 ovog člana pribavljena imovinska korist koja prelazi iznos od četrdeset hiljada eura,

učinilac će se kazniti zatvorom od dvije do deset godina.

Prouzrokovanje stečaja

Član 273

(1) Odgovorno lice u privrednom društvu ili u drugom subjektu privrednog poslovanja, koje neracionalnim trošenjem sredstava ili njihovim otuđenjem u bescijenje, prekomjernim zaduživanjem, preuzimanjem nesrazmjernih obaveza, lakomislenim zaključivanjem ugovora sa licima nesposobnim za plaćanje, propuštanjem blagovremenog ostvarivanja potraživanja, uništenjem ili prikrivanjem imovine ili drugim radnjama koje nijesu u skladu sa savjesnim poslovanjem prouzrokuje stečaj i time drugog oštetiti,

kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

(2) Ako je djelo iz stava 1 ovog člana učinjeno iz nehata, učinilac će se kazniti zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

Prouzrokovanje lažnog stečaja

Član 274

(1) Odgovorno lice u privrednom društvu ili u drugom subjektu privrednog poslovanja, koji u namjeri da taj subjekt izbjegne plaćanje obaveza prouzrokuje stečaj tog subjekta prividnim ili stvarnim umanjenjem njegove imovine, na način što:

1) cijelu ili dio imovine subjekta privrednog poslovanja prikrije, prividno proda, proda ispod tržišne vrijednosti ili besplatno ustupi;

2) zaključi fiktivne ugovore o dugu ili prizna nepostojeća potraživanja;

3) poslovne knjige koje je subjekt privrednog poslovanja obavezan da vodi po zakonu prikrije, uništi ili tako preinači da se iz njih ne mogu sagledati poslovni rezultati ili stanje sredstava ili obaveza ili ovo stanje sačinjavanjem lažnih isprava ili na drugi način prikaže takvim da se na osnovu njega može otvoriti stečaj,

kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

(2) Ako su usljed djela iz stava 1 ovog člana nastupile teške posljedice za povjerioca,

učinilac će se kazniti zatvorom od dvije do deset godina.

Oštećenje povjerioca

Član 275

(1) Odgovorno lice u privrednom društvu ili drugom subjektu privrednog poslovanja, koji znajući da je taj subjekt postao nesposoban za plaćanje, isplatom

duga ili na drugi način namjerno stavi povjerioca u povoljniji položaj i time znatno ošteti drugog povjerioca,

kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

(2) Odgovorno lice iz stava 1 ovog člana ili preduzetnik, koji znajući da je taj subjekt postao nesposoban za plaćanje, a u namjeri da izigra ili ošteti povjerioca prizna neistinito potraživanje, sastavi lažni ugovor ili nekom drugom prevarnom radnjom ošteti povjerioca,

kazniće se zatvorom od tri mjeseca do pet godina.

(3) Ako je djelom iz st. 1 i 2 ovog člana povjeriocu prouzrokovana šteta koja prelazi iznos od četrdeset hiljada eura ili ako je prema oštećenom zbog toga došlo do pokretanja postupka prinudnog poravnjanja ili stečaja,

učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do osam godina.

Zloupotreba ovlašćenja u privredi

Član 276

(1) Odgovorno lice u privrednom društvu ili drugom subjektu privrednog poslovanja, koje u namjeri pribavljanja protivpravne imovinske koristi za pravno lice u kojem je zaposleno, za drugo pravno lice ili drugi subjekt privrednog poslovanja :

1) stvara ili drži nedozvoljene novčane, robne ili druge vrijednosne fondove u zemlji ili inostranstvu;

2) sastavljanjem isprave neistinite sadržine, procjenama ili inventarisanjem odnosno lažnim prikazivanjem ili prikrivanjem činjenica, neistinito prikazuje stanje ili kretanje sredstava ili rezultate poslovanja, pa na taj način dovede u zabludu organe upravljanja u privrednom društvu ili drugom pravnom licu prilikom donošenja odluka o poslovima upravljanja ili privredno društvo ili drugo pravno lice stavi u povoljniji položaj prilikom dobijanja sredstava ili drugih pogodnosti koje im se ne bi priznale prema postojećim propisima;

3) sredstva kojima raspolaže koristi protivno njihovoj namjeni;

4) na drugi način grubo povrijedi ovlašćenja u pogledu upravljanja, raspolaganja i korišćenja imovinom,

kazniće se zatvorom od tri mjeseca do pet godina.

(2) Ako je usljed djela iz stava 1 ovog člana pribavljena imovinska korist koja prelazi iznos od četrdeset hiljada eura,

učinilac će se kazniti zatvorom od dvije do dvanaest godina.

Primanje mita u privrednom poslovanju

Član 276a

(1) Odgovorno ili drugo lice koje radi za ili u privrednom društvu ili drugom subjektu privrednog poslovanja koje za sebe ili drugog, neposredno ili posredno, zahtijeva ili primi mito ili prihvati obećanje mita da zaključi ugovor ili postigne poslovni dogovor ili pruži uslugu ili da se uzdrži od takvog djelovanja na štetu ili u korist privrednog društva za koje ili u kojem radi ili drugog lica,

kazniće se zatvorom od jedne do osam godina.

(2) Učinitelj djela iz stava 1 ovog člana koji, poslije zaključenja ugovora ili postizanja poslovnog dogovora ili poslije pružene usluge ili uzdržavanja od takvog djelovanja, za sebe ili drugog zahtijeva ili primi mito ili prihvati obećanje mita,

kazniće se zatvorom do tri godine.

(3) Primljeno mito oduzeće se.

Davanje mita u privrednom poslovanju

Član 276b

(1) Ko da, ponudi ili obeća mito odgovornom ili drugom licu koje radi za ili u privrednom društvu ili drugom subjektu privrednog poslovanja da, za sebe ili drugog, zaključi ugovor ili postigne poslovni dogovor ili pruži uslugu na štetu ili u korist privrednog društva za koje ili u kojem radi ili drugog lica ili ko posreduje pri ovakvom davanju mita,

kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

(2) Učinitelj djela iz stava 1 ovog člana koji je dao mito na zahtjev odgovornog ili drugog lica koje radi za ili u privrednom društvu ili drugom subjektu privrednog poslovanja, a djelo je prijavio prije nego što je saznao da je ono otkriveno, može se osloboditi od kazne.

(3) Dato mito oduzeće se.

Narušavanje poslovnog ugleda i kreditne sposobnosti

Član 277

(1) Ko u namjeri narušavanja poslovnog ugleda ili kreditne sposobnosti drugog, iznosi o njemu neistinite podatke ili neistinito prikazuje njegovo poslovanje, kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

(2) Ako su usljed djela iz stava 1 ovog člana nastupile teške posljedice, učinitelj će se kazniti zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

(3) Gonjenje za djela iz st. 1 i 2 ovog člana preduzima se po privatnoj tužbi.

Lažan bilans

Član 278

Ko u namjeri da sebi ili drugom pribavi kakvu korist ili drugom nanese kakvu štetu, sačini u privrednom društvu ili drugom subjektu privrednog poslovanja lažan bilans kojim se utvrđuje dobit ili gubitak tog subjekta ili kojim se utvrđuje udio svakog člana društva u dobiti ili gubitku,

kazniće se zatvorom od tri mjeseca do pet godina.

Zloupotreba procjene

Član 279

(1) Ovlašćeni procjenjivač koji prilikom procjene imovine privrednog društva ili drugog subjekta privrednog poslovanja zloupotrijebi svoje ovlašćenje i time sebi ili drugom pribavi kakvu korist ili drugom nanese kakvu štetu,

kazniće se zatvorom od tri mjeseca do pet godina.

(2) Ako je djelom iz stava 1 ovog člana pribavljena imovinska korist ili prouzrokovana šteta koja prelazi iznos od tri hiljade eura,

učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do osam godina.

(3) Ako je djelom iz stava 1 ovog člana pribavljena imovinska korist ili prouzrokovana šteta koja prelazi iznos od trideset hiljada eura,

učinilac će se kazniti zatvorom od dvije do deset godina.

Odavanje poslovne tajne

Član 280

(1) Ko neovlašćeno drugom saopšti, preda ili na drugi način učini dostupnim podatke koji predstavljaju poslovnu tajnu ili ko pribavlja takve podatke u namjeri da ih preda nepozvanom licu,

kazniće se zatvorom od tri mjeseca do pet godina.

(2) Kaznom iz stava 1 ovog člana kazniće se i nepozvano lice koje koristi podatke koji predstavljaju poslovnu tajnu pribavljene na način iz stava 1 ovog člana.

(3) Ako je djelo iz st. 1 i 2 ovog člana učinjeno iz koristoljublja ili u pogledu naročito povjerljivih podataka ili radi objavljivanja ili korišćenja podataka u inostranstvu, učinilac će se kazniti zatvorom od dvije do deset godina.

(4) Ko djelo iz st. 1 i 2 ovog člana učini iz nehata,

kazniće se zatvorom do tri godine.

(5) Poslovnom tajnom smatraju se podaci i dokumenti koji su zakonom, drugim propisom ili odlukom nadležnog organa donesenom na osnovu zakona proglašeni poslovnom tajnom čije bi odavanje prouzrokovalo ili bi moglo da prouzrokuje štetne posljedice za privredno društvo ili drugi subjekt privrednog poslovanja.

Zloupotreba povlašćenih informacija

Član 281

1) Ko u namjeri da sebi ili drugom pribavi imovinsku korist ili nanese štetu drugom saopšti ili na drugi način učini dostupnim povlašćenu informaciju nepozvanom licu ili koristeći povlašćenu informaciju, za sebe ili drugog, neposredno ili posredno, pribavi ili otuđi hartiju od vrijednosti ili drugi finansijski instrument na koji se ta informacija odnosi ili ko preporuči drugom ili ga navede da pribavi ili otuđi hartiju od vrijednosti ili drugi finansijski instrument na koji se ta informacija odnosi, kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do tri godine.

(2) Kaznom iz stava 1 ovog člana kazniće se i nepozvano lice koje koristi povlašćene informacije koje su pribavljene na način iz stava 1 ovog člana.

(3) Ako djelo iz stava 1 ovog člana učini lice koje je član odbora direktora ili nadzornog organa emitenta ili ima udio u kapitalu emitenta, kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

(4) Ako je djelom iz st. 1, 2 i 3 ovog člana pribavljena imovinska korist koja prelazi iznos od tri hiljade eura, učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do osam godina.

(5) Ako je djelom iz st. 1, 2 i 3 ovog člana pribavljena imovinska korist koja prelazi iznos od trideset hiljada eura, učinilac će se kazniti zatvorom od dvije do deset godina.

(6) Za pokušaj djela iz stava 1 ovog člana kazniće se.

Manipulacija na tržištu hartija od vrijednosti ili drugih finansijskih instrumenata

Član 281a

(1) Ko u namjeri da sebi ili drugom pribavi imovinsku korist ili nanese štetu drugom postupajući suprotno propisima o tržištu hartija od vrijednosti, na način što:

1) zaključi transakciju ili da nalog za trgovanje kojim se daju ili mogu dati netačne ili obmanjujuće informacije o ponudi, tražnji ili cijeni hartija od vrijednosti ili drugih finansijskih instrumenata ili kojima lice ili lica koja djeluju zajednički održavaju cijenu jedne ili više hartija od vrijednosti ili drugih finansijskih instrumenata na nerealnom nivou;

2) prilikom zaključivanja transakcije ili davanja naloga za trgovanje zadrži, poveća, smanji ili izazove promjene u tržišnoj cijeni hartija od vrijednosti ili drugih finansijskih instrumenata putem kupovine ili prodaje ili fiktivnom transakcijom kojom se ne izvrši promjena vlasništva nad tom hartijom od vrijednosti ili drugim finansijskim instrumentom;

3) putem medija, interneta ili na drugi način širi ili prenosi netačne ili obmanjujuće informacije koje mogu izazvati zabludu o hartijama od vrijednosti ili drugim finansijskim instrumentima, a znao je da su te informacije netačne ili obmanjujuće i da mogu dovesti u zabludu korisnika informacije,

kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina i novčanom kaznom.

(2) Ako je djelom iz stava 1 ovog člana pribavljena imovinska korist koja prelazi iznos od trideset hiljada eura, učinilac će se kazniti zatvorom od dvije do deset godina i novčanom kaznom.

Onemogućavanje vršenja kontrole

Član 282

Ko onemogući organu vršenja kontrole da izvrši uvid u poslovne knjige ili drugu dokumentaciju ili onemogući inspekcijском ili drugom pregled predmeta, prostorija ili drugih objekata,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

Nedozvoljena proizvodnja

Član 283

(1) Ko neovlašćeno proizvodi ili prerađuje robu za čiju je proizvodnju ili prerađivanje potrebno odobrenje nadležnog organa,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do dvije godine.

(2) Ko proizvodi ili prerađuje robu čija je proizvodnja ili prerađivanje zabranjeno,

kazniće se zatvorom do tri godine.

(3) Roba i sredstva za proizvodnju ili prerađivanje oduzeće se.

Nedozvoljena trgovina

Član 284

(1) Ko nemajući ovlašćenje za trgovinu, u svrhu prodaje nabavi robu ili druge predmete opšte upotrebe u vrijednosti koja prelazi iznos od tri hiljade eura

ili ko se neovlašćeno i u većem obimu bavi trgovinom ili posredovanjem u trgovini ili zastupanjem organizacija u unutrašnjem ili spoljnotrgovinskom prometu roba i usluga,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do dvije godine.

(2) Ko se bavi prodajom robe čiju je proizvodnju neovlašćeno organizovao, kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

(3) Kaznom iz stava 2 ovog člana kazniće se i ko neovlašćeno prodaje, kupuje ili vrši razmjenu robe ili predmeta čiji je promet zabranjen ili ograničen.

(4) Ako je učinilac djela iz st. 1 do 3 ovog člana organizovao mrežu preprodavaca ili posrednika ili je postigao imovinsku korist koja prelazi iznos od tri hiljade eura,

kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

(5) Ako je učinilac djela iz st. 1 i 3 ovog člana postigao imovinsku korist koja prelazi iznos od trideset hiljada eura,

kazniće se zatvorom od jedne do šest godina.

(6) Roba i predmeti nedozvoljene trgovine oduzeće se.

Obmanjivanje kupaca

Član 285

Ko u namjeri obmanjivanja kupaca stavlja u promet proizvode sa oznakom u koju su unijeti podaci koji ne odgovaraju sadržini, vrsti, porijeklu ili kvalitetu proizvoda ili stavlja u promet proizvode koji po svojoj količini ili kvalitetu ne odgovaraju onome što se redovno pretpostavlja kod takvih proizvoda ili stavlja u promet proizvode bez oznake o sadržini, vrsti, porijeklu ili kvalitetu proizvoda kad je ovakva oznaka propisana ili se pri stavljanju u promet proizvoda služi očigledno lažnom reklamom,

kazniće se zatvorom do tri godine i novčanom kaznom.

Falsifikovanje znakova za obilježavanje robe

Član 286

(1) Ko u namjeri da ih upotrijebi kao prave napravi lažne pečate, žigove, marke ili druge znakove za obilježavanje domaće ili strane robe kojima se žigošu zlato ili drugi plemeniti metal, drvo, stoka ili kakva druga roba ili ko u istoj namjeri takve prave znakove preinači ili ko takve lažne ili preinačene znakove upotrijebi kao prave,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do dvije godine.

(2) Lažni znakovi oduzeće se i uništiti.

GLAVA DVADESET ČETVRTA

KRIVIČNA DJELA PROTIV ZDRAVLJA LJUDI

Nepostupanje po zdravstvenim propisima za suzbijanje opasne zarazne bolesti

Član 287

Ko ne postupa po propisima, odlukama, naredbama ili nalogima kojima se određuju mjere za suzbijanje ili sprječavanje opasne zarazne bolesti, kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

Prenošenje opasne zarazne bolesti

Član 288

Ko ne postupa po propisima, odlukama, naredbama ili nalogima za suzbijanje ili sprječavanje opasne zarazne bolesti, pa usljed toga dođe do prenošenja te bolesti, kazniće se zatvorom do tri godine.

Prenošenje infekcije HIV virusom

Član 289

Briše se ("Sl.list CG", br.25/10)

Nesavjesno pružanje ljekarske pomoći

Član 290

(1) Ljekar koji pri pružanju ljekarske pomoći primijeni očigledno nepodobno sredstvo ili očigledno nepodoban način liječenja ili ne primijeni odgovarajuće higijenske mjere ili uopšte očigledno nesavjesno postupa i time prouzrokuje pogoršanje zdravstvenog stanja nekog lica,

kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

(2) Kaznom iz stava 1 ovog člana kazniće se i drugi zdravstveni radnik koji pri pružanju medicinske pomoći ili njege ili pri vršenju druge zdravstvene djelatnosti očigledno nesavjesno postupa i time prouzrokuje pogoršanje zdravstvenog stanja nekog lica.

(3) Ako je djelo iz st. 1 i 2 ovog člana učinjeno iz nehata, učinilac će se kazniti novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

Protivpravno vršenje medicinskih eksperimenata i ispitivanje lijeka

Član 291

(1) Ko protivno propisima na ljudima vrši medicinske ili druge slične eksperimente,

kazniće se zatvorom od tri mjeseca do pet godina.

(2) Kaznom iz stava 1 ovog člana kazniće se i ko vrši intervencije usmjerene na stvaranje ljudskog bića koje je genetski identično sa drugim ljudskim bićem (kloniranje) ili vrši eksperimente u tom cilju.

(3) Ko protivno propisima vrši kliničko ispitivanje lijeka, kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

Neukazivanje ljekarske pomoći

Član 292

(1) Ljekar koji protivno svojoj dužnosti odbije da ukaže ljekarsku pomoć licu kojem je takva pomoć potrebna, a koje se nalazi u neposrednoj opasnosti za život ili opasnosti nastupanja teške tjelesne povrede ili teškog narušavanja zdravlja, kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do dvije godine.

(2) Ako usljed djela iz stava 1 ovog člana lice kojem nije ukazana ljekarska pomoć bude teško tjelesno povrijeđeno ili mu zdravlje bude teško narušeno, učinilac će se kazniti zatvorom od tri mjeseca do četiri godine.

(3) Ako je usljed djela iz stava 1 ovog člana nastupila smrt lica kome nije ukazana ljekarska pomoć, učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do osam godina.

Nadriljekarstvo

Član 293

Ko se bez odgovarajuće stručne spreme bavi liječenjem ili pružanjem drugih medicinskih usluga,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do dvije godine.

Nedozvoljeno presađivanje djelova tijela

Član 294

(1) Ljekar koji prije presađivanja dijela tijela ne pribavi u pisanom obliku, pristanak primaoca, odnosno njegovog roditelja, usvojioca ili staraoca, ako je primalac maloljetno ili neuračunljivo lice,

kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

(2) Kaznom iz stava 1 ovog člana kazniće se i odgovorno lice u zdravstvenoj ustanovi, ako uzima ili presađuje djelove ljudskog tijela ili ispituje podudarnost za presađivanje, a ustanova ne ispunjava za to propisane uslove.

Nedozvoljeno uzimanje djelova tijela radi presađivanja

Član 295

(1) Ljekar koji radi presađivanja uzme dio tijela od živog, punoljetnog, duševno zdravog i poslovno sposobnog lica bez prethodno pribavljenog pisanog pristanka tog lica ili ako uzme dio tijela živog lica koje nije punoljetno, koje je neuračunljivo ili je poslovno nesposobno bez prethodno pribavljenog pisanog pristanka roditelja, usvojioca ili staraoca,

kazniće se zatvorom od tri mjeseca do četiri godine.

(2) Kaznom iz stava 1 ovog člana kazniće se i ljekar koji radi presađivanja uzme dio tijela umrlog lica čija smrt nije utvrđena na način i u postupku prema propisima o presađivanju djelova ljudskog tijela.

(3) Ljekar koji radi presađivanja uzme dio tijela umrlog lica koje se za života izričito, u pisanom obliku, protivilo uzimanju dijela tijela ili ako uzme dio tijela umrlog maloljetnog ili neuračunljivog lica bez prethodne pisane saglasnosti roditelja, usvojioca ili staraoca,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

(4) Ko uzme ili presadi ljudski organ, tkivo, ćeliju, zametak ili fetus ako je znao ili je mogao i bio dužan da zna da je za njega davalac dobio novčanu naknadu ili drugu korist,

kazniće se zatvorom do tri godine.

Trgovina djelovima ljudskog tijela

295a

(1) Ko upotrebom sile ili prijetnje, obmanom, prevarom, otmicom, zloupotrebom položaja ili odnosa zavisnosti nabavi, posjeduje, prevozi, prenosi,

čuva ili primi ljudski organ, tkivo, ćeliju, zametak, fetus ili tijelo umrlog lica radi uzimanja dijelova tijela,

kazniće se zatvorom od jedne do osam godina.

(2) Ko protivpravno nabavi ljudski organ, tkivo, ćeliju, zametak, fetus ili tijelo umrlog lica,

kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

(3) Kaznom iz stava 2 ovog člana kazniće se ko u namjeri pribavljanja imovinske koristi navede drugog ili mu pomogne u davanju sopstvenog organa, tkiva, ćelije, zametka ili fetusa za novčanu naknadu ili drugu korist.

Oglašavanje trgovine djelovima ljudskog tijela

295b

Ko oglašava kupovinu ili prodaju ljudskog organa, tkiva, ćelije, zametka, fetusa ili tijela umrlog lica,

kazniće se zatvorom do tri godine.

Nesavjesno postupanje pri spravljanju i izdavanju lijekova

Član 296

(1) Lice ovlašćeno za izdavanje lijekova za upotrebu u medicini koje izda drugi lijek umjesto propisanog ili zahtijevanog lijeka, ako zamjena nije dozvoljena ili koje ne napravi lijek u propisanoj razmjeri ili količini ili koje očigledno nesavjesno postupaju pri izdavanju lijekova i time prouzrokuje pogoršanje zdravstvenog stanja nekog lica,

kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

(2) Ako je djelo iz stava 1 ovog člana učinjeno iz nehata, učinilac će se kazniti novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

Proizvodnja i stavljanje u promet škodljivih proizvoda

Član 297

(1) Ko proizvodi radi prodaje, prodaje ili stavlja u promet životne namirnice, jelo ili piće ili druge proizvode škodljive za zdravlje ljudi,

kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

(2) Ko proizvode iz stava 1 ovog člana stavlja u promet bez izvršenog pregleda od strane ovlašćenog lica, kad je taj pregled propisima predviđen,

kazniće se zatvorom do tri godine.

- (3) Ako je djelo iz st. 1 i 2 ovog člana učinjeno iz nehata, učinilac će se kazniti novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.
- (4) Predmeti iz st. 1 i 2 ovog člana oduzeće se.

Nesavjesno vršenje pregleda životnih namirnica

Član 298

(1) Ovlašćeno lice koje nesavjesno izvrši pregled stoke za klanje, mesa namijenjenog za ishranu i drugih životnih namirnica ili protivno propisima ne izvrši pregled i time omogući da se stavi u promet meso ili druga životna namirnica škodljiva za zdravlje ljudi,

kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

(2) Ako je djelo iz stava 1 ovog člana učinjeno iz nehata, učinilac će se kazniti novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

Zagađivanje vode za piće i životnih namirnica

Član 299

(1) Ko kakvom škodljivom materijom zagađi vodu koja ljudima služi za piće ili životne namirnice,

kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

(2) Ako je djelo iz stava 1 ovog člana učinjeno iz nehata, učinilac će se kazniti novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

Neovlašćena proizvodnja, držanje i stavljanje u promet opojnih droga

Član 300

(1) Ko neovlašćeno proizvodi, prerađuje, prodaje ili nudi na prodaju ili ko radi prodaje kupuje, drži ili prenosi ili ko posreduje u prodaji ili kupovini ili na drugi način neovlašćeno stavlja u promet supstance koje su proglašene za opojne droge ili biljke koje sadrže takve supstance,

kazniće se zatvorom od dvije do deset godina.

(2) Ko u namjeri vršenja djela iz stava 1 ovog člana unese u Crnu Goru supstance koje su proglašene za opojne droge ili biljke koje sadrže takve supstance, kazniće se zatvorom od dvije do dvanaest godina.

(3) Ako je učinilac djela iz st. 1 i 2 ovog člana organizovao mrežu preprodavaca ili posrednika,

kazniće se zatvorom od tri do petnaest godina.

(4) Kaznom iz stava 3 ovog člana kazniće se ko prodaje, nudi na prodaju ili bez naknade radi daljeg stavljanja u promet daje opojne droge maloljetnom licu, duševno bolesnom licu, licu koje je privremeno duševno poremećeno, licu koje je teže duševno zaostalo ili licu koje se liječi od zavisnosti od opojnih droga, ili ko stavlja u promet opojnu drogu pomiješanu sa supstancom koja može dovesti do teškog narušavanja zdravlja, ili ko izvrši djelo iz stava 1 ovog člana u vaspitnoj ili obrazovnoj ustanovi ili u njenoj neposrednoj blizini ili ustanovi za izvršenje krivičnih sankcija ili u javnom lokalnu ili na javnoj priredbi, ili ako djelo iz st. 1 i 2 ovog člana učini službeno lice, ljekar, socijalni radnik, sveštenik, nastavnik ili vaspitač iskorišćavanjem svog položaja ili ko za izvršenje tog djela koristi maloljetno lice.

(5) Učinilac djela iz st. 1 do 4 ovog člana koji otkrije od koga nabavlja drogu može se osloboditi od kazne.

(6) Ko neovlašćeno pravi, nabavlja, posjeduje, prevozi ili daje na upotrebu opremu, materijal ili supstance za koje zna da su namijenjene za proizvodnju opojnih droga,

kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

(7) Opojne droge i sredstva za njihovo pravljenje oduzeće se i uništiti.

Omogućavanje uživanja opojnih droga

Član 301

(1) Ko navodi drugog na uživanje opojne droge ili mu daje opojnu drogu da je uživa on ili drugo lice ili stavi na raspolaganje prostorije radi uživanja opojne droge ili na drugi način omogućuje drugom da uživa opojnu drogu,

kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

(2) Ako je djelo iz stava 1 ovog člana učinjeno prema maloljetnom licu, duševno bolesnom licu, licu koje je privremeno duševno poremećeno, licu koje je teže duševno zaostalo ili licu koje se liječi od zavisnosti od opojnih droga, ili prema više lica, ili ko to djelo izvrši u vaspitnoj ili obrazovnoj ustanovi ili u njenoj neposrednoj blizini ili ustanovi za izvršenje krivičnih sankcija ili u javnom lokalnu ili na javnoj priredbi, ili ako to djelo učini službeno lice, ljekar, socijalni radnik, sveštenik, nastavnik ili vaspitač iskorišćavanjem svog položaja,

učinilac će se kazniti zatvorom od dvije do deset godina.

(3) Opojne droge oduzeće se i uništiti.

Teška djela protiv zdravlja ljudi

Član 302

(1) Ako usljed djela iz čl. 287 i 290 st. 1 i 2, 291, 293, 296 stav 1, 297 st. 1 i 2, 298 stav 1 i 299 stav 1 ovog zakonika, neko lice bude teško tjelesno povrijeđeno ili mu zdravlje bude teško narušeno,

učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do osam godina.

(2) Ako je usljed djela iz čl. 287 i 290. st. 1 i 2, 291, 293, 296 stav 1, 297 st. 1 i 2, 298 stav 1 i 299 stav 1 ovog zakonika nastupila smrt jednog ili više lica,

učinilac će se kazniti zatvorom od dvije do dvanaest godina.

(3) Ako usljed djela iz čl. 290 stav 3, 296 stav 2, 297 stav 3, 298 stav 2 i 299 stav 2 ovog zakonika neko lice bude teško tjelesno povrijeđeno ili mu zdravlje bude teško narušeno,

učinilac će se kazniti zatvorom do četiri godine.

(4) Ako je usljed djela iz čl. 290 stav 3, 296 stav 2, 297 stav 3, 298 stav 2 i 299 stav 2 ovog zakonika nastupila smrt,

učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do osam godina.

GLAVA DVADESET PETA

KRIVIČNA DJELA PROTIV ŽIVOTNE SREDINE I UREĐENJA PROSTORA

Zagađenje životne sredine

Član 303

(1) Ko kršeći propise o zaštiti, očuvanju i unaprjeđenju životne sredine ispusti, unese ili odloži određenu količinu materije ili jonizujućeg zračenja u vazduh, vodu ili zemljište kojom izazove opasnost za život, tijelo ili zdravlje ljudi ili opasnost od nastupanja znatne štete u odnosu na kvalitet vazduha, vode ili zemljišta ili za životinjski ili biljni svijet,

kazniće se zatvorom do tri godine.

(2) Ako je djelo iz stava 1 ovog člana učinjeno iz nehata, učinilac će se kazniti novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

(3) Ako je djelo iz stava 1 ovog člana prouzrokovalo znatnu štetu u odnosu na kvalitet vazduha, vode ili zemljišta ili uništenje ili znatno oštećenje životinjskog ili biljnog svijeta,

učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do osam godina.

(4) Ako je djelo iz stava 3 ovog člana učinjeno iz nehata, učinilac će se kazniti zatvorom od tri mjeseca do pet godina.

(5) Ako je usljed djela iz stava 1 ovog člana nastupila teška tjelesna povreda ili teško narušavanje zdravlja jednog ili više lica,

učinilac će se kazniti zatvorom od dvije do deset godina.

(6) Ako je usljed djela iz stava 1 ovog člana nastupila smrt jednog ili više lica, učinilac će se kazniti zatvorom od tri do dvanaest godina.

(7) Ako izrekne uslovnu osudu za djela iz st. 1 do 4 ovog člana, sud može odrediti obavezu učinioocu da u određenom roku preduzme određene propisane mjere zaštite, očuvanja i unaprjeđenja životne sredine.

Zagađenje životne sredine otpadom

Član 303a

(1) Ko sakupljanjem, prevozom, preradom, odlaganjem ili odstranjivanjem otpada izazove opasnost za život, tijelo ili zdravlje ljudi ili opasnost od nastupanja znatne štete u odnosu na kvalitet vazduha, vode ili zemljišta ili za životinjski ili biljni svijet,

kazniće se zatvorom do tri godine.

(2) Ko djelo iz stava 1 ovog člana učini vršeći nadzor nad djelatnostima prikupljanja, prevoza, prerade, odlaganja ili odstranjivanja otpada ili vršeći naknadno održavanje mjesta za odlaganje otpada ili trgovinom otpadom ili organizovanjem prerade ili odstranjivanja otpada u tuđe ime,

kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

(3) Ako je djelo iz st. 1 i 2 ovog člana učinjeno iz nehata, učinilac će se kazniti novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

(4) Ako je djelo iz st. 1 i 2 ovog člana prouzrokovalo znatnu štetu u odnosu na kvalitet vazduha, vode ili zemljišta ili uništenje ili znatno oštećenje životinjskog ili biljnog svijeta,

učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do osam godina.

(5) Ako je djelo iz stava 4 ovog člana učinjeno iz nehata, učinilac će se kazniti zatvorom od tri mjeseca do pet godina.

(6) Ako je usljed djela iz st. 1 i 2 ovog člana nastupila teška tjelesna povreda ili teško narušavanje zdravlja jednog ili više lica,

učinilac će se kazniti zatvorom od dvije do deset godina.

(7) Ako je usljed djela iz st. 1 i 2 ovog člana nastupila smrt jednog ili više lica,

učinilac će se kazniti zatvorom od tri do dvanaest godina.

Oštećenje ozonskog omotača

Član 303b

Ko proizvodi ili protivno propisima uvozi, izvozi, stavlja u promet ili koristi materije koje oštećuju ozonski omotač,

kazniće se zatvorom do tri godine.

Nepreduzimanje mjera zaštite životne sredine

Član 304

(1) Lice odgovorno za preduzimanje mjera zaštite, očuvanja i unapređenja životne sredine koje ne preduzme propisane mjere zaštite životne sredine,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

(2) Ako je djelo iz stava 1 ovog člana učinjeno iz nehata, učinilac će se kazniti novčanom kaznom ili zatvorom do šest mjeseci.

(3) Ako je djelo iz stava 1 ovog člana prouzrokovalo znatnu štetu u odnosu na kvalitet vazduha, vode ili zemljišta ili uništenje ili znatno oštećenje životinjskog ili biljnog svijeta,

učinilac će se kazniti zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

(4) Ako je djelo iz stava 3 ovog člana učinjeno iz nehata, učinilac će se kazniti zatvorom do tri godine.

(5) Ako izrekne uslovnu osudu za djela iz st. 1 do 4 ovog člana, sud može odrediti obavezu učiniocu da u određenom roku preduzme određene propisane mjere zaštite, očuvanja i unaprjeđenja životne sredine.

Protivpravna izgradnja, stavljanje u pogon i rad objekata i postrojenja koja zagađuju životnu sredinu

Član 305

(1) Službeno ili odgovorno lice koje protivno propisima o zaštiti, očuvanju i unaprjeđenju životne sredine dozvoli izgradnju, stavljanje u pogon, upotrebu ili rad objekata ili postrojenja u kojem se obavlja opasna djelatnost ili u kojem se skladište ili koriste opasne materije ili preparati i time izvan tog objekta ili postrojenja izazove opasnost za život, tijelo ili zdravlje ljudi ili opasnost od nastupanja znatne štete u odnosu na kvalitet vazduha, vode ili zemljišta ili za životinjski ili biljni svijet, kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

(2) Ako je djelo iz stava 1 ovog člana prouzrokovalo znatnu štetu u odnosu na kvalitet vazduha, vode ili zemljišta ili uništenje ili znatno oštećenje životinjskog ili biljnog svijeta,

učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do osam godina.

(3) Ako je usljed djela iz stava 1 ovog člana nastupila teška tjelesna povreda ili teško narušavanje zdravlja jednog ili više lica,

učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do deset godina.

(4) Ako je usljed djela iz stava 1 ovog člana nastupila smrt jednog ili više lica, učinilac će se kazniti zatvorom od dvije do dvanaest godina.

(5) Ako izrekne uslovnu osudu za djela iz st. 1 i 2 ovog člana, sud može odrediti obavezu učiniocu da u određenom roku preduzme određene propisane mjere zaštite, očuvanja i unaprjeđenja životne sredine.

Oštećenje objekata i uređaja za zaštitu životne sredine

Član 306

(1) Ko ošteti, uništi, ukloni ili na drugi način učini neupotrebljivim objekte ili uređaje za zaštitu životne sredine,

kazniće se zatvorom do tri godine.

(2) Ako je djelo iz stava 1 ovog člana učinjeno iz nehata,

učinilac će se kazniti novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

(3) Ako je djelo iz stava 1 ovog člana prouzrokovalo znatnu štetu u odnosu na kvalitet vazduha, vode ili zemljišta ili uništenje ili znatno oštećenje životinjskog ili biljnog svijeta,

učinilac će se kazniti zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

(4) Ako je djelo iz stava 3 ovog člana učinjeno iz nehata, učinilac će se kazniti zatvorom do tri godine.

(5) Ako izrekne uslovnu osudu za djela iz st. 1 do 4 ovog člana, sud može odrediti obavezu učiniocu da u određenom roku preduzme određene propisane mjere zaštite, očuvanja i unaprjeđenja životne sredine.

Oštećenje životne sredine

Član 307

(1) Ko kršeći propise, korišćenjem prirodnih bogatstava, izgradnjom objekata, izvođenjem kakvih radova ili na drugi način izazove oštećenje životne sredine u većoj mjeri ili na širem prostoru,

kazniće se zatvorom do tri godine.

(2) Ako je djelo iz stava 1 ovog člana učinjeno iz nehata, učinilac će se kazniti novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

(3) Ako je usljed djela iz stava 1 ovog člana došlo do uništenja ili oštećenja životinjskog ili biljnog svijeta velikih razmjera ili do zagađenja životne sredine u toj mjeri da su za njegovo otklanjanje potrebni duže vrijeme ili veliki troškovi, učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do osam godina.

(4) Ako je usljed djela iz stava 2 ovog člana došlo do uništenja ili oštećenja životinjskog ili biljnog svijeta velikih razmjera ili do zagađenja životne sredine u toj mjeri da su za njegovo otklanjanje potrebni duže vrijeme ili veliki troškovi, učinilac će se kazniti zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

(5) Ako izrekne uslovnu osudu za djela iz st. 1 do 4 ovog člana, sud može odrediti obavezu učiniocu da u određenom roku preduzme određene propisane mjere zaštite, očuvanja i unaprjeđenja životne sredine.

Zloupotreba genetički modificovanih organizama

Član 307a

(1) Ko kršeći propise proizvodi radi prodaje, prodaje ili stavlja u promet proizvode koji sadrže, sastoje se ili su dobijeni od genetički modificovanih organizama i time ugrozi životnu sredinu,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

(2) Ko otpad koji sadrži, sastoji se ili je dobijen od genetički modificiranih organizama ne uništava na način da genetički modificirani organizam više ne bude sposoban za reprodukciju ili prenos genetičkog materijala na druge organizme, kazniće se novčanom kaznom ili kaznom zatvora do jedne godine.

Uništenje biljaka

Član 308

(1) Ko kršeći propise uništava ili oštećuje biljke u većoj mjeri ili na širem prostoru,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

(2) Ako je djelo iz stava 1 ovog člana učinjeno prema posebno zaštićenim biljnim vrstama,

učinilac će se kazniti zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

(3) Ako je djelo iz stava 1 ovog člana učinjeno iz nehata, učinilac će se kazniti novčanom kaznom ili zatvorom do šest mjeseci.

(4) Ako je djelo iz stava 2 ovog člana učinjeno iz nehata, učinilac će se kazniti zatvorom do tri godine.

(5) Ko neovlašćeno posjeduje biljke koje pripadaju posebno zaštićenoj biljnoj vrsti ili uzima uzorke te vrste,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

Ubijanje i mučenje životinja i razaranje njihovog staništa

Član 309

(1) Ko kršeći propise ubije, povrijedi ili muči životinju, kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

(2) Ko ubija ili povređuje životinje koje pripadaju posebno zaštićenim životinjskim vrstama,

kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

(3) Kaznom iz stava 2 ovog člana kazniće se i ko znatno ošteti ili razori stanište životinja u okviru zaštićenog područja.

(4) Ko neovlašćeno posjeduje životinje koje pripadaju posebno zaštićenoj životinjskoj vrsti ili uzima uzorke te vrste,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

Uništenje i oštećenje zaštićenog prirodnog dobra

Član 310

- (1) Ko uništi ili ošteti zaštićeno prirodno dobro, kazniće se zatvorom od tri mjeseca do pet godina.
- (2) Ako je djelo iz stava 1 ovog člana učinjeno iz nehata, učinilac će se kazniti novčanom kaznom ili zatvorom do šest mjeseci.

Krađa zaštićenog prirodnog dobra

Član 311

- (1) Ko izvrši krađu (član 239) zaštićenog prirodnog dobra, kazniće se zatvorom od jedne do šest godina.
- (2) Ako je zaštićeno prirodno dobro oduzeto putem razbojničke krađe ili razbojništva ili ako vrijednost ukradenog zaštićenog prirodnog dobra prelazi iznos od trideset hiljada eura, učinilac će se kazniti zatvorom od pet do petnaest godina.
- (3) Ko prilikom izvođenja građevinskih, rudarskih, vodoprivrednih, poljoprivrednih ili drugih radova prisvoji prirodno dobro koje ima svojstva zbog kojih može biti proglašeno za zaštićeno prirodno dobro, kazniće se prema odredbama st. 1 i 2 ovog člana.

Iznošenje i unošenje zaštićenog prirodnog dobra i posebno zaštićene biljke i životinje i trgovanje njima

Član 312

- (1) Ko protivno propisima izveze ili iznese u inostranstvo ili uveze ili unese u Crnu Goru zaštićeno prirodno dobro ili posebno zaštićenu biljku ili životinju, kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine.
- (2) Kaznom iz stava 1 ovog člana kazniće se i ko neovlašćeno trguje posebno zaštićenim biljkama ili životinjama ili njihovim djelovima ili proizvodima od njih.
- (3) Za pokušaj djela iz st. 1 i 2 će se kazniti.

Iznošenje i unošenje opasnih materija

Član 313

- (1) Ko protivno propisima izveze ili iznese u inostranstvo ili uveze ili unese

u Crnu Goru nuklearni ili radioaktivni materijal ili drugu opasnu materiju ili opasni otpad ili ko vrši prevoz takvih materija preko teritorije Crne Gore,

kazniće se zatvorom do tri godine.

(2) Ko zloupotrebom svog službenog položaja ili ovlašćenja dozvoli ili omogući da se iz Crne Gore izveze ili iznese u inostranstvo ili uveze ili unese u Crnu Goru materija, materijal ili otpad iz stava 1 ovog člana,

kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

(3) Ako je djelo iz st. 1 i 2 ovog člana prouzrokovalo znatnu štetu u odnosu na kvalitet vazduha, vode ili zemljišta ili uništenje ili znatno oštećenje životinjskog ili biljnog svijeta,

učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do osam godina.

(4) Ako je usljed djela iz st. 1 i 2 ovog člana nastupila teška tjelesna povreda ili teško narušavanje zdravlja jednog ili više lica,

učinilac će se kazniti zatvorom od dvije do deset godina.

(5) Ako je usljed djela iz st. 1 i 2 ovog člana nastupila smrt jednog ili više lica, učinilac će se kazniti zatvorom od tri do dvanaest godina.

(6) Za pokušaj djela iz stava 1 ovog člana kazniće se.

Nedozvoljeno postupanje sa opasnim materijama

Član 314

(1) Ko protivno propisima upotrebljava, proizvodi, prerađuje, drži, odlaže, sakuplja, skladišti ili otprema nuklearni ili radioaktivni materijal ili drugu opasnu materiju ili opasni otpad,

kazniće se zatvorom do tri godine.

(2) Ko zloupotrebom svog službenog položaja ili ovlašćenja dozvoli ili omogući upotrebu, proizvodnju, preradu, držanje, odlaganje, sakupljanje, skladištenje ili otpremanje materije, materijala ili otpada iz stava 1 ovog člana,

kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

(3) Ako je djelo iz st. 1 i 2 ovog člana prouzrokovalo znatnu štetu u odnosu na kvalitet vazduha, vode ili zemljišta ili je došlo do uništenja ili znatnog oštećenja životinjskog ili biljnog svijeta,

učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do osam godina.

(4) Ako je usljed djela iz st. 1 i 2 ovog člana nastupila teška tjelesna povreda ili teško narušavanje zdravlja jednog ili više lica,

učinilac će se kazniti zatvorom od dvije do deset godina.

(5) Ako je usljed djela iz st. 1 i 2 ovog člana nastupila smrt jednog ili više lica, učinilac će se kazniti zatvorom od tri do dvanaest godina.

(6) Za pokušaj djela iz stava 1 ovog člana kazniće se.

(7) Ako izrekne uslovnu osudu za djela iz st. 1 do 4 ovog člana, sud može odrediti obavezu učiniocu da u određenom roku preduzme određene propisane mjere zaštite od jonizujućih zračenja ili druge propisane mjere zaštite.

Nedozvoljena izgradnja nuklearnih postrojenja

Član 315

Ko protivno propisima odobri ili pristupi izgradnji nuklearne elektrane, postrojenja za proizvodnju nuklearnog goriva ili postrojenja za preradu isluženog nuklearnog goriva,

kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

Neizvršenje odluke o mjerama zaštite životne sredine

Član 316

(1) Službeno ili odgovorno lice koje ne postupi po odluci nadležnog organa o preduzimanju mjera zaštite životne sredine,

kazniće se zatvorom do tri godine.

(2) Ako izrekne uslovnu osudu za djelo iz stava 1 ovog člana, sud može odrediti obavezu učiniocu da u određenom roku preduzme mjere koje je nadležni organ odredio.

Povreda prava na informisanje o stanju životne sredine

Član 317

(1) Ko protivno propisima uskrati podatke ili da neistinite podatke o stanju životne sredine i pojavama koji su neophodni za procjenu opasnosti po životnu sredinu i preduzimanje mjera zaštite života i zdravlja ljudi,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

(2) Kaznom iz stava 1 ovog člana kazniće se i ko iznese u javnost neistinite podatke o stanju životne sredine i time izazove paniku ili značajnije uznemirenje građana.

Prenošenje zaraznih bolesti kod životinja i biljaka

Član 318

(1) Ko za vrijeme epidemije neke bolesti životinja koja može ugroziti stočarstvo ne postupa po propisima, odlukama ili naredbama kojima se određuju

mjere za suzbijanje ili sprječavanje bolesti,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do dvije godine.

(2) Kaznom iz stava 1 ovog člana kazniće se i ko za vrijeme postojanja opasnosti od bolesti i štetočina koje mogu ugroziti životinjski i biljni svijet ne postupa po propisima, odlukama ili naredbama kojima se određuju mjere za suzbijanje ili sprječavanje bolesti odnosno štetočina.

(3) Ako je usljed djela iz st. 1 i 2 ovog člana nastupilo uginuće životinja, uništenje biljaka ili druga znatna šteta čija vrijednost prelazi iznos od tri hiljade eura, učinilac će se kazniti zatvorom do tri godine.

(4) Ako je djelo iz st. 1 do 3 ovog člana učinjeno iz nehata, učinilac će se kazniti novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

(5) Ko protivno propisima prikriva postojanje zarazne bolesti kod životinja ili ne prijavi javnoj veterinarskoj službi, veterinaru koji obavlja privatnu praksu ili organu nadležnom za poslove veterinarstva, da postoje znaci koji ukazuju na to da takva bolest postoji, pa usljed toga nastupi širenje zarazne bolesti ili uginuće životinja ili druga znatna šteta čija vrijednost prelazi iznos od tri hiljade eura,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

Nesavjesno pružanje veterinarske pomoći

Član 319

(1) Veterinar ili ovlašćeni veterinarski radnik koji pri pružanju veterinarske pomoći prepíše ili primijeni očigledno nepodobno sredstvo ili očigledno nepodoban način liječenja ili uopšte nesavjesno postupa pri liječenju životinja i time prouzrokuje uginuće životinja ili drugu znatnu štetu čija vrijednost prelazi iznos od tri hiljade eura,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do dvije godine.

(2) Ako je djelo iz stava 1 ovog člana učinjeno iz nehata, učinilac će se kazniti novčanom kaznom ili zatvorom do šest mjeseci.

Nadriveterinarstvo

Član 320

Ko se bez odgovarajuće stručne spreme uz naknadu bavi liječenjem životinja ili pružanjem drugih veterinarskih usluga,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do šest mjeseci.

Proizvodnja štetnih sredstava za liječenje životinja

Član 321

(1) Ko proizvodi radi prodaje ili stavlja u promet sredstva za liječenje ili za sprječavanje zaraze kod životinja koja su opasna za njihov život ili zdravlje, kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

(2) Ako je djelom iz stava 1 ovog člana prouzrokovano uginuće životinja ili druga znatna šteta čija vrijednost prelazi iznos od tri hiljade eura, učinilac će se kazniti novčanom kaznom ili zatvorom do dvije godine.

(3) Ako je djelo iz st. 1 i 2 ovog člana učinjeno iz nehata, učinilac će se kazniti novčanom kaznom ili zatvorom do šest mjeseci.

Zagađivanje hrane i vode za ishranu odnosno napajanje životinja

Član 322

(1) Ko kakvom škodljivom materijom zagađi hranu ili vodu koje služe za ishranu ili napajanje životinja i time dovede u opasnost njihov život ili zdravlje, kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

(2) Kaznom iz stava 1 ovog člana kazniće se i ko kakvom škodljivom materijom zagađi vodu u ribnjaku, jezeru, rijeci, kanalu ili moru ili poribljavanjem iz zaraženih vodi prouzrokuje opasnost za opstanak riba ili drugih vodenih životinja.

(3) Ako je djelom iz st. 1 i 2 ovog člana prouzrokovano uginuće životinja ili druga znatna šteta čija vrijednost prelazi iznos od tri hiljade eura, učinilac će se kazniti novčanom kaznom ili zatvorom do dvije godine.

(4) Ako je djelo iz stava 1 ovog člana učinjeno iz nehata, učinilac će se kazniti novčanom kaznom ili zatvorom do šest mjeseci.

Pustošenje šuma

Član 323

(1) Ko protivno propisima ili naredbama nadležnih organa vrši sječu ili krčenje šume, ili ko oštećuje stabla ili na drugi način pustoši šume ili obori jedno ili više stabala u parku, drvoredu ili na drugom mjestu gdje sječa nije dozvoljena, kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

(2) Ko djelo iz stava 1 ovog člana izvrši u zaštitnoj šumi, nacionalnom parku ili u drugoj šumi sa posebnom namjenom, kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

Šumska krađa

Član 324

(1) Ko radi krađe obori u šumi, parku ili drvoredu jedno ili više stabala, a količina oborenog drveta je veća od jednog kubnog metra, kazniće se novčanom kaznom i zatvorom do jedne godine.

(2) Ako je djelo iz stava 1 ovog člana učinjeno u namjeri da se oboreno drvo proda, ili ako je količina oborenog drveta veća od pet kubnih metara ili ako je djelo izvršeno u zaštitnoj šumi, nacionalnom parku ili drugoj šumi sa posebnom namjenom,

učinilac će se kazniti zatvorom od tri mjeseca do tri godine i novčanom kaznom.

(3) Za pokušaj djela iz st. 1 i 2 ovog člana kazniće se.

Nezakonit lov

Član 325

(1) Ko lovi divljač za vrijeme lovostaja ili na području gdje je lov zabranjen, kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do šest mjeseci.

(2) Ko neovlašćeno lovi na tuđem lovištu i ubije ili rani divljač ili je uhvati živu,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

(3) Ako je djelo iz stava 2 ovog člana učinjeno u odnosu na krupnu divljač, učinilac će se kazniti novčanom kaznom ili zatvorom do dvije godine.

(4) Ko lovi divljač čiji je lov zabranjen ili ko lovi bez posebne dozvole određenu vrstu divljači za čiji je lov potrebna takva dozvola ili ko lovi na način ili sredstvima kojima se divljač masovno uništava,

kazniće se zatvorom do tri godine.

(5) Ulovljena divljač i sredstva za lov oduzeće se.

Nezakonit ribolov

Član 326

(1) Ko lovi ribu ili druge vodene životinje za vrijeme lovostaja ili u vodama u kojima je lov zabranjen,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do šest mjeseci.

(2) Ko lovi ribu ili druge vodene životinje eksplozivom, električnom strujom, otrovom, sredstvima za omamljivanje ili na način štetan za razmnožavanje tih

životinja ili kojim se te životinje masovno uništavaju,
kazniće se zatvorom do tri godine.

(3) Kaznom iz stava 2 ovog člana kazniće se i ko lovi ribu ili druge vodene životinje veće biološke vrijednosti ili u većoj količini ili pri lovu uništi veću količinu riba ili drugih vodenih životinja.

(4) Ulov i sredstva za ribolov oduzeće se.

Građenje objekta bez građevinske dozvole

Član 326a

Ko protivno propisima o izgradnji objekata, planiranju i uređenju prostora započne građenje objekta bez prethodno pribavljene građevinske dozvole ili gradi objekat suprotno izdatoj građevinskoj dozvoli i tehničkoj dokumentaciji ili odluci nadležnog organa o zabrani građenja,

kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

Protivpravno priključenje gradilišta na tehničku infrastrukturu

Član 326b

Ko protivno propisima o izgradnji objekata, planiranju i uređenju prostora priključi ili dozvoli da se na tehničku infrastrukturu (elektroenergetsku, vodovodnu, kanalizacionu i putnu) priključi gradilište, objekat u izgradnji ili građevinski objekat za koji nije izdata građevinska dozvola,

kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

GLAVA DVADESET ŠESTA

KRIVIČNA DJELA PROTIV OPŠTE SIGURNOSTI LJUDI I IMOVINE

Izazivanje opšte opasnosti

Član 327

(1) Ko požarom, poplavom, eksplozijom, otrovom ili otrovnim gasom, radioaktivnim ili drugim jonizujućim zračenjem, električnom energijom, motornom silom ili kakvom drugom opšteopasnom radnjom ili opšteopasnim sredstvom izazove opasnost za život ili tijelo ljudi ili za imovinu čija vrijednost prelazi iznos od dvadeset hiljada eura,

kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

(2) Kaznom iz stava 1 ovog člana kazniće se službeno ili odgovorno lice koje ne postavi propisane uređaje za zaštitu od požara, poplave, eksplozije, otrova ili otrovnog gasa, radioaktivnih ili drugih jonizujućih zračenja, električne energije ili drugih opasnih sredstava ili ove uređaje ne održava u ispravnom stanju ili ih u slučaju potrebe ne stavi u dejstvo ili uopšte ne postupa po propisima ili tehničkim pravilima o mjerama zaštite i time izazove opasnost za život ili tijelo ljudi ili za imovinu čija vrijednost prelazi iznos od dvadeset hiljada eura.

(3) Ako su djela iz st. 1 i 2 ovog člana učinjena na mjestu gdje je okupljen veći broj ljudi,

učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do šest godina.

(4) Ako je djelo iz st. 1, 2 i 3 ovog člana učinjeno iz nehata, učinilac će se kazniti zatvorom do tri godine.

Uništenje i oštećenje javnih uređaja

Član 328

(1) Ko uništi, ošteti, izmijeni, učini neupotrebljivim ili ukloni javni uređaj za vodu, toplotu, gas, električnu ili drugu energiju ili uređaje sistema veza ili drugi javni uređaj ili ometa njihovu upotrebu,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do dvije godine.

(2) Ako je usljed djela iz stava 1 ovog člana nastao znatan poremećaj u korišćenju ovih uređaja,

učinilac će se kazniti zatvorom od tri mjeseca do pet godina.

(3) Ako je djelo iz stava 1 ovog člana učinjeno iz nehata, učinilac će se kazniti novčanom kaznom ili zatvorom do šest mjeseci.

(4) Ako je djelo iz stava 2 ovog člana učinjeno iz nehata, učinilac će se kazniti novčanom kaznom ili zatvorom do dvije godine.

Izazivanje opasnosti neobezbjeđenjem mjera zaštite na radu

Član 329

(1) Ko u rudnicima, fabrikama, radionicama, na gradilištima ili na drugom mjestu rada ošteti ili ukloni zaštitne uređaje i time izazove opasnost za život ili tijelo ljudi ili za imovinu čija vrijednost prelazi iznos od dvadeset hiljada eura, kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

(2) Kaznom iz stava 1 ovog člana kazniće se i odgovorno lice u rudniku, fabrici, radionici, na gradilištu ili na drugom mjestu rada koje ne postavi zaštitne uređaje ili ih ne održava u ispravnom stanju ili ih u slučaju potrebe ne stavi u dejstvo ili uopšte ne postupa po propisima ili tehničkim pravilima o mjerama zaštite na radu i time izazove opasnost za život ili tijelo ljudi ili za imovinu čija vrijednost prelazi iznos od dvadeset hiljada eura.

(3) Ako je djelo iz st. 1 i 2 ovog člana učinjeno iz nehata, učinilac će se kazniti zatvorom do tri godine.

(4) Ako izrekne uslovnu osudu za djelo iz stava 2 ovog člana, sud može odrediti obavezu učiniocu da u određenom roku obezbijedi postavljanje, održavanje ili korišćenje zaštitnih uređaja.

Nepropisno i nepravilno izvođenje građevinskih radova

Član 330

(1) Lice odgovorno za projektovanje, rukovođenje ili izvođenje gradnje ili građevinskih radova, koje pri izvođenju tih radova ne postupi po propisima ili opštepriznatim tehničkim pravilima i time izazove opasnost za život ili tijelo ljudi ili za imovinu čija vrijednost prelazi iznos od dvadeset hiljada eura, kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

(2) Ako je djelo iz stava 1 ovog člana učinjeno iz nehata, učinilac će se kazniti novčanom kaznom ili zatvorom do tri godine.

Oštećenje brana i vodoprivrednih objekata

Član 331

(1) Ko ošteti, uništi i učini neupotrebljivim branu ili drugi vodoprivredni objekat ili uređaj za zaštitu od prirodnih nepogoda,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

(2) Ako je djelo iz stava 1 ovog člana učinjeno prema objektu ili uređaju većeg značaja,

učinilac će se kazniti zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

(3) Ako je djelo iz stava 2 ovog člana učinjeno iz nehata, učinilac će se kazniti novčanom kaznom ili zatvorom do tri godine.

Uništenje, oštećenje i uklanjanje znakova kojima se upozorava na opasnost

Član 332

(1) Ko uništi, ošteti ili ukloni znak kojim se upozorava na kakvu opasnost, kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do dvije godine.

(2) Kaznom iz stava 1 ovog člana kazniće se i ko uništi, ošteti ili ukloni saobraćajni uređaj, sredstvo, znak ili uređaj za signalizaciju ili zaštitnu i odbojnu ogradu koji služe bezbjednosti saobraćaja.

Zloupotreba telekomunikacionih znakova

Član 333

(1) Ko zloupotrijebi ili bez potrebe otpravi međunarodno ugovoreni znak za pozivanje u pomoć ili znak da prijete opasnost ili ko telekomunikacionim znakom obmane da postoji sigurnost ili ko zloupotrijebi međunarodno ugovoreni komunikacioni znak,

kazniće se zatvorom do tri godine.

(2) Ako je usljed djela iz stava 1 ovog člana nastupila opasnost za život ljudi ili imovinu čija vrijednost prelazi iznos od dvadeset hiljada eura, učinilac će se kazniti zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

Neotklanjanje opasnosti

Član 334

(1) Ko ne prijavi nadležnom organu, odnosno drugom nadležnom subjektu da postoji požar, poplava, eksplozija, saobraćajna nezgoda ili neka druga opasnost za život ili tijelo ljudi ili imovinu čija vrijednost prelazi iznos od dvadeset hiljada eura ili ne preduzme mjere da se ta opasnost otkloni, iako je to mogao da učini bez opasnosti za sebe ili drugog,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

(2) Ko spriječi drugog u preduzimanju mjera za otklanjanje požara, poplave,

eksplozije, saobraćajne nezgode ili druge opasnosti za život ili tijelo ljudi ili za imovinu čija vrijednost prelazi iznos od dvadeset hiljada eura,
kazniće se zatvorom do tri godine.

Nedozvoljeno postupanje sa eksplozivnim i zapaljivim materijama

Član 335

(1) Ko protivno propisima skladišti, drži, prevozi ili preda na prevoz javnim saobraćajnim sredstvom eksplozivnu ili lako zapaljivu materiju ili takvu materiju sam prenosi koristeći se javnim saobraćajnim sredstvom,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

(2) Kaznom iz stava 1 ovog člana kazniće se i ko nedozvoljeno u prostoriju ili drugi objekat gdje se okuplja veći broj ljudi unese eksplozivnu ili lako zapaljivu materiju ili ko takvu materiju donese na mjesto gdje je okupljen veći broj ljudi ili gdje takvo okupljanje predstoji.

(3) Ko u jamu sa metanom ili drugim zapaljivim gasom ili opasnom ugljenom prašinom ili u objekat na naftnom ili gasnom polju unese ili pokuša da unese lako zapaljivu materiju ili druge stvari čije je unošenje u takvu jamu, odnosno objekat zabranjeno,

kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

(4) Kaznom iz stava 3 ovog člana kazniće se i ko se pri ulasku u magacin, skladište ili spremište eksplozivnih sredstava ne pridržava propisanih mjera zaštite.

(5) Kaznom iz stava 3 ovog člana kazniće se lice u čijem se plovilu pronađe eksploziv za koji vlasnik plovila ne posjeduje prethodno pribavljene dozvole, saglasno propisima o prevozu ili skladištenju eksploziva.

(6) Ako je djelo iz st. 3 i 4 ovog člana učinjeno iz nehata, učinilac će se kazniti novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

Neovlašćeno pribavljanje i raspolaganje nuklearnim materijama

Član 336

Briše se ("Sl.list CG", br. 40/13)

Ugrožavanje sigurnosti nuklearnim materijama

Član 337

(1) Ko prijetnjom da će upotrijebiti nuklearni materijal ugrozi sigurnost ljudi, kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

(2) Ako je djelo iz stava 1 ovog člana učinjeno u namjeri da se neko prinudi da nešto učini ili ne učini,

učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do osam godina.

(3) Ako je učinilac djela iz st. 1 i 2 ovog člana ostvario prijetnju usljed čega je nastupila teška tjelesna povreda ili imovinska šteta koja prelazi iznos od četrdeset hiljada eura,

učinilac će se kazniti zatvorom od dvije do deset godina.

(4) Ako je učinilac djela iz st. 1 i 2 ovog člana ostvario prijetnju usljed čega je nastupila smrt jednog ili više lica,

učinilac će se kazniti zatvorom od tri do petnaest godina.

Teška djela protiv opšte sigurnosti

Član 338

(1) Ako je usljed djela iz čl. 327 st. 1 do 3, 328 st. 1 i 2, 329 st. 1 i 2, 330 stav 1 i 333 ovog zakonika, nastupila teška tjelesna povreda nekog lica ili imovinska šteta koja prelazi iznos od četrdeset hiljada eura,

učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do osam godina.

(2) Ako je usljed djela iz čl. 327 st. 1 do 3, 328 st. 1 i 2, 329 st. 1 i 2, 330 stav 1 i 333 ovog zakonika nastupila smrt jednog ili više lica,

učinilac će se kazniti zatvorom od dvije do dvanaest godina.

(3) Ako je usljed djela iz čl. 327 stav 4, 328 st. 3 i 4, 329 stav 3 i 330 stav 2 ovog zakonika nastupila teška tjelesna povreda nekog lica ili imovinska šteta koja prelazi iznos od četrdeset hiljada eura,

učinilac će se kazniti zatvorom do četiri godine.

(4) Ako je usljed djela iz čl. 327 stav 4, 328 st. 3 i 4, 329 stav 3 i 330 stav 2 ovog zakonika nastupila smrt jednog ili više lica,

učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do osam godina.

GLAVA DVADESET SEDMA

KRIVIČNA DJELA PROTIV BEZBJEDNOSTI JAVNOG SAOBRAĆAJA

Ugrožavanje javnog saobraćaja

Član 339

(1) Učesnik u saobraćaju na putevima koji se ne pridržava saobraćajnih propisa i time tako ugrozi saobraćaj da dovede u opasnost život ili tijelo ljudi ili imovinu čija vrijednost prelazi iznos od dvadeset hiljada eura, pa usljed toga kod drugog nastupi laka tjelesna povreda ili drugom prouzrokuje imovinsku štetu koja prelazi iznos od tri hiljade eura,

kazniće se zatvorom do tri godine.

(2) Ko se ne pridržava saobraćajnih propisa i time ugrozi željeznički, brodski, autobuski saobraćaj ili saobraćaj žičarom tako da dovede u opasnost život ili tijelo ljudi ili imovinu čija vrijednost prelazi iznos od dvadeset hiljada eura,

kazniće se zatvorom od šest mjeseci do šest godina.

(3) Ako je djelo iz st. 1 i 2 ovog člana učinjeno iz nehata, učinilac će se kazniti novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

Ugrožavanje saobraćaja opasnom radnjom i opasnim sredstvom

Član 340

(1) Ko uništenjem, uklanjanjem ili težim oštećenjem saobraćajnih uređaja, sredstava, znakova ili uređaja za signalizaciju ili zaštitnih i odbojnih ograda koji služe bezbjednosti javnog saobraćaja na putevima, davanjem pogrešnih znakova ili signala, postavljanjem prepreka na saobraćajnicama ili drugi sličan način tako ugrozi javni saobraćaj da time dovede u opasnost život ili tijelo ljudi ili imovinu čija vrijednost prelazi iznos od dvadeset hiljada eura,

kazniće se zatvorom do tri godine.

(2) Ko na način iz stava 1 ovog člana ugrozi željeznički, brodski, autobuski ili saobraćaj žičarom i time izazove opasnost za život ili tijelo ljudi ili imovinu čija vrijednost prelazi iznos od dvadeset hiljada eura,

kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

(3) Ako je djelo iz st. 1 i 2 ovog člana učinjeno iz nehata, učinilac će se kazniti novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

Ugrožavanje bezbjednosti vazdušnog saobraćaja

Član 341

(1) Ko nepropisnim ili nepravilnim upravljanjem letom vazduhoplova, propuštanjem dužnosti ili nadzora u vezi sa sigurnošću vazdušnog saobraćaja, davanjem netačnih obavještenja od značaja za bezbjedan let vazduhoplova ili na drugi način dovede u opasnost sigurnost vazdušnog saobraćaja,

kazniće se zatvorom od jedne do šest godina.

(2) Ako je djelo iz stava 1 ovog člana učinjeno iz nehata ili nehatnim uništenjem ili oštećenjem uređaja za navigaciju ili nehatnim nanošenjem druge štete na vazduhoplovu,

učinilac će se kazniti zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

Ugrožavanje bezbjednosti vazdušnog ili pomorskog saobraćaja ili nepokretne platforme

Član 342

(1) Ko nasiljem prema licu u vazduhoplovu, brodu ili nepokretnoj platformi u epikontinentalnom pojasu, postavljanjem ili unošenjem u vazduhoplov, na brod ili nepokretnu platformu eksplozivne ili druge opasne naprave ili supstance ili uništenjem ili oštećenjem ili ometanjem uređaja za navigaciju ili prouzrokovanjem druge štete vazduhoplovu, brodu ili nepokretnoj platformi dovede u opasnost bezbjednost vazdušnog saobraćaja ili pomorske plovidbe ili bezbjednost nepokretne platforme,

kazniće se zatvorom od dvije do deset godina.

(2) Ako je usljed djela iz stava 1 ovog člana nastupila teška tjelesna povreda nekog lica ili prouzrokovana šteta koja prelazi iznos od četrdeset hiljada eura, učinilac će se kazniti zatvorom od dvije do dvanaest godina.

(3) Ako je usljed djela iz stava 1 ovog člana nastupila smrt jednog ili više lica, učinilac će se kazniti zatvorom od pet do petnaest godina.

Otmica vazduhoplova, broda i drugog prevoznog sredstva

Član 343

(1) Ko silom ili prijetnjom da će upotrijebiti silu preuzme kontrolu nad vazduhoplovom koji se nalazi u letu ili nad brodom ili nad drugim javnim prevoznim sredstvom u toku vožnje,

kazniće se zatvorom od dvije do deset godina.

(2) Ko djelo iz stava 1 ovog člana učini protiv nepokretne platforme u epikontinentalnom pojasu,

kazniće se zatvorom od jedne do osam godina.

(3) Ako je usljed djela iz st. 1 i 2 ovog člana nastupila teška tjelesna povreda nekog lica ili prouzrokovana šteta koja prelazi iznos od četrdeset hiljada eura, učinilac će se kazniti zatvorom od dvije do dvanaest godina.

(4) Ako je usljed djela iz st. 1 i 2 ovog člana nastupila smrt jednog ili više lica, učinilac će se kazniti zatvorom od pet do petnaest godina.

Nepružanje pomoći brodu ili drugom plovnom objektu i licima u opasnosti na moru i unutrašnjim vodama

Član 344

(1) Zapovjednik broda, čamca ili drugog plovnog objekta koji učestvuje u plovidbi, lice koje ga zamjenjuje ili lice koje samo upravlja nekim od navedenih plovnih objekata, koji protivno propisima ne preduzme spasavanje na moru ili unutrašnjim vodama broda, čamca ili drugog plovnog objekta, lica ili stvari koji su u opasnosti, ako je bez opasnosti za svoj brod, čamac ili drugi plovni objekat mogao da preduzme spasavanje,

kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

(2) Lice iz stava 1 ovog člana koje protivno propisima ne ukloni sa plovnog puta na unutrašnjim vodama plovni objekat sa kojim se sudario plovni objekat kojim ono zapovijeda ili upravlja, a moglo je to da učini bez opasnosti za taj plovni objekat,

kazniće se zatvorom do tri godine.

Piratstvo

Član 345

(1) Član posade ili putnik privatnog broda ili privatnog vazduhoplova koji na otvorenom moru ili na mjestu koje ne potpada pod vlast nijedne države učini nasilje ili razbojništvo prema licima na drugom brodu ili vazduhoplovu ili zadrži, oduzme, ošteti ili uništi drugi brod ili vazduhoplov ili dobra koja se nalaze na njima ili prouzrokuje štetu koja prelazi iznos od četrdeset hiljada eura,

kazniće se zatvorom od tri do petnaest godina.

(2) Ako je usljed djela iz stava 1 ovog člana nastupila smrt jednog ili više lica, učinilac će se kazniti zatvorom od pet do petnaest godina.

(3) Ako djelo iz st. 1 i 2 ovog člana učini član posade ili putnik ratnog ili drugog državnog broda ili ratnog ili drugog državnog vazduhoplova čija se posada pobunila i preuzela kontrolu nad brodom ili vazduhoplovom, kazniće se kaznom predviđenom za to djelo.

Nesavjesno vršenje nadzora nad javnim saobraćajem

Član 346

(1) Službeno ili odgovorno lice kojem je povjeren nadzor nad stanjem i održavanjem saobraćajnica i objekata na njima, prevoznim sredstvima ili javnim saobraćajem ili nad ispunjavanjem propisanih uslova rada vozača, ili kojem je povjereno rukovođenje vožnjom, koje nesavjesnim vršenjem svoje dužnosti izazove opasnost za život ili tijelo ljudi ili za imovinu čija vrijednost prelazi iznos od dvadeset hiljada eura,

kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

(2) Kaznom iz stava 1 ovog člana kazniće se i odgovorno lice koje izda nalog za vožnju ili dopusti vožnju, iako zna da vozač zbog umora, uticaja alkohola ili drugih razloga nije u stanju da bezbjedno upravlja vozilom ili da vozilo nije ispravno i time izazove opasnost za život ili tijelo ljudi ili za imovinu čija vrijednost prelazi iznos od dvadeset hiljada eura.

(3) Ako je djelo iz stava 1 ovog člana učinjeno iz nehata, učinilac će se kazniti zatvorom do tri godine.

Nepružanje pomoći licu povrijeđenom u saobraćajnoj nezgodi

Član 347

(1) Vozač motornog vozila ili drugog prevoznog sredstva koji ostavi bez pomoći lice koje je tim prevoznim sredstvom povrijeđeno ili čiju je povredu tim sredstvom prouzrokovao,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do dvije godine.

(2) Ako je usljed nepružanja pomoći nastupila teška tjelesna povreda povrijeđenog lica,

učinilac će se kazniti novčanom kaznom ili zatvorom do tri godine.

(3) Ako je usljed nepružanja pomoći nastupila smrt povrijeđenog lica, učinilac će se kazniti zatvorom od tri mjeseca do četiri godine.

Teška djela protiv bezbjednosti javnog saobraćaja

Član 348

(1) Ako je usljed djela iz čl. 339 st. 1 i 2, 340 st. 1 i 2, 341 stav 1, 344 i 346 st. 1 i 2 ovog zakonika nastupila teška tjelesna povreda nekog lica ili imovinska šteta koja prelazi iznos od četrdeset hiljada eura,

učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do osam godina.

(2) Ako je usljed djela iz čl. 339 st. 1 i 2, 340 st. 1 i 2, 341 stav 1, 344 i 346 st. 1 i 2 ovog zakonika nastupila smrt jednog ili više lica,

učinilac će se kazniti zatvorom od dvije do dvanaest godina.

(3) Ako je usljed djela iz čl. 339 stav 3, 340 stav 3, 341 stav 2 i 346 stav 3 ovog zakonika nastupila teška tjelesna povreda nekog lica ili imovinska šteta koja prelazi iznos od četrdeset hiljada eura,

učinilac će se kazniti zatvorom do četiri godine.

(4) Ako je usljed djela iz čl. 339 stav 3, 340 stav 3, 341 stav 2 i 346 stav 3 ovog zakonika nastupila smrt jednog ili više lica,

učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do osam godina.

GLAVA DVADESET OSMA

KRIVIČNA DJELA PROTIV BEZBJEDNOSTI RAČUNARSKIH PODATAKA

Oštećenje računarskih podataka i programa

Član 349

(1) Ko neovlašćeno izbriše, izmijeni, ošteti, prikrije ili na drugi način učini neupotrebljivim računarski podatak ili program,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

(2) Ako je djelom iz stava 1 ovog člana prouzrokovana šteta u iznosu koji prelazi tri hiljade eura,

učinilac će se kazniti zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

(3) Ako je djelom iz stava 1 ovog člana prouzrokovana šteta u iznosu koji prelazi trideset hiljada eura,

učinilac će se kazniti zatvorom od tri mjeseca do pet godina.

(4) Uređaji i sredstva kojima je učinjeno krivično djelo iz st. 1, 2 i 3 ovog člana, ako su u svojini učinioca, oduzeće se.

Ometanje računarskog sistema

Član 350

(1) Ko unese, uništi, izbriše, izmijeni, ošteti, prikrije ili na drugi način učini neupotrebljivim računarski podatak ili računarski sistem u namjeri da omete rad računarskog sistema,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do tri godine.

(2) Ako je djelo iz stava 1 ovog člana učinjeno u odnosu na podatke i programe koji su od značaja za državne organe, javne službe, ustanove, privredna društva ili druge subjekte,

kazniće se zatvorom od jedne do osam godina.

(3) Uređaji i sredstva kojima je učinjeno krivično djelo iz st. 1 i 2 ovog člana, ako su u svojini učinioca, oduzeće se.

Pravljenje i unošenje računarskih virusa

Član 351

(1) Ko napravi računarski virus u namjeri njegovog unošenja u tuđ računarski sistem,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

(2) Ako je učinilac unio računarski virus u tuđ računarski sistem i time prouzrokovao štetu,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do dvije godine.

(3) Uređaj i sredstva kojima je učinjeno krivično djelo iz st. 1 i 2 ovog člana oduzeće se.

Računarska prevara

Član 352

(1) Ko unese, izmijeni, izbriše, propusti unošenje tačnog podatka ili na drugi način prikrije ili lažno prikaže računarski podatak ili izvrši bilo kakvo ometanje rada računarskog sistema i time utiče na rezultat elektronske obrade, prenosa podataka i funkcionisanja računarskog sistema u namjeri da sebi ili drugom pribavi protivpravnu imovinsku korist i time drugom prouzrokuje imovinsku štetu,

kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

(2) Ako je djelom iz stava 1 ovog člana pribavljena imovinska korist koja prelazi iznos od tri hiljade eura,

učinilac će se kazniti zatvorom od dvije do deset godina.

(3) Ako je djelom iz stava 1 ovog člana pribavljena imovinska korist koja prelazi iznos od trideset hiljada eura,

učinilac će se kazniti zatvorom od dvije do dvanaest godina.

(4) Ko djelo iz stava 1 ovog člana učini samo u namjeri da drugog ošteti, kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do dvije godine.

Neovlašćeni pristup računarskom sistemu

Član 353

(1) Ko neovlašćeno pristupi računarskom sistemu kao cjelini ili nekom njegovom dijelu,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

(2) Ako je učinilac djelo iz stava 1 ovog člana izvršio kršeći mjere zaštite računarskog sistema ili neovlašćeno pristupi računarskom sistemu koji je od značaja

za državne organe, organe lokalne samouprave i ustanove kojima je povjereno vršenje javnih ovlašćenja,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do tri godine.

(3) Kaznom iz stava 2 ovog člana kazniće se i ko izvrši neovlašćeno presrijetanje računarskih podataka, bez obzira na način njihovog prenosa, koji nijesu javne prirode, ka računarskom sistemu, od njega ili unutar samog sistema, uključujući i elektromagnetnu emisiju.

(4) Ko upotrijebi podatak dobijen na način predviđen iz st. 1, 2 i 3 ovog člana, kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do tri godine.

(5) Ako su usljed djela iz stava 4 ovog člana nastupile teške posljedice za drugog, učinilac će se kazniti zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

Zloupotreba uređaja i programa

Član 354

(1) Ko proizvodi, prodaje, nabavlja radi upotrebe, uvozi, distribuira i na drugi način stavlja na raspolaganje:

1) uređaje i računarske programe projektovane ili prilagođene prvenstveno u svrhe izvršenja nekog od djela iz čl. 349 do 353 ovog zakonika,

2) računarske šifre ili slične podatke putem kojih se može pristupiti računarskom sistemu kao cjelini ili nekom njegovom dijelu sa namjerom da bude upotrijebljen u svrhu izvršenja nekog od djela iz čl. 349 do 353 ovog zakonika,

kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

(2) Ko posjeduje neka od sredstava iz stava 1 ovog člana, u namjeri da ih upotrijebi u svrhu izvršenja nekog od djela iz čl. 349 do 353,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

Neovlašćeni pristup zaštićenom računaru i računarskoj mreži

Član 355

Briše se ("Sl.list CG", br. 25/10)

Sprečavanje i ograničavanje pristupa javnoj računarskoj mreži

Član 356

Briše se ("Sl.list CG", br. 25/10)

GLAVA DVADESET DEVETA

KRIVIČNA DJELA PROTIV USTAVNOG UREĐENJA I BEZBJEDNOSTI CRNE GORE

Ugrožavanje nezavisnosti

Član 357

Ko na protivustavan način pokuša da dovede Crnu Goru u položaj potčinjenosti ili zavisnosti prema nekoj drugoj državi,
kazniće se zatvorom od tri do petnaest godina.

Priznavanje kapitulacije ili okupacije

Član 358

Građanin Crne Gore koji potpiše ili prizna kapitulaciju ili prihvati ili prizna okupaciju Crne Gore, ili pojedinog njenog dijela,
kazniće se zatvorom najmanje deset godina ili kaznom zatvora od četrdeset godina.

Ugrožavanje teritorijalne cjeline

Član 359

(1) Ko silom ili na drugi protivustavan način pokuša da otcijepi neki dio teritorije Crne Gore ili da taj dio teritorije pripoji drugoj državi,
kazniće se zatvorom od tri do petnaest godina.

Napad na ustavno uređenje

Član 360

Ko silom ili prijetnjom upotrebe sile pokuša da promijeni ustavno uređenje Crne Gore,
kazniće se zatvorom od tri do petnaest godina.

Svrgavanje najviših državnih organa

Član 361

Ko silom ili prijetnjom upotrebe sile pokuša da svrgne neki od najviših državnih organa Crne Gore ili predstavnika tih organa, kazniće se zatvorom od jedne do osam godina.

Pozivanje na nasilnu promjenu ustavnog uređenja

Član 362

(1) Ko u namjeri ugrožavanja ustavnog uređenja ili bezbjednosti Crne Gore poziva ili podstiče da se silom promijeni njeno ustavno uređenje, svrgnu najviši državni organi ili predstavnici tih organa,

kazniće se zatvorom od tri mjeseca do pet godina.

(2) Ko djelo iz stava 1 ovog člana učini uz pomoć iz inostranstva, kazniće se zatvorom od jedne do osam godina.

(3) Ko u namjeri rasturanja izrađuje ili umnožava materijal koji je po svom sadržaju takav da poziva ili podstiče na vršenje djela iz stava 1 ovog člana ili ko upućuje ili prebacuje na teritoriju Crne Gore takav materijal ili drži veću količinu tog materijala u namjeri da ga on ili neko drugi rastura,

kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

Ubistvo najviših predstavnika Crne Gore

Član 363

Ko u namjeri ugrožavanja ustavnog uređenja ili bezbjednosti Crne Gore liši života Predsjednika Crne Gore, predsjednika Skupštine Crne Gore, predsjednika Vlade Crne Gore, predsjednika Ustavnog suda Crne Gore, predsjednika Vrhovnog suda ili vrhovnog državnog tužioca,

kazniće se zatvorom najmanje deset godina ili zatvorom od četrdeset godina.

Oružana pobuna

Član 364

(1) Ko učestvuje u oružanoj pobuni koja je upravljena na ugrožavanje ustavnog uređenja, bezbjednosti ili teritorijalne cjeline Crne Gore,

kazniće se zatvorom od tri do petnaest godina.

(2) Organizator ili kolovođa pobune,

kazniće se zatvorom od pet do petnaest godina.

Terorizam

Član 365

Briše se ("Sl.list CG", br. 25/10)

Diverzija

Član 366

Ko u namjeri ugrožavanja ustavnog uređenja ili bezbjednosti Crne Gore rušenjem, paljenjem ili na drugi način uništi ili ošteti industrijski, poljoprivredni ili drugi privredni objekat, saobraćajno sredstvo, uređaj ili postrojenje, uređaj sistema veze, uređaj javne upotrebe za vodu, toplotu, gas ili energiju, branu, skladište, zgradu ili kakav drugi objekat koji ima veći značaj za bezbjednost ili snabdijevanje građana ili za privredu ili za funkcionisanje javnih službi,

kazniće se zatvorom od tri do petnaest godina.

Sabotaža

Član 367

Ko u namjeri ugrožavanja ustavnog uređenja ili bezbjednosti Crne Gore na prikriven, podmukao ili drugi sličan način u vršenju svoje službene dužnosti ili radne obaveze prouzrokuje štetu koja prelazi iznos od petnaest hiljada eura za državni organ ili organizaciju u kojoj radi ili za drugi državni organ ili drugu organizaciju,

kazniće se zatvorom od tri do petnaest godina.

Špijunaža

Član 368

(1) Ko tajne podatke ili dokumente saopšti, preda ili učini dostupnim stranoj državi, stranoj organizaciji ili licu koje im služi,

kazniće se zatvorom od tri do petnaest godina.

(2) Ko za stranu državu ili organizaciju stvara obavještajnu službu u Crnoj Gori ili njom rukovodi,

kazniće se zatvorom od pet do petnaest godina.

(3) Ko stupi u stranu obavještajnu službu, prikuplja za nju podatke ili na drugi način pomaže njen rad,

kazniće se zatvorom od dvije do deset godina.

(4) Ko pribavlja tajne podatke ili dokumente u namjeri da ih saopšti ili preda stranoj državi, stranoj organizaciji ili licu koje im služi,

kazniće se zatvorom od jedne do osam godina.

(5) Ako su usljed djela iz st. 1 i 2 ovog člana nastupile teške posljedice za bezbjednost, ekonomsku ili vojnu moć zemlje,

učinilac će se kazniti zatvorom najmanje deset godina.

(6) Tajnim podatkom smatra se podatak koji je označen sa jednim od sljedećih stepena tajnosti: "strogo tajno", "tajno", "povjerljivo", "interno", a čije bi odavanje prouzrokovalo ili bi moglo da prouzrokuje štetne posljedice po bezbjednost, odbranu ili političke ili ekonomske interese Crne Gore.

Odavanje tajnih podataka

Član 369

(1) Ko neovlašćeno nepozvanom licu saopšti, preda ili učini dostupnim tajne podatke koji su mu povjereni ili do kojih je na drugi način došao,

kazniće se zatvorom od jedne do osam godina.

(2) Ako je djelo iz stava 1 ovog člana izvršeno u odnosu na tajne podatke koji su označeni kao "strogo tajno" ili je djelo učinjeno za vrijeme ratnog stanja, oružanog sukoba ili vanrednog stanja,

učinilac će se kazniti zatvorom od tri do petnaest godina.

(3) Ako je djelo iz st. 1 i 2 ovog člana učinjeno iz nehata, učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do šest godina.

(4) Tajnim podatkom se smatra podatak koji je označen jednim od sljedećih stepena tajnosti: "strogo tajno", "tajno", "povjerljivo", "interno", a čije bi odavanje prouzrokovalo ili bi moglo da prouzrokuje štetne posljedice po bezbjednost, odbranu ili političke ili ekonomske interese Crne Gore.

(5) Tajnim podatkom u smislu ovog člana ne smatraju se podaci koji su usmjereni na ugrožavanje ustavnog uređenja i bezbjednosti Crne Gore, na teške povrede osnovnih prava čovjeka, kao i podaci koji za cilj imaju prikrivanje učinjenog krivičnog djela za koje se po zakonu može izreći zatvor od pet godina ili teža kazna.

Izazivanje nacionalne, rasne i vjerske mržnje

Član 370

(1) Ko javno podstiče na nasilje ili mržnju prema grupi ili članu grupe koja je određena na osnovu rase, boje kože, religije, porijekla, državne ili nacionalne pripadnosti,

kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

(2) Kaznom iz stava 1 ovog člana kazniće se i ko javno odobrava, negira postojanje ili značajno umanjuje težinu krivičnih djela genocida, zločina protiv čovječnosti i ratnih zločina učinjenih protiv grupe ili člana grupe koja je određena na osnovu rase, boje kože, religije, porijekla, državne ili nacionalne pripadnosti, na način koji može dovesti do nasilja ili izazvati mržnju prema grupi lica ili članu takve grupe, ukoliko su ta krivična djela utvrđena pravosnažnom presudom suda u Crnoj Gori ili međunarodnog krivičnog suda.

(3) Ako je djelo iz st. 1 i 2 ovog člana učinjeno prinudom, zlostavljanjem, ugrožavanjem sigurnosti, izlaganjem poruzi nacionalnih, etničkih ili vjerskih simbola, oštećenjem tuđih stvari, sknavljenjem spomenika, spomenobilježja ili grobova,

učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do osam godina.

(4) Ko djelo iz st. 1 do 3 ovog člana vrši zloupotrebom položaja ili ako je usljed tih djela došlo do nereda, nasilja ili drugih teških posljedica za zajednički život naroda, nacionalnih manjina ili etičnih grupa koje žive u Crnoj Gori,

kazniće se za djelo iz stava 1 ovog člana zatvorom od jedne do osam godina, a za djelo iz st. 2 i 3 zatvorom od dvije do deset godina.

Povreda teritorijalnog suvereniteta

Član 371

Ko kršeći pravila međunarodnog prava prodre na teritoriju Crne Gore, kazniće se zatvorom od jedne do osam godina.

Udruživanje radi protivustavne djelatnosti

Član 372

(1) Ko stvara grupu ili drugo udruženje lica radi vršenja krivičnih djela iz čl. 357 do 363, čl. 365 do 367 ovog zakonika,

kazniće se kaznom propisanom za djelo za čije vršenje je udruženje organizovano.

(2) Kaznom iz stava 1 ovog člana kazniće se i ko se sa drugim dogovori da izvrši neko od djela navedenih u stavu 1 ovog člana, a može se i blaže kazniti.

(3) Ko postane pripadnik nekog udruženja iz stava 1 ovog člana, kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

(4) Učinilac djela iz stava 1 ovog člana koji otkrivanjem udruženja ili na drugi način spriječi izvršenje krivičnih djela predviđenih u stavu 1 ovog člana, kazniće se zatvorom do tri godine, a može se i osloboditi od kazne.

(5) Pripadnik udruženja iz stava 3 ovog člana koji otkrije udruženje prije

nego što je u njegovom sastavu ili za njega učinio neko krivično djelo predviđeno u stavu 1 ovog člana,

kazniće se zatvorom do jedne godine, a može se i osloboditi od kazne.

Pripremanje djela protiv ustavnog uređenja i bezbjednosti Crne Gore

Član 373

(1) Ko priprema izvršenje krivičnog djela iz čl. 357 do 367 i člana 368 st. 1 i 2 ovog zakonika,

kazniće se zatvorom od jedne do pet godina.

(2) Ko upućuje ili prebacuje na teritoriju Crne Gore lica ili oružje, eksploziv, otrove, opremu, municiju ili drugi materijal radi izvršenja jednog ili više krivičnih djela iz ove glave,

kazniće se zatvorom od dvije do deset godina.

(3) Pripremanje iz stava 1 ovog člana sastoji se u nabavljanju ili osposobljavanju sredstava za izvršenje krivičnog djela, u otklanjanju prepreka za izvršenje krivičnog djela, u dogovaranju, planiranju ili organizovanju sa drugim izvršenje krivičnog djela ili u drugim radnjama kojima se stvaraju uslovi za neposredno izvršenje krivičnog djela.

Teška djela protiv ustavnog uređenja i bezbjednosti Crne Gore

Član 374

(1) Za krivično djelo iz čl. 359 do 361 i čl. 364 do 367 ovog zakonika koje je imalo za posljedicu smrt jednog ili više lica ili je izazvalo opasnost za život ljudi ili je praćeno teškim nasiljima ili velikim razaranjima ili je dovelo do ugrožavanja bezbjednosti ekonomske ili vojne snage zemlje,

učinilac će se kazniti zatvorom najmanje deset godina.

(2) Ako je pri izvršenju djela iz stava 1 ovog člana učinilac sa umišljajem lišio života jedno ili više lica,

kazniće se zatvorom najmanje deset godina ili zatvorom od četrdeset godina.

(3) Kaznom iz stava 2 ovog člana kazniće se i ko učini krivično djelo iz člana 357, čl. 359 do 362, čl. 364 do 368, čl. 372 i 373 stav 2 ovog zakonika za vrijeme ratnog stanja, oružanog sukoba ili vanrednog stanja.

GLAVA TRIDESETA

KRIVIČNA DJELA PROTIV DRŽAVNIH ORGANA

Sprječavanje službenog lica u vršenju službene radnje

Član 375

(1) Ko silom ili prijetnjom da će neposredno upotrijebiti silu spriječi službeno lice u vršenju službene radnje koju preduzima u okviru svojih ovlašćenja ili ga na isti način prinudi na vršenje službene radnje,

kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

(2) Ako prilikom izvršenja djela iz stava 1 ovog člana učinilac uvrijedi ili zlostavi službeno lice ili mu nanese laku tjelesnu povredu ili prijeti upotrebom oružja,

kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

(3) Ko djelo iz st. 1 i 2 ovog člana učini prema sudiji ili državnom tužiocu pri vršenju njihove sudijske, odnosno tužilačke dužnosti ili službenom licu u vršenju poslova javne ili državne bezbjednosti ili dužnosti čuvanja javnog reda i mira, sprječavanja ili otkrivanja krivičnog djela, hvatanja učinioca krivičnog djela ili čuvanja lica lišenog slobode,

kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

(4) Za pokušaj djela iz st. 1 i 2 ovog člana kazniće se.

(5) Ako je učinilac djela iz st. 1 do 3 ovog člana bio izazvan nezakonitim ili grubim postupanjem službenog lica, može se osloboditi od kazne.

Napad na službeno lice u vršenju službene dužnosti

Član 376

(1) Ko napadne ili prijeti da će napasti službeno lice u vršenju službene dužnosti, kazniće se zatvorom do tri godine.

(2) Ako je pri izvršenju djela iz stava 1 ovog člana službenom licu nanesena laka tjelesna povreda ili je prijeceno upotrebom oružja,

učinilac će se kazniti zatvorom od tri mjeseca do pet godina.

(3) Ako je djelo iz st. 1 i 2 ovog člana učinjeno prema sudiji ili državnom tužiocu u vezi sa vršenjem njihove sudijske, odnosno tužilačke dužnosti ili službenom licu u vršenju poslova javne ili državne bezbjednosti,

učinilac će se kazniti zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

(4) Za pokušaj djela iz stava 1 ovog člana kazniće se.

(5) Učinilac djela iz st. 1 do 3 ovog člana koji je bio izazvan nezakonitim ili

grubim postupanjem službenog lica može se osloboditi od kazne.

Učestvovanje u grupi koja spriječi službeno lice u vršenju službene radnje

Član 377

(1) Ko učestvuje u grupi ljudi koja zajedničkim djelovanjem spriječi službeno lice u vršenju službene radnje ili ga na isti način prinudi na vršenje službene radnje, kazniće se za samo učestvovanje zatvorom do dvije godine.

(2) Za pokušaj će se kazniti.

(3) Kolovođa grupe koja izvrši djelo iz stava 1 ovog člana, kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

Pozivanje na otpor

Član 378

(1) Ko druge poziva na otpor ili na neposlušnost prema zakonitim odlukama ili mjerama državnih organa ili prema službenom licu u vršenju službene radnje, kazniće se zatvorom do tri godine.

(2) Ako je usljed djela iz stava 1 ovog člana došlo do nesprovođenja ili znatnog otežavanja sprovođenja zakonite odluke ili mjere državnih organa, učinilac će se kazniti zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

Nepostupanje po naredbi za udaljavanje

Član 379

(1) Ko se ne udalji iz grupe ljudi koju je ovlašćeno službeno ili ovlašćeno vojno lice pozvalo da se razide u prilikama kad je javni red ugrožen, kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do tri mjeseca.

(2) Kolovođa grupe koji izvrši djelo iz stava 1 ovog člana, kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do dvije godine.

Neučestvovanje u otklanjanju opšte opasnosti

Član 380

Ko protivno naređenju nadležnog organa, odnosno drugog nadležnog subjekta, bez opravdanog razloga, odbije da učestvuje u otklanjanju opasnosti nastale usljed požara, poplave, zemljotresa ili drugog udesa, kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do tri mjeseca.

Skidanje i povreda službenog pečata i znaka

Član 381

(1) Ko skine ili povrijedi službeni pečat ili znak koji je ovlašćeno službeno lice stavilo radi osiguranja predmeta ili prostorije ili ko, bez skidanja ili povrede pečata ili znaka, uđe u takvu prostoriju ili otvori predmet na koji je bio stavljen službeni pečat ili znak,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

(2) Za pokušaj će se kazniti.

Oduzimanje i uništenje službenog pečata i službenog spisa

Član 382

(1) Ko protivpravno oduzme, sakrije, uništi, ošteti ili na drugi način učini neupotrebljivim službeni pečat, knjigu, spis ili ispravu koje pripadaju državnom organu, privrednom društvu, ustanovi ili drugom subjektu koji vrši javna ovlašćenja ili se kod njih nalaze,

kazniće se zatvorom do tri godine.

(2) Za pokušaj će se kazniti.

Lažno predstavljanje

Član 383

(1) Ko se u namjeri da sebi ili drugom pribavi kakvu korist ili da drugom nanese kakvu štetu, lažno predstavlja kao službeno ili vojno lice ili neovlašćeno nosi kakve znake službenog ili vojnog lica,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

(2) Kaznom iz stava 1 ovog člana kazniće se i ko izvrši kakvu radnju koju je ovlašćeno da izvrši samo određeno službeno ili vojno lice.

Samovlašće

Član 384

(1) Ko samovlasno pribavlja neko svoje pravo ili pravo za koje smatra da mu pripada,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do šest mjeseci.

(2) Ako je djelo iz stava 1 ovog člana učinjeno upotrebom sile ili prijetnje, učinilac će se kazniti zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

-
- (3) Ako je djelo iz stava 1 ovog člana učinjeno prijetnjom ubistvom ili teškom tjelesnom povredom,
učinilac će se kazniti zatvorom od šest mjeseci do pet godina.
- (4) Ko djelo iz st. 1 do 3 ovog člana učini za drugog,
kazniće se kaznom propisanom za to djelo.
- (5) Ako je djelo iz stava 1 i stava 4 u vezi sa stavom 1 ovog člana učinjeno na štetu građana, gonjenje se preuzima po privatnoj tužbi.

GLAVA TRIDESET PRVA

KRIVIČNA DJELA PROTIV PRAVOSUĐA

Neprijavljivanje pripremanja krivičnog djela

Član 385

(1) Ko zna da se priprema izvršenje krivičnog djela za koje se po zakonu može izreći pet godina zatvora ili teža kazna, pa u vremenu kad je još bilo moguće spriječiti njegovo izvršenje to ne prijavi, a djelo bude pokušano ili izvršeno,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

(2) Ako nije prijavljeno pripremanje krivičnog djela za koje se po zakonu može izreći kazna zatvora od četrdeset godina,

učinilac će se kazniti zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

(3) Za djelo iz stava 1 ovog člana neće se kazniti lice kojem je učinilac bračni drug, lice sa kojim učinilac živi u trajnoj vanbračnoj zajednici, srodnik po krvi u pravoj liniji, brat ili sestra, usvojlac ili usvojenik, kao i bračni drug nekog od navedenih lica, odnosno lice koje sa nekim od njih živi u trajnoj vanbračnoj zajednici.

Neprijavljivanje krivičnog djela i učinioca

Član 386

(1) Ko zna da je neko lice učinilo krivično djelo za koje se po zakonu može izreći kazna zatvora od četrdeset godina ili zna samo da je takvo djelo učinjeno pa to ne prijavi prije nego što su djelo, odnosno učinilac otkriveni,

kazniće se zatvorom do dvije godine.

(2) Kaznom iz stava 1 ovog člana kazniće se i službeno ili odgovorno lice koje svjesno propusti da prijavi krivično djelo za koje je saznalo u vršenju svoje dužnosti, ako se za to djelo po zakonu može izreći pet godina zatvora ili teža kazna.

(3) Za neprijavljivanje krivičnog djela ili učinioca iz st. 1 i 2 ovog člana neće se kazniti lice kojem je učinilac bračni drug ili sa kojim živi u trajnoj vanbračnoj zajednici, srodnik po krvi u pravoj liniji, brat ili sestra, usvojlac ili usvojenik, kao i bračni drug nekog od navedenih lica, odnosno lice koje sa nekim od njih živi u trajnoj vanbračnoj zajednici, kao i branilac, ljekar ili vjerski ispovjednik učinioca.

Pomoć učiniocu poslije izvršenog krivičnog djela

Član 387

(1) Ko krije učinioca krivičnog djela ili mu prikrivanjem sredstava kojima je djelo učinjeno, tragova ili na drugi način pomaže da ne bude otkriven ili ko krije osuđeno lice ili preduzima druge radnje kojima se ide za tim da se ne izvrši izrečena kazna, mjera bezbjednosti ili da se ne primijene vaspitne mjere upućivanja u vaspitnu ustanovu ili vaspitno-popravni dom,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do dvije godine.

(2) Ko pruži pomoć učiniocu krivičnog djela za koje je propisana kazna zatvora preko pet godina,

kazniće se zatvorom od tri mjeseca do pet godina.

(3) Ko pruži pomoć učiniocu krivičnog djela za koje je propisana kazna zatvora od četrdeset godina,

kazniće se zatvorom od jedne do osam godina.

(4) Kazna za djelo iz stava 1 ovog člana ne može biti teža ni po vrsti ni po visini od kazne propisane za krivično djelo koje je izvršilo lice kojem je pružena pomoć.

(5) Za djelo iz st. 1 do 3 ovog člana neće se kazniti lice kojem je učinilac bračni drug, lice sa kojim učinilac živi u trajnoj vanbračnoj zajednici, srodnik po krvi u pravoj liniji, brat ili sestra, usvojlac ili usvojenik, kao i bračni drug nekog od navedenih lica, odnosno lice koje sa nekim od njih živi u trajnoj vanbračnoj zajednici.

Lažno prijavljivanje

Član 388

(1) Ko prijavi određeno lice da je učinilo krivično djelo za koje se goni po službenoj dužnosti, a zna da to lice nije učinilac tog djela,

kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

(2) Kaznom iz stava 1 ovog člana kazniće se i ko podmetanjem tragova krivičnog djela ili na drugi način izazove pokretanje krivičnog postupka zbog krivičnog djela za koje se goni po službenoj dužnosti protiv lica za koje zna da nije učinilac tog djela.

(3) Ko sam sebe prijavi da je učinio krivično djelo za koje se goni po službenoj dužnosti, iako zna da ga nije učinio,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

(4) Kaznom iz stava 3 ovog člana kazniće se i ko prijavi da je učinjeno krivično djelo za koje se goni po službenoj dužnosti, iako zna da to djelo nije učinjeno.

Davanje lažnog iskaza

Član 389

(1) Svjedok, vještak, prevodilac ili tumač, koji da lažan iskaz pred sudom, u disciplinskom, prekršajnom ili upravnom postupku ili u drugom zakonom propisanom postupku,

kazniće se zatvorom do tri godine.

(2) Kaznom iz stava 1 ovog člana kazniće se i stranka koja prilikom izvođenja dokaza saslušanjem stranaka u sudskom ili upravnom postupku da lažan iskaz, a na ovom iskazu bude zasnovana odluka donesena u tom postupku.

(3) Ako je lažan iskaz dat u krivičnom postupku, učinilac će se kazniti zatvorom od tri mjeseca do pet godina.

(4) Ako su usljed djela iz stava 3 ovog člana nastupile naročito teške posljedice za okrivljenog,

učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do osam godina.

(5) Ako učinilac dobrovoljno opozove lažan iskaz prije nego što se donese konačna odluka,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do tri mjeseca, a može se i osloboditi od kazne.

Sprječavanje dokazivanja

Član 390

(1) Ko svjedoku ili vještaku ili drugom učesniku pred sudom ili drugim državnim organom, ili njegovom članu porodice ili porodične zajednice učini, ponudi ili obeća poklon ili drugu korist ili prema njemu primijeni silu ili prijetnju u namjeri da to lice davanjem lažnog iskaza ili nedavanjem iskaza utiče na ishod postupka,

kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina

(2) Ko u namjeri da spriječi ili oteža dokazivanje sakrije, uništi, ošteti ili djelimično ili potpuno učini neupotrebljivom tuđu ispravu ili druge predmete koji služe za dokazivanje,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

(3) Kaznom iz stava 2 ovog člana kazniće se i ko u namjeri iz stava 2 ovog člana ukloni, uništi, pokvari, pomjeri ili premjesti kakav granični kamen, zemljomjerski znak ili uopšte kakav znak o svojini na nepokretnosti ili o pravu na upotrebu vode ili ko u istoj namjeri ovakav znak lažno postavi.

Povreda tajnosti postupka

Član 391

(1) Ko neovlašćeno otkrije ono što je saznao u sudskom, prekršajnom, upravnom ili drugom zakonom propisanom postupku, a što se po zakonu ne može objaviti ili je odlukom suda ili drugog nadležnog organa proglašeno kao tajna, kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

(2) Kaznom iz stava 1 ovog člana kazniće se i ko bez dozvole suda objavi tok krivičnog postupka koji se vodi protiv maloljetnika ili odluku koja je u tom postupku donesena ili ko objavi ime maloljetnika protiv kojeg je postupak vođen ili podatke iz kojih se može saznati o kom se maloljetniku radi.

(3) Ko neovlašćeno otkrije podatke o identitetu ili lične podatke lica zaštićenog u krivičnom postupku ili posebnim programom zaštite, kazniće se zatvorom do tri godine.

(4) Ako su usljed djela iz stava 3 ovog člana nastupile teške posljedice po zaštićeno lice ili je krivični postupak bio onemogućen ili u znatnoj mjeri otežan, učinilac će se kazniti zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

Pobuna lica lišenih slobode

Član 392

(1) Lica koja su na osnovu zakona lišena slobode koja se skupe u namjeri da se nasilno oslobode ili da zajednički napadnu lica čijem su nadzoru povjerena ili da ih silom ili prijetnjom da će neposredno upotrijebiti silu prinude da učine ili propuste nešto što je protivno njihovoj dužnosti,

kazniće se zatvorom do tri godine.

(2) Učinilac djela iz stava 1 ovog člana koji upotrijebi silu ili prijetnju, kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

Bjekstvo lica lišenog slobode

Član 393

Lice lišeno slobode na osnovu zakona koje upotrebom sile protiv nekog lica ili prijetnjom da će neposredno napasti na život ili tijelo pobjegne,

kazniće se zatvorom od tri mjeseca do pet godina.

Omogućavanje bjekstva licu lišenom slobode

Član 394

(1) Ko silom, prijetnjom, obmanom ili na drugi način omogući bjekstvo licu koje je na osnovu zakona lišeno slobode,

kazniće se zatvorom od tri mjeseca do pet godina.

(2) Ako djelo iz stava 1 ovog člana učine više lica udruženo ili je omogućeno bjekstvo više lica,

učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do osam godina.

Neizvršenje sudske odluke

Član 395

(1) Službeno ili odgovorno lice koje odbije da izvrši pravosnažnu i izvršnu sudsku odluku,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do dvije godine.

(2) Ako lice iz stava 1 ovog člana izvrši pravosnažnu i izvršnu sudsku odluku, gonjenje se neće preduzeti, a ako je preduzeto, obustaviće se.

Kršenje zabrane određene izrečenom mjerom bezbjednosti

Član 395a

Ko prekrši zabranu određenu mjerom bezbjednosti izrečenom pravosnažnom sudskom odlukom iz čl. 73, 76, 77a i 77b ovog zakonika ili se ne pridržava izrečene mjere bezbjednosti,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

Protivzakonito omogućavanje vršenja određenih poziva, funkcija, dužnosti, poslova i djelatnosti

Član 396

Ko omogući nekom licu vršenje određenih poziva, funkcija, dužnosti, poslova ili djelatnosti iako je znao da je vršenje istih tom licu zabranjeno pravosnažnom odlukom kojom mu je izrečena odgovarajuća mjera bezbjednosti ili zaštitna mjera ili je takva zabrana nastupila kao pravna posljedica osude,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do dvije godine.

Ometanje pravde

Član 396a

(1) Ko sudiju, državnog tužioca, njegovog zamjenika, notara ili javnog izvršitelja silom ili prijetnjom ili na drugi način ozbiljno ometa ili spriječi u vršenju dužnosti da donese ili ne donese neku odluku,

kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

(2) Ko prilikom izvršenja djela iz stava 1 ovog člana prijeti upotrebom oružja ili licima iz stava 1 ovog člana nanese laku tjelesnu povredu,

kazniće se zatvorom od jedne do osam godina.

Nadripisarstvo

Član 397

Ko se bez odgovarajuće stručne spreme uz naknadu bavi pružanjem pravne pomoći,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do dvije godine.

GLAVA TRIDESET DRUGA

KRIVIČNA DJELA PROTIV JAVNOG REDA I MIRA

Izazivanje panike i nereda

Član 398

(1) Ko iznošenjem ili pronošenjem lažnih vijesti ili tvrđenja izazove paniku, ili teže narušavanje javnog reda ili mira ili osujeti ili značajnije omete sprovođenje odluka i mjera državnih organa ili organizacija koje vrše javna ovlašćenja, kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

(2) Ako je djelo iz stava 1 ovog člana učinjeno putem medija ili drugih sredstava javnog obavještavanja ili sličnih sredstava ili na javnom skupu, učinilac će se kazniti zatvorom do tri godine.

Nasilničko ponašanje

Član 399

Ko grubim vrijeđanjem ili zlostavljanjem drugog, vršenjem nasilja prema drugom, izazivanjem tuče ili drskim ili bezobzirnim ponašanjem ugrozi spokojstvo građana ili remeti javni red i mir, ukoliko je to izvršeno u grupi ili je nekom licu nanesena laka tjelesna povreda ili je došlo do teškog ponižavanja građana, kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

Nasilničko ponašanje na sportskoj priredbi ili javnom skupu

Član 399a

(1) Ko fizički napadne ili se fizički obračunava sa učesnicima sportske priredbe ili javnog skupa, izazove ili vrši nasilje, unese u sportski objekat ili baca na sportski teren, među gledaoce ili učesnike javnog skupa predmete, pirotehnička sredstva ili druge eksplozivne, zapaljive ili štetne supstance koje mogu da izazovu tjelesne povrede ili ugroze zdravlje učesnika sportske priredbe ili javnog skupa, neovlašćeno uđe na sportski teren ili dio gledališta namijenjen protivničkim navijačima i izazove nasilje, oštetiti sportski objekat, njegovu opremu, uređaje i instalacije, svojim ponašanjem ili parolama na sportskoj priredbi ili javnom skupu izaziva nacionalnu, rasnu, vjersku ili drugu mržnju ili netrpeljivost zasnovanu na nekom diskriminatornom osnovu usljed čega dođe do nasilja ili fizičkog obračuna

sa učesnicima,

kazniće se zatvorom od šest meseci do pet godina i novčanom kaznom.

(2) Kaznom iz stava 1 ovog člana kazniće se i ko fizički napadne ili se fizički obračunava sa učesnicima sportske priredbe ili javnog skupa, izazove ili vrši nasilje ili oštetiti imovinu čija vrijednost prelazi iznos od deset hiljada eura prilikom dolaska ili odlaska sa sportske priredbe ili javnog skupa.

(3) Kolovođa grupe koja izvrši djelo iz st. 1 i 2 ovog člana, kazniće se zatvorom od tri do dvanaest godina.

(4) Ako je izvršenjem djela iz st. 1 i 2 ovog člana došlo do nereda u kome je nekom licu nanijeta teška tjelesna povreda ili je oštećena imovina čija vrijednost prelazi iznos od četrdeset hiljada eura,

učinilac će se kazniti zatvorom od dvije do deset godina.

(5) Službeno ili odgovorno lice koje prilikom organizovanja sportske priredbe ili javnog skupa ne preduzme mjere obezbjeđenja kako bi se onemogućio ili spriječio nered, pa usljed toga budu ugroženi život ili tijelo većeg broja ljudi ili imovina čija vrijednost prelazi iznos od dvadeset hiljada eura,

kazniće se zatvorom od tri meseca do tri godine i novčanom kaznom.

Dogovor za izvršenje krivičnog djela

Član 400

Ko se sa drugim dogovori da izvrši određeno krivično djelo za koje se može izreći pet godina zatvora ili teža kazna,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

Kriminalno udruživanje

Član 401

(1) Ko organizuje grupu ili drugo udruženje koja ima za cilj vršenje krivičnih djela za koje se može izreći kazna zatvora od jedne godine ili teža kazna,

kazniće se zatvorom do tri godine.

(2) Ako se djelo iz stava 1 ovog člana odnosi na udruženje koje ima za cilj vršenje krivičnih djela za koja se može izreći kazna zatvora od pet godina ili teža kazna,

organizator udruženja će se kazniti zatvorom od jedne do osam godina, a pripadnik udruženja zatvorom do dvije godine.

(3) Ako se djelo iz stava 1 ovog člana odnosi na udruženje koje ima za cilj vršenje krivičnih djela za koja se može izreći kazna zatvora od petnaest godina,

organizator udruženja će se kazniti zatvorom od dvije do dvanaest godina, a

pripadnik udruženja zatvorom do tri godine.

(4) Ako se djelo iz stava 1 ovog člana odnosi na udruženje koje ima za cilj vršenje krivičnih djela za koja se može izreći kazna zatvora od dvadeset godina ili kazna zatvora od četrdeset godina,

organizator udruženja će se kazniti zatvorom najmanje deset ili kaznom zatvora od trideset godina, a pripadnik udruženja zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

(5) Organizator udruženja iz st. 1 do 4 ovog člana koji otkrivanjem udruženja ili na drugi način spriječi izvršenje krivičnih djela radi čijeg vršenja je udruženje organizovano,

kazniće se zatvorom do tri godine, a može se i osloboditi od kazne.

(6) Pripadnik udruženja iz st. 2, 3 i 4 ovog člana koji otkrije udruženje ili doprinese njegovom otkrivanju može se osloboditi od kazne.

(7) Organizator i pripadnik udruženja koji učini krivično djelo u sastavu udruženja kazniće se i za to krivično djelo.

Stvaranje kriminalne organizacije

Član 401a

(1) Ko organizuje kriminalnu organizaciju koja za cilj ima vršenje krivičnih djela za koja se po zakonu može izreći kazna zatvora od četiri godine ili teža kazna, kazniće se zatvorom od tri do petnaest godina.

(2) Pripadnik kriminalne organizacije iz stava 1 ovog člana, kazniće se zatvorom od jedne do osam godina.

(3) Organizator kriminalne organizacije koji otkrivanjem kriminalne organizacije ili na drugi način spriječi izvršenje krivičnih djela radi kojih je organizacija stvorena,

kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine, a može se i osloboditi od kazne.

(4) Pripadnik kriminalne organizacije koji otkrije kriminalnu organizaciju ili doprinese njenom otkrivanju,

kazniće se zatvorom do jedne godine, a može se i osloboditi od kazne.

(5) Organizator i pripadnik kriminalne organizacije koji učini krivično djelo u sastavu kriminalne organizacije,

kazniće se i za to krivično djelo.

(6) Kriminalnom organizacijom iz stava 1 ovog člana smatra se organizacija koju čine tri ili više lica čiji je cilj vršenje krivičnih djela za koja se po zakonu može izreći kazna zatvora od četiri godine ili teža kazna, radi sticanja nezakonite dobiti ili moći, ukoliko su ispunjena najmanje tri od sljedećih uslova:

1) da je svaki član kriminalne organizacije imao unaprijed određeni ili

očigledno odredivi zadatak ili ulogu;

2) da je djelovanje kriminalne organizacije planirano na duže vrijeme ili za neograničeni vremenski period;

3) da se djelovanje kriminalne organizacije zasniva na primjeni određenih pravila unutrašnje kontrole i discipline članova;

4) da se djelovanje kriminalne organizacije planira i sprovodi u međunarodnim razmjerama;

5) da se u djelovanju kriminalne organizacije primjenjuje nasilje ili zastrašivanje ili da postoji spremnost za njihovu primjenu;

6) da se u djelovanju kriminalne organizacije koriste privredne ili poslovne strukture;

7) da se u djelovanju kriminalne organizacije koristi pranje novca ili nezakonito stečene dobiti ili

8) da postoji uticaj kriminalne organizacije ili njenog dijela na političku vlast, sredstva javnog informisanja, zakonodavnu, izvršnu ili sudsku vlast ili na druge važne društvene ili ekonomske činioce.

Izrađivanje i nabavljanje oružja i sredstava namijenjenih za izvršenje krivičnog djela

Član 402

(1) Ko oružje, eksplozivne materije, sredstva potrebna za njihovo pravljenje ili otrov za koje zna da su namijenjeni za izvršenje krivičnog djela izrađuje, nabavlja ili drugom omogućava da do njih dođe,

kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

(2) Ko napravi ili drugom ustupi sredstvo za obijanje ili provaljivanje, iako zna da je namijenjeno za izvršenje krivičnog djela,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

Nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija

Član 403

(1) Ko neovlašćeno izrađuje, prodaje, nabavlja, vrši razmjenu, nosi ili drži vatreno oružje, municiju ili eksplozivne materije,

kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

(2) Ko neovlašćeno drži, nosi, izrađuje, popravlja, prerađuje, prodaje, nabavlja, vrši razmjenu, prevozi ili na drugi način stavlja u promet vatreno oružje, municiju, eksplozivne materije, rasprskavajuće ili gasno oružje čije držanje je građanima zabranjeno,

kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina

(3) Ako je predmet djela iz st. 1 i 2 ovog člana veća količina oružja ili sredstava ili je u pitanju oružje ili druga sredstva velike razorne moći, učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do osam godina.

Učestvovanje u grupi koja izvrši krivično djelo

Član 404

(1) Ko učestvuje u grupi ljudi koja zajedničkim djelovanjem liši života neko lice ili mu nanese tešku tjelesnu povrednu, izvrši paljevinu, ošteti imovinu čija vrijednost prelazi iznos od dvadeset hiljada eura ili učini drugo krivično djelo za koje se može izreći pet godina zatvora ili teža kazna ili koja pokuša da izvrši neko od tih djela, kazniće se za samo učestvovanje zatvorom od tri mjeseca do pet godina.

(2) Kolovođa grupe koja izvrši djelo iz stava 1 ovog člana, kazniće se zatvorom od jedne do osam godina.

Nedozvoljen prelaz državne granice i krijumčarenje ljudi

Član 405

(1) Ko bez propisane dozvole pređe ili pokuša da pređe granicu Crne Gore, naoružan ili upotrebom nasilja, kazniće se zatvorom do jedne godine.

(2) Ko se bavi nedozvoljenim prebacivanjem drugih lica preko granice Crne Gore ili ko iz koristoljublja omogućava drugom nedozvoljeni prelaz granice ili nedozvoljen boravak ili tranzit, kazniće se zatvorom od tri mjeseca do pet godina.

(3) Ako je djelo iz stava 2 ovog člana učinjeno od strane više lica na organizovan način, zloupotrebom službenog položaja ili na način kojim se ugrožava život ili zdravlje lica čiji se nedozvoljeni prelaz granice, boravak ili tranzit omogućava ili je krijumčaren veći broj ljudi,

učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do deset godina.

(4) Sredstva namijenjena ili upotrijebljena za izvršenje djela iz st. 1 do 3 ovog člana oduzeće se.

Zloupotreba znaka za pomoć i znaka za opasnost

Član 406

Ko zloupotrijebi znak za pomoć ili znak za opasnost ili neosnovano

pozove u pomoć i time izazove preduzimanje nepotrebnih mjera državnih organa, protivpožarne ili druge nadležne organizacije ili izazove poremećaj u saobraćaju, kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do šest mjeseci.

Neovlašćeno organizovanje igara na sreću

Član 407

(1) Ko bez odobrenja nadležnog organa priređuje igre na sreću, kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do tri godine.

(2) Ko se neovlašćeno bavi prodajom srećaka ili prijemom uplata za igre na sreću organizovane u inostranstvu,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do dvije godine.

(3) Organizator igre na sreću ili učesnik u igri iz stava 1 ovog člana koji se posluži obmanom,

kazniće se zatvorom od tri mjeseca do pet godina.

(4) Sredstva namijenjena ili upotrijebljena za izvršenje djela iz st. 1 do 3 ovog člana, kao i novac i drugi predmeti koji služe u igri na sreću, oduzeće se.

Neovlašćeno bavljenje određenim zanimanjem

Član 408

Ko se neovlašćeno i za nagradu bavi određenim zanimanjem za čije obavljanje je po zakonu ili drugim propisima donijetim na osnovu zakona potrebna dozvola nadležnog organa, odnosno nadležnog subjekta,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

Neovlašćeno posjedovanje i korišćenje radio i televizijske stanice

Član 409

Ko protivno propisima o sistemu veza posjeduje ili koristi radio ili televizijsku stanicu,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

Povreda leša

Član 410

Ko neovlašćeno iskopa, odnese, sakrije ili uništi leš, dio leša ili pepeo ili druge posmrtno ostatke mrtvog,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

Povreda groba

Član 411

(1) Ko neovlašćeno prekopa, razruši, ošteti ili grubo povrijedi grob ili drugo mjesto u kojem se umrli sahranjuje,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

(2) Kaznom iz stava 1 ovog člana kazniće se i ko neovlašćeno uništi, ošteti ili ukloni ili grubo povrijedi spomenik ili drugo spomen-obilježje umrlom licu.

(3) Ako su djelom iz st. 1 i 2 ovog člana ostvarena obilježja nekog težeg krivičnog djela, učinilac će se kazniti za to djelo.

Povreda i nedozvoljeno podizanje spomen obilježja

Član 411a

Ko ošteti, uništi, neovlašćeno izmijeni, doradi, izmjesti, zamijeni ili ukloni spomenobilježje, ili podigne ili organizuje podizanje spomen-obilježja čije podizanje nije dozvoljeno,

kazniće se zatvorom od jedne do tri godine.

GLAVA TRIDESET TREĆA

KRIVIČNA DJELA PROTIV PRAVNOG SAOBRAĆAJA

Falsifikovanje isprave

Član 412

(1) Ko napravi lažnu ili izda neistinitu ispravu ili preinači pravu ispravu u namjeri da se takva isprava upotrijebi kao prava ili ko takvu lažnu ili neistinitu ispravu upotrijebi kao pravu ili je nabavi radi upotrebe,

kazniće se zatvorom do tri godine.

(2) Ako je djelo iz stava 1 ovog člana učinjeno u pogledu javne isprave, testamenta, mjenice, čeka, javne ili službene knjige ili druge knjige koja se mora voditi na osnovu zakona,

učinilac će se kazniti zatvorom od tri mjeseca do pet godina.

(3) Za pokušaj djela iz stava 1 ovog člana kazniće se.

Posebni slučajevi falsifikovanja isprave

Član 413

Smatraće se da čini djelo falsifikovanja isprave i kazniće se po članu 412 ovog zakonika:

1) ko hartiju, blanket ili drugi predmet na kojem je neko lice stavilo svoj potpis neovlašćeno popuni izjavom koja ima vrijednost za pravne odnose;

2) ko drugog obmane o sadržaju isprave i ovaj stavi svoj potpis na tu ispravu, smatrajući da se potpisuje pod drugu ispravu ili pod drugi sadržaj;

3) ko ispravu izda u ime drugog lica bez njegovog ovlašćenja ili u ime lica koje ne postoji;

4) ko kao izdavalac isprave uz svoj potpis stavi da ima položaj ili čin ili zvanje iako nema takav položaj, čin ili zvanje, a ovo ima bitni uticaj na dokaznu snagu isprave;

5) ko ispravu načini na taj način što neovlašćeno upotrijebi pravi pečat ili znak.

Falsifikovanje službene isprave

Član 414

(1) Službeno lice koje u službenu ispravu, knjigu ili spis unese neistinite podatke ili ne unese važan podatak ili svojim potpisom, odnosno službenim pečatom ovjeri službenu ispravu, knjigu ili spis sa neistinitom sadržinom ili koje svojim potpisom, odnosno službenim pečatom omogućí pravljenje službene isprave, knjige ili spisa sa neistinitom sadržinom,

kazniće se zatvorom od tri mjeseca do pet godina.

(2) Kaznom iz stava 1 ovog člana kazniće se i službeno lice koje neistinitu službenu ispravu, knjigu ili spis upotrijebi u službi kao da su istiniti, ili koje službenu ispravu, knjigu ili spis uništi, prikríje, u većoj mjeri ošteti ili na drugi način učini neupotrebljivom.

(3) Odgovorno lice u privrednom društvu, ustanovi ili drugom subjektu koje učini djelo iz st. 1 i 2 ovog člana kazniće se kaznom propisanom za to djelo.

Navođenje na ovjeravanje neistinitog sadržaja

Član 415

(1) Ko dovođenjem u zabludu navede nadležni organ da u javnoj ispravi, zapisniku ili knjizi ovjeri štogod neistinito što može da služi kao dokaz u pravnom saobraćaju,

kazniće se zatvorom od tri mjeseca do pet godina.

(2) Kaznom iz stava 1 ovog člana kazniće se i ko ovakvu ispravu, zapisnik ili knjigu upotrijebi iako zna da su neistiniti.

GLAVA TRIDESET ČETVRTA

KRIVIČNA DJELA PROTIV SLUŽBENE DUŽNOSTI

Zloupotreba službenog položaja

Član 416

(1) Službeno lice koje protivpravnim iskorišćavanjem svog službenog položaja ili ovlašćenja, prekoračenjem granica svog službenog ovlašćenja ili nevršenjem svoje službene dužnosti pribavi sebi ili drugom korist, drugom nanese štetu ili teže povrijedi prava drugog,

kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

(2) Ako je izvršenjem djela iz stava 1 ovog člana pribavljena imovinska korist u iznosu preko tri hiljade eura,

učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do osam godina.

(3) Ako vrijednost pribavljene imovinske koristi prelazi iznos od trideset hiljada eura,

učinilac će se kazniti zatvorom od dvije do dvanaest godina.

Nesavjestan rad u službi

Član 417

(1) Službeno lice koje kršenjem zakona ili drugih propisa ili opštih akata, propuštanjem dužnosti nadzora ili na drugi način očigledno nesavjesno postupa u vršenju službe, iako je bilo svjesno ili je bilo dužno i moglo biti svjesno da usljed toga može nastupiti teža povreda prava drugog ili imovinska šteta, pa takva povreda, odnosno šteta u iznosu koji prelazi tri hiljade eura i nastupi,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do tri godine.

(2) Ako je usljed djela iz stava 1 ovog člana došlo do teške povrede prava drugog ili je nastupila imovinska šteta u iznosu koji prelazi trideset hiljada eura, učinilac će se kazniti zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

(3) Odgovorno lice u ustanovi ili drugom subjektu, osim onih koje se bave privrednom djelatnošću, koje učini djelo iz st. 1 i 2 ovog člana, kazniće se kaznom propisanom za to djelo.

Protivzakonita naplata i isplata

Član 418

Službeno lice koje od nekog naplati nešto što ovaj nije dužan da plati ili naplati više nego što je dužan da plati ili koje pri isplati ili predaji kakvih stvari manje isplati, odnosno preda,
kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do tri godine.

Prevara u službi

Član 419

(1) Službeno lice koje u vršenju službe u namjeri da sebi ili drugom pribavi protivpravnu imovinsku korist podnošenjem lažnih obračuna ili na drugi način dovede u zabludu ovlašćeno lice da izvrši nezakonitu isplatu,

kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

(2) Ako je djelom iz stava 1 ovog člana pribavljena imovinska korist u iznosu koji prelazi tri hiljade eura,

učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do osam godina.

(3) Ako je djelom iz stava 1 ovog člana pribavljena imovinska korist u iznosu koji prelazi trideset hiljada eura,

učinilac će se kazniti zatvorom od dvije do deset godina.

Pronevjera

Član 420

(1) Ko u namjeri da sebi ili drugom pribavi protivpravnu imovinsku korist prisvoji novac, hartije od vrijednosti ili druge stvari koje su mu povjerene u službi ili na radu u državnom organu, ustanovi ili drugom subjektu koji se ne bavi privrednim poslovanjem,

kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

(2) Ako je djelom iz stava 1 ovog člana pribavljena imovinska korist u iznosu koji prelazi tri hiljade eura,

učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do osam godina.

(3) Ako je djelom iz stava 1 ovog člana pribavljena imovinska korist u iznosu koji prelazi trideset hiljada eura,

učinilac će se kazniti zatvorom od dvije do deset godina.

Posluga

Član 421

Ko se neovlašćeno posluži novcem, hartijom od vrijednosti ili drugim stvarima koje su mu povjerene u službi ili na radu u državnom organu, privrednom društvu, ustanovi ili drugom subjektu ili radnji ili ove stvari drugom neovlašćeno da na posluhu,

kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

Sitna prevara u službi, pronevjera i posluga

Član 421a

(1) Ko učini sitnu prevaru u službi, pronevjeru ili posluhu, kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

(2) Prevara u službi, pronevjera i posluga smatraju se sitnim ako visina nezakonite isplate, vrijednost pribavljene protivpravne imovinske koristi ili vrijednost pronevjerenih stvari ili stvari kojom se učinilac poslužio ne prelazi iznos od stopedeset eura, a u namjeri da pribavi malu imovinsku korist.

Protivzakoniti uticaj

Član 422

(1) Ko neposredno ili preko trećeg lica zahtijeva ili primi mito ili prihvati obećanje mita za sebe ili drugog da korišćenjem svog službenog ili društvenog položaja ili stvarnog ili pretpostavljenog uticaja posreduje da se izvrši ili ne izvrši neka službena radnja,

kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

(2) Ko koristeći svoj službeni ili društveni položaj ili stvarni ili pretpostavljeni uticaj posreduje ili se obaveže da će posredovati da se izvrši službena radnja koja se ne bi smjela izvršiti ili da se ne izvrši službena radnja koja bi se morala izvršiti,

kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

(3) Ako je za posredovanje iz stava 2 ovog člana primljeno mito, učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do osam godina.

(4) Primljeno mito oduzeće se.

Navođenje na protivzakoniti uticaj

Član 422a

(1) Ko neposredno ili preko trećeg lica službenom ili drugom licu da, ponudi ili obeća mito za sebe ili drugog da korišćenjem svog službenog ili društvenog položaja ili stvarnog ili pretpostavljenog uticaja posreduje da se izvrši ili ne izvrši neka službena radnja,

kazniće se zatvorom do dvije godine.

(2) Ko neposredno ili preko trećeg lica službenom ili drugom licu da, ponudi ili obeća mito za sebe ili drugog da korišćenjem svog službenog ili društvenog položaja ili stvarnog ili pretpostavljenog uticaja posreduje da se izvrši službena radnja koja se ne bi smjela izvršiti ili da se ne izvrši službena radnja koja bi se morala izvršiti,

kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

(3) Učinilac djela iz st. 1 i 2 ovog člana koji je prijavio djelo prije nego što je saznao da je ono otkriveno može se osloboditi od kazne.

(4) Dato mito oduzeće se.

Primanje mita

Član 423

(1) Službeno lice koje neposredno ili posredno zahtijeva ili primi mito ili koje prihvati obećanje mita za sebe ili drugog da izvrši službenu ili drugu radnju koju ne bi smjelo izvršiti ili da ne izvrši službenu ili drugu radnju koju bi moralo izvršiti,

kazniće se zatvorom od dvije do dvanaest godina.

(2) Službeno lice koje neposredno ili posredno zahtijeva ili primi mito ili koje prihvati obećanje mita za sebe ili drugog da izvrši službenu ili drugu radnju koju bi moralo izvršiti ili da ne izvrši službenu ili drugu radnju koju ne bi smjelo izvršiti,

kazniće se zatvorom od dvije do osam godina.

(3) Službeno lice koje izvrši djelo iz st. 1 ili 2 ovog člana u vezi sa otkrivanjem krivičnog djela, pokretanjem ili vođenjem krivičnog postupka, izricanjem ili izvršenjem krivične sankcije,

kazniće se zatvorom od tri do petnaest godina.

(4) Službeno lice koje poslije izvršenja, odnosno neizvršenja službene ili druge radnje iz st. 1, 2 i 3 ovog člana, a u vezi sa njom, zahtijeva ili primi mito,

kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

(5) Ako odgovorno ili drugo lice u ustanovi ili drugom subjektu koji se ne

bavi privrednim poslovanjem učini djelo iz st. 1, 2 i 4 ovog člana,
kazniće se kaznom propisanom za to djelo.

(6) Primljeno mito oduzeće se.

Davanje mita

Član 424

(1) Ko službenom licu neposredno ili posredno da, ponudi ili obeća mito za njega ili drugog da službeno lice izvrši službenu ili drugu radnju koju ne bi smjelo izvršiti ili da ne izvrši službenu ili drugu radnju koju bi moralo izvršiti ili ko posreduje u ovakvom davanju mita službenom licu,

kazniće se zatvorom od jedne do osam godina.

(2) Ko službenom licu neposredno ili posredno da, ponudi ili obeća mito za njega ili drugog da službeno lice izvrši službenu ili drugu radnju koju bi moralo izvršiti ili da ne izvrši službenu ili drugu radnju koju ne bi smjelo izvršiti ili ko posreduje u ovakvom davanju mita službenom licu,

kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

(3) Učinitelj djela iz st. 1 i 2 ovog člana koji je prijavio djelo prije nego što je saznao da je ono otkriveno može se osloboditi od kazne.

(4) Odredbe st. 1, 2 i 3 ovog člana primjenjuju se i kad je mito dato, ponuđeno ili obećano odgovornom ili drugom licu u ustanovi ili drugom subjektu koji se ne bavi privrednim poslovanjem.

Odavanje službene tajne

Član 425

Briše se ("Sl.list CG", br. 25/10)

GLAVA TRIDESET PETA

KRIVIČNA DJELA PROTIV ČOVJEČNOSTI I DRUGIH DOBARA ZAŠTIĆENIH MEĐUNARODNIM PRAVOM

Genocid

Član 426

Ko u namjeri da potpuno ili djelimično uništi neku nacionalnu, etničku, rasnu ili vjersku grupu naredi da se vrše ubistva ili teške povrede tijela ili teško narušavanje fizičkog ili duševnog zdravlja članova grupe ili da se grupa stavi u takve životne uslove koji dovode do potpunog ili djelimičnog istrebljenja grupe ili da se primijene mjere kojima se sprječava rađanje između pripadnika grupe ili da se vrši prinudno preseljavanje djece u drugu grupu ili ko u istoj namjeri izvrši neko od navedenih djela,

kazniće se zatvorom najmanje osam godina ili kaznom zatvora od četrdeset godina.

Zločin protiv čovječnosti

Član 427

Ko kršeći pravila međunarodnog prava, u okviru šireg ili sistematskog napada uperenog protiv civilnog stanovništva, naredi: vršenje ubistava; stavljanje stanovništva ili jednog njegovog dijela u takve životne uslove koji vode njihovom potpunom ili djelimičnom istrebljenju; porobljavanje; prinudno preseljavanje; mučenje; silovanje; prinuđavanje na prostituciju; prisiljavanje na trudnoću ili sterilisanje radi promjene etničkog sastava stanovništva; proganjanje ili protjerivanje na političkoj, vjerskoj, rasnoj, nacionalnoj, etničkoj, kulturnoj, polnoj ili kakvoj drugoj osnovi; zatvaranje ili otmicu lica bez davanja informacija o tome kako bi im se uskratila pravna zaštita; ugnjetavanje rasne grupe ili uspostavljanje dominacije jedne takve grupe nad drugom; ili druge slične nehumane postupke kojima se namjerno prouzrokuju teške patnje ili ozbiljno ugrožava zdravlje ili ko izvrši neko od navedenih djela,

kazniće se zatvorom najmanje pet godina ili kaznom zatvora od četrdeset godina.

Ratni zločin protiv civilnog stanovništva

Član 428

(1) Ko kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme rata, oružanog sukoba ili okupacije naredi da se izvrši napad na civilno stanovništvo, naselje, pojedina civilna lica, lica onesposobljena za borbu ili na pripadnike ili objekte humanitarnih organizacija ili mirovnih misija; napad bez izbora cilja kojim se pogađa civilno stanovništvo ili civilni objekti koji su pod posebnom zaštitom međunarodnog prava; napad na vojne ciljeve za koji se znalo da će prouzrokovati stradanje civilnog stanovništva ili nanošenje štete civilnim objektima koje je u očiglednoj nesrazmjeri sa očekivanim vojnim učinkom; da se prema civilnom stanovništvu vrše tjelesne povrede, mučenja, nečovječna postupanja, biološki, medicinski ili drugi naučni eksperimenti, uzimanje tkiva ili organa radi transplantacije ili da se vrše druge radnje kojima se narušava zdravlje ili nanose velike patnje ili naredi raseljavanje ili preseljavanje ili prisilno odnarnodnjavanje ili prevođenje u drugu vjeru; prisiljavanje na prostituciju ili silovanje; primjenjivanje mjera zastrašivanja i terora, uzimanje talaca, kolektivno kažnjavanje, protivpravna lišavanja slobode i zatvaranja; lišavanje prava na pravilno i nepristrasno suđenje; proglašenje prava i radnji državljana neprijateljske strane zabranjenim, suspendovanim ili nedopuštenim u sudskom postupku; prisiljavanje na službu u oružanim snagama neprijateljske sile ili u njenoj obavještajnoj službi ili administraciji; prisiljavanje na službu u oružanim snagama lica mlađeg od osamnaest godina; prisiljavanje na prinudni rad; izgladnjavanje stanovništva; protivpravno oduzimanje, prisvajanje ili uništavanje imovine stanovništva u velikim razmjerama koje nije opravdano vojnim potrebama; uzimanje protivpravne i nesrazmjerno velike kontribucije i rekvizicije; smanjenje vrijednosti domaćeg novca ili protivpravno izdavanje novca ili ko izvrši neko od navedenih djela,

kazniće se zatvorom najmanje pet godina.

(2) Kaznom iz stava 1 ovog člana kazniće se i ko, kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme rata, oružanog sukoba ili okupacije, naredi: da se izvrši napad na objekte posebno zaštićene međunarodnim pravom i objekte i postrojenja sa opasnom snagom kao što su brane, nasipi i nuklearne elektrane; da se gađaju civilni objekti koji su pod posebnom zaštitom međunarodnog prava, nebranjena mjesta i demilitarizovane zone; dugotrajno i velikih razmjera oštećenje životne sredine koje može da šteti zdravlju ili opstanku stanovništva ili ko izvrši neko od navedenih djela.

(3) Ko za vrijeme rata, oružanog sukoba ili okupacije naredi da se prema civilnom stanovništvu vrše ubistva ili ko takvo djelo izvrši,

kazniće se zatvorom najmanje deset godina ili kaznom zatvora od četrdeset godina.

(4) Ko, kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme rata, oružanog sukoba ili okupacije, kao okupator, naredi ili izvrši preseljenje djelova svog civilnog stanovništva na okupiranu teritoriju,

kazniće se zatvorom najmanje pet godina.

(5) Ko prijeti izvršenjem jednog ili više djela iz st. 1 i 2 ovog člana, kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

Ratni zločin protiv ranjenika i bolesnika

Član 429

(1) Ko, kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme rata ili oružanog sukoba, naredi da se prema ranjenicima, bolesnicima, brodolomnicima ili sanitetskom ili vjerskom osoblju vrše tjelesne povrede, mučenja, nečovječna postupanja, biološki, medicinski ili drugi naučni eksperimenti, uzimanje tkiva ili organa radi transplantacije ili druge radnje kojima se narušava zdravlje ili nanose velike patnje ili naredi protivzakonito uništavanje ili prisvajanje u velikim razmjerama materijala, sredstava sanitetskog transporta i zaliha sanitetskih ustanova ili jedinica koje nije opravdano vojnim potrebama ili ko izvrši neko od navedenih djela,

kazniće se zatvorom najmanje pet godina.

(2) Ko za vrijeme rata, oružanog sukoba ili okupacije naredi da se prema ranjenicima ili bolesnicima vrše ubistva ili ko takvo djelo izvrši,

kazniće se zatvorom najmanje deset godina ili kaznom zatvora od četrdeset godina.

Ratni zločin protiv ratnih zarobljenika

Član 430

(1) Ko, kršeći pravila međunarodnog prava, naredi da se prema ratnim zarobljenicima vrše tjelesne povrede, mučenja, nečovječna postupanja, biološki, medicinski ili drugi naučni eksperimenti, uzimanje tkiva ili organa radi transplantacije ili da se vrše druge radnje kojima se narušava zdravlje ili nanose velike patnje ili naredi prisiljavanje na vršenje službe u oružanim snagama neprijatelja ili lišavanje prava na pravilno i nepristrasno suđenje; ili ko izvrši neko od navedenih djela,

kazniće se zatvorom najmanje pet godina.

(2) Ko za vrijeme rata, oružanog sukoba ili okupacije naredi da se prema ratnim zarobljenicima vrše ubistva ili ko takvo djelo izvrši,

kazniće se zatvorom najmanje deset godina ili kaznom zatvora od četrdeset godina.

Organizovanje i podsticanje na izvršenje genocida i ratnih zločina

Član 431

(1) Ko se sa drugim dogovori da izvrši neko od krivičnih djela iz čl. 426 do 430 ovog zakonika,

kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

(2) Ko organizuje grupu radi vršenja krivičnih djela iz stava 1 ovog člana, kazniće se zatvorom od pet do petnaest godina.

(3) Ko postane pripadnik grupe iz stava 1 ovog člana, kazniće se zatvorom od jedne do osam godina.

(4) Učinioc djela iz st. 1 i 3 ovog člana koji otkrije dogovor ili grupu prije nego što je u njenom sastavu ili za nju učinio krivično djelo, odnosno učinioc djela iz stava 2 ovog člana, koji spriječi izvršenje djela iz stava 1 ovog člana može se blaže kazniti.

(5) Ko poziva ili podstiče na izvršenje krivičnih djela iz čl. 426 do 430 ovog zakonika, kazniće se zatvorom od dvije do deset godina.

Upotreba nedozvoljenih sredstava borbe

Član 432

(1) Ko za vrijeme rata ili oružanog sukoba naredi da se upotrijebe borbena sredstva ili način borbe koji su zabranjeni pravilima međunarodnog prava ili ih sam upotrijebi,

kazniće se zatvorom od dvije do deset godina.

(2) Ako je usljed djela iz stava 1 ovog člana poginulo više lica, učinioc će se kazniti zatvorom najmanje pet godina ili kaznom zatvora od četrdeset godina.

(3) Ko poziva na upotrebu ili priprema upotrebu borbenih sredstava ili načina borbe iz stava 1 ovog člana,

kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

Nedozvoljena proizvodnja oružja čija je upotreba zabranjena

Član 433

(1) Ko protivno zakonu, drugim propisima ili pravilima međunarodnog prava proizvodi, kupuje, prodaje, uvozi, izvozi ili na drugi način nabavlja ili daje drugom, drži ili prevozi oružje čija je proizvodnja ili upotreba zabranjena ili sredstava za njegovu proizvodnju,

kazniće se zatvorom od jedne do pet godina.

(2) Službeno ili odgovorno lice koje naredi ili omogući da pravno lice vrši djelatnosti predviđene u stavu 1 ovog člana,

kazniće se zatvorom od jedne do osam godina.

Protivpravno ubijanje i ranjavanje neprijatelja

Član 434

(1) Ko, kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme rata ili oružanog sukoba, ubije ili rani neprijatelja koji je odložio oružje ili se bezuslovno predao ili nema sredstava za odbranu,

kazniće se zatvorom od jedne do petnaest godina.

(2) Ako je ubistvo iz stava 1 ovog člana izvršeno na podmukao način ili iz niskih pobuda,

učinilac će se kazniti zatvorom najmanje deset godina.

(3) Ako je ubistvo iz stava 1 ovog člana izvršeno na svirep način ili iz koristoljublja ili ako je ubijeno više lica,

učinilac će se kazniti zatvorom najmanje deset godina ili kaznom zatvora od četrdeset godina.

(4) Kaznom iz stava 3 ovog člana kazniće se i ko kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme rata ili oružanog sukoba naredi da u borbi ne smije biti preživjelih pripadnika neprijatelja ili vodi borbu protiv neprijatelja na toj osnovi.

Protivpravno oduzimanje stvari od ubijenih

Član 435

(1) Ko naredi da se protivpravno oduzimaju stvari od ubijenih ili ranjenih na bojištu ili ko vrši takvo oduzimanje,

kazniće se zatvorom od jedne do pet godina.

(2) Ako je djelo iz stava 1 ovog člana učinjeno na svirep način ili ako vrijednost oduzetih stvari prelazi iznos od tri hiljade eura,

učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do osam godina.

(3) Ako vrijednost stvari iz stava 1 ovog člana prelazi iznos od trideset hiljada eura,

učinilac će se kazniti zatvorom od dvije do deset godina.

Povreda parlamentara

Član 436

Ko kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme rata ili oružanog sukoba vrijeđa, zlostavlja ili zadrži parlamentara ili njegovu pratnju ili im spriječi povratak ili na drugi način povrijedi njihovu neprikosновенost ili naredi da se takva djela vrše,

kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

Surovo postupanje s ranjenicima, bolesnicima i ratnim zarobljenicima

Član 437

Ko, kršeći pravila međunarodnog prava, surovo postupa s ranjenicima, bolesnicima ili ratnim zarobljenicima ili onemogućava ili sprječava da koriste prava koja im po tim pravilima pripadaju ili naredi da se takva djela vrše,

kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

Neopravdano odlaganje repatrijacije ratnih zarobljenika

Član 438

Ko, kršeći pravila međunarodnog prava, posle završenog rata ili oružanog sukoba, neopravdano odlaže repatrijaciju ratnih zarobljenika ili civilnih lica ili naredi takvo odlaganje,

kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

Uništavanje kulturnih dobara

Član 439

(1) Ko, kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme rata ili oružanog sukoba, uništava ili koristi u vojne svrhe kulturne ili istorijske spomenike ili druga kulturna dobra ili vjerske objekte ili ustanove ili objekte koji su namijenjeni nauci, umjetnosti, vaspitanju ili humanitarnim ciljevima ili prisvoji pokretno kulturno dobro ili naredi da se takva djela vrše,

kazniće se zatvorom od tri do petnaest godina.

(2) Ako je radnjom iz stava 1 ovog člana uništen objekat koji je kao kulturno dobro pod posebnom zaštitom međunarodnog prava,

učinilac će se kazniti zatvorom od pet do petnaest godina.

Nepreduzimanje mjera za sprječavanje vršenja krivičnih djela protiv čovječnosti i drugih dobara zaštićenih međunarodnim pravom

Član 440

(1) Vojni zapovjednik ili lice koje faktički vrši ovu funkciju ili pretpostavljeno civilno lice, koje znajući da snage kojima komanduje ili koje kontroliše pripremaju ili su započele vršenje krivičnog djela iz čl. 426 do 430, člana 432, čl. 434 do 437 i člana 439 ovog zakonika ne preduzme neophodne mjere koje je mogao i bio dužan da preduzme za sprječavanje izvršenja djela, pa usljed toga dođe do izvršenja tog djela,

kazniće se zatvorom od dvije do deset godina.

(2) Ako je djelo iz stava 1 ovog člana učinjeno iz nehata, učinilac će se kazniti zatvorom do tri godine.

Zloupotreba međunarodnih znakova

Član 441

(1) Ko zloupotrijebi ili neovlašćeno nosi zastavu ili znak Organizacije ujedinjenih nacija ili zastavu ili znak Crvenog krsta ili znake koji njima odgovaraju ili druge međunarodno priznate znake kojima se obilježavaju određeni objekti radi zaštite od vojnih operacija ili naredi da se takva djela vrše,

kazniće se zatvorom do tri godine.

(2) Ko djelo iz stava 1 ovog člana učini u zoni ratnih operacija, kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

Zločin agresije

Član 442

(1) Ko poziva ili podstiče na vršenje akta agresije, kazniće se zatvorom od dvije do dvanaest godina.

(2) Ko naredi vršenje akta agresije ili učestvuje u donošenju odluke da se izvrši akt agresije, kazniće se zatvorom najmanje deset godina ili kaznom zatvora od četrdeset godina.

(3) Ko priprema djelo iz stava 2 ovog člana, kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

Rasna i druga diskriminacija

Član 443

(1) Ko na osnovu razlike u rasi, boji kože, nacionalnosti, etničkom porijeklu ili nekom drugom ličnom svojstvu krši osnovna ljudska prava i slobode zajamčena opšteprihvaćenim pravilima međunarodnog prava i potvrđenim međunarodnim ugovorima od strane Crne Gore,

kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

(2) Kaznom iz stava 1 ovog člana kazniće se ko vrši proganjanje organizacija ili pojedinaca zbog njihovog zalaganja za ravnopravnost ljudi.

(3) Ko širi ideje o superiornosti jedne rase nad drugom ili propagira mržnju ili netrpeljivost po osnovu rase, pola, invaliditeta, seksualne orijentacije, rodnog identiteta ili drugog ličnog svojstva ili podstiče na rasnu ili drugu diskriminaciju,

kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

(4) Ko djelo iz st. 1 do 3 ovog člana vrši zloupotrebom položaja ili ako je usljed tih djela došlo do nereda ili nasilja,

kazniće se za djelo iz st. 1 i 2 ovog člana zatvorom od jedne do osam godina, a za djelo iz stava 3 ovog člana zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

Trgovina ljudima

Član 444

(1) Ko silom ili prijetnjom, dovođenjem u zabludu ili održavanjem u zabludi, zloupotrebom ovlašćenja, povjerenja, odnosa zavisnosti, teških prilika drugog, zadržavanjem ličnih isprava ili davanjem ili primanjem novca ili druge koristi, radi dobijanja saglasnosti od lica koje ima kontrolu nad drugim licem: vrbuje, prevozi, prebacuje, predaje, prodaje, kupuje, posreduje u prodaji, sakriva ili drži drugo lice, a u cilju eksploatacije njegovog rada, prinudnog rada, dovođenja u položaj sluge, ropstva ili ropstvu sličan odnos, vršenja kriminalne djelatnosti, prostitucije ili druge vrste seksualne eksploatacije, prosjačenja, upotrebe u pornografske svrhe, sklapanja nedozvoljenog braka, radi oduzimanja dijela tijela za presađivanje ili radi korišćenja u oružanim sukobima,

kazniće se zatvorom od jedne do deset godina.

(2) Smatra se da je djelo iz stava 1 ovog člana učinjeno prema maloljetnom licu i kada učinilac nije upotrijebio silu, prijetnju ili neki drugi od navedenih načina izvršenja.

(3) Ako je djelo iz stava 1 ovog člana učinjeno prema maloljetnom licu ili je djelo iz stava 1 ovog člana učinjeno od strane službenog lica u obavljanju službene

dužnosti ili je sa umišljajem doveden u opasnost život jednog ili više lica, učinilac će se kazniti zatvorom najmanje tri godine.

(4) Ako je usljed djela iz st. 1 do 3 ovog člana nastupila teška tjelesna povreda nekog lica,

učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do dvanaest godina.

(5) Ako je usljed djela iz st. 1 i 3 ovog člana nastupila smrt jednog ili više lica,

učinilac će se kazniti zatvorom najmanje deset godina.

(6) Ko se bavi vršenjem krivičnog djela iz st. 1 do 3 ovog člana ili je djelo izvršeno na organizovan način od strane više lica,

kazniće se zatvorom najmanje deset godina.

(7) Ko koristi usluge lica za koje zna da je prema njemu učinjeno djelo iz stava 1 ovog člana,

kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

(8) Ako je djelo iz stava 7 ovog člana učinjeno prema maloljetnom licu, učinilac će se kazniti zatvorom od tri do petnaest godina.

(9) Pristanak žrtve prema kojoj je izvršeno djelo iz st. 1 do 3 ovog člana bez uticaja je na postojanje tog krivičnog djela.

Trgovina maloljetnim licima radi usvojenja

Član 445

(1) Ko oduzme maloljetno lice radi njegovog usvojenja protivno važećim propisima ili ko usvoji takvo lice ili posreduje u takvom usvojenju ili ko u tom cilju kupi, proda ili preda drugo lice koje nije navršilo četrnaest godina ili ga prevozi, obezbjeđuje mu smještaj ili ga prikriva,

kazniće se zatvorom od jedne do pet godina.

(2) Ko se bavi vršenjem djelatnosti iz stava 1 ovog člana ili je djelo izvršeno na organizovan način od strane više lica,

kazniće se zatvorom najmanje tri godine.

Zasnivanje ropskog odnosa i prevoz lica u ropskom odnosu

Član 446

(1) Ko, kršeći pravila međunarodnog prava, stavi drugog u ropski ili njemu sličan odnos ili ga drži u takvom odnosu, kupi, proda, preda drugom licu ili posreduje u kupovini, prodaji ili predaji ovakvog lica ili podstiče drugog da proda svoju slobodu ili slobodu lica koje izdržava ili o kojem se stara,

kazniće se zatvorom od jedne do deset godina.

(2) Ko prevozi lica koja se nalaze u ropskom ili njemu sličnom odnosu iz jedne zemlje u drugu,

kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

(3) Ko djelo iz st. 1 i 2 ovog člana učini prema maloljetnom licu,

kazniće se zatvorom od pet do petnaest godina.

Terorizam

Član 447

(1) Ko u namjeri da ozbiljno zastraši građane ili da prinudi Crnu Goru, stranu državu ili međunarodnu organizaciju da što učini ili ne učini, ili da ozbiljno ugrozi ili povrijedi osnovne ustavne, političke, ekonomske ili društvene strukture Crne Gore, strane države ili međunarodne organizacije, učini jedno od sljedećih djela:

1) napad na život, tijelo ili slobodu drugoga,

2) otmicu ili uzimanje talaca,

3) uništenje državnih ili javnih objekata, saobraćajnih sistema, infrastrukture uključujući i informacijske sisteme, nepokretne platforme u epikontinentalnom pojasu, opšteg dobra ili privatne imovine koje može da ugrozi živote ljudi ili da prouzrokuje znatnu štetu za privredu,

4) otmicu vazduhoplova, broda, sredstva javnog prevoza ili prevoza robe koja može da ugrozi život ljudi,

5) izrada, posjedovanje, nabavljanje, prevoz, snabdijevanje ili upotreba oružja, eksploziva, nuklearnog ili radioaktivnog materijala ili uređaja, nuklearnog, biološkog ili hemijskog oružja,

6) istraživanje i razvoj nuklearnog, biološkog ili hemijskog oružja,

7) ispuštanje opasnih materija ili prouzrokovanje požara, eksplozije ili poplave ili preduzimanje druge opšteopasne radnje koja može da ugrozi život ljudi,

8) ometanje ili obustava snabdijevanja vodom, električnom energijom ili drugim energentom koje može da ugrozi život ljudi,

kazniće se zatvorom najmanje pet godina.

(2) Ko prijeti izvršenjem krivičnog djela iz stava 1 ovoga člana,

kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

(3) Ako je usljed djela iz stava 1 ovog člana nastupila smrt jednog ili više lica ili su prouzrokovana velika razaranja,

učinilac će se kazniti zatvorom najmanje deset godina.

(4) Ako je pri izvršenju djela iz stava 1 ovog člana učinilac sa umišljajem lišio života jedno ili više lica,

kazniće se zatvorom najmanje dvanaest godina ili zatvorom od četrdeset godina.

Javno pozivanje na izvršenje terorističkih djela

Član 447a

Ko javno poziva ili na drugi način podstiče na vršenje krivičnog djela iz člana 447 ovog zakonika, kazniće se zatvorom od jedne do deset godina.

Vrbovanje i obučavanje za vršenje terorističkih djela

Član 447b

(1) Ko u namjeri izvršenja djela iz člana 447 ovog zakonika, vrbuje drugog da izvrši ili učestvuje u izvršenju tog djela ili da se pridruži grupi ljudi ili kriminalnom udruženju ili kriminalnoj organizaciji radi učestvovanja u izvršenju tog krivičnog djela,

kazniće se zatvorom od jedne do deset godina.

(2) Kaznom iz stava 1 ovoga člana kazniće se i ko u namjeri izvršenja krivičnog djela iz člana 447 ovog zakonika, daje uputstva o izradi i korišćenju eksplozivnih naprava, vatrenog ili drugog oružja ili štetnih ili opasnih materija ili obučava drugog za izvršenje ili učestvovanje u izvršenju tog krivičnog djela.

Upotreba smrtonosne naprave

Član 447c

(1) Ko u namjeri da drugog liši života, nanese tešku tjelesnu povredu ili uništi ili znatno ošteti državni ili javni objekat, sistem javnog saobraćaja ili drugi objekat koji ima veći značaj za bezbjednost ili snabdijevanje građana ili za privredu ili za funkcionisanje javnih službi napravi, prenese, drži, da drugom, postavi ili aktivira smrtonosnu napravu (eksploziv, hemijska sredstva, biološka sredstva ili otrove ili radioaktivni materijal) na javnom mjestu ili u objektu ili pored tog objekta,

kazniće se zatvorom od jedne do osam godina.

(2) Ako je prilikom izvršenja djela iz stava 1 ovoga člana učinilac sa umišljajem nanio nekom licu tešku tjelesnu povredu ili je uništio ili znatno oštetio neki objekat, kazniće se zatvorom od pet do petnaest godina.

(3) Ako je prilikom izvršenja djela iz stava 1 ovoga člana učinilac sa umišljajem lišio života jedno ili više lica,

kazniće se zatvorom najmanje deset godina ili zatvorom od četrdeset godina.

Uništenje i oštećenje nuklearnog objekta

Član 447d

(1) Ko u namjeri da drugog liši života, nanese tešku tjelesnu povredu, ugrozi životnu sredinu ili nanese znatnu imovinsku štetu, uništi ili ošteti nuklearni objekat na način na koji oslobađa ili postoji mogućnost da oslobodi radioaktivni materijal, kazniće se zatvorom od dvije do deset godina.

(2) Ako je prilikom izvršenja djela iz stava 1 ovog člana učinilac sa umišljajem nanio nekom licu tešku tjelesnu povredu ili je uništio ili znatno ošteti nuklearni objekat,

kazniće se zatvorom od pet do petnaest godina.

(3) Ako je prilikom izvršenja djela iz stava 1 ovog člana učinilac sa umišljajem lišio života jedno ili više lica,

kazniće se zatvorom najmanje deset godina ili zatvorom od četrdeset godina.

Ugrožavanje lica pod međunarodnom zaštitom

Član 448

(1) Ko prema licu pod međunarodnopravnom zaštitom izvrši otmicu ili neko drugo nasilje,

kazniće se zatvorom od dvije do dvanaest godina.

(2) Ko napadne službene prostorije, privatan stan ili prevozno sredstvo lica pod međunarodnopravnom zaštitom, na način koji ugrožava njegovu sigurnost i ličnu slobodu,

kazniće se zatvorom od jedne do osam godina.

(3) Ako je usljed djela iz st. 1 i 2 ovog člana nastupila smrt jednog ili više lica, učinilac će se kazniti zatvorom od pet do petnaest godina.

(4) Ako je prilikom izvršenja djela iz st. 1 i 2 ovog člana učinilac neko lice sa umišljajem lišio života,

kazniće se zatvorom najmanje deset godina ili zatvorom od četrdeset godina.

(5) Ko ugrozi sigurnost lica iz stava 1 ovog člana ozbiljnom prijetnjom da će napasti njega, njegove službene prostorije, privatan stan ili prevozno sredstvo,

kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

Finansiranje terorizma

Član 449

(1) Ko na bilo koji način obezbjeđuje ili prikuplja sredstva čija je namjena

da se u cjelosti ili djelimično koriste za finansiranje vršenja krivičnih djela iz čl. 447, 447a, 447b, 447c, 447d i 448 ovog zakonika ili za finansiranje organizacija koje za cilj imaju vršenje tih djela ili pripadnika tih organizacija ili pojedinca koji za cilj ima vršenje tih djela,

kazniće se zatvorom od jedne do deset godina.

(2) Sredstvima iz stava 1 ovog člana smatraju se sva sredstva, materijalna ili nematerijalna, pokretna ili nepokretna, bez obzira na način sticanja i formu dokumenta ili isprave, uključujući elektronsku ili digitalnu, kojima se dokazuje svojina ili interes u odnosu na ta sredstva, uključujući bankarske kredite, putne čekove, novčane naloge, hartije od vrijednosti, akreditive i druga sredstva."

(3) Sredstva iz stava 1 ovog člana oduzeće se.

Terorističko udruživanje

Član 449a

(1) Ako se dva ili više lica udruže na duže vrijeme radi vršenja krivičnih djela iz čl. 447, 447a, 447b, 447c, 447d, 448 i 449 ovog zakonika,

kazniće se kaznom propisanom za djelo za čije vršenje je udruženje organizovano.

(2) Učinioc djela iz stava 1 ovog člana koji otkrivanjem udruženja ili na drugi način spriječi izvršenje krivičnih djela iz stava 1 ovog člana, ili koji doprinese njegovom otkrivanju,

kazniće se zatvorom do tri godine, a može se i osloboditi od kazne.

Učestvovanje u stranim oružanim formacijama

Član 449b

(1) Ko protivno zakonu, drugim propisima ili pravilima međunarodnog prava vrbuje, regrutuje, priprema, organizuje, rukovodi, prevozi ili organizuje prevoz ili obučava pojedinca ili grupu ljudi u namjeri njihovog pridruživanja ili učestvovanja u stranim oružanim formacijama koje djeluju izvan Crne Gore,

kazniće se zatvorom od dvije do deset godina.

(2) Ko protivno zakonu, drugim propisima ili pravilima međunarodnog prava otpuše radi pridruživanja ili učestvovanja, pridruži se ili učestvuje u stranoj oružanoj formaciji koja djeluje izvan Crne Gore, pojedinačno ili u organizovanim grupama,

kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

(3) Ko neposredno ili preko trećeg lica nudi, daje, obezbjeđuje, traži, prikuplja ili prikriva finansijska sredstva, fondove, materijalna sredstva ili opremu koja je u

cjelini ili djelimično namijenjena za izvršenje djela iz st. 1 i 2 ovog člana, kazniće se zatvorom od jedne do osam godina.

(4) Ko javno poziva druge na izvršenje djela iz st. 1, 2 i 3 ovog člana, kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

(5) Lice iz st. 1 do 4 ovog člana, koje otkrivanjem pojedinca ili grupe spriječi izvršenje krivičnog djela,

kazniće se zatvorom od šest mjeseci do tri godine, a može se i osloboditi od kazne.

(6) Stranom oružanom formacijom, u smislu ovog člana, smatra se teroristička organizacija, strana vojska ili policija, strana paravojna formacija ili parapolicijska formacija osnovana protivno zakonu, dragim propisima ili pravilima međunarodnog prava.

GLAVA TRIDESET ŠESTA

KRIVIČNA DJELA PROTIV VOJSKE CRNE GORE

Izbjegavanje vojne obaveze

Član 450

(1) Ko se, bez opravdanog razloga, za vrijeme ratnog ili vanrednog stanja ne odazove pozivu za izvršenje vojne obaveze, obaveze služenja vojnog roka ili obaveze lica u rezervnom sastavu ili izbjegava prijem poziva za izvršenje te obaveze, kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

(2) Ko se krije da bi izbjegao vojnu obavezu iz stava 1 ovog člana, kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

(3) Ko napusti zemlju ili ostane u inostranstvu da bi izbjegao izvršenje vojne obaveze iz stava 1 ovog člana,

kazniće se zatvorom od jedne do osam godina.

(4) Ko poziva ili podstiče više lica na izvršenje djela iz st. 1 do 3 ovog člana, kazniće se za djelo iz stava 1 zatvorom do tri godine, a za djelo iz st. 2 i 3 zatvorom od dvije do dvanaest godina.

(5) Učinitelj djela iz st. 1 do 3 ovog člana koji se dobrovoljno prijavi nadležnom državnom organu može se osloboditi od kazne.

Izbjegavanje popisa i pregleda

Član 451

(1) Ko se protivno zakonom utvrđenoj obavezi, bez opravdanog razloga, ne odazove pozivu nadležnog organa za popis ili pregled ili se protivi popisu ili pregledu ljudstva ili materijalnih sredstava potrebnih za odbranu zemlje ili ko pri ovakvom popisu ili pregledu da netačne podatke,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

Neizvršavanje radne obaveze

Član 452

Ko protivno zakonom utvrđenoj obavezi, bez opravdanog razloga, za vrijeme ratnog ili vanrednog stanja, ne izvrši radnu obavezu,

kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

Izbjegavanje vojne službe onesposobljenjem i obmanom

Član 453

Briše se ("Sl.list CG", br. 25/10)

Protivpravno oslobođenje od vojne službe

Član 454

Briše se ("Sl.list CG", br. 25/10)

Samovoljno odsustvovanje i bjekstvo iz Vojske Crne Gore

Član 455

- (1) Vojno lice koje se krije da bi izbjeglo službu u Vojsci ili napusti zemlju ili ostane u inostranstvu da bi izbjeglo službu u Vojsci, kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.
- (2) Vojno lice koje samovoljno napusti svoju jedinicu ili službu u Vojsci za vrijeme povećanog stepena borbene gotovosti jedinice, kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine.
- (3) Učiniac djela iz st. 1 i 2 ovog člana koji se dobrovoljno javi nadležnom državnom organu radi vršenja službe u Vojsci može se blaže kazniti.

Neizvršenje i odbijanje izvršenja naređenja

Član 456

- (1) Vojno lice koje ne izvrši ili odbije da izvrši naređenje pretpostavljenog u vezi sa službom, pa usljed toga nastupe teže štetne posljedice za službu ili je služba bila teže ugrožena, kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine.
- (2) Ako su usljed djela iz stava 1 ovog člana nastupile teške posljedice za vojnu službu ili se naređenje odnosi na prijem ili upotrebu oružja, učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do osam godina.
- (3) Ako je djelo iz st. 1 i 2 ovog člana učinjeno iz nehata, učinilac će se kazniti za djelo iz stava 1 novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine, a za djelo iz stava 2 zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

Protivljenje pretpostavljenom

Član 457

(1) Vojno lice koje se zajedno sa drugim vojnim licima usprotivi naređenju pretpostavljenog u vezi sa službom u Vojsci i neće da ga izvrši ili odbije da vrši svoju dužnost,

kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

(2) Ako je djelo iz stava 1 ovog člana izvršeno organizovano, učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do pet godina.

(3) Ako je djelo iz st. 1 i 2 ovog člana izvršeno upotrebom oružja, učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do osam godina.

(4) Vojno lice koje pri izvršenju djela iz st. 1 do 3 ovog člana liši života drugog iz nehata,

kazniće se zatvorom od dvije do deset godina.

(5) Organizator i kolovođa djela iz stava 2 ovog člana, kazniće se zatvorom od dvije do deset godina.

(6) - **brisan** -

(7) Vojni starješina koji, u okviru svoje nadležnosti, u slučaju djela iz st. 1 do 4 ovog člana ne preduzme propisane, naređene ili očigledno potrebne mjere da se uspostavi red,

kazniće se zatvorom od jedne do pet godina.

Protivljenje vojnom licu koje vrši posebnu vojnu službu

Član 458

Ko se protivi vojnom licu koje vrši stražarsku, prijavnu, patrolnu, dežurnu, čuvarsku ili drugu sličnu službu ili ne posluša njegov poziv ili ne izvrši ili odbije da izvrši njegovo naređenje, pa usljed toga nastupe teže štetne posljedice za službu ili je služba bila teže ugrožena,

kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

Prinuda prema vojnom licu u vršenju službene dužnosti

Član 459

Ko silom ili prijetnjom da će neposredno upotrijebiti silu spriječi vojno lice u vršenju službene dužnosti ili ga na isti način prinudi da postupi protivno službenoj dužnosti, pa usljed toga nastupe teške posljedice za službu u Vojsci,

kazniće se zatvorom od jedne do osam godina.

Napad na vojno lice u vršenju službe u Vojsci

Član 460

- (1) Ko napadne ili prijeti da će napasti vojno lice koje vrši službu u Vojsci, kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine.
- (2) Ako je pri izvršenju djela iz stava 1 ovog člana učinilac nanio vojnom licu laku tjelesnu povredu ili prijeti upotrebom oružja, kazniće se zatvorom od tri mjeseca do pet godina.
- (3) Ako je pri izvršenju djela iz stava 1 ovog člana učinilac nanio vojnom licu tešku tjelesnu povredu ili je izazvao teške posljedice za službu iz nehata, kazniće se zatvorom od jedne do osam godina.
- (4) Ako je pri izvršenju djela iz stava 1 ovog člana učinilac lišio života vojno lice iz nehata, kazniće se zatvorom od dvije do deset godina.

Oslobođenje od kazne za djela iz čl. 456 do 460

Član 461

Ako je učinilac djela iz čl. 456 i 457 stav 1, 458 i 459 st. 1 i 2 i 460 st. 1 i 2 ovog zakonika bio izazvan nezakonitim i grubim postupanjem vojnog lica može se osloboditi od kazne.

Zlostavljanje potčinjenog i nižeg

Član 462

- (1) Vojni starješina koji u službi ili u vezi sa službom zlostavlja potčinjenog ili nižeg ili sa njima postupa na način kojim se vrijeđa ljudsko dostojanstvo, kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine.
- (2) Ako je djelo iz stava 1 ovog člana izvršeno prema više lica, učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do pet godina.

Povređa posebne službe u Vojsci

Član 463

- (1) Vojno lice koje postupi protivno propisima o stražarskoj, prijavnoj, patrolnoj, dežurnoj, čuvarskoj ili drugoj sličnoj službi i time prouzrokuje opasnost po život ljudi ili imovine koja prelazi iznos od četrdeset hiljada eura ili su nastupile druge teške posljedice,

kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

(2) Ako je usljed djela iz stava 1 ovog člana nastupila teška tjelesna povreda ili imovinska šteta koja prelazi iznos od četrdeset hiljada eura, učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do osam godina

(3) Ako je usljed djela iz stava 1 ovog člana nastupila smrt jednog ili više lica, učinilac će se kazniti zatvorom od dvije do dvanaest godina.

(4) Ako su djela iz st. 1 do 3 ovog člana učinjena iz nehata, učinilac će se kazniti za djelo iz stava 1 novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine, za djelo iz stava 2 zatvorom do tri godine, za djelo iz stava 3 zatvorom od jedne do osam godina.

Povreda obezbjeđenja državne granice

Član 464

(1) Službeno lice koje vršeći službu na granici postupi protivno propisima o čuvanju državne granice, pa usljed toga nastupe teže štetne posljedice ili je služba bila teže ugrožena,

kazniće se zatvorom od tri mjeseca do pet godina.

(2) Ako je djelo iz stava 1 ovog člana izvršeno za vrijeme ratnog ili vanrednog stanja ili dok postoje druge naročite okolnosti ili je usljed djela nastupila teška tjelesna povreda ili imovinska šteta preko četrdeset hiljada eura ili su nastupile druge teške posljedice,

učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do osam godina.

(3) Ako je usljed djela iz stava 1 ovog člana nastupila smrt jednog ili više lica, učinilac će se kazniti zatvorom od dvije do dvanaest godina.

(4) Ako je djelo iz stava 1 ovog člana učinjeno iz nehata, učinilac će se kazniti novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

(5) Ako je usljed djela iz stava 4 ovog člana nastupila posljedica iz stava 2 ovog člana,

učinilac će se kazniti zatvorom od tri mjeseca do tri godine, a ako je nastupila posljedica iz stava 3 ovog člana,

učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do osam godina.

Neistinito službeno izvještavanje

Član 465

(1) Vojno lice koje pretpostavljenom starješini, usmeno ili pisano, u službenom izvještaju iznese neistinite podatke od značaja za službu ili prećuti neku važnu činjenicu ili proslijedi takav izvještaj iako zna da su podaci u njemu neistiniti, pa usljed toga nastupe teže štetne posljedice za službu ili je služba bila teže ugrožena,

kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

(2) Ako je djelo iz stava 1 ovog člana izvršeno podnošenjem izvještaja od naročite važnosti ili su nastupile teške posljedice,

učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do osam godina.

(3) Ako je djelo iz st. 1 i 2 ovog člana učinjeno iz nehata,

učinilac će se kazniti za djelo iz stava 1 novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine, a za djelo iz stava 2 zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

Nepreduzimanje mjera za obezbjeđenje vojne jedinice

Član 466

(1) Vojni starješina koji u okviru svoje nadležnosti propusti da preduzme propisane, naređene ili druge očigledno potrebne mjere za obezbjeđenje jedinice, čuvanje života i zdravlja ljudi koji su mu povjereni, za osiguranje i održavanje u ispravnom stanju objekata, predmeta i sredstava koji službe borbenoj gotovosti i za uredno snabdijevanje hranom ili vojnom opremom ili da se na vrijeme i uredno izvrše osiguravajući radovi ili obezbjeđenje objekata koji su mu povjereni, pa time dovede u opasnost život ljudi ili teško ugrozi zdravlje ljudi ili imovinu koja prelazi iznos od četrdeset hiljada eura,

kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

(2) Ako je usljed djela iz stava 1 ovog člana nastupila teška tjelesna povreda ili imovinska šteta velikih razmjera ili su nastupile druge teške posljedice,

učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do osam godina.

(3) Ako je usljed djela iz stava 1 ovog člana nastupila smrt jednog ili više lica, učinilac će se kazniti zatvorom od dvije do dvanaest godina.

(4) Ako je djelo iz stava 1 ovog člana učinjeno iz nehata,

učinilac će se kazniti novčanom kaznom ili zatvorom do dvije godine.

(5) Ako je usljed djela iz stava 4 ovog člana nastupila posljedica iz stava 2 ovog člana,

učinilac će se kazniti zatvorom od tri mjeseca do tri godine, a ako je nastupila posljedica iz stava 3 ovog člana,

učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do osam godina.

Nesavjesna izrada i preuzimanje naoružanja i druge vojne opreme

Član 467

(1) Vojno ili drugo lice kojem je u privrednom društvu ili drugom pravnom licu koje radi za potrebe odbrane, povjereno rukovođenje proizvodnim ili drugim tehnološkim procesom ili nadzor nad njima, koje nesavjesno vrši službu ili obavezu

koja mu je povjerena, pa usljed toga oružje, municija ili druga vojna oprema ne bude izrađena na vrijeme ili ne odgovaraju određenom kvalitetu,

kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

(2) Kaznom iz stava 1 ovog člana kazniće se i vojno ili drugo lice koje nesavjesno vršeći službu primi predmete naoružanja ili drugu vojnu opremu koji ne odgovaraju uslovima ili ugovoru.

(3) Ako su usljed djela iz st. 1 i 2 ovog člana nastupile teške posljedice, učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do osam godina.

(4) Ako su djela iz st. 1 i 2 ovog člana učinjena iz nehata, učinilac će se kazniti novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

(5) Ako je usljed djela iz stava 4 ovog člana nastupila posljedica iz stava 3 ovog člana,

učinilac će se kazniti zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

Nepropisno staranje o povjerenom oružju

Član 468

(1) Ko nepropisno drži, čuva ili rukuje povjerenim oružjem, municijom ili eksplozivom koji pripadaju vojnoj jedinici ili vojnoj ustanovi, pa time prouzrokuje njihovo oštećenje u većoj mjeri, uništenje ili nestanak,

kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

(2) Rukovalac skladišta oružja, municije, eksploziva i drugih borbenih sredstava koji ne preduzme mjere za njihovo obezbjeđenje ili održavanje, pa usljed toga nastupi oštećenje u većoj mjeri, uništenje ili nestanak tih borbenih sredstava,

kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

(3) Ako je usljed djela iz stava 2 ovog člana nastupila imovinska šteta velikih razmjera,

učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do osam godina.

(4) Ako je djelo iz st. 1 i 2 ovog člana učinjeno iz nehata, učinilac će se kazniti novčanom kaznom ili zatvorom do dvije godine.

(5) Ako je usljed djela iz stava 4 ovog člana nastupila posljedica iz stava 3 ovog člana,

učinilac će se kazniti zatvorom od tri mjeseca do pet godina.

Protivpravno raspolaganje povjerenim oružjem

Član 469

Ko prisvoji, otuđi, založi, preda drugom na korišćenje, ošteti ili uništi oružje, municiju ili eksploziv koji su mu dati na upotrebu i službe potrebama odbrane,

kazniće se zatvorom od tri mjeseca do pet godina.

Krađa oružja i dijela borbenog sredstva

Član 470

(1) Ko ukrade oružje, municiju, eksploziv, borbeno sredstvo ili dio borbenog sredstva koji služe potrebama odbrane,

kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

(2) Ako vrijednost stvari iz stava 1 ovog člana prelazi iznos od tri hiljade eura ili ako je krađa učinjena obijanjem ili provaljivanjem zatvorenih zgrada, soba, kasa, ormana ili drugih zatvorenih prostorija ili od strane više lica koja su se udružila za vršenje krađe ili na naročito opasan ili drzak način ili od strane lica koje je pri sebi imalo kakvo oružje ili opasno oruđe radi napada ili odbrane ili za vrijeme požara, poplave, zemljotresa ili drugog udesa,

učinilac će se kazniti zatvorom od dvije do deset godina.

(3) Ako vrijednost stvari iz stava 1 ovog člana prelazi iznos od trideset hiljada eura,

učinilac će se kazniti zatvorom od dvije do dvanaest godina.

Odavanje vojne tajne

Član 471

Briše se ("Sl.list CG", br. 25/10)

Neovlašćen pristup vojnom objektu

Član 472

Briše se ("Sl.list CG", br. 25/10)

Kažnjavanje za krivična djela koja su izvršena za vrijeme ratnog stanja, oružanog sukoba i vanrednog stanja

Član 473

(1) Za krivično djelo iz čl. 450 stav 1, 455 st. 1 i 2, 456 st. 1 i 3, 457 st. 1 i 7, 458, 459, 460 st. 1 i 2, 462 stav 1, 463 st. 1 i 4, 465, 466 st. 1 i 4, 467 st. 1, 2 i 5, 468 st. 1, 2, 4 i 5, 469 i 470 stav 1 ovog zakonika, ako je izvršeno za vrijeme ratnog stanja, oružanog sukoba ili vanrednog stanja,

učinilac će se kazniti zatvorom od dvije do deset godina.

(2) Za krivično djelo iz čl. 450 st. 2 do 4, 455 stav 2, 456 stav 2, 460 st. 3 i 4, 462 stav 2, 463 stav 2, 466 st. 2 i 5, 467 stav 3, 468 stav 3, 470 st. 2 i 3 ovog zakonika, ako je izvršeno za vrijeme ratnog stanja, oružanog sukoba ili vanrednog stanja,

učinilac će se kazniti zatvorom od tri do petnaest godina.

(3) Za krivično djelo iz čl. 463 stav 3 i 466 stav 3 ovog zakonika, ako je izvršeno za vrijeme ratnog stanja, oružanog sukoba ili vanrednog stanja, učinilac će se kazniti zatvorom najmanje deset godina.

Neispunjavanje dužnosti pri sprovođenju mobilizacije Vojske

Član 474

(1) Vojno ili službeno lice koje pri sprovođenju mobilizacije Vojske za vrijeme ratnog stanja, oružanog sukoba ili vanrednog stanja, protivno svojoj dužnosti, ne obezbijedi prihvata, raspored i smještaj mobilisanog ljudstva, prevoznih i drugih sredstava ili ne obezbijedi snabdijevanje mobilisanih ljudi i stoke ili u vezi sa mobilizacijom ne izvrši kakvu drugu dužnost, usljed čega su nastupile ili su mogle da nastupe štetne posljedice,

kazniće se zatvorom od jedne do pet godina.

(2) Ako su usljed djela iz stava 1 ovog člana nastupile teške posljedice, učinilac će se kazniti zatvorom najmanje deset godina.

(3) Ako je djelo iz stava 1 ovog člana učinjeno iz nehata, učinilac će se kazniti zatvorom do tri godine.

(4) Ako je usljed djela iz stava 3 ovog člana nastupila teška posljedica, učinilac će se kazniti zatvorom od tri mjeseca do pet godina.

Podrivanje vojne i odbrambene moći

Član 475

(1) Ko uništi, učini neupotrebljivim ili omogući da pređu u ruke neprijatelja odbrambena postrojenja, odbrambeni objekti, položaj, naoružanje i druga vojna i odbrambena sredstva, brod ili vazduhoplov ili preda jedinicu neprijatelju bez borbe ili prije nego što su iscrpljena sva sredstva za odbranu ili na drugi način omete ili dovede u opasnost vojne ili odbrambene mjere,

kazniće se zatvorom od tri do petnaest godina.

(2) Ko učini djelo iz stava 1 ovog člana u namjeri da pomogne neprijatelju, kazniće se zatvorom od pet do petnaest godina.

(3) Ko priprema izvršenje djela iz st. 1 i 2 ovog člana,

kazniće se zatvorom od jedne do šest godina.

(4) Ako su djela iz stava 1 ovog člana učinjena iz nehata, učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do osam godina.

(5) Ako je djelo iz st. 1 i 2 ovog člana imalo za posljedicu smrt jednog ili više lica ili je izazvalo opasnost za život ljudi ili je praćeno teškim nasiljima ili velikim razaranjima ili je dovelo do ugrožavanja bezbjednosti, ekonomske ili vojne snage zemlje,

učinilac će se kazniti zatvorom najmanje deset godina.

Sprječavanje borbe protiv neprijatelja

Član 476

(1) Ko za vrijeme rata ili oružanog sukoba sprječava građane Crne Gore ili građane njenih saveznika da vode borbu protiv neprijatelja, kazniće se zatvorom od pet do petnaest godina.

(2) Ko za vrijeme rata ili oružanog sukoba propagandom ili na drugi način odvrća građane Crne Gore ili građane njenih saveznika da vode borbu protiv neprijatelja,

kazniće se zatvorom od jedne do osam godina.

Prelazak i predaja neprijatelju

Član 477

(1) Vojno lice koje za vrijeme rata ili oružanog sukoba pređe u redove neprijateljske vojske,

kazniće se zatvorom najmanje deset godina ili kaznom zatvora od četrdeset godina.

(2) Vojno lice koje se za vrijeme rata ili oružanog sukoba preda neprijatelju prije nego što je isprljelo sve mogućnosti odbrane,

kazniće se zatvorom od dvije do deset godina.

Služba u neprijateljskoj vojsci

Član 478

(1) Građanin Crne Gore koji za vrijeme rata ili oružanog sukoba služi neprijateljskoj vojsci ili drugim neprijateljskim oružanim formacijama ili učestvuje u ratu ili oružanom sukobu kao borac protiv Crne Gore i njenih saveznika,

kazniće se zatvorom od tri do petnaest godina.

(2) Ko vrbuje građane Crne Gore za službu u neprijateljskoj vojsci ili drugim neprijateljskim oružanim formacijama ili za učestvovanje u ratu ili oružanom sukobu protiv Crne Gore ili njenih saveznika,
kazniće se zatvorom od pet do petnaest godina.

Pomaganje neprijatelju

Član 479

(1) Građanin Crne Gore koji za vrijeme rata ili oružanog sukoba pomaže neprijatelju u sprovođenju rekvizicije, oduzimanju hrane ili drugih dobara ili u sprovođenju kakvih prinudnih mjera prema stanovništvu,

kazniće se zatvorom od dvije do deset godina.

(2) Kaznom iz stava 1 ovog člana kazniće se i građanin Crne Gore koji za vrijeme rata politički ili privredno saraduje sa neprijateljem.

(3) Ako je djelo iz st. 1 i 2 ovog člana imalo za posljedicu smrt jednog ili više lica ili je izazvalo opasnost za život ljudi ili je praćeno teškim nasiljima ili velikim razaranjima ili je dovelo do ugrožavanja bezbjednosti ekonomske ili vojne snage zemlje,

učinilac će se kazniti zatvorom najmanje deset godina.

Neispunjenje i napuštanje dužnosti za vrijeme borbe

Član 480

(1) Vojno lice koje za vrijeme borbe ili neposredno pred borbu ne izvrši svoju dužnost pa usljed toga nastupe štetne posljedice za vojnu jedinicu ili za borbenu situaciju,

kazniće se zatvorom od dvije do deset godina.

(2) Kaznom iz stava 1 ovog člana kazniće se i vojno lice koje za vrijeme borbe ili neposredno pred borbu samovoljno ili na prevaran način napusti svoju dužnost.

(3) Ako su usljed djela iz st. 1 i 2 ovog člana nastupile teške posljedice, učinilac će se kazniti zatvorom najmanje deset godina.

Napuštanje položaja protivno naređenju

Član 481

(1) Vojni starješina koji protivno naređenju napusti položaj sa jedinicom koja mu je povjerena, prije nego što je iscrpio sve mogućnosti odbrane,
kazniće se zatvorom od dvije do dvanaest godina.

(2) Ako su usljed djela iz stava 1 ovog člana nastupile teške posljedice, učinilac će se kazniti zatvorom najmanje deset godina.

Napuštanje oštećenog broda i vazduhoplova prije vremena

Član 482

(1) Komandant ratnog broda koji za vrijeme rata ili oružanog sukoba napusti oštećeni brod prije nego što je izvršio svoju dužnost po propisima o brodskoj službi, kazniće se zatvorom od dvije do deset godina.

(2) Član posade ratnog broda koji za vrijeme rata ili oružanog sukoba napusti oštećeni brod prije nego što je komandant broda izdao naređenje za napuštanje ili član posade vojnog vazduhoplova koji za vrijeme rata ili oružanog sukoba napusti oštećeni vojni vazduhoplov prije nego što je izvršio svoju dužnost po propisima o letenju i korišćenju vazduhoplova,

kazniće se zatvorom od jedne do osam godina.

(3) Ako su usljed djela iz st. 1 i 2 ovog člana nastupile teške posljedice, učinilac će se za djelo iz stava 1 ovog člana kazniti zatvorom najmanje deset godina, a za djelo iz stava 2 ovog člana zatvorom od dvije do deset godina.

Slabljenje borbenog morala

Član 483

(1) Ko neposredno pred borbu ili u toku borbe izazivanjem nezadovoljstva među vojnim licima, širenjem uznemiravajućih vijesti, bježanjem, bacanjem oružja ili municije, izazivanjem ili širenjem straha ili na drugi način slabi borbeni moral u jedinici ili nanosi štetu borbenoj situaciji,

kazniće se zatvorom od dvije do dvanaest godina.

(2) Vojni starješina koji ne preduzme potrebne mjere prema potčinjenom ili mlađem koji za vrijeme borbe ili neposredno pred borbu širi strah među vojnicima ili na drugi način slabi borbeni moral jedinice ili nanosi štetu borbenoj situaciji,

kazniće se zatvorom od jedne do osam godina.

(3) Ako su usljed djela iz st. 1 i 2 ovog člana nastupile teške posljedice, učinilac će se kazniti zatvorom najmanje deset godina.

Neovlašćen pristup vojnom objektu

Član 483a

(1) Ko neovlašćeno uđe u vojni objekat ili pravi skice ili crteže vojnih

objekata ili borbenih sredstava ili ih fotografiše ili na drugi način snima, ili objavi snimke iako zna da je to zabranjeno,

kazniće se zatvorom do tri godine.

(2) Ako je djelo iz stava 1 ovog člana izvršeno za vrijeme ratnog stanja, oružanog sukoba ili vanrednog stanja,

učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do osam godina.

Neizvještavanje vojnih organa

Član 484

(1) Vojno lice koje za vrijeme ratnog stanja, oružanog sukoba ili vanrednog stanja ne izvijesti pretpostavljenog, višeg ili vojnu komandu o događaju koji očigledno zahtijeva neodložno preduzimanje vojnih mjera,

kazniće se zatvorom do tri godine.

(2) Ako su usljed djela iz stava 1 ovog člana nastupile teške posljedice, učinilac će se kazniti zatvorom od dvije do deset godina.

Krivično djelo izvršeno po naređenju pretpostavljenog

Član 485

Neće se kazniti potčinjeni ako učini krivično djelo po naređenju pretpostavljenog koje se tiče službene dužnosti, osim ako se naređenje odnosilo na izvršenje krivičnog djela za koje se može izreći kazna preko pet godina zatvora, a potčinjeni je znao da izvršenje naređenja predstavlja krivično djelo.

GLAVA TRIDESET SEDMA

PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 486

Ako je, do dana stupanja na snagu ovog zakonika, prema maloljetniku izrečena vaspitna mjera pojačanog nadzora u drugoj porodici, sud koji je u prvom stepenu sudio maloljetniku tu će mjeru zamijeniti drugom za koju postoje zakonski uslovi, ali koja ne smije, ni po vrsti ni po trajanju, biti teža od izrečene mjere.

Član 487

Danom početka primjene ovog zakonika prestaju da važe sve krivičnopravne odredbe sadržane u drugim zakonima koje su u suprotnosti sa ovim zakonikom.

Član 488

Ovaj zakonik stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Republike Crne Gore", a primjenjivaće se nakon tri mjeseca od dana stupanja na snagu.

Zakonik o krivičnom postupku

"Službeni list CG", br. 57/09, 49/10, 47/14, 2/15, i 35/15

Dio prvi

OPŠTE ODREDBE

Glava I

OSNOVNA PRAVILA

Predmet i cilj zakonika

Član 1

Ovim zakonikom utvrđuju se pravila sa ciljem da se omogući pravično vođenje krivičnog postupka i da niko nevin ne bude osuđen, a da se učiniocu krivičnog djela izrekne krivična sankcija pod uslovima propisanim Krivičnim zakonikom i na osnovu zakonito sprovedenog postupka.

Načelo zakonitosti

Član 2

(1) Krivičnu sankciju učiniocu krivičnog djela može izreći samo nadležni sud u postupku koji je pokrenut i sproveden po ovom zakoniku.

(2) Prije pravosnažne odluke suda, okrivljeni može biti ograničen u svojoj slobodi i drugim pravima samo pod uslovima propisanim ovim zakonikom.

Pretpostavka nevinosti i in dubio pro reo

Član 3

(1) Svako se smatra nevinim dok se njegova krivica za krivično djelo ne utvrdi pravosnažnom odlukom suda.

(2) Državni organi, mediji, udruženja građana, javne ličnosti i druga lica dužni su da se pridržavaju pravila iz stava 1 ovog člana i da svojim javnim izjavama o krivičnom postupku koji je u toku ne vrijeđaju druga pravila postupka, prava okrivljenog i oštećenog i načelo sudske nezavisnosti.

(3) Ako i nakon pribavljanja svih raspoloživih dokaza i njihovog izvođenja u krivičnom postupku, ostane samo sumnja u odnosu na postojanje nekog bitnog obilježja krivičnog djela ili u pogledu činjenica od kojih zavisi primjena neke

odredbe Krivičnog ili ovog zakonika, sud će donijeti odluku koja je povoljnija za okrivljenog.

Prava osumnjičenog, odnosno okrivljenog

Član 4

(1) Osumnjičeni na prvom saslušanju mora biti obaviješten o krivičnom djelu za koje se tereti i osnovima sumnje protiv njega.

(2) Okrivljenom se mora omogućiti da se izjasni o svim činjenicama i dokazima koji ga terete i iznese sve činjenice i dokaze koji mu idu u korist.

(3) Osumnjičeni prilikom prvog saslušanja, odnosno okrivljeni mora biti upoznat da ne mora da daje nikakve izjave niti da odgovara na postavljena pitanja, a da sve što izjavi može biti upotrijebljeno kao dokaz.

Prava lica lišenog slobode

Član 5

(1) Lice lišeno slobode od strane nadležnog državnog organa mora biti odmah obaviješteno, na svom jeziku ili na jeziku koji razumije, o razlozima lišenja slobode i istovremeno upoznato da nije dužno ništa da izjavi, da ima pravo da uzme branioca koga sam izabere, da zahtijeva da se o lišenju slobode obavijesti lice koje sam odredi, kao i diplomatsko konzularni predstavnik države čiji je državljanin, odnosno predstavnik odgovarajuće međunarodne organizacije ako se radi o licu bez državljanstva ili izbjeglici.

(2) Lice koje je lišeno slobode, bez odluke suda, mora odmah biti sprovedeno nadležnom državnom tužiocu, osim u slučajevima predviđenim ovim zakonikom.

Zabrana ponovnog suđenja (Ne bis in idem)

Član 6

(1) Nikome ne može biti ponovo suđeno za krivično djelo za koje je pravosnažnom odlukom osuđen ili oslobođen optužbe.

(2) Zabrana iz stava 1 ovog člana ne sprječava ponavljanje krivičnog postupka u skladu sa ovim zakonikom.

Službeni jezik u krivičnom postupku

Član 7

- (1) U krivičnom postupku službeni jezik je crnogorski jezik.
- (2) U sudu na čijem području značajan dio stanovništva čine pripadnici manjinskih naroda i drugih manjinskih nacionalnih zajednica (u daljem tekstu: manjine), u službenoj upotrebi u krivičnom postupku je i njihov jezik, u skladu sa zakonom.

Pravo na upotrebu svog jezika u krivičnom postupku

Član 8

- (1) Krivični postupak vodi se na crnogorskom jeziku.
- (2) Stranke, svjedoci i druga lica koja učestvuju u postupku imaju pravo da u postupku upotrebljavaju svoj jezik ili jezik koji razumiju. Ako se postupak ne vodi na jeziku nekog od tih lica, obezbijediće se prevođenje iskaza, isprava i drugog pisanog dokaznog materijala.
- (3) O pravu na prevođenje poučiće se lice iz stava 2 ovog člana, koje se može odreći tog prava ako zna jezik na kojem se vodi postupak. U zapisniku će se zabilježiti da je data pouka i izjava učesnika u postupku.
- (4) Prevođenje se povjerava tumaču.

Jezik na kojem se upućuju podnesci sudu, odnosno na kojem sud upućuje podneske

Član 9

- (1) Tužbe, žalbe i drugi podnesci upućuju se sudu na crnogorskom jeziku.
- (2) Lice lišeno slobode može upućivati sudu podneske na svom jeziku ili na jeziku koji razumije.
- (3) Pozive, odluke i druga pismena upućuje sud na crnogorskom jeziku.
- (4) Ako je u sudu u službenoj upotrebi i jezik manjine, sud će na tom jeziku dostavljati sudska pismena licima koja su pripadnici te manjine, a koja su se u postupku služila tim jezikom. Ta lica mogu zahtijevati da im se pismena dostavljaju na crnogorskom jeziku.
- (5) Okrivljenom koji je u pritvoru, na izdržavanju kazne ili u zdravstvenoj ustanovi u kojoj se izvršava mjera bezbjednosti dostaviće se i prevod pismena iz st. 1 i 3 ovog člana na jeziku kojim se služi u postupku.

Međusobno saobraćanje sudova

Član 10

Sudovi saobraćaju međusobno i ukazuju jedni drugima pravnu pomoć na crnogorskom jeziku. Ako je pismeno sastavljeno na jeziku manjine, a upućuje se sudu u kojem taj jezik nije u službenoj upotrebi, priložiće se prevod na crnogorskom jeziku.

Zabrana primjene nasilja i iznuđivanja priznanja

Član 11

(1) Zabranjeno je prijetiti ili vršiti nasilje nad osumnjičenim, okrivljenim ili drugim licem koje učestvuje u postupku, kao i iznuđivanje priznanja ili druge izjave od tih lica.

(2) Sudska odluka se ne može zasnivati na priznanju ili drugoj izjavi pribavljenoj iznuđivanjem, mučenjem, nečovječnim ili ponižavajućim postupanjem.

Pravo na odbranu

Član 12

(1) Okrivljeni ima pravo da se brani sam ili uz stručnu pomoć branioca koga sam izabere iz reda advokata.

(2) Okrivljeni ima pravo da njegovom saslušanju prisustvuje branilac.

(3) Prije prvog saslušanja, okrivljeni će se poučiti o pravu da uzme branioca, da se sa braniocem dogovori o načinu odbrane i da branilac može da prisustvuje njegovom saslušanju. On će biti upozoren da sve što izjavi može biti upotrijebljeno protiv njega kao dokaz.

(4) Ako okrivljeni sam ne uzme branica, postaviće mu se branilac po službenoj dužnosti, kad je to određeno ovim zakonikom.

(5) Okrivljenom se mora obezbijediti dovoljno vremena i mogućnosti za pripremanje odbrane.

(6) Osumnjičeni ima pravo na branioca u skladu sa ovim zakonikom.

Pravo na rehabilitaciju i naknadu štete

Član 13

Lice koje je nezakonito ili neosnovano lišeno slobode ili neosnovano osuđeno ima pravo na rehabilitaciju, pravo na naknadu štete od države, kao i druga prava utvrđena zakonom.

Pouka o pravima okrivljenog ili drugog lica koje učestvuje u postupku

Član 14

Osumnjičenog, odnosno okrivljenog ili drugo lice koje učestvuje u postupku, a iz neznanja bi moglo da propusti neku radnju u postupku ili da zbog toga ne koristi svoja prava, sud, državni tužilac i državni organi koji učestvuju u postupku će poučiti o pravima koja mu po ovom zakoniku pripadaju i o posljedicama propuštanja radnje.

Pravo na suđenje bez odlaganja

Član 15

(1) Okrivljeni ima pravo da, u najkraćem roku, bude izveden pred sud i da mu bude suđeno bez odlaganja.

(2) Sud je dužan da postupak sprovede bez odugovlačenja i da onemogućiti svaku zloupotrebu prava koja pripadaju licima koja učestvuju u postupku.

(3) Trajanje pritvora, odnosno drugih ograničenja slobode mora biti svedeno na najkraće potrebno vrijeme.

Načelo istine i pravičnosti

Član 16

(1) Sud, državni tužilac i drugi državni organi koji učestvuju u krivičnom postupku dužni su da istinito i potpuno utvrde činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonite i pravične odluke, kao i da sa jednakom pažnjom ispituju i utvrde činjenice koje terete okrivljenog i one koje mu idu u korist.

(2) Sud je dužan da strankama i braniocu obezbijedi jednake uslove u pogledu predlaganja dokaza i pristupa dokazima i njihovom izvođenju.

Slobodna ocjena dokaza i pravno nevaljani dokazi

Član 17

(1) Sud i državni tužilac postojanje ili nepostojanje činjenica, na kojima zasniva odluku, cijeni po svom slobodnom uvjerenju.

(2) Sudska odluka se ne može zasnivati na dokazima koji su pribavljeni povredama ljudskih prava i osnovnih sloboda zajemčenih Ustavom ili potvrđenim međunarodnim ugovorima, ili na dokazima koji su pribavljeni povredama odredaba krivičnog postupka, kao i drugim dokazima za koje se iz njih saznalo, niti se takvi dokazi mogu koristiti u postupku.

Načelo optužbe

Član 18

(1) Krivični postupak pokreće se i vodi po optužbi ovlašćenog tužioca.

(2) Za krivična djela za koja se goni po službenoj dužnosti ovlašćeni tužilac je državni tužilac, a za krivična djela za koja se goni po privatnoj tužbi ovlašćeni tužilac je privatni tužilac.

(3) Ako državni tužilac nađe da nema osnova za pokretanje ili vođenje krivičnog postupka, na njegovo mjesto može stupiti oštećeni kao tužilac, pod uslovima propisanim ovim zakonikom.

Načelo legaliteta krivičnog gonjenja

Član 19

Državni tužilac je dužan da preduzme krivično gonjenje kad postoje osnovi sumnje da je određeno lice učinilo krivično djelo za koje se goni po službenoj dužnosti, ako ovim zakonikom nije drukčije određeno.

Početak krivičnog postupka

Član 19a

Krivični postupak počinje:

- 1) donošenjem naredbe o sprovođenju istrage iz člana 275 ovog zakonika;
- 2) potvrđivanjem neposredne optužnice iz člana 288 ovog zakonika;
- 3) pozivanjem na glavni pretres u skraćenom postupku u skladu sa članom 454 stav 1 ovog zakonika ili donošenjem rješenja o kažnjavanju bez održavanja glavnog pretresa u skladu sa članom 461 stav 1 ovog zakonika;
- 4) pozivanjem na glavni pretres u postupku za izricanje mjere bezbjednosti obaveznog liječenja i čuvanja u zdravstvenoj ustanovi, odnosno obaveznog psihijatrijskog liječenja na slobodi u skladu sa članom 471 stav 2 ovog zakonika;
- 5) zakazivanjem glavnog pretresa iz člana 451 stav 4 ovog zakonika;
- 6) potvrđivanjem optužbe oštećenog kao tužioca.

Ograničenje određenih prava usljed vođenja krivičnog postupka

Član 19b

(1) Kad je propisano da vođenje krivičnog postupka ima za posljedicu ograničenje određenih prava, ova ograničenja, ako zakonom nije drukčije propisano, nastupaju:

- 1) potvrđivanjem optužnice;
 - 2) pozivanjem na glavni pretres u skraćenom postupku u skladu sa članom 454 stav 1 ovog zakonika ili donošenjem rješenja o kažnjavanju bez održavanja glavnog pretresa u skladu sa članom 461 stav 1 ovog zakonika;
 - 3) pozivanjem na glavni pretres u postupku za izricanje mjere bezbjednosti obaveznog liječenja i čuvanja u zdravstvenoj ustanovi, odnosno obaveznog psihijatrijskog liječenja na slobodi u skladu sa članom 471 stav 2 ovog zakonika.
- (2) O okolnostima iz stava 1 ovog člana, sud će po službenoj dužnosti, u roku od tri dana od donošenja odluke, obavijestiti organ ili poslodavca kod koga je okrivljeni zaposlen.
- (3) Na način i u roku iz stava 2 ovog člana, sud će obavijestiti organ ili poslodavca kod koga je okrivljeni zaposlen i o određivanju pritvora.
- (4) O davanju podataka u skladu sa st. 2 i 3 ovog člana, sud će obavijestiti okrivljenog i njegovog branioca, na njihov zahtjev.

Suđenje u vijeću

Član 20

- (1) U krivičnom postupku sud sudi u vijeću.
- (2) U prvostepenom sudu sudi sudija pojedinac kad je to propisano ovim zakonikom.

Ograničenje određenih prava usljed pokretanja krivičnog postupka

Član 21

- brisan -

Značenje izraza

Član 22

Pojedini izrazi upotrijebljeni u ovom zakoniku imaju sljedeće značenje:

- 1) **osumnjičeni** je lice prema kome je nadležni državni organ preduzeo neku radnju zbog postojanja osnova sumnje da je učinilo krivično djelo, a u odnosu na koje još nije donesena naredba o sprovođenju istrage niti je podnesena neposredna optužnica;
- 2) **okrivljeni** je lice protiv koga je donesena naredba o sprovođenju istrage ili protiv koga je podignuta optužnica, optužni predlog ili privatna tužba ili lice protiv koga je pokrenut posebni postupak za primjenu mjera bezbjednosti obavezno

psihijatrijsko liječenje i čuvanje u zdravstvenoj ustanovi i obavezno psihijatrijsko liječenje na slobodi; izraz okrivljeni može se koristiti u krivičnom postupku kao opšti naziv za okrivljenog, optuženog i osuđenog;

3) **optuženi** je lice protiv koga je optužnica stupila na pravnu snagu;

4) **osuđeni** je lice za koje je pravosnažnom presudom ili pravosnažnim rješenjem o kažnjavanju utvrđeno da je krivo za određeno krivično djelo;

5) **oštećeni** je lice čije je kakvo lično ili imovinsko pravo krivičnim djelom povrijeđeno ili ugroženo;

6) **tužilac** je državni tužilac, privatni tužilac i oštećeni kao tužilac;

7) **stranka** je tužilac i okrivljeni;

8) **organizovani kriminal** podrazumijeva postojanje osnova sumnje da je krivično djelo za koje se po zakonu može izreći kazna zatvora od četiri godine ili teža kazna rezultat djelovanja tri ili više lica udruženih u kriminalnu organizaciju, odnosno kriminalnu grupu, čiji je cilj vršenje teških krivičnih djela, radi sticanja nezakonite dobiti ili moći, u slučaju kad su ispunjena najmanje tri od sljedećih uslova:

a) da je svaki član kriminalne organizacije, odnosno kriminalne grupe imao unaprijed određeni ili očigledno određivi zadatak ili ulogu;

b) da je djelovanje kriminalne organizacije, odnosno kriminalne grupe planirano na duže vrijeme ili za neograničeni vremenski period;

v) da se djelovanje kriminalne organizacije, odnosno kriminalne grupe zasniva na primjeni određenih pravila unutrašnje kontrole i discipline članova;

g) da se djelovanje kriminalne organizacije, odnosno kriminalne grupe planira i sprovodi u međunarodnim razmjerama;

d) da se u djelovanju kriminalne organizacije, odnosno kriminalne grupe primjenjuje nasilje ili zastrašivanje ili da postoji spremnost za njihovu primjenu;

đ) da se u djelovanju kriminalne organizacije, odnosno kriminalne grupe koriste privredne ili poslovne strukture;

e) da se u djelovanju kriminalne organizacije, odnosno kriminalne grupe koristi pranje novca ili nezakonito stečene dobiti;

ž) da postoji uticaj kriminalne organizacije, odnosno kriminalne grupe ili njenog dijela na političku vlast, sredstva javnog informisanja, zakonodavnu, izvršnu ili sudsku vlast ili na druge važne društvene ili ekonomske činioce;

9) najduža kazna zatvora je kazna zatvor od četrdeset godina.

Glava II

NADLEŽNOST SUDOVA

1. STVARNA NADLEŽNOST I SASTAV SUDA

Stvarna nadležnost

Član 23

Sud sudi u granicama svoje stvarne nadležnosti određene zakonom.

Sastav suda i funkcionalna sudska nadležnost

Član 24

(1) U prvom stepenu sud sudi u vijeću sastavljenom od troje sudija, osim u slučaju iz stava 2 ovog člana.

(2) Za krivična djela za koja je kao glavna kazna propisana novčana kazna ili kazna zatvora do deset godina u prvom stepenu sudi sudija pojedinac, osim za djela organizovanog kriminala ili ako zakonom nije drukčije određeno.

(3) U drugom stepenu sud sudi u vijeću sastavljenom od troje sudija.

(4) U trećem stepenu sud sudi u vijeću sastavljenom od pet sudija.

(5) U izvidaju i istrazi učestvuje sudija za istragu prvostepenog suda u skladu sa ovim zakonikom.

(6) Predsjednik suda i predsjednik vijeća odlučuju u slučajevima propisanim ovim zakonikom.

(7) Prvostepeni sudovi, u vijeću sastavljenom od troje sudija, odlučuju o žalbama protiv rješenja sudije za istragu i drugih rješenja kad je to određeno ovim zakonikom, donose odluke u prvom stepenu van glavnog pretresa, sprovode postupak i donose presudu po zahtjevu kojim se traži izvršenje krivične presude stranog suda i stavljaju predloge u slučajevima propisanim ovim zakonikom ili drugim zakonom.

(8) Ako se kod suda koji sudi samo u prvom stepenu, zbog nedovoljnog broja sudija, ne može obrazovati vijeće iz stava 7 ovog člana, poslove iz nadležnosti tog vijeća vršiće vijeće neposredno višeg suda.

(9) Odredbe ovog zakonika koje se odnose na prava i dužnosti predsjednika vijeća i vijeća shodno se primjenjuju i na sudiju pojedinca kad sudi u skladu sa odredbama ovog zakonika.

(10) Sud odlučuje o zahtjevu za zaštitu zakonitosti u vijeću sastavljenom od pet sudija.

(11) U slučajevima koji nijesu propisani u st. 3, 4 i 10 ovog člana, sudovi višeg stepena odlučuju u vijeću sastavljenom od troje sudija, ako ovim zakonikom nije drukčije određeno.

2. MJESNA NADLEŽNOST

Opšta pravila određivanja mjesne nadležnosti

Član 25

(1) Mjesno nadležan je, po pravilu, sud na čijem području je krivično djelo izvršeno ili pokušano.

(2) Privatna tužba može se podnijeti i sudu na čijem području okrivljeni ima prebivalište ili boravište.

(3) Ako je krivično djelo izvršeno ili pokušano na području više sudova ili na granici tih područja ili je neizvjesno na kojem je području izvršeno ili pokušano, nadležan je sud koji je po optužbi ovlašćenog tužioca prvi započeo postupak, a u izviđaju i istrazi nadležan je sud koji je prvi preduzeo radnju po predlogu tužioca.

Mjesna nadležnost suda kad je djelo učinjeno na domaćem brodu ili vazduhoplovu

Član 26

Ako je krivično djelo učinjeno na domaćem brodu ili domaćem vazduhoplovu, dok se nalazi u domaćem pristaništu, nadležan je sud na čijem području se nalazi to pristanište. U ostalim slučajevima, kad je krivično djelo učinjeno na domaćem brodu ili domaćem vazduhoplovu, nadležan je sud na čijem se području nalazi matična luka broda, odnosno vazduhoplova ili domaće pristanište u kojem se brod, odnosno vazduhoplov prvi put zaustavi.

Mjesna nadležnost za djelo učinjeno putem medija

Član 27

(1) Ako je krivično djelo učinjeno putem štampe, nadležan je sud na čijem je području list štampan. Ako to mjesto nije poznato ili je list štampan u drugoj državi, nadležan je sud na čijem se području rastura štampani list.

(2) Ako po zakonu odgovara sastavljač teksta, nadležan je i sud na čijem području sastavljač ima prebivalište ili sud mjesta gdje se desio događaj na koji se odnosi tekst.

(3) Odredbe st. 1 i 2 ovog člana shodno se primjenjuju i u slučaju kad je izjava

ili tekst objavljen preko radija, televizije ili drugih sredstava javnog informisanja.

Mjesna nadležnost kad nije poznato mjesto izvršenja krivičnog djela

Član 28

(1) Ako nije poznato mjesto izvršenja krivičnog djela ili ako je to mjesto van Crne Gore, nadležan je sud na čijem području okrivljeni ima prebivalište ili boravište.

(2) Ako je sud na čijem području okrivljeni ima prebivalište ili boravište već započeo postupak, ostaje nadležan i kad se sazna za mjesto izvršenja krivičnog djela.

(3) Ako nije poznato mjesto izvršenja krivičnog djela ni prebivalište ili boravište okrivljenog ili su oba van Crne Gore, nadležan je sud na čijem se području okrivljeni liši slobode ili se sam prijavi.

Mjesna nadležnost kad su krivična djela izvršena u Crnoj Gori i u drugoj državi

Član 29

Ako je neko lice učinilo krivično djelo u Crnoj Gori i u drugoj državi, nadležan je sud koji je nadležan za krivično djelo učinjeno u Crnoj Gori.

Određena mjesna nadležnost (forum ordinatum)

Član 30

Ako se po odredbama ovog zakonika ne može ustanoviti koji je sud mjesno nadležan, Vrhovni sud Crne Gore (u daljem tekstu: Vrhovni sud) odrediće jedan od stvarno nadležnih sudova pred kojim će se sprovesti postupak.

3. SPAJANJE I RAZDVAJANJE POSTUPKA

Spajanje postupka

Član 31

(1) Ako je isto lice okrivljeno za više krivičnih djela, od kojih je za neka nadležan niži, a za neka viši sud, nadležan je viši sud, a u slučaju kad su nadležni sudovi iste vrste, nadležan je sud koji je po optužbi ovlašćenog tužioca prvi započeo postupak, a u izviđaju i istrazi nadležan je sud koji je prvi preduzeo radnju po predlogu tužioca.

(2) Po odredbi stava 1 ovog člana određuje se nadležnost i u slučaju kad je oštećeni istovremeno učinio krivično djelo prema okrivljenom.

(3) Za saizvršioce je nadležan, po pravilu, sud koji je kao nadležan za jednog od njih prvi započeo postupak.

(4) Sud koji je nadležan za izvršioca krivičnog djela nadležan je, po pravilu, i za saučesnike, prikrivače, lica koja su pomogla učiniocu poslije izvršenog krivičnog djela, kao i za lica koja nijesu prijavila pripremanje ili izvršenje krivičnog djela ili učinioca.

(5) U slučajevima iz st. 1 do 4 ovog člana sprovede se, po pravilu, jedinstveni postupak i donijeti jedna presuda.

(6) Sud može odlučiti da se sprovede jedinstveni postupak i donese jedna presuda i u slučaju kad je više lica okrivljeno za više krivičnih djela, ali samo ako između izvršenih krivičnih djela postoji međusobna veza i isti dokazi. Ako je za neka od ovih krivičnih djela nadležan viši sud, a za neka niži sud, jedinstveni postupak može se sprovesti samo pred višim sudom.

(7) Sud može odlučiti da se sprovede jedinstveni postupak i donese jedna presuda ako se pred istim sudom vode odvojeni postupci protiv istog lica za više krivičnih djela ili protiv više lica za isto krivično djelo.

(8) O spajanju postupka odlučuje sud koji je nadležan za sprovođenje jedinstvenog postupka. Protiv rješenja kojim je određeno spajanje postupka ili kojim je odbijen predlog za spajanje postupka nije dozvoljena žalba.

(9) Odredbe o spajanju postupka shodno se primjenjuju i kad u izvidaju i istrazi postupak vodi državni tužilac koji odlučuje o sprovođenju jedinstvenog postupka.

Razdvajanje postupka

Član 32

(1) Na predlog stranaka, oštećenog ili po službenoj dužnosti, sud koji je nadležan u skladu sa članom 31 ovog zakonika može, iz važnih razloga ili iz razloga cjelishodnosti, do završetka glavnog pretresa, odlučiti da se postupak za pojedina krivična djela ili protiv pojedinih okrivljenih razdvoji i posebno dovrši ili preda drugom nadležnom sudu.

(2) Odredbe o razdvajanju postupka shodno se primjenjuju i kad u izvidaju i istrazi postupak vodi državni tužilac koji odlučuje o sprovođenju jedinstvenog postupka.

(3) Protiv rješenja kojim je određeno razdvajanje postupka ili kojim je odbijen predlog za razdvajanje postupka nije dozvoljena žalba.

4. PRENOŠENJE MJESNE NADLEŽNOSTI

Nužno prenošenje mjesne nadležnosti

Član 33

(1) Kad je nadležni sud, iz pravnih ili stvarnih razloga, spriječen da postupa dužan je da o tome izvijesti neposredno viši sud, koji će odrediti drugi stvarno nadležni sud na svom području.

(2) Protiv rješenja iz stava 1 ovog člana nije dozvoljena žalba.

Prenošenje nadležnosti iz razloga cjelishodnosti

Član 34

(1) Vrhovni sud može za vođenje postupka odrediti drugi stvarno nadležan sud ako je očigledno da će se tako lakše sprovesti postupak ili ako postoje drugi važni razlozi.

(2) Rješenje u smislu stava 1 ovog člana, može se donijeti na predlog stranaka, sudije pojedinca ili predsjednika vijeća.

5. SUKOB NADLEŽNOSTI

Ocjena nadležnosti

Član 35

(1) Sud je dužan da pazi na svoju stvarnu i mjesnu nadležnost i čim primijeti da nije nadležan oglasiće se nenadležnim i po pravosnažnosti rješenja ustupiće predmet nadležnom sudu, osim u slučajevima iz st. 2 i 3 ovog člana.

(2) Ako sud poslije otvaranja glavnog pretresa ustanovi da je za suđenje nadležan niži sud, nastaviće postupak i donijeti odluku.

(3) Nakon što optužnica stupi na pravnu snagu, sud se ne može oglasiti mjesno nenadležnim niti stranke mogu isticati prigovor mjesne nenadležnosti.

(4) Nenadležan sud je dužan da preduzme one radnje u postupku za koje postoji opasnost od odlaganja.

Pokretanje postupka za rješavanje sukoba nadležnosti

Član 36

(1) Ako sud kojem je predmet ustupljen kao nadležnom smatra da je nadležan sud koji mu je predmet ustupio ili neki drugi sud, pokrenuće postupak za rješavanje sukoba nadležnosti.

(2) Kad je povodom žalbe protiv odluke prvostepenog suda kojom se ovaj oglašio nenadležnim odluku donio drugostepeni sud, za tu odluku vezan je po pitanju nenadležnosti i sud kojem je predmet ustupljen, ako je drugostepeni sud nadležan za rješavanje sukoba nadležnosti između tih sudova.

Rješavanje sukoba nadležnosti

Član 37

(1) O sukobu nadležnosti između sudova rješenje donosi zajednički neposredno viši sud.

(2) Prije nego što donese rješenje povodom sukoba nadležnosti, sud će zatražiti mišljenje državnog tužioca koji je nadležan da postupa pred tim sudom, kad se krivični postupak vodi po optužbi državnog tužioca.

(3) Protiv rješenja donesenog povodom sukoba nadležnosti žalba nije dozvoljena.

(4) Prilikom odlučivanja o sukobu nadležnosti, sud može istovremeno, po službenoj dužnosti, donijeti odluku o prenošenju mjesne nadležnosti, ako su ispunjeni uslovi iz člana 34 ovog zakonika.

(5) Do donošenja rješenja o sukobu nadležnosti između sudova, sud je dužan da preuzima one radnje u postupku za koje postoji opasnost od odlaganja.

Glava III

IZUZEĆE

Razlozi za izuzeće

Član 38

Sudija ne može vršiti sudijsku dužnost, ako:

- 1) je oštećen krivičnim djelom;
- 2) mu je okrivljeni, njegov branilac, tužilac, oštećeni, njihov zakonski zastupnik ili punomoćnik bračni drug, bivši bračni drug ili sa njim živi u vanbračnoj zajednici ili srodnik po krvi u pravoj liniji do bilo kojeg stepena, u pobočnoj liniji do četvrtog stepena, a po tazbini do drugog stepena;
- 3) je sa okrivljenim, njegovim braniocem, tužiocem ili oštećenim u odnosu staraoca, šticećenika, usvojioca, usvojenika, hranioca ili hranjenika;
- 4) je u istom krivičnom predmetu učestvovao kao sudija za istragu, tužilac, branilac, zakonski zastupnik ili punomoćnik oštećenog, odnosno tužioca ili je saslušan kao svjedok ili kao vještak;
- 5) je u istom predmetu učestvovao u donošenju odluke nižeg suda ili odluke iz člana 302 stav 10 ovog zakonika ili ako je u istom sudu učestvovao u donošenju odluke koja se pobija žalbom;
- 6) postoje okolnosti koje izazivaju sumnju u njegovu nepristrasnost.

Postupak sudije u slučaju zahtjeva za izuzeće

Član 39

(1) Kad sudija sazna da postoji neki od razloga za njegovo izuzeće iz člana 38 tač. 1 do 5 ovog zakonika, dužan je da odmah prekine rad na tom predmetu i da o tome obavijesti predsjednika suda koji će dodijeliti predmet drugom sudiji. Ako se radi o izuzeću predsjednika suda, njega će u tom slučaju zamijeniti sudija tog suda, najstariji po stažu u sudu, a ako to nije moguće, sudiju koji će ga zamijeniti odrediće predsjednik neposredno višeg suda.

(2) Ako sudija smatra da postoje okolnosti iz člana 38 stav 1 tačka 6 ovog zakonika, koje opravdavaju njegovo izuzeće, obavijestit će o tome predsjednika suda.

Lica koja mogu tražiti izuzeće sudije

Član 40

- (1) Izuzeće sudije mogu tražiti stranke, branilac i oštećeni.
- (2) Zahtjev za izuzeće sudije stranke, branilac i oštećeni mogu podnijeti do početka glavnog pretresa, a ako su za razlog izuzeća saznale kasnije, zahtjev mogu podnijeti odmah po saznanju.
- (3) Zahtjev za izuzeće sudije višeg suda stranke, branilac i oštećeni mogu podnijeti odmah po saznanju, a najkasnije do početka sjednice vijeća ili pretresa.
- (4) Stranke, branilac i oštećeni mogu tražiti izuzeće samo poimenično određenog sudije koji u predmetu postupaju.
- (5) Stranke, branilac i oštećeni dužni su da u zahtjevu navedu okolnosti zbog kojih smatraju da postoje neki od razloga za izuzeće iz člana 38 ovog zakonika. U zahtjevu se ne mogu navoditi razlozi koji su isticani u ranijem zahtjevu za izuzeće koji je odbijen.

Odlučivanje o zahtjevu za izuzeće

Član 41

- (1) O zahtjevu za izuzeće iz člana 40 ovog zakonika odlučuje predsjednik suda.
- (2) Ako se traži izuzeće samo predsjednika suda ili predsjednika suda i sudije, odluku o izuzeću donosi predsjednik neposredno višeg suda, a ako se traži izuzeće predsjednika Vrhovnog suda, odluku o izuzeću donosi opšta sjednica tog suda.
- (3) Prije donošenja rješenja o izuzeću pribaviće se izjava sudije, odnosno predsjednika suda, a po potrebi, sprovede se i drugi izviđaji.
- (4) Protiv rješenja kojim se usvaja zahtjev za izuzeće nije dozvoljena žalba. Rješenje kojim se zahtjev za izuzeće odbija može se pobijati posebnom žalbom, a ako je to rješenje doneseno poslije podignute optužnice, onda samo žalbom na presudu.
- (5) Ako je zahtjev za izuzeće podnesen suprotno odredbama člana 40 ovog zakonika, zahtjev će se odbaciti u cjelini, odnosno djelimično. Protiv rješenja kojim se zahtjev odbacuje nije dozvoljena žalba. Rješenje kojim se zahtjev odbacuje donosi predsjednik suda, a na glavnom pretresu vijeće. U donošenju tog rješenja na glavnom pretresu može učestvovati sudija čije se izuzeće traži.
- (6) Izuzetno, sudija na glavnom pretresu može odbaciti zahtjev kojim se traži njegovo izuzeće, odnosno zahtjev kojim se traži njegovo izuzeće i izuzeće predsjednika suda, ako ocijeni da je zahtjev za izuzeće očigledno neosnovan i da

je podniet radi sprječavanja ili ometanja suda u preduzimanju određenih radnji, odnosno radi odugovlačenja postupka. Protiv ovog rješenja nije dozvoljena posebna žalba.

Postupak sudije do donošenja odluke o izuzeću

Član 42

Kad sudija sazna da je podniet zahtjev za njegovo izuzeće dužan je da odmah obustavi rad na predmetu, a ako se radi o izuzeću iz člana 38 tačka 6 ovog zakonika može, do donošenja rješenja o zahtjevu, preduzimati samo one radnje za koje postoji opasnost od odlaganja.

Izuzeće državnog tužioca i drugih učesnika u postupku

Član 43

(1) Odredbe o izuzeću sudija shodno se primjenjuju i na državne tužioce i lica koja su na osnovu zakona ovlašćena da državnog tužioca zastupaju u postupku, zapisničare, tumače i stručna lica, kao i na vještake čije se izuzeće može tražiti i zbog razloga iz člana 139 i člana 148 stav 2 ovog zakonika.

(2) Izuzetno od stava 1 ovog člana, državni tužilac se neće izuzeti ako je u istom predmetu vršio dokazne radnje, odnosno ako je u postupku učestvovao kao tužilac ili je u istom predmetu učestvovao u postupku pred nižim sudom u smislu člana 38 st. 4 i 5 ovog zakonika.

(3) O izuzeću državnog tužioca odlučuje rukovodilac državnog tužilaštva, a o izuzeću rukovodioca državnog tužilaštva odlučuje rukovodilac neposredno višeg državnog tužilaštva. O izuzeću vrhovnog državnog tužioca odlučuje sjednica Vrhovnog državnog tužilaštva.

(4) O izuzeću zapisničara, tumača, stručnog lica i vještaka odlučuje vijeće, predsjednik vijeća ili sudija.

(5) Kad ovlašćeni policijski službenici preduzimaju dokazne radnje na osnovu ovog zakonika, o njihovom izuzeću odlučuje nadležni državni tužilac. Ako prilikom preduzimanja ovih radnji učestvuje zapisničar, o njegovom izuzeću odlučuje službeno lice koje preduzima radnju.

Glava IV

DRŽAVNI TUŽILAC

Prava i dužnosti

Član 44

(1) Osnovno pravo i dužnost državnog tužioca je gonjenje učinilaca krivičnih djela.

(2) Za krivična djela za koja se goni po službenoj dužnosti državni tužilac je nadležan da:

1) izdavanjem obavezujućih naloga ili neposrednim rukovođenjem usmjerava radnje organa uprave nadležnog za policijske poslove (u daljem tekstu: policija), vojne policije, organa uprave nadležnog za poslove carina, organa uprave nadležnog za poslove poreza i drugih organa uprave u izviđaju;

2) donosi rješenja o odlaganju krivičnog gonjenja kad je to predviđeno ovim zakonikom i odbacuje krivične prijave iz razloga pravičnosti;

3) donosi naredbe o sprovođenju istrage, sprovodi istragu i vrši neodložne dokazne radnje u izviđaju;

4) sa okrivljenima u skladu sa ovim zakonikom zaključuje sporazume o priznanju krivice nakon što je prikupio dokaze u skladu sa ovim zakonikom;

5) podiže i zastupa optužnice, odnosno optužne predloge pred nadležnim sudom;

6) izjavljuje pravne lijekove protiv sudskih odluka;

7) vrši i druge radnje određene ovim zakonikom.

(3) Radi vršenja ovlašćenja iz stava 2 tačka 1 ovog člana, policija i drugi državni organi dužni su da prije svake preduzete radnje, osim u slučaju hitnosti, obavijeste nadležnog državnog tužioca. Policija i drugi državni organi nadležni za otkrivanje krivičnih djela dužni su da postupe po zahtjevu nadležnog državnog tužioca.

(4) Državni tužilac je dužan da u toku istrage sa jednakom pažnjom utvrdi činjenice koje terete okrivljenog i one koje mu idu u prilog.

Stvarna nadležnost

Član 45

Stvarna nadležnost državnog tužioca u krivičnom postupku određuje se u skladu sa posebnim zakonom.

Mjesna nadležnost

Član 46

Mjesna nadležnost državnog tužioca određuje se prema mjesnoj nadležnosti suda za područje za koje je državni tužilac imenovan.

Radnje preduzete od strane nenadležnog državnog tužioca

Član 47

Kad postoji opasnost od odlaganja, radnje u postupku preduzeće i nenadležni državni tužilac, o čemu mora odmah obavijestiti nadležnog državnog tužioca.

Preduzimanje radnji

Član 48

Državni tužilac preduzima radnje u postupku neposredno. Po ovlašćenju državnog tužioca radnje u postupku, osim saslušanja osumnjičenog, može preduzeti i savjetnik u državnom tužilaštvu, u skladu sa zakonom kojim se uređuje Državno tužilaštvo. Zapisnik o sprovedenoj radnji u postupku od strane savjetnika potpisom ovjerava državni tužilac.

Sukob nadležnosti

Član 49

Sukob nadležnosti između državnih tužilaca rješava zajednički neposredno viši državni tužilac.

Odustanak od optužbe

Član 50

Državni tužilac može odustati od optužbe do završetka glavnog pretresa pred prvostepenim sudom, a pred višim sudom u slučajevima predviđenim ovim zakonikom.

Glava V

PRIVATNI TUŽILAC I OŠTEĆENI

Rok za podnošenje privatne tužbe

Član 51

(1) Za krivična djela za koja se goni po privatnoj tužbi, tužba se podnosi u roku od tri mjeseca od dana kad je privatni tužilac, odnosno lice iz člana 54 ovog zakonika, saznalo za krivično djelo i učinioca.

Podnošenje privatne tužbe

Član 52

(1) Privatna tužba podnosi se nadležnom sudu.

(2) Kad je oštećeni podnio krivičnu prijavu, a u toku postupka se utvrdi da se radi o krivičnom djelu za koje se goni po privatnoj tužbi, prijava će se smatrati blagovremenom privatnom tužbom ako je podnesena u roku predviđenom za privatnu tužbu.

Privatna tužba maloljetnika i lica lišenog poslovne sposobnosti

Član 53

(1) Za maloljetna lica i lica koja su potpuno lišena poslovne sposobnosti privatnu tužbu podnosi njihov zakonski zastupnik.

(2) Izuzetno, maloljetnik koji je navršio šesnaest godina može i sam podnijeti privatnu tužbu.

Sukcesija privatnog tužioca

Član 54

Ako privatni tužilac umre u toku roka za podnošenje privatne tužbe ili u toku postupka, njegov bračni drug, lice sa kojim živi u vanbračnoj zajednici, djeca, roditelji, usvojenici, usvojitelji, braća i sestre mogu, u roku od tri mjeseca poslije njegove smrti, podnijeti tužbu, odnosno dati izjavu da postupak nastavljaju.

Više oštećenih i gonjenje po privatnoj tužbi

Član 55

Ako je krivičnim djelom oštećeno više lica, gonjenje će se preduzeti, odnosno nastaviti po privatnoj tužbi bilo kog oštećenog.

Odustanak od privatne tužbe i posljedice odustanka

Član 56

(1) Privatni tužilac može davanjem izjave sudu pred kojim se vodi postupak odustati od privatne tužbe do završetka glavnog pretresa.

(2) U slučaju iz stava 1 ovog člana privatni tužilac gubi pravo da ponovo podnese privatnu tužbu.

Pretpostavljeni odustanak od privatne tužbe i povraćaj u pređašnje stanje

Član 57

(1) Ako privatni tužilac ne dođe na glavni pretres iako je uredno pozvan ili mu se poziv nije mogao uručiti zbog neprijavlivanja sudu promjene adrese ili boravišta smatraće se da je odustao od tužbe, osim u slučaju iz člana 457 ovog zakonika.

(2) Predsjednik vijeća dozvoliće povraćaj u pređašnje stanje privatnom tužiocu koji, iz opravdanog razloga, nije mogao da dođe na glavni pretres ili da blagovremeno obavijesti sud o promjeni adrese ili boravišta, ako u roku od osam dana po prestanku smetnje podnese molbu za povraćaj u pređašnje stanje.

(3) Poslije proteka tri mjeseca od dana propuštanja podnošenja molbe iz stava 2 ovog člana ne može se tražiti povraćaj u pređašnje stanje.

(4) Protiv rješenja kojim se dozvoljava povraćaj u pređašnje stanje nije dozvoljena žalba.

(5) Rješenje o obustavi postupka doneseno u slučaju iz stava 1 ovog člana stupa na pravnu snagu kad isteknu rokovi iz st. 2 i 3 ovog člana, ako privatni tužilac u tim rokovima ne podnese molbu za povraćaj u pređašnje stanje ili kad rješenje kojim se molba odbija postane pravosnažno.

Pravo upoznavanja sa dokaznim materijalom i pravo predlaganja dokaza

Član 58

(1) Oštećeni ima pravo da u toku istrage ukaže na sve činjenice i da predlaže dokaze koji su od važnosti za krivičnu stvar i njegov imovinskopravni zahtjev.

(2) Na glavnom pretresu oštećeni i privatni tužilac imaju pravo da predlažu dokaze, postavljaju pitanja optuženom, svjedocima i vještacima, da iznose primjedbe i objašnjenja u pogledu njihovih iskaza i da daju druge izjave i predloge.

(3) Oštećeni, oštećeni kao tužilac i privatni tužilac imaju pravo da razmatraju spise i razgledaju predmete koji služe kao dokaz. Oštećenom se može uskratiti razmatranje spisa do donošenja naredbe o sprovođenju istrage ili dok ne bude saslušan kao svjedok.

(4) Oštećeni koji je žrtva krivičnog djela protiv polne slobode ima pravo da ga sasluša i postupak vodi sudija istog pola, ako to omogućava kadrovski sastav suda.

(5) Državni tužilac i predsjednik vijeća upoznaće oštećenog i privatnog tužioca sa pravima iz st. 1 do 4 ovog člana.

(6) Kad se krivični postupak vodi za krivično djelo za koje je propisana kazna zatvora preko tri godine, a oštećeni prema svom imovnom stanju ne može snositi troškove zastupanja, na njegov zahtjev može mu se postaviti punomoćnik ako je zastupanje oštećenog od strane punomoćnika u interesu pravičnosti. Ako je oštećeni maloljetno lice, sud će u toku cijelog krivičnog postupka po službenoj dužnosti cijeliti da li je potrebno da mu se postavi punomoćnik.

(7) Pravo na pravnu pomoć oštećeni ostvaruje u skladu sa posebnim zakonom.

Oštećeni kao tužilac (supsidijarni tužilac)

Član 59

(1) Kad državni tužilac nađe da nema osnova da preduzme gonjenje za krivično djelo za koje se goni po službenoj dužnosti ili da nema osnova da preduzme gonjenje protiv nekog od prijavljenih saučesnika dužan je da, u roku od osam dana, o tome obavijesti oštećenog, uputi ga da može sam preduzeti gonjenje i dostavi mu rješenje o odbacivanju krivične prijave, osim u slučajevima iz člana 272 stav 6 i člana 273 ovog zakonika.

(2) Na način iz stava 1 ovog člana postupaće državni tužilac kad donese naredbu o obustavi istrage i sud kad donese rješenje o obustavi postupka zbog odustanka državnog tužioca od optužbe.

(3) Oštećeni ima pravo da preduzme, odnosno nastavi gonjenje, u roku od 30 dana od dana kad je primio obavještenje iz stava 1 ovog člana, a u slučaju da je podnio pritužbu u skladu sa članom 271a ovog zakonika, u roku od 30 dana od dana prijema obavještenja neposredno višeg državnog tužilaštva o postupanju po pritužbi.

(4) Ako je državni tužilac odustao od optužnice, oštećeni može, preuzimajući gonjenje, ostati pri podignutoj optužnici ili podići novu.

(5) Oštećeni koji nije obaviješten da državni tužilac nije preduzeo gonjenje

ili da je odustao od gonjenja može svoju izjavu da preduzima ili nastavlja postupak dati pred nadležnim sudom, u roku od šest mjeseci od dana kad je državni tužilac odbacio prijavu ili obustavio istragu, odnosno od dana kad je doneseno rješenje o obustavi postupka.

(6) Obavještenje državnog tužioca, odnosno suda da oštećeni može preduzeti gonjenje sadrži i pouku koje radnje može preduzeti radi ostvarivanja ovog prava.

(7) Ako oštećeni kao tužilac umre u toku roka za preduzimanje gonjenja ili u toku postupka, njegov bračni drug, lice sa kojim živi u vanbračnoj zajednici, djeca, roditelji, usvojenici, usvojitelji, braća i sestre mogu, u roku od tri mjeseca od dana njegove smrti, preduzeti gonjenje, odnosno dati izjavu da postupak nastavlja.

(8) Rješenje o obustavi postupka zbog odustanka državnog tužioca od gonjenja stupa na pravnu snagu po isteku rokova iz st. 3, 5 i 7 ovog člana, ako oštećeni, odnosno lica iz stava 7 ovog člana u propisanim rokovima nijesu preuzela gonjenje.

Nastavljanje gonjenja na glavnom pretresu i povraćaj u pređašnje stanje

Član 60

(1) Kad državni tužilac odustane od optužnice na glavnom pretresu, oštećeni je dužan da se odmah izjasni da li hoće da nastavi gonjenje.

(2) Ako oštećeni nije prisutan na glavnom pretresu, a uredno je pozvan ili mu se poziv nije mogao uručiti zbog neprijavljivanja sudu promjene adrese ili boravišta smatraće se da neće da nastavi gonjenje.

(3) Predsjednik vijeća prvostepenog suda dozvoliće povraćaj u pređašnje stanje oštećenom koji nije uredno pozvan ili je uredno pozvan, a iz opravdanih razloga nije mogao doći na glavni pretres na kojem je donesena presuda kojom se optužba odbija zbog odustanka državnog tužioca od optužnice, ako oštećeni u roku od osam dana od prijema presude podnese molbu za povraćaj u pređašnje stanje i ako u toj molbi izjavi da nastavlja gonjenje. U ovom slučaju zakazaće se ponovo glavni pretres i presudom donesenom na osnovu novog glavnog pretresa ukinuće se ranija presuda. Ako uredno pozvani oštećeni kao tužilac ne dođe na novi glavni pretres ili prije početka pretresa izjavi da odustaje od gonjenja, ranija presuda ostaje na snazi.

(4) Na povraćaj u pređašnje stanje iz stava 3 ovog člana primijeniće se odredbe člana 57 st. 3 i 4 ovog zakonika.

(5) Presuda kojom se optužba odbija, izrečena u slučaju iz stava 2 ovog člana, postaje pravosnažna kad isteknu rokovi za podnošenje molbe za povraćaj u pređašnje stanje.

Gubitak prava na supsidijarnu optužbu

Član 61

(1) Ako oštećeni u zakonskom roku ne preduzme ili ne nastavi gonjenje ili ako oštećeni kao tužilac ne dođe na glavni pretres iako je uredno pozvan ili mu se poziv nije mogao uručiti zbog neprijavlivanja sudu promjene adrese ili boravišta smatraće se da je odustao od gonjenja.

(2) U slučaju nedolaska oštećenog kao tužioca na glavni pretres na koji je bio uredno pozvan primijenice se odredbe člana 57 st. 2 do 5 ovog zakonika.

Prava oštećenog kao tužioca i preuzimanje gonjenja od strane državnog tužioca

Član 62

(1) Oštećeni kao tužilac ima ista prava koja ima državni tužilac, osim ovlašćenja koja pripadaju državnom tužiocu kao državnom organu.

(2) U postupku koji se vodi po optužbi oštećenog kao tužioca državni tužilac ima pravo uvida u spise krivičnog predmeta i da do završetka glavnog pretresa preuzme gonjenje i zastupanje optužbe.

(3) Radi ostvarivanja prava iz stava 2 ovog člana, sud će obavijestiti državnog tužioca da je oštećeni preduzeo gonjenje.

Zakonski zastupnik oštećenog koji nema poslovnu sposobnost

Član 63

(1) Ako je oštećeni maloljetno lice ili lice koje je potpuno lišeno poslovne sposobnosti, njegov zakonski zastupnik je ovlašćen da daje sve izjave i da preduzima sve radnje na koje je po ovom zakoniku ovlašćen oštećeni.

(2) Izuzetno, oštećeni koji je navršio šesnaest godina ovlašćen je da sam daje izjave i preduzima radnje u postupku.

Ostvarivanje prava preko punomoćnika

Član 64

(1) Privatni tužilac, oštećeni i oštećeni kao tužilac, kao i njihovi zakonski zastupnici mogu svoja prava u postupku vršiti i preko punomoćnika.

(2) Sud je dužan da lica iz stava 1 ovog člana pouči o pravu na punomoćnika.

(3) Oštećenom kao tužiocu, kad se postupak vodi po njegovoj optužbi za krivično djelo za koje se po zakonu može izreći kazna zatvora u trajanju preko pet

godina, može se, na njegovo traženje, postaviti punomoćnik, ako je to u interesu postupka i ako oštećeni kao tužilac, prema svom imovnom stanju, ne može snositi troškove zastupanja. O zahtjevu odlučuje predsjednik vijeća, a punomoćnika postavlja predsjednik suda iz reda advokata.

Dužnost obavještavanja suda o promjeni adrese ili boravišta

Član 65

Privatni tužilac, oštećeni kao tužilac i oštećeni, kao i njihovi zakonski zastupnici i punomoćnici dužni su da o svakoj promjeni adrese ili boravišta obavijeste sud, sa čime će ih sud upoznati i upozoriti na posljedice propuštanja propisane ovim zakonikom.

Glava VI

BRANILAC

Pravo na branioca

Član 66

(1) Okrivljeni ima pravo na branioca.

(2) Branioca okrivljenom mogu uzeti i njegov zakonski zastupnik, bračni drug, srodnik po krvi u pravoj liniji, usvojilac, usvojenik, brat, sestra i hranilac, kao i lice sa kojim okrivljeni živi u vanbračnoj zajednici.

(3) Za branioca se može uzeti samo advokat.

(4) Branilac je dužan da podnese punomoćje organu pred kojim se vodi postupak. Okrivljeni može dati braniocu i usmeno punomoćje na zapisnik kod organa pred kojim se vodi postupak.

Više branilaca i zajednički branilac

Član 67

(1) Više okrivljenih mogu imati zajedničkog branioca samo ako to nije u suprotnosti sa interesima njihove odbrane.

(2) Jedan okrivljeni može imati istovremeno u postupku najviše tri branioca, a smatra se da je odbrana obezbijeđena kad u postupku učestvuje jedan od branilaca.

Ko ne može biti branilac

Član 68

(1) Branilac ne može biti saokrivljeni, oštećeni, bračni drug oštećenog, tužioca ili sudije, ni njihov srodnik po krvi u pravoj liniji do bilo kog stepena, u pobočnoj liniji do četvrtog stepena ili po tazbini do drugog stepena.

(2) Branilac ne može biti ni lice koje je kao svjedok pozvano na glavni pretres, osim ako je po ovom zakoniku oslobođeno dužnosti svjedočenja i izjavilo da neće svjedočiti.

(3) Branilac ne može biti ni lice koje je u istom predmetu postupalo kao sudija ili državni tužilac ili je preduzimalo radnje u izviđaju.

Obavezna odbrana

Član 69

(1) Ako je okrivljeni lice sa invaliditetom usljed čega je pravo lica sa invaliditetom da se uspješno brani otežano ili ako se postupak vodi zbog krivičnog djela za koje se može izreći najduža kazna zatvora, okrivljeni mora imati branioca tokom cijelog postupka, počev od prvog saslušanja.

(2) Poslije podignute optužnice zbog krivičnog djela za koje se po zakonu može izreći kazna zatvora u trajanju od deset godina, okrivljeni mora imati branioca u vrijeme dostavljanja optužnice.

(3) Okrivljeni kome je određen pritvor mora imati branioca dok je u pritvoru.

(4) Okrivljeni kome se sudi u odsustvu, u smislu člana 324 stav 2 ovog zakonika, mora imati branioca čim sud donese rješenje o suđenju u odsustvu.

(5) Osumnjičeni koga policija, odnosno službenici organa državne uprave nadležnog za poslove carina u izviđaju saslušavaju, u skladu sa članom 261 stav 5 ovog zakonika, mora imati branioca.

(6) Osumnjičeni mora imati branioca kad državni tužilac donese rješenje o zadržavanju iz člana 267 ovog zakonika.

(7) Okrivljeni mora imati branioca od početka pregovaranja o uslovima priznanja krivice iz člana 300 stav 2 ovog zakonika, do donošenja odluke suda o žalbi na presudu.

(8) Ako okrivljeni u slučajevima obavezne odbrane ne uzme branioca, o postavljenju branioca po službenoj dužnosti do podizanja optužnice odlučuje rukovodilac nadležnog državnog tužilaštva, a nakon podignute optužnice do pravosnažnosti presude i u slučaju kad je izrečena najduža kazna zatvora u postupku po vanrednim pravnim lijekovima predsjednik suda. Kad se okrivljenom po službenoj dužnosti postavi branilac poslije podignute optužnice, o tome će se okrivljeni obavijestiti istovremeno sa dostavljanjem optužnice. Ako okrivljeni u slučaju obavezne odbrane u toku postupka ostane bez branioca, a sam ne uzme drugog branioca, predsjednik suda pred kojim se vodi postupak postaviće mu branioca po službenoj dužnosti. Branilac postavljen po službenoj dužnosti ostaje u postupku dok postoje uslovi za obaveznu odbranu, odnosno dok okrivljeni sam ne izabere branioca.

(9) Okrivljenom će se postaviti branilac po redosljedu sa spiska Advokatske komore Crne Gore (u daljem tekstu: Advokatska komora).

Postavljanje branioca zbog slabog imovnog stanja

Član 70

(1) Kad ne postoje uslovi za obaveznu odbranu, a to zahtijevaju interesi

pravičnosti, okrivljenom se, na njegov zahtjev, može postaviti branilac ako prema svom imovnom stanju ne može snositi troškove odbrane.

(2) O zahtjevu odlučuje u izviđaju i istrazi nadležni državni tužilac, a nakon podignute optužbe predsjednik suda, po redosljedu sa spiska Advokatske komore.

Razrješenje postavljenog branioca

Član 71

(1) Ukoliko okrivljeni u slučajevima iz čl. 69 i 70 ovog zakonika sam uzme drugog branioca, postavljeni branilac će se razriješiti.

(2) Branilac postavljen u skladu sa članom 69 stav 3 ovog zakonika biće razriješen nakon pravosnažnosti rješenja o ukidanju pritvora.

(3) Postavljeni branilac može samo iz opravdanih razloga tražiti da bude razriješen.

(4) O razrješenju branioca u slučaju iz st. 1 i 2 ovog člana, prije podignute optužnice odlučuje državni tužilac, nakon podignute optužnice, predsjednik vijeća, na glavnom pretresu vijeće, a u žalbenom postupku predsjednik prvostepenog vijeća, odnosno vijeće nadležno za odlučivanje u postupku po žalbi. Protiv ovog rješenja nije dozvoljena žalba.

(5) Nadležni državni tužilac, odnosno predsjednik suda može razriješiti postavljenog branioca koji neuredno izvršava dužnost. Umjesto razriješenog branioca, nadležni državni tužilac, odnosno predsjednik suda postaviće drugog branioca. O razrješenju branioca obavijestiće se Advokatska komora.

Pravo branioca na uvid u spise predmeta i upoznavanje sa sadržinom krivične prijave

Član 72

(1) Branilac ima pravo na uvid u spise predmeta u skladu sa čl. 203, 203a i 203b ovog zakonika.

(2) Prije prvog saslušanja osumnjičenog, branilac ima pravo da mu se predoči sadržina krivične prijave.

Komunikacija okrivljenog koji je u pritvoru i branioca

Član 73

(1) Ako se okrivljeni nalazi u pritvoru, branilac se može sa njim dopisivati i razgovarati bez nadzora.

(2) Branilac ima pravo na povjerljiv razgovor sa osumnjičenim koji je lišen

slobode i prije nego što je osumnjičeni saslušan. Kontrola ovog razgovora prije prvog saslušanja dopuštena je samo posmatranjem, ali ne i slušanjem.

Preduzimanje radnji od strane branioca

Član 74

(1) Branilac je ovlašćen da u korist okrivljenog preduzima sve radnje koje može preduzeti okrivljeni, osim onih koje, shodno odredbama ovog zakonika, okrivljeni može samo lično vršiti.

(2) Branilac ne smije preduzimati radnje protiv izričito izražene volje okrivljenog, osim u slučaju iz člana 382 stav 6 ovog zakonika.

(3) Prava i dužnosti braniocu prestaju kad mu okrivljeni opozove punomoćje, kad bude razriješen i protekom roka od 15 dana od dana otkazivanja punomoćja.

Glava VII

RADNJE DOKAZIVANJA

1. PRETRESANJE STANA, STVARI I LICA

Razlozi za pretresanje stana, drugih prostorija, pokretnih stvari i lica

Član 75

(1) Pretresanje stana i drugih prostorija okrivljenog ili drugih lica i njihovih pokretnih stvari izvan stana može se preduzeti ako postoje osnovi sumnje da će se pretresanjem okrivljeni uhvatiti ili da će se pronaći tragovi krivičnog djela ili predmeti važni za krivični postupak.

(2) Pretresanje pokretnih stvari, u smislu stava 1 ovog člana, obuhvata i pretresanje računara i sličnih uređaja za automatsku obradu podataka koji su sa računarom povezani. Na zahtjev suda, lice koje se koristi računarom dužno je omogućiti pristup računaru i prenosivim medijima na kojima se čuvaju podaci koji se odnose na predmet pretresanja (diskovi, USB-fleš disk, USB-hard disk, diskete, trake i slično), kao i pružiti potrebna obavještenja za upotrebu računara. Lice koje to odbije iako za to ne postoje razlozi iz člana 111 ovog zakonika može biti kažnjeno u skladu sa članom 85 stav 3 ovog zakonika.

(3) Pretresanje lica može se preduzeti kad postoje osnovi sumnje da će se pretresanjem pronaći tragovi i predmeti važni za krivični postupak.

Naredba i zahtjev za donošenje naredbe za pretresanje

Član 76

(1) Naredbu za pretresanje donosi sud na zahtjev državnog tužioca ili na zahtjev ovlašćenog službenog lica policije koje je dobilo odobrenje državnog tužioca, a izvršava je policija.

(2) Zahtjev za donošenje naredbe podnosi se u pisanoj formi, a izuzetno i usmeno, u skladu sa članom 78 ovog zakonika.

Sadržaj zahtjeva za donošenje naredbe za pretresanje

Član 77

Zahtjev za donošenje naredbe za pretresanje sadrži:

- 1) naznačenje podnosioca zahtjeva;
- 2) naziv suda kojem se zahtjev upućuje;
- 3) činjenice iz kojih proizilazi vjerovatnoća postojanja razloga za pretresanje iz člana 75 ovog zakonika;
- 4) ime i prezime, a po potrebi i opis lica koje je potrebno uhvatiti tokom pretresanja stana ili drugih prostorija, odnosno očekivane tragove i opis predmeta koje je potrebno pretresanjem pronaći;
- 5) određivanje predmeta na kome će se obaviti pretresanje uz navođenje adrese, podataka o vlasniku, odnosno držaocu stvari ili stana ili drugih prostorija i drugih podataka koji su bitni za utvrđivanje identiteta;
- 6) potpis podnosioca zahtjeva.

Usmeni zahtjev za donošenje naredbe

Član 78

- (1) Usmeni zahtjev za donošenje naredbe za pretresanje može se podnijeti kad postoji opasnost od odlaganja.
- (2) Zahtjev iz stava 1 ovog člana može se saopštiti sudiji za istragu i telefonom, radio vezom ili drugim sredstvom elektronske komunikacije.
- (3) Kad je podnesen usmeni zahtjev za donošenje naredbe za pretresanje sudija za istragu će dalji tok razgovora zabilježiti. U slučaju kad se koristi audio ili stenografski zapisnik, u roku od 24 sata, napraviće se njegov prepis čija će se istovjetnost ovjeriti i čuvati sa originalnim zapisnikom.

Naredba za pretresanje

Član 79

- (1) Kad sudija za istragu primi zahtjev za donošenje naredbe, ako se saglasi sa zahtjevom, donijeće odmah naredbu za pretresanje koja sadrži:
 - 1) podatke iz člana 77 ovog zakonika;
 - 2) da će pretresanje izvršiti policija;
 - 3) pouku da se pretresanje vrši u skladu sa članom 80 ovog zakonika;
 - 4) potpis sudije i službeni pečat suda.
- (2) Ukoliko se sudija za istragu ne saglasi sa zahtjevom za donošenje naredbe za pretresanje, odmah će zatražiti da o zahtjevu odluči vijeće iz člana 24 stav 7 ovog zakonika. Vijeće je dužno da odluči o zahtjevu u roku od 24 časa.

Pretraganje po naredbi suda

Član 80

(1) Naredba o pretraganju predaje se prije početka pretraganja licu kod koga će se ili na kome će se pretraganje izvršiti. Prije pretraganja pozvaće se lice na koje se odnosi naredba o pretraganju da dobrovoljno preda lice, odnosno predmete koji se traže. To lice će se poučiti da ima pravo da uzme advokata, odnosno branioca koji može prisustvovati pretraganju. Ako lice na koje se odnosi naredba o pretraganju zahtijeva prisustvo advokata, odnosno branioca, početak pretraganja će se odložiti do njegovog dolaska, a najduže za dva časa.

(2) Pretraganju se može pristupiti i bez prethodne predaje naredbe, kao i bez prethodnog poziva za predaju lica ili stvari i pouke o pravu na branioca, odnosno advokata, ako je to neophodno radi sprječavanja vršenja krivičnog djela, neposrednog hvatanja učinioca krivičnog djela ili radi spašavanja ljudi i imovine ili ako se pretraganje ima izvršiti u javnim prostorijama.

(3) Pretraganje se vrši danju od 6 časova do 21 čas. Pretraganje se može izvršiti i noću, ako je danju započeto pa nije dovršeno ili ako je to zbog opasnosti od odlaganja izričito naredio sud ili ako postoje razlozi iz člana 83 stav 1 ovog zakonika.

Pravila pretraganja

Član 81

(1) Držalac stana i drugih prostorija pozvaće se da prisustvuje pretraganju, a ako je on odsutan, pozvaće se njegov zastupnik ili neko od odraslih ukućana ili susjeda.

(2) Zaključane prostorije, namještaj ili druge stvari otvoriće se silom samo ako njihov držalac nije prisutan ili neće dobrovoljno da ih otvori. Prilikom otvaranja izbjegavaće se nepotrebno oštećenje.

(3) Pretraganju stana ili lica prisustvuju dva punoljetna građanina kao svjedoci, osim ako postoje razlozi iz člana 83 stav 4 ovog zakonika. Pretraganje lica vrši lice istog pola, a za svjedoka se uzima lice istog pola. Svjedoci će se prije početka pretraganja upozoriti da paze na tok pretraganja, kao i da imaju pravo da prije potpisivanja zapisnika o pretraganju stave svoje prigovore, ako smatraju da sadržina zapisnika nije tačna.

(4) Kad se pretraganju prostorije državnog organa, privrednog društva ili drugog pravnog lica, pozvaće se njihov rukovodilac da prisustvuje pretraganju.

(5) Pretraganje i pregledi u vojnoj zgradi izvršiće se po odobrenju nadležnog vojnog starješine i uz prisustvo lica koje on odredi.

(6) Ako se pretraganje mora izvršiti na brodu ili vazduhoplovu, naredba o

pretresanju će se predati zapovjedniku broda, odnosno vazduhoplova. Zapovjednik broda, odnosno vazduhoplova ili lice koje on odredi prisustvuje pretresanju.

(7) Pretresanje stana i lica treba vršiti obazrivo, uz poštovanje ljudskog dostojanstva i prava na privatnost, bez nepotrebnog remećenja kućnog reda i uznemiravanja građana.

(8) O pretresanju sastaviće se zapisnik, koji potpisuju lice kod koga se ili na kome se pretresanje vrši i lica čije je prisustvo obavezno. Tok pretresanja se može audio ili audiovizuelno snimiti uz obraćanje posebne pažnje na mjesta na kojima su pronađena određena lica i predmeti. Mjesto pretresanja i njegovi pojedini dijelovi, kao i lica, odnosno predmeti pronađeni tokom pretresanja se mogu fotografisati. Audio, odnosno audiovizuelni snimak i fotografije se prilažu zapisniku o pretresanju i mogu služiti kao dokaz.

(9) Prilikom pretresanja privremeno će se oduzeti samo oni predmeti i isprave koji su u vezi sa svrhom pretresanja. U zapisnik će se unijeti i tačno naznačiti predmeti i isprave koji se oduzimaju, što će se unijeti i u potvrdu koja će se odmah izdati licu kome su predmeti, odnosno isprave oduzete.

Oduzimanje drugih predmeta po osnovu naredbe o pretresanju

Član 82

(1) Ako se prilikom pretresanja stana ili lica nađu predmeti koji nemaju veze sa krivičnim djelom zbog kojeg je pretresanje naređeno, ali koji ukazuju na drugo krivično djelo za koje se goni po službenoj dužnosti, oni će se opisati u zapisniku i privremeno oduzeti, a o oduzimanju će se odmah izdati potvrda.

(2) Ako pretresanju nije prisustvovao nadležni državni tužilac, on će se odmah obavijestiti o pronalasku predmeta iz stava 1 ovog člana, radi pokretanja krivičnog postupka. Ovi predmeti će se odmah vratiti, ako državni tužilac nađe da nema osnova za pokretanje krivičnog postupka, a ne postoji drugi zakonski osnov po kome bi se ti predmeti mogli oduzeti.

(3) Ako se kod pretresanja računara i sličnih uređaja za automatsku obradu podataka oduzmu određeni predmeti, oni će se odmah vratiti svojim korisnicima, ako nijesu potrebni za vođenje postupka. Lični podaci prikupljeni pretresanjem mogu se koristiti samo u svrhu vođenja krivičnog postupka i izbrisati se čim ta svrha prestane.

Ulazak u tuđi stan bez naredbe i pretresanje

Član 83

(1) Ovlašćeni policijski službenik može i bez naredbe suda ući u tuđi stan

ili druge prostorije i po potrebi izvršiti pretresanje ako to držalac stana traži ili ako neko zove u pomoć ili ako je to neophodno radi sprječavanja vršenja krivičnog djela ili neposrednog hvatanja učinioca krivičnog djela ili radi spašavanja ljudi ili imovine ili radi izvršenja odluke o pritvoru ili dovođenju okrivljenog ili drugog lica ili radi lišenja slobode učinioca krivičnog djela koji je u bjekstvu ili lica za kojim je raspisana potjernica ili ako se pretresanje ima izvršiti u javnim prostorijama.

(2) Držalac stana, ako je prisutan, ima pravo da na postupak ovlašćenog policijskog službenika iz stava 1 ovog člana iznese primjedbe. Ovlašćeni policijski službenik je dužan da držaoca stana obavijesti o ovom pravu i da njegove primjedbe unese u potvrdu o ulasku u stan, odnosno u zapisnik o pretresanju stana.

(3) U slučaju iz stava 1 ovog člana, ako je izvršen samo ulazak u tuđi stan ili druge prostorije bez pretresanja, držaocu stana izdaće se potvrda, u kojoj će se naznačiti razlog ulaska u stan, odnosno druge prostorije, kao i primjedbe držaoca. Ako se u tuđem stanu ili drugim prostorijama vrši i pretresanje, postupiće se u skladu sa članom 81 st. 3, 7 i 8 i članom 82 stav 1 ovog zakonika.

(4) Pretresanje se može sprovesti i bez prisustva svjedoka ako bi prisustvo pretresanju izložilo svjedoke riziku od fizičkih povreda ili ako prisustvo svjedoka nije moguće odmah obezbijediti, a postoji opasnost od odlaganja. Razlozi za pretresanje bez prisustva svjedoka moraju se naznačiti u zapisniku.

(5) Ovlašćeni policijski službenik može, bez naredbe za pretresanje i bez prisustva svjedoka, sprovesti pretresanje lica prilikom izvršenja naredbe o prinudnom dovođenju ili prilikom lišenja slobode, ako postoji sumnja da lice posjeduje oružje ili oruđe za napad ili ako postoji sumnja da će lice odbaciti, sakriti ili uništiti predmete koje treba od njega oduzeti kao dokaz u krivičnom postupku.

(6) Ako postoje osnovi sumnje da je izvršeno krivično djelo za koje se goni po službenoj dužnosti, ovlašćeni policijski službenik može, bez naredbe suda i bez prisustva svjedoka, izvršiti pretresanje prevoznih sredstava, putnika, prtljaga i drugih pokretnih stvari, osim stvari iz člana 75 stav 2 ovog zakonika.

(7) Kad ovlašćeni policijski službenik vrši pretresanje bez naredbe za pretresanje dužan je da o tome odmah podnese izvještaj sudiji za istragu.

Pravno nevaljani dokazi

Član 84

Ako je pretresanje izvršeno suprotno odredbama člana 76, člana 80 stav 1, člana 81 stav 3 i člana 83 ovog zakonika, zapisnici o pretresanju i dokazi pribavljeni pretresanjem ne mogu se koristiti kao dokaz u krivičnom postupku.

2. PRIVREMENO ODUZIMANJE PREDMETA I IMOVINSKE KORISTI

Privremeno oduzimanje predmeta i imovinske koristi

Član 85

(1) Predmeti koji se po Krivičnom zakoniku imaju oduzeti ili mogu poslužiti kao dokaz u krivičnom postupku, na predlog državnog tužioca, rješenjem suda će se privremeno oduzeti i predati na čuvanje sudu ili će se na drugi način obezbijediti njihovo čuvanje.

(2) Rješenje o privremenom oduzimanju predmeta sadrži:

- 1) naziv suda koji donosi rješenje;
- 2) pravni osnov za privremeno oduzimanje predmeta;
- 3) označenje i opis predmeta koji će se privremeno oduzeti;
- 4) ime i prezime lica od kojeg se predmet privremeno oduzima i mjesto na kojem, odnosno u kojem treba privremeno oduzeti određeni predmet.

(3) Lice koje drži predmete iz stava 1 ovog člana dužno je da ih preda. Lice koje odbije da preda predmete može se kazniti novčanom kaznom do 1.000 €, a u slučaju daljeg odbijanja može se zatvoriti. Zatvor traje do predaje predmeta ili do završetka krivičnog postupka, a najduže dva mjeseca. Na isti način postupiće se prema službenom ili odgovornom licu u državnom organu, privrednom društvu ili drugom pravnom licu.

(4) Odredbe st. 1 i 3 ovog člana odnose se i na podatke koji se čuvaju u uređajima za automatsku, odnosno elektronsku obradu podataka i medije u kojima se ti podaci čuvaju, koji se na zahtjev suda moraju predati u čitljivom i razumljivom obliku. Sud i drugi organi pridržavaće se propisa o čuvanju tajnosti podataka.

(5) Privremenom oduzimanju ne podliježu:

1) spisi i druge isprave državnih organa čije bi objavljivanje povrijedilo obavezu čuvanja tajnih podataka u smislu propisa kojima se uređuje tajnost podataka, dok nadležni organ ne odluči drukčije;

2) pisma okrivljenog braniocu ili licima iz člana 109 stav 1 tač. 1, 2 i 3 ovog zakonika, osim ako ih okrivljeni dobrovoljno preda;

3) zapisi, izvodi iz registra i slične isprave koje se nalaze kod lica iz člana 108 tačka 3 ovog zakonika, a koje su ona sačinila o činjenicama koje su saznali od okrivljenog u obavljanju svog zanimanja, čijim objavljivanjem bi bila povrijeđena dužnost čuvanja profesionalne tajne.

(6) Zabrana iz stava 5 tačka 2 ovog člana ne primjenjuje se u odnosu na branioca ili lice oslobođeno obaveze svjedočenja u skladu sa članom 109 stav 1 ovog zakonika, ako postoji osnovana sumnja da su pomagali okrivljenom u

izvršenju krivičnog djela ili su mu pružili pomoć poslije izvršenog krivičnog djela ili su postupili kao prikrivači.

(7) Rješenje iz stava 3 ovog člana donosi u toku istrage sudija za istragu, a nakon podizanja optužnice predsjednik vijeća.

(8) O žalbi protiv rješenja iz st. 2 i 3 ovog člana odlučuje vijeće iz člana 24 stav 7 ovog zakonika. Žalba protiv rješenja o zatvoru ne zadržava izvršenje.

(9) Ovlašćeni policijski službenik može oduzeti predmete iz stava 1 ovog člana kad postupa u skladu sa čl. 257 i 263 ovog zakonika ili kad izvršava odluku suda.

(10) Prilikom oduzimanja predmeta naznačiće se gdje su pronađeni i opisaće se, a po potrebi će se i na drugi način obezbijediti utvrđivanje njihove istovjetnosti. Za oduzete predmete izdaće se potvrda.

(11) Mjere iz stava 3 ovog člana ne mogu se primijeniti prema osumnjičenom, odnosno okrivljenom ili licima koja su oslobođena dužnosti svjedočenja.

(12) Na privremeno oduzimanje imovinske koristi primjenjuje se odredba člana 481 ovog zakonika.

Uskraćivanje pokazivanja ili izdavanja spisa

Član 86

(1) Državni organi mogu uskratiti pokazivanje ili izdavanje svojih spisa i drugih isprava, ako smatraju da bi objavljivanje njihove sadržine štetilo javnom interesu, osim u slučaju oduzimanja imovine stečene kriminalnom djelatnošću. Ako je uskraćeno pokazivanje ili davanje spisa i drugih isprava, konačnu odluku donosi vijeće iz člana 24 stav 7 ovog zakonika.

(2) Privredna društva ili druga pravna lica mogu zahtijevati da se ne objave podaci koji se odnose na njihovo poslovanje. O zahtjevu odlučuje vijeće iz člana 24 stav 7 ovog zakonika.

Popisivanje i pečaćenje spisa

Član 87

(1) Privremeno oduzeti spisi koji mogu da posluže kao dokaz biće popisani. Ako to nije moguće, spisi će se staviti u omot i zapečatiti. Vlasnik spisa može na omot staviti i svoj pečat.

(2) Lice od koga su spisi oduzeti pozvaće se da prisustvuje otvaranju omota. Ako se ono ne odazove pozivu ili je odsutno, omot će se otvoriti, a spisi pregledati i popisati u njegovom odsustvu.

(3) Prilikom pregledanja spisa mora se voditi računa da njihov sadržaj ne saznaju neovlašćena lica.

Privremeno oduzimanje pisama, telegrama i drugih pošiljki

Član 88

(1) Na zahtjev državnog tužioca sudija za istragu može narediti da poštanska, druga privredna društva i pravna lica registrovana za prenos informacija zadrže i da mu uz potvrdu prijema, predaju pisma, telegrame i druge pošiljke koje su upućene osumnjičenom ili okrivljenom ili koje oni šalju, ako postoje okolnosti zbog kojih se osnovano može očekivati da će ove pošiljke poslužiti kao dokaz u postupku.

(2) Pošiljke otvara sudija za istragu u prisustvu dva svjedoka. Prilikom otvaranja paziće se da se ne povrijede pečati, a omoti i adrese će se sačuvati. O otvaranju će se sastaviti zapisnik.

(3) Sudija za istragu o sadržaju pisama, telegrama i drugih pošiljki obavještava državnog tužioca i na njegov zahtjev mu dostavlja njihovu kopiju i primjerak zapisnika iz stava 2 ovog člana.

(4) Ako interesi postupka dozvoljavaju, sadržaj pošiljke može se saopštiti u cjelini ili djelimično osumnjičenom ili okrivljenom, odnosno licu kome je upućena, a može mu se pošiljka i predati. Ako je osumnjičeni ili okrivljeni odsutan, pošiljka će se vratiti pošiljaocu, ako se to ne protivi interesima postupka.

Pribavljanje podataka od nadležnog državnog organa za privremenu obustavu novčanih transakcija

Član 89

(1) Državni tužilac može zahtijevati da nadležni državni organ obavi kontrolu poslovanja određenih lica i da mu dostavi dokumentaciju i podatke koji mogu poslužiti kao dokaz o krivičnom djelu ili imovini pribavljenoj krivičnim djelom, kao i obavještenja o sumnjivim novčanim transakcijama.

(2) Državni tužilac može zahtijevati da nadležni organ ili organizacija privremeno obustavi isplatu, odnosno izdavanje sumnjivog novca, hartija od vrijednosti ili predmeta, najduže šest mjeseci.

(3) U zahtjevu iz st. 1 i 2 ovog člana državni tužilac će bliže označiti sadržaj mjere ili radnje koju zahtijeva.

(4) Na predlog državnog tužioca sud može donijeti rješenje o privremenoj obustavi izvršenja određene novčane transakcije za koju postoji osnovana sumnja da predstavlja krivično djelo ili da je namijenjena izvršenju, odnosno prikriivanju krivičnog djela ili dobiti ostvarene krivičnim djelom.

(5) Rješenjem iz stava 4 ovog člana sud će odrediti da se novčana sredstva u njihovom žiralnom ili gotovinskom obliku privremeno oduzmu i polože na poseban

račun radi čuvanja do pravosnažnog okončanja krivičnog postupka, odnosno dok se ne steknu uslovi za njihovo vraćanje.

(6) Protiv rješenja iz stava 4 ovog člana žalbu mogu podnijeti stranke i branilac, odnosno žalbu može uložiti vlasnik novčanih sredstava ili njegov punomoćnik, odnosno pravno lice od koga su novčana sredstva privremeno oduzeta. O žalbi odlučuje vijeće iz člana 24 stav 7 ovog zakonika.

Privremeno oduzimanje imovine i finansijska istraga radi proširenog oduzimanja imovine

Član 90

(1) U postupku koji se vodi za krivično djelo za koje Krivični zakonik propisuje mogućnost proširenog oduzimanja imovine od osuđenog, njegovog pravnog sljedbenika ili lica na koje je osuđeni prenio imovinu koji ne može da dokaže zakonitost njenog porijekla, a postoje osnovi sumnje da je ta imovina pribavljena nezakonito, sud može, na predlog državnog tužioca, odrediti privremeno oduzimanje imovine.

(2) Protiv osumnjičenog, odnosno okrivljenog za krivično djelo iz stava 1 ovog člana, njegovog pravnog sljedbenika ili lica na koje je osumnjičeni, odnosno okrivljeni prenio određenu imovinu, državni tužilac naredbom pokreće finansijsku istragu.

(3) U finansijskoj istrazi će se prikupiti dokazi o imovini i prihodima osumnjičenog, odnosno okrivljenog, njegovog pravnog sljedbenika ili lica kome je okrivljeni prenio imovinu koja je stečena u vremenu propisanom Krivičnim zakonikom.

(4) U postupku privremenog oduzimanja imovine iz stava 1 ovog člana shodno se primjenjuju odredbe zakona kojim je uređen izvršni postupak, ukoliko odredbama ovog zakonika nije drukčije propisano.

Sadržaj zahtjeva i odlučivanje o zahtjevu za određivanje privremenog oduzimanja predmeta ili imovinske koristi

Član 90a

(1) O privremenom oduzimanju predmeta ili imovinske koristi odlučuje sudija za istragu, odmah ili u roku od osam dana od dana prijema zahtjeva, odnosno predsjednik vijeća pred kojim se održava glavni pretres. O žalbi protiv rješenja odlučuje vijeće iz člana 24 stav 7 ovog zakonika.

(2) Postupak za određivanje privremenog oduzimanja predmeta ili imovinske koristi iz stava 1 ovog člana, pokreće državni tužilac zahtjevom iz stava 1 ovog člana.

(3) Zahtjev državnog tužioca iz stava 2 ovog člana sadrži: opis predmeta ili imovinske koristi; podatke o licu koje te predmete ili imovinsku korist posjeduje; razloge za sumnju da su predmeti odnosno imovinska korist nezakonito stečeni i razloge za vjerovatnoću da će do kraja krivičnog postupka biti znatno otežano ili onemogućeno oduzimanje predmeta ili imovinske koristi.

(4) Ako sud odbije zahtjev iz stava 1 ovog člana, rješenje o odbijanju se neće dostavljati licu iz stava 3 ovog člana.

Sadržaj rješenja o privremenom oduzimanju predmeta ili imovinske koristi i žalba na rješenje

Član 90b

(1) U rješenju o privremenom oduzimanju predmeta ili imovinske koristi sud će označiti vrstu i vrijednost predmeta, iznos imovinske koristi i vrijeme na koje se oduzimaju.

(2) U rješenju iz stava 1 ovog člana, sud može odrediti da se privremeno oduzimanje ne odnosi na predmete ili imovinsku korist koje treba izuzeti primjenom pravila o zaštiti savjesnog sticaoca.

(3) Žalba protiv rješenja iz stava 1 ovog člana, ne odlaže izvršenje.

(4) Obrazloženo rješenje iz stava 1 ovog člana, sud će dostaviti licu na koje se rješenje odnosi, banci ili drugoj organizaciji nadležnoj za platni promet, a po potrebi i drugim licima i državnim organima.

Zakazivanje ročišta i odluke po žalbi

Član 90v

(1) Ako bude izjavljena žalba protiv rješenja o privremenom oduzimanju predmeta ili imovinske koristi, vijeće iz člana 24 stav 7 ovog zakonika zakazaće ročište na koje će pozvati lice na koje se odnosi rješenje, njegovog branioca i državnog tužioca.

(2) Ročište iz stava 1 ovog člana, održaće se u roku od 30 dana od dana podnošenja žalbe. Na tom ročištu saslušać se pozvana lica. Njihov nedolazak ne sprječava održavanje ročišta.

(3) Vijeće će rješenje iz stava 1 ovog člana ukinuti ako osumnjičeni, odnosno okrivljeni vjerodostojnim ispravama dokaže zakonitost porijekla predmeta ili imovinske koristi ili ako u nedostatku vjerodostojnih isprava učini vjerovatnim da su predmeti ili imovinska korist stečeni zakonito.

(4) Vijeće će rješenje iz stava 1 ovog člana preinačiti ako se, u skladu sa

stavom 3 ovog člana, dokaže ili učini vjerovatnim da je predmet ili dio imovinske koristi koji su privremeno oduzeti zakonitog porijekla.

Sadržaj zahtjeva i odlučivanje o zahtjevu za određivanje privremenog oduzimanja predmeta, imovinske koristi ili imovine

Član 91

(1) O privremenom oduzimanju predmeta, imovinske koristi ili imovine odlučuje sudija za istragu odmah ili u roku od osam dana od dana prijema zahtjeva, odnosno predsjednik vijeća pred kojim se održava glavni pretres. O žalbama protiv rješenja odlučuje vijeće iz člana 24 stav 7 ovog zakonika.

(2) Postupak za određivanje privremenog oduzimanja predmeta, imovinske koristi ili imovine iz stava 1 ovog člana pokreće državni tužilac.

(3) Zahtjev državnog tužioca iz stava 2 ovog člana sadrži: opis predmeta, imovinske koristi ili imovine; podatke o licu koje te predmete, imovinsku korist ili imovinu posjeduje; razloge za sumnju da su predmeti, imovinska korist odnosno imovina nezakonito stečeni i razloge za vjerovatnoću da će do kraja krivičnog postupka biti znatno otežano ili onemogućeno oduzimanje predmeta, imovinske koristi ili imovine.

(4) Ako sud odbije zahtjev iz stava 1 ovog člana, rješenje o odbijanju se neće dostavljati licu iz stava 3 ovog člana.

Sadržaj rješenja o privremenom oduzimanju predmeta, imovinske koristi i imovine i žalba na rješenje

Član 92

(1) U rješenju o privremenom oduzimanju predmeta, imovinske koristi ili imovine sud će označiti vrstu i vrijednost predmeta, imovine, iznos imovinske koristi i vrijeme na koje se oduzimaju.

(2) U rješenju iz stava 1 ovog člana sud može odrediti da se privremeno oduzimanje ne odnosi na predmete, imovinsku korist ili imovinu koje treba izuzeti primjenom pravila o zaštiti savjesnog sticaoca.

(3) Žalba protiv rješenja iz stava 1 ovog člana ne odlaže izvršenje.

(4) Obrazloženo rješenje iz stava 1 ovog člana sud će dostaviti licu na koje se rješenje odnosi, banci ili drugoj organizaciji nadležnoj za platni promet, a po potrebi i drugim licima i državnim organima.

Zakazivanje ročišta i odluke po žalbi

Član 93

(1) Ako bude izjavljena žalba protiv rješenja o privremenom oduzimanju predmeta, imovinske koristi ili imovine, vijeće iz člana 24 stav 7 ovog zakonika zakazaće ročište na koje će pozvati lice na koje se odnosi rješenje, njegovog branioca i državnog tužioca.

(2) Ročište iz stava 1 ovog člana održaće se u roku od 30 dana od dana podnošenja žalbe. Na tom ročištu saslušaće se pozvana lica. Njihov nedolazak ne sprječava održavanje ročišta.

(3) Vijeće će rješenje iz stava 1 ovog člana ukinuti ako osumnjičeni, odnosno okrivljeni vjerodostojnim ispravama dokaže zakonitost porijekla predmeta, imovinske koristi ili imovine ili ako u nedostatku vjerodostojnih isprava učini vjerovatnim da predmeti, imovinska korist ili imovina su stečeni zakonito.

(4) Vijeće će rješenje iz stava 1 ovog člana preinačiti ako se, u skladu sa stavom 3 ovog člana, dokaže ili učini vjerovatnim da je predmet, dio imovinske koristi ili imovine koji su privremeno oduzeti zakonitog porijekla.

Trajanje privremenog oduzimanja predmeta, imovinske koristi i imovine

Član 94

(1) Privremeno oduzimanje predmeta, imovinske koristi ili imovine može trajati najduže dok vijeće iz člana 24 stav 7 ovog zakonika ne odluči o zahtjevu državnog tužioca iz člana 486 ovog zakonika.

(2) Ako je privremeno oduzimanje iz stava 1 ovog člana određeno u izviđaju, ukinuće se po službenoj dužnosti ako istraga ne započne u roku od šest mjeseci od dana donošenja rješenja o privremenom oduzimanju.

(3) Prije isteka vremena iz st. 1 i 2 ovog člana, rješenje o privremenom oduzimanju predmeta, imovinske koristi ili imovine sud može ukinuti po službenoj dužnosti ili na zahtjev državnog tužioca ili zainteresovanog lica, ako se pokaže da nije potrebna ili opravdana s obzirom na težinu krivičnog djela, imovinske prilike lica na koje se odnosi ili prilike lica koje je po zakonu ono dužno da izdržava i okolnosti slučaja koje pokazuju da oduzimanje predmeta, imovinske koristi ili imovine neće biti onemogućeno ili znatno otežano do završetka krivičnog postupka.

Izvršenje rješenja o privremenom oduzimanju predmeta, imovinske koristi ili imovine

Član 95

(1) Rješenje o privremenom oduzimanju predmeta, imovinske koristi ili imovine izvršava sud nadležan za sprovođenje izvršenja, u skladu sa zakonom kojim se uređuje izvršni postupak.

(2) Za sporove koji nastanu povodom izvršenja nadležan je sud iz stava 1 ovog člana.

(3) Danom otvaranja stečajnog postupka prema pravnom licu kod koga se nalaze predmeti, imovinska korist ili imovina koji su privremeno oduzeti stiču se uslovi za podnošenje izlučne tužbe u pogledu tih predmeta, imovinske koristi ili imovine, kao o dospjelim iznosima.

Privremeno upravljanje imovinom i sredstvima

Član 96

Imovinom i sredstvima koji su privremeno oduzeti upravlja nadležni državni organ, u skladu sa zakonom kojim je uređeno staranje o privremeno i trajno oduzetoj imovini.

Vraćanje privremeno oduzetih predmeta i imovinske koristi

Član 97

Predmeti i imovinska korist koji su u toku krivičnog postupka privremeno oduzeti vратиće se vlasniku, odnosno držaocu, ako postupak bude obustavljen ili ako bude donijeta pravosnažna oslobađajuća presuda ili presuda kojom se optuženi oslobađa od optužbe, a ne postoje razlozi za njihovo oduzimanje iz člana 477 ovog zakonika. Predmeti i imovinska korist će se vratiti vlasniku, odnosno držaocu i prije okončanja krivičnog postupka, ako prestanu razlozi za njihovo oduzimanje.

3. POSTUPANJE SA SUMNJVIVIM STVARIMA

Oglašavanje sumnjivih stvari

Član 98

(1) Ako se kod osumnjičenog ili okrivljenog nađe tuđa stvar, a ne zna se čija je, organ koji vodi postupak opisaće tu stvar i opis objaviti u dnevnim novinama. U

oglasu će se pozvati vlasnik da se javi u roku od jedne godine od dana objavljivanja oglasa, uz napomenu da će se u suprotnom stvar prodati. Novac dobijen prodajom unosi se u poseban razdjel budžeta za rad sudova.

(2) Ako je stvar podložna kvarenju ili je njeno čuvanje vezano sa znatnim troškovima, ona će se prodati u skladu sa zakonom kojim se uređuje izvršni postupak, a novac predati na čuvanje u sudski depozit.

(3) Po odredbi stava 2 ovog člana postupiće se i kad stvar pripada odbjeglom ili nepoznatom učiniocu krivičnog djela.

Odlučivanje o sumnjivim stvarima

Član 99

(1) Ako se u roku od jedne godine niko ne javi za stvari ili za novac dobijen od prodaje stvari iz člana 98 ovog zakonika, donijeće se rješenje da stvar postaje državna svojina, odnosno da se novac unese u budžet.

(2) Vlasnik stvari ima pravo da u parnici traži povraćaj stvari ili novca dobijenog od prodaje stvari. Zastarijevanje ovog prava počinje da teče od dana objavljivanja oglasa.

4. SASLUŠANJE OKRIVLJENOG

Pouka o pravima i način saslušanja okrivljenog

Član 100

(1) Kad se okrivljeni prvi put saslušava, pitaće se za ime i prezime, jedinstveni matični broj, nadimak, ako ga ima, ime i prezime roditelja, djevojačko porodično ime majke, gdje je rođen, gdje stanuje, dan, mjesec i godinu rođenja, čiji je državljanin, da li razumije crnogorski jezik i koji je njegov jezik, kojeg je zanimanja, kakve su mu porodične prilike, da li je pismen, koju je školu završio, kakvog je imovnog stanja, da li je, kad i zašto osuđivan, da li je i kad je izrečenu kaznu izdržao, da li se protiv njega vodi postupak za drugo krivično djelo, a ako je maloljetan, ko mu je zakonski zastupnik.

(2) Okrivljeni će se upozoriti da je dužan da se odazove pozivu i da odmah saopšti svaku promjenu adrese ili namjeru da promijeni boravište, kao i na posljedice ako po tome ne postupi. Nakon toga okrivljenom će se saopštiti prava iz člana 8 stav 2 i člana 12 stav 3 ovog zakonika, zašto se okrivljuje, osnovi sumnje koji stoje protiv njega, da nije dužan da iznese odbranu, niti da odgovara na postavljena pitanja i da njegov iskaz može biti korišćen kao dokaz u postupku i bez njegove saglasnosti i

pozvaće se da, ako želi, iznese odbranu.

(3) Izjašnjenje okrivljenog o pravima iz stava 2 ovog člana zapisnički će se konstatovati, a okrivljeni će izjašnjenje potvrditi potpisom.

(4) Okrivljeni se saslušava usmeno. Okrivljeni ima pravo da se prilikom saslušanja koristi svojim zabilješkama.

(5) Prilikom saslušanja treba okrivljenom omogućiti da se u neometanom izlaganju izjasni o svim okolnostima koje ga terete i da iznese činjenice koje mu služe za odbranu.

(6) Kad okrivljeni završi svoj iskaz, postaviće mu se pitanja ukoliko je potrebno da se popune praznine ili otklone protivrječnosti i nejasnoće u njegovom izlaganju.

(7) Okrivljeni se saslušava uz puno uvažavanje njegove ličnosti.

(8) Prema okrivljenom ne smiju se upotrijebiti sila, prijetnja, obmana, iznuda, iznurivanje ili druga sredstva iz člana 154 stav 5 ovog zakonika, da bi se došlo do njegove izjave, priznanja ili činjenja koje bi se protiv njega moglo upotrijebiti kao dokaz.

(9) Okrivljeni može biti saslušan u odsustvu branioca, ako se izričito odrekao tog prava, a odbrana nije obavezna, ako branilac nije prisutan iako je obaviješten o saslušanju saglasno članu 282 ovog zakonika, a ne postoji mogućnost da okrivljeni uzme drugog branioca ili ako za prvo saslušanje okrivljeni nije obezbijedio prisustvo branioca ni u roku od 24 časa od časa kad je poučen o ovom pravu u skladu sa članom 12 stav 3 ovog zakonika, osim u slučaju obavezne odbrane.

(10) Ako je postupljeno suprotno odredbama st. 8 i 9 ovog člana ili okrivljeni nije poučen o pravima iz stava 2 ovog člana ili ako izjave okrivljenog iz stava 9 ovog člana o potrebi prisustvovanja branioca nijesu unesene u zapisnik, takav iskaz se ne može koristiti kao dokaz u krivičnom postupku.

Način saslušanja

Član 101

(1) Okrivljenom treba postavljati pitanja jasno, razgovjetno i određeno, tako da ih može potpuno razumjeti. U saslušanju se ne smije polaziti od pretpostavke da je okrivljeni priznao nešto što nije priznao, niti se smiju postavljati pitanja u kojima je već sadržano kako na njih treba odgovarati.

(2) Ako se docniji iskazi okrivljenog razlikuju od ranijih, a naročito ako okrivljeni opozove svoje priznanje, sud će ga pozvati da iznese razloge zašto je dao različite iskaze, odnosno zašto je opozvao priznanje.

Suočenje

Član 102

(1) Okrivljeni može biti suočen sa svjedokom ili drugim okrivljenim, ako se njihovi iskazi ne slažu u pogledu važnih činjenica.

(2) Suočeni će se postaviti jedan prema drugom i od njih zahtijevati da jedan drugom ponove svoje iskaze o svakoj spornoj okolnosti i da raspravljaju o istinitosti onoga što su iskazali. Tok suočenja i izjave pri kojima su suočeni konačno ostali sud će unijeti u zapisnik.

(3) Radnja suočenja se može audio ili audiovizuelno snimati, o čemu će se sačiniti propis audio zapisa.

Prepoznavanje lica ili predmeta

Član 103

(1) Ako je potrebno da se utvrdi da li okrivljeni prepoznaje određeno lice ili predmet, koje je prethodno opisao, pokazaće mu se to lice, zajedno sa drugim njemu nepoznatim licima čije su osnovne fizičke osobine slične onima kakve je opisao, odnosno taj predmet, zajedno sa predmetima iste ili slične vrste, nakon čega će se zatražiti da izjavi da li lice ili predmet prepoznaje sa sigurnošću i da, u slučaju potvrdnog odgovora, na prepoznato lice ili predmet ukaže.

(2) U izviđaju i istrazi prepoznavanje sprovodi državni tužilac koji će prethodno poučiti okrivljenog o pravima iz člana 100 stav 2 ovog zakonika.

(3) Radnja prepoznavanja će se obaviti tako da lice koje je predmet prepoznavanja ne može da vidi okrivljenog, niti okrivljeni može da vidi to lice prije nego što se pristupi prepoznavanju.

(4) O toku prepoznavanja i izjavama okrivljenog sastavlja se zapisnik i sačinjava zajednički foto snimak lica ili predmeta koji se prepoznaju, a po potrebi se može izvršiti i audio ili audiovizuelno snimanje.

Bilježenje iskaza okrivljenog

Član 104

(1) Iskaz okrivljenog unosi se u zapisnik u obliku pripovijedanja, a postavljena pitanja i odgovori na njih unijet će se u zapisnik samo kad se odnose na krivičnu stvar.

(2) Okrivljenom se može dozvoliti da svoj iskaz sam kazuje u zapisnik.

(3) Iskaz okrivljenog se može audio, odnosno audiovizuelno snimiti, o čemu će se sačiniti prepis audio zapisa. Snimak iskaza okrivljenog predstavlja sastavni dio

zapisnika o saslušanju okrivljenog i može se koristiti kao dokaz. Kopija zapisnika ili snimka izdaće se okrivljenom ako to zahtijeva.

Priznanje okrivljenog i dalje prikupljanje dokaza

Član 105

(1) Kad okrivljeni priznaje izvršenje krivičnog djela, organ koji vodi postupak dužan je da i dalje prikuplja dokaze o krivičnom djelu.

(2) Izuzetno od stava 1 ovog člana, organ koji vodi postupak može odlučiti da ne prikuplja dokaze o krivičnom djelu kad je priznanje potpuno, jasno i istinito.

Saslušavanje okrivljenog preko tumača

Član 106

(1) Saslušanje okrivljenog obaviće se preko tumača u slučajevima predviđenim ovim zakonikom.

(2) Ako je okrivljeni lice sa oštećenjem sluha, postavljaće mu se pitanja pisano, a ako je lice sa oštećenim govorom, pozvaće se da pisano odgovara. Ako se saslušanje ne može obaviti na ovaj način, pozvaće se kao tumač lice koje se sa okrivljenim može sporazumjeti.

(3) Ako tumač nije ranije zaklet, položiće zakletvu da će vjerno prenijeti pitanja koja se okrivljenom upućuju i izjave koje on bude davao.

(4) Odredbe ovog zakonika koje se odnose na vještake shodno se primjenjuju na tumače.

5. SVJEDOK

Lica koja mogu biti saslušana kao svjedoci

Član 107

(1) Kao svjedoci pozivaju se lica za koja je vjerovatno da će moći da daju obavještenja o krivičnom djelu i učiniocu i o drugim važnim okolnostima.

(2) Oštećeni, oštećeni kao tužilac i privatni tužilac mogu se saslušati kao svjedoci.

(3) Svako lice koje se kao svjedok poziva dužno je da se odazove pozivu, a ako ovim zakonikom nije drukčije određeno, dužno je i da svjedoči.

Lica koja ne mogu biti saslušana kao svjedoci

Član 108

Ne može se saslušati kao svjedok:

- 1) lice koje bi svojim iskazom povrijedilo dužnost čuvanja tajnih podataka u smislu propisa kojima se uređuje tajnost podataka, dok ga nadležni organ ne oslobodi te dužnosti;
- 2) branilac okrivljenog o onome što mu je okrivljeni kao svom braniocu povjerio;
- 3) lice koje bi svojim iskazom povrijedilo dužnost čuvanja profesionalne tajne (vjerski ispovjednik, advokat, zdravstveni radnik i drugi zaposleni u zdravstvu, novinar, kao i druga lica), osim ako je oslobođeno te dužnosti posebnim propisom ili izjavom lica u čiju je korist ustanovljeno čuvanje tajne;
- 4) maloljetno lice koje, s obzirom na uzrast i duševnu razvijenost, nije sposobno da shvati značaj prava da ne mora da svjedoči.

Lica oslobođena od dužnosti svjedočenja

Član 109

(1) Ako ovim zakonikom nije drukčije određeno, oslobođeni su od dužnosti svjedočenja:

- 1) bračni drug okrivljenog i lice sa kojim okrivljeni živi u vanbračnoj zajednici;
 - 2) srodnici okrivljenog po krvi u pravoj liniji, srodnici u pobočnoj liniji zaključno do trećeg stepena, kao i srodnici po tazbini zaključno do drugog stepena;
 - 3) usvojenik i usvojilac okrivljenog, odnosno hranilac i hranjenik okrivljenog.
- (2) Oslobođanje od dužnosti svjedočenja iz stava 1 ovog člana ne odnosi se na lica koja su pozvana da svjedoče u postupku za krivično djelo zapuštanje i zlostavljanje maloljetnog lica, nasilje u porodici ili u porodičnoj zajednici i rodoskrvnjenje, kad je oštećeno maloljetno lice.

(3) Organ koji vodi postupak dužan je da lica iz stava 1 ovog člana, prije njihovog saslušanja ili čim sazna za njihov odnos sa okrivljenim, upozori da ne moraju svjedočiti. Lica iz stava 1 ovog člana će se upozoriti da će se njihov iskaz, ako odluče da svjedoče, bez obzira na njihovu kasniju odluku, moći koristiti kao dokaz. Upozorenje i odgovor se unose u zapisnik.

(4) Ako ima osnova da lice uskrati svjedočenje u odnosu na jednog od okrivljenih, to lice je oslobođeno dužnosti svjedočenja i u odnosu na druge okrivljene, ako se njegov iskaz, prema prirodi stvari, ne može ograničiti samo na druge okrivljene.

Svjedočenja na kojima ne može biti zasnovana sudska odluka

Član 110

Ako je kao svjedok saslušano lice koje se ne može saslušati kao svjedok u smislu člana 108 ovog zakonika ili lice koje ne mora svjedočiti saglasno članu 109 ovog zakonika, a nije na to upozoreno ili se nije izričito odreklo tog prava, ili ako upozorenje i odricanje nije uneseno u zapisnik, ili ako je iskaz svjedoka dobijen mučenjem ili na način iz člana 154 stav 5 ovog zakonika, na takvom iskazu svjedoka ne može se zasnivati sudska odluka.

Uskraćivanje davanja odgovora na pojedina pitanja

Član 111

Ako ovim zakonikom nije drukčije određeno, svjedok ima pravo da ne odgovara na pojedina pitanja kad je vjerovatno da bi time izložio sebe ili lica iz člana 109 stav 1 ovog zakonika teškoj sramoti ili krivičnom gonjenju, o čemu je sud dužan da ga upozna.

Pozivanje svjedoka

Član 112

(1) Pozivanje svjedoka vrši se dostavljanjem pisanog poziva, u kojem se navodi ime i prezime i zanimanje pozvanog, vrijeme i mjesto dolaska, krivični predmet u vezi kojeg se poziva, naznačenje da se poziva kao svjedok i upozorenje o posljedicama neopravdanog izostanka iz člana 119 ovog zakonika.

(2) Pozivanje kao svjedoka maloljetnog lica koje nije navršilo šesnaest godina vrši se preko njegovih roditelja, odnosno zakonskog zastupnika, osim ako to nije moguće zbog potrebe da se hitno postupa ili drugih okolnosti.

(3) Svjedoci koji se nalaze u drugoj državi i svjedoci koji se zbog starosti, bolesti ili invaliditeta ne mogu odazvati pozivu, mogu se saslušati u svom stanu, a izuzetno i putem tehničkih uređaja za prenos slike ili zvuka, tako da im stranke mogu postavljati pitanja iako nijesu prisutne u prostoriji gdje se svjedok nalazi. Za potrebe takvog saslušanja može se odrediti stručna pomoć lica iz člana 282 stav 8 ovog zakonika.

(4) Pozivanje svjedoka može se vršiti telefonom i drugim sredstvima elektronske komunikacije, ako svjedok pristaje da se na takav poziv odazove.

Način saslušanja svjedoka i upozorenja suda

Član 113

(1) Svjedoci se saslušavaju odvojeno i bez prisustva ostalih svjedoka. Svjedok je dužan da odgovore daje usmeno.

(2) Svjedok će se prethodno opomenuti da je dužan da govori istinu i da ne smije ništa prećutati i upozoriti da davanje lažnog iskaza predstavlja krivično djelo. Svjedok će se upoznati sa pravom iz člana 111 ovog zakonika, što će se unijeti u zapisnik.

(3) Nakon opomene i upozorenja iz stava 2 ovog člana, svjedok će se pitati za ime i prezime, ime oca ili majke, zanimanje, boravište, mjesto i godinu rođenja i njegov odnos sa okrivljenim i oštećenim. Svjedok će se upozoriti da je dužan da o promjeni adrese ili boravišta obavijesti sud.

(4) Prilikom saslušanja maloljetnog lica, naročito ako je ono oštećeno krivičnim djelom, postupiće se obazrivo da saslušanje ne bi štetno uticalo na psihičko stanje maloljetnog lica. Ako je to potrebno, saslušanje maloljetnog lica obaviće se uz pomoć psihologa ili drugog stručnog lica.

(5) Oštećeni koji je žrtva krivičnog djela protiv polne slobode, kao i dijete koje se saslušava kao svjedok ima pravo da svjedoči u odvojenoj prostoriji pred sudijom i zapisničarem, a tužilac, okrivljeni i branilac da gledaju prenos iz druge prostorije, uz mogućnost da postavljaju pitanja svjedoku, o čemu ih je sud dužan poučiti, što se zapisnički konstatuje.

(6) Sud može odlučiti da se odredba stava 5 ovog člana primijeni i na svjedočenje oštećenog koji je žrtva diskriminacije.

Saslušanje i suočenje svjedoka

Član 114

(1) Poslije opštih pitanja svjedok se poziva da iznese sve što mu je o predmetu krivičnog postupka poznato, nakon čega će mu se postavljati pitanja radi provjeravanja, dopune i razjašnjenja. Prilikom saslušanja svjedoka nije dozvoljeno služiti se obmanom niti postavljati takva pitanja u kojima je već sadržano kako bi trebalo odgovoriti.

(2) Svjedok će se uvijek pitati otkud mu je poznato ono o čemu svjedoči.

(3) Svjedoci se mogu suočiti, ako se njihovi iskazi ne slažu u pogledu važnih činjenica. Istovremeno se mogu suočiti samo dva svjedoka. Na suočenje svjedoka shodno se primjenjuju odredbe člana 102 st. 1 i 3 ovog zakonika.

(4) Oštećeni koji se saslušava kao svjedok pitaće se da li želi da u krivičnom postupku ostvaruje imovinskopravni zahtjev.

Prepoznavanje lica ili predmeta

Član 115

(1) Ako je potrebno da se utvrdi da li svjedok prepoznaje određeno lice ili predmet koje je opisao, pokazaće mu se to lice, zajedno sa drugim njemu nepoznatim licima čije su osnovne osobine slične onima kakve je opisao, odnosno taj predmet, zajedno sa predmetima iste ili slične vrste, nakon čega će se zatražiti da izjavi da li lice ili predmet prepoznaje sa sigurnošću i da, u slučaju potvrdnog odgovora, na prepoznato lice ili predmet ukaže.

(2) U izviđaju i istrazi prepoznavanje sprovodi državni tužilac koji će prethodno opomenuti i upozoriti svjedoka u skladu sa članom 113 stav 2 ovog zakonika.

(3) Radnja prepoznavanja će se obaviti tako da lice koje je predmet prepoznavanja ne može da vidi svjedoka, niti svjedok može da vidi to lice prije nego što se pristupi prepoznavanju.

(4) O toku prepoznavanja i izjavama svjedoka sastavlja se zapisnik i sačinjava zajednički foto snimak lica ili predmeta koji se prepoznaju, a po potrebi se može izvršiti i audio ili audiovizuelno snimanje.

Saslušanje svjedoka preko tumača

Član 116

Ako se saslušanje svjedoka obavlja preko tumača ili ako je svjedok lice sa oštećenjem sluha ili govora, njegovo saslušanje vrši se na način propisan članom 106 ovog zakonika.

Polaganje zakletve

Član 117

(1) Od svjedoka se može zahtijevati da prije svjedočenja položi zakletvu.

(2) Prije glavnog pretresa, svjedok može položiti zakletvu samo ako postoji bojazan da zbog bolesti ili zbog drugih razloga neće moći da dođe na glavni pretres. Razlog zbog koga je tada položena zakletva navešće se u zapisniku.

(3) Tekst zakletve glasi: "Zaklinjem se da ću o svemu što pred sudom budem pitan govoriti samo istinu i da ništa od onoga što mi je poznato neću prećutati".

(4) Svjedok zakletvu polaže usmeno, čitanjem njenog teksta ili potvrdnim odgovorom nakon saslušanog sadržaja teksta zakletve koju je pročitao organ koji vodi krivični postupak. Svjedoci sa oštećenjem sluha ili govora koji znaju da čitaju i

pišu potpisuju tekst zakletve, a svjedoci sa oštećenjem sluha ili govora koji ne znaju da čitaju ni da pišu zaklinju se uz pomoć tumača.

(5) Odbijanje i razlozi odbijanja svjedoka da položi zakletvu unijeće se u zapisnik.

Lica koja se ne smiju zaklinjati

Član 118

Ne smiju se zaklinjati lica:

- 1) koja nijesu punoljetna u času saslušavanja;
- 2) za koja je dokazano ili za koja postoji osnovana sumnja da su izvršila ili učestvovala u krivičnom djelu zbog koga se saslušavaju;
- 3) koja zbog duševnog stanja ne mogu da shvate značaj zakletve.

Mjere za obezbjeđenje prisustva svjedoka i procesne kazne

Član 119

(1) Ako svjedok koji je uredno pozvan ne dođe, a izostanak ne opravda ili se bez odobrenja ili opravdanog razloga udalji sa mjesta gdje treba da bude saslušan može se narediti da se prinudno dovede, a može se i kazniti novčano do 1.000 €.

(2) Ako svjedok dođe i, nakon što bude opomenut i upozoren u skladu sa članom 113 stav 2 ovog zakonika, odbije bez zakonskog razloga da svjedoči, može se kazniti novčano do 1.000 €, a ako i poslije toga odbije da svjedoči, može se zatvoriti. Zatvor traje dok svjedok pristane da svjedoči ili dok njegovo saslušanje postane nepotrebno ili dok se krivični postupak završi, ali najduže dva mjeseca.

(3) Ako svjedok vrijeđa sud i druge učesnike postupka ili im prijeti, sud će ga opomenuti, a može ga i novčano kazniti do 1.000 €.

(4) U izviđaju i istrazi kazne iz st. 1, 2 i 3 ovog člana, na predlog državnog tužioca, izriče sud.

(5) O žalbi protiv rješenja kojim je izrečena novčana kazna ili zatvor odlučuje vijeće iz člana 24 stav 7 ovog zakonika. Žalba protiv rješenja o zatvoru ne zadržava izvršenje.

Zaštita svjedoka od zastrašivanja

Član 120

(1) Ako postoji osnovana bojazan da bi svjedok davanjem iskaza ili odgovorom na pojedina pitanja sebe, svog bračnog druga, bliskog srodnika ili njemu blisko lice izložio ozbiljnoj opasnosti po život, zdravlje, fizički integritet, slobodu

ili imovinu većeg obima, svjedok može uskratiti iznošenje podataka iz člana 113 stav 3 ovog zakonika, davanje odgovora na pojedina pitanja ili davanje iskaza u cjelini, dok se ne obezbijedi njegova zaštita. Ako uskraćivanje davanja iskaza smatra očigledno neosnovanim, organ koji vodi postupak će upozoriti svjedoka na mogućnost izricanja kazni iz člana 119 ovog zakonika.

(2) Zaštita svjedoka sastoji se u posebnom načinu učestvovanja i saslušanja svjedoka u krivičnom postupku.

(3) Na način iz stava 2 ovog člana zaštita se može obezbijediti i zviždaču kad se saslušava kao svjedok, na njegov zahtjev.

(4) Zaštita svjedoka i drugih lica iz stava 1 ovog člana može se obezbijediti i van krivičnog postupka, u skladu sa zakonom kojim se uređuje zaštita svjedoka.

(5) Sud je dužan da upozna svjedoka sa pravima iz st. 1 do 4 ovog člana.

Posebni načini učestvovanja i saslušanja zaštićenog svjedoka

Član 121

(1) Posebni način učestvovanja i saslušanja svjedoka u krivičnom postupku je: saslušanje svjedoka pod pseudonimom, saslušanje uz pomoć tehničkih uređaja (zaštitni zid, uređaji za promjenu glasa, uređaji za prenos slike i zvuka) i slično.

(2) Ako se posebni način saslušanja svjedoka u postupku odnosi samo na prikrivanje podataka iz člana 113 stav 3 ovog zakonika, saslušanje će se sprovesti pod pseudonimom, a u ostalom dijelu saslušanje će se sprovesti prema opštim odredbama ovog zakonika o saslušanju svjedoka.

(3) Ako se posebni način učestvovanja i saslušanje svjedoka u postupku odnosi na prikrivanje podataka iz člana 113 stav 3 ovog zakonika i na prikrivanje lika svjedoka, saslušanje će se sprovesti posredstvom tehničkih uređaja za prenos slike i zvuka. Tehničkim uređajem rukuje stručno lice iz člana 282 stav 8 ovog zakonika. Lik i glas svjedoka tokom saslušanja će se izmijeniti. Tokom saslušanja svjedok će se nalaziti u prostoriji koja je odvojena od prostorije u kojoj se nalazi sudija za istragu i druga lica koja su prisutna saslušanju. Sudija za istragu će zabraniti svako pitanje čiji bi odgovor mogao da otkrije identitet svjedoka.

(4) Nakon završenog saslušanja svjedok će potpisati zapisnik pseudonimom samo u prisustvu sudije za istragu i zapisničara.

(5) Lica koja u bilo kom svojstvu saznaju podatke o svjedoku iz st. 2 i 3 ovog člana dužna su da ih čuvaju kao tajnu.

Odlučivanje o posebnom načinu učestvovanja i saslušanja svjedoka i zaštita podataka

Član 122

(1) Rješenje o posebnom načinu učestvovanja i saslušanja zaštićenog svjedoka u istrazi donosi sudija za istragu, na predlog svjedoka, okrivljenog, branioca ili državnog tužioca, a na glavnom pretresu vijeće. Predlog mora da bude obrazložen.

(2) Prije donošenja rješenja sudija za istragu će ocijeniti da li je iskaz svjedoka od takvog značaja da mu se odredi status zaštićenog svjedoka. Radi utvrđivanja tih činjenica sudija za istragu može da odredi ročište na koje će pozvati državnog tužioca i svjedoka.

(3) Podaci o svjedoku koji će na poseban način učestvovati u postupku zapečatiće se u poseban omot i čuvati kod sudije za istragu. Na omot će se staviti naznaka "zaštićeni svjedok - tajna". Omot može otvoriti samo vijeće koje sudi na glavnom pretresu i drugostepeni sud u postupku po žalbi, ali će zabilježiti da je otvaran uz navođenje članova vijeća koji su upoznati sa njegovom sadržinom. Nakon toga omot će se ponovo zapečatiti i vratiti sudiji za istragu.

Dokazna vrijednost iskaza zaštićenog svjedoka

Član 123

(1) Odredbe čl. 120, 121 i 122 ovog zakonika primjenjuju se i na saslušanje zaštićenog svjedoka na glavnom pretresu.

(2) Presuda se ne može zasnivati isključivo na iskazu svjedoka koji je pribavljen na način propisan u čl. 120, 121 i 122 ovog zakonika.

Zaštita oštećenog prilikom davanja iskaza

Član 124

Odredbe čl. 120 do 123 ovog zakonika shodno se primjenjuju i na učestvovanje i saslušanje oštećenog u krivičnom postupku.

Svjedok saradnik

Član 125

(1) Državni tužilac može sudu dati predlog da se kao svjedok sasluša pripadnik kriminalne organizacije, odnosno kriminalne grupe koji na to pristane (u daljem tekstu: svjedok saradnik) protiv koga je podnijeta krivična prijava ili se vodi krivični postupak za djelo organizovanog kriminala iz člana 22 tačka 8 ovog

zakonika, ako je izvjesno:

- da će njegov iskaz i dokazi koje pruži sudu znatno doprinijeti dokazivanju tog krivičnog djela i krivice učinilaca ili pomoći otkrivanju, dokazivanju i sprječavanju drugih krivičnih djela kriminalne organizacije, odnosno kriminalne grupe i

- da je značaj njegovog iskaza za dokazivanje tih krivičnih djela i krivice ostalih učinilaca pretežnji od štetnih posljedica krivičnog djela koje mu se stavlja na teret.

(2) Predlog iz stava 1 ovog člana državni tužilac može da podnese do završetka glavnog pretresa, a mora da sadrži činjenice i podatke na osnovu kojih će sud donijeti rješenje o određivanju statusa svjedoka saradnika.

(3) Svjedok saradnik ne može biti lice za koje postoji osnovana sumnja da je organizator ili vođa kriminalne organizacije, odnosno kriminalne grupe.

Upozorenje svjedoku saradniku

Član 126

(1) Prije podnošenja predloga iz člana 125 stav 1 ovog zakonika, državni tužilac će opomenuti i upozoriti lice koje se predlaže za svjedoka saradnika na dužnosti iz člana 113 stav 2 ovog zakonika. Na oslobađanje od dužnosti svjedočenja iz člana 109 ovog zakonika i pravo da ne odgovara na pojedina pitanja iz člana 111 ovog zakonika, svjedok saradnik se ne može pozvati.

(2) Opomena i upozorenje iz člana 113 stav 2 ovog zakonika, odgovori lica koje se predlaže za svjedoka saradnika i njegova izjava da će dati iskaz o svemu što mu je poznato i da neće ništa prećutati, državni tužilac će unijeti u zapisnik koji potpisuje to lice. Ako lice koje se predlaže za svjedoka saradnika ne govori crnogorski jezik, obezbijediće se prevod zapisnika na njegov jezik, nakon čega to lice potpisuje zapisnik. Zapisnik se prilaže uz predlog iz člana 125 stav 1 ovog zakonika.

(3) Ako državni tužilac ocijeni da postoje uslovi da se okrivljeni koji se nalazi u pritvoru predloži kao svjedok saradnik, sud će omogućiti državnom tužiocu da radi izvođenja radnji iz st. 1 i 2 ovog člana ostvari kontakt sa okrivljenim.

Odlučivanje o predlogu državnog tužioca

Član 127

(1) O predlogu državnog tužioca iz člana 125 ovog zakonika, u istrazi i do početka glavnog pretresa, odlučuje vijeće iz člana 24 stav 7 ovog zakonika, a na glavnom pretresu vijeće pred kojim se održava glavni pretres.

(2) Na sjednicu vijeća će se pozvati državni tužilac, lice predloženo za

svjedoka saradnika i njegov branilac da bi se utvrdilo da li su ispunjeni uslovi iz člana 125 ovog zakonika. Sjednica se održava bez prisustva javnosti. Izjave date na ovoj sjednici ne mogu se koristiti u krivičnom postupku protiv lica koje je predloženo za svjedoka saradnika kao dokaz za oglašavanje tog lica krivim.

(3) Protiv rješenja vijeća iz stava 1 ovog člana kojim se predlog državnog tužioca odbija žalbu može izjaviti državni tužilac u roku od 48 sati od prijema rješenja. Odluku o žalbi donosi viši sud u roku od tri dana od prijema žalbe i spisa prvostepenog suda.

(4) Ako usvoji predlog državnog tužioca, vijeće će odrediti da se iz spisa izdvoje zapisnici i službene zabilješke o ranijim iskazima svjedoka saradnika koje je dao kao osumnjičeni ili okrivljeni i oni se ne mogu upotrijebiti kao dokaz u krivičnom postupku, osim u slučaju iz člana 130 ovog zakonika.

(5) Ako se okrivljeni nalazi u pritvoru, a vijeće donese odluku iz stava 4 ovog člana, istovremeno će donijeti rješenje o ukidanju pritvora.

Rješenje o određivanju statusa svjedoka saradnika

Član 128

(1) Ako nakon održane rasprave iz člana 127 ovog zakonika utvrdi da su ispunjeni uslovi iz člana 125 stav 1 ovog zakonika, vijeće donosi rješenje kojim se osumnjičeni, odnosno okrivljeni određuje kao svjedok saradnik.

(2) Ako vijeće odlučuje o predlogu za određivanje svjedoka saradnika protiv koga je podnijeta krivična prijava, odnosno pokrenuta istraga, vijeće će prije utvrđivanja uslova iz stava 1 ovog člana utvrditi postojanje uslova iz člana 22 tačka 8 ovog zakonika.

(3) U rješenju se navodi: da se protiv svjedoka saradnika neće pokrenuti, odnosno nastaviti krivični postupak, opis djela iz kojeg proizilaze zakonska obilježja krivičnog djela i zakonski naziv krivičnog djela na koji se odnosi zabrana pokretanja ili nastavljanja krivičnog postupka, priroda i sadržaj saradnje koju će pružiti svjedok saradnik i uslovi pod kojima se rješenje može ukinuti.

(4) Rješenje iz stava 1 ovog člana dostavlja se državnom tužiocu, svjedoku saradniku i njegovom braniocu.

Nemogućnost krivičnog gonjenja

Član 129

(1) Svjedok saradnik koji je sudu dao iskaz u skladu sa odredbama člana 126 st. 1 i 2 ovog zakonika ne može biti gonjen za krivično djelo organizovanog kriminala za koje se vodi postupak.

(2) Kad sud utvrdi rješenjem na zapisniku o glavnom pretresu da je svjedok saradnik dao iskaz u smislu stava 1 ovog člana, državni tužilac će odbaciti krivičnu prijavu, odnosno odustati od krivičnog gonjenja svjedoka saradnika najkasnije do završetka glavnog pretresa koji se vodi protiv drugih pripadnika kriminalne organizacije, odnosno kriminalne grupe, a sud će izreći presudu kojom se optužba odbija protiv svjedoka saradnika.

(3) U slučaju iz stava 2 ovog člana, odredbe člana 59 ovog zakonika neće se primjenjivati.

Ukidanje rješenja

Član 130

(1) Ako svjedok saradnik ne da iskaz u skladu sa članom 126 st. 1 i 2 ovog zakonika ili ako prije pravosnažno okončanog postupka izvrši novo krivično djelo organizovanog kriminala, državni tužilac će predložiti ukidanje rješenja iz člana 128 stav 1 ovog zakonika i nastaviti krivično gonjenje, odnosno pokrenuti krivični postupak za to i novo krivično djelo.

(2) Ako se u toku postupka otkrije neko ranije izvršeno krivično djelo organizovanog kriminala svjedoka saradnika, državni tužilac će postupiti u skladu sa odredbama člana 125 ovog zakonika, nakon čega može predložiti ukidanje rješenja iz člana 128 stav 1 ovog zakonika i nastaviti krivično gonjenje, odnosno pokrenuti krivični postupak za to i ranije izvršeno krivično djelo.

(3) Ako se u toku postupka otkrije neko ranije izvršeno krivično djelo svjedoka saradnika koje ne predstavlja djelo organizovanog kriminala, državni tužilac će postupiti u skladu sa opštim pravilima ovog zakonika.

Zaštita svjedoka saradnika

Član 131

(1) Prilikom saslušanja svjedoka saradnika javnost je isključena, osim ako vijeće, na predlog državnog tužioca i uz saglasnost svjedoka saradnika, ne donese drukčiju odluku.

(2) Prije donošenja odluke iz stava 1 ovog člana, predsjednik vijeća će, uz prisustvo branioca, upoznati svjedoka saradnika sa predlogom državnog tužioca i obavijestiti ga o njegovom pravu da bude saslušan bez prisustva javnosti. Kad svjedok saradnik da izjavu da je saglasan da bude saslušan uz prisustvo javnosti, ta izjava će se unijeti u zapisnik.

(3) Državni tužilac može predložiti da se svjedoku saradniku, njegovom bračnom drugu, bliskom srodniku ili njemu bliskom licu obezbijedi posebna zaštita shodno članu 120 ovog zakonika.

Dokazni značaj iskaza svjedoka saradnika

Član 132

Sud ne može neko lice oglasiti krivim samo na osnovu dokaza dobijenog svjedočenjem svjedoka saradnika.

6. UVIĐAJ I REKONSTRUKCIJA

Preduzimanje uviđaja

Član 133

Uviđaj se preduzima kad je za utvrđivanje ili razjašnjenje neke važne činjenice u postupku potrebno neposredno opažanje.

Rekonstrukcija događaja

Član 134

(1) Radi provjeravanja izvedenih dokaza ili utvrđivanja činjenica koji su od značaja za razrješenje stvari, organ koji vodi postupak može odrediti rekonstrukciju događaja, koja se obavlja tako što će se ponoviti radnje ili situacije u uslovima pod kojima se prema izvedenim dokazima događaj odigrao. Ako su u iskazima pojedinih svjedoka ili okrivljenih radnje ili situacije različito prikazane, rekonstrukcija događaja će se, po pravilu, posebno izvršiti sa svakim od njih.

(2) Radnja iz stava 1 ovog člana može se sprovesti u potpunosti ili djelimično korišćenjem odgovarajućih tehničkih sredstava.

(3) Rekonstrukcija se ne smije obaviti na način kojim se remeti javni red i vrijeđa moral ili se dovodi u opasnost život ili zdravlje ljudi.

(4) Prilikom rekonstrukcije mogu se, po potrebi, ponovo izvesti pojedini dokazi.

Pomoć stručnog lica i vještaka

Član 135

(1) Organ koji obavlja uviđaj ili rekonstrukciju može zatražiti pomoć stručnog lica kriminalističko-tehničke, saobraćajne ili druge struke, koje će, po potrebi, preduzeti i pronalaženje, obezbjeđivanje ili opisivanje tragova, izvršiti potrebna mjerenja i snimanja, sačiniti skice ili prikupiti druge podatke.

(2) Na uviđaj ili rekonstrukciju može se pozvati i vještak, ako bi njegovo prisustvo bilo od koristi za davanje nalaza i mišljenja.

7. VJEŠTAČENJE

Određivanje vještačenja

Član 136

Vještačenje se određuje kad za utvrđivanje ili ocjenu neke važne činjenice treba pribaviti nalaz i mišljenje od lica koje raspolaže potrebnim stručnim znanjem.

Naredba o vještačenju

Član 137

(1) Vještačenje određuje organ koji vodi postupak pisanom naredbom koja mora da sadrži: zadatak i obim vještačenja, rok za podnošenje pisanog nalaza i mišljenja i određivanje lica koje će izvršiti vještačenje a koje je upisano u Registar sudskih vještaka ili Registar pravnih lica za vršenje vještačenja (u daljem tekstu: Registar). Naredba se dostavlja i strankama.

(2) Ako za određenu vrstu vještačenja postoji stručna ustanova ili se vještačenje može obaviti u okviru državnog organa, takva vještačenja, a naročito složenija, povjeriće se, po pravilu, takvoj ustanovi, odnosno organu. Ustanova, odnosno organ određuje jednog ili više stručnjaka odgovarajuće specijalnosti koji će izvršiti vještačenje.

(3) Kad vještaka određuje organ koji vodi postupak, taj organ će, po pravilu, odrediti jednog vještaka, a ako je vještačenje složeno - dva ili više vještaka.

(4) Ako za neku vrstu vještačenja nema postavljenih sudskih vještaka ili su svi sudski vještaci za određenu oblast vještačenja spriječeni da izvrše vještačenje u primjerenom roku, vještačenje može izvršiti lice sa prebivalištem, odnosno sjedištem u drugoj državi ili lice koje nije upisano u Registar.

Dužnost vještaka i procesne kazne

Član 138

(1) Vještak je dužan da se odazove pozivu i da dâ svoj pisani nalaz i mišljenje u roku određenom u naredbi. Rok određen naredbom, iz opravdanih razloga, na zahtjev vještaka, može se produžiti.

(2) Ako vještak koji je uredno pozvan ne dođe, a izostanak ne opravda, ili ako

odbije da vještači, ili vrijeđa organ koji vodi postupak ili druge učesnike postupka, ili ako ne da nalaz i mišljenje u roku iz naredbe, može da se kazni novčano do 1.000 €, a stručna ustanova ili drugo pravno lice do 5.000 €. U slučaju neopravdanog izostanka, vještak može i prinudno da se dovede.

(3) U izviđaju i istrazi kazne iz stava 2 ovog člana, na predlog državnog tužioca, izriče sud.

(4) O žalbi protiv rješenja kojim je izrečena novčana kazna odlučuje vijeće iz člana 24 stav 7 ovog zakonika.

Lica koja ne mogu biti određena za vještaka

Član 139

(1) Za vještaka se ne može odrediti lice koje ne može biti saslušano kao svjedok u skladu sa članom 108 ovog zakonika ili lice koje je oslobođeno od dužnosti svjedočenja u smislu člana 109 ovog zakonika, kao ni lice prema kome je krivično djelo učinjeno, a ako je određeno, na njegovom nalazu i mišljenju ne može se zasnivati sudska odluka.

(2) Za vještaka se ne može odrediti lice koje je zaposleno kod oštećenog ili okrivljenog ili su oštećeni ili okrivljeni zaposleni kod vještaka ili je vještak zajedno sa njima ili nekim od njih zaposlen kod drugog poslodavca.

(3) Za vještaka se, po pravilu, neće odrediti lice koje je saslušano kao svjedok.

(4) Kad je dozvoljena posebna žalba protiv rješenja kojim se odbija zahtjev za izuzeće vještaka, u smislu člana 41 stav 4 ovog zakonika, žalba odlaže izvršenje vještačenja, ukoliko ne postoji opasnost od odlaganja.

Postupak vještačenja

Član 140

(1) Prije početka vještačenja vještak će se pozvati da predmet vještačenja brižljivo razmotri, da tačno navede sve što zapazi i nađe i da svoje mišljenje iznese nepristrasno i u skladu sa pravilima nauke ili vještine. On će se posebno upozoriti da davanje lažnog iskaza predstavlja krivično djelo.

(2) Od vještaka se može zahtijevati da prije vještačenja položi zakletvu. Vještak upisan u Registar može biti prije vještačenja samo opomenut na već položenu zakletvu.

(3) Tekst zakletve glasi: "Zaklinjem se da ću vještačiti savjesno i nepristrasno, po svom najboljem znanju i da ću tačno i potpuno iznijeti svoj nalaz i mišljenje".

(4) Organ pred kojim se vodi postupak stara se da se vještačenjem utvrde i razjasne sve važne činjenice i u tu svrhu pokazuje vještaku predmete koje će

razmotriti, postavlja mu pitanja i, po potrebi, traži objašnjenja u pogledu datog nalaza i mišljenja.

(5) Vještaku se mogu davati razjašnjenja, a može mu se dozvoliti i da razmatra spise. Vještak može predložiti da se izvedu dokazi ili pribave predmeti i podaci koji su od važnosti za davanje nalaza i mišljenja. Ako prisustvuje uviđaju, rekonstrukciji ili drugoj istražnoj radnji, vještak može predložiti da se razjasne pojedine okolnosti ili da se licu koje se saslušava postave pojedina pitanja.

Pregledanje predmeta vještačenja

Član 141

(1) Vještak pregleda predmete vještačenja u prisustvu organa koji vodi postupak i zapisničara, osim ako su za vještačenje potrebna dugotrajna ispitivanja ili ako se ispitivanja obavljaju u stručnoj ustanovi, odnosno u državnom organu ili ako je to u interesu morala.

(2) Ako je za svrhe vještačenja potrebno da se analizira neka materija, vještaku će se, ako je to moguće, staviti na raspolaganje samo dio te materije, a ostatak će se u potrebnoj količini obezbijediti za slučaj naknadnih analiza.

Unošenje nalaza i mišljenja u zapisnik

Član 142

Nalaz i mišljenje vještaka odmah se unosi u zapisnik.

Vještačenje od strane stručne ustanove ili državnog organa

Član 143

(1) Ako se vještačenje povjerava stručnoj ustanovi ili državnom organu, organ koji vodi postupak upozoriće da u davanju nalaza i mišljenja ne može učestvovati lice koje nema odgovarajuću specijalnost niti lice za koje postoje razlozi za izuzeće od vještačenja iz čl. 139 i 148 ovog zakonika ili u smislu člana 43 ovog zakonika, kao i na posljedice davanja lažnog nalaza i mišljenja.

(2) Stručnoj ustanovi, odnosno državnom organu staviće se na raspolaganje materijal potreban za vještačenje, a ako je potrebno postupiće se u skladu sa odredbom člana 140 stav 5 ovog zakonika.

(3) Stručna ustanova, odnosno državni organ dostavlja pisani nalaz i mišljenje potpisan od lica koja su izvršila vještačenje.

(4) Stranke mogu od starješine stručne ustanove, odnosno državnog organa

zahtijevati da im saopšti imena stručnjaka koji će izvršiti vještačenje.

(5) Odredbe člana 140 st. 1 do 4 ovog zakonika ne primjenjuju se kad je vještačenje povjereno stručnoj ustanovi ili državnom organu. Organ pred kojim se vodi postupak može tražiti od stručne ustanove ili državnog organa objašnjenja u pogledu datog nalaza i mišljenja.

Zapisnik o vještačenju i pravo njegovog razgledanja

Član 144

(1) U zapisniku o vještačenju ili u pisanom nalazu i mišljenju naznačiće se ko je izvršio vještačenje, kao i zanimanje, stručna sprema i specijalnost vještaka.

(2) Po završenom vještačenju, kojem nijesu prisustvovala, stranke će se obavijestiti da je vještačenje obavljeno i da zapisnik o vještačenju, odnosno pisani nalaz i mišljenje mogu razgledati.

Ponovno vještačenje

Član 145

Kad je za vještačenje određeno više vještaka, a podaci u njihovom nalazu se bitno razilaze ili ako je njihov nalaz nejasan, nepotpun ili u protivrječnosti sam sa sobom ili sa izviđenim okolnostima, a ti se nedostaci ne mogu otkloniti ponovnim saslušanjem vještaka, vještačenje će se obnoviti sa drugim vještacima.

Dopunsko vještačenje

Član 146

Ako u mišljenju vještaka ima protivrječnosti ili nedostataka ili se pojavi osnovana sumnja u tačnost datog mišljenja, a ti se nedostaci ili sumnja ne mogu otkloniti ponovnim saslušanjem vještaka, zatražiće se mišljenje drugih vještaka ili će se preduzeti novo vještačenje sa drugim vještacima.

Pregled, obdukcija i ekshumacija leša

Član 147

(1) Pregled i obdukcija leša preduzeće se uvijek kad o nekom smrtnom slučaju postoji sumnja ili je očigledno da je smrt prouzrokovana krivičnim djelom ili je u vezi sa izvršenjem krivičnog djela. Ako je leš već zakopan, odrediće se ekshumacija u cilju njegovog pregleda i obdukcije.

(2) Prilikom obdukcije leša preduzeće se potrebne mjere da se utvrdi identitet leša i u tom cilju posebno će se opisati podaci o spoljnim i unutrašnjim tjelesnim osobinama leša.

(3) Kad je to neophodno, primijenit će se identifikacione stručne i naučne metode: uzimanje i upoređivanje otisaka prstiju leša, analiza DNK uzorka i poređenje dobijenog DNK profila sa DNK profilom nestalog lica ili drugog lica, krvnih srodnika lica za koje se pretpostavlja da bi mogao biti identifikovan, a po potrebi i preduzimanje drugih analiza i primjena drugih stručnih i naučnih metoda u cilju utvrđivanja identiteta leša.

(4) Uzimanje uzoraka biološkog materijala za potrebe DNK analize u krivičnom postupku, pakovanje biološkog materijala, čuvanje, obrada, čuvanje uzoraka i dobijenih rezultata DNK analize vrši se na način propisan posebnim zakonom.

Vještačenje leša van ustanove

Član 148

(1) Kad se vještačenje obavlja van stručne ustanove, pregled i obdukciju leša će izvršiti jedan, a po potrebi dva ili više doktora medicine koji, po pravilu, treba da budu sudsko-medicinske struke. Državni tužilac u izviđaju i istrazi, odnosno predsjednik vijeća nakon podizanja optužnice, naređuje i rukovodi tim vještačenjem i u zapisnik unosi nalaz i mišljenje vještaka.

(2) Za vještaka se ne može odrediti doktor medicine koji je liječio umrlog. Prilikom obdukcije leša, a radi davanja razjašnjenja o toku i okolnostima bolesti, doktor medicine koji je liječio umrlog može se saslušati kao svjedok.

Sadržaj mišljenja vještaka i dužnosti vještaka prilikom pregleda i obdukcije leša

Član 149

(1) U svom mišljenju vještaci će naročito navesti koji je neposredni uzrok smrti, šta je taj uzrok izazvalo i kad je smrt nastupila.

(2) Ako je na lešu nađena povreda, utvrdit će se da li je tu povredu nanio neko drugi i, ako jeste, onda čime, na koji način, koliko vremena prije nego što je smrt nastupila i da li je ona prouzrokovala smrt. Ako je na lešu nađeno više povreda, utvrdit će se da li je svaka povreda nanijeta istim sredstvom i koja je povreda prouzrokovala smrt, a ako je više povreda smrtonosnih, koja je od njih ili koje su svojim zajedničkim djelovanjem bile uzrok smrti.

(3) U slučaju iz stava 2 ovog člana naročito će se utvrditi da li je smrt prouzrokovana samom vrstom i opštom prirodom povrede ili zbog ličnog svojstva

ili naročito stanja organizma povrijeđenog ili zbog slučajnih okolnosti ili okolnosti pod kojima je povreda nanijeta. Pored toga, utvrdiće se da li bi blagovremeno pružena pomoć mogla otkloniti smrt.

(4) Vještak je dužan da obrati pažnju na nađeni biološki materijal (krv, pljuvačka, sperma, urin i dr.) i da ga opiše i sačuva za biološko vještačenje, ako ono bude određeno.

Pregled i obdukcija začetka i novorođenčeta

Član 150

(1) Prilikom pregleda i obdukcije začetka treba posebno utvrditi njegovu starost, sposobnost za vanmaterični život i uzrok izumiranja.

(2) Prilikom pregleda i obdukcije leša novorođenčeta utvrdiće se posebno da li je rođeno živo ili mrtvo, da li je bilo sposobno za život, koliko je dugo živjelo, kao i vrijeme i uzrok smrti.

Toksikološko vještačenje

Član 151

(1) Ako postoji sumnja da je smrt nastupila trovanjem, uputiće se sumnjive materije koje su nađene u lešu ili na drugom mjestu na vještačenje stručnoj ustanovi koja vrši toksikološka ispitivanja.

(2) Prilikom pregleda sumnjivih materijala vještak će posebno utvrditi vrstu, količinu i dejstvo nađenog otrova, a ako se radi o pregledu materija uzetih iz leša, po mogućnosti i količinu upotrijebljenog otrova.

Vještačenje tjelesnih povreda

Član 152

(1) Tjelesne povrede vještače se, po pravilu, pregledom povrijeđenog, a ako to nije moguće ili nije potrebno - na osnovu medicinske dokumentacije ili drugih podataka u spisima.

(2) Nakon što tačno opiše povrede, vještak će dati mišljenje, naročito o vrsti i težini svake pojedine povrede i njihovom ukupnom dejstvu, s obzirom na njihovu prirodu ili posebne okolnosti slučaja, kakvo dejstvo te povrede obično proizvode, a kakvo su u konkretnom slučaju proizvele, čime su povrede nanijete i na koji način.

(3) Prilikom vještačenja, vještak je dužan da postupi u skladu sa odredbom člana 149 stav 4 ovog zakonika.

Psihijatrijsko vještačenje

Član 153

(1) Ako se pojavi sumnja da je isključena ili smanjena uračunljivost okrivljenog usljed duševne bolesti, privremene duševne poremećenosti, zaostalog duševnog razvoja ili druge teže duševne poremećenosti, odrediće se psihijatrijski pregled.

(2) Ako je prema mišljenju vještaka potrebno duže posmatranje, okrivljeni će se poslati na posmatranje u psihijatrijsku ustanovu. Rješenje o tome donosi sudija za istragu ili vijeće. Posmatranje se može produžiti preko dva mjeseca samo na obrazloženi predlog rukovodioca psihijatrijske ustanove, po prethodno pribavljenom mišljenju vještaka, ali ne može ni u kom slučaju trajati duže od šest mjeseci.

(3) Protiv rješenja iz stava 2 ovog člana okrivljeni i njegov branilac mogu izjaviti žalbu u roku od 24 časa od časa kad je rješenje uručeno okrivljenom, odnosno braniocu. O žalbi rješava vijeće iz člana 24 stav 7 ovog zakonika, u roku od 48 časova, a ako je to vijeće donijelo rješenje koje se pobija žalbom ili vijeće na glavnom pretresu, o žalbi odlučuje vijeće neposredno višeg suda. Žalba ne zadržava izvršenje rješenja.

(4) Ako vještaci ustanove da je duševno stanje okrivljenog poremećeno, odrediće prirodu, vrstu, stepen i trajnost poremećenosti i dati svoje mišljenje o tome kakav je uticaj takvo duševno stanje imalo i kakav još ima na shvatanje i postupke okrivljenog, kao i da li je i u kojoj mjeri poremećaj duševnog stanja postojao u vrijeme izvršenja krivičnog djela.

(5) Ako se u psihijatrijsku ustanovu upućuje okrivljeni koji se nalazi u pritvoru, sudija za istragu ili predsjednik vijeća će obavijestiti tu ustanovu o razlozima zbog kojih je određen pritvor, da bi se preduzele mjere potrebne za obezbjeđenje svrhe pritvora.

(6) Vrijeme provedeno u psihijatrijskoj ustanovi uračunaće se okrivljenom u pritvor, odnosno u kaznu zatvora ako bude izrečena.

Tjelesni pregled i druge radnje

Član 154

(1) Tjelesni pregled osumnjičenog ili okrivljenog preduzeće se i bez njegovog pristanka, ako je potrebno da se utvrde činjenice važne za krivični postupak. Tjelesni pregled drugih lica može se, bez njihovog pristanka, preduzeti samo onda ako se mora utvrditi da li se na njihovom tijelu nalazi određen trag ili posljedica krivičnog djela.

(2) Uzimanju uzorka krvi i preduzimanju drugih medicinskih radnji koje su

po pravilu medicinske nauke neophodne radi analize i utvrđivanja drugih činjenica važnih za krivični postupak može se pristupiti i bez pristanka lica koje se pregleda, izuzev ako bi zbog toga nastupila šteta po njegovo zdravlje.

(3) Uzorci pljuvačke radi sprovođenja DNK analize mogu se uzimati kad je to potrebno u cilju identifikacije lica ili u cilju poređenja sa drugim biološkim tragovima i drugim DNK profilima, i za to nije potreban pristanak lica niti se ta radnja može smatrati opasnom po zdravlje.

(4) Ako se lica iz stava 1 ovog člana protive sprovođenju radnji iz st. 1, 2 i 3 ovog člana, one se mogu preduzeti samo po naredbi nadležnog suda.

(5) Zabranjeno je prema osumnjičenom, okrivljenom ili svjedoku primjenjivati medicinske intervencije ili im davati sredstva kojima bi se uticalo na njihovu svijest i volju prilikom davanja iskaza.

Vještačenje poslovnih knjiga

Član 155

(1) Kad je potrebno vještačenje poslovnih knjiga, organ pred kojim se vodi postupak dužan je vještacima naznačiti u kom pravcu i u kom obimu treba obaviti vještačenje i koje činjenice i okolnosti treba utvrditi.

(2) Ako je za vještačenje poslovnih knjiga privrednog društva, drugog pravnog lica ili preduzetnika nužno da se prethodno sredi njihovo knjigovodstvo, troškovi sređivanja knjigovodstva padaju na teret imaoca poslovnih knjiga.

(3) Rješenje o sređivanju knjigovodstva donosi organ koji vodi postupak, na osnovu obrazloženog pisanog izvještaja vještaka kome je naloženo vještačenje poslovnih knjiga. U rješenju će se naznačiti i iznos koji je privredno društvo, drugo pravno lice ili preduzetnik dužno da položi sudu kao predujam za troškove sređivanja njegovog knjigovodstva. Protiv ovog rješenja nije dozvoljena žalba.

(4) Nakon sređivanja knjigovodstva organ koji vodi krivični postupak donosi, na osnovu izvještaja vještaka, rješenje kojim utvrđuje visinu troškova nastalih usljed sređivanja knjigovodstva i određuje da te troškove snosi privredno društvo, drugo pravno lice ili preduzetnik čije je knjigovodstvo bilo predmet sređivanja. Na to rješenje može se izjaviti žalba u pogledu osnovanosti odluke o naknadi troškova i visine troškova. O žalbi rješava vijeće prvostepenog suda iz člana 24 stav 7 ovog zakonika.

(5) Ukoliko troškovi i nagrada nijesu bili predujmljeni, oni će biti naplaćeni u korist organa koji ih je unaprijed isplatio vještacima.

(6) Prije sprovođenja vještačenja iz stava 1 ovog člana obaviće se popis poslovnih knjiga i druge poslovne dokumentacije povezane sa poslovnim knjigama u prisustvu državnog tužioca ili ovlašćenog policijskog službenika.

8. FOTOGRAFIJE I AUDIOVIZUELNI SNIMCI

Uvid u fotografije, slušanje audio snimaka i uvid u audiovizuelne snimke

Član 156

(1) Fotografije ili audio, odnosno audiovizuelni snimci sprovedenih dokaznih radnji u skladu sa ovim zakonikom mogu se koristiti kao dokaz i na njima se može zasnivati sudska odluka.

(2) Fotografije ili audio, odnosno audiovizuelni snimci koji ne spadaju u fotografije ili audio, odnosno audiovizuelne snimke iz stava 1 ovog člana, mogu se koristiti kao dokaz u krivičnom postupku ako je utvrđena njihova autentičnost i isključena mogućnost fotomontaže ili video montaže i drugih oblika falsifikovanja fotografija i snimaka i ako su fotografija, odnosno snimak napravljeni uz prećutnu ili izričitu saglasnost osumnjičenog, odnosno okrivljenog kad se on ili njegov glas nalaze na fotografiji, odnosno snimku.

(3) Fotografije ili audio, odnosno audiovizuelni snimci iz stava 2 ovog člana, sa čijim se pravljenjem nije saglasio osumnjičeni, odnosno okrivljeni, a on ili njegov glas se nalaze na fotografiji, odnosno snimku, mogu da se koriste kao dokaz u krivičnom postupku ako se na fotografiji, audio, odnosno audiovizuelnom snimku istovremeno nalazi i neko drugo lice, odnosno njegov glas koje se prećutno ili izričito saglasilo sa pravljenjem fotografije ili audio, odnosno audiovizuelnog snimka.

(4) Fotografije ili audio, odnosno audiovizuelni snimci koji su napravljeni bez prećutne ili izričite saglasnosti osumnjičenog ili okrivljenog koji se na njima nalaze ili čiji je glas snimljen, mogu da se koriste kao dokaz u krivičnom postupku ako su fotografije ili audio, odnosno audiovizuelni snimci nastali kao vid opštih bezbjednosnih mjera:

- koje se preduzimaju na javnim površinama - ulicama, trgovima, parkiralištima, dvorištima škola i ustanova i drugim sličnim javnim površinama, odnosno u javnim objektima i prostorijama, zgradama državnih organa, ustanovama, bolnicama, školama, aerodromima, autobuskim i željezničkim stanicama, sportskim stadionima i halama i drugim takvim prostorijama i sa njima povezanim otvorenim površinama, kao i u radnjama, prodavnicama, bankama, objektima za poslovne namjene i drugim sličnim objektima u kojima se snimanje redovno obavlja iz bezbjednosnih razloga ili

- preduzetih od strane držaoca stana i drugih prostorija, odnosno od strane drugog lica po nalogu držaoca stana i drugih prostorija, što se odnosi i na dvorišne i druge slične otvorene prostore.

(5) Ako se na fotografiji ili audio, odnosno audiovizuelnom snimku nalaze

samo određeni predmeti ili događaji ili lica koja nemaju svojstvo osumnjičenog ili okrivljenog, fotografija ili audio, odnosno audiovizuelni snimak se mogu koristiti kao dokaz u krivičnom postupku ukoliko nijesu nastali izvršenjem krivičnog djela.

(6) Kad su fotografije ili audio, odnosno audiovizuelni snimci nastali u skladu sa st. 1 do 5 ovog člana, kao dokaz u krivičnom postupku može da se koristi i određeni dio fotografije ili snimka izdvojen primjenom odgovarajućih tehničkih sredstava, kao i fotografija napravljena kao izvod iz video snimka.

(7) Kad su fotografije ili audio, odnosno audiovizuelni snimci nastali u skladu sa st. 1 do 5 ovog člana, kao dokaz u krivičnom postupku može da se koristi i crtež ili skica napravljeni na osnovu fotografije ili video snimka, pod uslovom da su napravljeni radi pojašnjenja detalja fotografije ili snimka i da su fotografija, odnosno snimak sadržani u dokaznom materijalu.

(8) Audio snimci koji se koriste kao dokaz u krivičnom postupku moraju biti prepisani i uneseni u spise krivičnog predmeta.

9. MJERE TAJNOG NADZORA

Vrste mjera tajnog nadzora i uslovi za njihovu primjenu

Član 157

(1) Ako postoje osnovi sumnje da je neko lice samo ili u saučesništvu sa drugim izvršilo, vrši ili se priprema za vršenje krivičnih djela iz člana 158 ovog zakonika, a na drugi način se ne mogu prikupiti dokazi ili bi njihovo prikupljanje zahtijevalo nesrazmjerni rizik ili ugrožavanje života ljudi, prema tim licima mogu se odrediti mjere tajnog nadzora:

1) tajni nadzor i snimanje telefonskih razgovora i drugih komunikacija na daljinu;

2) presrijetanje, prikupljanje i snimanje računarskih podataka;

3) ulazak u prostorije radi tajnog fotografisanja i video i audio snimanja u prostorijama;

4) tajno praćenje i video i audio snimanje lica i predmetu.

(2) Ako postoje osnovi sumnje da je neko lice samo ili u saučesništvu sa drugim izvršilo, vrši ili se priprema za vršenje krivičnih djela iz člana 158 ovog zakonika, a okolnosti slučaja ukazuju da će se sa najmanje povreda prava na privatnost prikupiti dokazi, prema tim licima mogu se odrediti mjere tajnog nadzora:

1) simulirana kupovina predmeta ili lica i simulirano davanje i primanje mita;

2) pružanje simuliranih poslovnih usluga ili sklapanje simuliranih pravnih poslova;

3) osnivanje fiktivnog privrednog društva;

4) praćenje prevoza i isporuke predmeta krivičnog djela;
5) snimanje razgovora uz prethodno informisanje i saglasnost jednog od učesnika razgovora;

6) angažovanje prikrivenog isljednika i saradnika.

(3) Mjere iz stava 1 tačka 1 ovog člana, mogu se narediti i prema licu za koje postoje osnovi sumnje da izvršiocu ili od izvršioca krivičnih djela iz člana 158 ovog zakonika prenosi poruke u vezi sa krivičnim djelom, odnosno da se izvršilac služi njihovim priključcima na telefon ili drugim sredstvima za elektronsku komunikaciju.

(4) U slučaju kad se ne raspolože saznanjima o identitetu učinioca krivičnog djela, mjera iz stava 1 tačka 4 ovog člana, može se odrediti prema predmetu krivičnog djela.

(5) Protiv lica koja izvršavaju mjere iz stava 2 tač. 1, 2, 5 i 6 ovog člana, neće se preduzeti krivično gonjenje za radnje koje predstavljaju pomaganje u vršenju krivičnog djela, ako se to čini radi obezbjeđivanja podataka i dokaza za uspješno vođenje krivičnog postupka.

(6) Izvršenje mjera iz stava 2 tač. 1, 2, 5 i 6 ovog člana, ne smije da predstavlja podstrekavanje na izvršenje krivičnog djela.

(7) Mjere iz stava 1 tač. 1 do 4 ovog člana i mjere iz stava 2 tač. 5 i 6 ovog člana mogu se narediti i prema licu za kojim je raspisana međunarodna potjernica ili prema trećem licu za koje postoji osnov sumnje da je u direktnom kontaktu sa licem za kojim je raspisana međunarodna potjernica.

Krivična djela za koja mogu biti naredene mjere tajnog nadzora

Član 158

Mjere iz člana 157 ovog zakonika mogu se narediti za krivična djela:

1) za koja se može izreći kazna zatvora u trajanju od deset godina ili teža kazna;
2) sa elementima organizovanog kriminala;
3) prouzrokovanje lažnog stečaja, zloupotreba procjene, primanje mita, davanje mita, protivzakoniti uticaj, zloupotreba službenog položaja, kao i zloupotreba ovlašćenja u privredi i prevara u službi za koja je propisana kazna zatvora od osam godina ili teža kazna;

4) otmica, iznuda, ucjena, posredovanje u vršenju prostitucije, prikazivanje pornografskog materijala, zelenaštvo, utaja poreza i doprinosa, krijumčarenje, nedozvoljeno prerađivanje, odlaganje i skladištenje opasnih materija, napad na službeno lice u vršenju službene dužnosti, sprječavanje dokazivanja, kriminalno udruživanje, odavanje tajnih podataka, povreda tajnosti postupka, pranje novca, falsifikovanje novca, falsifikovanje isprave, falsifikovanje službene isprave, pravljenje, nabavljanje i davanje drugom sredstava i materijala za falsifikovanje,

učestvovanje u stranim oružanim formacijama, dogovaranje ishoda takmičenja, nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija, nedozvoljen prelaz državne granice i krijumčarenje ljudi;

5) protiv bezbjednosti računarskih podataka.

Nadležnost za određivanje i trajanje mjera tajnog nadzora

Član 159

(1) Mjere iz člana 157 stav 1 ovog zakonika, na obrazloženi predlog državnog tužioca, pisanom naredbom određuje sudija za istragu. Mjere iz člana 157 stav 2 ovog zakonika, na obrazloženi predlog ovlašćenog policijskog službenika ili po službenoj dužnosti, pisanom naredbom određuje državni tužilac. Obrazloženi predlog se predaje u zatvorenoj koverti sa naznakom MTN - mjere tajnog nadzora.

(2) Predlog i naredba iz stava 1 ovog člana sadrže: vrstu mjere, podatke o licu prema kome se mjera sprovodi, ako je to lice poznato, razloge za osnove sumnje, način izvršenja mjere, njen cilj, obim i trajanje. Ako se radi o mjeri angažovanja prikrivenog isljednika i saradnika, predlog i naredba sadrže i upotrebu lažnih isprava i tehničkih uređaja za prenos i snimanje zvuka, slike i video zapisa, učešće u zaključivanju pravnih poslova, kao i razloge koji opravdavaju da se za isljednika i saradnika angažuje lica koje nije ovlašćeni policijski službenik.

(3) Predlog i naredba za određivanje mjera postaju sastavni dio krivičnog spisa i treba da sadrže raspoložive podatke o licu prema kome se određuju, krivično djelo zbog kojeg se određuju, činjenice iz kojih proističe potreba njihovog preduzimanja, rok trajanja koji mora biti primjeren ostvarenju cilja mjere, način, obim i mjesto sprovođenja mjera.

(4) Izuzetno, ako se pisana naredba ne može izdati na vrijeme, a postoji opasnost od odlaganja, preduzimanje mjere iz člana 157 ovog zakonika može započeti na osnovu usmene naredbe sudije za istragu, odnosno državnog tužioca. U tom slučaju pisana naredba mora da bude pribavljena u roku od 12 sati od izdavanja usmene naredbe.

(5) Na osnovu naredbe sudije za istragu odnosno državnog tužioca mjere iz člana 157 stav 1 i stav 2 tač. 3 do 6 ovog zakonika, mogu trajati do četiri mjeseca. Iz opravdanih razloga, navedene mjere se mogu produžavati prema istom licu i za isto krivično djelo najduže do 18 mjeseci od donošenja prve naredbe za određivanje mjera tajnog nadzora. Izvršenje mjera će se naredbom prekinuti kad prestanu razlozi za njihovu primjenu. Mjere čije je izvršenje prekinuto mogu se iz opravdanih razloga nastaviti prema istom licu i za isto krivično djelo na osnovu naredbe. U maksimalni rok trajanja mjere računa se i vrijeme prekida izvršenja mjere. Nakon proteka rokova iz ovog stava, ne može se nastaviti izvršenje, niti nova mjera odrediti za isto krivično djelo i prema istom izvršiocu. Predlog za preduzimanje mjere iz člana 157 stav 2

tač. 1 i 2 ovog zakonika može se odnositi samo na jedan simulirani akt, a svaki naredni predlog za preduzimanje ove mjere protiv istog lica mora sadržati razloge koji opravdavaju ponovno preduzimanje ove mjere.

(6) Ako se u toku izvršenja mjere pokaže da se tom mjerom ne može postići svrha, ona se može zamijeniti drugom mjerom. U maksimalni rok trajanja novoodređene mjere računa se i vrijeme trajanja prethodno određene mjere.

(7) Određivanje mjera tajnog nadzora iz člana 157 st. 1 i 2 ovog zakonika prema istom licu i za isto krivično djelo ne utiče na određivanje mjere tajnog nadzora prema licu za kojim je raspisana međunarodna potjernica ili prema trećem licu za koje postoji osnov sumnje da je u direktnom kontaktu sa licem za kojim je raspisana međunarodna potjernica.

(8) Uz naredbu za izvršenje mjere iz člana 157 stav 1 tačka 1 ovog zakonika, sudija za istragu će izdati poseban nalog u kojem će navesti samo telefonski broj ili e-mail adresu ili internacionalni identifikacioni broj korisnika (IMSI broj), internacionalni identifikacioni broj mobilnog uređaja (IMEI broj) i adresu internet protokola (IP adresa) i trajanje mjere, a nalog će ovlašćeni policijski službenik predati privrednim subjektima iz stava 7 ovog člana u postupku izvršenja mjere.

(9) Poštanska, druga privredna društva i pravna lica registrovana za prenošenje informacija dužna su da ovlašćenom policijskom službeniku omoguće izvršenje mjere iz člana 157 stav 1 ovog zakonika. Službena i odgovorna lica koja učestvuju u postupku donošenja naredbe i izvršenju mjere iz člana 157 ovog zakonika dužna su da kao tajne podatke čuvaju sve podatke koje su saznali u ovom postupku.

(10) Ako se prilikom primjene mjera tajnog nadzora zabilježe podaci i obavještenja koji upućuju i na neko drugo lice za koje postoje osnovi sumnje da je izvršilo krivično djelo za koje je određena mjera tajnog nadzora ili neko drugo krivično djelo, taj dio materijala će se izdvojiti i dostaviti državnom tužiocu i može se koristiti kao dokaz samo za krivična djela iz člana 158 ovog zakonika.

(11) Državni tužilac i sudija za istragu će, na odgovarajući način (prepisom zapisnika ili službenih zabilješki bez ličnih podataka, izdvajanjem službene zabilješke iz spisa i sl.), spriječiti da neovlašćeno lice, osumnjičeni ili njegov branilac utvrde identitet lica koja su izvršila mjere iz člana 157 ovog zakonika kao i prikrivenog isljednika i saradnika. Ako se ova lica saslušavaju kao svjedoci sud će postupiti na način propisan čl. 120 do 123 ovog zakonika.

Izvršenje mjera tajnog nadzora

Član 160

(1) Mjere iz člana 157 ovog zakonika izvršava ovlašćeni policijski službenik, vodeći računa da se u što manjoj mjeri narušava privatnost lica na koja se mjera ne odnosi.

(2) Prikriveni isljednik i saradnik može biti ovlašćeni policijski službenik, zaposleni u drugom državnom organu, ovlašćeni policijski službenik druge države ili, izuzetno, ako se mjera ne može sprovesti na drugi način, neko drugo lice. Prikrivenog isljednika određuje starješina organa koji je nadležan za izvršenje mjera tajnog nadzora ili lice koje on ovlasti.

(3) Prikriveni isljednik i saradnik ne može biti lice za koje postoji osnovana sumnja da je bio ili je sada pripadnik kriminalne organizacije, odnosno kriminalne grupe ili lice koje je osuđivano za krivična djela organizovanog kriminala.

(4) Prikriveni isljednik i saradnik mogu da učestvuju u pravnom saobraćaju koristeći isprave za prikrivanje identiteta, a prilikom prikupljanja obavještenja mogu da koriste tehnička sredstva za prenos i snimanje zvuka, slike i video zapisa. Organ nadležan za izdavanje isprava na osnovu kojih se može utvrditi identitet lica, na zahtjev starješine organa nadležnog za izvršenje mjera tajnog nadzora, izdaće isprave za prikrivanje identiteta policijskog službenika ili drugog lica i u bazu podataka unijeti podatke iz tih isprava.

(5) Ovlašćeni policijski službenik koji izvršava mjeru vodi evidenciju o svakoj preduzetoj mjeri, o čemu državnom tužiocu, odnosno sudiji za istragu dostavlja periodične izvještaje o izvršenju mjere. Ako državni tužilac, odnosno sudija za istragu ocijeni da više ne postoji potreba za preduzimanjem naređenih mjera donosi naredbu o njihovom obustavljanju.

(6) Po izvršenju mjera iz člana 157 ovog zakonika, ovlašćeni policijski službenik će dostaviti državnom tužiocu konačan izvještaj i ostali materijal pribavljen preduzimanjem mjera.

(7) Ako državni tužilac odluči da ne pokrene krivični postupak odnosno ako podaci i informacije prikupljeni primjenom mjera tajnog nadzora nijesu potrebni za krivični postupak, dostaviće materijal dobijen primjenom člana 157 ovog zakonika u zatvorenom omotu sa posebnom oznakom MTN sudiji za istragu, koji će narediti da se materijal uništi u prisustvu državnog tužioca i sudije za istragu, o čemu će sudija za istragu sačiniti zapisnik.

(8) Sudija za istragu će postupiti u skladu sa stavom 7 ovog člana i ako državni tužilac donese naredbu o sprovođenju istrage protiv osumnjičenog prema kome su preduzete mjere tajnog nadzora, ali dobijeni rezultati ili dio njih nijesu potrebni za vođenje krivičnog postupka ili kad je lice za kojim je raspisana međunarodna potjernica pronađeno.

(9) U slučaju iz st. 7 i 8 ovog člana, podaci se smatraju tajnim podacima u smislu propisa kojim se uređuje tajnost podataka.

(10) Način izrade, upotrebe, čuvanja i uništavanja isprava za utvrđivanje identiteta uređuje se aktom ministarstva nadležnog za unutrašnje poslove.

Pravno nevaljani dokazi

Član 161

(1) Ako je prilikom preduzimanja mjera iz člana 157 ovog zakonika postupljeno suprotno odredbama ovog zakonika ili naredbi sudije za istragu, odnosno državnog tužioca, sudska odluka se ne može zasnivati na prikupljenim podacima.

(2) Odredbe člana 211 stav 1, člana 293 stav 6, člana 356 stav 4 i člana 392 stav 4 ovog zakonika, shodno će se primjenjivati i na snimke sačinjene suprotno odredbama ovog člana i člana 157 ovog zakonika.

Obavještavanje lica prema kome je preduzeta mjera tajnog nadzora u slučaju kad ne dođe do pokretanja krivičnog postupka

Član 162

(1) Prije nego što se uništi materijal dobijen izvršenjem mjera tajnog nadzora u slučajevima iz člana 160 st. 7 i 8 ovog zakonika, sudija za istragu će obavijestiti lice prema kome je mjera preduzeta, a to lice ima pravo uvida u prikupljeni materijal.

(2) Ako postoji osnovana bojazan da bi obavještavanje lica iz stava 1 ovog člana ili uvid u dobijeni materijal moglo da predstavlja ozbiljnu opasnost po život i zdravlje ljudi ili bi moglo ugroziti neku od istraga koje su u toku ili iz drugih opravdanih razloga, sudija za istragu, po pribavljenom mišljenju državnog tužioca, može odlučiti da ne obavještava lice prema kome je preduzeta mjera i da mu ne dozvoli uvid u dobijeni materijal.

Glava VIII

MJERE ZA OBEZBJEĐENJE PRISUSTVA OKRIVLJENOG I ZA NESMETANO VOĐENJE KRIVIČNOG POSTUPKA

1. ZAJEDNIČKE ODREDBE

Vrste mjera i opšta pravila o njihovoj primjeni

Član 163

(1) Mjere koje se mogu preduzeti prema okrivljenom za obezbjeđenje njegovog prisustva i za nesmetano vođenje krivičnog postupka su: poziv, dovođenje, mjere nadzora, jemstvo i pritvor.

(2) Nadležni sud će se pridržavati uslova određenih za primjenu pojedinih mjera, vodeći računa da se ne primjenjuje teža mjera, ako se ista svrha može postići blažom mjerom.

(3) Mjere iz stava 1 ovog člana ukinuće se po službenoj dužnosti kad prestanu razlozi zbog kojih su preduzete ili po žalbi, odnosno zamijeniće se drugom blažom mjerom kad za to nastupe uslovi.

(4) Odredbe čl. 164 i 165 i člana 166 stav 2 tačka 6 ovog zakonika primjenjuju se i na osumnjičenog.

2. POZIV

Pozivanje, sadržaj i dostavljanje poziva

Član 164

(1) Prisustvo okrivljenog u krivičnom postupku obezbjeđuje se njegovim pozivanjem. Poziv okrivljenom upućuje organ koji vodi krivični postupak.

(2) Okrivljeni se poziva dostavljanjem zatvorenog pisanog poziva koji sadrži: naziv i adresu organa koji ga poziva, ime i prezime okrivljenog, zakonski naziv krivičnog djela koje mu se stavlja na teret, mjesto gdje okrivljeni ima da dođe, dan i čas kad treba da dođe, naznačenje da se poziva u svojstvu okrivljenog i upozorenje da će u slučaju nedolaska biti prinudno doveden, službeni pečat i ime i prezime državnog tužioca, odnosno sudije koji poziva.

(3) Pozivanje okrivljenog može se vršiti telefonom i drugim sredstvom elektronske komunikacije, ako on pristaje da se na takav poziv odazove.

(4) Kad se okrivljeni prvi put poziva, poučice se u pozivu o pravu da uzme branioca i da branilac može prisustvovati njegovom saslušanju.

(5) Okrivljeni je dužan da odmah obavijesti sud o promjeni adrese i o namjeri da promijeni boravište. O tome će se okrivljeni poučiti prilikom prvog saslušanja, odnosno dostavljanja optužnog predloga ili privatne tužbe, uz predočavanje posljedica određenih ovim zakonikom.

(6) Ako okrivljeni nije u stanju da se odazove pozivu usljed bolesti ili druge neotklonjive smetnje, saslušaće se u mjestu gdje se nalazi ili će se obezbijediti njegov prevoz do sudske zgrade ili drugog mjesta gdje se radnja preuzima.

3. DOVOĐENJE

Naredba za dovođenje

Član 165

(1) Naredbu da se okrivljeni dovede može izdati sud ili državni tužilac, ako uredno pozvani okrivljeni ne dođe, a svoj izostanak ne opravda, ili ako se nije moglo izvršiti uredno dostavljanje poziva, a iz okolnosti očigledno proizilazi da okrivljeni izbjegava prijem poziva, ili ako je donijeto rješenje o pritvoru.

(2) Naredbu za dovođenje izvršava policija.

(3) Naredba za dovođenje izdaje se u pisanoj formi. Naredba treba da sadrži: ime i prezime okrivljenog koji se ima dovesti, mjesto i godinu rođenja, zakonski naziv krivičnog djela koje mu se stavlja na teret uz navođenje odredbe Krivičnog zakonika kojom je to djelo propisano, razlog zbog kojega se naređuje dovođenje, službeni pečat i potpis sudije, odnosno državnog tužioca koji naređuje dovođenje.

(4) Lice kome je povjereno izvršenje naredbe predaje naredbu okrivljenom i poziva ga da sa njim pođe. Ako okrivljeni to odbije, dovešće ga prinudno.

(5) Naredbu za dovođenje vojnih lica, pripadnika policije ili straže ustanove u kojoj su smještene lica lišena slobode izvršava njihova komanda, odnosno ustanova.

4. MJERE NADZORA

Vrste mjera

Član 166

(1) Ako postoje okolnosti koje ukazuju da bi okrivljeni mogao pobjeći, sakriti se, otići u nepoznato mjesto ili u drugu državu ili ometati vođenje krivičnog postupka, sud može, po službenoj dužnosti, po predlogu tužioca ili oštećenog, obrazloženim

rješenjem okrivljenom izreći jednu ili više mjera nadzora.

(2) Mjere nadzora su:

- 1) zabrana napuštanja stana;
- 2) zabrana napuštanja boravišta;
- 3) zabrana posjećivanja određenog mjesta ili područja;
- 4) obaveza povremenog javljanja određenom državnom organu;
- 5) zabrana pristupa ili sastajanja sa određenim licima;
- 6) privremeno oduzimanje putne isprave;
- 7) privremeno oduzimanje vozačke dozvole.

(3) Sprovođenje mjera nadzora iz stava 2 tač. 1 do 5 ovog člana može se kontrolisati elektronskim nadzorom. Kontrola elektronskim nadzorom uređuje se posebnim propisom Vlade Crne Gore (u daljem tekstu: Vlada).

(4) Mjerama nadzora ne može se ograničiti pravo okrivljenom da živi u svom stanu, da se nesmetano viđa sa članovima porodice i bliskim srodnicima, osim kad se postupak vodi zbog krivičnog djela učinjenog na štetu člana porodice ili bliskih srodnika, kao i da obavlja svoju profesionalnu djelatnost, osim ako se postupak vodi zbog krivičnog djela učinjenog u vezi sa obavljanjem te djelatnosti.

(5) Mjerama nadzora ne može se ograničiti pravo okrivljenog da nesmetano kontaktira sa svojim braniocem.

(6) Okrivljeni će se u rješenju o izricanju mjera iz stava 2 ovog člana upozoriti da se protiv njega može odrediti pritvor ako prekrši izrečenu mjeru.

(7) U toku istrage mjere iz stava 2 ovog člana određuje i ukida sudija za istragu, a poslije podignute optužnice predsjednik vijeća, u roku od 24 časa od podnošenja predloga iz stava 1 ovog člana. Ako mjeru nije predložio državni tužilac, a postupak se vodi za krivično djelo za koje se goni po službenoj dužnosti, prije donošenja rješenja kojim se mjera izriče ili ukida, sud će zatražiti mišljenje državnog tužioca. Sud će na isti način postupiti i kad nađe da treba ukinuti mjeru predloženu od strane državnog tužioca.

(8) Mjere iz stava 2 ovog člana mogu trajati dok za to postoji potreba, a najduže do pravosnažnosti presude. Sudija za istragu ili predsjednik vijeća dužan je da svaka dva mjeseca ispita da li je primijenjena mjera potrebna.

(9) Protiv rješenja kojim se određuje, produžava ili ukida mjera iz stava 2 ovog člana stranke mogu izjaviti žalbu, a državni tužilac i protiv rješenja kojim je njegov predlog za primjenu mjere odbijen. O žalbi odlučuje vijeće iz člana 24 stav 7 ovog zakonika, u roku od tri dana od prijema žalbe. Žalba ne zadržava izvršenje rješenja.

Rješenje o izricanju mjere nadzora

Član 167

(1) Rješenjem kojim se izriče mjera zabrane napuštanja stana sud će odrediti da se okrivljeni ne smije udaljavati iz stana u kojem živi i prostorija koje su u funkcionalnoj vezi sa stanom, odnosno da se iz stana može udaljavati samo pod nadzorom određenog lica. Izuzetno, rješenjem se može odrediti da okrivljeni za određeno vrijeme može napustiti stan ako je to neophodno radi njegovog liječenja ili ako to nalažu posebne okolnosti zbog kojih bi mogle nastupiti teške posljedice po život, zdravlje ili imovinu.

(2) Rješenjem kojim izriče mjeru zabrane napuštanja boravišta sud će odrediti mjesto u kojem okrivljeni mora boraviti dok traje ova mjera, kao i granice van kojih se ne smije udaljavati.

(3) Rješenjem kojim izriče mjeru zabrane posjećivanja određenog mjesta ili područja sud će odrediti mjesto odnosno područje, kao i udaljenost ispod koje im se okrivljeni ne smije približiti.

(4) Rješenjem kojim izriče mjeru obaveze povremenog javljanja određenom državnom organu sud će odrediti službeno lice kome se okrivljeni mora javljati, rok u kojem se mora javljati i način vođenja evidencije o javljanju okrivljenog.

(5) Rješenjem kojim izriče mjeru zabrane pristupa ili sastajanja sa određenim licima sud će odrediti razdaljinu ispod koje se okrivljeni ne smije približiti određenom licu.

(6) U rješenju kojim se izriče mjera privremenog oduzimanja putne isprave navešće se lični podaci, organ koji je izdao ispravu, datum i broj isprave.

(7) U rješenju kojim se izriče mjera privremenog oduzimanja vozačke dozvole navešće se lični podaci, organ koji je izdao dozvolu, broj i datum izdavanja i kategorija.

Izvršenje mjera nadzora

Član 168

(1) Rješenje kojim se izriče mjera nadzora dostavlja se i organu koji izvršava mjeru.

(2) Mjeru zabrane napuštanja stana, zabrane napuštanja boravišta, zabrane posjećivanja određenog mjesta ili područja, zabrane pristupa ili sastajanja sa određenim licem, privremenog oduzimanja putne isprave i privremenog oduzimanja vozačke dozvole izvršava policija.

(3) O izvršenju mjere obaveze povremenog javljanja određenom državnom organu stara se policija ili drugi državni organ kojem se okrivljeni mora javljati.

Provjera mjere nadzora i obaveza izvještavanja

Član 169

(1) Sud može, u svako doba, naložiti provjeru mjere nadzora i zatražiti izvještaj od organa nadležnog za njeno izvršenje, a taj organ je dužan da izvještaj bez odlaganja dostavi sudu.

(2) Ako okrivljeni ne ispunjava obaveze naložene izrečenom mjerom, organ koji izvršava mjeru o tome obavještava sud, a sud mu zbog toga može izreći dodatnu mjeru nadzora ili odrediti pritvor.

5. JEMSTVO

Razlozi za određivanje jemstva

Član 170

(1) Okrivljeni koji treba da bude stavljen u pritvor i okrivljeni koji je već stavljen u pritvor samo zbog postojanja okolnosti koje ukazuju da će pobjeći ili iz razloga propisanih u članu 175 stav 1 tačka 5 ovog zakonika, može se ostaviti na slobodi, odnosno pustiti na slobodu, ako on lično ili neko drugi za njega pruži jemstvo da do kraja krivičnog postupka neće pobjeći, a sam okrivljeni obeća da se neće kriti i da bez odobrenja neće napustiti svoje boravište.

(2) Jemstvo se može odrediti uz mjeru nadzora iz člana 166 stav 2 ovog zakonika, radi obezbjeđenja poštovanja te mjere.

Određivanje jemstva i njegov sadržaj

Član 171

(1) Jemstvo uvijek glasi na novčani iznos koji se određuje s obzirom na težinu krivičnog djela, lične i porodične prilike okrivljenog i imovno stanje lica koje daje jemstvo.

(2) Jemstvo se sastoji u polaganju gotovog novca, hartija od vrijednosti, dragocjenosti ili drugih pokretnih stvari veće vrijednosti koje se lako mogu unovčiti i čuvati ili u stavljanju hipoteke za iznos jemstva na nepokretna dobra lica koje daje jemstvo.

(3) Lice koje daje jemstvo mora dostaviti dokaze o svom imovnom stanju i vlasništvu nad imovinom koja se daje kao jemstvo.

(4) Ako okrivljeni pobjegne, rješenjem će se odrediti da se vrijednost data kao jemstvo unese u poseban razdjel budžeta za rad sudova.

Ukidanje jemstva i njegova zamjena pritvorom

Član 172

(1) Okrivljeni za koga je položeno jemstvo zbog opasnosti od bjekstva staviće se u pritvor, ako na uredan poziv ne dođe, a izostanak ne opravda ili ako se protiv njega, nakon što je ostavljen na slobodi, pojavi neki drugi zakonski osnov za pritvor.

(2) Okrivljeni za koga je položeno jemstvo zbog razloga za pritvor propisanih članom 175 stav 1 tačka 5 ovog zakonika staviće se u pritvor, ako na prvi naredni uredni poziv ne dođe na glavni pretres, a izostanak ne opravda.

(3) U slučajevima iz st. 1 i 2 ovog člana jemstvo se ukida. Položeni novčani iznos, dragocjenosti, hartije od vrijednosti ili druge pokretne stvari vraćaju se, a hipoteka se skida. Na isti način će se postupiti i kad se krivični postupak pravosnažno okonča rješenjem o obustavi postupka ili presudom.

(4) Ako je presudom izrečena kazna zatvora, jemstvo se ukida kad osuđeni počne da izdržava kaznu.

Nadležnost za određivanje jemstva

Član 173

(1) Rješenje o određivanju jemstva, prije i u toku istrage, donosi sudija za istragu. Poslije podignute optužnice rješenje o određivanju jemstva donosi predsjednik vijeća, a na glavnom pretresu vijeće.

(2) Rješenje o određivanju jemstva i rješenje kojim se jemstvo ukida donosi se po pribavljenom mišljenju državnog tužioca, ako se postupak vodi po njegovoj optužbi.

6. PRITVOR

Izuzetnost pritvora i hitnost postupanja u pritvorskim predmetima

Član 174

(1) Pritvor se može odrediti samo u slučajevima propisanim ovim zakonikom i samo ako se ista svrha ne može ostvariti drugom mjerom, a neophodan je radi nesmetanog vođenja postupka.

(2) Dužnost je svih organa koji učestvuju u krivičnom postupku i organa koji im pružaju pravnu pomoć da postupaju sa posebnom hitnošću ako se okrivljeni nalazi u pritvoru.

(3) U toku cijelog postupka pritvor će se ukinuti čim prestanu razlozi na osnovu kojih je bio određen.

Razlozi za određivanje pritvora

Član 175

(1) Kad postoji osnovana sumnja da je određeno lice učinilo krivično djelo, pritvor protiv tog lica može se odrediti, ako:

1) se krije ili ako se ne može utvrditi njegov identitet ili ako postoje druge okolnosti koje ukazuju na opasnost od bjekstva;

2) postoje okolnosti koje ukazuju da će uništiti, sakriti, izmijeniti ili falsifikovati dokaze ili tragove krivičnog djela ili da će ometati postupak uticanjem na svjedoke, saučesnike ili prikrivače;

3) postoje okolnosti koje ukazuju da će ponoviti krivično djelo ili dovršiti pokušano krivično djelo ili da će učiniti krivično djelo kojim prijeti;

4) je pritvor nužan radi nesmetanog vođenja postupka, a u pitanju je krivično djelo za koje se po zakonu može izreći kazna zatvora od deset godina ili teža kazna i koje je posebno teško zbog načina izvršenja ili posljedica;

5) uredno pozvani optuženi izbjegava da dođe na glavni pretres.

(2) U slučaju iz stava 1 tačka 1 ovog člana, pritvor koji je određen samo zbog toga što se ne može utvrditi identitet lica traje dok se identitet utvrdi. U slučaju iz stava 1 tačka 2 ovog člana, pritvor će se ukinuti čim se obezbijede dokazi zbog kojih je pritvor određen. Pritvor koji je određen po stavu 1 tačka 5 ovog člana može trajati do objavljivanja presude.

Određivanje pritvora, sadržaj rješenja o pritvoru i pravo žalbe na rješenje

Član 176

(1) Pritvor se na predlog ovlašćenog tužioca određuje rješenjem nadležnog suda.

(2) Prije donošenja rješenja iz stava 1 ovog člana, sud će saslušati okrivljenog o razlozima za određivanje pritvora. Saslušanju mogu prisustvovati državni tužilac i branilac.

(3) Izuzetno od stava 2 ovog člana, rješenje o određivanju pritvora može se donijeti bez saslušanja okrivljenog ako se okrivljeni krije ili ako postoje okolnosti iz člana 175 stav 1 tačka 5 ovog zakonika.

(4) Ako je pritvor određen u skladu sa stavom 3 ovog člana, sud će u roku od 48 časova od časa lišenja slobode saslušati okrivljenog o razlozima za određivanje pritvora. Nakon saslušanja, sud će odlučiti da li će odluku o određivanju pritvora ostaviti na snazi ili ukinuti pritvor.

(5) Rješenje o određivanju pritvora sadrži: ime i prezime, godinu i mjesto

rođenja lica koje se pritvara, krivično djelo za koje se okrivljuje, zakonski osnov za pritvor, vrijeme na koje je određen pritvor, vrijeme lišenja slobode, pouku o pravu na žalbu, obrazloženje osnova, kao i obrazloženje razloga za određivanje pritvora, službeni pečat i potpis sudije koji određuje pritvor.

(6) Rješenje o određivanju pritvora uručuje se licu na koje se odnosi, odmah po njegovom donošenju. U spisima predmeta se mora naznačiti dan i čas prijema rješenja. Prijem rješenja pritvoreno lice potvrđuje svojim potpisom.

(7) Protiv rješenja o određivanju pritvora državni tužilac, pritvoreno lice i njegov branilac mogu, u roku od 24 časa od časa prijema rješenja, izjaviti žalbu vijeću iz člana 24 stav 7 ovog zakonika, kojem se odmah dostavljaju žalba, rješenje o pritvoru i ostali spisi predmeta. Žalba ne zadržava izvršenje rješenja.

(8) Kad odlučuje o žalbi na rješenje u slučaju iz stava 7 ovog člana, vijeće može žalbu odbiti kao neosnovanu ili preinačiti pobijano rješenje.

(9) Protiv rješenja kojim je odbijen predlog državnog tužioca da se okrivljenom odredi pritvor, državni tužilac može izjaviti žalbu vijeću iz člana 24 stav 7 ovog zakonika, u roku od 24 časa od časa prijema rješenja.

(10) Kad odlučuje o žalbi na rješenje u slučaju iz stava 9 ovog člana, vijeće može žalbu odbiti kao neosnovanu ili preinačiti rješenje i odrediti pritvor. Protiv rješenja o određivanju pritvora, državni tužilac, pritvoreno lice i njegov branilac mogu izjaviti žalbu koja ne zadržava izvršenje rješenja. Na uručenje rješenja kojim se određuje pritvor i izjavljivanje žalbe primjenjuju se odredbe st. 6 i 7 ovog člana.

(11) U slučajevima iz st. 7, 8 i 10 ovog člana, vijeće je dužno da donese odluku u roku od 48 časova.

Određivanje i trajanje pritvora u istrazi

Član 177

(1) Na osnovu rješenja sudije za istragu okrivljeni se može zadržati u pritvoru najduže mjesec dana od dana lišenja slobode. Poslije tog roka okrivljeni se može zadržati u pritvoru samo na osnovu rješenja o produženju pritvora.

(2) Pritvor se po odluci vijeća iz člana 24 stav 7 ovog zakonika može, na obrazloženi predlog državnog tužioca, produžiti najduže za dva mjeseca. Protiv rješenja vijeća dozvoljena je žalba koja ne zadržava izvršenje rješenja.

(3) Ako se postupak vodi za krivično djelo za koje je propisana kazna zatvora preko pet godina, vijeće Vrhovnog suda može, na obrazloženi predlog državnog tužioca, iz važnih razloga, produžiti pritvor najduže za još tri mjeseca.

(4) Ako se do isteka rokova iz st. 2 i 3 ovog člana ne podigne optužnica okrivljeni će se pustiti na slobodu.

Ukidanje pritvora

Član 178

(1) U toku istrage, sudija za istragu će na predlog državnog tužioca ukinuti pritvor. Predlog za ukidanje pritvora mogu da podnesu okrivljeni i njegov branilac.

(2) Prije donošenja odluke o predlogu okrivljenog, odnosno branioca za ukidanje pritvora, sudija za istragu će zatražiti mišljenje državnog tužioca.

Određivanje i kontrola pritvora nakon podizanja optužnice

Član 179

(1) Nakon predaje optužnice sudu, do završetka glavnog pretresa, pritvor se može, po pribavljenom mišljenju državnog tužioca, kad se postupak vodi po njegovoj optužbi, odrediti ili ukinuti samo rješenjem vijeća. Od podizanja optužnice do donošenja prvostepene presude pritvor može trajati najduže tri godine.

(2) Vijeće je dužno, po predlogu stranaka ili po službenoj dužnosti, da ispita da li još postoje razlozi za pritvor i da donese rješenje o produženju ili ukidanju pritvora, po isteku svakih trideset dana do stupanja optužnice na pravnu snagu, a svaka dva mjeseca nakon stupanja optužnice na pravnu snagu.

(3) Žalba na rješenje iz st. 1 i 2 ovog člana ne zadržava izvršenje rješenja i o njoj sud odlučuje u roku od tri dana.

(4) Protiv rješenja vijeća iz stava 1 ovog člana, kojim se odbija predlog za određivanje ili ukidanje pritvora, žalba nije dozvoljena.

Obaveza obavještanja o lišenju slobode

Član 180

(1) Policija, državni tužilac, odnosno sud dužni su da o lišenju slobode odmah obavijeste porodicu lica lišenog slobode, ili lice sa kojim ono živi u vanbračnoj zajednici, osim ako se lice lišeno slobode tome izričito protivi.

(2) O lišenju slobode obavijestiće se nadležni organ socijalnog staranja, ako je potrebno da se preduzmu mjere za zbrinjavanje djece i drugih članova porodice o kojima se lice lišeno slobode stara.

7. POSTUPANJE SA PRITVORENIM LICEM

Poštovanje ličnosti i dostojanstva pritvorenog lica i njegov smještaj

Član 181

(1) U toku pritvora ne smije se vrijeđati ličnost i dostojanstvo pritvorenog lica.

(2) Prema pritvorenom licu mogu se primjenjivati samo ona ograničenja koja su potrebna da se spriječi bjekstvo, podstrekavanje trećih lica da unište, sakriju, izmijene ili falsifikuju dokaze ili tragove krivičnog djela i neposredni ili posredni kontakti pritvorenog lica usmjereni na svjedoke, saučesnike i prikrivače.

(3) U istoj prostoriji ne mogu biti pritvorena lica različitog pola. Po pravilu, u istu prostoriju ne mogu se smještati lica za koja postoji osnovana sumnja da su učestvovala u izvršenju istog krivičnog djela, ni lica koja su na izdržavanju kazne sa licima u pritvoru. Lica za koja postoji osnovana sumnja da su izvršila krivično djelo u povratu neće se, ako je moguće, smještati u istu prostoriju sa drugim licima lišenim slobode na koja bi mogla štetno uticati.

Prava pritvorenog lica

Član 182

(1) Pritvoreno lice ima pravo na neprekidni noćni odmor svakog dana u trajanju od najmanje osam sati.

(2) Pritvorenom licu će se obezbijediti kretanje na otvorenom prostoru u krugu zatvora u trajanju od najmanje dva sata dnevno.

(3) Pritvoreno lice ima pravo da nosi svoje odijelo, da se služi svojom posteljinom ili da o svom trošku nabavlja i koristi hranu, knjige, stručne publikacije, štampu, pribor za pisanje i crtanje i druge stvari koje odgovaraju njegovim redovnim potrebama, osim predmeta podobnih za nanošenje povreda, narušavanje zdravlja ili pripremu bjekstva.

(4) Za vrijeme trajanja istrage sudija za istragu može, po službenoj dužnosti ili na predlog državnog tužioca, pritvorenom licu rješenjem privremeno uskratiti ili ograničiti nabavku i korišćenje štampe, ako bi usljed toga mogla da nastane šteta za vođenje postupka. Protiv rješenja sudije za istragu dozvoljena je žalba vijeću iz člana 24 stav 7 ovog zakonika.

(5) Pritvoreno lice se može obavezati da obavlja radove nužne za održavanje čistoće u prostoriji u kojoj boravi. Ako pritvoreno lice to zahtijeva, sudija za istragu, odnosno predsjednik vijeća, u sporazumu sa upravom zatvora, može dozvoliti da on

radi u krugu zatvora na poslovima koji odgovaraju njegovim psihičkim i fizičkim svojstvima, pod uslovom da to nije štetno za vođenje postupka. Za taj rad pritvorenom licu pripada naknada koju određuje lice koje rukovodi zatvorom.

Primanje posjeta i dopisivanje pritvorenog lica

Član 183

(1) Po odobrenju sudije za istragu, a po potrebi i pod njegovim nadzorom ili nadzorom lica koje on odredi, u granicama kućnog reda, pritvoreno lice mogu posjećivati supružnik ili lica sa kojim živi u trajnoj vanbračnoj zajednici i njegovi bliski srodnici, a po njegovom zahtjevu - doktor medicine i druga lica. Pojedine posjete mogu se zabraniti, ako bi usljed toga mogla da nastane šteta za vođenje postupka.

(2) Diplomatski i konzularni predstavnik strane države ima pravo da, ukoliko to zahtijeva pritvoreno lice i sa znanjem sudije za istragu, obilazi i bez nadzora razgovara sa pritvorenim licem koje je državljanin njegove države. O obilasku diplomatskog ili konzularnog predstavnika sudija za istragu će obavijestiti rukovodioca ustanove u kojoj se okrivljeni nalazi u pritvoru.

(3) Pritvoreno lice mogu posjećivati predstavnici međunarodnih komiteta protiv torture, Međunarodnog komiteta Crvenog krsta, kao i predstavnici međunarodnih organizacija koje se bave zaštitom ljudskih prava kad je to predviđeno potvrđenim međunarodnim ugovorom. Po odobrenju predsjednika suda pritvoreno lice mogu posjećivati predstavnici domaćih organizacija koje se bave zaštitom ljudskih prava.

(4) Pritvoreno lice može se dopisivati sa licima van zatvora, sa znanjem i pod nadzorom sudije za istragu. Sudija za istragu može zabraniti slanje i primanje pisama i drugih pošiljki štetnih za vođenje postupka. Zabrana se ne odnosi na pisma koja pritvoreno lice šalje međunarodnim sudovima i domaćim organima zakonodavne, sudske i izvršne vlasti ili ih od njih prima. Slanje molbe, pritužbe ili žalbe ne može se nikad zabraniti.

(5) Poslije podignute optužnice, do pravosnažnosti presude, ovlašćenja iz st. 1, 2 i 4 ovog člana vrši predsjednik vijeća.

Disciplinski prestupi i disciplinske kazne

Član 184

(1) Za disciplinske prestupe pritvorenog lica, lice koje rukovodi zatvorom ili lice koje on ovlasti može izreći disciplinsku kaznu ograničenja posjeta ili upućivanja u samicu do 15 dana. Ovo ograničenje ne odnosi se na komunikaciju pritvorenog

lica sa braniocem.

(2) Protiv rješenja o kazni iz stava 1 ovog člana dozvoljena je žalba sudiji za istragu u roku od 24 časa od časa prijema rješenja. Žalba ne zadržava izvršenje rješenja. Sudija za istragu će odlučiti o žalbi u roku od tri dana od prijema žalbe.

Nadzor nad izvršenjem pritvora

Član 185

(1) Nadzor nad pritvorenim licima vrši predsjednik suda koji je za to ovlašćen.

(2) Predsjednik suda ili sudija koga on odredi dužan je, najmanje dva puta godišnje da obiđe pritvorena lica i da se, ako nađe za potrebno, i bez prisustva nadzornika i stražara, obavijesti kako se pritvorena lica hrane, kako im se obezbjeđuju druge potrebe i kako se sa njima postupa. Predsjednik, odnosno sudija koga on odredi dužan je da preduzme potrebne mjere da se otklone nepravilnosti uočene prilikom obilaska zatvora i da o svom obilasku sačini izvještaj koji podnosi predsjedniku Vrhovnog suda i dostavlja ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa.

(3) Predsjednik suda i sudija za istragu mogu, u svako doba, da obilaze sva pritvorena lica, da sa njima razgovaraju i da od njih primaju pritužbe.

Propisi o kućnom redu prilikom izvršavanja pritvora

Član 186

Bliži način izvršavanja pritvora propisuje ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa.

Glava IX

DONOŠENJE I SAOPŠTAVANJE ODLUKA

Vrste odluka i organi odlučivanja

Član 187

(1) U krivičnom postupku odluke se donose u obliku presude, rješenja i naredbe.

(2) Presudu donosi samo sud, a rješenja i naredbe donose i drugi organi koji učestvuju u krivičnom postupku.

Odlučivanje na sjednici o vijećanju i glasanju

Član 188

(1) Odluke vijeća donose se poslije usmenog vijećanja i glasanja. Odluka je donesena kad je za nju glasala većina članova vijeća.

(2) Predsjednik vijeća rukovodi vijećanjem i glasanjem, stara se da se sva pitanja svestrano i potpuno razmotre i glasa posljednji.

(3) Ako se u pogledu pojedinih pitanja o kojima se glasa glasovi podijele na više različitih mišljenja, tako da nijedno od njih nema većinu, pitanja će se razdvojiti i glasanje će se ponavljati dok se ne postigne većina. Ako se na taj način ne postigne većina, odluka će se donijeti tako što će se glasovi koji su najnepovoljniji za okrivljenog pripojiti glasovima koji su od ovih manje nepovoljni, sve dok se ne postigne potrebna većina.

(4) Članovi vijeća ne mogu odbiti da glasaju o pitanjima koja postavi predsjednik vijeća, ali član vijeća koji je glasao da se optuženi oslobodi ili da se presuda ukine i ostao u manjini nije dužan da glasa o sankciji. Ako ne glasa, uzeće se kao da je pristao na glas koji je za okrivljenog najpovoljniji.

Redosljed pitanja o kojima se glasa

Član 189

(1) Prilikom odlučivanja prvo se glasa da li je sud nadležan, da li je potrebno dopuniti postupak, kao i o drugim prethodnim pitanjima. Kad se donese odluka o prethodnim pitanjima prelazi se na rješavanje o glavnoj stvari.

(2) Prilikom odlučivanju o glavnoj stvari prvo će se glasati da li je optuženi

učinio krivično djelo i da li je kriv, a zatim će se glasati o kazni, drugim krivičnim sankcijama, troškovima krivičnog postupka, imovinskopravnom zahtjevu i ostalim pitanjima o kojima treba donijeti odluku.

(3) Ako je isto lice optuženo za više krivičnih djela, glasaće se o krivici i kazni za svako od tih djela, a zatim o jedinstvenoj kazni za sva djela.

Tajnost zasijedanja

Član 190

- (1) Vijeća se i glasa u tajnom zasijedanju.
- (2) U prostoriji u kojoj se vijeća i glasa mogu da budu prisutni samo članovi vijeća i zapisničar.

Saopštavanje odluka

Član 191

(1) Ako ovim zakonikom nije drukčije određeno, odluke se saopštavaju usmenim objavljivanjem licima koja za to imaju pravni interes, ako su prisutna, a dostavljanjem ovjerenog prepisa, ako su odsutna.

(2) Ako je odluka usmeno saopštena, to će se naznačiti u zapisniku ili u spisu, a lice koje ima pravo na žalbu potvrdiće to svojim potpisom. Ako to lice izjavi da se neće žaliti, ovjereni prepis usmeno saopštene odluke neće mu se dostaviti, ako ovim zakonikom nije drukčije određeno.

(3) Prepisi odluka protiv kojih je dozvoljena žalba dostavljaju se sa poukom o pravu na žalbu. Žalba izjavljena u korist okrivljenog smatraće se blagovremenom, ako je izjavljena u roku naznačenom u pouci o pravu na žalbu, ako je u pouci naznačen rok duži od zakonskog roka.

Glava X

DOSTAVLJANJE PISMENA I RAZMATRANJE SPISA

Način dostavljanja

Član 192

(1) Pismena se dostavljaju, po pravilu, posredstvom službenog lica organa koji je odluku donio ili neposredno kod tog organa, a mogu se dostavljati i preko pošte, odnosno ovlašćenog pravnog lica registrovanog za obavljanje poslova dostavljanja, organa lokalne samouprave ili zamolnim putem preko drugog organa.

(2) Poziv za glavni pretres ili druge pozive sud može i usmeno saopštiti licu koje se nalazi pred sudom, uz pouku o posljedicama nedolaska. Ovakvo pozivanje unijeće se u zapisnik koji će pozvano lice potpisati, osim ako je to pozivanje uneseno u zapisnik o glavnom pretresu. Smatra se da je time izvršeno punovažno dostavljanje.

Lično dostavljanje

Član 193

Pismeno za koje je u ovom zakoniku određeno da se ima lično dostaviti predaje se neposredno licu kome je upućeno. Ako se lice kome se pismeno mora lično dostaviti ne zatekne tamo gdje se dostavljanje ima izvršiti, dostavljač će se obavijestiti kad i na kojem mjestu može to lice da zatekne i ostaviće mu kod jednog od lica iz člana 194 stav 1 ovog zakonika pisano obavještenje da, radi primanja pismena, bude u određeni dan i čas u svom stanu ili na svom radnom mjestu. Ako i poslije toga dostavljač ne zatekne lice kome se dostavljanje ima izvršiti, postupiće u skladu sa članom 194 stav 1 ovog zakonika i smatra se da je time dostavljanje izvršeno.

Posredno dostavljanje

Član 194

(1) Pismena za koja u ovom zakoniku nije određeno da se moraju lično dostaviti, ako se ne mogu neposredno predati licu kome su upućena, odnosno ako se primalac ne zatekne u stanu, mogu se predati nekome od njegovih odraslih članova domaćinstva, koji je dužan da primi pismeno. Ako se oni ne zateknu u stanu, pismeno će se predati upravniku stambene zgrade, odnosno ulaza ili susjedu, ako na

to pristanu. Ako se dostavljanje vrši na radnom mjestu lica kome se pismeno ima dostaviti, a to lice se tu ne zatekne, dostavljanje se može izvršiti licu ovlašćenom za prijem pošte koje je dužno da primi pismeno ili licu koje je zaposleno na istom mjestu, ako ono pristane da primi pismeno.

(2) Ako se utvrdi da je lice kome se pismeno ima dostaviti odsutno i da mu lica iz stava 1 ovog člana zbog toga ne mogu pismeno na vrijeme predati, pismeno će se vratiti uz naznačenje gdje se odsutni nalazi.

Pozivanje okrivljenog i dostavljanje pismena okrivljenom

Član 195

(1) Okrivljenom će se lično dostaviti poziv za prvo saslušanje u prethodnom postupku i poziv za glavni pretres.

(2) Okrivljenom koji nema branioca lično će se dostaviti optužnica, optužni predlog ili privatna tužba, presuda i druge odluke od čijeg dostavljanja teče rok za žalbu, a i žalba protivne stranke koja se dostavlja radi odgovora. Ako okrivljeni zahtijeva da se pozivi iz stava 1 ovog člana i pismena iz ovog stava dostave licu koje on odredi, dostavljanje se vrši tom licu i smatraće se da je izvršeno okrivljenom.

(3) Ako okrivljenom koji nema branioca treba dostaviti presudu kojom mu je izrečena bezuslovna kazna zatvora, a dostavljanje se ne može izvršiti na njegovu do tada poznatu adresu, sud će okrivljenom postaviti branioca po službenoj dužnosti, koji će vršiti ovu dužnost dok se ne sazna nova adresa okrivljenog. Postavljenom braniocu će se odrediti potreban rok za upoznavanje sa spisima, a poslije toga će se presuda dostaviti postavljenom braniocu i postupak nastaviti. Ako je u pitanju druga odluka od čijeg dostavljanja teče rok za žalbu ili žalba protivne stranke koja se dostavlja radi odgovora, a dostavljač nije mogao saznati novu adresu okrivljenog, odluka, odnosno žalba će se istaći na oglasnoj tabli suda i protekom osam dana od dana isticanja smatra se da je izvršeno punovažno dostavljanje.

(4) Ako okrivljeni ima branioca, optužnica, optužni predlog, privatna tužba, presuda i sve odluke od čijeg dostavljanja teče rok za žalbu ili prigovor, kao i žalba protivne stranke koja se dostavlja radi odgovora, dostaviće se i braniocu i okrivljenom u skladu sa članom 194 ovog zakonika. U tom slučaju rok teče od dana dostavljanja pismena okrivljenom, odnosno braniocu. Ako se okrivljenom ne može dostaviti odluka, odnosno žalba na njegovu do tada poznatu adresu ili zato što nije prijavio promjenu adrese, to pismeno istaći će se na oglasnoj tabli suda, a može se objaviti na internet stranici suda i protekom osam dana od dana isticanja smatra se da je izvršeno punovažno dostavljanje.

(5) Ako se pismeno ima dostaviti braniocu okrivljenog, a on ima više branilaca, dovoljno je da se dostavi jednom od njih.

Dostavljanje pismena privatnom tužiocu i oštećenom kao tužiocu

Član 196

(1) Obavještenje za podnošenje privatne tužbe ili optužnice, kao i poziv za glavni pretres dostavlja se privatnom tužiocu i oštećenom kao tužiocu, odnosno njihovom zakonskom zastupniku lično u skladu sa članom 193 ovog zakonika, a njihovim punomoćnicima u skladu sa članom 194 ovog zakonika. Na isti način dostavljaju im se i odluke za koje od dana dostavljanja teče rok za žalbu, kao i žalba protivne stranke koja se dostavlja radi odgovora.

(2) Ako se licima iz stava 1 ovog člana ili oštećenom dostavljanje ne može izvršiti na do tada poznatu adresu, sud će obavještenje, odnosno odluku ili žalbu istaći na oglasnoj tabli suda i protekom osam dana od dana isticanja smatra se da je izvršeno punovažno dostavljanje.

(3) Ako oštećeni, oštećeni kao tužilac ili privatni tužilac ima zakonskog zastupnika ili punomoćnika, dostavljanje će se izvršiti tom licu, a ako ih ima više, samo jednom od njih.

Dostavnica

Član 197

(1) Pismena se dostavljaju u zatvorenom omotu.

(2) Potvrdu o izvršenom dostavljanju (dostavnicu ili povratnicu) potpisuju primalac i dostavljač. Primalac će na dostavnici ili povratnici sam naznačiti dan i čas prijema.

(3) Ako je primalac nepismen ili nije u stanju da se potpiše, dostavljač će ga potpisati, naznačiti dan i čas prijema i staviti napomenu zašto je potpisao primaoca.

(4) Ako primalac odbije da potpiše dostavnicu ili povratnicu, dostavljač će to zabilježiti na dostavnici ili povratnici i naznačiti dan i čas predaje i time je dostavljanje izvršeno.

Odbijanje prijema pismena

Član 198

Kad primalac ili odrasli član njegovog domaćinstva odbije da primi pismo, dostavljač će zabilježiti na dostavnici dan, čas i razlog odbijanja prijema, a pismo će ostaviti u stanu primaoca ili u prostoriji gdje je on zaposlen i time je dostavljanje izvršeno.

Posebni slučajevi dostavljanja

Član 199

(1) Vojnim licima, pripadnicima straže u organu uprave nadležnom za izvršenje krivičnih sankcija i u ustanovama u kojima su smještena lica lišena slobode i zaposlenim u suvozemnom, rječnom, pomorskom i vazduhoplovnom saobraćaju, poziv se dostavlja preko njihove komande, odnosno neposrednog starješine, a po potrebi mogu im se na taj način dostavljati i ostala pismena.

(2) Licima lišenim slobode pismena se dostavljaju u sudu ili posredstvom organa uprave nadležnog za izvršenje krivičnih sankcija ili ustanove u kojoj su smještena.

(3) Licima koja uživaju pravo imuniteta u Crnoj Gori, ako međunarodnim ugovorima nije drukčije predviđeno, pismena se dostavljaju posredstvom ministarstva nadležnog za inostrane poslove.

(4) Državljanima Crne Gore u drugoj državi, ako se ne radi o zamolnicama domaćih sudova za međunarodnu pravnu pomoć u krivičnim predmetima, pismena se dostavljaju posredstvom diplomatskog ili konzularnog predstavništva Crne Gore, pod uslovom da se druga država ne protivi takvom načinu dostavljanja i da lice kome se dostavlja dobrovoljno pristane da primi pismeno. Ovlašćeni radnik diplomatskog ili konzularnog predstavništva potpisuje dostavnicu kao dostavljač ako je pismeno uručeno u samom predstavništvu, a ako je pismeno dostavljeno poštom, potvrđuje to na dostavnici.

Dostavljanje pismena državnom tužiocu

Član 200

(1) Državnom tužiocu odluke i druga pismena dostavljaju se predajom pisarnici državnog tužilaštva.

(2) Kad se dostavljaju odluke kod kojih od dana dostavljanja teče rok, kao dan dostavljanja smatra se dan predaje pismena pisarnici državnog tužilaštva.

(3) Sud će državnom tužiocu, na njegov zahtjev, dostaviti krivični spis radi razmatranja. Ako je u toku rok za izjavu redovnog pravnog lijeka ili ako to zahtijevaju drugi interesi postupka, sud može odrediti u kojem roku državni tužilac treba da vrati spise.

Primjena odredaba drugih zakona

Član 201

U slučajevima koji nijesu uređeni ovim zakonikom, dostavljanje se vrši shodno odredbama zakona kojim se uređuje parnični postupak.

Obavještanje telefonom i telegramom

Član 202

(1) Pozivi i odluke koji se donose do završetka glavnog pretresa za lica koja učestvuju u postupku, osim za okrivljenog, mogu se predati učesniku u postupku koji pristaje da ih uruči licu kome su upućeni, ako organ smatra da je na taj način obezbijeđen njihov prijem.

(2) O pozivu za glavni pretres ili drugom pozivu, kao i o odluci o odlaganju glavnog pretresa ili drugih zakazanih radnji, lica iz stava 1 ovog člana mogu se obavijestiti telegramom, telefonom ili drugim sredstvima elektronske komunikacije, ako se prema okolnostima može pretpostaviti da će obavještenje na taj način primiti lice kome je upućeno.

(3) O pozivanju i predaji odluke koji su izvršeni na način propisan u st. 1 i 2 ovog člana staviće se službena zabilješka na spisu.

(4) Prema licu koje je obaviješteno u skladu sa stavom 1 ili stavom 2 ovog člana, odnosno kome je odluka upućena ne mogu nastupiti štetne posljedice propisane ovim zakonikom.

Uvid u spise predmeta

Član 203

(1) Pravo na uvid u spise predmeta obuhvata pravo razgledanja, prepisivanja, preslikavanja i snimanja dokaza koji služe za utvrđivanje činjenica u postupku.

(2) Pravo na uvid u spise predmeta u kojima je postupanje tajno ili je isključena javnost imaju samo lica koja mogu učestvovati u tom postupku skladu sa ovim zakonikom i zakonom kojim se uređuje tajnost podataka.

(3) Uvid u spise predmeta dozvoljava organ pred kojim se vodi postupak, a kad je postupak završen organ pred kojim je postupak završen, ako ovim zakonikom nije drukčije propisano.

Pravo na uvid u spise predmeta

Član 203a

(1) Oštećeni i njegov punomoćnik imaju pravo na uvid u spise predmeta. Ako bi uvid u spise predmeta prije saslušanja uticao na iskaz oštećenog, pravo na uvid oštećeni i njegov punomoćnik stiču nakon što oštećeni bude saslušan.

(2) Oštećeni kao tužilac ima pravo na uvid u spise predmeta nakon prijema obavještenja iz člana 59 stav 1 ovog zakonika.

(3) Osumnjičeni, odnosno okrivljeni i branilac imaju pravo na uvid u spise predmeta:

- 1) nakon saslušanja osumnjičenog, odnosno okrivljenog;
- 2) nakon podnošenja privatne tužbe.

Ograničenje prava na uvid u spise predmeta

Član 203b

(1) Izuzetno, licima iz člana 203a ovog zakonika u izviđaju i istrazi može se uskratiti pravo na uvid u dio spisa predmeta, ako bi time bila ugrožena svrha istrage, nacionalna bezbjednost i zaštita svjedoka, što u daljem postupku ne smije ugroziti pravo na odbranu.

(2) O uskraćivanju prava na uvid u dio spisa predmeta u izviđaju i istrazi odlučuje državni tužilac rješenjem u kojem navodi razloge iz stava 1 ovog člana. Lica iz člana 203a ovog zakonika imaju pravo na prigovor protiv rješenja, u roku od tri dana. Prigovor se podnosi državnom tužiocu koji će ga odmah, uz navođenje razloga uskraćivanja prava na uvid u dio spisa predmeta, dostaviti sudiji za istragu. Lica iz člana 203a ovog zakonika nemaju pravo na uvid u razloge državnog tužioca kojim odbija zahtjev za uvid u spise predmeta. O prigovoru lica iz člana 203a ovog zakonika odlučuje sudija za istragu, u roku od tri dana.

(3) Nakon potvrđivanja optužnice okrivljeni i branilac imaju pravo na uvid u spise predmeta u cjelini.

Glava XI

PODNESCI I ZAPISNICI

Podnošenje i ispravka podnesaka

Član 204

(1) Privatne tužbe, optužnice i optužni predlozi oštećenog kao tužioca, predlozi, pravni lijekovi i druge izjave i saopštenja podnose se pisano ili se daju usmeno na zapisnik.

(2) Podnesci iz stava 1 ovog člana moraju biti razumljivi i sadržati sve što je potrebno da bi se po njima moglo postupati.

(3) Ako u ovom zakoniku nije drukčije određeno, sud će podnosioca podneska koji je nerazumljiv ili ne sadrži sve što je potrebno da bi se po njemu moglo postupati pozvati da podnesak ispravi, odnosno dopuni, a ako on to ne učini u određenom roku, sud će podnesak odbaciti.

(4) U pozivu za ispravku, odnosno dopunu podneska podnosilac će se upozoriti na posljedice propuštanja.

Dostavljanje podnesaka protivnoj stranci

Član 205

Podnesci koji se po ovom zakoniku dostavljaju protivnoj stranci predaju se sudu u dovoljnom broju primjeraka za sud i drugu stranku. Ako ovakvi podnesci nijesu predati sudu u dovoljnom broju primjeraka, sud će potrebne primjerke prepisati o trošku podnosioca.

Zaštita ugleda suda, stranaka i drugih učesnika postupka

Član 206

(1) Sud je dužan da svoj ugled, ugled stranaka i drugih učesnika postupka zaštititi od uvrede, prijetnje ili napada.

(2) Dužnost iz stava 1 ovog člana ima i državni tužilac u izviđaju i u istrazi.

(3) Sud će kazniti novčanom kaznom do 1.000 € branioca, punomoćnika, zakonskog zastupnika, oštećenog, privatnog tužioca ili oštećenog kao tužioca koji u podnesku ili u usmenoj riječi vrijeđa sud ili lice koje učestvuje u postupku. Rješenje o kažnjavanju donosi sudija za istragu, odnosno vijeće pred kojim je data izjava, a

ako je ona učinjena u podnesku, sud koji o podnesku treba da odluči. Ako državni tužilac ili lice koje ga zastupa vrijeđa drugoga, o tome će se obavijestiti nadležni državni tužilac. O kažnjavanju advokata, obavijestit će se Advokatska komora.

(4) Kad državni tužilac u toku izviđaja ili istrage ocijeni da branilac, punomoćnik ili zakonski zastupnik oštećenog u podnesku ili u usmenoj riječi vrijeđa sud, državnog tužioca ili drugo lice koje učestvuje u krivičnom postupku, kopiju podneska ili zapisnik o usmenoj riječi dostaviće sudiji za istragu koji može donijeti rješenje o kažnjavanju iz stava 3 ovog člana.

(5) Protiv rješenja iz st. 3 i 4 ovog člana dozvoljena je žalba.

(6) Kažnjavanje iz st. 3 i 4 ovog člana ne utiče na gonjenje i izricanje kazne za krivično djelo izvršeno vrijeđanjem.

Obaveza sastavljanja zapisnika

Član 207

(1) O svakoj radnji preduzetoj u toku krivičnog postupka sastaviće se zapisnik istovremeno sa preduzimanjem radnje, a ako to nije moguće, neposredno poslije preduzimanja radnje.

(2) Zapisnik piše zapisničar.

(3) Kad se vrši pretresanje stana ili lica ili se radnja preduzima van službenih prostorija organa, a zapisničar se ne može obezbijediti, zapisnik može pisati lice koje preduzima radnju.

(4) Kad zapisnik piše zapisničar, zapisnik se sastavlja na način što lice koje preduzima radnju kazuje glasno zapisničaru šta će unijeti u zapisnik.

(5) Licu koje se saslušava može se dozvoliti da samo kazuje odgovore u zapisnik. U slučaju zloupotrebe ovo pravo mu se može uskratiti.

Sadržaj zapisnika

Član 208

(1) U zapisnik se unosi naziv državnog organa pred kojim se preduzima radnja, ime i prezime službenog lica koje radnju preduzima, mjesto gdje se preduzima radnja, dan i čas kad je radnja započeta i završena, imena i prezimena prisutnih lica i u kom svojstvu prisustvuju, kao i naznačenje krivičnog predmeta po kojem se preduzima radnja.

(2) Zapisnik treba da sadrži bitne podatke o toku i sadržini preduzete radnje. U zapisnik se, u obliku pripovijedanja, unosi samo bitna sadržina datih iskaza i izjava. Pitanja se unose u zapisnik samo ako je potrebno da se razumije odgovor. Kad sud ocijeni da je potrebno ili na zahtjev stranaka ili branioca, u zapisnik će se doslovno

unijeti pitanje koje je postavljeno i odgovor koji je dat. U slučaju zloupotrebe, ovo pravo im se može uskratiti. Ako su prilikom preduzimanja radnje oduzeti predmeti ili spisi, to će se navesti u zapisnik, a oduzete stvari će se priključiti zapisniku ili će se navesti gdje se nalaze na čuvanju.

(3) Tok glavnog pretresa može se bilježiti i stenografski. Stenografske zabilješke će se, u roku od 48 časova, prevesti, pregledati, potpisati od strane stenografa i priključiti spisima.

(4) Prilikom preduzimanja radnji kao što je uviđaj, pretresanje stana ili lica ili prepoznavanje lica ili predmeta iz člana 115 ovog zakonika, u zapisnik će se unijeti i podaci koji su važni s obzirom na prirodu takve radnje ili za utvrđivanje istovjetnosti pojedinih predmeta (opis, mjere i veličina predmeta ili tragova, stavljanje oznake na predmetima i dr.), a ako su napravljene skice, crteži, planovi, fotografije, filmski snimci i slično, to će se navesti u zapisnik i priključiti zapisniku.

Uredno vođenje zapisnika, preinačenja, ispravke i dodaci u zapisniku

Član 209

(1) Zapisnik se mora voditi uredno. U njemu se ne smije ništa izbrisati, dodati ili mijenjati. Precrtana mjesta moraju ostati čitka.

(2) Sva preinačenja, ispravke i dodaci unose se na kraju zapisnika i moraju biti ovjereni od strane lica koja potpisuju zapisnik.

Čitanje, odnosno uvid u zapisnik i potpisivanje zapisnika

Član 210

(1) Saslušano lice, lica koja obavezno prisustvuju radnjama u postupku, kao i stranke, branilac i oštećeni, ako su prisutni, imaju pravo da pročitaju zapisnik ili da zahtijevaju da im se pročita. Na to je dužno da ih upozori lice koje preduzima radnju, a u zapisnik će se naznačiti da li je upozorenje dato i da li je zapisnik pročitano. Zapisnik će se uvijek pročitati ako nije bilo zapisničara i to će se naznačiti u zapisniku.

(2) Zapisnik potpisuje saslušano lice. Ako se zapisnik sastoji od više listova, saslušano lice potpisuje svaki list. Ako saslušano lice odbije da potpiše zapisnik ili da stavi otisak prsta, to će se zabilježiti u zapisnik i navešće se razlog odbijanja.

(3) Na kraju zapisnika potpisaće se tumač, ako ga je bilo, svjedoci čije je prisustvo obavezno prilikom preduzimanja dokaznih radnji, a prilikom pretresanja i lica koje se pretresa ili čiji se stan pretresa. Ako zapisnik piše lice iz člana 207 stav 3 ovog zakonika, zapisnik potpisuju lica koja prisustvuju radnji. Ako takvih lica nema ili nijesu u stanju da shvate sadržinu zapisnika, zapisnik potpisuju dva svjedoka, osim ako nije moguće da se obezbijedi njihovo prisustvo.

(4) Nepismeno lice, umjesto potpisa, stavlja otisak kažiprsta desne ruke, a zapisničar će ispod otiska upisati njegovo ime i prezime. Ako se, usljed nemogućnosti da se stavi otisak desnog kažiprsta, stavlja otisak nekog drugog prsta ili otisak prsta lijeve ruke, u zapisniku će se naznačiti od kojeg je prsta i sa koje ruke uzet otisak.

(5) Ako saslušano lice nema obje ruke, pročit će zapisnik, a ako je nepismeno, zapisnik će mu se pročitati i to će se zabilježiti u zapisnik.

(6) Ako se radnja nije mogla obaviti bez prekida, u zapisniku će se naznačiti dan i čas kad je nastao prekid, kao i dan i čas kad se radnja nastavlja.

(7) Ako je bilo prigovora u pogledu sadržine zapisnika, navešće se u zapisnik i ti prigovori.

(8) Zapisnik na kraju potpisuje lice koje je preduzelo radnju i zapisničar.

Izdvajanje zapisnika

Član 211

(1) Kad je ovim zakonikom određeno da se na iskazu okrivljenog, svjedoka ili vještaka ili zapisniku o pretresanju stana ili podacima iz člana 161 ovog zakonika ne može zasnovati sudska odluka, sudija za istragu će, po službenoj dužnosti ili na predlog stranaka, donijeti rješenje o njihovom izdvajanju iz spisa odmah, a najkasnije do završetka istrage, odnosno podnošenja neposredne optužnice iz člana 288 ovog zakonika. Protiv ovog rješenja dozvoljena je posebna žalba.

(2) Po pravosnažnosti rješenja izdvojeni zapisnici se zatvaraju u poseban omot i čuvaju kod sudije za istragu odvojeno od ostalih spisa i ne mogu se razgledati, niti se mogu koristiti u postupku.

(3) Poslije završene istrage, odnosno podnošenja neposredne optužnice iz člana 288 ovog zakonika, sudija za istragu će postupiti po odredbama st. 1 i 2 ovog člana i sa svim obavještenjima koja su, u smislu člana 259 stav 1 i člana 271 stav 3 ovog zakonika, državnom tužiocu i policiji dali građani. Kad državni tužilac podigne optužnicu bez sprovođenja istrage, dostaviće spise u kojima se nalaze ovakva obavještenja sudiji za istragu, koji će postupiti po odredbama ovog člana.

Audio i audiovizuelno snimanje

Član 212

(1) Sve preduzete radnje u toku krivičnog postupka se, po pravilu, audio ili audiovizuelno snimaju. O tome će se prethodno obavijestiti lice koje se saslušava i poučiti da ima pravo da zatraži reprodukovanje snimka radi provjeravanja date izjave.

(2) Vijeće može, iz opravdanih razloga, da odluči da se pojedini dijelovi

glavnog pretresa ne snimaju.

(3) Snimak mora da sadrži podatke iz člana 208 stav 1 ovog zakonika, podatke potrebne za identifikaciju lica čija se izjava snima i podatak u kom svojstvu se saslušava. Kad se snimaju izjave više lica mora se obezbijediti da se iz snimka može jasno razaznati ko je dao izjavu.

(4) Na zahtjev saslušanog lica snimak će se odmah reprodukovati, a ispravke ili objašnjenja tog lica će se snimiti.

(5) U zapisnik o dokaznoj radnji unijeeće se da je izvršeno snimanje, ko je snimanje izvršio, da je lice koje se saslušava prethodno obaviješteno o snimanju, da je snimak reprodukovan i gdje se snimak čuva, ako nije priložen spisima predmeta.

(6) Državni tužilac, sudija za istragu ili predsjednik vijeća može odrediti da se snimak u cjelini ili djelimično prepíše. U tom slučaju on će prepis pregledati, ovjeriti i priključiti zapisniku o preduzimanju dokazne radnje.

(7) Snimak se čuva u sudu do vremena do kojeg se čuva i krivični spis.

(8) Državni tužilac, sudija za istragu ili predsjednik vijeća može dozvoliti da učesnici postupka koji imaju opravdani interes, pomoću magnetofona, snime izvođenje dokazne radnje.

(9) Snimci iz st. 1 do 8 ovog člana ne mogu se javno prikazivati bez prethodno pribavljene pisane saglasnosti stranaka i učesnika snimljene radnje.

Druge odredbe ovog zakonika koje važe za zapisnik o glavnom pretresu

Član 213

Za zapisnik o glavnom pretresu važe i odredbe čl. 331 do 334 ovog zakonika.

Zapisnik o vijećanju i glasanju

Član 214

(1) O vijećanju i glasanju sastaviće se poseban zapisnik.

(2) Zapisnik o vijećanju i glasanju sadrži tok glasanja i odluku koja je donesena.

(3) Ovaj zapisnik potpisuju svi članovi vijeća i zapisničar. Odvojena mišljenja priključiće se zapisniku o vijećanju i glasanju, ako nijesu unesena u zapisnik.

(4) Zapisnik o vijećanju i glasanju zatvoriće se u poseban omot. Ovaj zapisnik može razgledati samo viši sud kad rješava o pravnom lijeku i u tom slučaju dužan je da zapisnik ponovo zatvori u poseban omot i da na omotu naznači da je razgledao zapisnik.

Glava XII

ROKOVI

Rokovi za predaju podnesaka

Član 215

(1) Rokovi propisani ovim zakonikom ne mogu se produžiti, osim kad to zakonik izričito dozvoljava. Ako je u pitanju rok koji je ovim zakonikom određen radi zaštite prava odbrane i drugih procesnih prava okrivljenog, taj rok se može skratiti ako to zahtijeva okrivljeni pisano ili usmeno na zapisnik pred sudom.

(2) Kad je izjava vezana za rok smatra se da je data u roku, ako je prije nego što rok istekne predata onom ko je ovlašten da je primi.

(3) Kad je izjava upućena preko pošte preporučenom pošiljkom, dan predaje pošti smatra se kao dan predaje onome kome je upućena. Predaja vojnoj pošti u mjestima gdje ne postoji redovna pošta smatra se kao predaja pošti preporučenom pošiljkom.

(4) Okrivljeni koji se nalazi u pritvoru može izjavu koja je vezana za rok dati i na zapisnik kod suda koji vodi postupak ili je predati upravi zatvora, a lice koje se nalazi na izdržavanju kazne ili se nalazi u ustanovi radi primjene mjere bezbjednosti ili vaspitne mjere može takvu izjavu predati organu uprave nadležnom za izvršenje krivičnih sankcija ili ustanove u kojoj je smješteno. Dan kad je sastavljen takav zapisnik, odnosno kad je izjava predata organu uprave nadležnom za izvršenje krivičnih sankcija ili ustanove, smatra se kao dan predaje organu koji je nadležan da je primi. Organ uprave nadležan za izvršenje krivičnih sankcija ili ustanova izdaće pritvorenom licu potvrdu o predaji izjave.

(5) Ako je podnesak koji je vezan za rok, zbog neznanja ili očigledne omaške podnosioca, predat ili upućen nenadležnom sudu prije isteka roka, a nadležnom sudu stigne poslije isteka roka, smatraće se da je podnesen u roku.

Računanje rokova

Član 216

(1) Rokovi se računaju na časove, dane, mjeseci i godine.

(2) Čas ili dan kad je dostavljanje ili saopštenje izvršeno, odnosno u koji pada događaj od kad treba računati trajanje roka ne uračunava se u rok, već se za početak roka uzima prvi naredni čas, odnosno dan. U jedan dan računa se 24 časa, a mjesec se računa po kalendarskom vremenu.

(3) Rokovi određeni po mjesecima, odnosno godinama završavaju se protekom onog dana posljednjeg mjeseca, odnosno godine koji po svom broju odgovara danu kad je rok otpočeo. Ako nema tog dana u posljednjem mjesecu, rok se završava posljednjeg dana tog mjeseca.

(4) Ako posljednji dan roka pada na državni praznik ili u subotu ili u nedjelju ili u neki drugi dan kad državni organ nije radio, rok ističe protekom prvog narednog radnog dana.

Povraćaj u predašnje stanje

Član 217

(1) Okrivljenom koji iz opravdanih razloga propusti rok za izjavu žalbe na presudu ili na rješenje o primjeni mjere bezbjednosti ili vaspitne mjere ili o oduzimanju imovinske koristi ili prigovor protiv rješenja o kažnjavanju, sud će dozvoliti povraćaj u predašnje stanje radi izjavljivanja žalbe, odnosno prigovora, ako u roku od osam dana poslije prestanka uzroka zbog kojeg je propustio rok podnese molbu za povraćaj u predašnje stanje i ako istovremeno s molbom preda žalbu odnosno prigovor.

(2) Poslije proteka tri mjeseca od dana propuštanja ne može se tražiti povraćaj u predašnje stanje.

Odlučivanje o povraćaju u predašnje stanje

Član 218

(1) O povraćaju u predašnje stanje odlučuje predsjednik vijeća koje je donijelo presudu ili rješenje koje se pobija žalbom, odnosno prigovorom.

(2) Protiv rješenja kojim se dozvoljava povraćaj u predašnje stanje nije dozvoljena žalba.

(3) Kad je okrivljeni izjavio žalbu na rješenje kojim se ne dozvoljava povraćaj u predašnje stanje sud je dužan da ovu žalbu, zajedno sa žalbom na presudu ili na rješenje o primjeni mjere bezbjednosti ili vaspitne mjere ili o oduzimanju imovinske koristi ili prigovorom na rješenje o kažnjavanju, kao i sa odgovorom na žalbu i svim spisima, dostavi višem sudu na rješavanje.

Dejstvo molbe za povraćaj u predašnje stanje

Član 219

Molba za povraćaj u predašnje stanje, po pravilu, ne zadržava izvršenje

presude, odnosno rješenja o primjeni mjere bezbjednosti ili vaspitne mjere ili o oduzimanju imovinske koristi i rješenja o kažnjavanju, ali sud nadležan za rješavanje molbe može odlučiti da se sa izvršenjem zastane do donošenja odluke po molbi.

Glava XIII

IZVRŠENJE ODLUKA

Pravosnažnost i izvršnost presude

Član 220

(1) Presuda postaje pravosnažna kad se više ne može pobijati žalbom ili kad žalba nije dozvoljena.

(2) Pravosnažna presuda postaje izvršna od dana dostavljanja, ako za izvršenje ne postoje zakonske smetnje. Ako nije izjavljena žalba ili su se stranke odrekle ili odustale od žalbe, presuda je izvršna istekom roka za žalbu, odnosno od dana odricanja ili odustanka od izjavljene žalbe.

(3) Ako sud koji je donio presudu u prvom stepenu nije nadležan za njeno izvršenje, dostaviće ovjereni prepis presude sa potvrdom o izvršnosti sudu koji je nadležan za izvršenje.

(4) Ako je lice koje je na službi u Vojsci Crne Gore osuđeno na kaznu, sud će ovjereni prepis pravosnažne presude dostaviti organu državne uprave nadležnom za poslove odbrane.

Izvršenje odluke u pogledu troškova krivičnog postupka, imovinskopravnih zahtjeva, oduzimanja predmeta i imovinske koristi

Član 221

(1) Izvršenje presude u pogledu troškova krivičnog postupka, oduzimanja imovinske koristi i imovinskopravnih zahtjeva vrši nadležni sud po odredbama zakona kojim je uređen izvršni postupak.

(2) Troškovi krivičnog postupka prinudno se naplaćuju po službenoj dužnosti i unose u poseban razdjel budžeta za rad sudova. Troškovi prinudne naplate prethodno se isplaćuju iz posebnog razdjela budžeta za rad sudova.

(3) Ako je u presudi izrečena mjera bezbjednosti oduzimanja predmeta, sud koji je izrekao presudu u prvom stepenu odlučiće da li će se takvi predmeti prodati po odredbama zakona kojim je uređen izvršni postupak ili će se predati kriminalističkom muzeju ili drugoj ustanovi ili će se uništiti. Novac dobijen prodajom predmeta unosi se u poseban razdjel budžeta za rad sudova.

(4) Odredba stava 3 ovog člana shodno će se primijeniti i kad se donese odluka o oduzimanju predmeta na osnovu člana 477 ovog zakonika.

(5) Pravosnažna odluka o oduzimanju predmeta može se, mimo slučaja ponavljanja krivičnog postupka, odnosno zahtjeva za zaštitu zakonitosti, izmijeniti u parničnom postupku ako se pojavi spor o svojini oduzetih predmeta.

Pravosnažnost i izvršnost drugih odluka

Član 222

(1) Ako ovim zakonikom nije drukčije određeno, rješenja se izvršavaju kad postanu pravosnažna. Naredbe se izvršavaju odmah, ako organ koji je naredbu donio ne naredi drukčije.

(2) Pravosnažnost rješenja nastupa kad se ono ne može pobijati žalbom ili kad žalba nije dozvoljena.

(3) Rješenja i naredbe, ako nije drukčije određeno, izvršavaju organi koji su te odluke donijeli. Ako je sud rješenjem odlučio o troškovima krivičnog postupka, ti troškovi se naplaćuju u skladu sa odredbama člana 221 st. 1 i 2 ovog zakonika.

Sumnja u dozvoljenost izvršenja ili sumnja u odnosu na druga pitanja u pravosnažnoj presudi

Član 223

(1) Ako se pojavi sumnja u vezi dozvoljenosti izvršenja sudske odluke ili računanja kazne ili ako u pravosnažnoj presudi nije odlučeno o uračunavanju pritvora ili ranije izdržane kazne ili uračunavanje nije pravilno izvršeno, o tome će odlučiti posebnim rješenjem predsjednik vijeća suda koji je sudio u prvom stepenu. Žalba zadržava izvršenje rješenja, osim ako sud nije drukčije odredio.

(2) Ako se u toku izvršenja pojavi sumnja u pogledu tumačenja sudske odluke, o tome odlučuje predsjednik vijeća koje je donijelo pravosnažnu odluku.

(3) Ako izvršenje nije dozvoljeno zbog nastupanja zastare izvršenja, o tome će rješenjem odlučiti predsjednik suda nadležnog za izvršenje. O žalbi na rješenje predsjednika suda odlučuje predsjednik višeg suda.

Izdavanje oštećenom potvrde o izvršnosti presude

Član 224

Kad je odluka kojom je odlučeno o imovinskopravnom zahtjevu postala pravosnažna, oštećeni može zahtijevati od suda koji je odlučio u prvom stepenu da mu izda ovjereni prepis odluke, sa naznačenjem da je odluka izvršna.

Kaznena evidencija

Član 225

(1) Kaznenu evidenciju o licima osuđenim za krivična djela izvršena na teritoriji Crne Gore, kao i licima osuđenim za krivična djela od stranih sudova, vodi ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa.

(2) Način vođenja kaznene evidencije propisuje Vlada.

Glava XIV

TROŠKOVI KRIVIČNOG POSTUPKA

Vrste troškova

Član 226

(1) Troškovi krivičnog postupka su izdaci učinjeni povodom krivičnog postupka od njegovog pokretanja do njegovog završetka i izdaci za preduzete dokazne radnje prije istrage.

(2) Troškovi krivičnog postupka obuhvataju:

1) troškove za svjedoke, vještake, tumače, stručna lica, troškove uviđaja, rekonstrukcije, ekshumacije i troškove stenodaktilografskog i tehničkog snimanja i kopiranja zapisnika;

2) troškove prevoza okrivljenog;

3) izdatke za dovođenje osumnjičenog, okrivljenog, svjedoka i vještaka;

4) putne troškove službenih lica;

5) troškove liječenja okrivljenog za vrijeme dok se nalazi u pritvoru, kao i troškove porođaja, osim troškova koji se naplaćuju iz Fonda za zdravstveno osiguranje;

6) troškove tehničkog pregleda vozila, analize krvi, analize DNK, analize urina, odnosno druge medicinske analize, kao i troškove prevoza leša do mjesta obdukcije;

7) nagradu i nužne izdatke branioca, nužne izdatke privatnog tužioca i oštećenog kao tužioca i njihovih zakonskih zastupnika, kao i nagradu i nužne izdatke njihovih punomoćnika;

8) nužne izdatke oštećenog i njegovog zakonskog zastupnika, kao i nagradu i nužne izdatke njegovog punomoćnika;

9) paušalni iznos za troškove koji nijesu obuhvaćeni prethodnim tačkama ovog stava.

(3) Paušalni iznos se određuje prema trajanju i složenosti postupka i imovnom stanju lica obaveznog da plati taj iznos.

(4) Troškovi iz stava 2 tač. 1 do 6 ovog člana, kao i nagrada i nužni izdaci postavljenog branioca, postavljenog punomoćnika oštećenog kao tužioca iz člana 64 stav 3, člana 69 stav 9 i člana 70 ovog zakonika i postavljenog punomoćnika oštećenog iz člana 58 stav 6 ovog zakonika, u postupku zbog krivičnih djela za koja se goni po službenoj dužnosti, isplaćuju se iz sredstava organa koji vodi krivični postupak po podnošenju zahtjeva za naknadu troškova, a nagrada postavljenom

braniocu i punomoćniku nakon njihovog razrješenja. Ovi troškovi naplaćuju se kasnije od lica koja su dužna da ih naknade po odredbama ovog zakonika. Organ koji vodi krivični postupak dužan je da sve troškove koji su unaprijed isplaćeni unese u popis koji će se priložiti spisima.

(5) Ako ne dođe do pokretanja krivičnog postupka, troškove preduzetih dokaznih radnji u izviđaju snosi organ po čijem se nalogu radnje izvode.

(6) Troškovi prevođenja koji nastaju primjenom odredaba ovog zakonika o pravu stranaka, svjedoka i drugih lica koja učestvuju u postupku na upotrebu svog jezika, neće se naplaćivati od lica koja su po odredbama ovog zakonika dužna da naknade troškove krivičnog postupka.

Odluka o troškovima

Član 227

(1) U presudi, kao i u odluci kojom se obustavlja krivični postupak, odnosno odbacuje optužnica, odlučiće se ko će snositi troškove postupka i koliko oni iznose.

(2) Ako nedostaju podaci o visini troškova, posebno rješenje o visini tih troškova donijeće državni tužilac ili predsjednik vijeća kad se ti podaci pribave. Podaci o visini troškova koji nedostaju i zahtjev za njihovu naknadu mogu se podnijeti najkasnije u roku od 15 dana od dana prijema pravosnažne presude ili odluke iz stava 1 ovog člana.

(3) Kad je o troškovima krivičnog postupka iz stava 2 ovog člana odlučeno posebnim rješenjem, o žalbi protiv tog rješenja odlučuje vijeće iz člana 24 stav 7 ovog zakonika.

(4) Kad se krivični postupak ne pokrene ili se obustavi u istrazi, o troškovima odlučuje državni tužilac.

Skrivljeni troškovi

Član 228

(1) Okrivljeni, oštećeni, oštećeni kao tužilac, privatni tužilac, branilac, zakonski zastupnik, punomoćnik, svjedok, vještak, tumač i stručno lice iz člana 282 stav 8 ovog zakonika, bez obzira na ishod krivičnog postupka, snose troškove svog dovođenja, odlaganja dokazne radnje ili glavnog pretresa i druge troškove postupka koje su prouzrokovali svojom krivicom, kao i odgovarajući dio paušalnog iznosa.

(2) O troškovima iz stava 1 ovog člana donosi se posebno rješenje, osim ako se o troškovima koje snose privatni tužilac i okrivljeni rješava u odluci o glavnoj stvari.

(3) O žalbi protiv posebnog rješenja iz stava 2 ovog člana odlučuje vijeće iz člana 24 stav 7 ovog zakonika.

Troškovi postupka kad je okrivljeni oglašen krivim

Član 229

(1) Kad sud okrivljenog oglasi krivim izreći će u presudi da je dužan da naknadi troškove krivičnog postupka, koji su unaprijed isplaćeni, kao i troškove privatnog tužioca, oštećenog kao tužioca, oštećenog i njihovih zakonskih zastupnika i nagradu i nužne izdatke njihovih punomoćnika.

(2) Lice koje je okrivljeno za više krivičnih djela neće se osuditi na naknadu troškova u pogledu djela za koja je oslobođeno od optužbe, ukoliko se ti troškovi mogu izdvojiti iz ukupnih troškova.

(3) U presudi kojom je više okrivljenih oglašeno krivim sud će odrediti koliki će dio troškova snositi svaki od njih, a ako to nije moguće, osudiće sve okrivljene da solidarno snose troškove. Plaćanje paušalnog iznosa odredit će se za svakog okrivljenog posebno.

(4) U odluci kojom rješava o troškovima sud može osloboditi okrivljenog od dužnosti da naknadi u cjelini ili djelimično troškove krivičnog postupka iz člana 226 stav 2 tač. 1 do 6 i tačka 9 ovog zakonika, ako bi njihovim plaćanjem bilo dovedeno u pitanje izdržavanje okrivljenog ili lica koja je on dužan da izdržava. Ako se ove okolnosti utvrde poslije donošenja odluke o troškovima, predsjednik vijeća može, posebnim rješenjem, osloboditi okrivljenog od dužnosti naknade troškova krivičnog postupka.

Troškovi postupka u slučaju obustave postupka, donošenja oslobađajuće ili odbijajuće presude

Član 230

(1) Kad se krivični postupak obustavi ili kad se donese presuda kojom se okrivljeni oslobađa od optužbe ili kojom se optužba odbija, u odluci o obustavi postupka, odnosno u presudi izreći će se da se troškovi krivičnog postupka iz člana 226 stav 2 tač. 1 do 6 ovog zakonika, kao i nužni izdaci okrivljenog i nužni izdaci i nagrada branioca isplaćuju iz posebnog razdjela budžeta za rad sudova, osim u slučajevima iz st. 2 i 3 ovog člana.

(2) Lice koje je oglašeno krivim za krivično djelo lažnog prijavljivanja obavezaće se da snosi troškove krivičnog postupka koje je prouzrokovalo lažnim prijavljivanjem.

(3) Privatni tužilac je dužan da naknadi troškove krivičnog postupka iz člana 226 stav 2 tač. 1 do 6 i tačka 8 ovog zakonika, nužne izdatke okrivljenog, kao i nužne izdatke i nagradu njegovog branioca, ako je postupak okončan presudom kojom se

okrivljeni oslobađa od optužbe ili presudom kojom se optužba odbija ili rješenjem o obustavi postupka, osim ako je postupak obustavljen, odnosno ako je donesena presuda kojom se optužba odbija zbog smrti okrivljenog ili zbog toga što je nastupila zastarjelost krivičnog gonjenja usljed odugovlačenja postupka koje se ne može pripisati u krivicu privatnog tužioca. Ako je postupak obustavljen usljed odustanka od tužbe, okrivljeni i privatni tužilac mogu se poravnati u pogledu njihovih međusobnih troškova. Ako ima više privatnih tužilaca, svi će snositi troškove solidarno.

(4) Kad sud odbaci optužbu zbog nenadležnosti, odluku o troškovima donijeeće nadležni sud.

(5) O visini nužnih izdataka okrivljenog i nužnih izdataka i nagrade branioca odlučuje predsjednik vijeća posebnim rješenjem. O žalbi protiv tog rješenja odlučuje vijeće iz člana 24 stav 7 ovog zakonika.

(6) Zahtjev za naknadu troškova iz stava 5 ovog člana podnosi se u roku od petnaest dana od dana prijema pravosnažne odluke iz stava 1 ovog člana.

Nagrada i nužni izdaci branioca

Član 231

(1) Nagradu i nužne izdatke branioca i punomoćnika privatnog tužioca ili oštećenog dužno je da plati zastupano lice, bez obzira ko je po odluci suda dužan da snosi troškove krivičnog postupka, osim ako se po odredbama ovog zakonika nagrada i nužni izdaci branioca isplaćuju iz posebnog razdjela budžeta za rad sudova. Ako je okrivljenom bio postavljen branilac, a plaćanjem nagrade i nužnih izdataka bi bilo dovedeno u pitanje izdržavanje okrivljenog ili izdržavanje lica koje je on obavezan da izdržava, nagrada i nužni izdaci branioca isplatiće se iz posebnog razdjela budžeta za rad sudova. Na isti način će se postupiti i kad je oštećenom kao tužiocu bio postavljen punomoćnik.

(2) Punomoćnik koji nije advokat ili advokatski pripravnik nema pravo na nagradu, već samo na naknadu nužnih izdataka.

Troškovi koji nastanu kod višeg suda

Član 232

O dužnosti plaćanja troškova koji nastanu kod višeg suda odlučuje taj sud shodno odredbama čl. 226 do 231 ovog zakonika.

Posebni propisi o naknadi troškova

Član 233

Visinu naknade troškova krivičnog postupka i paušalnog iznosa, kao i način isplate uređuje Vlada.

Glava XV

IMOVINSKOPRAVNI ZAHTJEVI

Predmet imovinskopravnog zahtjeva

Član 234

(1) Imovinskopravni zahtjev koji je nastao usljed izvršenja krivičnog djela raspraviće se na predlog lica iz člana 235 ovog zakonika, ako se time ne bi znatno odugovlačio postupak.

(2) Imovinskopravni zahtjev može se odnositi na naknadu štete, povraćaj stvari ili poništaj određenog pravnog posla.

Lica ovlašćena za podnošenje predloga za ostvarivanje imovinskopravnog zahtjeva

Član 235

(1) Predlog za ostvarivanje imovinskopravnog zahtjeva u krivičnom postupku može podnijeti lice koje je ovlašćeno da takav zahtjev ostvaruje u parničnom postupku.

(2) Ako su usljed krivičnog djela oštećena sredstva u državnoj svojini, organ koji je zakonom ovlašćen da se stara o zaštiti tih sredstava može u krivičnom postupku učestvovati u skladu sa ovlašćenjima koja ima na osnovu tog zakona.

Postupak za ostvarivanje imovinskopravnog zahtjeva

Član 236

(1) Predlog za ostvarivanje imovinskopravnog zahtjeva podnosi se državnom tužiocu, odnosno sudu pred kojim se vodi krivični postupak.

(2) Predlog se može podnijeti najkasnije do završetka glavnog pretresa pred prvostepenim sudom.

(3) Lice ovlašćeno za podnošenje predloga dužno je da određeno označi svoj zahtjev i da podnese dokaze.

(4) Ako ovlašćeno lice nije podnijelo predlog za ostvarivanje imovinskopravnog zahtjeva u krivičnom postupku do podizanja optužbe, obavijestit će se da može taj predlog podnijeti do završetka glavnog pretresa. Ako su usljed krivičnog djela oštećena sredstva u državnoj svojini, a predlog nije podnesen, sud će o tome obavijestiti organ iz člana 235 stav 2 ovog zakonika.

Odustanak od predloga

Član 237

(1) Ovlašćena lica iz člana 235 ovog zakonika mogu, do završetka glavnog pretresa, odustati od predloga za ostvarivanje imovinskopravnog zahtjeva u krivičnom postupku i ostvarivati ga u parničnom postupku. U slučaju odustanka od predloga, takav predlog se ne može ponovo podnijeti.

(2) Ako je pravo sadržano u imovinskopravnom zahtjevu poslije podnesenog predloga, a prije završetka glavnog pretresa prešlo na drugo lice po pravilima imovinskog prava, to lice će se pozvati da se izjasni da li ostaje kod predloga. Ako se uredno pozvano lice ne odazove, smatraće se da je odustalo od podnesenog predloga.

Utvrđivanje imovinskopravnog zahtjeva i prikupljanje dokaza

Član 238

(1) Sud pred kojim se vodi postupak saslušaće okrivljenog o činjenicama navedenim u predlogu i ispitaće okolnosti koje su od važnosti za utvrđivanje imovinskopravnog zahtjeva. Sud je dužan da prikupi dokaze i utvrdi šta je potrebno za odlučivanje o zahtjevu i prije nego što je podnesen takav predlog.

(2) Ako bi se utvrđivanjem imovinskopravnog zahtjeva znatno odugovlačio krivični postupak, sud će se ograničiti na prikupljanje onih podataka čije utvrđivanje kasnije ne bi bilo moguće ili bi bilo znatno otežano.

Odluke o imovinskopravnom zahtjevu

Član 239

(1) O imovinskopravnom zahtjevu odlučuje sud.

(2) U presudi kojom okrivljenog oglašava krivim sud može ovlašćenom licu dosuditi imovinskopravni zahtjev u cjelini ili djelimično, a za preostali dio uputiti na parnični postupak. Ako činjenice utvrđene u krivičnom postupku ne pružaju pouzdan osnov ni za potpuno ni za djelimično presuđenje, a njihovo utvrđivanje bi vodilo znatnom odugovlačenju postupka, sud će ovlašćeno lice uputiti da imovinskopravni zahtjev u cjelini može da ostvaruje u parničnom postupku.

(3) Kad sud donese presudu kojom se okrivljeni oslobađa od optužbe ili kojom se optužba odbija ili kad rješenjem obustavi krivični postupak, uputiće ovlašćeno lice da imovinskopravni zahtjev može ostvarivati u parničnom postupku.

(4) Kad se sud oglasi nenadležnim za krivični postupak, uputiće ovlašćeno lice da imovinskopravni zahtjev može podnijeti u krivičnom postupku koji će

otpočeti ili produžiti nadležni sud.

(5) Sud može u toku krivičnog postupka ili po njegovom okončanju, bez obzira na vrstu odluke koju je donio, uputiti oštećenog, odnosno lice koje je podnijelo imovinskopravni zahtjev i okrivljenog da pokušaju da svoj sporni odnos koji je predmet tog zahtjeva riješe u postupku posredovanja u skladu sa zakonom kojim se uređuju pravila postupka posredovanja.

Odluka o predaji stvari oštećenom

Član 240

Ako se imovinskopravni zahtjev odnosi na povraćaj stvari, a sud ustanovi da stvar pripada oštećenom i da se nalazi kod okrivljenog ili kod nekog od učesnika u krivičnom djelu ili kod lica kome su je oni dali na čuvanje, u presudi će odrediti da se stvar preda oštećenom.

Poništaj pravnog posla

Član 241

Ako se imovinskopravni zahtjev odnosi na poništaj određenog pravnog posla, a sud nađe da je zahtjev osnovan, izreći će u presudi potpun ili djelimični poništaj tog pravnog posla, sa posljedicama koje otuda proističu, ne dirajući u prava trećih lica.

Izmjena odluke o imovinskopravnom zahtjevu

Član 242

(1) Pravosnažnu presudu kojom je odlučeno o imovinskopravnom zahtjevu sud može u krivičnom postupku izmijeniti samo povodom ponavljanja krivičnog postupka ili zahtjeva za zaštitu zakonitosti.

(2) Osim u slučaju iz stava 1 ovog člana, osuđeni, odnosno njegovi nasljednici mogu samo u parničnom postupku zahtijevati da se pravosnažna presuda krivičnog suda kojom je odlučeno o imovinskopravnom zahtjevu izmijeniti, i to ako postoje uslovi za ponavljanje postupka po odredbama zakona kojim se uređuje parnični postupak.

Određivanje privremenih mjera

Član 243

(1) Na predlog ovlašćenih lica iz člana 235 ovog zakonika u krivičnom

postupku se mogu, po odredbama zakona kojim je uređen izvršni postupak, odrediti privremene mjere obezbjeđenja imovinskopravnog zahtjeva nastalog usljed izvršenja krivičnog djela.

(2) Rješenje iz stava 1 ovog člana u istrazi donosi sudija za istragu. Poslije podignute optužnice rješenje donosi, van glavnog pretresa, predsjednik vijeća, a na glavnom pretresu vijeće.

(3) Žalba protiv rješenja vijeća o privremenim mjerama obezbjeđenja nije dozvoljena. U ostalim slučajevima o žalbi rješava vijeće iz člana 24 stav 7 ovog zakonika. Žalba ne zadržava izvršenje rješenja.

Vraćanje stvari u toku postupka

Član 244

(1) Ako se radi o stvarima koje nesumnjivo pripadaju oštećenom, a ne služe kao dokaz u krivičnom postupku, predaće se oštećenom i prije završetka postupka.

(2) Ako se više oštećenih spore o pravu svojine, uputiće se na parnični postupak, a sud će u krivičnom postupku odrediti samo čuvanje stvari kao privremenu mjeru obezbjeđenja.

(3) Stvari koje služe kao dokaz oduzeće se privremeno i po okončanju postupka vratiti vlasniku. Ako je ovakva stvar neophodno potrebna vlasniku, ona mu se može vratiti i prije okončanja postupka, uz obavezu da je na zahtjev donese.

Mjere obezbjeđenja prema trećem licu

Član 245

(1) Ako oštećeni ima zahtjev prema trećem licu zbog toga što se kod njega nalaze stvari pribavljene krivičnim djelom ili zbog toga što je ono usljed krivičnog djela došlo do imovinske koristi, sud može u krivičnom postupku, na predlog lica iz člana 235 ovog zakonika i po odredbama zakona kojim je uređen izvršni postupak, odrediti privremene mjere obezbjeđenja i prema tom trećem licu. Odredbe člana 243 st. 2 i 3 ovog zakonika važe i u ovom slučaju.

(2) U presudi kojom se okrivljeni oglašava krivim sud će ukinuti mjere iz stava 1 ovog člana ako već ranije nijesu ukinute ili će oštećenog uputiti na parnični postupak i ove mjere ukinuti ako parnični postupak ne bude pokrenut u roku koji odredi sud.

Glava XVI

PREJUDICIJALNA PITANJA I OSTALE ODREDBE

Rješavanje prethodnih pitanja

Član 246

(1) Ako primjena Krivičnog zakonika zavisi od prethodnog rješenja nekog pravnog pitanja za čije rješavanje je nadležan sud u drugom postupku ili neki drugi državni organ, sud koji sudi u krivičnom predmetu može sam riješiti i to pitanje po odredbama koje važe za dokazivanje u krivičnom postupku. Rješavanje ovog pravnog pitanja od strane krivičnog suda ima dejstvo samo za krivični predmet koji ovaj sud raspravlja.

(2) Ako je o prethodnom pitanju iz stava 1 ovog člana već donio odluku sud u nekom drugom postupku ili drugi državni organ, takva odluka ne veže krivični sud u pogledu ocjene da li je učinjeno određeno krivično djelo.

Odobrenje za krivično gonjenje

Član 247

(1) Kad je zakonom određeno da je za gonjenje pojedinih lica i krivičnih djela potrebno prethodno odobrenje nadležnog državnog organa, državni tužilac ne može donijeti naredbu o sprovođenju istrage niti podići neposrednu optužnicu, odnosno optužni predlog, ako ne podnese dokaz da je odobrenje dato, osim ako je potvrđenim međunarodnim ugovorima drukčije određeno.

(2) Kad se za krivično djelo goni po privatnoj tužbi, odnosno po zahtjevu oštećenog kao tužioca, odobrenje pribavlja sud.

(3) Lice koje uživa pravo imuniteta može se na njega pozvati do početka glavnog pretresa. Ako optuženi stekne pravo imuniteta poslije početka glavnog pretresa, na imunitet se može pozvati odmah, a najkasnije do završetka glavnog pretresa.

(4) Organi iz st. 1 i 2 ovog člana mogu od nadležnog državnog organa zatražiti odobrenje za krivično gonjenje i prije nego što se lice koje uživa pravo imuniteta na njega pozvalo.

Obavještenje o pritvoru, stupanju optužnice na pravnu snagu i osuđujućoj presudi

Član 248

O stavljanju u pritvor, stupanju optužnice na pravnu snagu, odnosno o osuđujućoj presudi zbog krivičnog djela za koje se goni na osnovu optužnog predloga, sud će, u roku od tri dana, obavijestiti organ ili poslodavca kod koga je okrivljeni u radnom odnosu.

Obustava postupka usljed smrti okrivljenog

Član 249

Kad se u toku krivičnog postupka utvrdi da je okrivljeni umro, rješenjem sudije za istragu ili predsjednika vijeća obustaviće se krivični postupak.

Postupanje u slučaju utvrđivanja neuračunljivosti okrivljenog

Član 250

Ako sud u toku postupka, a na osnovu izvedenih dokaza utvrdi da je okrivljeni učinio krivično djelo i da je u vrijeme izvršenja krivičnog djela bio neuračunljiv, donijeće odluku u skladu sa članom 470 ovog zakonika.

Kažnjavanje zbog odugovlačenja postupka

Član 251

(1) Sud može u toku postupka kazniti novčanom kaznom do 1.000 € branioca, punomoćnika ili zakonskog zastupnika, oštećenog, oštećenog kao tužioca ili privatnog tužioca, ako su njegovi postupci očigledno upravljani na odugovlačenje krivičnog postupka.

(2) O kažnjavanju advokata obavijestiće se Advokatska komora.

(3) Ako državni tužilac ne podnosi sudu predloge blagovremeno ili druge radnje u postupku preuzima s velikim zakašnjenjem i time prouzrokuje odugovlačenje postupka, obavijestiće se o tome viši državni tužilac.

Primjena pravila međunarodnog prava

Član 252

(1) Na isključenje krivičnog gonjenja stranaca koji uživaju pravo imuniteta u

Crnoj Gori primjenjuju se pravila međunarodnog prava.

(2) U slučaju sumnje da li se radi o licima iz stava 1 ovog člana, sud će se za objašnjenje obratiti organu državne uprave nadležnom za inostrane poslove.

Obaveza državnih organa, sudova i drugih organa u otkrivanju krivičnog djela i učinioca

Član 253

Svi državni organi dužni su da sudovima i drugim organima koji učestvuju u krivičnom postupku pruže potrebnu pomoć, naročito ako se radi o otkrivanju krivičnih djela i pronalaženju učinilaca.

Dio drugi

TOK POSTUPKA

A. IZVIĐAJ

Glava XVII

KRIVIČNA PRIJAVA

Obaveza prijavljivanja krivičnog djela

Član 254

(1) Službena i odgovorna lica u državnim organima, organima lokalne samouprave, javnim preduzećima i ustanovama dužni su da prijave krivična djela za koja se goni po službenoj dužnosti, o kojima su obaviještena ili za koja saznaju u vršenju svoje dužnosti.

(2) Dužnost iz stava 1 ovog člana imaju i sva fizička i pravna lica koja na osnovu zakona imaju određena javna ovlaštenja ili se profesionalno bave zaštitom i obezbjeđenjem ljudi i imovine, zdravstvenom zaštitom ljudi, odnosno poslovima čuvanja, vaspitanja ili obrazovanja maloljetnih lica, ako su za krivično djelo saznala u vezi sa svojom djelatnošću.

(3) Podnosioci krivične prijave iz stava 1 ovog člana navešće dokaze koji su im poznati i preduzeće mjere da bi se sačuvali tragovi krivičnog djela, predmeti na kojima je ili pomoću kojih je učinjeno krivično djelo, predmeti nastali izvršenjem krivičnog djela i drugi dokazi.

Prijavljivanje krivičnih djela od strane građana

Član 255

(1) Svako treba da prijavi krivično djelo za koje se goni po službenoj dužnosti, a dužan je da prijavi krivično djelo čijim izvršenjem je oštećeno maloljetno lice.

(2) Kad sud u toku krivičnog postupka ocijeni da postoji osnovana sumnja da je određeno lice propustilo da izvrši dužnost iz stava 1 ovog člana i da iz tog propuštanja proizilazi osnovana sumnja da je time učinjeno krivično djelo zapuštanje i zlostavljanje maloljetnog lica obavijestiti o tome nadležnog državnog tužioca.

Podnošenje prijave

Član 256

(1) Prijava se podnosi nadležnom državnom tužiocu, pisano ili usmeno.

(2) Ako se prijava podnosi usmeno, podnosilac prijave će se upozoriti na posljedice lažnog prijavljivanja. O usmenoj prijavi sastaviće se zapisnik, a ako je prijava saopštena telefonom ili drugim sredstvom elektronske komunikacije, sačiniće se službena zabilješka.

(3) Ako je prijava podnesena sudu, policiji ili nenadležnom državnom tužiocu, oni će prijavu primiti i odmah dostaviti nadležnom državnom tužiocu.

Rok za postupanje po prijavi

Član 256a

(1) Rukovodilac državnog tužilaštva ili državni tužilac kome je predmet dodijeljen u rad dužan je da donese odluku, najkasnije u roku od tri mjeseca od dana prijema predmeta.

(2) Izuzetno, u složenim predmetima zbog obima, činjeničnih ili pravnih pitanja, odluka se mora donijeti najkasnije u roku od šest mjeseci, sa izuzetkom predmeta u kojima se primjenjuju mjere tajnog nadzora kad odluka treba biti donijeta u roku od tri mjeseca od završetka mjere tajnog nadzora. U predmetima u kojima su pribavljani dokazi po zamolnicama za međunarodnu pravnu pomoć, odluka se mora donijeti u roku od mjesec dana od dana pribavljanja dokaza po zamolnicama.

(3) U skraćenom postupku odluka o krivičnoj prijavi se mora donijeti najkasnije u roku od mjesec dana.

(4) Rukovodilac državnog tužilaštva može uz pisano obrazloženje tražiti odobrenje za produženje roka najduže mjesec dana od rukovodioca neposredno višeg državnog tužilaštva, a državni tužilac kojem je predmet dodijeljen u rad može uz pisano obrazloženje tražiti odobrenje za produženje roka od rukovodioca državnog tužilaštva najduže mjesec dana.

Ovlašćenja i radnje policije u izviđaju

Član 257

(1) Ako postoje osnovi sumnje da je izvršeno krivično djelo za koje se goni po službenoj dužnosti, policija je dužna da obavijesti državnog tužioca i samoinicijativno ili po zahtjevu državnog tužioca preduzme potrebne mjere da se pronađe učinilac krivičnog djela, da se učinilac ili saučesnik ne sakrije ili ne pobjegne, da se otkriju i

obezbjede tragovi krivičnog djela i predmeti koji mogu poslužiti kao dokaz, kao i da prikupi sva obavještenja koja bi mogla biti od koristi za uspješno vođenje krivičnog postupka.

(2) U cilju ispunjenja dužnosti iz stava 1 ovog člana, policija može da traži obavještenja od građana, primijeni poligrafsko testiranje, izvrši analiziranje glasa, izvrši antiteroristički pregled, ograniči kretanje odnosno pristup određenih lica na određenom prostoru za potrebno vrijeme, javno raspiše nagradu u cilju prikupljanja obavještenja, izvrši potreban pregled prevoznih sredstava, putnika i prtljaga, preduzme potrebne mjere u cilju pronalaženja lica, preduzme potrebne mjere u vezi sa utvrđivanjem identiteta lica i istovjetnosti predmeta, uzme uzorak za DNK analizu, raspiše potragu za licima i stvarima za kojima se traga, pregleda određene objekte i prostorije državnih organa, privrednih društava, drugih pravnih lica i preduzetnika u prisustvu odgovornog lica, ostvari uvid u njihovu dokumentaciju i po potrebi je oduzme, kao i da preduzme i druge potrebne radnje i mjere u skladu sa ovim zakonikom. O činjenicama i okolnostima koje su utvrđene prilikom preduzimanja pojedinih radnji, a mogu biti od interesa za krivični postupak, kao i o predmetima koji su pronađeni ili oduzeti sastaviće se zapisnik ili službena zabilješka. Izvršenje pojedinih radnji iz ovog stava policija može da zabilježi i uređajem za audio ili audiovizuelno snimanje i ovi snimci se prilažu zapisniku, odnosno službenoj zabilješci.

(3) Prilikom uviđaja za krivično djelo protiv bezbjednosti javnog saobraćaja za koje postoje osnovi sumnje da je prouzrokovalo teške posljedice ili da je izvršeno sa umišljajem, policija može od osumnjičenog privremeno, a najduže do tri dana, oduzeti vozačku dozvolu.

(4) Lice prema kojem je primijenjena neka od radnji ili mjera iz st. 2 i 3 ovog člana ima pravo da podnese pritužbu nadležnom državnom tužiocu.

Dostavljanje podataka o elektronskom komunikacijskom saobraćaju

Član 257a

(1) Ako postoje osnovi sumnje da je registrovani vlasnik ili korisnik telekomunikacijskog sredstva izvršio, vrši ili se priprema za vršenje krivičnih djela za koja se goni po službenoj dužnosti, na osnovu naredbe sudije za istragu, a radi otkrivanja učinioca i prikupljanja dokaza ili radi lociranja ili identifikacije lica i traganja za licem koje se nalazi u bjekstvu ili lica za kojim je raspisana međunarodna potjernica, policija može:

1) od operatera komunikacijskih usluga zatražiti provjeru istovjetnosti, trajanja i učestalosti komunikacije sa određenim elektronskim komunikacijskim adresama, utvrđivanje mjesta na kojima se nalaze lica koja uspostavljaju elektronsku

komunikaciju, kao i identifikacijske oznake uređaja;

2) tehničkim uređajem izvršiti identifikaciju internacionalnog identifikacionog broja korisnika (IMSI broj) i internacionalnog identifikacionog broja mobilnog uređaja (IMEI broj) i lociranje telefona i drugih sredstava za elektronsku komunikaciju.

(2) Policija može na osnovu naredbe sudije za istragu:

1) zatražiti od operatera komunikacijskih usluga provjeru iz stava 1 tačka 1 ovog člana i za lica koja su povezana sa vlasnikom ili korisnikom telekomunikacijskog sredstva;

2) izvršiti identifikaciju i lociranje iz stava 1 tačka 2 ovog člana i za lica koja su povezana sa vlasnikom ili korisnikom telekomunikacijskog sredstva.

(3) Uz naredbu iz stava 1 tačka 1 i stava 2 tačka 1 ovog člana, sudija za istragu će izdati poseban nalog u kojem će navesti samo telefonski broj, e-mail adresu ili internacionalni identifikacioni broj korisnika (IMSI broj), internacionalni identifikacioni broj mobilnog uređaja (IMEI broj) i adresu internet protokola (IP adresa) lica u odnosu na koje se prikupljaju podaci o elektronskom komunikacijskom saobraćaju.

(4) Naredbu iz st. 1 i 2 ovog člana, sudija za istragu donosi na predlog državnog tužioca, u roku od četiri časa.

(5) Izuzetno, ako se pisana naredba ne može izdati na vrijeme, a postoji opasnost od odlaganja, preduzimanje mjere iz st. 1 i 2 ovog člana može započeti na osnovu usmene naredbe sudije za istragu. U tom slučaju pisana naredba mora da bude pribavljena u roku od 24 časa od izdavanja usmene naredbe.

(6) Predlog državnog tužioca za donošenje naredbe iz st. 1, 2 i 4 ovog člana sadrži lične podatke lica iz st. 1 i 2 ovog člana, ako je lice poznato i razloge za izdavanje naredbe.

(7) Ako državni tužilac odluči da ne pokrene krivični postupak, odnosno kad se lice za kojim se traga pronade, prikupljeni materijal će se u zatvorenom omotu dostaviti sudiji za istragu, koji će narediti da se materijal uništi u prisustvu državnog tužioca i sudije za istragu, o čemu će sudija za istragu sačiniti zapisnik.

(8) Sudija za istragu će postupiti u skladu sa stavom 7 ovog člana i kad državni tužilac donese naredbu o sprovođenju istrage protiv osumnjičenog, a prikupljeni materijal ili dio materijala nije potreban za vođenje krivičnog postupka.

(9) Ako su podaci iz st. 1 i 2 ovog člana pribavljeni protivno odredbama ovog člana, ne mogu se koristiti kao dokaz u krivičnom postupku.

Pribavljanje podataka o bankovnim računima i bankarskim transakcijama

Član 257b

(1) Ako postoje osnovi sumnje da je određeno lice izvršilo, vrši ili se priprema

za vršenje krivičnih djela za koja se goni po službenoj dužnosti, na predlog državnog tužioca, sudija za istragu može rješenjem obavezati banku da, u određenom roku, dostavi podatke o bankovnim računima i bankarskim transakcijama tog lica, a radi otkrivanja učinioca i prikupljanja dokaza ili radi lociranja, identifikacije lica i traganja za licem koje se nalazi u bjekstvu ili lica za kojim je raspisana međunarodna potjernica.

(2) Za neizvršavanje rješenja iz stava 1 ovog člana, sudija za istragu može odgovorno lice u banci kazniti novčanom kaznom u iznosu do 5.000 eura, a banku novčanom kaznom u iznosu do 50.000 eura.

(3) Ako i nakon izricanja novčane kazne iz stava 2 ovog člana banka ne izvrši rješenje sudije za istragu, odgovornom licu u banci može se odrediti zatvor do izvršenja rješenja, a najduže dva mjeseca.

(4) Protiv rješenja iz st. 1, 2 i 3 ovog člana, može se izjaviti žalba u roku od 48 časova od časa prijema rješenja.

(5) O žalbi iz stava 4 ovog člana odlučuje vijeće iz člana 24 stav 7 ovog zakonika, u roku od tri dana od dana dostavljanja odluke suda.

(6) Žalba protiv rješenja o zatvoru ne zadržava izvršenje rješenja.

Zadržavanje na mjestu izvršenja krivičnog djela i druge radnje

Član 258

(1) Ovlašćeni policijski službenik ima pravo da lice zatečeno na mjestu izvršenja krivičnog djela uputi državnom tužiocu ili da ga zadrži na mjestu izvršenja krivičnog djela do njegovog dolaska, ako bi to lice moglo dati podatke važne za krivični postupak i ako je vjerovatno da se njegovo saslušanje kasnije ne bi moglo izvršiti ili bi bilo skopčano sa znatnim odugovlačenjem ili drugim teškoćama. Zadržavanje ovog lica na mjestu izvršenja krivičnog djela ne može trajati duže od šest sati.

(2) Kad je to neophodno radi utvrđivanja identiteta ili u drugim slučajevima od interesa za uspješno vođenje postupka, policija može fotografisati osumnjičenog i uzeti otiske njegovih prstiju, kao i preduzeti druge radnje potrebne za utvrđivanje identiteta, a uz prethodno odobrenje državnog tužioca i javno objaviti fotografiju osumnjičenog.

(3) Ako je potrebno da se utvrdi od koga potiču otisci prstiju na pojedinim predmetima, policija može uzimati otiske prstiju od lica za koja postoji vjerovatnoća da su mogla doći u dodir s tim predmetima.

(4) Lice prema kome je preduzeta neka od radnji iz ovog člana ima pravo da podnese pritužbu nadležnom državnom tužiocu ili neposredno višem organu policije.

Prikupljanje obavještenja od građana

Član 259

(1) Policija može pozivati građane radi prikupljanja obavještenja o krivičnom djelu i učiniocu. U pozivu se mora naznačiti razlog pozivanja i da građanin ima pravo da u prostorije policije dođe zajedno sa advokatom. Prinudno se može dovesti lice koje se nije odazvalo pozivu samo ako je u pozivu bilo na to upozoreno.

(2) Prikupljanje obavještenja od strane policije od istog lica može trajati onoliko koliko je neophodno da se dobije potrebno obavještenje, a najduže šest sati.

(3) Obavještenja od građana ne smiju se prikupljati prinudno niti uz obmanu ili iscrpljivanje, a policija mora da poštuje ličnost i dostojanstvo građana. Ako građanin odbije da pruži obavještenja on se ne može dalje zadržavati i u tom slučaju se ne primijenjuje pravilo o roku iz stava 2 ovog člana.

(4) Ako pozvani građanin dođe u prostorije policije zajedno sa advokatom, policija će dopustiti da advokat prisustvuje prikupljanju obavještenja od građanina.

(5) Službena zabilješka ili zapisnik o datom obavještenju pročit će se licu koje je obavještenje dalo. To lice može staviti primjedbe koje je policija dužna da unese u službenu zabilješku ili zapisnik. Kopija službene zabilješke ili zapisnika o datom obavještenju izdaće se građaninu, ako to zahtijeva.

(6) Građanin se može ponovo pozivati radi prikupljanja obavještenja o okolnostima drugog krivičnog djela ili učinioca, a radi prikupljanja obavještenja o istom krivičnom djelu može se ponovo pozvati uz saglasnost državnog tužioca.

(7) Prilikom postupanja u skladu sa st. 1 do 6 ovog člana policija ne može građane saslušavati u svojstvu okrivljenog, svjedoka ili vještaka.

Prikupljanje obavještenja od lica u pritvoru

Član 260

(1) Po odobrenju sudije za istragu, odnosno predsjednika vijeća, državnih tužilac, a izuzetno i policija kad joj to povjeri državni tužilac, mogu prikupljati obavještenja od lica koja se nalaze u pritvoru ako je to potrebno radi otkrivanja ili razjašnjavanja drugih krivičnih djela i učinilaca.

(2) Obavještenja iz stava 1 ovog člana će se prikupljati u zatvoru u kojem se okrivljeni nalazi u pritvoru, u vrijeme koje odredi sudija za istragu ili predsjednik vijeća i u njegovom prisustvu, ili u prisustvu sudije koga on odredi. Prikupljanju ovih obavještenja ima pravo da prisustvuje branilac okrivljenog ako to pritvoreno lice zahtijeva.

(3) Prikupljanje obavještenja će se odložiti do dolaska branioca okrivljenog,

ali ne duže od četiri časa, a ako u tom roku branilac ne dođe obavještenja se mogu prikupiti i bez prisustva branioca.

Saslušanje osumnjičenog u izviđaju

Član 261

(1) Ako policija u toku prikupljanja obavještenja ocijeni da pozvani građanin može biti osumnjičeni, dužna je da o tome odmah obavijesti državnog tužioca koji će zatražiti od policije da mu dovede osumnjičenog ukoliko ocijeni da je njegovo saslušanje prije donošenja naredbe o sprovođenju istrage neophodno.

(2) Osumnjičeni se obavještava o djelu koje mu se stavlja na teret i o osnovama sumnje, da ne mora da daje nikakve izjave niti da odgovara na postavljena pitanja, kao i da se sve njegove izjave mogu upotrijebiti kao dokaz protiv njega u krivičnom postupku, kao i o pravu da uzme branioca koji će prisustvovati njegovom saslušanju.

(3) Osumnjičenom će se omogućiti da upotrebom telefona ili drugog sredstva elektronske komunikacije neposredno ili posredstvom članova porodice ili trećeg lica čiji identitet mora biti poznat uspostavi kontakt sa braniocem, a državni tužilac može osumnjičenom pomoći da nađe branioca.

(4) Ako u slučaju obavezne odbrane iz člana 69 stav 1 ovog zakonika osumnjičeni sam ne uzme branioca ili branilac ne dođe u roku od četiri časa nakon što je osumnjičeni u smislu stava 3 ovog člana sa njim uspostavio kontakt, državni tužilac će po službenoj dužnosti osumnjičenom postaviti branioca po redosljedu sa spiska Advokatske komore i bez odlaganja ga saslušati.

(5) Po odobrenju državnog tužioca, a uz prisustvo branioca, policija i službenici organa državne uprave nadležnog za poslove carina mogu da saslušaju osumnjičenog. Ako osumnjičeni sam ne uzme branioca, nadležni državni tužilac će mu po službenoj dužnosti postaviti branioca po redosljedu sa spiska Advokatske komore i bez odlaganja ga saslušati.

(6) Branilac postavljen po službenoj dužnosti u smislu st. 4 i 5 ovog člana ostaje u postupku dok postoje uslovi za obaveznu odbranu, odnosno dok okrivljeni sam ne izabere branioca.

(7) Na saslušanje osumnjičenog od strane državnog tužioca, odnosno policije primjenjuju se odredbe ovog zakonika o saslušanju okrivljenog.

(8) O saslušanju osumnjičenog sastavlja se zapisnik koji se osumnjičenom čita i koji on potpisuje i u zapisnik se unose sve primjedbe koje je osumnjičeni dao. Tok saslušanja može se snimiti i uređajem za audio, odnosno audiovizuelno snimanje. Zapisnik o saslušanju osumnjičenog ne izdvaja se iz spisa i može se koristiti kao dokaz u krivičnom postupku.

(9) Ako nakon saslušanja osumnjičenog državni tužilac ocijeni da postoji

osnovana sumnja da je osumnjičeni učinio krivično djelo koje mu se stavlja na teret, naredbom će odrediti sprovođenje istrage.

(10) Kad donese naredbu iz stava 9 ovog člana, državni tužilac može, ako ocijeni da su ispunjeni uslovi iz člana 267 stav 1 ovog zakonika, donijeti rješenje o zadržavanju osumnjičenog, a u tom slučaju državni tužilac će sudiji za istragu predložiti određivanje pritvora. Sudija za istragu postupa u skladu sa članom 268 ovog zakonika.

Saslušanje svjedoka u izviđaju

Član 262

(1) Ako u toku izviđaja državni tužilac ocijeni da je radi donošenja naredbe o sprovođenju istrage potrebno neko lice saslušati u svojstvu svjedoka, saslušanje će obaviti u skladu sa članom 113 ovog zakonika.

(2) Prilikom preduzimanja radnje iz stava 1 ovog člana, osumnjičenom ako je poznat i njegovom braniocu će se omogućiti da prisustvuju saslušanju, osim kad postoji opasnost od odlaganja ili to nije moguće iz drugih važnih razloga, pri čemu oni mogu postavljati pitanja svjedoku i iznositi svoje primjedbe.

(3) O saslušanju svjedoka sastavlja se zapisnik koji potpisuje svjedok. U zapisniku će se navesti razlog zbog kojeg je saslušanje svjedoka izvršeno bez prisustva osumnjičenog i njegovog branioca. Tok saslušanja može se snimiti uređajem za audio, odnosno audiovizuelno snimanje. Zapisnik o saslušanju svjedoka se ne izdvaja iz spisa i može se koristiti kao dokaz u krivičnom postupku.

Privremeno oduzimanje predmeta, uviđaj i vještačenje

Član 263

(1) Policija može, i prije pokretanja istrage, privremeno oduzeti predmete u skladu sa članom 85 stav 9 ovog zakonika, ako postoji opasnost od odlaganja i pretresti stan i lica pod uslovima iz člana 83 ovog zakonika.

(2) Policija je dužna da privremeno oduzete predmete odmah vrati vlasniku ili držaocu, ako krivični postupak ne bude pokrenut, odnosno ako u roku od tri mjeseca ne podnese krivičnu prijavu državnom tužiocu.

(3) Ako državni tužilac nije u mogućnosti da odmah izađe na lice mjesta, policija može sama izvršiti uviđaj i odrediti potrebna vještačenja koja ne trpe odlaganje, osim obdukcije i ekshumacije leša. Ako državni tužilac stigne na lice mjesta u toku vršenja uviđaja, on može preduzeti vršenje ovih radnji.

(4) O radnjama iz st. 1 do 3 ovog člana policija, odnosno sudija za istragu će bez odlaganja obavijestiti državnog tužioca.

Lišenje slobode od strane policije

Član 264

(1) Ovlašćeni policijski službenici mogu neko lice lišiti slobode, ako postoji neki od razloga za određivanje pritvora iz člana 175 ovog zakonika, ali su dužni da o tome odmah obavijeste državnog tužioca, sačine službenu zabilješku koja obavezno sadrži vrijeme i mjesto lišenja slobode i da to lice, bez odlaganja sprovedu državnom tužiocu. Prilikom dovođenja ovlašćeni policijski službenik će državnom tužiocu predati službenu zabilješku, a državni tužilac će u zapisnik unijeti i izjavu lica lišenog slobode o vremenu i mjestu lišenja slobode.

(2) Lice lišeno slobode mora biti upoznato sa pravima iz člana 5 ovog zakonika.

(3) U slučaju da lice lišeno slobode ne bude sprovedeno državnom tužiocu u roku od 24 časa od časa lišenja slobode, policija je dužna da to lice pusti na slobodu odmah.

(4) Lice lišeno slobode u skladu sa stavom 1 ovog člana ne može biti ponovo lišeno slobode za isto krivično djelo.

(5) Ovlašćeni policijski službenici mogu lišiti slobode lice za kojim je raspisana međunarodna potjernica. Lice lišeno slobode će se bez odlaganja sprovesti sudiji za istragu, a najkasnije u roku od 24 časa od časa lišenja slobode.

Lišenje slobode lica zatečenog u izvršenju krivičnog djela

Član 265

Lice zatečeno u izvršenju krivičnog djela za koje se goni po službenoj dužnosti može svako lišiti slobode. Lice lišeno slobode se mora odmah predati državnom tužiocu ili policiji, a ako se to ne može učiniti, mora se odmah obavijestiti jedan od tih organa. Policija će postupiti u skladu sa članom 264 ovog zakonika.

Postupanje državnog tužioca nakon dovođenja lica lišenog slobode

Član 266

(1) Državni tužilac je dužan da licu lišenom slobode odmah saopšti da može uzeti branioca i omogućiti mu da u njegovom prisustvu, uz korišćenje telefona ili drugog sredstva elektronske komunikacije, obavijesti branioca neposredno ili posredstvom članova porodice ili trećeg lica, čiji identitet državnom tužiocu mora biti otkriven, a ako je potrebno i pomogne mu da nađe branioca.

(2) Ako lice iz stava 1 ovog člana ne obezbijedi prisustvo branioca u roku

od 12 časova od kad mu je to, u smislu stava 1 ovog člana, omogućeno ili izjavi da ne želi da uzme branioca, državni tužilac je dužan da ga bez odlaganja sasluša, a najkasnije u roku od narednih 12 časova.

(3) Ako u slučaju obavezne odbrane iz člana 69 stav 1 ovog zakonika lice iz stava 1 ovog člana ne uzme branioca u roku od 12 časova od časa kad je poučeno o ovom pravu ili izjavi da neće uzeti branioca, postaviće mu se branilac po službenoj dužnosti po redosljedu sa spiska Advokatske komore i bez odlaganja će se saslušati.

(4) Odmah poslije saslušanja državni tužilac će lice iz stava 1 ovog člana pustiti na slobodu, osim ako ocijeni da postoje razlozi za zadržavanje.

Zadržavanje od strane državnog tužioca

Član 267

(1) Osumnjičenog lišenog slobode državni tužilac može izuzetno, a najduže 72 časa od časa lišenja slobode, zadržati ako ocijeni da postoji neki od razloga iz člana 175 stav 1 ovog zakonika.

(2) Zadržanom licu i braniocu državni tužilac će odmah, a najkasnije u roku od dva časa donijeti i uručiti rješenje o zadržavanju. U rješenju mora biti navedeno djelo za koje se osumnjičeni tereti, osnovanost sumnje, razlog zadržavanja, dan i čas lišenja slobode, kao i vrijeme početka zadržavanja.

(3) Protiv rješenja o zadržavanju osumnjičeni i branilac mogu izjaviti žalbu, u roku od osam časova od časa prijema rješenja iz stava 2 ovog člana, koja se sa spisima predmeta odmah dostavlja sudiji za istragu. Sudija za istragu je dužan da o žalbi odluči u roku od četiri časa od kad je primio žalbu. Žalba ne zadržava izvršenje rješenja.

Određivanje pritvora u izviđaju

Član 268

(1) Kad državni tužilac donese rješenje o zadržavanju, a ocijeni da i dalje postoje razlozi za određivanje pritvora, predložiće sudiji za istragu da osumnjičenom odredi pritvor.

(2) Predlog iz stava 1 ovog člana dostaviće se sudiji za istragu prije isteka roka zadržavanja. U ovom roku sudiji za istragu mora biti dovedeno zadržano lice.

(3) Sudija za istragu će, u prisustvu državnog tužioca, saslušati lice iz stava 1 ovog člana o svim okolnostima od značaja za donošenje odluke o određivanju pritvora i odmah poslije saslušanja, a najkasnije u roku od 24 časa od kad mu je to lice dovedeno, odlučiti da li će odrediti pritvor ili odbiti predlog za određivanje pritvora.

(4) Lice iz stava 1 ovog člana ima pravo da njegovom saslušanju pred sudijom za istragu prisustvuje branilac. U pogledu ostvarivanja ovog prava primjenjivaće se odredbe člana 266 st. 2 i 3 ovog zakonika.

(5) Ako državni tužilac u toku zadržavanja nije donio i sudu predao naredbu o sprovođenju istrage, niti to učini u roku od 48 časova od časa određivanja pritvora, sudija za istragu će pritvoreno lice pustiti na slobodu.

(6) Kad je lice lišeno slobode dovedeno državnom tužiocu, to lice ima pravo na zdravstveni pregled od strane doktora medicine kad to zatraži ili kada to zatraže njegov branilac, član njegove porodice ili lice sa kojim živi u vanbračnoj zajednici. Izvještaj o obavljenom zdravstvenom pregledu prilaže se spisima predmeta.

Sudsko obezbjeđenje dokaza

Član 269

(1) Ukoliko postoji opasnost da se lice usljed starosti, bolesti ili drugih važnih razloga neće moći saslušati na glavnom pretresu, državni tužilac će predložiti sudiji za istragu da sasluša to lice kao svjedoka u skladu sa članom 113 ovog zakonika.

(2) Ako se sudija za istragu ne saglasi sa predlogom iz stava 1 ovog člana, odluku o tome donijeće vijeće iz člana 24 stav 7 ovog zakonika.

Podnošenje krivične prijave od strane policije

Član 270

(1) Na osnovu prikupljenih obavještenja policija sastavlja i podnosi državnom tužiocu krivičnu prijavu, obavještava ga o preduzetim radnjama u izviđaju i navodi dokaze za koje je saznala prilikom prikupljanja obavještenja. Uz prijavu dostavljaju se i predmeti, skice, fotografije, audio i audiovizuelni snimci, pribavljeni izvještaji, spisi o preduzetim mjerama i radnjama, zapisnici, službene zabilješke, izjave i drugi materijali koji mogu biti korisni za uspješno vođenje krivičnog postupka.

(2) Ako policija poslije podnošenja krivične prijave sazna za nove činjenice, dokaze ili tragove krivičnog djela, dužna je da prikupi potrebna obavještenja i da izvještaj o tome kao dopunu krivične prijave dostavi državnom tužiocu.

Odbacivanje i dopuna krivične prijave

Član 271

(1) Državni tužilac će obrazloženim rješenjem odbaciti prijavu ako iz same prijave proističe da prijavljeno djelo nije krivično djelo, ili nije krivično djelo za koje

se goni po službenoj dužnosti, ako je nastupila zastarjelost ili je djelo obuhvaćeno amnestijom ili pomilovanjem ili ako postoje druge okolnosti koje isključuju gonjenje.

(2) O odbacivanju krivične prijave obavijestit će se podnositelj krivične prijave, oštećeni u skladu sa članom 59 ovog zakonika, kao i lice protiv koga je podnijeta krivična prijava, ako ono to zahtijeva. Oštećeni i podnositelj krivične prijave u obavještenju će se poučiti o pravu na podnošenje pritužbe na rješenje o odbacivanju krivične prijave.

(3) Ako državni tužilac iz same prijave ne može ocijeniti da li su vjerovatni navodi prijave ili ako podaci u prijavi ne pružaju dovoljno osnova ni za donošenje naredbe o sprovođenju istrage niti rješenja o odbacivanju prijave, a naročito ako je izvršilac nepoznat, državni tužilac će, sam ili posredstvom drugih organa, prikupiti potrebna obavještenja. U tu svrhu državni tužilac može pozvati podnosioca prijave, prijavljeno lice i druga lica za koja ocijeni da mogu pružiti relevantne podatke od značaja za donošenje odluke po prijavi. Ako nije u mogućnosti da to preduzme sam, državni tužilac će zahtijevati od policije da prikupi potrebna obavještenja i preduzme druge mjere radi otkrivanja krivičnog djela i učinioca u skladu sa čl. 257, 258 i 259 ovog zakonika.

(4) Radi razjašnjenja određenih stručnih pitanja koja se postavljaju kod odlučivanja o krivičnoj prijavi, državni tužilac može zatražiti od lica odgovarajuće struke da mu o tim pitanjima da potrebna objašnjenja.

(5) Državni tužilac može uvijek tražiti da ga policija obavijesti o mjerama koje su preduzete. Policija je dužna da mu bez odlaganja odgovori.

(6) Ako i poslije preduzetih radnji iz st. 3, 4 i 5 ovog člana postoje neke od okolnosti iz stava 1 ovog člana ili ako ne postoji osnovana sumnja da je osumnjičeni izvršio krivično djelo za koje se goni po službenoj dužnosti, državni tužilac će odbaciti prijavu.

(7) Državni tužilac i drugi državni organ, privredna društva i druga pravna lica dužni su da prilikom prikupljanja obavještenja, odnosno davanja podataka, postupaju obazrivo, vodeći računa da se ne naškodi časti i ugledu lica na koje se ovi podaci odnose.

Pritužba na rješenje o odbacivanju krivične prijave

Član 271a

(1) Oštećeni ili podnositelj krivične prijave kad nema oštećenog ili je oštećeni nepoznat imaju pravo da, u roku od osam dana od dana prijema obavještenja iz člana 271 stav 2 ovog zakonika, neposredno višem državnom tužilaštvu podnesu pritužbu kojom zahtijevaju preispitivanje rješenja o odbacivanju krivične prijave.

(2) Neposredno više državno tužilaštvo će o svom postupanju po pritužbi iz

stava 1 ovog člana obavijestiti oštećenog, odnosno podnosioca krivične prijave u roku od 30 dana od dana podnošen pritužbe.

Odlaganje krivičnog gonjenja

Član 272

(1) Državni tužilac može odložiti krivično gonjenje za krivična djela za koja je propisana novčana kazna ili kazna zatvora do pet godina kad nađe da ne bi bilo cjelishodno da se vodi krivični postupak, s obzirom na prirodu krivičnog djela i okolnosti pod kojima je učinjeno, raniji život učinioca i njegova lična svojstva, ako osumnjičeni prihvati ispunjenje jedne ili više od sljedećih obaveza:

1) da ukloni štetnu posljedicu nastalu izvršenjem krivičnog djela ili da naknadi pričinjenu štetu;

2) da ispuni dospjele obaveze izdržavanja, odnosno druge obaveze utvrđene pravosnažnom sudskom odlukom;

3) da plati određeni novčani iznos u korist humanitarne organizacije, fonda ili javne ustanove;

4) da obavi određeni društveno korisni ili humanitarni rad.

(2) Osumnjičeni je dužan da prihvaćenu obavezu izvrši u roku koji ne može biti duži od šest mjeseci.

(3) Obaveze iz stava 1 ovog člana državni tužilac utvrđuje rješenjem. Rješenje se dostavlja osumnjičenom, oštećenom ako ga ima, odnosno humanitarnoj organizaciji ili javnoj ustanovi u čiju se korist nalaže izvršenje.

(4) Prije donošenja rješenja iz stava 3 ovog člana, državni tužilac može, uz pomoć posebno obučениh lica - posrednika, sprovesti postupak posredovanja između oštećenog i osumnjičenog na koji se shodno primjenjuju odredbe zakona kojim se uređuju pravila postupka posredovanja za obaveze iz stava 1 tač. 1 i 2 ovog člana, odnosno pribaviće saglasnost oštećenog za mjere iz stava 1 tač. 3 i 4 ovog člana.

(5) Bliži način ispunjenja obaveza iz stava 1 tač. 1 do 4 ovog člana, sadržaj rješenja iz stava 3 ovog člana, kao i bliži način sprovođenja radnji u primjeni odredaba ovog člana propisuje ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa.

(6) Ako osumnjičeni izvrši obavezu iz stava 1 ovog člana, u roku iz stava 2 ovog člana državni tužilac će odbaciti krivičnu prijavu. U ovom slučaju odredbe člana 59 ovog zakonika neće se primjenjivati, sa čime će državni tužilac upoznati oštećenog prije pribavljanja saglasnosti iz stava 4 ovog člana.

(7) Troškovi krivičnog postupka iz člana 226 stav 1 ovo zakonika padaju na teret državnog tužilaštva.

Odbacivanje krivične prijave iz razloga pravičnosti

Član 273

Za krivična djela za koja je propisana novčana kazna ili kazna zatvora do tri godine državni tužilac može odbaciti krivičnu prijavu, ako je osumnjičeni usljed stvarnog kajanja spriječio nastupanje štete ili je štetu u potpunosti već naknadio, a državni tužilac, prema okolnostima slučaja, ocijeni da izricanje krivične sankcije ne bi bilo pravično. U ovom slučaju odredbe člana 59 ovog zakonika neće se primjenjivati.

B. PRETHODNI POSTUPAK

Glava XVIII

ISTRAGA

Svrha istrage

Član 274

(1) Istraga se sprovodi na osnovu naredbe o sprovođenju istrage protiv određenog lica kad postoji osnovana sumnja da je učinilo krivično djelo.

(2) U istrazi će se prikupiti dokazi i podaci koji su potrebni državnom tužiocu za donošenje odluke o podizanju optužnice ili o obustavi istrage i dokazi za koje postoji opasnost da se neće moći ponoviti na glavnom pretresu ili bi njihovo izvođenje bilo otežano, kao i drugi dokazi koji mogu biti od koristi za postupak, a čije se izvođenje, s obzirom na okolnosti slučaja, pokazuje cjelishodnim.

Naredba o sprovođenju istrage

Član 275

(1) Naredbu o sprovođenju istrage donosi državni tužilac kad ocijeni da navodi u krivičnoj prijavi i prilozima uz krivičnu prijavu ukazuju da postoji osnovana sumnja da je osumnjičeni učinio krivično djelo koje mu se stavlja na teret.

(2) Prije donošenja naredbe iz stava 1 ovog člana, državni tužilac će saslušati osumnjičenog, osim ako ga već u izviđaju nije saslušao u skladu sa članom 261 ovog zakonika ili ako postoji opasnost od odlaganja. Ako to nalažu posebne okolnosti slučaja ili ako je ponovno saslušanje osumnjičenog neophodno radi prikupljanja dokaza u prilog njegovoj odbrani, državni tužilac može, prije donošenja naredbe o sprovođenju istrage, ponovo saslušati osumnjičenog koga je već saslušao u izviđaju.

(3) U naredbi o sprovođenju istrage će se naznačiti lični podaci okrivljenog, opis djela iz kojeg proizilaze njegova zakonska obilježja, zakonski naziv krivičnog djela i dokazi iz kojih proizilazi osnovana sumnja.

(4) U naredbi za sprovođenje istrage državni tužilac može predložiti sudiji za istragu da se okrivljenom izrekne jedna ili više mjera iz člana 166 stav 2 ovog zakonika ili da se okrivljenom koji je zadržan, odnosno lišen slobode odredi pritvor.

(5) Naredba o sprovođenju istrage dostavlja se okrivljenom i njegovom braniocu.

Nadležnost za sprovođenje istrage

Član 276

(1) Istragu sprovodi državni tužilac.

(2) Na zahtjev državnog tužioca, odnosno okrivljenog određene dokazne radnje u istrazi može, u skladu sa pravilima ovog zakonika, sprovesti sudija za istragu ako posebne okolnosti očigledno ukazuju da takve radnje neće moći da se ponove na glavnom pretresu ili bi izvođenje dokaza na glavnom pretresu bilo nemoguće, odnosno znatno otežano.

(3) Ako se sudija za istragu ne saglasi sa zahtjevom iz stava 2 ovog člana, odluku o tome, u roku od 24 časa, donosi vijeće iz člana 24 stav 7 ovog zakonika.

(4) Istragu može sprovesti jedno državno tužilaštvo za područje više tužilaštava (istražni centar), u skladu sa zakonom.

Povjeravanje izvođenja dokaznih radnji

Član 277

(1) Državni tužilac može povjeriti izvršenje pojedinih dokaznih radnji državnom tužiocu na čijem području treba preduzeti te radnje, a ako je za područja više državnih tužilaštava određeno jedno državno tužilaštvo za sprovođenje istrage, onda tom državnom tužilaštvu.

(2) Na zahtjev ili po odobrenju državnog tužioca policija će fotografisati okrivljenog, uzeti mu otiske prstiju ili uzorak pljuvačke radi obavljanja DNK analize ako je to potrebno za svrhe krivičnog postupka u skladu sa članom 154 st. 3 i 4 ovog zakonika .

(3) Državni tužilac kome je povjereno izvršenje pojedinih dokaznih radnji preduzeće po potrebi i druge dokazne radnje koje sa dokaznim radnjama koje su mu povjerene stoje u vezi ili iz njih proističu.

(4) Ako državni tužilac kome je povjereno preduzimanje pojedinih dokaznih radnji nije nadležan za njihovo sprovođenje, dostaviće predmet nadležnom državnom tužiocu i o tome će obavijestiti državnog tužioca koji mu je predmet dostavio.

Dokazne radnje za čije je naređivanje isključivo nadležan sudija za istragu

Član 278

(1) Naredbu za pretresanje stana, drugih prostorija i lica, kao i naredbu za privremeno oduzimanje predmeta, na predlog državnog tužioca, donosi sudija za istragu.

(2) Na zahtjev državnog tužioca sudija za istragu donosi naredbu za sprovođenje ekshumacije leša.

(3) Ako se sudija za istragu ne saglasi sa predlogom iz stava 1 ovog člana, odnosno sa zahtjevom iz stava 2 ovog člana, odluku o tome, u roku od 24 časa, donosi vijeće iz člana 24 stav 7 ovog zakonika.

Određivanje pritvora u istrazi

Član 279

(1) Kad je u skladu sa članom 275 stav 4 ovog zakonika predložio određivanje pritvora okrivljenom, jer je našao da se drugim mjerama iz člana 163 stav 1 ovog zakonika ne može obezbijediti prisustvo okrivljenog, odnosno stvoriti uslovi za nesmetano vođenje krivičnog postupka, državni tužilac donosi rješenje o zadržavanju okrivljenog u skladu sa članom 267 ovog zakonika, ako prije donošenja naredbe o sprovođenju istrage nije odredio zadržavanje.

(2) Sudija za istragu će u toku roka zadržavanja saslušati okrivljenog i odlučiti da li će odrediti pritvor ili odbiti predlog za određivanje pritvora.

(3) Ako sudija za istragu, u slučaju iz stava 2 ovog člana, ne donese rješenje o određivanju pritvora prije isteka roka zadržavanja, okrivljeni se bez odlaganja pušta na slobodu.

Obim istrage

Član 280

(1) Istraga se vodi samo u vezi onog krivičnog djela i protiv onog okrivljenog na koje se odnosi naredba o sprovođenju istrage.

(2) Ako se u toku istrage pokaže da je treba proširiti na drugo krivično djelo ili protiv drugog lica, državni tužilac će donijeti naredbu o proširenju istrage za koju važe odredbe člana 275 ovog zakonika.

Dokazni predlozi okrivljenog, branioca, oštećenog i punomoćnika oštećenog u istrazi

Član 281

(1) Okrivljeni, branilac, oštećeni i punomoćnik oštećenog mogu u toku istrage davati državnom tužiocu predloge da se preduzmu pojedine radnje.

(2) Okrivljeni, branilac, oštećeni i punomoćnik oštećenog mogu predloge iz stava 1 ovog člana davati i državnom tužiocu kome je povjereno preduzimanje pojedinih dokaznih radnji. Ako se državni tužilac ne saglasi sa predlogom,

obavijestiće o tome predlagača, koji može predlog ponovo dati državnom tužiocu iz stava 1 ovog člana.

Otvorenost istrage

Član 282

(1) Oštećeni, punomoćnik oštećenog i branilac mogu prisustvovati saslušanju okrivljenog.

(2) Oštećeni, punomoćnik oštećenog, okrivljeni i branilac mogu prisustvovati uviđaju, rekonstrukciji i saslušanju vještaka.

(3) Oštećeni i punomoćnik oštećenog i branilac mogu prisustvovati pretresanju stana.

(4) Saslušanju svjedoka mogu da prisustvuju okrivljeni, branilac, oštećeni i punomoćnik oštećenog.

(5) Državni tužilac je dužan da na pogodan način obavijesti branioca, oštećenog, punomoćnika oštećenog i okrivljenog o vremenu i mjestu sprovođenja dokaznih radnji kojima oni mogu prisustvovati, osim kad postoji opasnost od odlaganja. Ako okrivljeni ima branioca, državni tužilac će, po pravilu, obavještavati samo branioca. Ako je okrivljeni u pritvoru, a dokazna radnja se preduzima van sjedišta suda, državni tužilac će odlučiti da li je potrebno prisustvo okrivljenog.

(6) Ako lice kome je upućeno obavještenje o dokaznoj radnji nije prisutno, radnja se može preduzeti i u njegovom odsustvu.

(7) Lica koja prisustvuju dokaznim radnjama mogu predložiti državnom tužiocu da, radi razjašnjenja stvari, postavi određena pitanja okrivljenom, svjedoku ili vještaku, a po dozvoli državnog tužioca mogu postavljati pitanja i neposredno. Ova lica imaju pravo da zahtijevaju da se u zapisnik unesu i njihove primjedbe u pogledu preduzimanja pojedinih radnji, a mogu i predlagati izvođenje pojedinih dokaza.

(8) Radi razjašnjenja pojedinih tehničkih ili drugih stručnih pitanja koja se postavljaju u vezi s pribavljenim dokazima ili prilikom saslušanja okrivljenog ili preduzimanja drugih dokaznih radnji, državni tužilac može zatražiti od lica odgovarajuće struke da mu o tim pitanjima da potrebna objašnjenja. Ako su prilikom davanja objašnjenja prisutne stranke, one mogu tražiti da to lice pruži bliža objašnjenja. U slučaju potrebe, državni tužilac može tražiti objašnjenje i od odgovarajuće stručne ustanove.

(9) Odredbe st. 1 do 8 ovog člana primjenjuju se i ako se dokazna radnja preduzima prije donošenja naredbe o sprovođenju istrage.

Obaveza pružanja pomoći u istrazi

Član 283

Ako je državnom tužiocu ili sudiji za istragu potrebna pomoć policije (kriminalističko-tehnička i dr.) ili drugih državnih organa u vezi sa sprovođenjem istrage, oni su dužni da mu na njegov zahtjev tu pomoć pruže. Kad se ocijeni da izvršenje dokazne radnje ne trpi odlaganje može se zatražiti pomoć privrednog društva ili drugog pravnog lica.

Obaveza čuvanja tajne u istrazi

Član 284

Ako to zahtijevaju interesi krivičnog postupka, interesi čuvanja tajni, interesi javnog reda, morala ili zaštite ličnog ili porodičnog života oštećenog ili okrivljenog, službeno lice koje preduzima dokaznu radnju narediće licima koja saslušava ili koja prisustvuju dokaznim radnjama ili razgledaju spise istrage da čuvaju kao tajnu određene činjenice ili podatke koje su tom prilikom saznala i ukazaće im da odavanje tajne predstavlja krivično djelo. Ova naredba unijeće se u zapisnik o dokaznoj radnji, odnosno zabilježiće se na spisima koji se razgledaju, uz potpis lica koje je upozoreno.

Održavanje reda tokom istrage

Član 285

(1) Državni tužilac odnosno sudija za istragu je dužan da za vrijeme preduzimanja dokaznih radnji održava red, da učesnike postupka zaštititi od uvrede, prijetnje i svakog drugog napada.

(2) Učesnika postupka ili drugo lice koje za vrijeme preduzimanja dokaznih radnji i poslije opomene narušava red, vrijeđa učesnike postupka, prijeti im ili ugrožava njihovu bezbjednost, sudija za istragu može sam ili na predlog državnog tužioca kazniti novčanom kaznom do 1.000 €. Ako učešće takvog lica nije neophodno, ono može biti udaljeno sa mjesta gdje se preduzima dokazna radnja.

(3) Okrivljeni ne može biti kažnjen novčanom kaznom, ali može da bude udaljen sa mjesta preduzimanja dokazne radnje.

(4) Ako državni tužilac narušava red, sudija za istragu će postupiti shodno odredbi člana 321 stav 5 ovog zakonika.

Prekid istrage

Član 286

- (1) Državni tužilac će naredbom prekinuti istragu:
- 1) ako je kod okrivljenog nastupila privremena duševna poremećenost;
 - 2) ako se ne zna boravište okrivljenog;
 - 3) ako je okrivljeni u bjekstvu ili inače nije dostižan državnim organima.
- (2) Prije prekida istrage iz stava 1 ovog člana prikupiće se svi dokazi o krivičnom djelu i krivici okrivljenog do kojih se može doći.
- (3) Kad prestanu smetnje koje su prouzrokovale prekid državni tužilac će nastaviti istragu.

Optužnica oštećenog kao tužioca

Član 287

- (1) Kad oštećeni, u skladu sa članom 59 ovog zakonika, preuzima gonjenje može podići neposrednu optužnicu.
- (2) Ako oštećeni ocijeni da je, prije podizanja neposredne optužnice, neophodno sprovesti određene dokazne radnje može podnijeti predlog sudiji za istragu da on te radnje i preduzme.
- (3) Ako sudija za istragu prihvati predlog iz stava 2 ovog člana, bez odlaganja će preduzeti potrebne dokazne radnje i o tome obavijestiti oštećenog.
- (4) Ako sudija za istragu ne prihvati predlog iz stava 2 ovog člana zatražiće da o tome odluči vijeće iz člana 24 stav 7 ovog zakonika, koje je dužno da odluku o tome donese u roku od tri dana.
- (5) Protiv odluke vijeća iz stava 4 ovog člana žalba nije dozvoljena.

Podizanje neposredne optužnice

Član 288

Državni tužilac neće sprovesti istragu ako prikupljeni podaci koji se odnose na krivično djelo i okrivljenog, koji je prethodno saslušan, pružaju dovoljno osnova za podizanje neposredne optužnice.

Pribavljanje podataka o okrivljenom

Član 289

- (1) Državni tužilac će prije završene istrage pribaviti podatke o okrivljenom

iz člana 100 stav 1 ovog zakonika, ako nedostaju ili ih treba provjeriti, kao i podatke o ranijim osudama okrivljenog, a ako okrivljeni još izdržava kaznu ili drugu sankciju koja je vezana za lišenje slobode i podatke o njegovom ponašanju za vrijeme izdržavanja kazne ili druge sankcije. Po potrebi, državni tužilac će pribaviti podatke o ranijem životu okrivljenog i o prilikama u kojima živi, kao i o drugim okolnostima koje se tiču njegove ličnosti. Državni tužilac može odrediti zdravstvene preglede ili psihološka ispitivanja okrivljenog kad je potrebno da se dopune podaci o ličnosti okrivljenog.

(2) Ako dolazi u obzir izricanje jedinstvene kazne kojom će se obuhvatiti i kazne iz ranijih presuda, državni tužilac će zatražiti ovjerene prepise pravosnažnih presuda.

Okončanje istrage

Član 290

(1) Državni tužilac završava istragu kad nađe da je stanje stvari u istrazi dovoljno razjašnjeno i o tome sačinjava službenu zabilješku.

(2) Državni tužilac će nakon završene istrage u roku od 15 dana podići optužnicu ili obustaviti istragu.

(3) Ako se istraga ne završi u roku od šest mjeseci, državni tužilac je dužan da odmah obavijesti neposredno višeg državnog tužioca o razlozima zbog kojih istraga nije okončana. Neposredno viši državni tužilac će preduzeti potrebne mjere da se istraga okonča.

(4) Državni tužilac će naredbom obustaviti istragu, ako u toku istrage ili po njenom okončanju nađe da:

1) djelo koje se stavlja na teret okrivljenom nije krivično djelo ili krivično djelo koje se goni po službenoj dužnosti;

2) je nastupila zastarjelost krivičnog gonjenja ili je djelo obuhvaćeno amnestijom ili pomilovanjem;

3) postoje druge okolnosti koje trajno isključuju krivično gonjenje;

4) ne postoje dokazi iz kojih proizilazi osnovana sumnja da je okrivljeni učinio krivično djelo.

(5) Naredba iz stava 4 ovog člana će se u roku od osam dana dostaviti oštećenom, zajedno sa uputstvom da u roku od 30 dana od dana kad mu je naredba dostavljena može preuzeti krivično gonjenje podizanjem neposredne optužnice. Naredba se dostavlja i okrivljenom i njegovom braniocu.

Glava XIX

OPTUŽNICA I PREISPITIVANJE OPTUŽNICE

Optužnica

Član 291

Kad je završena istraga, kao i kad se po ovom zakoniku optužba može podići bez sprovođenja istrage u skladu sa članom 288 ovog zakonika, postupak pred sudom može da se vodi samo na osnovu optužnice državnog tužioca, odnosno oštećenog kao tužioca.

Sadržaj optužnice

Član 292

(1) Optužnica sadrži:

1) ime i prezime okrivljenog sa ličnim podacima iz člana 100 stav 1 ovog zakonika i podacima o tome da li se i od kad nalazi u pritvoru ili se nalazi na slobodi, a ako je prije podizanja optužnice pušten iz pritvora, koliko je vremena proveo u pritvoru;

2) opis djela iz kojeg proizilaze zakonska obilježja krivičnog djela, vrijeme i mjesto izvršenja krivičnog djela, predmet na kojem je i sredstvo kojim je izvršeno krivično djelo, kao i druge okolnosti potrebne da se krivično djelo što tačnije odredi;

3) zakonski naziv krivičnog djela, sa navođenjem odredaba zakona koje se po predlogu tužioca imaju primijeniti;

4) označenje suda pred kojim će se održati glavni pretres;

5) predlog o dokazima koje treba izvesti na glavnom pretresu, uz naznačenje imena i adrese svjedoka i vještaka, spisa koje treba pročitati i predmeta koji služe kao dokaz;

6) obrazloženje u kojem će se prema rezultatu istrage opisati stanje stvari, navesti dokazi kojima se odlučne činjenice utvrđuju, iznijeti odbrana okrivljenog i stanovište tužioca o navodima odbrane.

(2) Ako se okrivljeni nalazi na slobodi, u optužnici se može predložiti da se odredi pritvor ili mjere iz člana 166 stav 2 ovog zakonika, a ako se nalazi u pritvoru može se predložiti da se pusti iz pritvora, a može se predložiti određivanje drugih mjera iz člana 166 stav 2 ovog zakonika. U optužnici se može predložiti produženje pritvora okrivljenom pri čemu tužilac mora učiniti izvjesnim da se drugim mjerama ne mogu postići ciljevi zbog kojih se predlaže produženje pritvora.

(3) Jednom optužnicom može se obuhvatiti više krivičnih djela ili više okrivljenih samo ako se po odredbama člana 31 ovog zakonika može sprovesti jedinstveni postupak i donijeti jedna presuda.

Kontrola optužnice

Član 293

(1) Optužnica se dostavlja sudu radi kontrole i potvrđivanja.

(2) Kontrolu i potvrđivanje optužnice za krivična djela za koja u prvom stepenu sudi sudija pojedinac vrši predsjednik vijeća iz člana 24 stav 7 ovog zakonika, a za krivična djela za koja sudi vijeće kontrolu i potvrđivanje optužnice vrši vijeće iz člana 24 stav 7 ovog zakonika.

(3) Po prijemu optužnice predsjednik vijeća iz člana 24 stav 7 ovog zakonika, u roku od 15 dana, zakazuje ročište radi ispitivanja i ocjene zakonitosti i opravdanosti optužnice. Na ročište se poziva tužilac, okrivljeni i branilac i u pozivu se upozoravaju da će se ročište održati i u njihovom odsustvu ukoliko se na uredan poziv ne odazovu.

(4) Predsjednik vijeća, nakon što provjeri da li su se svi pozvani odazvali na poziv i da li su im pozivi uredno uručeni, otvara ročište i upoznaje prisutne sa optužnicom koja je sudu dostavljena radi kontrole i potvrđivanja. Tužilac iznosi dokaze na kojima se optužnica zasniva, a okrivljeni i branilac mogu da ukažu na propuste u istrazi ili na nezakonite dokaze ili da nema dovoljno dokaza za osnovanu sumnju da je okrivljeni izvršio krivično djelo koje je predmet optužbe, kao i da ukažu na dokaze koji idu u korist okrivljenom.

(5) Ročište će se održati i kad se poziv okrivljenom nije mogao uručiti na njegovu do tada poznatu adresu.

(6) Kad sud utvrdi da postoje greške ili nedostaci u optužnici iz člana 292 ovog zakonika ili u samom postupku ili je potrebno bolje razjašnjenje stanja stvari da bi se ispitala opravdanost optužnice vratiće optužnicu da se zapaženi nedostaci otklone ili da se istraga dopuni, odnosno sprovede. Tužilac je dužan da, u roku od tri dana od dana kad mu je saopštena odluka suda, podnese ispravljenu optužnicu ili da u roku od dva mjeseca dopuni istragu ili je sprovede. Iz opravdanih razloga, na zahtjev tužioca, ovaj rok se može produžiti. Ako državni tužilac propusti rok, dužan je da o razlozima propuštanja obavijesti neposredno više državno tužilaštvo. Ako oštećeni kao tužilac propusti pomenuti rok, smatraće se da je odustao od gonjenja i postupak će se obustaviti.

(7) Ako je potrebno bolje razjašnjenje stvari da bi se ispitala opravdanost optužnice oštećenog kao tužioca, sud će optužnicu dostaviti sudiji za istragu da u roku od dva mjeseca preduzme određene dokazne radnje.

(8) Ako sud utvrdi da je za krivično djelo koje je predmet optužbe

nadležan drugi sud, oglasiće nenadležnim sud kojem je podnesena optužnica i po pravosnažnosti rješenja uputiće predmet nadležnom sudu.

(9) Ako sud utvrdi da se u spisima nalaze zapisnici ili obavještenja iz člana 211 ovog zakonika, donijeće rješenje o njihovom izdvajanju iz spisa. Protiv ovog rješenja dozvoljena je posebna žalba o kojoj odlučuje vijeće neposredno višeg suda. Po pravosnažnosti rješenja, predsjednik vijeća iz člana 24 stav 7 ovog zakonika obezbijediće da se izdvojeni zapisnici i obavještenja zatvore u poseban omot i predaju sudiji za istragu radi čuvanja odvojeno od ostalih spisa. Izdvojeni zapisnici i obavještenja se ne mogu razgledati niti se mogu koristiti u krivičnom postupku.

Obustava postupka po osnovu kontrole optužnice

Član 294

(1) Postupajući u smislu člana 293 stav 1 ovog zakonika sud će odlučiti da nema mjesta optužbi i da se krivični postupak obustavlja, ako ustanovi:

- 1) da djelo koje je predmet optužbe nije krivično djelo;
- 2) da je krivično gonjenje zastarjelo ili da je djelo obuhvaćeno amnestijom ili pomilovanjem ili da postoje druge okolnosti koje trajno isključuju krivično gonjenje;
- 3) da nema dovoljno dokaza da je okrivljeni osnovano sumnjiv za djelo koje je predmet optužbe.

(2) Ako sud ustanovi da nema optužbe ovlašćenog tužioca ili odobrenja za krivično gonjenje ili da postoje druge okolnosti koje privremeno sprječavaju gonjenje, rješenjem će optužnicu odbaciti.

Nevezanost za pravnu ocjenu djela

Član 295

Prilikom donošenja rješenja iz člana 293 stav 8 i člana 294 ovog zakonika sud nije vezan za pravnu ocjenu djela koju je tužilac naveo u optužnici.

Potvrđivanje optužnice

Član 296

(1) Ako ne donese rješenje iz člana 293 stav 8 i člana 294 ovog zakonika, sud će u roku od osam dana, a u složenim predmetima u roku od 15 dana od dana održavanja ročišta iz člana 293 stav 3 ovog zakonika, donijeti rješenje kojim se optužnica potvrđuje.

(2) Donošenjem rješenja o potvrđivanju optužnica stupa na pravnu snagu.

(3) U istom rješenju sud će odlučiti i o predlozima za spajanje ili razdvajanje postupka.

Žalba na odluku

Član 297

(1) Protiv odluke suda iz člana 293 stav 8 ovog zakonika žalba je dozvoljena, a protiv odluka iz člana 294 ovog zakonika žalbu može izjaviti tužilac i oštećeni. Protiv ostalih odluka suda donesenih povodom kontrole optužnice žalba nije dozvoljena.

(2) Ako je protiv odluke suda žalbu izjavio samo oštećeni, a žalba bude usvojena smatraće se da je izjavljivanjem žalbe oštećeni preuzeo gonjenje.

Podizanje optužnice i pritvor

Član 298

(1) Ako je u optužnici predloženo da se protiv okrivljenog odredi pritvor ili da se pusti na slobodu, o tome rješava vijeće iz člana 24 stav 7 ovog zakonika odmah, a najkasnije u roku od 48 časova.

(2) Ako se okrivljeni nalazi u pritvoru, a u optužnici nije predloženo da se pusti na slobodu, vijeće iz stava 1 ovog člana će po službenoj dužnosti, u roku od tri dana od dana prijema optužnice, ispitati da li još postoje razlozi za pritvor i donijeti rješenje o produženju ili ukidanju pritvora. Žalba protiv ovog rješenja ne zadržava izvršenje rješenja.

Dostavljanje optužnice okrivljenom

Član 299

(1) Sud dostavlja optužnicu okrivljenom koji je na slobodi bez odlaganja, a ako se nalazi u pritvoru, u roku od 24 časa od potvrđivanja optužnice.

(2) Ako je protiv okrivljenog određen pritvor rješenjem suda iz člana 298 ovog zakonika, optužnica se predaje okrivljenom prilikom njegovog lišavanja slobode, zajedno sa rješenjem kojim se određuje pritvor.

Glava XX

SPORAZUM O PRIZNANJU KRIVICE

Zaključivanje sporazuma o priznanju krivice

Član 300

(1) Za krivična djela za koja se goni po službenoj dužnosti, osim krivičnih djela terorizma i ratnih zločina, osumnjičenom, okrivljenom i braniocu može se dati predlog za zaključenje sporazuma o priznanju krivice, odnosno osumnjičeni, okrivljeni i branilac mogu državnom tužiocu predložiti zaključenje takvog sporazuma.

(2) Kad se uputi predlog iz stava 1 ovog člana, stranke i branilac mogu pregovarati o uslovima priznanja krivice za krivično djelo, odnosno krivična djela koja se osumnjičenom, odnosno okrivljenom stavljaju na teret.

(3) Sporazum o priznanju krivice mora biti zaključen u pisanom obliku i potpisan od stranaka i branioca, a može se podnijeti najkasnije na prvom ročištu za održavanje glavnog pretresa pred prvostepenim sudom.

(4) Sporazum o priznanju krivice podnosi se, ako optužnica još nije podignuta, odnosno nije podnjet optužni predlog ili privatna tužba predsjedniku vijeća iz člana 24 stav 7 ovog zakonika, a nakon podizanja optužnice, odnosno podnošenja optužnog predloga ili privatne tužbe predsjedniku vijeća.

(5) Ako je sporazum o priznanju krivice zaključen prije podizanja optužnice, odnosno podnošenja optužnog predloga ili privatne tužbe, državni tužilac će zajedno sa sporazumom dostaviti sudu i optužnicu, odnosno optužni predlog koji čini sastavni dio ovog sporazuma.

(6) Na optužnicu, odnosno optužni predlog iz stava 5 ovog člana, ne primjenjuju se odredbe o kontroli optužnice, odnosno odredbe o prethodnom ispitivanju optužnog predloga.

Predmet sporazuma o priznanju krivice

Član 301

(1) Sporazumom o priznanju krivice okrivljeni u potpunosti priznaje krivično djelo za koje se tereti, odnosno priznaje jedno ili više krivičnih djela učinjenih u sticaju koja su predmet optužbe, a okrivljeni i državni tužilac se saglašavaju o:

1) visini kazne i drugim krivičnim sankcijama koje će okrivljenom biti izrečene u skladu sa odredbama Krivičnog zakonika;

2) troškovima krivičnog postupka i imovinskopravnom zahtjevu;
3) odricanju stranaka i branioca od prava na žalbu protiv odluke suda donesene na osnovu sporazuma o priznanju krivice kad je sud u potpunosti prihvatio sporazum.

(2) Sporazum o priznanju krivice sadrži i obavezu okrivljenog da u određenom roku vrati imovinsku korist stečenu izvršenjem krivičnog djela, kao i predmete koji se po Krivičnom zakoniku imaju oduzeti.

(3) Okrivljeni se sporazumom o priznanju krivice može obavezati na ispunjenje obaveza iz člana 272 stav 1 ovog zakonika pod uslovom da je, s obzirom na prirodu obaveza, moguće da ih okrivljeni do podnošenja sporazuma o priznanju krivice sudu ispuni, odnosno započne sa ispunjavanjem obaveza.

Odlučivanje o sporazumu o priznanju krivice

Član 302

(1) O sporazumu o priznanju krivice odlučuje sud koji sporazum rješenjem može odbaciti, odbiti ili usvojiti.

(2) Kad je sporazum o priznanju krivice podnesen prije podizanja optužnice, odnosno podnošenja optužnog predloga ili privatne tužbe, o njemu odlučuje predsjednik vijeća iz člana 24 stav 7 ovog zakonika.

(3) Kad je sporazum o priznanju krivice podnesen nakon podizanja optužnice, odnosno podnošenja optužnog predloga ili privatne tužbe, o njemu odlučuje predsjednik vijeća.

(4) Predsjednik vijeća će sporazum o priznanju krivice odbaciti ako je podnesen po isteku roka iz člana 300 stav 3 ovog zakonika. Protiv rješenja o odbacivanju sporazuma o priznanju krivice žalba nije dozvoljena.

(5) Sud o sporazumu o priznanju krivice odlučuje, bez odlaganja, na ročištu kojem prisustvuju državni tužilac, okrivljeni i branilac, a o ročištu se obavještavaju oštećeni i njegov punomoćnik.

(6) Na održavanje ročišta iz stava 5 ovog člana primjenjivaće se odredbe čl. 313 do 316 ovog zakonika.

(7) Sud će rješenjem odbaciti sporazum o priznanju krivice ako na ročište nije došao uredno pozvani okrivljeni. Protiv rješenja o odbacivanju sporazuma o priznanju krivice žalba nije dozvoljena.

(8) Sud će rješenjem usvojiti sporazum o priznanju krivice i donijeti odluku koja odgovara sadržini sporazuma, ako utvrdi:

1) da je okrivljeni svjesno i dobrovoljno priznao krivično djelo, odnosno krivična djela koja su predmet optužbe, da je priznanje u skladu sa dokazima sadržanim u spisima predmeta i da je isključena mogućnost priznanja okrivljenog u

zabludi;

2) da je sporazum zaključen u skladu sa članom 301 ovog zakonika;

3) da okrivljeni potpuno razumije posljedice zaključenog sporazuma, a naročito da se odriče prava na suđenje i prava na žalbu protiv odluke suda donesene na osnovu sporazuma;

4) da sporazumom nijesu povrijeđena prava oštećenog i

5) da je sporazum u skladu sa interesima pravičnosti, a sankcija odgovara svrsi izricanja krivičnih sankcija.

(9) Kad nije ispunjen jedan ili više uslova iz stava 8 ovog člana, sud će donijeti rješenje kojim se sporazum o priznanju krivice odbija, a priznanje okrivljenog dato u sporazumu ne može se koristiti kao dokaz u krivičnom postupku. Sporazum i sve spise predmeta koji čine sastavni dio sporazuma uništava predsjednik vijeća, o čemu sačinjava zapisnik.

(10) Rješenje kojim se sporazum o priznanju krivice usvaja, odbacuje ili odbija sud unosi u zapisnik. Protiv rješenja kojim se sporazum o priznanju krivice usvaja žalbu može izjaviti oštećeni, a protiv rješenja kojim se sporazum odbija državni tužilac i okrivljeni.

(11) O žalbi iz stava 10 ovog člana odlučuje vijeće iz člana 24 stav 7 ovog zakonika, u čijem sastavu ne može biti sudija koji je donio rješenje iz stava 10 ovog člana.

Presuda donesena na osnovu sporazuma o priznanju krivice

Član 303

(1) Kad rješenje o usvajanju sporazuma o priznanju krivice postane pravosnažno sud, bez odlaganja, a najkasnije u roku od tri dana, donosi presudu kojom se optuženi oglašava krivim u skladu sa usvojenim sporazumom.

(2) Protiv presude iz stava 1 ovog člana dozvoljena je žalba samo u slučaju kad presuda nije u skladu sa zaključenim sporazumom.

V. GLAVNI PRETRES I PRESUDA

Glava XXI

PRIPREME ZA GLAVNI PRETRES

Određivanje vremena glavnog pretresa

Član 304

(1) Predsjednik vijeća naredbom određuje dan, čas i mjesto glavnog pretresa.

(2) Predsjednik vijeća će odrediti glavni pretres najkasnije u roku od dva mjeseca nakon potvrđivanja optužnice. Ako u ovom roku ne odredi glavni pretres, predsjednik vijeća će obavijestiti predsjednika suda o razlozima zbog kojih glavni pretres nije određen. Predsjednik suda će, po potrebi, preduzeti mjere da se glavni pretres odredi.

(3) Ako predsjednik vijeća utvrdi da se u spisima nalaze zapisnici ili obavještenja iz člana 211 ovog zakonika, donijeće rješenje o njihovom izdvajanju prije određivanja glavnog pretresa i po pravosnažnosti rješenja izdvojiće ih u poseban omot i predati sudiji za istragu radi čuvanja odvojeno od ostalih spisa.

Pripremno ročište za glavni pretres

Član 305

(1) Ako smatra da je potrebno radi utvrđivanja budućeg toka glavnog pretresa i planiranja koji će se dokazi, na koji način i u kojem vremenu izvesti na glavnom pretresu, predsjednik vijeća će u roku iz člana 304 stav 2 ovog zakonika pozvati na pripremno ročište stranke, branioca, oštećenog, punomoćnika oštećenog, a po potrebi vještaka i druga lica.

(2) Na ročištu iz stava 1 ovog člana, koje se održava bez prisustva javnosti i o čijem se održavanju sastavlja zapisnik koji potpisuju stranke i ostala prisutna lica, predsjednik vijeća će prisutne upoznati sa planiranim tokom glavnog pretresa i od njih zatražiti da se izjasne o tome, kao i da iznesu svoje dokazne predloge, a naročito da se izjasne o tome da li su u mogućnosti da se u određenim danima i u određenom vremenu, planiranom od strane predsjednika vijeća, odazovu pozivu suda i prisustvuju glavnom pretresu.

(3) Stranke se na ročištu iz stava 1 ovog člana posebno upozoravaju da sve dokazne predloge, po pravilu, moraju iznijeti na pripremnom ročištu, a da će biti

dužne da, ako na glavnom pretresu iznesu nove dokazne predloge, detaljno obrazlože zašto ih nijesu iznijeli na pripremnom ročištu, kao i da će sud odbiti te predloge ako stranke ne učine izvjesnim da u vrijeme održavanja pripremnog ročišta nijesu znale ili nijesu mogle znati za određene dokaze ili činjenice koje je potrebno dokazivati.

(4) Lica iz stava 1 ovog člana se na pripremnom ročištu mogu usmeno obavijestiti o vremenu održavanja jednog ili više planiranih ročišta održavanja glavnog pretresa, što se unosi u zapisnik i smatra se da su na taj način ta lica uredno pozvana na glavni pretres.

(5) Ako je održano pripremno ročište, rok iz člana 304 stav 2 ovog zakonika počinje da teče nakon što je pripremno ročište završeno.

Mjesto održavanja glavnog pretresa

Član 306

(1) Glavni pretres se održava u sjedištu suda i u sudskoj zgradi.

(2) Ako su u pojedinim slučajevima prostorije u sudskoj zgradi nepodesne za održavanje glavnog pretresa, predsjednik suda može odrediti da se pretres održi u drugoj zgradi.

(3) Glavni pretres može se održati i u drugom mjestu na području nadležnog suda, ako to, na obrazloženi predlog predsjednika suda, dozvoli predsjednik višeg suda.

Pozivanje na glavni pretres

Član 307

(1) Na glavni pretres pozvaće se optuženi i njegov branilac, tužilac i oštećeni i njihovi zakonski zastupnici i punomoćnici, kao i tumač. Na glavni pretres pozvaće se predloženi svjedoci i vještaci osim onih za koje predsjednik vijeća smatra da njihovo saslušavanje na glavnom pretresu nije potrebno.

(2) U pogledu sadržine poziva za optuženog i svjedoke primijenije se odredbe člana 112 stav 1 i člana 164 stav 2 ovog zakonika. Kad odbrana nije obavezna, optuženi će se u pozivu poučiti da ima pravo da uzme branioca, ali da glavni pretres neće morati da se odloži zbog toga što branilac nije došao na glavni pretres ili što je optuženi uzeo branioca tek na glavnom pretresu.

(3) Poziv optuženom mora se dostaviti tako da između dostavljanja poziva i dana glavnog pretresa ostane dovoljno vremena za pripremanje odbrane, a najmanje osam dana. Na predlog optuženog, odnosno tužioca, a po pristanku optuženog, ovaj rok se može skratiti.

(4) Oštećenog koji se ne poziva kao svjedok sud će u pozivu obavijestiti da će

se glavni pretres održati i bez njega, a da će se njegova izjava o imovinskopравnom zahtjevu pročitati. Oštećeni će se upozoriti na to da će se, ako ne dođe, smatrati da nije voljan da nastavi gonjenje, ako državni tužilac odustane od optužbe.

(5) Oštećeni kao tužilac i privatni tužilac upozoriće se u pozivu da će se, ako na glavni pretres ne dođu, niti pošalju punomoćnika, smatrati da su odustali od optužbe.

(6) Optuženi, svjedok i vještak upozoriće se u pozivu na posljedice nedolaska na glavni pretres iz čl. 324 i 327 ovog zakonika.

Pribavljanje novih dokaza

Član 308

(1) Stranke i oštećeni mogu i poslije zakazivanja glavnog pretresa zahtijevati da se na glavni pretres pozovu novi svjedoci ili vještaci ili pribave drugi novi dokazi. U svom obrazloženom zahtjevu stranke moraju označiti koje bi se činjenice imale dokazati i kojim od predloženih dokaza.

(2) Predsjednik vijeća može, i bez predloga stranaka, narediti pribavljanje novih dokaza za glavni pretres.

(3) O odluci kojom se naređuje pribavljanje novih dokaza obavijestiće se stranke prije početka glavnog pretresa.

Određivanje dopunskih sudija

Član 309

Ako je u izgledu da će glavni pretres duže trajati, predsjednik vijeća može zatražiti od predsjednika suda da odredi jednog ili dvoje sudija da prisustvuju glavnom pretresu, kako bi zamijenili članove vijeća u slučaju njihove spriječenosti.

Saslušanje svjedoka i vještaka van glavnog pretresa

Član 310

(1) Ako se sazna da neki svjedok ili vještak koji je pozvan na glavni pretres, a još nije saslušan, neće moći da dođe na glavni pretres zbog dugotrajne bolesti ili zbog drugih smetnji, može se saslušati u mjestu gdje se nalazi.

(2) Svjedoka, odnosno vještaka saslušaće i po potrebi uzeti zakletvu predsjednik vijeća ili sudija-član vijeća ili će se njegovo saslušanje obaviti preko sudije za istragu suda na čijem se području svjedok, odnosno vještak nalazi.

(3) O vremenu i mjestu saslušanja obavijestiće se stranke i oštećeni, ako je

s obzirom na hitnost postupka to moguće. Ako je optuženi u pritvoru, o potrebi njegovog prisustvovanja saslušanju odlučuje predsjednik vijeća. Kad stranke i oštećeni prisustvuju saslušanju imaju prava iz člana 282 stav 7 ovog zakonika.

Odlaganje glavnog pretresa

Član 311

Predsjednik vijeća može naredbom, iz važnih razloga, na predlog stranaka i branioca ili po službenoj dužnosti, odložiti dan glavnog pretresa, najduže do 15 dana. O odlaganju će se odmah obavijestiti sva pozvana lica.

Odustanak od optužnice prije početka glavnog pretresa

Član 312

(1) Ako državni tužilac odustane od optužnice prije nego što glavni pretres počne, predsjednik vijeća će o tome obavijestiti sva lica koja su bila pozvana na glavni pretres. Oštećeni će se posebno upozoriti na njegovo pravo da može nastaviti gonjenje u skladu sa čl. 59 i 61 ovog zakonika.

(2) Ako oštećeni ne nastavi gonjenje, predsjednik vijeća će rješenjem obustaviti krivični postupak i rješenje dostaviti strankama i oštećenom.

(3) Ako je od optužnice prije započinjanja glavnog pretresa odustao oštećeni kao tužilac, predsjednik vijeća će rješenjem obustaviti krivični postupak i rješenje dostaviti strankama i braniocu.

Glava XXII

GLAVNI PRETRES

1. JAVNOST GLAVNOG PRETRESA

Opšta javnost

Član 313

- (1) Glavni pretres je javan.
- (2) Glavnom pretresu mogu prisustvovati punoljetna lica.
- (3) Lica koja prisustvuju glavnom pretresu ne smiju nositi oružje ili opasno oruđe, osim čuvara okrivljenog koji može biti naoružan.

Isključenje javnosti

Član 314

Od otvaranja zasjedanja do završetka glavnog pretresa vijeće može, u svako doba, po službenoj dužnosti ili po predlogu stranaka, ali uvijek po njihovom saslušanju, isključiti javnost za cio glavni pretres ili jedan njegov dio, ako je to potrebno radi čuvanja tajne, čuvanja javnog reda, zaštite morala, zaštite interesa maloljetnog lica ili zaštite ličnog ili porodičnog života okrivljenog ili oštećenog.

Ograničena javnost

Član 315

- (1) Isključenje javnosti ne odnosi se na stranke, oštećenog, njihove zastupnike, punomoćnike i branioca.
- (2) Vijeće može dozvoliti da glavnom pretresu na kojem je javnost isključena prisustvuju pojedina službena lica i naučni radnici, a na zahtjev optuženog, može to dozvoliti i njegovom bračnom drugu i njegovim bliskim srodnicima i licu sa kojim živi u vanbračnoj zajednici.
- (3) Predsjednik vijeća će upozoriti lica koja prisustvuju glavnom pretresu na kojem je javnost isključena da su dužna da kao tajnu čuvaju sve što su na pretresu saznala i ukazaće im da odavanje tajne predstavlja krivično djelo.

Rješenje o isključenju javnosti

Član 316

- (1) Odluku o isključenju javnosti donosi vijeće rješenjem, koje mora biti obrazloženo i javno objavljeno.
- (2) Rješenje o isključenju javnosti može se pobijati samo u žalbi na presudu.

2. RUKOVOĐENJE GLAVNIM PRETRESOM

Obaveznost prisustva na glavnom pretresu

Član 317

- (1) Predsjednik, članovi vijeća, zapisničar i sudije određene u skladu sa članom 309 ovog zakonika moraju neprekidno biti na glavnom pretresu.
- (2) Dužnost je predsjednika vijeća da utvrdi da li je vijeće sastavljeno u skladu sa ovim zakonikom i da li postoje razlozi zbog kojih se članovi vijeća i zapisničar moraju izuzeti u smislu člana 38 tač. 1 do 5 i člana 43 stav 1 ovog zakonika.

Rukovođenje glavnim pretresom

Član 318

- (1) Predsjednik vijeća rukovodi glavnim pretresom, saslušava optuženog, svjedoke i vještake i daje riječ članovima vijeća, strankama, oštećenom, zakonskim zastupnicima, punomoćnicima, braniocu i vještacima.
- (2) Stranke imaju pravo prigovora u toku izvođenja dokaza.
- (3) Predsjednik vijeća odlučuje o predlozima i prigovorima stranaka, ako o njima ne odlučuje vijeće.
- (4) O predlogu o kojem ne postoji saglasnost stranaka i o saglasnim predlozima stranaka koje predsjednik ne usvoji odlučuje vijeće. Vijeće, takođe, odlučuje o prigovoru protiv mjera predsjednika vijeća koje se odnose na rukovođenje glavnim pretresom.
- (5) Rješenje vijeća se objavljuje i sa kratkim obrazloženjem unosi u zapisnik o glavnom pretresu.
- (6) Dužnost je predsjednika vijeća da se stara za svestrano pretresanje predmeta, utvrđivanje istine i otklanjanje svega što odugovlači postupak, a ne služi razjašnjenju stvari.

Određivanje redosljeda kojim se izvode radnje glavnog pretresa

Član 319

Glavni pretres teče redom koji je određen u ovom zakoniku, ali vijeće može odrediti da se odstupi od redovnog toka raspravljanja zbog posebnih okolnosti, a naročito zbog broja optuženih, broja krivičnih djela i obima dokaznog materijala.

Čuvanje ugleda suda i učesnika u postupku

Član 320

(1) Sud je dužan da svoj ugled, ugled stranaka i drugih učesnika postupka zaštititi od uvrede, prijetnje i svakog drugog napada.

(2) Dužnost je predsjednika vijeća da se stara o održavanju reda u sudnici. On može odrediti pretresanje lica koja prisustvuju glavnom pretresu, a odmah poslije otvaranja zasijedanja upozoriti prisutna lica da se pristojno ponašaju i ne ometaju rad suda.

(3) Vijeće može narediti da se sa zasijedanja udalje sva lica koja kao slušaoci prisustvuju glavnom pretresu, ako se mjerama za održavanje reda predviđenim u ovom zakoniku ne bi moglo obezbijediti neometano održavanje glavnog pretresa.

(4) Audio i audiovizuelna sredstva ne mogu se unositi u sudnicu, osim kad za pojedini glavni pretres to odobri predsjednik Vrhovnog suda. Ako je snimanje na glavnom pretresu odobreno, vijeće može iz opravdanih razloga odlučiti da se pojedini dijelovi glavnog pretresa ne snimaju.

Održavanje reda i kažnjavanje zbog nepoštovanja reda i procesne discipline

Član 321

(1) Ako optuženi, branilac, oštećeni, zakonski zastupnik, punomoćnik, svjedok, vještak, tumač ili drugo lice koje prisustvuje glavnom pretresu ometa red, vrijeđa sud, stranke ili druge učesnike u postupku ili ne poštuje naređenja predsjednika vijeća za održavanje reda, predsjednik vijeća će ga opomenuti. Ako opomena bude bezuspješna, vijeće može narediti da se optuženi udalji iz sudnice, a ostala lica može udaljiti i kazniti novčanom kaznom do 1.000 €.

(2) Po odluci vijeća, optuženi može biti udaljen iz sudnice za određeno vrijeme, a ako je već saslušan na glavnom pretresu, onda i za vrijeme dok traje dokazni postupak. Prije završetka dokaznog postupka predsjednik vijeća će pozvati optuženog i obavijestiti ga o toku glavnog pretresa. Ako bi optuženi nastavio da narušava red i da vrijeđa dostojanstvo suda, vijeće ga može ponovo udaljiti sa zasijedanja. U tom slučaju, glavni pretres će se završiti bez prisustva optuženog, a

presudu će mu saopštiti predsjednik ili sudija-član vijeća, u prisustvu zapisničara.

(3) Braniocu ili punomoćniku koji poslije kazne nastavi da narušava red, vijeće može uskratiti dalju odbranu, odnosno zastupanje na glavnom pretresu i u tom slučaju stranka će se pozvati da uzme drugog branioca, odnosno punomoćnika. Ako optuženi koji nije saslušan to nije u mogućnosti da učini, odnosno ako u slučaju obavezne odbrane sud nije u mogućnosti da bez štete za odbranu postavi novog branioca, glavni pretres će se prekinuti ili odložiti, a braniocu će se naložiti plaćanje troškova koji su nastali zbog prekida ili odlaganja glavnog pretresa. Ako privatni tužilac ili oštećeni kao tužilac ne uzmu drugog punomoćnika, vijeće može odlučiti da glavni pretres nastavi bez punomoćnika, ako nađe da njegovo odsustvo ne bi bilo štetno za interese zastupanog. Rješenje o tome, sa obrazloženjem, unosi se u zapisnik o glavnom pretresu. Protiv ovog rješenja posebna žalba nije dozvoljena.

(4) Ako sud udalji iz sudnice oštećenog kao tužioca ili privatnog tužioca ili njihovog zakonskog zastupnika, glavni pretres će se nastaviti i u njihovoj odsutnosti, ali će ih sud upozoriti da mogu uzeti punomoćnika.

(5) Ako državni tužilac ili lice koje ga zamjenjuje narušava red, o tome će predsjednik vijeća obavijestiti nadležnog državnog tužioca, a može i prekinuti glavni pretres i od nadležnog državnog tužioca zatražiti da odredi drugo lice da zastupa optužnicu.

(6) Kad advokata koji narušava red sud kazni, obavijestiće o tome Advokatsku komoru.

(7) Protiv rješenja o kazni dozvoljena je žalba. Vijeće može ovo rješenje da opozove.

(8) Protiv drugih odluka koje se odnose na održavanje reda i upravljanje glavnim pretresom žalba nije dozvoljena.

3. PRETPOSTAVKE ZA ODRŽAVANJE GLAVNOG PRETRESA

Otvaranje zasijedanja

Član 322

Predsjednik vijeća otvara zasijedanje i objavljuje predmet glavnog pretresa i sastav vijeća, nakon čega utvrđuje da li su došla sva pozvana lica, a ako nijesu došla provjerava da li su im pozivi uručeni i da li su svoj izostanak opravdala.

Nedolazak tužioca na glavni pretres

Član 323

(1) Ako na glavni pretres, koji je zakazan na osnovu optužnice državnog

tužioca, ne dođe državni tužilac ili lice koje ga zamjenjuje, održavanje glavnog pretresa će se odložiti. Predsjednik vijeća će o tome obavijestiti državnog tužioca.

(2) Ako na glavni pretres ne dođe oštećeni kao tužilac ili privatni tužilac, odnosno njihov punomoćnik iako su uredno pozvani, vijeće će rješenjem obustaviti postupak.

Nedolazak optuženog na glavni pretres i suđenje u odsustvu

Član 324

(1) Ako je optuženi uredno pozvan, a ne dođe na glavni pretres niti svoj izostanak opravda, vijeće će narediti da se prinudno dovede. Ako se dovođenje ne bi moglo odmah izvršiti, sud će odlučiti da se održavanje glavnog pretresa odloži i narediti da se optuženi na naredni pretres prinudno dovede. Ako do privođenja optuženi opravda izostanak, predsjednik vijeća će opozvati naredbu o prinudnom dovođenju.

(2) Optuženom se može suditi u odsustvu samo ako je u bjekstvu ili na drugi način nije dostižan državnim organima, a postoje naročito važni razlozi da mu se sudi iako je odsutan.

(3) Rješenje o suđenju u odsustvu optuženog donosi vijeće na predlog državnog tužioca. Žalba ne zadržava izvršenje rješenja.

Nedolazak branioca

Član 325

(1) Ako na glavni pretres ne dođe branilac koji je uredno pozvan, a ne obavijesti sud o razlogu spriječenosti čim je za ovaj razlog saznao ili ako branilac, bez odobrenja, napusti glavni pretres, optuženi će se pozvati da odmah uzme drugog branioca. Ako optuženi to ne učini, vijeće može odlučiti da se glavni pretres održi i bez prisustva branioca, ako se optuženi sa tim saglasi. Ako u slučaju obavezne odbrane ne postoji mogućnost da optuženi odmah uzme drugog branioca, odnosno da ga sud postavi bez štete za odbranu, glavni pretres će se odložiti.

(2) U slučaju iz stava 1 ovog člana, branilac je dužan da bez odlaganja dostavi sudu dokaz o spriječenosti da dođe na glavni pretres.

(3) Pod opravdanom spriječeñošću branioca da dođe na glavni pretres u smislu stava 1 ovog člana, ne može se smatrati spriječenost koja traje duže vrijeme niti zauzetost branioca u drugom sudskom predmetu. U tim slučajevima branilac je dužan da obezbijedi zamjenu iz reda advokata.

(4) Uredno pozvanog branioca čiji je neopravdani nedolazak doveo do odlaganja glavnog pretresa vijeće će kazniti novčanom kaznom do 1.000 € i

obavezati da plati troškove odlaganja glavnog pretresa. Rješenje o tome sa kratkim obrazloženjem unosi se u zapisnik o glavnom pretresu.

Održavanje glavnog pretresa u očekivanju donošenja presude kojom se optužba odbija

Član 326

Ako postoje uslovi za odlaganje glavnog pretresa zbog nedolaska optuženog, odnosno branioca iz člana 324 stav 1 i člana 325 stav 1 ovog zakonika, vijeće može odlučiti da se glavni pretres održi, ako bi se prema dokazima koji se nalaze u spisima očigledno morala donijeti presuda kojom se optužba odbija ili rješenje iz člana 367 ovog zakonika.

Nedolazak svjedoka i vještaka

Član 327

(1) Ako svjedok ili vještak, i pored urednog poziva, neopravdano izostane, vijeće može narediti da se odmah prinudno dovede.

(2) Glavni pretres može početi i bez prisustva pozvanog svjedoka ili vještaka i u tom slučaju vijeće će u toku glavnog pretresa odlučiti da li usljed odsustva svjedoka ili vještaka glavni pretres treba prekinuti ili odložiti.

(3) Svjedoka ili vještaka koji je uredno pozvan, a izostanak nije opravdao, vijeće može kazniti novčanom kaznom do 1.000 €, a može narediti da se na novi glavni pretres prinudno dovede. Vijeće može, u opravdanom slučaju, opozvati odluku o kazni.

4. ODLAGANJE I PREKIDANJE GLAVNOG PRETRESA

Odlaganje

Član 328

(1) Pored slučajeva iz čl. 311, člana 324 stav 1 i člana 325 stav 1 ovog zakonika, glavni pretres će se odložiti rješenjem vijeća ako treba pribaviti nove dokaze ili ako se u toku glavnog pretresa utvrdi da je kod optuženog poslije učinjenog krivičnog djela nastupila privremena duševna poremećenost ili ako postoje druge smetnje da se glavni pretres uspješno sprovede.

(2) Rješenjem kojim se odlaže glavni pretres određiće se, po pravilu, dan i čas kad će se glavni pretres nastaviti.

(3) Rješenjem iz stava 2 ovog člana vijeće može odrediti da se prikupe dokazi koji bi u međuvremenu mogli da se izgube.

(4) Protiv rješenja iz stava 2 ovog člana nije dozvoljena žalba.

Održavanje odloženog glavnog pretresa

Član 329

(1) Glavni pretres koji je odložen mora iznova početi, ako se izmijenio sastav vijeća.

(2) Nakon saslušanja stranaka u slučaju iz stava 1 ovog člana, vijeće može odlučiti da se svjedoci i vještaci ne saslušavaju ponovo i da se ne preduzima novi uviđaj. U tom slučaju, pročitace se iskazi svjedoka i vještaka dati na ranijem glavnom pretresu kao i zapisnik o uviđaju.

(3) Ako se glavni pretres koji je bio odložen drži pred istim vijećem, on će se nastaviti, a predsjednik vijeća će kratko iznijeti tok ranijeg glavnog pretresa, ali i u ovom slučaju vijeće može odrediti da glavni pretres počne iznova.

(4) Ako se glavni pretres održava pred drugim predsjednikom vijeća, glavni pretres mora iznova početi i svi dokazi se moraju ponovo izvesti.

Prekid glavnog pretresa

Član 330

(1) Osim slučajeva posebno propisanih ovim zakonikom, predsjednik vijeća može prekinuti glavni pretres zbog odmora ili isteka radnog vremena, pribavljanja određenih dokaza u kratkom vremenu ili pripremanja optužbe ili odbrane.

(2) Prekinuti glavni pretres nastavlja se pred istim vijećem.

(3) Ako se glavni pretres ne može nastaviti pred istim vijećem ili ako je prekid glavnog pretresa trajao duže od osam dana, postupiće se po odredbama člana 329 ovog zakonika.

5. ZAPISNIK O GLAVNOM PRETRESU

Način vođenja zapisnika

Član 331

(1) O glavnom pretresu vodi se zapisnik u koji se, u bitnom, unosi sadržaj rada i cio tok glavnog pretresa.

(2) Predsjednik vijeća može narediti da se cio tok glavnog pretresa ili pojedini

njegovi djelovi bilježe stenografski. Stenografske zabilješke će se u roku od 48 časova prepisati, pregledati i priključiti zapisniku.

(3) Na audio ili audiovizuelno snimanje toka glavnog pretresa primjenjuju se odredbe člana 212 ovog zakonika.

(4) Predsjednik vijeća može, po predlogu stranke ili po službenoj dužnosti, narediti da se u zapisnik doslovno unesu izjave koje smatra naročito važnim.

(5) Ako je potrebno, a naročito ako se u zapisnik doslovno unose izjave nekog lica, predsjednik vijeća može narediti da se taj dio zapisnika odmah pročita, a pročitaće se i u slučaju kad to zahtijeva stranka, branilac ili lice čija se izjava unosi u zapisnik.

Ispravke zapisnika i uvid u zapisnik

Član 332

(1) Zapisnik mora biti završen sa zaključenjem zasijedanja. Zapisnik potpisuju predsjednik vijeća i zapisničar.

(2) Stranke, branilac i saslušana lica imaju pravo da pregledaju završeni zapisnik i njegove priloge, da stave primjedbe u pogledu sadržine i da traže ispravku zapisnika. Stranke i branilac imaju pravo da poslije završenog zasijedanja u štampanom ili elektronskom obliku dobiju kopiju zapisnika, ako to zahtijevaju.

(3) Ispravke pogrešno upisanih imena, brojeva i drugih očiglednih grešaka u pisanju može narediti predsjednik vijeća po predlogu stranaka ili saslušanog lica ili po službenoj dužnosti. Druge ispravke i dopune zapisnika može narediti samo vijeće.

(4) Primjedbe i predlozi stranaka u vezi zapisnika, kao i ispravke i dopune zapisnika, moraju se unijeti u nastavku završenog zapisnika. U nastavku zapisnika unijeće se i razlozi zbog kojih pojedini predlozi i primjedbe nijesu usvojeni. Predsjednik vijeća i zapisničar potpisuju i nastavak zapisnika.

Sadržaj zapisnika

Član 333

(1) U uvodu zapisnika mora se naznačiti sud pred kojim se održava glavni pretres, mjesto i vrijeme zasijedanja, ime i prezime predsjednika vijeća, članova vijeća i zapisničara, tužioca, optuženog i branioca, oštećenog i njegovog zakonskog zastupnika ili punomoćnika, tumača, krivično djelo koje je predmet pretresanja, kao i da li je glavni pretres javan ili je javnost isključena.

(2) Zapisnik mora naročito da sadrži podatke o tome koja je optužnica na glavnom pretresu pročitana, odnosno usmeno izložena i da li je tužilac izmijenio

optužbu, koje su predloge podnijele stranke i koje je odluke donio predsjednik vijeća ili vijeće, koji su dokazi izvedeni, da li su pročitani drugi zapisnici i druga pismena, da li su reprodukovani zvučni ili drugi snimci i koje su primjedbe iznijele stranke u pogledu pročitanih zapisnika, pismena ili reprodukovanih snimaka. Ako je na glavnom pretresu isključena javnost, u zapisnik se mora naznačiti da je predsjednik vijeća upozorio prisutne na posljedice neovlašćenog otkrivanja tajne ili drugog podatka za koji su saznali na glavnom pretresu, a zbog kojih je isključena javnost sa glavnog pretresa.

(3) Iskazi optuženog, svjedoka i vještaka unose se u zapisnik tako da se prikaže njihova bitna sadržina. Ovi iskazi unose se u zapisnik samo ukoliko sadrže odstupanje ili dopunu njihovih ranijih iskaza. Na zahtjev stranke, a nakon saslušanja ovih lica, predsjednik vijeća narediće da se djelimično ili u cjelini pročita zapisnik o njihovom ranijem iskazu.

(4) Na zahtjev stranke, u zapisnik će se unijeti i pitanje, odnosno odgovor koji je vijeće odbilo kao nedozvoljen.

Izreka presude

Član 334

(1) U zapisnik o glavnom pretresu unosi se potpuna izreka presude iz člana 379 st. 3, 4 i 5 ovog zakonika, uz naznačenje da li je presuda javno objavljena. Izreka presude sadržana u zapisniku o glavnom pretresu predstavlja izvornik.

(2) Ako je doneseno rješenje o pritvoru iz člana 376 ovog zakonika i to rješenje se mora unijeti u zapisnik o glavnom pretresu.

6. POČETAK GLAVNOG PRETRESA I SASLUŠANJE OPTUŽENOG

Ulazak sudije, odnosno vijeća u sudnicu

Član 335

(1) Prilikom ulaska sudije ili vijeća u sudnicu i prilikom njihovog izlaska iz sudnice, svi prisutni, na poziv ovlašćenog lica, treba da ustanu.

(2) Stranke i drugi učesnici u postupku dužni su da ustanu kad se obraćaju sudu, osim ako za to postoje opravdane prepreke ili ako je saslušanje uređeno na drugi način.

Utvrđivanje identiteta optuženog i davanje uputstava

Član 336

(1) Kad predsjednik vijeća utvrdi da su na glavni pretres došla sva pozvana lica ili kad vijeće odluči da se glavni pretres održi u odsustvu nekog od pozvanih lica ili ostavi da o tim pitanjima kasnije odluči, pozvaće optuženog i od njega uzeti podatke iz člana 100 stav 1 ovog zakonika da bi utvrdio njegov identitet.

(2) Nakon što identitet optuženog bude utvrđen, predsjednik vijeća uputiće svjedoke i vještake na mjesto koje je za njih određeno, gdje će sačekati da budu pozvani radi saslušanja. U slučaju potrebe, predsjednik vijeća može zadržati vještake da prate tok glavnog pretresa.

(3) Ako je oštećeni prisutan, a još nije podnio imovinskopravni zahtjev, predsjednik vijeća će ga uputiti da predlog za ostvarivanje tog zahtjeva može podnijeti u krivičnom postupku i poučiti ga o pravima iz člana 58 ovog zakonika.

(4) Ako oštećeni kao tužilac ili privatni tužilac treba da bude saslušan kao svjedok, neće se udaljiti sa zasjedanja, a biće saslušan odmah nakon saslušanja optuženog.

(5) Predsjednik vijeća može preduzeti potrebne mjere da spriječi dogovaranje između svjedoka, vještaka, okrivljenog, oštećenog kao tužioca i privatnog tužioca.

Pouke o dokaznim predlozima na glavnom pretresu

Član 337

(1) Optuženog će predsjednik vijeća upozoriti da pažljivo prati tok glavnog pretresa i uputiće ga da može iznositi činjenice i predlagati dokaze u svoju odbranu, postavljati pitanja saoptuženim, svjedocima i vještacima, iznositi primjedbe i davati objašnjenja u pogledu njihovih iskaza.

(2) Predsjednik vijeća će upozoriti stranke, oštećenog, punomoćnika oštećenog i branioca da su dužni da sve svoje predloge o izvođenju pojedinih dokaza saopšte odmah, a najkasnije do završetka glavnog pretresa, a posebno će ih upozoriti na odredbu člana 399 ovog zakonika.

Početak glavnog pretresa i čitanje optužnice

Član 338

(1) Glavni pretres počinje čitanjem optužnice iz člana 292 stav 1 tač. 1, 2 i 3 ovog zakonika ili privatne tužbe.

(2) Optužnicu i privatnu tužbu čita, po pravilu, tužilac, ali predsjednik vijeća

može, umjesto toga, ako se radi o optužnici oštećenog kao tužioca ili o privatnoj tužbi, usmeno izložiti njihov sadržaj. Tužiocu će se dozvoliti da dopuni izlaganje predsjednika vijeća.

(3) Ako je oštećeni prisutan, može obrazložiti imovinskopravni zahtjev, a ako nije prisutan, njegov zahtjev će pročitati predsjednik vijeća.

Pojašnjenje optužnice i izjašnjavanje o krivici

Član 339

(1) Nakon što je optužnica ili privatna tužba pročitana ili je usmeno izložen njihov sadržaj, predsjednik vijeća upitaće optuženog da li je razumio optužbu. Ako se predsjednik vijeća uvjeri da optuženi nije razumio optužbu, ponovo će mu izložiti njenu sadržinu na način koji je za optuženog najlakši za razumijevanje.

(2) Nakon pojašnjenja optužnice, predsjednik vijeća će pozvati optuženog da se, ako to želi, izjasni povodom svake tačke optužbe, da li priznaje da je učinio djelo za koje je optužen i da li priznaje svoju krivicu kao i da, u slučaju priznanja, pruži potrebna objašnjenja, a u slučaju poricanja, iznese svoju odbranu.

(3) Optuženi nije dužan da se izjasni o optužbi niti da iznosi svoju odbranu.

(4) Saslušanju optuženog ne mogu prisustvovati saoptuženi koji još nijesu saslušani.

Priznanje optuženog

Član 340

Ako je optuženi priznao sve tačke optužbe, vijeće, po saslušanju optuženog, a nakon što se o tome izjasne tužilac i branilac, može odlučiti da ne izvodi dokaze koji se odnose na djelo koje je predmet optužbe i krivicu optuženog, već samo one od kojih zavisi odluka o krivičnoj sankciji, ako nađe da je priznanje:

1) jasno i potpuno i da je optuženi nedvosmisleno objasnio sve odlučne činjenice koje se odnose na djelo i krivicu;

2) dato svjesno i dobrovoljno, a da je optuženi u potpunosti razumio sve moguće posljedice svog priznanja, uključujući i one posljedice koje se odnose na odluku o imovinskopravnom zahtjevu i troškovima krivičnog postupka;

3) u skladu sa dokazima sadržanim u optužbi i da nema dokaza koji bi govorili u prilog lažnom priznanju.

Saslušanje optuženog i čitanje ranije datog iskaza

Član 341

(1) Prilikom saslušanja optuženog na glavnom pretresu shodno će se primjenjivati odredbe o saslušanju okrivljenog iz čl. 100 do 106 ovog zakonika.

(2) Ako optuženi uopšte neće da odgovara na postavljena pitanja ili neće da odgovara na pojedina pitanja, pročit će se njegov raniji iskaz ili dio tog iskaza.

(3) Ako optuženi odstupi od svog ranijeg iskaza, predočiće mu se raniji iskaz, odnosno ukazaće mu se na odstupanja i upitaće se zašto na glavnom pretresu daje drukčiji iskaz, a po potrebi pročit će se zapisnik o njegovom ranijem iskazu.

(4) Po završenom saslušanju predsjednik vijeća je dužan da upita optuženog da li ima još nešto da navede u svoju odbranu.

Postavljanje pitanja optuženom

Član 342

(1) Nakon što optuženi iznese odbranu mogu mu se postavljati pitanja. Pitanja prvi postavlja tužilac, a nakon njega branilac. Poslije njih predsjednik vijeća i članovi vijeća mogu postavljati pitanja optuženom radi otklanjanja praznina, protivrječnosti i nejasnoća u iskazu. Oštećeni, njegov zakonski zastupnik ili punomoćnik, saoptuženi i vještak mogu neposredno postavljati pitanja optuženom uz odobrenje predsjednika vijeća. Pitanja optuženom, po istom redosljedu iz ovog stava, mogu se postavljati i više puta.

(2) Predsjednik vijeća će zabraniti pitanja ili odgovor na već postavljeno pitanje, ako je ono nedozvoljeno u smislu člana 101 stav 1 ovog zakonika ili se ne odnosi na predmet krivičnog postupka. Ako predsjednik vijeća zabrani postavljanje određenog pitanja ili davanje odgovora, stranke mogu zahtijevati da o tome odluči vijeće.

Saslušanje saoptuženih i njihovo suočenje

Član 343

(1) Kad se završi saslušanje prvog optuženog pristupiće se redom saslušanju saoptuženih, ako ih ima. Poslije svakog saslušanja predsjednik vijeća će upoznati saslušanog sa iskazima ranije saslušanih saoptuženih i upitaće ga da li ima šta da primijeti. Ranije saslušanog saoptuženog predsjednik vijeća će upitati da li ima šta da primijeti na iskaz kasnije saslušanog saoptuženog. Svaki od saoptuženih ima pravo da postavlja pitanja drugim saslušanim saoptuženim.

(2) Ako se iskazi pojedinih saoptuženih o istoj okolnosti razlikuju, predsjednik vijeća može suočiti saoptužene.

Privremeno udaljavanje optuženog zbog odbijanja saoptuženog ili svjedoka da daju iskaz

Član 344

Vijeće može, izuzetno, odlučiti da se optuženi privremeno udalji iz sudnice, ako saoptuženi ili svjedok odbija da daje iskaz u njegovom prisustvu ili ako okolnosti ukazuju da u njegovom prisustvu neće govoriti istinu. Po povratku optuženog na zasijedanje pročit će mu se iskaz saoptuženog, odnosno svjedoka. Optuženi ima pravo da postavlja pitanja saoptuženom, odnosno svjedoku, a predsjednik vijeća će ga upitati da li ima šta da primijeti na njihov iskaz.

Dogovaranje optuženog sa braniocem

Član 345

Optuženi se može u toku glavnog pretresa dogovarati sa svojim braniocem po odobrenju predsjednika vijeća.

7. DOKAZNI POSTUPAK

Izvođenje dokaza

Član 346

(1) Nakon što se optuženi sasluša postupak se nastavlja izvođenjem dokaza.

(2) Dokazivanje obuhvata sve činjenice za koje sud smatra da su važne za pravilno presuđenje.

(3) Dokazi se izvode onim redom koji utvrdi predsjednik vijeća. Po pravilu, prvo se izvode dokazi koje predloži tužilac, nakon toga dokazi koje predloži odbrana, a na kraju dokazi čije izvođenje sud odredi po službenoj dužnosti. Ako oštećeni koji je prisutan treba da se sasluša kao svjedok, njegovo saslušanje će se obaviti odmah poslije saslušanja optuženog.

(4) Stranke i oštećeni mogu, do završetka glavnog pretresa, predlagati da se razjasne nove činjenice i pribave novi dokazi, a mogu ponoviti i one predloge koje je predsjednik vijeća ili vijeće ranije odbilo.

(5) Vijeće može odlučiti da se izvedu dokazi koji nijesu predloženi ili od kojih je predlađač odustao.

(6) Ako je održano pripremno ročište za glavni pretres, stranke i druga lica koja podnose predloge iz stava 3 ovog člana moraju postupiti u skladu sa članom 305 stav 3 ovog zakonika, a ako uslovi iz tog člana nijesu ispunjeni, predsjednik vijeća će odbiti izvođenje predloženih dokaza.

Saslušanje svjedoka i vještaka

Član 347

(1) Prilikom saslušanja svjedoka i vještaka na glavnom pretresu shodno će se primjenjivati odredbe ovog zakonika koje važe za njihovo saslušanje.

(2) Svjedok koji nije saslušan neće, po pravilu, prisustvovati izvođenju dokaza.

(3) Ako se kao svjedok saslušava maloljetno lice, vijeće može odlučiti da se za vrijeme njegovog saslušanja isključi javnost.

(4) Ako maloljetno lice prisustvuje glavnom pretresu kao svjedok ili oštećeni, udaljiće se iz sudnice čim njegovo prisustvo nije više potrebno.

Dužnost svjedoka

Član 348

(1) Prije saslušanja svjedoka, predsjednik vijeća će ga opomenuti na dužnost da iznese sudu sve što mu je o predmetu poznato, a lice starije od 14 godina će upozoriti da lažno svjedočenje predstavlja krivično djelo.

(2) Predsjednik vijeća može pozvati svjedoka koji nije zaklet u istrazi da prije saslušanja položi zakletvu, a ako je zakletvu položio u istrazi, može ga opomenuti na već položenu zakletvu.

Predočavanje nalaza i mišljenja vještaka i dužnosti vještaka

Član 349

(1) Prije saslušanja vještaka predsjednik vijeća će ga opomenuti na dužnost da nalaz i mišljenje dâ po najboljem znanju i upozoriće ga da davanje lažnog nalaza i mišljenja predstavlja krivično djelo.

(2) Predsjednik vijeća može pozvati vještaka da prije vještačenja položi zakletvu u skladu sa članom 140 stav 2 ovog zakonika.

(3) Vještak izlaže usmeno na glavnom pretresu svoj nalaz i mišljenje. Ako je vještak prije glavnog pretresa pripremio pisani nalaz i mišljenje, može mu se dozvoliti da ga pročita, nakon čega će se njegov nalaz i mišljenje priložiti zapisniku.

(4) Vijeće može odlučiti da se, umjesto pozivanja stručnjaka ustanove ili državnog organa kojima je povjereno vještačenje, samo pročita nalaz i mišljenje, ako se zbog prirode vještačenja ne može očekivati potpunije objašnjenje njihovog pisanog nalaza i mišljenja. Ako ocijeni da je to potrebno, s obzirom na ostale izvedene dokaze i primjedbe stranaka u smislu člana 358 ovog zakonika, vijeće može odlučiti da se i neposredno saslušaju stručnjaci koji su vještačili.

Postavljanje pitanja svjedoku i vještaku

Član 350

(1) Nakon što se svjedok, odnosno vještak sasluša pitanja mu mogu neposredno postavljati stranke, predsjednik i članovi vijeća, redosljedom iz člana 342 stav 1 ovog zakonika. Oštećeni, zakonski zastupnik, punomoćnik i vještaci mogu neposredno postavljati pitanja uz odobrenje predsjednika vijeća.

(2) Predsjednik vijeća će zabraniti pitanje i odbiti odgovor na već postavljeno pitanje ako je ono nedozvoljeno u smislu člana 101 ovog zakonika ili se ne odnosi na predmet postupka. Ako predsjednik vijeća zabrani postavljanje određenog pitanja ili davanje odgovora, stranke mogu zahtijevati da o tome odluči vijeće.

Izmjena iskaza svjedoka i vještaka i predočavanje ranijih iskaza

Član 351

Ako je svjedok ili vještak prilikom ranijeg saslušanja naveo činjenice kojih se više ne sjeća ili ako odstupi od svog ranijeg iskaza, predočiće mu se raniji iskaz, odnosno ukazaće mu se na odstupanje i upitaće se zašto na glavnom pretresu daje drukčiji iskaz, a po potrebi, pročitaje se njegov raniji iskaz ili dio tog iskaza.

Otpuštanje, privremeno udaljavanje i pozivanje svjedoka i vještaka

Član 352

(1) Saslušani svjedoci i vještaci ostaju u sudnici ako ih predsjednik vijeća po saslušanju stranaka sasvim ne otpusti ili ne naredi da se privremeno udalje iz sudnice.

(2) Po predlogu stranaka ili po službenoj dužnosti predsjednik vijeća može narediti da se saslušani svjedoci i vještaci udalje iz sudnice i da se kasnije ponovo pozovu i još jednom saslušaju u prisustvu ili odsustvu drugih svjedoka i vještaka.

Saslušavanje svjedoka ili vještaka van sudnice

Član 353

(1) Ako se na glavnom pretresu sazna da svjedok ili vještak ne može doći pred sud ili mu je dolazak znatno otežan, vijeće može, ako smatra da je njegov iskaz važan, narediti da ga van glavnog pretresa sasluša predsjednik vijeća ili sudija-član vijeća ili da saslušanje obavi sudija za istragu suda na čijem se području svjedok, odnosno vještak nalazi.

(2) Ako je potrebno da se izvrši uviđaj ili rekonstrukcija van glavnog pretresa, to će učiniti predsjednik vijeća ili sudija-član vijeća.

(3) Stranke, branilac i oštećeni obavijestiće se uvijek kad će se i na kojem mjestu saslušati svjedok, odnosno izvršiti uviđaj ili rekonstrukcija, sa upozorenjem da mogu prisustvovati tim radnjama. Ako je optuženi u pritvoru, o potrebi njegovog prisustva tim radnjama odlučuje vijeće. Kad stranke i oštećeni prisustvuju izvođenju tih radnji, imaju prava propisana u članu 282 stav 7 ovog zakonika.

Dokazne radnje koje van glavnog pretresa preduzima sudija za istragu

Član 354

(1) Vijeće može, u toku glavnog pretresa, po saslušanju stranaka, odlučiti da zatraži od sudije za istragu da preduzme određene radnje radi razjašnjenja određenih činjenica, ako bi preduzimanje tih radnji na glavnom pretresu bilo povezano sa znatnim odugovlačenjem postupka ili sa drugim znatnim teškoćama.

(2) Kad sudija za istragu postupa po zahtjevu iz stava 1 ovog člana, primjenjuju se odredbe koje se odnose na preduzimanje dokaznih radnji.

Čitanje zapisnika o dokaznim radnjama preduzetim van glavnog pretresa i uvid u isprave i predmete koji služe kao dokaz

Član 355

(1) Zapisnici o uviđaju van glavnog pretresa, pretresanju stana i lica i oduzimanju stvari, kao i isprave, knjige, spisi i druga pismena koja služe kao dokaz pročitane se na glavnom pretresu radi utvrđivanja njihove sadržine, a po ocjeni vijeća, može se njihova sadržina ukratko usmeno iznijeti. Pismena koja imaju značaj dokaza, ukoliko je to moguće, podnose se u izvorniku.

(2) Predmeti koji mogu služiti razjašnjenju stvari u toku glavnog pretresa pokazaće se optuženom, a po potrebi svjedocima i vještacima. Ako na glavnom pretresu treba izvršiti prepoznavanje predmeta postupiće se u skladu sa članom 115 ovog zakonika.

Izuzeci od neposrednog izvođenja dokaza

Član 356

(1) Osim u slučajevima koji su posebno propisani ovim zakonikom, zapisnici o iskazima svjedoka, saoptuženih ili već osuđenih učesnika u krivičnom djelu, kao i zapisnici ili druga pismena o nalazu i mišljenju vještaka mogu se, po odluci vijeća, pročitati ako:

1) je saslušano lice umrlo, duševno oboljelo ili se ne može pronaći ili je njegov dolazak pred sud nemoguć ili znatno otežan zbog starosti, bolesti i drugih važnih razloga;

2) svjedoci ili vještaci, bez zakonskih razloga, odbiju da daju iskaz na glavnom pretresu;

3) se stranke saglase da se pročita zapisnik o iskazima već saslušanih svjedoka, odnosno zapisnik o nalazu i mišljenju vještaka;

4) se u toku glavnog pretresa okrivljeni koristi pravom da ne iznosi svoju odbranu ili da odgovara na postavljena pitanja, zapisnik o iskazu okrivljenog koji je dat u istrazi može se po odluci vijeća pročitati i koristiti kao dokaz na glavnom pretresu samo ako je okrivljeni prilikom saslušanja u istrazi bio upozoren u skladu sa članom 100 stav 2 ovog zakonika, ali se presuda ne može zasnivati samo na ovom dokazu.

(2) Izuzetno, bez saglasnosti stranaka, ali po njihovom saslušanju, vijeće može odlučiti da se pročita zapisnik o saslušanju svjedoka ili vještaka na ranijem glavnom pretresu, koji je održan pred istim predsjednikom vijeća, ako je svjedok ili vještak na ranijem glavnom pretresu saslušan na sve okolnosti i ako bi njihovo ponovno pozivanje vodilo samo odugovlačenju krivičnog postupka.

(3) U slučajevima iz stava 1 ovog člana biće reprodukovan i audio, odnosno audiovizuelni snimak saslušanja ako je saslušanje zabilježeno u skladu sa članom 212 ovog zakonika.

(4) Zapisnici o ranijem saslušanju lica koja su oslobođena od dužnosti svjedočenja iz člana 109 stav 1 ovog zakonika ne smiju se pročitati, ako ta lica nijesu uopšte pozvana na glavni pretres ili su na glavnom pretresu, prije prvog saslušanja, izjavila da neće da svjedoče. Po završenom dokaznom postupku vijeće će odlučiti da se ovi zapisnici izdvoje iz spisa i odvojeno čuvaju u skladu sa članom 211 ovog zakonika. Ovako će vijeće postupati i u pogledu drugih zapisnika i obavještenja navedenih iz člana 211 ovog zakonika, ako nije ranije donesena odluka o njihovom izdvajanju. Protiv rješenja o izdvajanju zapisnika i obavještenja dozvoljena je posebna žalba. Po pravosnažnosti rješenja, izdvojeni zapisnici i obavještenja zatvaraju se u poseban omot i predaju sudiji za istragu radi čuvanja odvojeno od ostalih spisa i ne mogu se razgledati ni koristiti u postupku. Zapisnici i obavještenja moraju biti

izdvojeni prije nego što se spisi, povodom žalbe protiv presude, dostave višem sudu.

(5) Razlozi zbog kojih se čitaju zapisnik i druga pismena navešće se u zapisnik o glavnom pretresu, a prilikom čitanja će se saopštiti da li je svjedok ili vještak zaklet.

Čitanje zapisnika i reprodukovanje snimka saslušanja

Član 357

U slučajevima iz čl. 341 i 351 ovog zakonika, kao i u drugim slučajevima kad je to potrebno, vijeće može odlučiti da se na glavnom pretresu, pored čitanja zapisnika, reprodukuje i snimak saslušanja ako je saslušanje zabilježeno u skladu sa članom 212 ovog zakonika.

Primjedbe stranaka i oštećenog

Član 358

Poslije završenog saslušanja svakog svjedoka ili vještaka i poslije čitanja svakog zapisnika ili drugog pismena, odnosno reprodukovanja audio ili audiovizuelnog snimka, predsjednik vijeća će upitati stranke i oštećenog da li imaju nešto da primijete.

Predlozi za dopunu dokaza

Član 359

(1) Po završenom dokaznom postupku predsjednik vijeća će upitati stranke i oštećenog imaju li neke predloge za dopunu dokaznog postupka.

(2) Ako niko ne predloži dopunu dokaznog postupka ili predlog bude odbijen, a vijeće smatra da je stanje stvari dovoljno razjašnjeno, predsjednik će objaviti da je dokazni postupak završen.

Izmjena optužbe

Član 360

(1) Ako dokazi izvedeni na glavnom pretresu ukazuju da se izmijenilo činjenično stanje izneseno u optužnici, tužilac može na glavnom pretresu usmeno izmijeniti optužnicu, a može predložiti da se glavni pretres prekine radi pripremanja nove optužnice.

(2) U slučaju podizanja nove optužbe, sud je dužan da okrivljenom i braniocu

obezbjedi dovoljno vremena za pripremanje odbrane, a na njihov zahtjev, ako je to potrebno, i u slučaju izmijenjene optužbe.

(3) Ako vijeće dozvoli prekid glavnog pretresa radi pripremanja nove optužnice, odrediće rok u kojem tužilac mora podići optužnicu. Primjerak nove optužnice dostaviće se optuženom, ali se u ovom slučaju ne vrši potvrđivanje optužnice. Ako tužilac u ostavljenom roku ne podigne optužnicu, vijeće će nastaviti glavni pretres na osnovu ranije optužnice.

8. ZAVRŠNE RIJEČI

Redosljed završnih riječi

Član 361

Po završenom dokaznom postupku predsjednik vijeća daje riječ strankama, oštećenom i braniocu. Prvo govori tužilac, nakon njega oštećeni i njegov punomoćnik ako ga ima, branilac i na kraju optuženi.

Završna riječ tužioca

Član 362

(1) Tužilac će u završnoj riječi iznijeti ocjenu dokaza izvedenih na glavnom pretresu, nakon toga će izložiti zaključke o činjenicama važnim za odluku i iznijeti i obrazložiti predlog o krivici optuženog, odredbama Krivičnog zakonika i drugog zakona koje bi trebalo primijeniti, kao i o olakšavajućim i otežavajućim okolnostima koje bi trebalo uzeti u obzir prilikom odmjeravanja kazne.

(2) Tužilac u završnoj riječi predlaže vrstu i visinu kazne, a može predložiti sudsku opomenu ili uslovnu osudu ili mjere bezbjednosti u skladu sa Krivičnim zakonikom.

Završna riječ oštećenog

Član 363

Oštećeni ili njegov punomoćnik može u završnoj riječi obrazložiti imovinskoopravni zahtjev i ukazati na dokaze o krivici optuženog.

Završna riječ odbrane

Član 364

- (1) Branilac ili sam optuženi izložiće u završnoj riječi odbranu i može se osvrnuti na navode tužioca, oštećenog i punomoćnika oštećenog.
- (2) Poslije branioca optuženi ima pravo da sam govori, da se izjasni da li usvaja odbranu branioca i da je dopuni.
- (3) Tužilac, oštećeni i punomoćnik oštećenog imaju pravo da odgovore na odbranu, a branilac, odnosno optuženi da se osvrne na te odgovore.
- (4) Posljednja riječ uvijek pripada optuženom.

Završne riječi i procesna disciplina

Član 365

- (1) Završna riječ stranaka, branioca, oštećenog i punomoćnika oštećenog ne može se ograničiti na određeno vrijeme.
- (2) Predsjednik vijeća može, po prethodnoj opomeni, prekinuti lice koje u svojoj završnoj riječi vrijeđa javni red i moral ili vrijeđa drugog ili se upušta u ponavljanja ili izlaganja koja očigledno nemaju veze sa predmetom postupka. U zapisniku o glavnom pretresu mora se navesti da je riječ bila prekinuta i zašto je bila prekinuta.
- (3) Kad optužbu zastupa više lica ili odbranu više branilaca, izlaganja se ne mogu ponavljati. Zastupnik optužbe, odnosno odbrane, po međusobnom sporazumu, odabracé pitanja o kojima će govoriti.
- (4) Poslije svih završnih riječi predsjednik vijeća je dužan da upita želi li još neko nešto da izjavi.

Završetak glavnog pretresa

Član 366

- (1) Ako vijeće, po završenim izlaganjima stranaka, branioca, oštećenog i punomoćnika oštećenog ne odluči da izvede još neke dokaze, predsjednik vijeća će objaviti da je glavni pretres završen.
- (2) Ako odluči da izvede još neke dokaze, vijeće će nastaviti dokazni postupak i nakon njegovog završetka ponovo postupiti po odredbi člana 361 ovog zakonika. Tužilac, oštećeni, punomoćnik oštećenog, branilac i optuženi mogu svoje završne riječi samo dopuniti u vezi sa naknadno izvedenim dokazima.
- (3) Poslije objavljivanja da je glavni pretres završen vijeće će se povući na vijećanje i glasanje radi donošenja sudske odluke.

9. ODBACIVANJE OPTUŽNICE

Član 367

U toku ili po završetku glavnog pretresa vijeće će rješenjem odbaciti optužnicu, ako utvrdi da:

- 1) sud nije stvarno nadležan;
- 2) je postupak vođen bez optužbe ovlašćenog tužioca, bez odobrenja nadležnog državnog organa ili je nadležni državni organ odustao od datog odobrenja;
- 3) postoje druge okolnosti koje privremeno sprječavaju gonjenje.

Glava XXIII

PRESUDA

1. IZRICANJE PRESUDE

Izricanje i objavljivanje presude

Član 368

- (1) Ako sud u toku vijećanja ne ocijeni da treba ponovo otvoriti glavni pretres radi dopune postupka ili razjašnjenja pojedinih pitanja, izreći će presudu.
- (2) Presuda se izriče i objavljuje u ime Crne Gore.

Identitet presude i optužbe

Član 369

- (1) Presuda se može odnositi samo na lice koje je optuženo i samo na djelo koje je predmet optužbe sadržane u podignutoj, odnosno na glavnom pretresu izmijenjenoj optužnici.
- (2) Sud nije vezan za predloge tužioca u pogledu pravne ocjene djela.

Dokazi na kojima se presuda zasniva

Član 370

- (1) Sud zasniva presudu samo na činjenicama i dokazima koji su neposredno izvedeni na glavnom pretresu ili su sadržani u zapisnicima, odnosno drugim materijalima koji su u skladu sa ovim zakonikom na glavnom pretresu pročitani i na odgovarajući način izneseni.
- (2) Presuda se ne može zasnivati isključivo na iskazu svjedoka koji je pribavljen na način propisan u članu 262 ovog zakonika i pročitani u skladu sa članom 356 stav 1 tačka 1 ovog zakonika.
- (3) Sud je dužan da savjesno ocijeni svaki dokaz pojedinačno i u vezi sa ostalim dokazima i da na osnovu takve ocjene izvede zaključak da li je neka činjenica utvrđena.

2. VRSTE PRESUDA

Meritorne i procesne presude

Član 371

(1) Presudom se optužba odbija ili se optuženi oslobađa od optužbe ili se oglašava krivim.

(2) Ako optužba obuhvata više krivičnih djela, u presudi će se izreći da li se i za koje djelo optužba odbija ili se optuženi oslobađa od optužbe ili se oglašava krivim.

Presuda kojom se optužba odbija

Član 372

Presudu kojom se optužba odbija sud će izreći, ako je:

- 1) tužilac od započinjanja do završetka glavnog pretresa odustao od optužbe;
- 2) optuženi za isto djelo već pravosnažno osuđen, oslobođen optužbe ili je optužba protiv njega pravosnažno odbijena ili je postupak protiv njega rješenjem pravosnažno obustavljen;
- 3) optuženi aktom amnestije ili pomilovanja oslobođen od gonjenja ili se krivično gonjenje ne može preduzeti zbog zastarjelosti ili neke druge okolnosti koja trajno isključuje krivično gonjenje.

Presuda kojom se optuženi oslobađa od optužbe

Član 373

Presudu kojom se optuženi oslobađa od optužbe sud će izreći, ako:

- 1) djelo za koje je optužen po zakonu nije krivično djelo;
- 2) nije dokazano da je optuženi učinio djelo za koje je optužen.

Presuda kojom se optuženi oglašava krivim

Član 374

(1) U presudi u kojoj se optuženi oglašava krivim sud će izreći:

- 1) za koje se djelo oglašava krivim, uz naznačenje činjenica i okolnosti koje čine obilježja krivičnog djela, kao i onih od kojih zavisi primjena određene odredbe Krivičnog zakonika;

2) zakonski naziv krivičnog djela i koje su odredbe Krivičnog zakonika primijenjene;

3) na koju se kaznu osuđuje optuženi ili se po odredbama Krivičnog zakonika oslobađa od kazne;

4) odluku o uslovnoj osudi;

5) odluku o mjerama bezbjednosti i oduzimanju imovinske koristi;

6) odluku o uračunavanju pritvora ili već izdržane kazne, kao i svakog drugog lišenja slobode u vezi sa krivičnim djelom;

7) odluku o troškovima krivičnog postupka i imovinskopravnom zahtjevu.

(2) Ako je optuženi osuđen na novčanu kaznu, u presudi će se naznačiti rok u kojem će se novčana kazna platiti i način zamjene novčane kazne.

3. OBJAVLJIVANJE PRESUDE

Vrijeme, mjesto i način objavljivanja presude

Član 375

(1) Nakon što sud izrekne presudu, predsjednik vijeća će je odmah objaviti. Ako sud nije u mogućnosti da istog dana po završetku glavnog pretresa izrekne presudu, odložiće objavljivanje presude najduže za tri dana i odrediće vrijeme i mjesto objavljivanja presude. Ako presuda ne bude objavljena u roku od tri dana od završetka glavnog pretresa, predsjednik vijeća je dužan da odmah po isteku roka o tome obavijesti predsjednika suda i saopšti mu razloge.

(2) Predsjednik vijeća će u prisustvu stranaka, njihovih zakonskih zastupnika, punomoćnika i branioca javno pročitati izreku i saopštiti ukratko razloge presude.

(3) Presuda će biti objavljena i kad stranka, zakonski zastupnik, punomoćnik ili branilac nije prisutan. Vijeće može narediti da optuženom koji je odsutan presudu usmeno saopšti predsjednik vijeća ili da mu se presuda samo dostavi.

(4) Ako je javnost na glavnom pretresu bila isključena, izreka presude će se pročitati na javnom zasjedanju. Vijeće će odlučiti da li će isključiti javnost prilikom saopštavanja razloga presude.

(5) Svi prisutni saslušaće čitanje izreke presude stojeći.

Pritvor nakon izricanja presude

Član 376

(1) Kad izrekne presudu na kaznu zatvora ispod pet godina, vijeće će optuženom koji se brani sa slobode odrediti pritvor ako postoje razlozi iz člana 175

stav 1 tač. 1 i 3 ovog zakonika, a optuženom kome je presudom prvostepenog suda izrečena kazna zatvora od pet godina ili teža kazna i ako postoje razlozi iz člana 175 stav 1 tačka 4. Optuženom koji se nalazi u pritvoru vijeće će ukinuti pritvor, ako za pritvor više ne postoje razlozi zbog kojih je bio određen.

(2) Vijeće će ukinuti pritvor i narediti da se optuženi pusti na slobodu, ako je oslobođen od optužbe ili je optužba odbijena ili ako je oglašen krivim, a oslobođen od kazne ili je osuđen samo na novčanu kaznu, odnosno na kaznu rada u javnom interesu ili mu je izrečena uslovna osuda ili sudska opomena ili je zbog uračunavanja pritvora ili drugog oblika lišenja slobode kaznu već izdržao ili je optužba odbačena u skladu sa članom 367 ovog zakonika, osim zbog stvarne nenadležnosti.

(3) Za određivanje ili ukidanje pritvora poslije objavljivanja presude, do njene pravosnažnosti, primjenjivaće se odredba stava 1 ovog člana. Odluku donosi vijeće prvostepenog suda iz člana 24 stav 7 ovog zakonika.

(4) Prije donošenja rješenja kojim se određuje ili ukida pritvor u slučajevima iz st. 1 i 3 ovog člana, pribaviće se mišljenje državnog tužioca kad se postupak vodi po njegovoj optužbi.

(5) Ako se optuženi već nalazi u pritvoru, a vijeće nađe da još postoje razlozi zbog kojih je pritvor bio određen ili da postoje razlozi iz stava 1 ovog člana, donijeće posebno rješenje o produženju pritvora. Posebno rješenje vijeće donosi i kad treba odrediti ili ukinuti pritvor. Žalba protiv rješenja ne zadržava izvršenje rješenja, a o žalbi sud odlučuje u roku od tri dana.

(6) Pritvor koji je određen ili produžen u skladu sa st. 1 do 5 ovog člana može trajati do pravosnažnosti presude, a najduže dok ne istekne vrijeme trajanja kazne izrečene u prvostepenoj presudi.

(7) Na zahtjev optuženog koji se poslije izricanja kazne zatvora nalazi u pritvoru, predsjednik vijeća može optuženog uputiti na izdržavanje kazne i prije pravosnažnosti presude.

(8) Ako je presuda donesena na osnovu sporazuma o priznanju krivice, optuženi koji se nalazi u pritvoru upućuje se na izdržavanje kazne zatvora, ako je vrijeme provedeno u pritvoru kraće od dužine izrečene kazne zatvora.

Pouka o pravu na žalbu i druga upozorenja

Član 377

(1) Po objavljivanju presude predsjednik vijeća će poučiti stranke o pravu na žalbu, kao i o pravu na odgovor na žalbu.

(2) Ako je optuženom izvršenje izrečene kazne odloženo, predsjednik vijeća će ga upozoriti na značaj uslovne osude i na uslove kojih se mora pridržavati.

(3) Predsjednik vijeća će upozoriti stranke da do pravosnažnog okončanja postupka o svakoj promjeni adrese obavijeste sud.

4. PISMENA IZRADA I DOSTAVLJANJE PRESUDE

Rok za izradu presude i subjekti kojima se presuda dostavlja

Član 378

(1) Presuda koja je objavljena mora se pisano izraditi i otpremiti u roku od mjesec dana po objavljivanju, a u složenim stvarima, izuzetno u roku od dva mjeseca. Ako presuda nije izrađena u tim rokovima, predsjednik vijeća je dužan da pisano obavijesti predsjednika suda zbog čega to nije učinjeno. Predsjednik suda će preduzeti mjere da se presuda što prije izradi.

(2) Presudu potpisuju predsjednik vijeća i zapisničar.

(3) Ovjereni prepis presude dostaviće se tužiocu, kao i optuženom i braniocu saglasno članu 195 ovog zakonika. Ako se optuženi nalazi u pritvoru, ovjereni prepisi presude moraju biti poslani u rokovima predviđenim u stavu 1 ovog člana.

(4) Optuženom, privatnom tužiocu i oštećenom kao tužiocu daje se pouka o pravu na žalbu.

(5) Ovjereni prepis presude sa poukom o pravu na žalbu sud će dostaviti oštećenom, ako ima pravo na žalbu, licu kome je tom presudom izrečena mjera bezbjednosti oduzimanje predmeta, kao i pravnom licu prema kojem je izrečeno oduzimanje imovinske koristi. Oštećenom koji nema pravo na žalbu prepis presude će se dostaviti u slučaju iz člana 60 stav 2 ovog zakonika, sa poukom o pravu na traženje povraćaja u pređašnje stanje. Pravosnažna presuda će se dostaviti oštećenom, ako on to zahtijeva.

(6) Ako je sud, primjenom odredaba o odmjeravanju jedinstvene kazne za krivična djela u sticaju, izrekao kaznu, uzimajući u obzir i presude koje su donijeli i drugi sudovi, dostaviće ovjereni prepis pravosnažne presude tim sudovima.

Sadržaj presude

Član 379

(1) Pisano izrađena presuda mora potpuno da odgovara presudi koja je objavljena. Presuda mora imati uvod, izreku i obrazloženje.

(2) Uvod presude sadrži: grb Crne Gore, naziv suda, naznačenje da se presuda izriče u ime Crne Gore, ime i prezime predsjednika i članova vijeća i zapisničara, ime i prezime optuženog, krivično djelo za koje je optužen i da li je bio prisutan na glavnom pretresu, dan glavnog pretresa i da li je glavni pretres bio javan, ime i prezime tužioca, branioca, zakonskog zastupnika i punomoćnika koji su bili prisutni na glavnom pretresu i dan objavljivanja izrečene presude.

(3) Izreka presude sadrži podatke o optuženom iz člana 100 stav 1 ovog zakonika i odluku kojom se optuženi oglašava krivim za djelo za koje je optužen ili kojom se oslobađa od optužbe za to djelo ili kojom se optužba odbija.

(4) Ako je optuženi oglašen krivim, izreka presude mora obuhvatiti i podatke iz člana 374 ovog zakonika, a ako je oslobođen od optužbe ili je optužba odbijena, izreka presude mora obuhvatiti opis djela za koje je optužen i odluku o troškovima krivičnog postupka i imovinskopравnom zahtjevu, ako je bio podnesen.

(5) U slučaju sticaja krivičnih djela sud će u izreci presude unijeti kazne utvrđene za svako pojedino krivično djelo, a zatim kaznu koja je izrečena za sva djela u sticaju.

(6) U obrazloženju presude sud će iznijeti razloge za svaku tačku presude.

(7) Sud će određeno i potpuno iznijeti koje činjenice i iz kojih razloga uzima kao dokazane ili nedokazane, dajući pri tome naročito ocjenu vjerodostojnosti protivrječnih dokaza, iz kojih razloga nije uvažio pojedine predloge stranaka, iz kojih razloga je odlučio da se ne sasluša neposredno svjedok ili vještak čiji je iskaz, odnosno pisani nalaz i mišljenje pročitano u skladu sa članom 356 ovog zakonika, kojim razlozima se rukovodio prilikom rješavanja pravnih pitanja, a naročito prilikom utvrđivanja da li postoji krivično djelo i krivica optuženog i o primjeni određenih odredaba zakona na optuženog i njegovo djelo kao i o razlozima upućivanja oštećenog na parnicu.

(8) Ako je optuženi osuđen na kaznu, u obrazloženju će se navesti koje je okolnosti sud uzeo u obzir prilikom odmjerenja kazne. Sud će posebno obrazložiti kojim se razlozima rukovodio kad je našao da treba u slučaju višestrukog povrata u smislu Krivičnog zakonika izreći strožiju kaznu od propisane ili kad je našao da kaznu treba ublažiti ili optuženog osloboditi od kazne ili uslovno osuditi ili da treba izreći mjeru bezbjednosti ili oduzimanje imovinske koristi ili opozvati uslovni otpust.

(9) Ako se optuženi oslobađa od optužbe, u obrazloženju će se naročito navesti razlog iz člana 373 ovog zakonika zbog kojeg se to čini.

(10) U obrazloženju presude kojom se optužba odbija i u obrazloženju rješenja kojim se optužba odbacuje sud će se ograničiti samo na razloge za odbijanje, odnosno odbacivanje optužbe, bez upuštanja u ocjenu glavne stvari.

Ispravke u presudi

Član 380

(1) Greške u imenima i brojevima, kao i druge očigledne greške u pisanju i računanju, nedostatke u obliku i nesaglasnosti pisano izrađene presude sa izvornikom, predsjednik vijeća će ispraviti posebnim rješenjem, na zahtjev stranaka

ili po službenoj dužnosti.

(2) Ako postoji nesaglasnost između pisano izrađene presude i njenog izvornika u pogledu podataka iz člana 374 stav 1 tač. 1 do 5 i tačka 7 ovog zakonika, rješenje o ispravci dostaviće se licima iz člana 378 ovog zakonika. U tom slučaju rok za žalbu protiv presude teče od dana dostavljanja tog rješenja, protiv kojeg posebna žalba nije dozvoljena.

G. POSTUPAK PO PRAVNIM LIJEKOVIMA

Glava XXIV

REDOVNI PRAVNI LIJEKOVI

1. ŽALBA NA PRESUDU PRVOSTEPENOG SUDA

1) Pravo na izjavljivanje žalbe

Pravo na žalbu i žalbeni rok

Član 381

(1) Protiv presude donesene u prvom stepenu može se izjaviti žalba u roku od petnaest dana od dana dostavljanja prepisa presude.

(2) Blagovremeno izjavljena žalba odlaže izvršenje presude.

Subjekti žalbe

Član 382

(1) Žalbu mogu izjaviti stranke, branilac, zakonski zastupnik optuženog i oštećeni.

(2) U korist optuženog žalbu mogu izjaviti i njegov bračni drug, srodnik po krvi u pravoj liniji, usvojenik, brat, sestra, hranilac i lice sa kojim živi u vanbračnoj zajednici. Rok za žalbu i u tom slučaju teče od dana kad je optuženom, odnosno njegovom braniocu dostavljen prepis presude.

(3) Državni tužilac može izjaviti žalbu na štetu ili u korist optuženog.

(4) Oštećeni može pobijati presudu samo zbog odluke suda o troškovima krivičnog postupka, osim kad je državni tužilac preuzeo gonjenje od oštećenog kao tužioca u skladu sa članom 62 stav 2 ovog zakonika ili je donesena oslobađajuća presuda, kad oštećeni može izjaviti žalbu zbog svih osnova iz člana 385 ovog zakonika.

(5) Žalbu može izjaviti i lice kome je izrečena mjera bezbjednosti oduzimanje predmeta ili od koga je oduzeta imovinska korist pribavljena krivičnim djelom.

(6) Branilac i lica iz stava 2 ovog člana mogu izjaviti žalbu i bez posebnog ovlašćenja optuženog, ali ne i protiv njegove volje, osim kad je optuženom izrečena najduža kazna zatvora.

Odricanje od prava na žalbu i odustanak od žalbe

Član 383

(1) Optuženi se može odreći prava na žalbu samo nakon što mu je presuda dostavljena. Optuženi se i prije toga može odreći prava na žalbu kad ima pravo da izjavi žalbu zbog svih osnova iz člana 385 ovog zakonika, ako su se tužilac i oštećeni odrekli prava na žalbu, osim ako bi optuženi po presudi imao da izdržava kaznu zatvora. Do donošenja odluke drugostepenog suda optuženi može odustati od izjavljene žalbe. Optuženi može odustati i od žalbe koju su izjavili njegov branilac ili lica iz člana 382 stav 2 ovog zakonika.

(2) Tužilac i oštećeni mogu se odreći prava na žalbu od časa objavljivanja presude do isteka roka za izjavljivanje žalbe, a mogu do donošenja odluke drugostepenog suda odustati od izjavljene žalbe.

(3) Odricanje i odustajanje od žalbe ne može se opozvati.

(4) Optuženi se ne može odreći prava na žalbu niti odustati od izjavljene žalbe ako mu je izrečena najduža kazna zatvora.

(5) Ako se optuženi, tužilac ili oštećeni, kad ima pravo da izjavi žalbu i iz drugih osnova, a ne samo zbog troškova, odrekne prava na žalbu prije nego što je presuda pisano izrađena, u obrazloženju presude će se samo ukratko navesti razlozi kojima se sud rukovodio u ocjeni da treba izreći određenu krivičnu sankciju, odnosno vrstu i mjeru kazne, bez navođenja svih podataka iz člana 379 st. 6, 7 i 8 ovog zakonika.

2) Sadržaj žalbe

Sadržaj žalbe i postupanje po nepotpunoj žalbi

Član 384

Žalba treba da sadrži:

- 1) označenje presude protiv koje se izjavljuje žalba;
- 2) osnov za pobijanje presude iz člana 385 ovog zakonika;
- 3) obrazloženje žalbe;
- 4) predlog da se pobijana presuda potpuno ili djelimično ukine ili preinači;
- 5) potpis lica koje izjavljuje žalbu.

(2) Ako je žalbu izjavio optuženi ili drugo lice iz člana 382 stav 2 ovog zakonika, a optuženi nema branioca ili ako je žalbu izjavio oštećeni, oštećeni kao tužilac ili privatni tužilac koji nema punomoćnika ili punomoćnik nije advokat, a žalba nije sastavljena u skladu sa odredbama stava 1 ovog člana, prvostepeni sud

će pozvati žalioaca da u određenom roku dopuni žalbu pisanim podneskom ili na zapisniku kod toga suda. Ako se žalilac ovom pozivu ne odazove, sud će odbaciti žalbu ako ne sadrži potpis lica koje izjavljuje žalbu, a žalbu koja ne sadrži označenje presude protiv koje se izjavljuje žalba, odbaciće samo pod uslovom da se ne može utvrditi na koju se presudu odnosi.

(3) Ako je žalbu izjavio državni tužilac, branilac ili oštećeni, oštećeni kao tužilac ili privatni tužilac koji ima za punomoćnika advokata, a žalba ne sadrži podatke iz stava 1 ovog člana, sud će žalbu odbaciti.

(4) U žalbi se mogu iznositi nove činjenice i novi dokazi, ali je žalilac dužan da navede razloge zašto ih ranije nije iznio. Optuženi koji je u cjelosti priznao osnovanost optužbe u skladu sa članom 340 ovog zakonika može u žalbi iznijeti samo one nove činjenice i dokaze koji su važni za odluku o kazni. Pozivajući se na nove činjenice, žalilac je dužan da navede dokaze kojima bi se te činjenice imale dokazati, a pozivajući se na nove dokaze, dužan je da navede činjenice koje pomoću tih dokaza želi da dokaže.

3) Osnovi zbog kojih se presuda može pobijati

Član 385

Presuda se može pobijati zbog:

- 1) bitne povrede odredaba krivičnog postupka;
- 2) povrede Krivičnog zakonika;
- 3) pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja;
- 4) odluke o krivičnim sankcijama, oduzimanju imovinske koristi, troškovima krivičnog postupka, imovinskopravnim zahtjevima.

Bitne povrede krivičnog postupka

Član 386

(1) Bitna povreda odredaba krivičnog postupka postoji, ako je:

- 1) sud bio nepropisno sastavljen ili je u izricanju presude učestvovao sudija koji nije učestvovao na glavnom pretresu ili koji je pravosnažnom odlukom izuzet od suđenja;
- 2) glavni pretres održan bez lica čije je prisustvo na glavnom pretresu po ovom zakoniku obavezno;
- 3) sud povrijedio propise krivičnog postupka u pogledu postojanja optužbe ovlašćenog tužioca ili odobrenja nadležnog organa;
- 4) presudu donio sud koji zbog stvarne nenadležnosti nije mogao suditi u toj stvari;

5) optužba prekoračena u smislu člana 369 stav 1 ovog zakonika;
6) presudom povrijeđena odredba člana 400 ovog zakonika;
7) presuda zasnovana na dokazu na kojem se po odredbama ovog zakonika ne može zasnivati presuda, osim ako nije, s obzirom na druge dokaze, očigledno da bi i bez tog dokaza bila donesena ista presuda;

8) izreka presude nerazumljiva, protivrječna sama sebi ili razlozima presude;

9) presuda nema uopšte razloga ili u njoj nijesu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama ili su ti razlozi potpuno nejasni ili u znatnoj mjeri protivrječni ili ako o odlučnim činjenicama postoji znatna protivrječnost između onog što se navodi u razlozima presude o sadržini isprava ili zapisnika o iskazima datim u postupku i samih tih isprava.

(2) Bitna povreda odredaba krivičnog postupka postoji i kad sud za vrijeme pripremanja glavnog pretresa ili u toku glavnog pretresa ili prilikom donošenja odluke nije primijenio ili je nepravilno primijenio neku odredbu ovog zakonika, a to je bilo od uticaja na zakonito i pravilno donošenje odluke.

Povrede Krivičnog zakonika

Član 387

Povreda Krivičnog zakonika postoji ako je Krivični zakonik povrijeđen u odnosu na to da li:

1) je djelo za koje se optuženi goni krivično djelo;

2) ima okolnosti koje isključuju krivično gonjenje, a naročito da li je nastupila zastarjelost krivičnog gonjenja ili je gonjenje isključeno usljed amnestije ili pomilovanja ili je stvar pravosnažno presuđena;

3) je u pogledu krivičnog djela koje je predmet optužbe primijenjen zakon koji se ne može primijeniti;

4) je odlukom o krivičnoj sankciji, oduzimanju imovinske koristi ili opozivanju uslovnog otpusta prekoračeno ovlašćenje koje sud ima po zakonu;

5) su povrijeđene odredbe o uračunavanju pritvora, izdržane kazne zatvora i svakog drugog oblika lišenja slobode u vezi sa krivičnim djelom.

Pogrešno ili nepotpuno utvrđeno činjenično stanje

Član 388

(1) Presuda se može pobijati zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja kad je sud neku odlučnu činjenicu pogrešno utvrdio ili je nije utvrdio.

(2) Nepotpuno utvrđeno činjenično stanje postoji i kad na to ukazuju nove činjenice ili novi dokazi.

Pobijanje presude zbog odluke o krivičnim sankcijama, oduzimanju imovinske koristi, troškovima krivičnog postupka i imovinskopравnom zahtjevu

Član 389

(1) Presuda, odnosno rješenje o sudskoj opomeni može se pobijati zbog odluke o kazni, uslovnoj osudi i sudskoj opomeni kad tom odlukom nije prekoračeno zakonsko ovlaštenje iz člana 387 tačka 4 ovog zakonika, ali sud nije pravilno odmjerio kaznu, s obzirom na okolnosti koje utiču da kazna bude veća ili manja i zbog toga što je sud primijenio ili nije primijenio odredbe o ublažavanju kazne, oslobođenju od kazne, uslovnoj osudi, opozivanju uslovnog otpusta ili sudskoj opomeni, iako su za to postojali zakonski uslovi.

(2) Odluka o mjeri bezbjednosti ili oduzimanju imovinske koristi može se pobijati ako ne postoji povreda zakona iz člana 387 tačka 4 ovog zakonika, ali je sud nepravilno donio ovu odluku ili nije izrekao mjeru bezbjednosti, odnosno oduzimanje imovinske koristi, iako su za to postojali zakonski uslovi.

(3) Odluka o troškovima postupka može se pobijati ako je nepravilna ili suprotna zakonu.

(4) Odluka o imovinskopравnim zahtjevima može se pobijati ako je donesena suprotno zakonu.

4) Postupak po žalbi

Podnošenje žalbe

Član 390

(1) Žalba se podnosi sudu koji je izrekao prvostepenu presudu u dovoljnom broju primjeraka za sud, kao i za protivnu stranku i branioca.

(2) Neblagovremenu i nedozvoljenu žalbu u smislu čl. 404 i 405 ovog zakonika odbaciće rješenjem predsjednik vijeća prvostepenog suda.

Odgovor na žalbu

Član 391

Ako žalba ne bude odbačena primjerak žalbe dostaviće prvostepeni sud protivnoj stranci u skladu sa čl. 195 i 196 ovog zakonika, koja može u roku od osam dana od dana prijema podnijeti sudu odgovor na žalbu. Žalbu i odgovor na žalbu, sa svim spisima, prvostepeni sud će dostaviti drugostepenom sudu.

Postupanje pred drugostepenim sudom

Član 392

(1) Kad spisi sa žalbom stignu drugostepenom sudu odmah se, na propisan način, određuje sudija izvjestilac.

(2) Ako sudija izvjestilac utvrdi da postoje greške u imenima i brojevima, kao i druge očigledne greške u pisanju i računanju, nedostaci u obliku i nesaglasnosti pisano izrađene presude sa izvornikom u pogledu podataka iz člana 374 stav 1 tač. 1 do 5 i tačka 7 ovog zakonika, dostaviće spise prvostepenom sudu prije održavanja sjednice drugostepenog vijeća, da predsjednik prvostepenog vijeća donese posebno rješenje o ispravci prvostepene presude, u skladu sa članom 380 ovog zakonika.

(3) Sudija izvjestilac može, po potrebi, od prvostepenog suda pribaviti izvještaj o povredama odredaba krivičnog postupka, a može preko tog suda ili sudije za istragu suda na čijem se području radnja ima izvršiti ili na drugi način provjeriti navode žalbe u pogledu novih dokaza i novih činjenica ili od drugih organa ili organizacija pribaviti potrebne izvještaje ili spise.

(4) Ako sudija izvjestilac utvrdi da se u spisima nalaze zapisnici i obavještenja iz člana 211 ovog zakonika, dostaviće spise prvostepenom sudu, prije održavanja sjednice drugostepenog vijeća, da predsjednik prvostepenog vijeća donese rješenje o njihovom izdvajanju iz spisa i da ih, po pravosnažnosti rješenja, u zatvorenom omotu preda sudiji za istragu radi čuvanja odvojeno od ostalih spisa.

(5) Ako se radi o krivičnom djelu za koje se goni po optužbi državnog tužioca, sudija izvjestilac će spise dostaviti državnom tužiocu, koji je dužan da ih razmotri i podnese svoj predlog ili izjavi da će predlog podnijeti na sjednici vijeća i da ih bez odlaganja vrati sudu.

Sjednica vijeća

Član 393

(1) O sjednici vijeća obavijestiće se ovlašćeni tužilac, optuženi ili njegov branilac koji je u roku predviđenom za žalbu ili za odgovor na žalbu zahtijevao da bude obaviješten o sjednici ili je predložio održavanje pretresa pred drugostepenim sudom u skladu sa članom 395 ovog zakonika. Predsjednik vijeća ili vijeće može odlučiti da se o sjednici vijeća obavijeste stranke i kad nijesu to zahtijevale ili da se o sjednici obavijesti i stranka koja to nije zahtijevala, ako bi njihovo prisustvo bilo korisno za razjašnjenje stvari.

(2) Ako se o sjednici vijeća obavještava optuženi koji je u pritvoru ili na izdržavanju kazne zatvora, predsjednik vijeća narediće da se obezbijedi njegovo

prisustvo.

(3) Sjednica vijeća počinje izvještajem sudije izvjestioca o stanju stvari. Vijeće može od stranaka koje prisustvuju sjednici zatražiti potrebna objašnjenja u vezi sa žalbenim navodima. Stranke mogu predložiti da se radi dopune izvještaja pročitaju pojedini spisi i mogu, po dozvoli predsjednika vijeća, dati potrebna objašnjenja za svoje stavove iz žalbe, odnosno odgovora na žalbu, ne ponavljajući ono što je sadržano u izvještaju.

(4) Nedolazak stranaka koje su uredno obaviještene ne sprječava održavanje sjednice vijeća. Ako optuženi nije obavijestio sud o promjeni boravišta ili adrese stana, može se održati sjednica vijeća, iako optuženi o sjednici nije bio obaviješten.

(5) Na sjednici vijeća kojoj prisustvuju stranke javnost se može isključiti, odnosno ograničiti pod uslovima iz čl. 314 i 315 ovog zakonika.

(6) Zapisnik o sjednici vijeća priključuje se spisima prvostepenog i drugostepenog suda.

(7) Rješenja iz čl. 404 i 405 ovog zakonika mogu se donijeti i bez obavještavanja stranaka o sjednici vijeća.

Odlučivanje na sjednici vijeća ili na pretresu

Član 394

(1) Drugostepeni sud donosi odluku na sjednici vijeća ili na osnovu održanog pretresa.

(2) Vijeće drugostepenog suda odlučuje da li će održati pretres, osim ako je drukčije određeno ovim zakonikom.

Pretres pred drugostepenim sudom i pozivanje određenih lica

Član 395

(1) Pretres pred drugostepenim sudom održaće se samo ako je potrebno da se, zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, izvedu novi dokazi ili ponove ranije izvedeni dokazi i ako postoje opravdani razlozi da se predmet ne vrati prvostepenom sudu na ponovni glavni pretres.

(2) Na pretres pred drugostepenim sudom pozivaju se optuženi i njegov branilac, tužilac, oštećeni, zakonski zastupnici i punomoćnici oštećenog, oštećenog kao tužioca i privatnog tužioca, kao i svjedoci i vještaci za koje sud odluči da se saslušaju.

(3) Ako je optuženi u pritvoru, predsjednik vijeća drugostepenog suda preduzeće potrebne mjere da se optuženi dovede na pretres.

(4) Ako oštećeni kao tužilac ili privatni tužilac ne dođe na pretres pred drugostepenim sudom, neće se primijeniti odredba člana 323 stav 2 ovog zakonika.

Redosljed radnji na pretresu pred drugostepenim sudom

Član 396

(1) Pretres pred drugostepenim sudom počinje izvještajem sudije izvjestioca, koji izlaže stanje stvari, ne dajući svoje mišljenje o osnovanosti žalbe.

(2) Po predlogu ili po službenoj dužnosti pročitaje se presuda ili dio presude na koji se odnosi žalba, a po potrebi i zapisnik o glavnom pretresu.

(3) Poslije toga pozvaće se žalilac da obrazloži žalbu, a onda protivna stranka da mu odgovori. Optuženi i njegov branilac imaju posljednju riječ.

(4) Stranke mogu na pretresu iznositi nove dokaze i činjenice.

(5) Tužilac može, s obzirom na rezultat pretresa, u cjelini ili djelimično, odustati od optužnice ili izmijeniti optužnicu u korist optuženog. Ako je državni tužilac odustao od optužnice u cjelini, oštećeni ima prava iz člana 60 ovog zakonika.

Shodna primjena odredaba o glavnom pretresu na pretres pred drugostepenim sudom

Član 397

Odredbe o glavnom pretresu pred prvostepenim sudom shodno će se primjenjivati i na pretres pred drugostepenim sudom, ukoliko odredbama čl. 395 i 396 ovog zakonika nije drukčije propisano.

5) Granice ispitivanja prvostepene presude

Granice ispitivanja

Član 398

(1) Drugostepeni sud ispituje presudu u onom dijelu koji se pobija žalbom, a po službenoj dužnosti mora ispitati da li:

1) postoji povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 386 stav 1 ovog zakonika;

2) je na štetu optuženog povrijeđen Krivični zakonik u smislu člana 387 ovog zakonika.

(2) Ako žalba izjavljena u korist optuženog ne sadrži osnov za pobijanje presude iz člana 385 ovog zakonika i obrazloženje žalbe, drugostepeni sud će se ograničiti na ispitivanje povreda iz stava 1 tač. 1 i 2 ovog člana, kao i na ispitivanje odluke o kazni, mjerama bezbjednosti i oduzimanju imovinske koristi iz člana 389 ovog zakonika.

Ograničenje pozivanja na žalbeni razlog

Član 399

Žalbu iz razloga propisanog u članu 388 stav 2 ovog zakonika žalilac može izjaviti samo ako u žalbi učini izvjesnim da za dokaze na kojima zasniva žalbu nije znao u vrijeme održavanja glavnog pretresa ili da je na glavnom pretresu, odmah čim je saznao za određeni dokaz, predložio njegovo izvođenje, a predsjednik vijeća je to odbio.

Zabrana preinačenja na štetu optuženog

Član 400

Ako je izjavljena žalba samo u korist optuženog, presuda se ne smije izmijeniti na njegovu štetu u pogledu pravne kvalifikacije krivičnog djela i krivične sankcije.

Prošireno dejstvo žalbe

Član 401

Žalba zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja ili zbog povrede Krivičnog zakonika izjavljena u korist optuženog obuhvata i žalbu zbog odluke o krivičnoj sankciji i oduzimanju imovinske koristi iz člana 389 ovog zakonika.

Povlastica povezanosti (Beneficium cohaesionis)

Član 402

Ako drugostepeni sud povodom žalbe utvrdi da su razlozi zbog kojih je donio odluku u korist optuženog od koristi i za nekog od saoptuženih koji nije izjavio žalbu ili je nije izjavio u tom pravcu, postupiće po službenoj dužnosti kao da takva žalba postoji.

6) Odluke drugostepenog suda po žalbi

Drugostepene odluke

Član 403

- (1) Drugostepeni sud može, na sjednici vijeća ili na osnovu održanog pretresa:
- 1) odbaciti žalbu kao neblagovremenu ili kao nedozvoljenu;
 - 2) odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi presudu prvostepenog suda;
 - 3) ukinuti presudu prvostepenog suda i uputiti predmet prvostepenom sudu na ponovno suđenje;
 - 4) preinačiti prvostepenu presudu.
- (2) O svim žalbama protiv iste presude drugostepeni sud odlučuje jednom odlukom.

Odbacivanje žalbe kao neblagovremene

Član 404

Žalba će se odbaciti rješenjem kao neblagovremena ako se utvrdi da je podnijeta poslije zakonskog roka.

Odbacivanje žalbe kao nedozvoljene

Član 405

Žalba će se odbaciti rješenjem kao nedozvoljena ako se utvrdi da je žalbu izjavilo lice koje nije ovlašćeno za podnošenje žalbe ili lice koje se odreklo prava na žalbu ili ako se utvrdi odustanak od žalbe ili da je poslije odustanka ponovo izjavljena žalba ili ako žalba po zakonu nije dozvoljena.

Odbijanje žalbe

Član 406

Drugostepeni sud će presudom odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi presudu prvostepenog suda kad utvrdi da ne postoje razlozi zbog kojih se presuda pobija niti povrede zakona iz člana 398 stav 1 ovog zakonika.

Ukidanje prvostepene presude i vraćanje predmeta na ponovno suđenje

Član 407

(1) Drugostepeni sud će, uvažavajući žalbu ili po službenoj dužnosti, rješenjem ukinuti prvostepenu presudu i vratiti predmet na ponovno suđenje, ako utvrdi da postoji bitna povreda odredaba krivičnog postupka, osim slučajeva iz člana 409 stav 1 ovog zakonika ili ako smatra da zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja treba narediti novi glavni pretres pred prvostepenim sudom.

(2) Drugostepeni sud će, uvažavajući žalbu ili po službenoj dužnosti, rješenjem ukinuti prvostepenu presudu, ako utvrdi da postoji bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 386 stav 1 tačka 9 ovog zakonika i naložiti prvostepenom sudu da, bez otvaranja glavnog pretresa, otkloni navedenu povredu izradom novog pismenog opravka presude.

(3) Drugostepeni sud može narediti da se novi glavni pretres pred prvostepenim sudom održi pred potpuno izmijenjenim vijećem.

(4) Drugostepeni sud može i djelimično ukinuti prvostepenu presudu ako se pojedini djelovi presude mogu izdvojiti bez štete za pravilno presuđenje.

(5) Ako se optuženi nalazi u pritvoru, drugostepeni sud će ispitati da li još postoje razlozi za pritvor i donijeće rješenje o produženju ili ukidanju pritvora. Protiv ovog rješenja nije dozvoljena žalba.

(6) Kad je prvostepena presuda jednom ukinuta, drugostepeni sud će u sjednici vijeća ili nakon održanog pretresa sam donijeti presudu.

Ostale odluke drugostepenog suda

Član 408

(1) Ako drugostepeni sud utvrdi da postoji neki od razloga iz člana 367 ovog zakonika, rješenjem će ukinuti presudu prvostepenog suda i odbaciti optužnicu.

(2) Ako drugostepeni sud, prilikom razmatranja žalbe, utvrdi da je za suđenje u prvom stepenu stvarno nadležan, ukinuće prvostepenu presudu, predmet uputiti vijeću tog suda i o tome obavijestiti prvostepeni sud.

(3) Ako je žalba izjavljena samo u korist optuženog, a utvrdi se da je za suđenje u prvom stepenu nadležan viši sud, ne može se samo iz tog razloga ukinuti prvostepena presuda.

Preinačenje prvostepene presude

Član 409

(1) Drugostepeni sud će, uvažavajući žalbu ili po službenoj dužnosti, presudom preinačiti prvostepenu presudu, ako utvrdi da su odlučne činjenice u prvostepenoj presudi pravilno utvrđene i da se, s obzirom na utvrđeno činjenično stanje, po pravilnoj primjeni zakona ima donijeti drukčija presuda, a prema stanju stvari i u slučaju povrede iz člana 386 stav 1 tač. 3, 5 i 6 ovog zakonika.

(2) Ako drugostepeni sud nađe da postoje zakonski uslovi za izricanje sudske opomene, preinačiće rješenjem prvostepenu presudu i izreći sudsku opomenu.

(3) Ako su se zbog preinačenja prvostepene presude stekli uslovi da se odredi, odnosno ukine pritvor na osnovu člana 175 stav 1 tačka 4 i člana 376 stav 2 ovog zakonika, drugostepeni sud će o tome donijeti posebno rješenje, protiv kojeg nije dozvoljena žalba.

Obrazloženje odluke drugostepenog suda

Član 410

(1) U obrazloženju presude, odnosno rješenja drugostepeni sud treba da ocijeni žalbene navode i da iznese povrede zakonika koje je uzeo u obzir.

(2) Kad se prvostepena presuda ukida zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, u obrazloženju treba navesti koje su odredbe povrijeđene i u čemu se sastoje povrede iz člana 386 ovog zakonika.

(3) Kad se prvostepena presuda ukida zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, navešće se u čemu se sastoje nedostaci u utvrđivanju činjeničnog stanja, odnosno zašto su novi dokazi i činjenice važni i od uticaja za donošenje pravilne odluke, a može se ukazati i na propuste stranaka koji su uticali na odluku prvostepenog suda.

Vraćanje spisa prvostepenom sudu

Član 411

(1) Drugostepeni sud vratiće sve spise prvostepenom sudu, sa dovoljnim brojem ovjerenih prepisa svoje odluke, radi dostavljanja strankama i drugim zainteresovanim licima.

(2) Drugostepeni sud je dužan da svoju odluku sa spisima dostavi prvostepenom sudu najkasnije u roku od četiri mjeseca, a ako je optuženi u pritvoru, najkasnije u roku od tri mjeseca od dana kad je primio spise od tog suda.

Ponovno održavanje glavnog pretresa pred prvostepenim sudom

Član 412

(1) Prvostepeni sud kojem je predmet upućen na suđenje uzeće za osnovu raniju optužnicu. Ako je presuda prvostepenog suda djelimično ukinuta, prvostepeni sud će za osnovu uzeti samo onaj dio optužbe koji se odnosi na ukinuti dio presude.

(2) Na novom glavnom pretresu stranke mogu isticati nove činjenice i iznositi nove dokaze.

(3) Prvostepeni sud je dužan da izvede sve procesne radnje i raspravi sva sporna pitanja na koja je ukazao drugostepeni sud u svojoj odluci.

(4) Prilikom izricanja nove presude prvostepeni sud je vezan zabranom iz člana 400 ovog zakonika.

(5) Ako je optuženi u pritvoru, vijeće prvostepenog suda dužno je da postupi u skladu sa članom 179 stav 2 ovog zakonika.

2. ŽALBA NA PRESUDU DRUGOSTEPENOG SUDA

Žalba sudu trećeg stepena

Član 413

(1) Protiv presude drugostepenog suda dozvoljena je žalba sudu koji odlučuje u trećem stepenu, ako je:

1) drugostepeni sud izrekao najdužu kaznu zatvora ili ako je potvrdio presudu prvostepenog suda kojom je izrečena takva kazna;

2) drugostepeni sud na osnovu održanog pretresa utvrdio činjenično stanje drukčije nego prvostepeni sud i na tako utvrđenom činjeničnom stanju zasnovao svoju presudu;

3) drugostepeni sud preinačio presudu prvostepenog suda kojom je optuženi oslobođen od optužbe i izrekao presudu kojom se optuženi oglašava krivim.

(2) O žalbi protiv drugostepene presude rješava sud trećeg stepena shodno odredbama ovog zakonika koje važe za postupak u drugom stepenu.

(3) Na saoptuženog koji nije imao pravo da izjavi žalbu ili nije izjavio žalbu protiv drugostepene presude primjenjuju se odredbe člana 402 ovog zakonika.

3. ŽALBA NA RJEŠENJE

Dopuštenost žalbe na rješenje

Član 414

(1) Protiv rješenja sudije za istragu i protiv drugih rješenja suda donesenih u prvom stepenu stranke i lica čija su prava povrijeđena mogu izjaviti žalbu ako ovim zakonikom nije određeno da žalba nije dozvoljena.

(2) Protiv rješenja vijeća donesenog prije i u toku istrage nije dozvoljena žalba, ako ovim zakonikom nije drukčije određeno.

(3) Protiv rješenja državnog tužioca odlučuje sudija za istragu, osim kad je ovim zakonikom drukčije određeno.

(4) Rješenja koja se donose radi pripremanja glavnog pretresa i presude mogu se pobijati samo u žalbi na presudu.

(5) Protiv rješenja Vrhovnog suda žalba nije dozvoljena.

Opšti rok za izjavljivanje žalbe

Član 415

(1) Žalba se podnosi sudu koji je donio rješenje.

(2) Ako ovim zakonikom nije drukčije određeno, žalba na rješenje podnosi se u roku od tri dana od dana dostavljanja rješenja.

Odlaganje izvršenja rješenja

Član 416

Ako ovim zakonikom nije drukčije određeno, podnošenjem žalbe na rješenje odlaže se izvršenje rješenja protiv kojeg je izjavljena žalba.

Odlučivanje o žalbi na rješenje

Član 417

(1) O žalbi na rješenje prvostepenog suda odlučuje drugostepeni sud u sjednici vijeća, ako ovim zakonikom nije drukčije određeno.

(2) O žalbi na rješenje sudije za istragu odlučuje vijeće iz člana 24 stav 7 ovog zakonika, ako ovim zakonikom nije drukčije određeno.

(3) Rješavajući o žalbi sud može rješenjem odbaciti žalbu kao neblagovremenu

ili kao nedozvoljenu, odbiti žalbu kao neosnovanu ili uvažiti žalbu i rješenje preinačiti ili ukinuti i, po potrebi, predmet uputiti na ponovno odlučivanje.

(4) Ispitujući žalbu sud će, po službenoj dužnosti, paziti da li postoje povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 386 stav 1 ovog zakonika.

Shodna primjena drugih odredaba

Član 418

(1) Na postupak po žalbi na rješenje shodno će se primjenjivati odredbe čl. 382, 384, 390, člana 392 st. 1, 3 i 4, čl. 400 i 402 ovog zakonika.

(2) Ako je žalba izjavljena na rješenje iz člana 471 ovog zakonika, o sjednici vijeća obavještava se državni tužilac, a druga lica pod uslovima iz člana 393 ovog zakonika.

(3) Ako ovim zakonikom nije drukčije određeno, sud je dužan da odluku o žalbi sa spisima dostavi sudu koji je donio rješenje, najkasnije u roku od mjesec dana od dana prijema spisa od tog suda.

Primjena odredaba ovog zakonika

Član 419

Ako ovim zakonikom nije drukčije određeno, odredbe čl. 414 i 418 ovog zakonika primijenit će se i na sva ostala rješenja koja se donose po ovom zakoniku.

Glava XXV

VANREDNI PRAVNI LIJEKOVI

1. PONAVLJANJE KRIVIČNOG POSTUPKA

Opšta odredba

Član 420

Krivični postupak koji je okončan pravosnažnim rješenjem ili pravosnažnom presudom može se, na zahtjev ovlašćenog lica, ponoviti samo u slučajevima i pod uslovima propisanim ovim zakonikom.

Preinačenje presude bez ponavljanja postupka (nepravo ponavljanje krivičnog postupka)

Član 421

(1) Pravosnažna presuda može se preinačiti i bez ponavljanja krivičnog postupka ako:

1) je u dvije ili više presuda protiv istog osuđenog pravosnažno izrečeno više kazni, a nijesu primijenjene odredbe o odmjeravanju jedinstvene kazne za djela u sticaju;

2) je prilikom izricanja jedinstvene kazne, primjenom odredaba o sticaju krivičnih djela iz Krivičnog zakonika, uzeta kao utvrđena i kazna koja je već obuhvaćena u kazni izrečenoj po odredbama o sticaju u ranijoj presudi;

3) se pravosnažna presuda kojom je za više krivičnih djela izrečena jedinstvena kazna ne bi mogla u jednom dijelu izvršiti zbog amnestije, pomilovanja ili iz drugih razloga.

4) u presudi nije uračunato vrijeme provedeno u ekstradicionom pritvoru.

(2) U slučaju iz stava 1 tačka 1 ovog člana, sud će novom presudom preinačiti ranije presude u dijelu odluke o kazni i izreći jedinstvenu kaznu. Za donošenje nove presude nadležan je prvostepeni sud koji je sudio u predmetu u kojem je izrečena najstrožija vrsta kazne, kod istovrsnih kazni sud koji je izrekao najveću kaznu, a ako su kazne jednake sud koji je posljednji izrekao kaznu.

(3) U slučaju iz stava 1 tačka 2 ovog člana sud koji je, prilikom izricanja jedinstvene kazne pogrešno uzeo u obzir kaznu, koja je već obuhvaćena u ranijoj presudi će preinačiti svoju presudu.

(4) U slučaju iz stava 1 tačka 3 ovog člana sud koji je sudio u prvom stepenu preinačiće raniju presudu u dijelu odluke o kazni i izreći novu kaznu ili će utvrditi koliko se od kazne izrečene ranijom presudom ima izvršiti.

(5) U slučaju iz stava 1 tačka 4 ovog člana, sud koji je sudio u prvom stepenu će preinačiti presudu u dijelu odluke o kazni, na način što će u izrečenu kaznu uračunati vrijeme provedeno u ekstradicionom pritvoru.

(6) Novu presudu donosi sud na sjednici vijeća, na predlog državnog tužioca ili osuđenog, a po saslušanju protivne stranke.

(7) Ako su u slučaju iz stava 1 tač. 1 i 2 ovog člana, prilikom izricanja kazne uzete u obzir i presude drugih sudova, ovjereni prepis nove pravosnažne presude dostaviće se i tim sudovima.

Nastavljanje postupka

Član 422

(1) Ako je optužnica odbačena zato što nije bilo optužbe ovlašćenog tužioca ili potrebnog odobrenja državnog organa ili su postojale druge okolnosti koje privremeno sprječavaju gonjenje, krivični postupak će se nastaviti čim prestanu razlozi zbog kojih je donesena navedena odluka.

(2) Ako je pravosnažnim rješenjem optužnica odbačena u skladu sa članom 367 stav 1 tačka 1 ovog zakonika zbog stvarne nenadležnosti suda, postupak će se, po optužbi ovlašćenog tužioca, nastaviti pred stvarno nadležnim sudom.

Ponavljanje postupka okončanog rješenjem

Član 423

(1) Ako je mimo slučajeva iz člana 422 ovog zakonika krivični postupak pravosnažno obustavljen u istrazi ili prije početka glavnog pretresa, po optužbi ovlašćenog tužioca, ponavljanje krivičnog postupka može se dozvoliti u skladu sa članom 428 stav 3 ovog zakonika, kad se podnesu novi dokazi na osnovu kojih se sud može uvjeriti da su se stekli uslovi za ponovno pokretanje krivičnog postupka.

(2) Krivični postupak pravosnažno obustavljen do početka glavnog pretresa može se ponoviti kad je državni tužilac odustao od gonjenja, a oštećeni gonjenje nije preduzeo, ako se dokaže da je do odustanka došlo usljed krivičnog djela zloupotrebe službenog položaja državnog tužioca. Na dokazivanje da je državni tužilac učinio krivično djelo zloupotreba službenog položaja primjenjuje se odredba člana 424 stav 2 ovog zakonika.

(3) Ako je postupak obustavljen zbog toga što je oštećeni kao tužilac odustao od gonjenja ili što se po zakoniku smatra da je odustao, oštećeni kao tužilac ne može tražiti ponavljanje postupka.

Ponavljjanje krivičnog postupka u korist okrivljenog

Član 424

(1) Krivični postupak okončan pravosnažnom presudom može se ponoviti u korist okrivljenog, ako:

1) je presuda zasnovana na lažnoj ispravi ili na lažnom iskazu svjedoka, vještaka ili tumača;

2) je do presude došlo usljed krivičnog djela sudije ili lica koje je vršilo dokazne radnje;

3) se iznesu nove činjenice ili se podnesu novi dokazi koji sami za sebe ili u vezi sa ranijim dokazima mogu da dovedu do oslobođenja lica koje je bilo osuđeno ili do njegove osude po blažem krivičnom zakonu;

4) je nekom za isto krivično djelo više puta suđeno ili ako je više lica osuđeno za krivično djelo koje je moglo učiniti samo jedno lice ili neka od njih;

5) se u slučaju osude za produženo krivično djelo ili za drugo krivično djelo koje po zakonu obuhvata više istovrsnih ili više raznovrsnih radnji iznesu nove činjenice ili podnesu novi dokazi koji ukazuju da osuđeni nije učinio radnju koja je obuhvaćena djelom iz osude, a postojanje ovih činjenica bi dovelo do primjene blažeg zakona ili bi bilo od bitnog uticaja na odmjeravanje kazne;

5a) je odlukom Ustavnog suda Crne Gore utvrđeno da su u toku krivičnog postupka povrijeđena ljudska prava i osnovne slobode i da je presuda zasnovana na takvoj povredi, a da je ponavljanjem postupka moguće ispraviti učinjenu povredu;

6) je odlukom Evropskog suda za ljudska prava ili drugog suda osnovanog potvrđenim međunarodnim ugovorom utvrđeno da su u toku krivičnog postupka povrijeđena ljudska prava i osnovne slobode i da je presuda zasnovana na takvoj povredi, a da je ponavljanjem postupka moguće ispraviti učinjenu povredu.

(2) U slučajevima iz stava 1 tač. 1 i 2 ovog člana mora se pravosnažnom presudom dokazati da su pomenuta lica oglašena krivim za krivična djela u vezi navedenih radnji. Ako se postupak protiv tih lica ne može sprovesti zbog toga što su umrla ili što postoje okolnosti koje isključuju njihovo gonjenje, činjenice iz stava 1 tač. 1 i 2 ovog člana se mogu utvrđivati i drugim dokazima.

Ponavljjanje krivičnog postupka na štetu okrivljenog

Član 425

(1) Krivični postupak okončan pravosnažnom presudom može se ponoviti na štetu okrivljenog, ako:

1) se dokaže da je do presude došlo usljed krivičnog djela sudije ili lica koje

je vršilo dokazne radnje;

2) je presuda kojom se optužba odbija donesena zbog odustanka državnog tužioca od optužbe, a dokaže se da je do ovog odustanka došlo usljed krivičnog djela zloupotrebe službenog položaja državnog tužioca;

3) se iznesu nove činjenice ili podnesu novi dokazi koji su sami za sebe ili u vezi sa ranijim dokazima podobni da prouzrokuju osudu lica koje je bilo oslobođeno ili njegovu osudu po strožijem krivičnom zakonu.

(2) Ponavljanje krivičnog postupka na štetu oslobođenog ili osuđenog lica nije dozvoljeno, ako je proteklo više od šest mjeseci od dana kad je tužilac saznao za nove činjenice ili nove dokaze.

Lica ovlašćena za podnošenje zahtjeva za ponavljanje krivičnog postupka

Član 426

(1) Zahtjev za ponavljanje krivičnog postupka mogu podnijeti stranke i branilac, a poslije smrti osuđenog zahtjev u njegovu korist mogu podnijeti državni tužilac i lica iz člana 382 stav 2 ovog zakonika.

(2) Zahtjev za ponavljanje krivičnog postupka u korist okrivljenog može se podnijeti i nakon što je osuđeni izdržao kaznu zatvora i bez obzira na zastarjelost, amnestiju ili pomilovanje.

(3) Ako sud koji bi bio nadležan za odlučivanje o ponavljanju krivičnog postupka iz člana 427 stav 1 ovog zakonika sazna da postoji razlog za ponavljanje krivičnog postupka obavijestit će o tome osuđenog, odnosno lica koje je ovlašćeno da u korist osuđenog podnese zahtjev.

Sadržaj zahtjeva i sud nadležan za odlučivanje o zahtjevu

Član 427

(1) O zahtjevu za ponavljanje krivičnog postupka odlučuje vijeće iz člana 24 stav 7 ovog zakonika suda koji je u ranijem postupku sudio u prvom stepenu.

(2) U zahtjevu se mora navesti po kojem se zakonskom osnovu traži ponavljanje i kojim se dokazima potkrjepljuju činjenice na kojima se zahtjev zasniva. Ako zahtjev ne sadrži ove podatke, sud će pozvati podnosioca da u određenom roku zahtjev dopuni.

(3) Prilikom rješavanja o zahtjevu, u vijeću po mogućnosti neće učestvovati sudija koji je učestvovao u donošenju presude u ranijem postupku.

Odlučivanje o zahtjevu

Član 428

(1) Sud će rješenjem zahtjev odbaciti, ako na osnovu samog zahtjeva i spisa ranijeg postupka utvrdi da je zahtjev podnijelo neovlašćeno lice ili da nema zakonskih uslova za ponavljanje postupka ili da su činjenice i dokazi na kojima se zahtjev zasniva izneseni u ranijem zahtjevu za ponavljanje postupka koji je odbijen pravosnažnim rješenjem suda ili da činjenice i dokazi očigledno nijesu podobni da se na osnovu njih dozvoli ponavljanje ili da podnosilac zahtjeva nije postupio u skladu sa članom 427 stav 2 ovog zakonika.

(2) Ako sud ne odbaci zahtjev, prepis zahtjeva će se dostaviti protivnoj stranci koja ima pravo da, u roku od osam dana, odgovori na zahtjev. Kad sudu stigne odgovor na zahtjev ili kad protekne rok za davanje odgovora, predsjednik vijeća će odrediti da se razjasne činjenice i pribave dokazi na koje se poziva u zahtjevu i u odgovoru na zahtjev.

(3) Poslije razjašnjenja činjenica i pribavljanja dokaza iz stava 2 ovog člana, sud će rješenjem odmah odlučiti o zahtjevu za ponavljanje postupka u skladu sa članom 423 ovog zakonika. U ostalim slučajevima, kad su u pitanju krivična djela za koja se goni po službenoj dužnosti, predsjednik vijeća odrediće da se spisi dostave državnom tužiocu, koji će ih bez odlaganja, a najkasnije u roku od mjesec dana, vratiti sa svojim mišljenjem.

Dozvola za ponavljanje postupka

Član 429

(1) Kad državni tužilac vrati spise, sud će, ako ne odredi da se dopuni utvrđivanje činjenica i pribavljanje dokaza iz člana 428 stav 2 ovog zakonika, zahtjev za ponavljanje krivičnog postupka uvažiti ili će zahtjev odbiti.

(2) Ako sud nađe da razlozi zbog kojih je dozvolio ponavljanje postupka postoje i za nekog od saoptuženih koji nije podnio zahtjev za ponavljanje postupka, postupiće po službenoj dužnosti kao da takav zahtjev postoji.

(3) U rješenju kojim se dozvoljava ponavljanje krivičnog postupka sud će odlučiti da se odmah odredi novi glavni pretres ili da se predmet vrati u postupak istrage, odnosno da se sprovede istraga ako je nije bilo.

(4) Ako je zahtjev za ponavljanje krivičnog postupka podnesen u korist osuđenog, a sud smatra, s obzirom na podnesene dokaze, da osuđeni može u ponovljenom postupku biti osuđen na takvu kaznu da bi se uračunavanjem već izdržane kazne imao pustiti na slobodu ili da može biti oslobođen od optužbe ili

da optužba može biti odbijena, odrediće da se izvršenje presude odloži, odnosno prekine.

(5) Kad rješenje kojim se dozvoljava ponavljanje krivičnog postupka postane pravosnažno, izvršenje kazne će se obustaviti, a sud će, po predlogu državnog tužioca, odrediti pritvor ako postoje uslovi iz člana 175 ovog zakonika.

Pravila ponovljenog postupka

Član 430

(1) Na novi postupak koji se vodi na osnovu rješenja kojim je dozvoljeno ponavljanje krivičnog postupka primjenjuju se odredbe zakona koje su primijenjene na ranije pravosnažno okončan postupak. U novom postupku sud nije vezan rješenjima donesenim u ranijem postupku.

(2) Ako se novi postupak obustavi do početka glavnog pretresa, sud će rješenjem o obustavljanju postupka ukinuti i raniju presudu.

(3) Kad sud u novom postupku donese presudu, odlučiće da se ranija presuda djelimično ili u cjelini stavlja van snage ili da se ostavlja na snazi. U kaznu koju odredi novom presudom sud će optuženom uračunati izdržanu kaznu, a ako je ponavljanje određeno samo za neko od djela za koje je optuženi bio osuđen, sud će izreći novu jedinstvenu kaznu po odredbama Krivičnog zakonika.

(4) Ako je zahtjev za ponavljanje postupka podnesen u korist osuđenog, sud je u novom postupku vezan zabranom iz člana 400 ovog zakonika.

Ponavljanje postupka kad je suđenje obavljeno u odsustvu okrivljenog

Član 431

(1) Krivični postupak u kojem je neko lice osuđeno u odsustvu u skladu sa članom 324 st. 2 i 3 ovog zakonika, ponoviće se i mimo uslova propisanih članom 424 ovog zakonika, ako:

1) osuđeni i njegov branilac podnesu zahtjev za ponavljanje postupka u roku od šest mjeseci od dana kad se steknu uslovi da se osuđenom sudi u njegovom prisustvu;

2) je njegovo izdavanje strana država odobrila pod uslovom da se postupak ponovi.

(2) Po isteku roka iz stava 1 tačka 1 ovog člana ponavljanje postupka je dozvoljeno samo pod uslovima iz čl. 424 i 426 ovog zakonika.

(3) U rješenju kojim se dozvoljava ponavljanje krivičnog postupka u slučajevima iz stava 1 ovog člana sud će odrediti da se osuđenom dostavi optužnica ako mu ranije nije dostavljena, a može odrediti da se predmet vrati u postupak

istrage, odnosno da se sprovede istraga ako je nije bilo.

(4) Prilikom izricanja nove presude u slučajevima iz stava 1 ovog člana sud je vezan zabranom iz člana 400 ovog zakonika.

Shodna primjena

Član 432

Odredbe ovog zakonika koje se odnose na ponavljanje krivičnog postupka shodno se primjenjuju i kad je podnesen zahtjev za izmjenu pravosnažne sudske odluke zasnovane na zakonu ili drugom propisu koji je prestao da važi na osnovu odluke Ustavnog suda Crne Gore (u daljem tekstu: Ustavni sud).

2. VANREDNO UBLAŽAVANJE KAZNE

Dozvoljenost zahtjeva

Član 433

Ublažavanje pravosnažno izrečene kazne koja nije izvršena, odnosno izdržana, dozvoljeno je kad se po pravosnažnosti presude pojave okolnosti kojih nije bilo kad se izricala presuda ili sud za njih nije znao iako su postojale, a one bi očigledno dovele do blaže osude.

Lica ovlašćena za podnošenje zahtjeva

Član 434

(1) Zahtjev za vanredno ublažavanje kazne mogu podnijeti državni tužilac, osuđeni i njegov branilac, kao i lica iz člana 382 stav 2 ovog zakonika.

(2) Zahtjev za vanredno ublažavanje kazne ne zadržava izvršenje kazne.

Odlučivanje o zahtjevu

Član 435

(1) O zahtjevu za vanredno ublažavanje kazne odlučuje sud određen zakonom.

(2) Zahtjev za vanredno ublažavanje kazne podnosi se sudu koji je donio prvostepenu presudu.

(3) Predsjednik vijeća prvostepenog suda rješenjem će odbaciti zahtjev koji je podnesen od lica koje nije ovlašćeno na podnošenje zahtjeva.

(4) Prvostepeni sud će utvrditi da li postoje razlozi za ublažavanje i, po

pribavljenom mišljenju državnog tužioca, ako se postupak vodio po njegovoj optužbi, spise sa svojim obrazloženim predlogom će dostaviti sudu nadležnom za odlučivanje o zahtjevu za vanredno ublažavanje kazne.

(5) Ako se radi o krivičnom djelu za koje se postupak vodio po optužbi državnog tužioca, sud koji odlučuje o zahtjevu za vanredno ublažavanje kazne će prije donošenja rješenja spise dostaviti državnom tužiocu koji postupa pred tim sudom. Državni tužilac može podnijeti pisani predlog sudu.

(6) Sud će rješenjem zahtjev odbiti, ako nađe da nijesu ispunjeni zakonski uslovi za vanredno ublažavanje kazne. Ako zahtjev usvoji, sud će presudom preinačiti pravosnažnu presudu u dijelu odluke o kazni.

Opozivanje presude

Član 436

Presudu kojom je usvojio zahtjev za vanredno ublažavanje kazne sud će opozvati ako se, u skladu sa članom 424 stav 2 ovog zakonika, dokaže da se zasniva na lažnoj ispravi ili na lažnom iskazu svjedoka ili vještaka.

3. ZAHTJEV ZA ZAŠTITU ZAKONITOSTI

Razlozi za podizanje zahtjeva za zaštitu zakonitosti

Član 437

(1) Protiv pravosnažnih sudskih odluka i protiv sudskog postupka koji je prethodio tim pravosnažnim odlukama Vrhovno državno tužilaštvo može podići zahtjev za zaštitu zakonitosti, ako je povrijeđen zakon.

(2) Zahtjev iz stava 1 ovog člana Vrhovno državno tužilaštvo može podići i kad je odlukom Evropskog suda za ljudska prava ili drugog suda osnovanog potvrđenim međunarodnim ugovorom utvrđeno da su u toku krivičnog postupka povrijeđena ljudska prava i osnovne slobode i da je sudska odluka zasnovana na takvoj povredi, a nadležni sud nije dozvolio ponavljanje krivičnog postupka ili se povreda učinjena sudskom odlukom može otkloniti ukidanjem odluke ili njenim preinačenjem, a bez ponovnog vođenja postupka.

(3) Zahtjev iz stava 1 ovog člana Vrhovno državno tužilaštvo može podići i kad je sudska odluka zasnovana na zakonu ili drugom propisu koji je prestao da važi na osnovu odluke Ustavnog suda, ukoliko sud nije dozvolio ponavljanje krivičnog postupka ili se povreda učinjena u sudskoj odluci može otkloniti ukidanjem odluke ili njenim preinačenjem, a bez ponavljanja postupka.

Predlog okrivljenog za podnošenje zahtjeva za zaštitu zakonitosti

Član 438

(1) Okrivljeni koji je osuđen na безусловnu kaznu zatvora od jedne godine ili težu kaznu ili kaznu maloljetničkog zatvora i njegov branilac mogu, u roku od 30 dana od dana kad je okrivljeni primio pravosnažnu presudu, pisanim i obrazloženim predlogom tražiti od Vrhovnog državnog tužilaštva da podigne zahtjev za zaštitu zakonitosti protiv pravosnažne presude, zbog:

1) povrede Krivičnog zakonika na štetu okrivljenog iz člana 387 ovog zakonika;

2) povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 386 stav 1 tač. 1, 3, 5, 6 i 7 ovog zakonika, ili zbog učestvovanja u rješavanju u drugom, odnosno trećem stepenu sudije koji se morao izuzeti (član 38 stav 1 tač. 1 do 5) ili zbog toga što je okrivljenom na glavnom pretresu ili pretresu pred drugostepenim sudom uskraćeno pravo da upotrebljava svoj jezik;

3) povrede prava okrivljenog na odbranu;

4) povrede odredaba krivičnog postupka u žalbenom postupku, ako je ta povreda bila od uticaja na donošenje pravilne presude.

(2) Predlog iz stava 1 ovog člana, ne može podnijeti okrivljeni koji nije podnio žalbu protiv presude, osim ako je presudom drugostepenog suda umjesto oslobođanja od kazne, sudske opomene, uslovne osude ili novčane kazne, izrečena безусловna kazna zatvora, odnosno kazna maloljetničkog zatvora umjesto vaspitne mjere.

(3) Vrhovno državno tužilaštvo će predlog iz stava 1 ovog člana rješenjem odbiti kao neosnovan ako ocijeni da nema razloga za podizanje zahtjeva za zaštitu zakonitosti, a odbaciti ako je predlog podnijet neblagovremeno ili od strane neovlašćenog lica.

(4) Protiv rješenja iz stava 3 ovog člana, okrivljeni i njegov branilac mogu, u roku od osam dana od dana prijema rješenja podnijeti žalbu Vrhovnom sudu, preko Vrhovnog državnog tužilaštva.

(5) O žalbi iz stava 4 ovog člana rješava vijeće sastavljeno od troje sudija Vrhovnog suda, koje će žalbu odbaciti kao neblagovremenu ili nedozvoljenu, ako je izjavljena van zakonskog roka, odnosno od strane neovlašćenog lica, ili odbiti kao neosnovanu i potvrditi rješenje iz stava 3 ovog člana.

(6) Vijeće iz stava 5 ovog člana će žalbu uvažiti i ukinuti pobijano rješenje ako to rješenje nema razloga ili su dati razlozi nejasni, zbog čega je predlog neosnovan i predmet vratiti Vrhovnom državnom tužilaštvu na ponovni postupak i odlučivanje.

(7) Ako vijeće iz stava 5 ovog člana odbaci ili odbije žalbu, vratiće spise predmeta Vrhovnom državnom tužilaštvu, sa dovoljnim brojem ovjerenih prepisa svoje odluke.

(8) Vijeće iz stava 5 ovog člana uvažiće žalbu ako utvrdi da razlozi na koje se poziva okrivljeni ili branilac okrivljenog čine opravdanim postupanje suda po predlogu za podizanje zahtjeva za zaštitu zakonitosti. Ako vijeće uvaži žalbu, predlog okrivljenog i njegovog branioca za podizanje zahtjeva za zaštitu zakonitosti smatraće se zahtjevom za zaštitu zakonitosti.

(9) U slučaju iz stava 8 ovog člana, Vrhovno državno tužilaštvo nastaviće kao ovlašćeni tužilac da učestvuje u postupku kao da je podignut zahtjev za zaštitu zakonitosti.

Sud nadležan za odlučivanje

Član 439

- (1) O zahtjevu za zaštitu zakonitosti odlučuje Vrhovni sud.
- (2) Zahtjev za zaštitu zakonitosti nije dozvoljen protiv presude koju je povodom zahtjeva za zaštitu zakonitosti donio Vrhovni sud.

Odlučivanje o zahtjevu za zaštitu zakonitosti

Član 440

- (1) O zahtjevu za zaštitu zakonitosti Vrhovni sud odlučuje na sjednici.
- (2) Prije nego što predmet bude iznesen na odlučivanje, sudija određen za izvjestioca dostaviće primjerak zahtjeva za zaštitu zakonitosti okrivljenom i braniocu, a može, po potrebi, pribaviti dodatna obavještenja o povredama zakona istaknutim u zahtjevu.
- (3) O sjednici će se obavijestiti državni tužilac.
- (4) Vrhovni sud može, s obzirom na sadržaj zahtjeva za zaštitu zakonitosti, odrediti da se odloži, odnosno prekine izvršavanje pravosnažne sudske odluke.
- (5) Vrhovni sud je dužan da svoju odluku o zahtjevu za zaštitu zakonitosti sa spisima dostavi prvostepenom ili drugostepenom sudu, najkasnije u roku od četiri mjeseca od dana podnošenja zahtjeva.

Ograničenost odlučivanja, privilegija povezanosti i zabrana preinačenja na gore

Član 441

- (1) Prilikom odlučivanja o zahtjevu za zaštitu zakonitosti Vrhovni sud će se ograničiti samo na ispitivanje povreda zakona na koje se državni tužilac poziva u svom zahtjevu.
- (2) Ako Vrhovni sud nađe da razlozi zbog kojih je donio odluku u korist

osuđenog postoje i za nekog od saoptuženih u odnosu na koga nije podignut zahtjev za zaštitu zakonitosti postupiće po službenoj dužnosti kao da takav zahtjev postoji.

(3) Sud je prilikom donošenja odluke vezan zabranom iz člana 400 ovog zakonika.

Odbijanje zahtjeva

Član 442

Vrhovni sud će presudom odbiti zahtjev za zaštitu zakonitosti kao neosnovan, ako utvrdi da ne postoji povreda zakona na koju se državni tužilac poziva u svom zahtjevu.

Usvajanje zahtjeva za zaštitu zakonitosti

Član 443

(1) Kad Vrhovni sud utvrdi da je zahtjev za zaštitu zakonitosti osnovan donijeće presudu kojom će, prema prirodi povrede, preinačiti pravosnažnu odluku ili ukinuti u cjelini ili djelimično odluke prvostepenog i drugostepenog suda ili samo odluku drugostepenog suda i predmet vratiti na ponovno odlučivanje ili suđenje prvostepenom ili drugostepenom sudu ili će se ograničiti samo na to da utvrdi povredu zakona.

(2) Ako je zahtjev za zaštitu zakonitosti podignut na štetu okrivljenog, a Vrhovni sud nađe da je osnovan, utvrdiće samo da postoji povreda zakona, ne dirajući u pravosnažnu odluku.

(3) Ako drugostepeni sud po odredbama ovog zakonika nije bio ovlašćen da otkloni povredu zakona koja je učinjena u prvostepenoj odluci ili u sudskom postupku koji joj je prethodio, a Vrhovni sud prilikom odlučivanja o zahtjevu za zaštitu zakonitosti podignutom u korist okrivljenog nađe da je zahtjev osnovan i da radi otklanjanja učinjene povrede zakona treba prvostepenu odluku ukinuti ili preinačiti, ukinuće ili će preinačiti i drugostepenu odluku iako tom odlukom nije povrijeđen zakon.

Ponavljanje krivičnog postupka po osnovu zahtjeva za zaštitu zakonitosti

Član 444

Ako se prilikom odlučivanja o zahtjevu za zaštitu zakonitosti koji je podignut u korist okrivljenog pojavi znatna sumnja o istinitosti odlučnih činjenica utvrđenih u odluci protiv koje je zahtjev podignut, zbog čega nije moguće odlučiti o zahtjevu za

zaštitu zakonitosti, Vrhovni sud će presudom kojom odlučuje o zahtjevu za zaštitu zakonitosti ukinuti tu odluku i narediti da se održi novi glavni pretres pred istim ili drugim stvarno nadležnim prvostepenim sudom.

Ponovno suđenje

Član 445

(1) Ako je pravosnažna presuda ukinuta i predmet vraćen na ponovno suđenje, za osnovu će se uzeti ranija optužnica ili njen dio koji se odnosi na ukinuti dio presude.

(2) Sud je dužan da izvede sve procesne radnje i da raspravi pitanja na koja mu je ukazao Vrhovni sud u odluci po zahtjevu za zaštitu zakonitosti.

(3) Pred prvostepenim, odnosno drugostepenim sudom stranke mogu isticati nove činjenice i podnositi nove dokaze.

(4) Sud je prilikom donošenja nove odluke vezan zabranom propisanom iz člana 400 ovog zakonika.

(5) Ako je pored odluke prvostepenog suda ukinuta i odluka drugostepenog suda, predmet se dostavlja prvostepenom sudu preko drugostepenog suda.

D. POSEBNE ODREDBE O SKRAĆENOM POSTUPKU, POSTUPKU ZA KAŽNJAVANJE BEZ GLAVNOG PRETRESA I IZRICANJU SUDSKE OPOMENE

Glava XXVI

SKRAĆENI POSTUPAK

Slučajevi kad se vodi skraćeni postupak

Član 446

U postupku za krivična djela za koja je kao glavna kazna propisana novčana kazna ili zatvor do pet godina primjenjivaće se odredbe čl. 447 do 460 ovog zakonika, a na pitanja postupka koja nijesu posebno uređena ovim odredbama, primjenjivaće se shodno ostale odredbe ovog zakonika.

Optužni akti u skraćenom postupku

Član 447

(1) Krivični postupak pokreće se na osnovu optužnog predloga državnog tužioca, odnosno oštećenog kao tužioca ili na osnovu privatne tužbe.

(2) Optužni predlog i privatna tužba podnose se u potrebnom broju primjeraka za sud i okrivljenog.

Pritvor u skraćenom postupku

Član 448

(1) Pritvor se može odrediti, u cilju nesmetanog vođenja krivičnog postupka, protiv lica za koje postoji osnovana sumnja da je učinilo krivično djelo, ako:

1) se krije ili se ne može utvrditi njegov identitet ili postoje druge okolnosti koje očigledno ukazuju na opasnost od bjekstva;

2) posebne okolnosti ukazuju da će okrivljeni dovršiti pokušano krivično djelo ili izvršiti krivično djelo kojim prijeti ili ponoviti krivično djelo;

3) postoje okolnosti koje ukazuju da će okrivljeni uništiti, sakriti, izmijeniti ili falsifikovati dokaze ili tragove krivičnog djela ili da će ometati postupak uticanjem na svjedoke, saučesnike ili prikrivače;

4) uredno pozvani okrivljeni izbjegava da dođe na glavni pretres.

(2) Prije podnošenja optužnog predloga pritvor može trajati samo onoliko koliko je potrebno da se sprovedu dokazne radnje, ali ne duže od 30 dana. O žalbi protiv rješenja o pritvoru rješava vijeće iz člana 24 stav 7 ovog zakonika.

(3) Na određivanje, produženje i ukidanje pritvora od predaje optužnog predloga do izricanja prvostepene presude primjenjuju se shodno odredbe člana 179 ovog zakonika, pri čemu je vijeće dužno da svakih mjesec dana ispita da li postoje razlozi za pritvor.

(4) Kad se okrivljeni nalazi u pritvoru sud je dužan da postupa sa naročitom hitnošću.

Preuzimanje gonjenja

Član 449

(1) Ako je krivičnu prijavu podnio oštećeni, a državni tužilac u roku od mjesec dana po prijemu prijave ne podnese optužni predlog, niti obavijesti oštećenog da je odbacio prijavu, oštećeni ima pravo da kao tužilac preduzme gonjenje, podnošenjem optužnog predloga sudu.

(2) Ako u slučaju iz stava 1 ovog člana oštećeni odustane od gonjenja ili se po zakonu smatra da je od gonjenja odustao, državni tužilac može, bez obzira na uslove propisane za ponavljanje postupka, ponovo pokrenuti postupak, ako nije odbacio prijavu oštećenog.

Sadržaj optužnog akta

Član 450

(1) Optužni predlog, odnosno privatna tužba treba da sadrži: ime i prezime okrivljenog, nadimak, ako ga ima, ime i prezime roditelja, datum i mjesto rođenja, mjesto prebivališta i boravišta, državljanstvo ako ga ima, kratak opis krivičnog djela i zakonski naziv krivičnog djela, označenje suda pred kojim se ima održati glavni pretres, predlog koje dokaze treba izvesti na glavnom pretresu, predlog da se okrivljeni oglasi krivim i osudi u skladu sa zakonom i potpis tužioca.

(2) U optužnom predlogu može se predložiti da se okrivljenom odredi pritvor. Ako se okrivljeni nalazi u pritvoru ili se za vrijeme sprovođenja dokaznih radnji nalazio u pritvoru, naznačiće se u optužnom predlogu koliko je vremena u pritvoru.

(3) Kad državni tužilac ocijeni da održavanje glavnog pretresa nije neophodno može u optužnom predlogu predložiti da se donese rješenje o kažnjavanju, odnosno izricanju krivične sankcije u skladu sa čl. 461 i 462 ovog zakonika.

Prethodno ispitivanje optužnog predloga

Član 451

(1) Kad sud primi optužni predlog ili privatnu tužbu, sudija će prethodno ispitati da li je sud nadležan, da li je stanje stvari dovoljno razjašnjeno za odlučivanje po optužnom predlogu i da li postoje uslovi za odbacivanje optužnog predloga, odnosno privatne tužbe.

(2) Ako sudija utvrdi da postoje greške ili nedostaci u optužnom predlogu, odnosno privatnoj tužbi, vratiće ih tužiocu da te nedostatke u roku od tri dana otkloni. Ako oštećeni kao tužilac ili privatni tužilac ne otkloni nedostatke u propisanom roku smatraće se da je odustao od krivičnog gonjenja i postupak će se obustaviti.

(3) Ako sudija utvrdi da je potrebno bolje razjašnjenje stanja stvari da bi se ispitala osnovanost optužnog predloga, vratiće optužni predlog državnom tužiocu da u roku od 30 dana sprovede određene dokazne radnje. Na zahtjev državnog tužioca, iz opravdanih razloga, ovaj rok može se produžiti. Ako državni tužilac propusti rok, dužan je da o razlozima popuštanja obavijesti višeg državnog tužioca.

(4) Ako sudija ne donese rješenje iz st. 2 i 3 ovog člana, dostaviće optužni predlog odnosno privatnu tužbu okrivljenom i zakazaće, odmah, glavni pretres. Ako se glavni pretres ne zakaže u roku od 30 dana od dana prijema optužnog predloga ili privatne tužbe, sudija je dužan da o razlozima izvijesti predsjednika suda koji će preduzeti mjere da se glavni pretres što prije održi.

Ustupanje predmeta nadležnom sudu

Član 452

(1) Ako sudija utvrdi da je za suđenje nadležan drugi sud, ogłosiće se nenadležnim i po pravosnažnosti rješenja ustupiti predmet tom sudu, a ako utvrdi da je za suđenje nadležan viši sud, ustupiće predmet na dalji postupak državnom tužiocu koji postupa pred višim sudom. Ako državni tužilac smatra da je za suđenje nadležan sud koji mu je dostavio predmet, zatražiće odluku vijeća suda pred kojim postupa.

(2) Poslije zakazivanja glavnog pretresa sud se ne može po službenoj dužnosti oglasiti mjesno nenadležnim.

Odbijanje ili odbacivanje optužnog akta

Član 453

(1) Sudija će rješenjem odbiti optužni predlog ili privatnu tužbu, ako nađe da

postoje razlozi iz člana 294 stav 1 ovog zakonika.

(2) Sudija će rješenjem odbaciti optužni predlog ili privatnu tužbu, ako nađe da postoje razlozi iz člana 294 stav 2 ovog zakonika.

(3) Rješenje sa kratkim obrazloženjem dostavlja se državnom tužiocu, oštećenom kao tužiocu, privatnom tužiocu i okrivljenom.

Pozivanje na glavni pretres

Član 454

(1) Sudija poziva na glavni pretres okrivljenog i njegovog branioca, tužioca, oštećenog i njihove zakonske zastupnike i punomoćnike, svjedoke, vještake i tumača, a po potrebi pribavlja i predmete koji treba da služe kao dokaz na glavnom pretresu.

(2) Okrivljenom će se u pozivu naznačiti da na glavni pretres može doći sa dokazima za svoju odbranu ili da dokaze blagovremeno saopšti sudu kako bi se mogli pribaviti za glavni pretres. U pozivu će se okrivljeni upozoriti da će se glavni pretres održati i u njegovom odsustvu, ako za to postoje uslovi iz člana 457 ovog zakonika. Okrivljenom će se uz poziv dostaviti i optužni predlog, odnosno privatna tužba i poučiće se da ima pravo da uzme branioca, ali da se, u slučaju kad odbrana nije obavezna, zbog nedolaska branioca na glavni pretres ili uzimanja branioca tek na glavnom pretresu, glavni pretres ne mora odložiti.

(3) Okrivljenom se poziv mora dostaviti tako da od dana dostavljanja poziva do dana glavnog pretresa ostane dovoljno vremena za pripremanje odbrane, a najmanje osam dana. Po pristanku okrivljenog ovaj rok se može skratiti.

Mjesto održavanja glavnog pretresa

Član 455

Glavni pretres se održava u mjestu suda. U hitnim slučajevima, naročito kad treba izvršiti uviđaj ili kad je to u interesu lakšeg sprovođenja dokaznog postupka, može se, po odobrenju predsjednika suda, glavni pretres održati i u mjestu gdje je krivično djelo učinjeno ili gdje se ima sprovesti uviđaj, ako je to mjesto na području tog suda.

Prigovor mjesne nenadležnosti

Član 456

(1) Prigovor mjesne nenadležnosti može se podnijeti najkasnije do početka glavnog pretresa.

(2) Sudija koji je sprovodio dokazne radnje nije izuzet da postupa na glavnom pretresu.

Nedolazak okrivljenog

Član 457

Ako okrivljeni ne dođe na glavni pretres, iako je uredno pozvan ili mu se poziv nije mogao uručiti zbog neprijavljivanja sudu promjene adrese ili boravišta, sud može odlučiti da se glavni pretres održi i u njegovom odsustvu pod uslovom da njegovo prisustvo nije nužno i da je prije toga bio saslušan.

Tok pretresa

Član 458

(1) Glavni pretres počinje objavljivanjem glavne sadržine optužnog predloga ili privatne tužbe. Započeti glavni pretres završiće se, po mogućnosti, bez prekidanja.

(2) U slučaju potpunog priznanja okrivljenog datog na glavnom pretresu sud će, uz saglasan predlog stranaka, prekinuti dokazni postupak i preći na izricanje krivične sankcije, osim ako posumnja u istinitost priznanja.

(3) Pod uslovima iz stava 2 ovog člana sud može izreći sudsku opomenu, uslovnu osudu, novčanu kaznu, kaznu rada u javnom interesu i kaznu zatvora do jedne godine, a uz njih jednu ili više sljedećih mjera bezbjednosti: oduzimanje predmeta, zabranu upotrebe motornog vozila i oduzimanje imovinske koristi.

(4) Ako u toku ili po završetku glavnog pretresa sudija nađe da je za suđenje nadležan viši sud, dostaviće spise nadležnom državnom tužiocu. Kad utvrdi da postoji neki od razloga iz člana 367 ovog zakonika sudija će rješenjem odbaciti optužbu.

(5) Po zaključenju glavnog pretresa sud će odmah izreći presudu i objaviti je sa bitnim razlozima. Presuda se mora izraditi pisano, u roku od osam dana od dana objavljivanja.

(6) Protiv presude žalba se može izjaviti u roku od osam dana od dana dostavljanja prepisa presude.

(7) Stranke i oštećeni se mogu odreći prava na žalbu odmah po objavljivanju presude. U tom slučaju prepis presude dostaviće se stranci i oštećenom samo ako to zahtijevaju. Ako su se obje stranke i oštećeni po objavljivanju presude odrekli prava na žalbu i ako niko od njih nije zahtijevao dostavljanje presude, pisano izrađena presuda ne mora da sadrži obrazloženje.

(8) Na ukidanje pritvora poslije izricanja presude shodno će se primjenjivati odredbe člana 376 ovog zakonika.

(9) Kad sud izrekne kaznu zatvora okrivljenom se može odrediti pritvor, odnosno produženje pritvora, ako postoje razlozi iz člana 448 stav 1 ovog zakonika. U tom slučaju pritvor može trajati do pravosnažnosti presude, ali najduže dok okrivljenom ne istekne kazna zatvora koju je izrekao prvostepeni sud.

Ročište radi mirenja

Član 459

(1) Prije zakazivanja glavnog pretresa za krivična djela za koja se goni po privatnoj tužbi sudija može pozvati samo privatnog tužioca i okrivljenog da određenog dana dođu u sud radi prethodnog razjašnjavanja stvari, ako smatra da bi to bilo cjelishodno za brže okončanje postupka. Okrivljenom se uz poziv dostavlja i prepis privatne tužbe.

(2) Ako ne dođe do izmirenja stranaka i povlačenja privatne tužbe, sudija će uzeti izjave od stranaka i pozvati ih da daju svoje predloge u vezi pribavljanja dokaza.

(3) Ako sudija ne nađe da postoje uslovi za odbacivanje tužbe, donijeće odluku o tome koji će se dokazi izvesti na glavnom pretresu i zakazaće, po pravilu, odmah glavni pretres i saopštiće to strankama.

(4) Ako privatni tužilac i okrivljeni prije dolaska u sud, a ni pred sudom ne predlože izvođenje dokaza, a sudija smatra da nije potrebno pribavljanje dokaza i ne postoje neki drugi razlozi za posebno zakazivanje glavnog pretresa, sudija može odmah otvoriti glavni pretres i po izvođenju dokaza koji se nalaze pred sudom donijeti odluku povodom privatne tužbe. Na ovo će se posebno upozoriti privatni tužilac i okrivljeni prilikom dostavljanja poziva.

(5) U slučaju neodazivanja privatnog tužioca na poziv iz stava 1 ovog člana primjeniće se odredba člana 57 ovog zakonika.

(6) U slučaju nedolaska okrivljenog, ako je sudija odlučio da otvori glavni pretres primijeniće se odredba člana 457 ovog zakonika.

Izuzetno prisustvo stranaka na sjednici žalbenog vijeća

Član 460

(1) Kad drugostepeni sud rješava o žalbi protiv presude prvostepenog suda donesene po skraćenom postupku obje stranke će se obavijestiti o sjednici vijeća drugostepenog suda samo ako predsjednik vijeća ili vijeće nađe da bi prisustvo stranaka ili jedne od njih bilo korisno za razjašnjenje stvari.

(2) Ako je riječ o krivičnom djelu za koje se postupak vodi po zahtjevu državnog tužioca, predsjednik vijeća će, prije sjednice vijeća, dostaviti spise državnom tužiocu, koji može podnijeti svoj pisani predlog.

Glava XXVII

POSTUPAK ZA IZRICANJE KRIVIČNE SANKCIJE BEZ GLAVNOG PRETRESA

Rješenje o kažnjavanju

Član 461

(1) Za krivična djela za koja je kao glavna kazna propisana novčana kazna ili zatvor do tri godine sudija može, na predlog državnog tužioca, a uz pristanak okrivljenog, donijeti rješenje o kažnjavanju bez održavanja glavnog pretresa.

(2) Predlog za donošenje rješenja iz stava 1 ovog člana državni tužilac daje u optužnom predlogu, kad ocijeni da održavanje glavnog pretresa nije potrebno.

(3) Ako je podnesen imovinskopravni zahtjev, ovlašćeno lice će biti upućeno na parnicu.

Izricanje sankcija, odnosno mjera

Član 462

(1) Rješenjem iz člana 461 stav 1 ovog zakonika sudija može izreći novčanu kaznu, rad u javnom interesu, uslovnu osudu ili sudsku opomenu i uz nju oduzimanje imovinske koristi i jednu ili više od sljedećih mjera bezbjednosti: oduzimanje predmeta i zabrana upravljanja motornim vozilom.

(2) Novčana kazna može biti izrečena u iznosu do 3.000 €, a zabrana upravljanja motornim vozilom u trajanju do dvije godine.

Pretpostavke za donošenje i sadržaj rješenja o kažnjavanju

Član 463

(1) Prije nego što utvrdi da li postoje pretpostavke za donošenje rješenja o kažnjavanju sudija će ispitati optužni predlog u skladu sa članom 451 stav 1 i utvrditi da li postoje razlozi za postupanje iz čl. 452 i 453 ovog zakonika. Ako utvrdi da pretpostavke za donošenje rješenja o kažnjavanju nijesu ispunjene, sudija će dostaviti optužbu okrivljenom i odmah će zakazati glavni pretres.

(2) Ako se sudija saglasi sa predlogom državnog tužioca pribaviće podatke o ranijim osudama, a po potrebi i o ličnosti okrivljenog, a nakon saslušanja okrivljenog i uz njegov pristanak donijeće rješenje o kažnjavanju.

(3) Rješenje o kažnjavanju sadrži: da je predlog državnog tužioca prihvaćen,

lične podatke okrivljenog, djelo za koje se oglašava krivim, činjenice i okolnosti koje čine obilježja krivičnog djela i od kojih zavisi primjena određene odredbe Krivičnog zakonika, zakonski naziv krivičnog djela i koje su odredbe Krivičnog zakonika i drugog zakona primijenjene, odluku o izrečenoj novčanoj kazni i mjeri, odluku o upućivanju ovlašćenog lica na ostvarivanje imovinskopravnog zahtjeva u parničnom postupku i obrazloženje izrečene kazne i mjere.

Dostavljanje rješenja i pravo na žalbu

Član 464

(1) Rješenje o kažnjavanju se dostavlja državnom tužiocu i okrivljenom.

(2) Na rješenje o kažnjavanju dozvoljena je žalba u roku od osam dana. Žalba se može izjaviti samo zbog odluke o kazni i zbog povrede odredaba člana 461 ovog zakonika.

Glava XXVIII

POSEBNE ODREDBE O IZRICANJU SUDSKE OPOMENE

Izricanje sudske opomene

Član 465

- (1) Sudska opomena se izriče rješenjem.
- (2) Ukoliko u ovoj glavi nije drukčije propisano, odredbe ovog zakonika koje se odnose na presudu kojom se optuženi oglašava krivim primjenjuju se shodno i na rješenje o sudskoj opomeni.

Sadržaj rješenja o sudskoj opomeni

Član 466

- (1) Rješenje o sudskoj opomeni objavljuje se odmah po završetku glavnog pretresa, sa bitnim razlozima. Tom prilikom okrivljeni će se upozoriti da mu se za krivično djelo koje je učinio ne izriče kazna, jer se očekuje da će i sudska opomena na njega dovoljno uticati da više ne vrši krivična djela. Ako se rješenje o sudskoj opomeni objavljuje u odsustvu okrivljenog, sud će ovo upozorenje unijeti u obrazloženje rješenja. Na odricanje od prava na žalbu i pisanu izradu rješenja shodno se primjenjuje odredba člana 458 stav 7 ovog zakonika.
- (2) U dispozitivu rješenja o sudskoj opomeni, pored ličnih podataka o okrivljenom, navešće se samo da se okrivljenom izriče sudska opomena za djelo koje je predmet optužbe i zakonski naziv krivičnog djela. Dispozitiv rješenja o sudskoj opomeni obuhvata i podatke iz člana 374 stav 1 tač. 5 i 7 ovog zakonika.
- (3) U obrazloženju rješenja sud će iznijeti kojim se razlozima rukovodio prilikom izricanja sudske opomene.

Osnovi za pobijanje rješenja o sudskoj opomeni

Član 467

- (1) Rješenje o sudskoj opomeni može se pobijati zbog osnova iz člana 385 tač. 1, 2 i 3 ovog zakonika, kao i zbog toga što nijesu postojale okolnosti koje opravdavaju izricanje sudske opomene.
- (2) Ako rješenje o sudskoj opomeni sadrži odluku o mjerama bezbjednosti, oduzimanju imovinske koristi, troškovima krivičnog postupka i imovinskopravnom

zahtjevu, ova odluka može se pobijati iz razloga što sud nije pravilno primijenio mjeru bezbjednosti ili oduzimanje imovinske koristi, odnosno što je odluku o troškovima krivičnog postupka ili imovinskopravnom zahtjevu donio protivno zakonskim odredbama.

Povrede Krivičnog zakonika

Član 468

Povreda Krivičnog zakonika u slučaju izricanja sudske opomene postoji ako je Krivični zakonik povrijeđen po pitanjima iz člana 387 tač. 1 do 4 ovog zakonika.

Odluka drugostepenog suda o žalbi

Član 469

(1) Ako je žalbu protiv rješenja o sudskoj opomeni izjavio tužilac na štetu okrivljenog, drugostepeni sud može donijeti presudu kojom se okrivljeni oglašava krivim i izriče mu se kazna ili uslovna osuda, ako nađe da je prvostepeni sud pravilno utvrdio odlučne činjenice, a da se pravilnom primjenom zakona može izreći kazna ili uslovna osuda.

(2) Povodom žalbe protiv rješenja o sudskoj opomeni drugostepeni sud može donijeti rješenje kojim se optužba odbacuje ili presudu kojom se optužba odbija ili se okrivljeni oslobađa od optužbe, ako nađe da je prvostepeni sud pravilno utvrdio odlučne činjenice i da se pravilnom primjenom zakona može izreći jedna od ovih odluka.

(3) Kad postoje uslovi iz člana 406 ovog zakonika, drugostepeni sud će donijeti rješenje kojim se odbija žalba kao neosnovana i potvrđuje rješenje prvostepenog suda o sudskoj opomeni.

Dio treći

POSEBNI POSTUPCI

Glava XXIX

POSTUPAK ZA PRIMJENU MJERA BEZBJEDNOSTI, ODUZIMANJE IMOVINSKE KORISTI, TRAJNO ODUZIMANJE IMOVINE ČIJE ZAKONITO PORIJEKLO NIJE DOKAZANO I OPOZIVANJE USLOVNE OSUDE

1. POSTUPAK ZA PRIMJENU MJERA BEZBJEDNOSTI

Opšte odredbe o izricanju mjere bezbjednosti obaveznog liječenja i čuvanja u zdravstvenoj ustanovi, odnosno psihijatrijskog liječenja na slobodi

Član 470

(1) Ako je okrivljeni učinio djelo u stanju neuračunljivosti, državni tužilac će podnijeti sudu predlog da izrekne mjeru bezbjednosti obaveznog psihijatrijskog liječenja i čuvanja tog učinioca u zdravstvenoj ustanovi, odnosno predlog za obavezno psihijatrijsko liječenje učinioca na slobodi, ako za izricanje takve mjere postoje uslovi propisani Krivičnim zakonikom.

(2) U slučaju iz stava 1 ovog člana okrivljeni koji se nalazi u pritvoru će se do završetka postupka za primjenu mjera bezbjednosti privremeno smjestiti u odgovarajuću psihijatrijsku ustanovu ili u neku drugu odgovarajuću prostoriju.

(3) Poslije podnošenja predloga iz stava 1 ovog člana okrivljeni mora imati branioca.

Izricanje mjere bezbjednosti obaveznog liječenja i čuvanja u zdravstvenoj ustanovi, odnosno obaveznog psihijatrijskog liječenja na slobodi i obustava postupka za izricanje tih mjera

Član 471

(1) O izricanju mjera bezbjednosti obaveznog psihijatrijskog liječenja i čuvanja u zdravstvenoj ustanovi ili obaveznog psihijatrijskog liječenja na slobodi odlučuje, poslije održanog glavnog pretresa, sud nadležan za suđenje u prvom stepenu.

(2) Pored lica koja se moraju pozvati na glavni pretres, pozvaće se kao vještaci i psihijatri iz psihijatrijske ustanove kojoj je bilo povjereno vještačenje o uračunljivosti okrivljenog. Okrivljeni će se pozvati ako je njegovo stanje takvo da može prisustvovati glavnom pretresu. O glavnom pretresu će se obavijestiti bračni drug okrivljenog i njegovi roditelji, odnosno staralac, a prema okolnostima i drugi bliski srodnici.

(3) Ako sud na osnovu sprovedenih dokaza utvrdi da je okrivljeni učinio određeno krivično djelo i da je u vrijeme izvršenja krivičnog djela bio neuračunljiv odlučiće, na osnovu saslušanja pozvanih lica i nalaza i mišljenja vještaka, da li će okrivljenom izreći mjeru bezbjednosti obaveznog psihijatrijskog liječenja i čuvanja u zdravstvenoj ustanovi, odnosno obaveznog psihijatrijskog liječenja na slobodi. Prilikom odlučivanja koju će od tih mjera bezbjednosti izreći sud nije vezan za predlog državnog tužioca.

(4) Ako sud nađe da okrivljeni nije bio neuračunljiv, obustaviće postupak za izricanje mjera bezbjednosti.

(5) Protiv rješenja suda mogu, u roku od osam dana od dana prijema rješenja, izjaviti žalbu sva lica iz člana 382 ovog zakonika, osim oštećenog.

Izricanje mjera nakon izmjene optužnog akta na glavnom pretresu

Član 472

Mjere bezbjednosti iz člana 470 stav 1 ovog zakonika mogu se izreći i kad državni tužilac na glavnom pretresu izmijeni podignutu optužnicu, odnosno optužni predlog, podnošenjem predloga za izricanje tih mjera.

Izricanje kazne i mjere bezbjednosti

Član 473

Kad sud izrekne kaznu licu koje je izvršilo krivično djelo u stanju bitno smanjene uračunljivosti, tom presudom će izreći i mjeru bezbjednosti obaveznog psihijatrijskog liječenja i čuvanja u zdravstvenoj ustanovi ako utvrdi da za to postoje zakonski uslovi propisani Krivičnim zakonikom.

Dostavljanje odluke sudu koji odlučuje o lišavanju poslovne sposobnosti

Član 474

Pravosnažna odluka kojom je izrečena mjera bezbjednosti obaveznog psihijatrijskog liječenja i čuvanja u zdravstvenoj ustanovi, odnosno obaveznog psihijatrijskog liječenja na slobodi iz čl. 471 i 473 ovog zakonika dostaviće se sudu

koji je nadležan da odluči o lišenju poslovne sposobnosti. O odluci će se obavijestiti i organ starateljstva.

Ispitivanje opravdanosti izrečenih mjera

Član 475

(1) Sud koji je izrekao mjeru bezbjednosti ispitivaće, po službenoj dužnosti, svakih devet mjeseci, da li je prestala potreba za liječenjem i čuvanjem u psihijatrijskoj ustanovi. Psihijatrijska ustanova, organ starateljstva i lice kome je izrečena mjera bezbjednosti mogu tom sudu podnijeti predlog za obustavu mjere. Po saslušanju državnog tužioca sud će ovu mjeru obustaviti i odrediti otpuštanje učinioca iz psihijatrijske ustanove, ako na osnovu mišljenja psihijatra utvrdi da je prestala potreba za liječenjem i čuvanjem u toj ustanovi, a može odrediti i njegovo obavezno psihijatrijsko liječenje na slobodi. Ako predlog za obustavu mjere bude odbijen može se ponovo podnijeti po proteku šest mjeseci od dana donošenja te odluke.

(2) Kad se iz psihijatrijske ustanove otpušta učinilac čija je uračunljivost bila bitno smanjena, a u toj ustanovi je proveo manje vremena nego što iznosi kazna zatvora na koju je osuđen, sud će rješenjem o otpuštanju odlučiti da li će to lice izdržati ostatak kazne ili će biti pušteno na uslovni otpust. Učiniocu koji se pušta na uslovni otpust može se izreći i mjera bezbjednosti obaveznog psihijatrijskog liječenja na slobodi, ako za to postoje zakonski uslovi.

(3) Po službenoj dužnosti ili na predlog psihijatrijske ustanove u kojoj se okrivljeni liječi ili je trebalo da se liječi, a po saslušanju državnog tužioca, sud može učiniocu prema kome je primijenjena mjera bezbjednosti obaveznog psihijatrijskog liječenja na slobodi izreći mjeru bezbjednosti obaveznog psihijatrijskog liječenja i čuvanja u zdravstvenoj ustanovi, ako ustanovi da se učinilac nije podvrgao liječenju ili ga je samovoljno napustio ili da je i pored liječenja ostao tako opasan za svoju okolinu da je potrebno njegovo čuvanje i liječenje u psihijatrijskoj ustanovi. Prije donošenja odluke sud će, po potrebi, pribaviti i mišljenje psihijatra, a okrivljeni će se saslušati, ako to njegovo stanje dozvoljava.

(4) Odluke iz st. 1, 2 i 3 ovog člana donosi sud na sjednici vijeća iz člana 24 stav 7 ovog zakonika. O sjednici vijeća se obavještavaju državni tužilac i branilac. Prije donošenja odluke saslušaće se učinilac, ako je to potrebno i moguće.

Postupak u slučaju predloga za izricanje mjere bezbjednosti obavezno liječenje alkoholičara ili obavezno liječenje narkomana

Član 476

(1) O izricanju mjere bezbjednosti obavezno liječenje alkoholičara i obavezno liječenje narkomana sud odlučuje nakon što pribavi nalaz i mišljenje vještaka. Vještak treba da se izjasni i o mogućnostima liječenja okrivljenog.

(2) Ako je uslovnom osudom učiniocu određeno liječenje na slobodi, a on se nije podvrgao liječenju ili ga je samovoljno napustio, sud može, po službenoj dužnosti ili na predlog ustanove u kojoj se učinilac liječio ili je trebalo da se liječi, a po saslušanju državnog tužioca i učinioca, odrediti opozivanje uslovne osude ili prinudno izvršenje izrečene mjere obavezno liječenje alkoholičara ili obavezno liječenje narkomana u zdravstvenoj ustanovi ili drugoj specijalizovanoj ustanovi. Prije donošenja odluke sud će, po potrebi, pribaviti i mišljenje vještaka.

Postupak za izricanje mjere bezbjednosti oduzimanje predmeta

Član 477

(1) Predmeti koji se u skladu sa Krivičnim zakonikom mogu oduzeti, oduzeće se i kad se krivični postupak ne završi presudom kojom se optuženi oglašava krivim, ako to zahtijevaju razlozi bezbjednosti ljudi i imovine ili razlozi morala ili ako i dalje postoji opasnost da će biti upotrijebljeni za izvršenje krivičnog djela.

(2) Posebno rješenje o tome donosi organ pred kojim se vodio postupak u času kad je postupak završen, odnosno kad je obustavljen.

(3) Rješenje o oduzimanju predmeta iz stava 1 ovog člana donosi vijeće iz člana 24 stav 7 ovog zakonika i kad je u presudi kojom je optuženi oglašen krivim propušteno da se donese ta odluka.

(4) Ovjereni prepis odluke o oduzimanju predmeta dostaviće se vlasniku predmeta, ako je vlasnik poznat.

(5) Protiv odluke iz st. 2 i 3 ovog člana vlasnik predmeta ima pravo na žalbu zbog nepostojanja zakonskog osnova za oduzimanje predmeta. Ako rješenje iz stava 2 ovog člana nije donio sud, o žalbi odlučuje vijeće iz člana 24 stav 7 ovog zakonika suda koji je bio nadležan za suđenje u prvom stepenu. Ako je rješenje o oduzimanju predmeta donijelo vijeće iz člana 24 stav 7 ovog zakonika provostepenog suda u slučaju iz stava 3 ovog člana, o žalbi na to rješenje odlučuje vijeće neposredno višeg suda.

2. POSTUPAK ZA ODUZIMANJE IMOVINSKE KORISTI

Opšte odredbe o oduzimanju imovinske koristi

Član 478

(1) Imovinska korist pribavljena izvršenjem krivičnog djela utvrđuje se u izviđaju, prethodnom postupku i na glavnom pretresu po službenoj dužnosti.

(2) Sud i drugi organi dužni su da u izviđaju, prethodnom postupku i na glavnom pretresu prikupljaju dokaze i utvrđuju okolnosti koje su od važnosti za utvrđivanje imovinske koristi.

(3) Ako je oštećeni podnio imovinskopravni zahtjev za povraćaj stvari pribavljenih krivičnim djelom, odnosno za isplatu iznosa koji odgovara vrijednosti stvari, imovinska korist će se utvrđivati samo u onom dijelu koji nije obuhvaćen imovinskopravnim zahtjevom.

Oduzimanje imovinske koristi od drugog lica

Član 479

(1) U slučaju oduzimanja imovinske koristi pribavljene krivičnim djelom od drugog lica na koje je imovinska korist prenesena ili za koje je imovinska korist pribavljena, to lice kao i predstavnik pravnog lica pozvaće se radi saslušanja u istrazi i na glavnom pretresu. U pozivu će se to lice upozoriti da će se postupak sprovesti i bez njegovog prisustva.

(2) Predstavnik pravnog lica saslušaće se na glavnom pretresu poslije okrivljenog. Na taj način postupiće se u odnosu na drugo lice iz stava 1 ovog člana, ako nije pozvano kao svjedok.

(3) Lice na koje je imovinska korist prenesena ili lice za koje je imovinska korist pribavljena, odnosno predstavnik pravnog lica, ovlašćeno je da u vezi sa utvrđivanjem imovinske koristi predlaže dokaze i da, po ovlašćenju predsjednika vijeća, postavlja pitanje okrivljenom, svjedocima i vještacima.

(4) Isključenje javnosti na glavnom pretresu ne odnosi se na lice na koje je imovinska korist prenesena ili za koje je imovinska korist pribavljena, odnosno predstavnika pravnog lica.

(5) Ako sud tek u toku glavnog pretresa utvrdi da postoje uslovi za oduzimanje imovinske koristi, prekinuće glavni pretres i pozvati lice na koje je imovinska korist prenesena ili za koje je imovinska korist pribavljena, odnosno predstavnika pravnog lica.

Utvrđivanje iznosa imovinske koristi po slobodnoj ocjeni

Član 480

Sud će visinu iznosa imovinske koristi odmjeriti po slobodnoj ocjeni, ako bi njeno utvrđivanje izazvalo nesrazmjerne teškoće ili znatno odugovlačenje postupka.

Određivanje privremenih mjera obezbjeđenja

Član 481

Kad postoje uslovi za oduzimanje imovinske koristi, sud će, po službenoj dužnosti ili na predlog državnog tužioca, odrediti privremene mjere obezbjeđenja po odredbama zakona kojim je uređen izvršni postupak. U tom slučaju shodno se primjenjuju odredbe člana 243 ovog zakonika.

Izricanje oduzimanja imovinske koristi

Član 482

(1) Oduzimanje imovinske koristi sud može izreći u presudi kojom se optuženi oglašava krivim, u rješenju o kažnjavanju bez glavnog pretresa, u rješenju o sudskoj opomeni ili u rješenju o primjeni vaspitne mjere, kao i u rješenju kojim se izriče mjera bezbjednosti obavezno psihijatrijsko liječenje i čuvanje u zdravstvenoj ustanovi i obavezno psihijatrijsko liječenje na slobodi.

(2) U izreci presude ili u dispozitivu rješenja, sud će navesti koji se predmeti od vrijednosti, novčani iznos ili neka druga imovinska korist oduzimaju.

(3) Ovjereni prepis presude, odnosno rješenja dostavlja se i licu na koje je imovinska korist prenesena ili za koje je imovinska korist pribavljena, odnosno predstavniku pravnog lica, ako je sud izrekao oduzimanje imovinske koristi od tog lica ili od pravnog lica.

Zahtjev za ponavljanje postupka u vezi oduzimanja imovinske koristi

Član 483

Lice iz člana 479 ovog zakonika može podnijeti zahtjev za ponavljanje krivičnog postupka u vezi odluke o oduzimanju imovinske koristi.

Shodna primjena odredaba o žalbi

Član 484

Na žalbu protiv odluke o oduzimanju imovinske koristi shodno će se primjenjivati odredbe člana 383 st. 2 i 3 i čl. 391 i 395 ovog zakonika.

Primjena drugih odredaba zakonika

Član 485

Na postupak za izricanje mjera bezbjednosti ili za oduzimanje imovinske koristi shodno će se primjenjivati druge odredbe ovog zakonika, ako odredbama ove glave nije drukčije određeno.

3. TRAJNO ODUZIMANJE IMOVINE ČIJE ZAKONITO PORIJEKLO NIJE DOKAZANO

Zahtjev za trajno oduzimanje imovine i sadržaj zahtjeva

Član 486

(1) Nakon pravosnažnosti presude kojom se okrivljeni oglašava krivim za krivično djelo za koje Krivični zakonik propisuje mogućnost proširenog oduzimanja imovine od osuđenog, njegovog pravnog sljedbenika ili lica na koje je osuđeni prenio imovinu, koji ne može da dokaže zakonitost njenog porijekla, državni tužilac, najkasnije u roku od jedne godine, podnosi zahtjev za trajno oduzimanje imovine osuđenog, njegovog pravnog sljedbenika ili lica na koje je osuđeni prenio imovinu za koju nema dokaza o zakonitosti njenog porijekla.

(2) Zahtjev iz stava 1 ovog člana sadrži podatke o osuđenom, njegovom pravnom sljedbeniku ili licu na koje je osuđeni prenio imovinu, označenje imovine koju treba oduzeti, dokaze o imovini koju osuđeni, njegov pravni sljedbenik, odnosno lice na koje je imovina prenesena posjeduje i o njihovim zakonitim приходima, kao i okolnosti koje ukazuju na očiglednu nesrazmjernu između ukupne imovine i zakonitih prihoda osuđenog, njegovog pravnog sljedbenika, odnosno lica na koje je osuđeni prenio imovinu.

(3) Zahtjev iz stava 1 ovog člana se bez odlaganja dostavlja osuđenom, njegovom pravnom sljedbeniku ili licu na koje je osuđeni prenio imovinu, uz upozorenje da je dužan da na sjednici vijeća iz člana 24 stav 7 ovog zakonika dokaže zakonitost porijekla imovine, kao i da će imovina biti oduzeta ako se zakonitost njenog porijekla ne dokaže.

Odlučivanje o zahtjevu za trajno oduzimanje imovine

Član 487

(1) O zahtjevu iz člana 486 ovog zakonika odlučuje vijeće iz člana 24 stav 7 ovog zakonika, na sjednici sa koje javnost može biti isključena u skladu sa članom 314 ovog zakonika.

(2) Na sjednicu vijeća se pozivaju državni tužilac, osuđeni, njegov pravni sljedbenik ili lice na koje je osuđeni prenio imovinu i njegov punomoćnik.

(3) Ako osuđeni, njegov pravni sljedbenik ili lice na koje je osuđeni prenio imovinu vjerodostojnim ispravama, odnosno u nedostatku vjerodostojnih isprava na drugi način ne dokaže zakonitost porijekla imovine, vijeće donosi rješenje o trajnom oduzimanju te imovine.

(4) Ako osuđeni, njegov pravni sljedbenik ili lice na koje je osuđeni prenio imovinu vjerodostojnim ispravama ili na drugi način dokaže zakonitost porijekla imovine ili dijela imovine, vijeće donosi rješenje o potpunom ili djelimičnom odbijanju zahtjeva iz člana 486 stav 1 ovog zakonika.

(5) Vijeće iz člana 24 stav 7 ovog zakonika odbaciće zahtjev ako je podnijet nakon isteka roka iz člana 486 stav 1 ovog zakonika.

Sadržaj rješenja o trajnom oduzimanju imovine

Član 488

(1) Rješenje iz člana 487 stav 3 ovog zakonika sadrži podatke o osuđenom, njegovom pravnom sljedbeniku ili licu na koje je osuđeni prenio imovinu, o imovini koja se oduzima i odluku o troškovima staranja i upravljanja privremeno oduzetom imovinom iz člana 96 ovog zakonika. Ako bi se oduzimanjem imovine dovelo u pitanje izdržavanje osuđenog, njegovog pravnog sljedbenika ili lica na koje je osuđeni prenio imovinu ili lica koja su oni, u skladu sa zakonom, dužni da izdržavaju, tim rješenjem će se dio imovine izuzeti od oduzimanja.

(2) Rješenje o trajnom oduzimanju imovine dostavlja se osuđenom, njegovom pravnom sljedbeniku ili licu na koje je osuđeni prenio imovinu, njegovom punomoćniku, državnom tužiocu i državnom organu koji u skladu sa zakonom upravlja oduzetom imovinom.

Žalba protiv rješenja o trajnom oduzimanju imovine

Član 489

(1) Protiv rješenja iz člana 487 stav 3 ovog zakonika, u roku od osam dana,

žalbu mogu da izjave osuđeni, njegov pravni sljedbenik ili lice na koje je osuđeni prenio imovinu i njegov punomoćnik, a protiv rješenja iz člana 487 stav 4 ovog zakonika žalbu može izjaviti državni tužilac.

(2) O žalbi iz stava 1 ovog člana odlučuje neposredno viši sud.

4. POSTUPAK ZA OPOZIVANJE USLOVNE OSUDE

Član 490

(1) Kad je uslovnom osudom određeno da će se kazna izvršiti ako osuđeni ne vrati imovinsku korist, ne naknadi štetu ili ne ispunio druge obaveze, a osuđeni u određenom roku nije ispunio te obaveze, sud koji je sudio u prvom stepenu sprovede postupak za opozivanje uslovne osude na predlog ovlašćenog tužioca ili po službenoj dužnosti.

(2) Sudija koji za to bude određen saslušaće osuđenog, ako je dostupan i sprovede potrebne radnje radi utvrđivanja činjenica i prikupljanja dokaza važnih za odluku.

(3) Poslije toga će predsjednik vijeća zakazati sjednicu vijeća, o kojoj će obavijestiti tužioca, osuđenog i oštećenog. Nedolazak stranaka i oštećenog, ako su uredno obaviješteni, ne sprječava održavanje sjednice vijeća.

(4) Ako sud utvrdi da osuđeni nije ispunio obavezu koja mu je bila određena presudom, donijeće presudu kojom će opozvati uslovnu osudu i odrediti da se utvrđena kazna izvrši ili odrediti novi rok za ispunjenje obaveze ili ukinuti taj uslov ili određenu obavezu zamijeniti drugom obavezom. Ako sud nađe da nema osnova za donošenje neke od tih odluka, rješenjem će obustaviti postupak za opozivanje uslovne osude.

(5) Protiv presude iz stava 4 ovog člana žalbu može izjaviti i oštećeni, ako se presudom dira u njegove interese.

Glava XXX

POSTUPAK ZA REHABILITACIJU, PRESTANAK PRAVNIH POSLJEDICA OSUDE I MJERA BEZBJEDNOSTI

Donošenje rješenja o zakonskoj rehabilitaciji po službenoj dužnosti

Član 491

(1) Kad po Krivičnom zakoniku rehabilitacija nastaje protekom određenog vremena i pod uslovom da osuđeni u tom vremenu ne učini novo krivično djelo, rješenje o rehabilitaciji donosi po službenoj dužnosti organ nadležan za vođenje kaznene evidencije, izuzev u slučaju kad je izrečena uslovna osuda.

(2) Prije donošenja rješenja o rehabilitaciji izvršiće se potrebna provjeravanja, a naročito će se prikupiti podaci o tome da li je protiv osuđenog u toku krivični postupak za neko novo krivično djelo učinjeno prije završetka postupka rehabilitacije.

Donošenje rješenja o zakonskoj rehabilitaciji osuđenog po njegovom zahtjevu

Član 492

(1) Ako nadležni organ ne donese rješenje o rehabilitaciji, osuđeno lice može zahtijevati da se utvrdi da je rehabilitacija nastala po Krivičnom zakoniku.

(2) Ako nadležni organ ne postupi po zahtjevu osuđenog u roku od mjesec dana od dana prijema zahtjeva, osuđeni može tražiti da sud koji je u prvom stepenu izrekao presudu donese rješenje o rehabilitaciji.

(3) O zahtjevu osuđenog odlučuje sud po pribavljenom mišljenju državnog tužioca.

Rehabilitacija lica kome je izrečena uslovna osuda

Član 493

Ako uslovna osuda ne bude opozvana ni poslije jedne godine od isteka roka provjeravanja, sud koji je sudio u prvom stepenu donijeće rješenje o rehabilitaciji. Ovo rješenje dostaviće se osuđenom, državnom tužiocu i organu nadležnom za vođenje kaznene evidencije.

Rehabilitacija na osnovu sudske odluke

Član 494

- (1) Postupak za sudsku rehabilitaciju pokreće se po molbi osuđenog.
- (2) Molba se podnosi sudu koji je sudio u prvom stepenu.
- (3) Sudija koji za to bude određen prethodno će ispitati da li je isteklo vrijeme provjeravanja po zakonu, nakon čega će sprovesti potrebne radnje radi utvrđivanja činjenica na koje se poziva osuđeni i pribaviti dokaze o svim okolnostima koje su važne za donošenje odluke.
- (4) O ponašanju osuđenog sudija može tražiti izvještaj od policije na čijem je području osuđeni boravio poslije izdržane kazne, a može takav izvještaj tražiti i od organa uprave nadležnog za izvršenje krivičnih sankcija u kojem je osuđeni izdržao kaznu zatvora.
- (5) Poslije sprovođenja radnji iz stava 3 ovog člana, a po saslušanju državnog tužioca, sudija će dostaviti spise sa obrazloženim predlogom vijeću suda koji je sudio u prvom stepenu.
- (6) Protiv odluke suda po molbi za rehabilitaciju žalbu može izjaviti osuđeni i državni tužilac.
- (7) Ako sud odbije molbu zato što osuđeni svojim ponašanjem nije zaslužio rehabilitaciju, osuđeni može molbu ponoviti po isteku jedne godine od dana pravosnažnosti rješenja o odbijanju molbe.

Zabrana davanja podataka o rehabilitaciji i prestanku pravnih posljedica osude

Član 495

U uvjerenju koje se izdaje na osnovu kaznene evidencije odluka o rehabilitaciji i prestanku pravnih posljedica osude ne smiju se pominjati.

Prestanak mjera bezbjednosti

Član 496

- (1) Molba za prestanak mjere bezbjednosti zabrana vršenja poziva, djelatnosti i dužnosti ili zabrana upravljanja motornim vozilom ili molba za prestanak pravne posljedice osude koja se odnosi na zabranu sticanja određenog prava podnosi se sudu koji je sudio u prvom stepenu.
- (2) Sudija koji za to bude određen prethodno će ispitati da li je isteklo vrijeme provjeravanja po zakonu, nakon čega će sprovesti potrebne radnje radi utvrđivanja činjenica na koje se poziva osuđeni i pribaviti dokaze o svim okolnostima koje su

važne za donošenje odluke.

(3) O ponašanju osuđenog sudija može tražiti izvještaj od policije na čijem je području osuđeni boravio poslije izdržane, oprostene ili zastarjele glavne kazne, a može takav izvještaj tražiti i od organa uprave nadležnog za izvršenje krivičnih sankcija u kojem je osuđeni izdržao kaznu zatvora.

(4) Poslije sprovođenja radnji iz stava 2 ovog člana, a po pribavljenom mišljenju državnog tužioca, sudija će dostaviti spise sa obrazloženim predlogom vijeću suda koji je sudio u prvom stepenu.

Ponovno podnošenje molbe za prestanak mjera bezbjednosti

Član 497

Kad sud odbije molbu za prestanak mjera bezbjednosti ili pravnih posljedica osude, nova molba se može podnijeti po isteku jedne godine od dana pravosnažnosti rješenja kojim je ranije podnesena molba odbijena.

Glava XXXI

POSTUPAK ZA NAKNADU ŠTETE, REHABILITACIJU I OSTVARIVANJE DRUGIH PRAVA LICA NEOSNOVANO OSUĐENIH, NEZAKONITO ILI NEOSNOVANO LIŠENIH SLOBODE

Lica koja imaju pravo na naknadu štete zbog neosnovane osude

Član 498

(1) Pravo na naknadu štete zbog neosnovane osude ima lice kome je pravosnažno izrečena krivična sankcija ili koje je oglašeno krivim, a oslobođeno od kazne, a kasnije je povodom vanrednog pravnog lijeka novi postupak pravosnažno obustavljen ili je pravosnažnom presudom oslobođeno od optužbe ili je optužba odbijena, osim ako je:

1) do obustave postupka ili presude kojom se optužba odbija došlo zbog toga što je u novom postupku oštećeni kao tužilac, odnosno privatni tužilac odustao od gonjenja, a do odustanka je došlo na osnovu sporazuma sa okrivljenim;

2) u novom postupku rješenjem optužba odbačena zbog nenadležnosti suda, a ovlašćeni tužilac je preduzeo gonjenje pred nadležnim sudom.

(2) Osuđeni, odnosno oslobođeni nema pravo na naknadu štete, ako je svojim lažnim priznanjem u izviđaju ili na drugi način prouzrokovao vođenje krivičnog postupka, odnosno takvim izjavama u postupku prouzrokovao svoju osudu, osim ako je na to bio prinuđen.

(3) U slučaju osude za krivična djela u sticaju pravo na naknadu štete može se odnositi i na pojedina krivična djela u vezi kojih su ispunjeni uslovi za priznanje naknade.

Zastara potraživanja

Član 499

(1) Pravo na naknadu štete zastarijeva za tri godine od dana pravosnažnosti prvostepene presude kojom je okrivljeni oslobođen od optužbe ili kojom je optužba odbijena, odnosno pravosnažnosti prvostepenog rješenja kojim je postupak obustavljen, a ako je povodom žalbe rješavao viši sud, od dana prijema odluke višeg suda.

(2) Prije podnošenja sudu tužbe za naknadu štete oštećeni je dužan da se zahtjevom obrati ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa, radi postizanja

sporazuma o postojanju štete i vrsti i visini naknade.

(3) U slučaju iz člana 498 stav 1 tačka 2 ovog zakonika o zahtjevu se može rješavati samo ako ovlašćeni tužilac nije preduzeo gonjenje pred nadležnim sudom u roku od tri mjeseca od dana prijema pravosnažne odluke. Ako po isteku ovog roka ovlašćeni tužilac preduzme gonjenje, prekinuće se postupak za naknadu štete do okončanja krivičnog postupka.

Naknada štete putem tužbe

Član 500

(1) Ako zahtjev za naknadu štete ne bude usvojen ili ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa ne donese odluku u roku od tri mjeseca od dana podnošenja zahtjeva, oštećeni može kod nadležnog suda podnijeti tužbu za naknadu štete. Ako je postignut sporazum samo za dio zahtjeva, oštećeni može podnijeti tužbu i za preostali dio zahtjeva.

(2) Za vrijeme trajanja postupka iz stava 1 ovog člana ne teče rok zastarjelosti iz člana 499 stav 1 ovog zakonika.

(3) Tužba za naknadu štete podnosi se protiv Crne Gore.

Nasljeđivanje prava na naknadu štete

Član 501

(1) Nasljednici nasljeđuju samo pravo oštećenog lica na naknadu imovinske štete. Ako je oštećeni podnio zahtjev, nasljednici mogu nastaviti postupak samo u granicama podnesenog zahtjeva za naknadu imovinske štete.

(2) Nasljednici oštećenog lica mogu poslije njegove smrti nastaviti postupak za naknadu štete, odnosno pokrenuti postupak, ako je oštećeno lice umrlo prije isteka roka zastarjelosti i od zahtjeva se nije odreklo, u skladu sa pravilima o naknadi štete propisanim Zakonom o obligacionim odnosima.

Lica kojima pripada pravo na naknadu štete

Član 502

(1) Pravo na naknadu štete pripada i licu koje je:

1) bilo u pritvoru ili koje je od strane policije ili državnog tužioca lišeno slobode ili mu je sloboda odlukom suda ograničena u vezi sa krivičnim djelom, a nije došlo do pokretanja krivičnog postupka ili je postupak obustavljen pravosnažnim rješenjem ili je pravosnažnom presudom oslobođeno od optužbe ili je optužba

odbijena;

2) izdržavalo kaznu zatvora, a povodom ponavljanja krivičnog postupka, odnosno zahtjeva za zaštitu zakonitosti, izrečena mu je kazna zatvora u trajanju kraćem od kazne koju je izdržalo ili je izrečena krivična sankcija koja se ne sastoji u lišenju slobode ili je oglašeno krivim, a oslobođeno od kazne;

3) usljed greške ili nezakonitog rada organa neosnovano lišeno slobode ili je zadržano duže u pritvoru ili u organu uprave nadležnom za izvršenje krivičnih sankcija ili ustanovi za izvršavanje mjere;

4) u pritvoru provelo duže vremena nego što traje kazna zatvora na koju je osuđeno.

(2) Licu koje je po članu 264 ovog zakonika lišeno slobode bez zakonskog osnova pripada pravo na naknadu štete, ako protiv njega nije određen pritvor, niti mu je vrijeme za koje je lišeno slobode uračunato u izrečenu kaznu za krivično djelo ili za prekršaj.

(3) Naknada štete ne pripada licu koje je svojim nedozvoljenim postupcima prouzrokovalo lišenje slobode, odnosno određivanje pritvora. U slučajevima iz stava 1 tačka 1 ovog člana isključeno je pravo na naknadu štete i kad su postojale okolnosti iz člana 498 stav 1 ovog zakonika ili ako je postupak obustavljen na osnovu člana 249 ovog zakonika.

(4) U postupku za naknadu štete u slučajevima iz st. 1 i 2 ovog člana shodno se primjenjuju odredbe ove glave.

Objavljivanje odluke iz koje proizilazi neosnovanost ranije osude u sredstvima javnog informisanja

Član 503

(1) Ako je slučaj na koji se odnosi neosnovana osuda ili neosnovano lišenje slobode nekog lica objavljen u sredstvima javnog informisanja i time bio povrijeđen ugled tog lica, sud će, na njegov zahtjev, objaviti u sredstvima javnog informisanja saopštenje o odluci iz koje proizilazi neosnovanost ranije osude, odnosno neosnovanost lišenja slobode. Ako slučaj nije objavljen u sredstvima javnog informisanja, ovakvo saopštenje će se, na zahtjev tog lica, dostaviti državnom organu, organu lokalne samouprave, privrednom društvu, drugom pravnom ili fizičkom licu kod kojeg je lice u radnom odnosu, a ako je to za njegovu rehabilitaciju potrebno i drugoj organizaciji. Poslije smrti osuđenog lica pravo na podnošenje ovog zahtjeva pripada njegovom bračnom drugu, djeci, roditeljima, braći i sestrama.

(2) Zahtjev iz stava 1 ovog člana može se podnijeti i ako nije podnesen zahtjev za naknadu štete.

(3) Pored uslova iz člana 493 ovog zakonika, zahtjev iz stava 1 ovog člana

može se podnijeti i kad je povodom vanrednog pravnog lijeka izmijenjena pravna kvalifikacija djela, ako je usljed pravne kvalifikacije u ranijoj presudi bio teže povrijeđen ugled osuđenog lica.

(4) Zahtjev iz st. 1, 2 i 3 ovog člana podnosi se u roku od šest mjeseci od dana pravosnažnosti odluke iz člana 499 stav 1 ovog zakonika sudu koji je u krivičnom postupku sudio u prvom stepenu. O zahtjevu odlučuje vijeće iz člana 24 stav 7 ovog zakonika. Prilikom rješavanja o zahtjevu shodno se primjenjuju odredbe člana 498 st. 2 i 3 i člana 502 stav 3 ovog zakonika.

Poništavanje upisa neopravdane osude u kaznenoj evidenciji

Član 504

Sud koji je u krivičnom postupku sudio u prvom stepenu donijeće, po službenoj dužnosti, rješenje kojim se poništava upis neosnovane osude u kaznenoj evidenciji. Rješenje se dostavlja organu nadležnom za vođenje kaznene evidencije. O poništenom upisu ne smiju se nikom davati podaci iz kaznene evidencije.

Ograničenje prilikom razmatranja, prepisivanja ili snimanja pojedinih spisa

Član 505

Lice kome je dozvoljeno razmatranje, prepisivanje ili snimanje spisa u skladu sa čl. 203, 203a i 203b ovog zakonika koji se odnose na neosnovanu osudu ili neosnovano lišenje slobode ne može upotrijebiti podatke iz tih spisa na način koji bi bio štetan za rehabilitaciju lica protiv koga je vođen krivični postupak. Predsjednik suda je dužan da na ovo upozori lice kome je dozvoljeno razmatranje, prepisivanje ili snimanje, što će se zabilježiti na spisu uz potpis tog lica.

Priznavanje prava iz radnog odnosa

Član 506

(1) Licu kome je zbog neosnovane osude ili neosnovanog lišenja slobode pretao radni odnos ili svojstvo osiguranika socijalnog osiguranja priznaje se radni staž, odnosno staž osiguranja kao da je bilo na radu za vrijeme za koje je zbog neosnovane osude ili neosnovanog lišenja slobode staž izgubilo. U staž se uračunava i vrijeme nezaposlenosti do koje je došlo zbog neosnovane osude ili neosnovanog lišenja slobode, a koja nije nastala krivicom tog lica.

(2) Prilikom rješavanja o pravu na koje utiče dužina radnog staža, odnosno staža osiguranja, nadležni organ ili organizacija uzeće u obzir staž priznat odredbom

stava 1 ovog člana.

(3) Ako organ ili organizacija iz stava 2 ovog člana ne uzme u obzir staž priznat odredbom stava 1 ovog člana, oštećeno lice može zahtijevati da sud iz člana 500 stav 1 ovog zakonika utvrdi da je priznavanje staža nastupilo po zakonu. Tužba se podnosi protiv organa ili organizacije koja osporava priznati staž i protiv Crne Gore.

(4) Na zahtjev organa, odnosno organizacije kod koje se pravo iz stava 2 ovog člana ostvaruje, isplatiće se iz budžetskih sredstava propisani doprinos za vrijeme za koje je odredbom stava 1 ovog člana staž priznat.

(5) Staž osiguranja priznat odredbom stava 1 ovog člana u cjelini se uračunava u penzijski staž.

Glava XXXII

POSTUPAK ZA IZDAVANJE POTJERNICE I OBJAVE

Pronalaženje okrivljenog i obavještanje o njegovoj adresi

Član 507

Ako se ne zna prebivalište ili boravište okrivljenog, kad je to po odredbama ovog zakonika neophodno, sud ili državni tužilac će zatražiti od policije da okrivljenog potraži i da ih obavijesti o njegovoj adresi.

Uslovi za izdavanje potjernice

Član 508

(1) Izdavanje potjernice može se narediti kad se okrivljeni nalazi u bjekstvu i kad je protiv njega pokrenut krivični postupak zbog krivičnog djela za koje je po zakonu propisana kazna zatvora od jedne godine ili teža kazna, a postoji naredba za njegovo dovođenje ili rješenje o određivanju pritvora.

(2) Izdavanje potjernice naređuje sud pred kojim se vodi krivični postupak.

(3) Izdavanje potjernice narediće se i u slučaju bjekstva okrivljenog iz organa uprave nadležnog za izvršenje krivičnih sankcija u kojem izdržava kaznu, bez obzira na visinu kazne ili bjekstva iz ustanove u kojoj izdržava zavodsku mjeru. Naredbu u takvom slučaju izdaje rukovodilac te ustanove.

(4) Naredba suda ili rukovodioca ustanove za izdavanje potjernice dostavlja se policiji radi izvršenja.

(5) Prilikom raspisivanja potjernice i traganja za licima za kojima je raspisana potjernica mogu se preduzeti radnje i ovlašćenja iz člana 257 ovog zakonika.

Izdavanje objave

Član 509

(1) Ako su potrebni podaci o pojedinim predmetima koji su u vezi sa krivičnim djelom ili ove predmete treba pronaći, a naročito ako je to potrebno radi identifikacije pronađenog nepoznatog leša, narediće se izdavanje objave kojom će se zatražiti da se podaci ili obavještenja dostave organu koji vodi postupak.

(2) Policija može objavljivati i fotografije leševa i nestalih lica, ako postoje osnovi sumnje da je do smrti, odnosno nestanka tih lica došlo usljed krivičnog djela.

Povlačenje naredbe o izdavanju potjernice i objave

Član 510

Organ koji je naredio izdavanje potjernice ili objave dužan je da je odmah povuče kad se pronade traženo lice ili predmet ili kad nastupi zastarjelost krivičnog gonjenja ili izvršenja kazne ili drugi razlozi zbog kojih potjernica ili objava nije više potrebna.

Raspisivanje potjernice i objave

Član 511

- (1) Potjernicu i objavu raspisuje policija.
- (2) Radi obavještanja javnosti o potjernici ili objavi mogu se koristiti i sredstva javnog informisanja.
- (3) Ako je vjerovatno da se lice za kojim je izdata potjernica nalazi u drugoj državi, uz saglasnost ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa, može se raspisati i međunarodna potjernica.
- (4) Na molbu organa druge države može se raspisati potjernica i za licem za koje se sumnja da se nalazi u Crnoj Gori, ako je u molbi data izjava da će se u slučaju pronalaženja tog lica zatražiti njegovo izdavanje.

Glava XXXIII

PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Posebne odredbe o računanju rokova

Član 512

Ako na dan stupanja na snagu ovog zakonika teče neki rok, taj rok će se računati po odredbama ovog zakonika, osim ako je prema ranijim propisima rok bio duži.

Primjena odredaba ranije važećeg zakonika

Član 513

(1) Ako je do dana početka primjene ovog zakonika podnesen zahtjev za sprovođenje istrage po odredbama Zakonika o krivičnom postupku ("Službeni list RCG", br. 71/03 i 47/06), istraga će se okončati u skladu sa tim odredbama.

(2) Ako je do dana početka primjene ovog zakonika donesena odluka protiv koje je po odredbama Zakonika o krivičnom postupku ("Službeni list RCG", br. 71/03 i 47/06) bio dozvoljen pravni lijek, a ta odluka još nije dostavljena ili je u toku rok za izjavljivanje pravnog lijeka ili po izjavljenom pravnom lijeku još nije odlučeno, na pravo na pravni lijek i postupak po pravnom lijeku primjenjivaće se odredbe tog zakonika.

Donošenje podzakonskih propisa

Član 514

Podzakonski akti predviđeni ovim zakonikom donijeće se u roku od devet mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakonika.

Prestanak važenja ranijeg propisa

Član 515

Danom početka primjene ovog zakonika prestaje da važi Zakonik o krivičnom postupku ("Službeni list RCG", br. 71/03 i 47/06), osim odredaba glave XXIX koja će se primjenjivati do donošenja zakona kojim će se urediti postupak prema maloljetnicima i druga pitanja u vezi položaja maloljetnih učinilaca krivičnih djela.

Primjena pojedinih odredaba

Član 516

(1) Odredbe čl. 90, 486, 487, 488 i 489 ovog zakonika primjenjivaće se od dana početka primjene odredaba Krivičnog zakonika kojima će se urediti prošireno oduzimanje imovine.

(2) Odredbe glave XX ovog zakonika će se primjenjivati nakon šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakonika.

(3) Odredbe čl. 109, 158, 272, 273 i 461 ovog zakonika će se primjenjivati od dana stupanja na snagu ovog zakonika.

(4) U postupcima za krivična djela organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina ovaj zakonik će se primjenjivati od 26. avgusta 2010. godine.

Stupanje na snagu

Član 517

Ovaj zakonik stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Crne Gore", a primjenjivaće se od 1. septembra 2011. godine.

Na osnovu člana 82 stav 1 tačka 2 Ustava Crne Gore i Amandmana IV stav 1 na Ustav Crne Gore, Skupština Crne Gore 25. saziva, na sedmoj sjednici prvog redovnog (proljećnjeg) zasijedanja u 2015. godini, dana 26. juna 2015. godine, donijela je

Zakon o izvršenju kazni zatvora, novčane kazne i mjera bezbjednosti

("Službeni list CG", br. 36/15)

I. OSNOVNE ODREDBE

Predmet zakona

Član 1

Ovim zakonom uređuje se izvršenje kazne zatvora, kazne zatvora od četrdeset godina, novčane kazne i mjera bezbjednosti, prava i obaveze zatvorenika, kao i druga pitanja od značaja za izvršenje ovih krivičnih sankcija.

Odredbe ovog zakona primjenjuju se i na izvršenje kazne zatvora i novčane kazne izrečenih u prekršajnom postupku, ako posebnim zakonom nije drukčije propisano.

Izvršenje stranih sudskih odluka

Član 2

Odredbe ovog zakona primjenjuju se i na izvršenje stranih sudskih odluka u skladu sa zakonom kojim se uređuje međunarodna pravna pomoć u krivičnim stvarima i potvrđenim međunarodnim ugovorima.

Svrha izvršenja

Član 3

Izvršenje sankcija iz člana 1 ovog zakona ima za cilj resocijalizaciju i reintegraciju osuđenog u društvo.

Načelo humanosti

Član 4

Sankcije iz člana 1 ovog zakona izvršavaju se na način kojim se jemči humano postupanje i poštovanje ljudskog dostojanstva svakog pojedinca.

Osuđeni se ne smije podvrgavati bilo kakvom obliku mučenja, zlostavljanja ili ponižavanja, kao i zdravstvenim i naučnim eksperimentima.

Zabrana diskriminacije

Član 5

Zabranjena je diskriminacija osuđenog kome je izrečena sankcija iz člana

I ovog zakona, po osnovu rase, boje kože, nacionalne pripadnosti, društvenog ili etničkog porijekla, veze sa nekim manjinskim narodom ili manjinskom nacionalnom zajednicom, jezika, vjere ili uvjerenja, političkog ili drugog mišljenja, pola, rodnog identiteta, seksualne orijentacije, zdravstvenog stanja, invaliditeta, starosne dobi, imovnog stanja, bračnog ili porodičnog stanja, pripadnosti grupi ili pretpostavci o pripadnosti grupi, političkoj partiji ili drugoj organizaciji, kao i po osnovu drugih ličnih svojstava.

Upotreba rodno osjetljivog jezika

Član 6

Izrazi koji se u ovom zakonu koriste za fizička lica u muškom rodu podrazumijevaju iste izraze u ženskom rodu.

II. IZVRŠENJE KAZNI ZATVORA

1. Način izvršenja

Nadležnost za izvršenje

Član 7

Kazna zatvora i kazna zatvora od četrdeset godina izvršavaju se u organu uprave nadležnom za izvršenje krivičnih sankcija (u daljem tekstu: Zavod), osim ako je pravosnažnom odlukom suda određeno da se kazna zatvora izvršava u prostorijama u kojima osuđeni stanuje.

Zavod

Član 8

U Zavodu se obavljaju poslovi obezbjeđenja pritvorenih i osuđenih lica, zdravstvene zaštite, tretmana i reintegracije zatvorenika, stručnih obuka i rada zatvorenika, stručnog osposobljavanja i usavršavanja službenika Zavoda i drugi poslovi od značaja za izvršenje krivičnih sankcija.

Poslove iz stava 1 ovog člana, obavljaju službenici za poslove obezbjeđenja pritvorenih i osuđenih lica (u daljem tekstu: službenici obezbjeđenja), zdravstveni radnici, realizatori tretmana, instruktori za rad i stručno osposobljavanje zatvorenika, kao i pedagozi, psiholozi, socijalni radnici i drugi zaposleni.

Zatvor

Član 9

Kazne zatvora i kazna zatvor od četrdeset godina izvršavaju se u organizacionim jedinicama Zavoda (u daljem tekstu: zatvor).

U zavisnosti od nivoa bezbjednosti, vrste programa tretmana i reintegracije, kao i obima ograničenja sloboda i prava osuđenog, kazne iz stava 1 ovog člana, izvršavaju se u prostorijama zatvorenog, poluotvorenog i otvorenog tipa.

Uslove koje moraju da ispunjavaju prostorije iz stava 2 ovog člana, propisuje Ministarstvo.

Prava zatvorenika

Član 10

Zatvorenik ima pravo na zaštitu prava utvrđenih Ustavom, potvrđenim međunarodnim ugovorima, opšteprihvaćenim pravilima međunarodnog prava i ovim zakonom.

Zatvorenik je osuđeni koji je započeo izdržavanje kazne zatvora ili kazne zatvor od četrdeset godina.

Zatvorenik ima pravo na sudsku kontrolu akata koji se odnose na njegova prava i obaveze, u skladu sa ovim zakonom.

Uslovi života u zatvora treba da budu što približniji opštim uslovima života.

Ograničenje prava zatvorenika

Član 11

Zatvoreniku mogu biti ograničena određena prava u skladu sa potvrđenim međunarodnim ugovorima, u mjeri koja odgovara prirodi i sadržini izrečene sankcije i na način kojim se obezbjeđuje poštovanje njegove ličnosti i dostojanstva.

U toku izvršenja kazne zatvora ili kazne zatvor od četrdeset godina, prava zatvorenika na fizički integritet, slobodu, tajnost pošte i telekomunikacija mogu biti ograničena samo u mjeri koja odgovara prirodi i sadržini ovih kazni, u skladu sa ovim zakonom.

Pravo zatvorenika na pritužbu

Član 12

Zatvorenik ima pravo da podnese pritužbu starješini Zavoda, radi zaštite prava i interesa tokom izdržavanja kazne zatvora ili kazne zatvor od četrdeset godina.

Starješina Zavoda dužan je da ispita navode iz pritužbe i donese rješenje, u roku od 15 dana od dana prijema pritužbe. Rješenje se dostavlja zatvoreniku, bez odlaganja.

Nepismenom zatvoreniku Zavod će omogućiti podnošenje pritužbe, u skladu sa zakonom kojim se uređuje upravni postupak.

Protiv rješenja iz stava 2 ovog člana, zatvorenik ima pravo žalbe organu državne uprave nadležnom za poslove pravosuđa (u daljem tekstu: Ministarstvo), u roku od osam dana od dana prijema rješenja.

O žalbi iz stava 4 ovog člana, Ministarstvo odlučuje, u roku od 15 dana od dana prijema žalbe.

Protiv odluke, kao i u slučaju da odluka nije donijeta u roku iz stava 5 ovog člana, može se pokrenuti upravni spor.

Pristupanje izvršenju

Član 13

Kazna zatvora i kazna zatvor od četrdeset godina izvršavaju se nakon što su odluke suda kojima su te kazne izrečene, postale pravosnažne i izvršne i po redosljedu njihovog prijema.

Izuzetno, izvršenje kazne zatvora ili kazne zatvor od četrdeset godina može započeti i prije pravosnažnosti odluke suda, u slučaju kad je to propisano Zakonikom o krivičnom postupku.

Izvršenje kazne zatvora ili kazne zatvor od četrdeset godina može se odložiti u slučajevima propisanim ovim zakonom.

Upućivanje na izvršenje

Član 14

Na izvršenje kazne zatvora ili kazne zatvor od četrdeset godina osuđenog upućuje osnovni sud na čijem području osuđeni ima prebivalište ili boravište.

Sud iz stava 1 ovog člana, dužan je da radi izvršenja kazne iz stava 1 ovog člana, preduzme potrebne radnje odmah, a najkasnije u roku od tri dana od dana prijema pravosnažne odluke suda.

Ako je prebivalište ili boravište osuđenog nepoznato, za upućivanje na izvršenje kazne zatvora ili kazne zatvor od četrdeset godina nadležan je sud koji je donio odluku u prvom stepenu.

Ako je odluku u prvom stepenu donio viši sud, za upućivanje na izvršenje kazne iz stava 1 ovog člana nadležan je osnovni sud u sjedištu višeg suda.

Uputni akt

Član 15

Sud iz člana 14 ovog zakona dužan je da pozove osuđenog radi uručjenja akta za upućivanje na izvršenje kazne zatvora ili kazne zatvor od četrdeset godina (u daljem tekstu: uputni akt).

Prilikom određivanja dana javljanja na izvršenje kazne zatvora ili kazne zatvor od četrdeset godina, sud iz člana 14 ovog zakona dužan je da osuđenom, radi pripreme, ostavi rok od najmanje osam, ali ne duži od 15 dana do početka izvršenja kazne.

Uz uputni akt, sud Zavodu dostavlja prepis presude i izvod iz kaznene evidencije.

Ako osuđeni koji se upućuje na izvršenje kazne zatvora ili kazne zatvor od četrdeset godina ima djecu do navršenih 18 godina života ili se stara o drugim licima, sud iz člana 14 ovog zakona, prije upućivanja osuđenog na izvršenje kazne, o tome obavještava centar za socijalni rad prema prebivalištu ili boravištu osuđenog (u daljem tekstu: centar za socijalni rad).

Naredba za dovođenje i potjernica

Član 16

Ako se uredno pozvani osuđeni dana određenog u uputnom aktu ne javi radi izvršenja kazne zatvora ili kazne zatvor od četrdeset godina, Zavod o tome, u roku od tri dana, obavještava sud iz člana 14 ovog zakona, koji izdaje naredbu za prinudno dovođenje, koju dostavlja organu uprave nadležnom za poslove policije (u daljem tekstu: policija) da osuđenog prinudno dovede na izvršenje.

Za osuđenog koji se krije ili se nalazi u bjekstvu, sud iz člana 14 ovog zakona donosi naredbu za izdavanje potjernice, koju dostavlja policiji.

Troškovi prinudnog dovođenja iz stava 1 ovog člana, padaju na teret suda, a konačno na teret osuđenog.

Izvršenje kazni zatvora nakon izvršenja mjere bezbjednosti

Član 17

Ukoliko je osuđenom, uz kaznu zatvora ili kaznu zatvor od četrdeset godina, izrečena mjera bezbjednosti obavezno psihijatrijsko liječenje i čuvanje u zdravstvenoj ustanovi, mjera bezbjednosti obavezno liječenje alkoholičara ili mjera bezbjednosti obavezno liječenje narkomana, osuđeni se upućuje na izvršenje kazne zatvora ili kazne zatvor od četrdeset godina nakon izvršenja ovih mjera.

Odlaganje izvršenja

Član 18

Osuđenom koji se nalazi na slobodi može se, na njegov zahtjev, odložiti izvršenje kazne zatvora ili kazne zatvor od četrdeset godina ako:

1) je obolio od teže akutne bolesti ili se njegova hronična bolest pogoršala, a u Zavodu ne postoje uslovi za liječenje ili se nalazi na bolničkom liječenju ili postbolničkom rehabilitacionom tretmanu;

2) mu je član uže porodice umro ili je obolio od teže akutne bolesti zbog koje mu je potrebna pomoć i njega drugog lica, a u užoj porodici nema drugih članova koji mogu pružiti potrebnu pomoć ili se ta pomoć ne može pružiti na drugi način;

3) je odlaganje potrebno radi izvršenja ili završetka radova izazvanih elementarnom nepogodom ili drugim nesrećnim slučajem, a u užoj porodici nema radno sposobnih članova;

4) je odlaganje potrebno zbog završetka njegovog redovnog školovanja ili polaganja ispita;

5) je odlaganje potrebno radi završetka započetog posla čijim bi neobavljanjem nastala znatna materijalna šteta;

6) su zajedno sa njim, osuđeni na kaznu zatvora ili kaznu zatvor od četrdeset godina njegov supružnik ili drugi članovi uže porodice ili ako se oni već nalaze na izdržavanju tih kazni, a upućivanjem svih ovih lica na izdržavanje kazne bi bilo ugroženo izdržavanje starih, bolesnih ili maloljetnih članova uže porodice;

7) je osuđena žena koja ima dijete mlađe od jedne godine života ili je trudnica. Izvršenje kazne zatvora ili kazne zatvor od četrdeset godina može se odložiti:

- u slučaju iz stava 1 tač. 1 i 2 ovog člana, dok bolest, bolničko liječenje ili postbolnički rehabilitacioni tretman traje, odnosno dva mjeseca nakon smrti člana uže porodice;

- u slučaju iz stava 1 tač. 3, 4 i 5 ovog člana, najduže dva mjeseca;

- u slučaju iz stava 1 tačka 6 ovog člana, najduže šest mjeseci;

- u slučaju iz stava 1 tačka 7 ovog člana, do navršene jedne godine života djeteta.

U slučaju iz stava 1 tač. 1, 2 i 7 ovog člana, izvršenje kazne zatvora ili kazne zatvor od četrdeset godina može se odložiti samo na osnovu nalaza i mišljenja vještaka medicinske struke. Troškovi vještačenja padaju na teret osuđenog.

Članovima uže porodice, u smislu ovog zakona, smatraju se supružnik, djeca, roditelji, brat, sestra, usvojlac i usvojenik.

Zahtjev za odlaganje izvršenja

Član 19

Zahtjev za odlaganje izvršenja kazne zatvora ili kazne zatvor od četrdeset godina podnosi se sudu iz člana 14 ovog zakona, u roku od tri dana od dana prijema uputnog akta.

Ako je razlog za odlaganje izvršenja iz člana 18 stav 1 tač. 1 i 2 ovog zakona, nastao poslije roka iz stava 1 ovog člana, zahtjev za odlaganje izvršenja kazne može se podnijeti do dana kad osuđeni treba da se javi radi izvršenja kazne.

O zahtjevu iz stava 1 ovog člana, rješenjem odlučuje predsjednik suda iz

člana 14 ovog zakona, u roku od tri dana od dana prijema zahtjeva. Primjerak rješenja dostavlja se Zavodu.

U slučaju da je osuđenom ranije bila izrečena kazna rada u javnom interesu, uslovna osuda, uslovna osuda sa zaštitnim nadzorom ili je bio uslovno otpušten sa izdržavanja kazne zatvora ili kazne zatvor od četrdeset godina ili je kaznu zatvora izvršavao u prostorijama za stanovanje, prije donošenja odluke o zahtjevu iz stava 1 ovog člana, može se zatražiti mišljenje posebne organizacione jedinice Ministarstva (u daljem tekstu: Jedinica za uslovnu slobodu).

Rješenje o odlaganju izvršenja kazne zatvora ili kazne zatvor od četrdeset godina, predsjednik suda iz člana 14 ovog zakona može rješenjem ukinuti ako prestanu razlozi zbog kojih je odlaganje odobreno.

Do donošenja rješenja po zahtjevu za odlaganje izvršenja kazne zatvora ili kazne zatvor od četrdeset godina, zastaće se sa upućivanjem na izvršenje te kazne.

Žalba na rješenje o odlaganju izvršenja

Član 20

Protiv rješenja iz člana 19 st. 3 i 5 ovog zakona, osuđeni može podnijeti žalbu predsjedniku višeg suda, u roku od tri dana od dana prijema rješenja.

Predsjednik višeg suda dužan je da o žalbi iz stava 1 ovog člana odluči, u roku od tri dana od dana prijema žalbe.

Nakon pravosnažnosti rješenja kojim je odbijen zahtjev za odlaganje izvršenja kazne zatvora ili kazne zatvor od četrdeset godina, novi zahtjev za odlaganje izvršenja ne odlaže izvršenje tih kazni, osim ako predsjednik suda iz člana 14 ovog zakona ne odluči drukčije.

Odlaganje izvršenja po zahtjevu državnog tužioca

Član 21

Kad državni tužilac zatraži odlaganje izvršenja kazne zatvora ili kazne zatvor od četrdeset godina, sud iz člana 14 ovog zakona ne poziva osuđenog radi uručenja uputnog akta, a ako ga je već pozvao, a rok iz člana 15 stav 2 ovog zakona nije istekao, donijeće rješenje o odlaganju izvršenja.

U slučaju iz stava 1 ovog člana, odlaganje izvršenja kazne zatvora ili kazne zatvor od četrdeset godina traje dok državni tužilac ne obavijesti sud iz člana 14 ovog zakona da se može otpočeti sa izvršenjem kazne ili dok ne bude donesena nova odluka suda.

Prijem u zatvor

Član 22

Prilikom javljanja na izvršenje kazne zatvora ili kazne zatvor od četrdeset godina utvrđuje se identitet i zdravstveno stanje osuđenog.

Osuđeni se identifikuje na osnovu lične karte, pasoša ili druge javne isprave iz koje se može utvrditi identitet, uzimanjem otisaka prstiju i dlana, fotografisanjem, utvrđivanjem spoljnih fizičkih karakteristika i uzimanjem mjera tjelesne težine i visine.

U roku od tri dana od kad osuđeni započne sa izdržavanjem kazne, Zavod je dužan da o tome obavijesti sud iz člana 14 ovog zakona, kao i da od centra za socijalni rad zatraži nalaz i mišljenje o socijalno-ekonomskoj situaciji porodice osuđenog.

Matična knjiga i lični dosije

Član 23

Prilikom prijema na izvršenje kazne zatvora ili kazne zatvor od četrdeset godina zatvorenik se upisuje u matičnu knjigu zatvorenika i za njega se obrazuje lični dosije.

U slučaju premještaja zatvorenika u drugi zatvor, dostavlja se i njegov lični dosije.

Obrada podataka iz matične knjige i ličnog dosijea i drugih podataka o zatvoreniku vrši se u skladu sa zakonom kojim se uređuje zaštita podataka o ličnosti.

Bliži sadržaj, način vođenja i čuvanja matične knjige i ličnog dosijea propisuje Ministarstvo.

Pretres i zdravstveni pregled zatvorenika

Član 24

Prilikom prijema na izvršenje kazne zatvora ili kazne zatvor od četrdeset godina vrši se pretres zatvorenika i njegovih ličnih stvari.

Pretres iz stava 1 ovog člana, vrši službenik obezbjeđenja istog pola kao zatvorenik.

U slučaju kad postoji sumnja da zatvorenik iz stava 1 ovog člana u tjelesnim otvorima drži stvari čije držanje i upotreba nijesu dozvoljeni u zatvoru, pretres zatvorenika uključuje skidanje odjeće i pregled njegovih tjelesnih otvora.

Pregled tjelesnih otvora zatvorenika može da vrši samo zatvorski doktor ili

kvalifikovani medicinski tehničar.

Ako se prilikom pretresa iz stava 1 ovog člana, kod zatvorenika nađu stvari čije držanje i upotreba nijesu dozvoljeni u zatvoru, te stvari se oduzimaju i čuvaju u skladu sa aktom kojim se uređuje kućni red u Zavodu (u daljem tekstu: Pravilnik o kućnom redu).

Zdravstveni pregled zatvorenika obavlja se odmah, a najkasnije u roku od 24 časa po prijemu na izvršenje kazne.

Pregledom iz stava 6 ovog člana, utvrđuje se zdravstveno stanje zatvorenika, kao i postojanje eventualnih povreda, o čemu se sačinjava pisani izvještaj. Primjerak pisanog izvještaja uručuje se zatvoreniku.

Prilikom pregleda iz stava 6 ovog člana, otvara se zdravstveni karton zatvorenika.

Ukoliko se prilikom pregleda iz stava 6 ovog člana, utvrdi da je zatvorenik mentalno obolio ili pokazuje znake mentalnog poremećaja i poremećaja ponašanja, a u Zavodu nema uslova za njegovo liječenje, zatvorenik se upućuje u odgovarajuću zdravstvenu ustanovu.

Prilikom pretresa iz stava 1 ovog člana i pregleda iz stava 6 ovog člana, nije dozvoljeno prisustvo drugih zatvorenika.

Pravilnik o kućnom redu donosi Ministarstvo.

Obavještavanje porodice

Član 25

Zatvoreniku se, po prijemu na izvršenje kazne zatvora ili kazne zatvor od četrdeset godina, omogućava da kontaktira sa članovima uže porodice.

Zatvoreniku koji je stranac omogućava se da, pisanim putem ili putem telefona, kontaktira sa diplomatsko-konzularnim predstavništvom države porijekla ili države koja štiti njegove interese.

Ukoliko zatvorenik ima djecu do navršenih 18 godina života ili druga lica o kojima se stara, Zavod o prijemu zatvorenika na izvršenje kazne zatvora ili kazne zatvor od četrdeset godina obavještava centar za socijalni rad.

Upoznavanje sa pravima i obavezama

Član 26

Sa pravima i obavezama za vrijeme izdržavanja kazne zatvora ili kazne zatvor od četrdeset godina zatvorenik se upoznaje, na jeziku koji razumije, i omogućava mu se uvid u Pravilnik o kućnom redu.

Nepismeno, odnosno gluvo, nijemo ili gluvonijemo lice se o pravima i

obavezama iz stava 1 ovog člana obavještava usmeno, odnosno preko tumača.

Zatvoreniku se, na njegov zahtjev, omogućava pristup propisima kojima se uređuje izvršenje kazni zatvora.

Smještaj

Član 27

Zatvorenik kaznu zatvora ili kaznu zatvor od četrdeset godina, po pravilu, izdržava zajedno sa drugim zatvorenicima, a odvojeno samo kad to zahtijeva njegovo zdravstveno stanje, kad je to propisano ovim zakonom ili u slučaju kad zatvorenik uživa zaštitu na osnovu programa zaštite svjedoka, propisanog posebnim zakonom.

Zatvorenici i zatvorenice kaznu zatvora ili kaznu zatvor od četrdeset godina izdržavaju odvojeno. Trudnice i porodilje smještaju se odvojeno od drugih zatvorenica.

Zatvorenici sa invaliditetom smještaju se na način primjeren vrsti i stepenu invaliditeta.

Zatvorenici koji prvi put izdržavaju kaznu zatvora ili kaznu zatvor od četrdeset godina, po mogućnosti, kaznu izdržavaju odvojeno od zatvorenika koji su i ranije izdržavali kaznu zatvora ili kaznu zatvor od četrdeset godina.

Prilikom smještaja zatvorenika uzimaju se u obzir starost zatvorenika, dužina kazne, ranija osuđivanost, fizičko i mentalno zdravlje, zahtjevi za posebnim tretmanom, prebivalište, odnosno boravište uže porodice, njegova bezbjednost i bezbjednost drugih zatvorenika, kao i druge okolnosti od značaja za resocijalizaciju i reintegraciju u društvo.

Ispitivanje ličnosti zatvorenika

Član 28

Po prijemu na izvršenje kazne zatvora ili kazne zatvor od četrdeset godina, vrše se ispitivanja socijalnog statusa, kriminološka, medicinska, psihološka i druga ispitivanja ličnosti zatvorenika koja su od značaja za izradu programa tretmana i reintegracije zatvorenika.

Ispitivanja iz stava 1 ovog člana, mogu trajati najduže 30 dana.

Program tretmana i reintegracije zatvorenika

Član 29

Na osnovu ispitivanja iz člana 28 ovog zakona i nalaza i mišljenja iz člana

22 stav 3 ovog zakona, a radi razvijanja individualnog osjećaja odgovornosti kod zatvorenika i podsticanja samoinicijative za reintegraciju u društvo, utvrđuje se program tretmana i reintegracije zatvorenika.

Program iz stava 1 ovog člana, sadrži:

- 1) razvrstavanje u klasifikacionu grupu;
- 2) razvrstavanje u kolektiv;
- 3) radno angažovanje;
- 4) stručne obuke i obrazovanje;
- 5) učešće u kulturnim i sportskim aktivnostima;
- 6) posebne mjere predostrožnosti;
- 7) pogodnosti tokom izdržavanja kazne zatvora ili kazne zatvor od četrdeset godina;
- 8) porodične veze i kontakte sa spoljnim svijetom;
- 9) uslove koji se odnose na ostvarivanje mogućnosti na uslovni otpust.

Razvrstavanje u klasifikacionu grupu iz stava 2 tačka 1 ovog člana, vrši se na osnovu vrste krivičnog djela, dužine izrečene kazne, krivice, ranije osuđivanosti i drugih kriterijuma u skladu sa Pravilnikom o kućnom redu, kao i posebnih potreba svakog zatvorenika.

Program tretmana i reintegracije zatvorenika utvrđuje lice koje rukovodi zatvorom i može se mijenjati u zavisnosti od stepena realizacije i drugih relevantnih okolnosti.

Program tretmana i reintegracije zatvorenika odlaže se u lični dosije zatvorenika.

Vrste klasifikacionih grupa i uslovi za razvrstavanje zatvorenika u odgovarajuću klasifikacionu grupu, kao i druga pitanja od značaja za klasifikaciju i reklasifikaciju zatvorenika propisuju se Pravilnikom o kućnom redu.

Premještanje zatvorenika

Član 30

Premještanje zatvorenika u drugi zatvor može se izvršiti ako se na taj način doprinosi boljem tretmanu zatvorenika, njegovoj reintegraciji u društvo ili ako je to neophodno iz organizacionih, bezbjednosnih, zdravstvenih i drugih opravdanih razloga.

Rješenje o premještanju zatvorenika donosi starješina Zavoda.

Protiv rješenja iz stava 2 ovog člana, zatvorenik ima pravo žalbe Ministarstvu, u roku od tri dana od dana prijema rješenja.

Ministarstvo odlučuje o žalbi u roku od tri dana od dana prijema žalbe.

Žalba iz stava 3 ovog člana ne odlaže izvršenje rješenja.

Protiv odluke iz stava 4 ovog člana, može se pokrenuti upravni spor.

Pogodnosti

Član 31

Radi poboljšanja položaja zatvorenika, održavanja odnosa sa članovima uže porodice i drugim licima, podsticanja učešća u ostvarivanju programa tretmana i reintegracije zatvorenika i jačanja odgovornosti i samopouzdanja, zatvorenik može ostvariti određene pogodnosti.

Vrste pogodnosti

Član 32

Pogodnosti, u smislu člana 31 ovog zakona, su:

- 1) korišćenje vikenda u krugu uže porodice;
- 2) odsustvo u trajanju do sedam dana u toku jedne godine;
- 3) korišćenje cijelog ili dijela godišnjeg odmora u krugu porodice;
- 4) korišćenje vlastitog televizijskog prijemnika;
- 5) samostalno spremanje hrane i sokova;
- 6) češće primanje paketa;
- 7) novčano nagrađivanje do 30% ostvarene zarade u posljednjem mjesecu;
- 8) duža posjeta člana uže porodice;
- 9) korišćenje zatvorskog telefona o trošku Zavoda;
- 10) duže korišćenje biblioteke i čitaonice;
- 11) posjeta teško bolesnom članu uže porodice;
- 12) prisustvo sahrani člana uže porodice;
- 13) prisustvo rođenju, vjenčanju i drugom važnom događaju u užoj porodici;
- 14) odlazak u sud ili drugi organ radi ostvarivanja svojih prava;
- 15) izlazak radi obavljanja neodložnog i drugog važnog posla.

Uslovi i način ostvarivanja pogodnosti

Član 33

Pogodnosti iz člana 32 ovog zakona, odobravaju se zatvoreniku na osnovu procjene bezbjednosti, ponašanja tokom izdržavanja kazne i postignutog stepena realizacije programa tretmana i reintegracije zatvorenika.

Pogodnosti iz člana 32 stav 1 tač. 1, 2, 3, 11, 12 i 13 ovog zakona, na molbu zatvorenika, a po pribavljenom mišljenju ili na predlog lica koje rukovodi zatvorom,

odobrava starješina Zavoda.

Pogodnosti iz člana 32 stav 1 tač. 4 do 10 i tač. 14 i 15 ovog zakona, na molbu zatvorenika ili po sopstvenoj ocjeni, odobrava lice koje rukovodi zatvorom.

Uz molbu za odobravanje pogodnosti iz člana 32 stav 1 tač. 11 do 15 ovog zakona, zatvorenik prilaže dokumentaciju u vezi razloga zbog kojeg traži izlazak.

Pogodnosti iz člana 32 stav 1 tač. 11 do 15 ovog zakona, odobravaju se u trajanju do tri dana neprekidno, sa nadzorom ili bez nadzora službenika obezbjeđenja, po pravilu, o trošku zatvorenika.

Prilikom korišćenja pogodnosti iz člana 32 stav 1 tač. 1, 2 i 3 i tač. 12 do 15 ovog zakona, zatvorenik je dužan da se javi policiji.

U slučaju da zatvorenik koji koristi pogodnosti iz člana 32 stav 1 tač. 1, 2 i 3 i tač. 11 do 15 ovog zakona, neopravdano kasni u trajanju dužem od osam časova od isteka vremena za korišćenje pogodnosti, starješina Zavoda izdaje naredbu za izdavanje potjernice.

Bliži uslovi i način ostvarivanja pogodnosti iz člana 32 ovog zakona, kao i način njihovog korišćenja, propisuju se Pravilnikom o kućnom redu.

Legitimacija zatvorenika

Član 34

Prilikom korišćenja pogodnosti iz člana 32 stav 1 tač. 1, 2 i 3 i tač. 11 do 15 ovog zakona, Zavod zatvoreniku izdaje legitimaciju.

Sadržinu i obrazac legitimacije iz stava 1 ovog člana, propisuje Ministarstvo.

Kratak izlazak iz zatvora uz pratnju

Član 35

Ukoliko je to neophodno iz posebnih razloga, zatvorenik se izvodi iz zatvora uz pratnju i bez njegovog pristanka.

Prekid izvršenja kazni

Član 36

Prekid izvršenja kazne zatvora ili kazne zatvor od četrdeset godina može se odobriti na zahtjev zatvorenika ili na predlog starješine Zavoda, iz razloga i pod uslovima koji su propisani ovim zakonom kao razlozi za odlaganje izvršenja kazne.

Vrijeme prekida izvršenja kazne zatvora ili kazne zatvor od četrdeset godina ne računa se u vrijeme izvršenja kazne.

Prekid izvršenja kazne zatvora ili kazne zatvor od četrdeset godina odobriće se i na zahtjev državnog tužioca kad je podnio zahtjev za zaštitu zakonitosti ili kad je određen pritvor zbog osnovane sumnje da je osuđeni učinio krivično djelo.

Rješenje o prekidu izvršenja kazne zatvora ili kazne zatvor od četrdeset godina donosi Ministarstvo.

Izuzetno, zatvoreniku koji ima preko 50 godina života i koji je obolio od teže akutne bolesti ili se njegova hronična bolest pogoršala, zbog čega prijete smrtni ishod, može se odobriti na neodređeni vremenski period prekid izvršenja kazne zatvora, uz prethodno pribavljen nalaz i mišljenje nadležnog ljekarskog konzilijuma.

U slučaju kad je zahtjev za prekid izvršenja kazne zatvora ili kazne zatvor od četrdeset godina podnio zatvorenik, pribavlja se mišljenje starješine Zavoda, a ako se zahtijeva prekid izvršenja kazne zbog liječenja, dostavljaju se i nalaz i mišljenje vještaka medicinske struke.

Troškove vještačenja iz stava 5 ovog člana, snosi zatvorenik.

Ako je sud dozvolio odlaganje izvršenja kazne zatvora ili, kazne zatvor od četrdeset godina, a osuđeni je započeo sa izdržavanjem kazne, rješenje o prekidu izvršenja kazne donosi se bez odlaganja.

Nastavljanje izvršenja kazni

Član 37

Ako se u toku trajanja prekida izvršenja kazne zatvora ili kazne zatvor od četrdeset godina utvrdi da su prestali razlozi zbog kojih je prekid bio odobren ili to zahtijevaju razlozi bezbjednosti ili ponašanje zatvorenika, Ministarstvo donosi rješenje o nastavljanju izvršenja kazne zatvora ili kazne zatvor od četrdeset godina, osim u slučaju kad je prekid izvršenja kazne odobren na zahtjev državnog tužioca.

Rješenje iz stava 1 ovog člana, dostavlja se policiji radi izvršenja.

Prostorija za boravak

Član 38

Zatvoreniku se obezbjeđuje smještaj u zatvoru koji mora biti u skladu sa odgovarajućim higijenskim i klimatskim uslovima.

Prostorija u kojoj zatvorenici borave mora imati najmanje 4 m² prostora po zatvoreniku i dovoljnu količinu prirodnog i vještačkog osvjetljenja potrebnog za rad i čitanje, kao i grijanje i ventilaciju.

Prostorija iz stava 2 ovog člana, ne smije biti vlažna i mora biti opremljena odgovarajućim sanitarnim instalacijama i drugim uređajima koji su neophodni za održavanje lične higijene.

Aktivnosti na otvorenom prostoru

Član 39

Zatvoreniku se obezbjeđuje rekreacija radi održavanja zdravlja i boravak najmanje dva časa dnevno na otvorenom prostora tokom slobodnog vremena.

Prostor iz stava 1 ovog člana mora biti na odgovarajući način zaštićen od loših vremenskih uslova.

Način sprovođenja aktivnosti iz stava 1 ovog člana, propisuje se Pravilnikom o kućnom redu.

Higijena

Član 40

Higijena zatvorenika i higijena prostorija u kojima zatvorenici borave, kao i drugih prostorija u Zavodu mora se redovno održavati.

Radi higijene zatvorenika i higijene prostorija iz stava 1 ovog člana, zatvorenicima mora biti obezbijeđena dovoljna količina hladne i tople vode i odgovarajuća toaletna sredstva i sredstva za čišćenje. Prostorije i uređaji za ličnu higijenu moraju da obezbijede dovoljno privatnosti i da budu održavani i čisti.

Zatvoreniku se može naložiti da radi poslije radnog vremena, do dva časa dnevno, na održavanju higijene u zatvoru, pri čemu vršenje tih aktivnosti ne smije biti na uštrb vremena predviđenog za odmor.

Generalno čišćenje prostorija iz stava 1 ovog člana vrši se najmanje jednom mjesečno, a po potrebi i više puta.

Rad i druge aktivnosti

Član 41

Rad, aktivnosti u slobodno vrijeme, stručne obuke i obrazovanje, kao i druge aktivnosti u toku radnog vremena zatvorenici obavljaju zajedno.

Zatvorenik može provoditi slobodno vrijeme sa drugim zatvorenicima.

U zavisnosti od uslova u zatvora u pogledu prostora, kadra i organizacije starijina Zavoda može uvesti posebna pravila za učešće u zajedničkim aktivnostima.

Zajedničke aktivnosti zatvorenika u toku radnog i slobodnog vremena mogu biti ograničene ako:

- 1) postoji opasnost od negativnog uticaja na drugog zatvorenika;
- 2) se vrši ispitivanje ličnosti zatvorenika, u skladu sa članom 28 ovog zakona;
- 3) to nalaže održavanje bezbjednosti i reda u zatvoru.

Opremanje prostorije u kojoj zatvorenik boravi njegovim stvarima

Član 42

Zatvoreniku će biti dozvoljeno da opremi prostoriju u kojoj boravi svojim stvarima, u skladu sa Pravilnikom o kućnom redu.

Zabranjeno je opremanje prostorije iz stava 1 ovog člana, uređajima i predmetima koji onemogućavaju vršenje nadzora nad prostorijom ili koji ugrožavaju bezbjednost ili red u zatvoru na bilo koji način.

Odjeća

Član 43

Zatvorenik ima pravo na odgovarajuću radnu odjeću, obuću i opremu potrebnu za rad koji obavlja.

Zatvoreniku koji ne može da radi, a nema sredstava za nabavku sopstvene odjeće, Zavod će obezbijediti adekvatnu odjeću.

Bliži izgled odjeće koju nose zatvorenici propisuje se Pravilnikom o kućnom redu.

Ishrana

Član 44

Zatvorenik ima pravo na tri obroka dnevno, u skladu sa aktom o tablicama ishrane, koji su primjereni njegovoj starosnoj dobi, zdravlju, kao i vjerskim i kulturnim potrebama.

Doktor medicine koji je zaposlen u Zavodu (u daljem tekstu: zatvorski doktor) svakog dana provjerava kvalitet hrane, o čemu daje mišljenje koje unosi u knjigu zapažanja o kvalitetu hrane i, ako je potrebno, preduzima i predlaže odgovarajuće mjere.

Zatvorenik koji obavlja teže fizičke poslove ili poslove pod naročito teškim uslovima, zatvorenik koji je bolestan, kao i zatvorenica trudnica ili porodilja imaju pravo na ishranu koju im je preporučio zatvorski doktor.

Način posluživanja hrane u zatvoru vrši se u skladu sa Pravilnikom o kućnom redu.

Akt o tablicama ishrane iz stava 1 ovog člana, propisuje organ državne uprave nadležan za poslove zdravlja.

Saradnja sa Institutom za javno zdravlje

Član 45

Zatvorski doktor je dužan da saraduje sa Institutom za javno zdravlje, radi obavljanja kontrole i nadzora nad količinom, kvalitetom hrane i vode, pripremom i serviranjem hrane i pića, higijenom i čistoćom zatvora i zatvorenika, sanitarijama, grijanjem, osvjetljenjem i ventilacijom zatvora, urednošću, čistoćom odjeće i posteljine zatvorenika.

Kupovina prehrambenih i drugih proizvoda

Član 46

Zatvorenik može unutar zatvora da kupuje prehrambene i druge proizvode, od novca sa zatvorskog depozita.

Zavod će obezbijediti vrste proizvoda iz stava 1 ovog člana, uzimajući u obzir uobičajne potrebe zatvorenika.

Prema nalogu zatvorskog doktora, zatvoreniku može biti djelimično ili u cjelosti zabranjeno da kupuje pojedine prehrambene ili druge proizvode, ukoliko postoji opasnost da bi mogli negativno uticati na njegovo zdravlje.

Zdravstvena zaštita

Član 47

Zatvorenik ima pravo na zdravstvenu zaštitu, u skladu sa zakonom.

Na prava zatvorenika u vezi sa ostvarivanjem zdravstvene zaštite shodno se primjenjuje zakon kojim se uređuju prava pacijenata.

Zdravstvena zaštita zatvorenika ostvaruje se u Zavodu, koji je dužan da obezbijedi uslove u pogledu prostora, kadra i opreme, u skladu sa propisima kojima se uređuje zdravstvena zaštita.

Zatvorenik koji zdravstvenu zaštitu ne može ostvariti u Zavodu, ostvaruje je u zdravstvenoj ustanovi, u skladu sa zakonom.

Zdravstvena zaštita iz stava 4 ovog člana, ostvaruje se uz legitimaciju zatvorenika iz člana 34 ovog zakona.

Vrijeme provedeno na liječenju van Zavoda uračunava se u vrijeme izvršenja kazne zatvora ili kazne zatvor od četrdeset godina, osim u slučaju prekida izvršenja kazne, u skladu sa ovim zakonom.

Lice koje rukovodi zatvorom može, uz saglasnost zatvorskog doktora, odobriti zatvoreniku da se liječi u zdravstvenoj ustanovi koja nema zaključen ugovor sa Fondom za zdravstveno osiguranje Crne Gore.

Sredstva za zdravstvenu zaštitu zatvorenika

Član 48

Sredstva za zdravstvenu zaštitu zatvorenika obezbjeđuju se u skladu sa zakonom.

Kad zatvorenik, u skladu sa ovim zakonom, ostvari pravo na zdravstvenu zaštitu u ustanovi koja nema zaključen ugovor sa Fondom za zdravstveno osiguranje Crne Gore, troškovi liječenja, prevoza i obezbjeđenja zatvorenika padaju na njegov teret.

Ljekarski pregledi

Član 49

Pružanje zdravstvene zaštite zatvoreniku obezbjeđuje se putem redovnih ljekarskih pregleda i ljekarskih pregleda po potrebi.

Zatvorski doktor dužan je da svakodnevno obilazi i, po potrebi, pregleda sve bolesne zatvorenike, zatvorenike koji su prijavili bolest ili povredu, zatvorenike u samici i zatvorenike čije stanje zahtijeva posebnu njegu.

Zatvorski doktor dužan je da licu koje rukovodi zatvorom odmah prijavi postojanje bolesti, odnosno povrede kod zatvorenika koja zahtijeva posebno ispitivanje i specijalističku zdravstvenu zaštitu.

Zatvorenik za koga postoji sumnja ili je utvrđeno da boluje od infektivne ili zarazne bolesti mora odmah biti izolovan i podvrgnut liječenju.

Zdravstvena zaštita zatvorenica

Član 50

Zavod će za zatvorenice obezbijediti pružanje zdravstvene zaštite reproduktivnog zdravlja, u skladu sa zakonom.

Trudnicama i porođiljama koje izdržavaju kaznu zatvora ili kaznu zatvor od četrdeset godina može se obezbijediti posebna prostorija radi obezbjeđivanja dodatne njege.

Zatvorenica se upućuje na porođaj u zdravstvenu ustanovu čije usluge su obuhvaćene obaveznim zdravstvenim osiguranjem.

Na zahtjev zatvorenice, lice koje rukovodi zatvorom može joj odobriti da se porodi u zdravstvenoj ustanovi čije usluge nijesu obuhvaćene obaveznim zdravstvenim osiguranjem.

U slučaju iz stava 4 ovog člana, troškovi porođaja, prevoza i obezbjeđenja

zatvorenice porodilje padaju na njen teret.

Zatvorenici porodilji uz koju je i novorođenče obezbjeđuju se posebni uslovi za potrebnu njegu i uslovi za odgajanje djeteta.

Uslove iz stava 6 ovog člana, propisuje organ državne uprave nadležan za poslove rada i socijalnog staranja, uz saglasnost organa državne uprave nadležnog za poslove zdravlja.

Odbijanje medicinskog tretmana

Član 51

Zatvorenik ima pravo da bude obaviješten o svom medicinskom tretmanu.

Zatvorenik može da odbije pružanje zdravstvene zaštite, u skladu sa posebnim zakonom.

U slučaju iz stava 2 ovog člana, zatvorski doktor organizuje konstantno praćenje zdravstvenog stanja i vitalnih funkcija zatvorenika, i o tome svakodnevno obavještava lice koje rukovodi zatvorom.

Ako zatvorenik odbijanjem uzimanja hrane ili tečnosti dovede svoj život u opasnost, prema njemu se mogu, i bez njegovog pristanka, primijeniti odgovarajuće medicinske mjere, po nalogu zatvorskog doktora.

Mjere iz stava 4 ovog člana, mogu se izvršiti isključivo po naredbi lica koje rukovodi zatvorom i pod nadzorom zatvorskog doktora, osim u slučaju pružanja prve pomoći kad se ne može na vrijeme stupiti u kontakt sa zatvorskim doktorom i licem koje rukovodi zatvorom i gdje bi svako odlaganje predstavljalo opasnost po život zatvorenika.

Uslovi smještaja i zdravstveno stanje

Član 52

Kad smatra da uslovi u kojima zatvorenik izdržava kaznu zatvora ili kaznu zatvor od četrdeset godina nepovoljno utiču ili mogu uticati na njegovo fizičko ili mentalno zdravlje, zatvorski doktor o tome obavještava lice koje rukovodi zatvorom.

Informacije o zdravstvenom stanju

Član 53

Zatvorenik ima pravo uvida u svoj zdravstveni karton, kao i da dobije kopiju medicinske dokumentacije o svom trošku.

Sa podacima o zdravstvenom stanju zatvorenika postupa se u skladu sa

zakonom kojim se uređuju prava pacijenata.

Smrt zatvorenika

Član 54

Ako zatvorenik umre u zatvoru, smrt se utvrđuje u skladu sa posebnim zakonom.

O smrti zatvorenika Zavod, bez odlaganja, obavještava članove uže porodice, sud iz člana 14 ovog zakona i državno tužilaštvo, a ukoliko je zatvorenik stranac obavještava se diplomatsko-konzularno predstavništvo države porijekla, odnosno države ili organizacije koja štiti njegove interese.

U slučaju da porodica umrlog zatvorenika ne prihvati da izvrši sahranu ili zatvorenik nema užu porodicu, umrli zatvorenik će se sahraniti o trošku Zavoda na mjesnom groblju opštine u kojoj se zatvor nalazi, vodeći računa o dostojanstvu umrlog i uz poštovanje vjerskih i drugih običaja.

Rad zatvorenika

Član 55

Zatvorenik tokom izdržavanja kazne zatvora ili kazne zatvor od četrdeset godina ima pravo i obavezu da radi.

Zatvorenik se tokom izdržavanja kazne zatvora podstiče da radi.

Vrsta posla određuje se u skladu sa potrebama zatvorenika, programom tretmana i reintegracije zatvorenika, zdravstvenim stanjem, stečenim kvalifikacijama i mogućnostima Zavoda.

Zatvorenik radi pod nadzorom službenika obezbjeđenja ili nadzorom drugih službenika Zavoda, kao i bez nadzora, u slučajevima propisanim ovim zakonom.

Uslove za rad zatvorenika Zavod obezbjeđuje u okviru zatvorskih aktivnosti, proizvodnje unutar zatvora, preduzetničkih aktivnosti ili zaključivanjem ugovora u skladu sa članom 58 ovog zakona.

Svrha rada

Član 56

Zatvoreniku rad ne smije biti nametnut kao oblik disciplinske kazne.

Svrha rada zatvorenika je razvijanje njegovih radnih sposobnosti, sticanje radnog iskustva i znanja, kako bi se po izdržanoj kazni omogućila bolja reintegracija u društvo.

Radni status

Član 57

Rad zatvorenika ne računa se u radni staž.

Vrijeme koje zatvorenik provede na održavanju higijene prostorije u kojoj boravi, ne uračunava se u vrijeme provedeno na radu.

Aktivnosti iz stava 2 ovog člana, zatvorenik obavlja bez naknade.

Uslovi rada, vrste poslova, radno vrijeme, prekovremeni rad, odmor i zaštita na radu zatvorenika bliže se propisuju Pravilnikom o kućnom redu.

Upućivanje zatvorenika na rad van zatvora

Član 58

Zatvorenika koji kaznu zatvora ili kaznu zatvor od četrdeset godina izdržava u prostorijama poluotvorenog ili otvorenog tipa, Zavod može uputiti na rad van zatvora, kod poslodavca čija je djelatnost pogodna za obavljanje tog rada.

Upućivanje iz stava 1 ovog člana vrši se na osnovu ugovora koji Zavod zaključuje sa poslodavcem iz stava 1 ovog člana.

Za upućivanje zatvorenika na rad van zatvora, neophodna je pisana saglasnost zatvorenika.

Zatvorenik može povući svoju saglasnost pisanim putem ili na zapisnik kod lica koje rukovodi zatvorom. Povlačenje saglasnosti neće se smatrati odbijanjem rada.

U slučaju iz stava 4 ovog člana, zatvorenik prestaje da radi posljednjeg dana u mjesecu koji slijedi poslije mjeseca u kojem je zatvorenik povukao saglasnost.

Zatvorenik se ne smije uputiti na rad na teškim, rizičnim ili poslovima za koje je potrebna posebna stručna kvalifikacija koju zatvorenik nema.

Ugovorom iz stava 2 ovog člana, utvrđuju se uslovi rada, naknada za rad i vrsta stručne obuke neophodne za obavljanje posla na koji se zatvorenik upućuje i druga pitanja od značaja za rad zatvorenika.

Naknadu za rad zatvorenika, poslodavac iz stava 1 ovog člana, dužan je da uplati na račun Zavoda.

Bliži način i uslove za upućivanje zatvorenika na rad van zatvora, propisuje Ministarstvo.

Naknada za rad zatvorenika koji rade u zatvoru

Član 59

Zatvorenik koji radi u zatvora ima pravo na naknadu za rad.

Naknada za rad iz stava 1 ovog člana, određuje se u visini od najmanje 30% minimalne neto zarade, u skladu sa propisima o radu.

Raspolaganje sa sredstvima zatvorenika

Član 60

Od naknade za rad iz člana 58 stav 8 i člana 59 ovog zakona, zatvoreniku se odbijaju potraživanja na osnovu izvršavanja obaveza u skladu sa zakonom, a preostali dio se uplaćuje na depozit zatvorenika.

Radno vrijeme i odmori

Član 61

Radno vrijeme zatvorenika iznosi 40 časova nedjeljno.

Vrijeme koje zatvorenik provede na stručnoj obuci ili nastavi uračunava se u radno vrijeme.

Zatvoreniku se mora omogućiti najmanje jedan dan odmora nedjeljno i dovoljno vremena za obrazovne i ostale aktivnosti.

Zatvorenik ima pravo na godišnji odmor, u skladu sa Pravilnikom o kućnom redu.

Pravo na naknadu štete zatvoreniku u slučaju povrede na radu

Član 62

Ako zatvorenik pretrpi povredu ili štetu na radu ili u vezi sa radom, Zavod odnosno poslodavac kod kojeg je zatvorenik upućen na rad u skladu sa članom 58 ovog zakona, dužan je da mu nadoknadi štetu.

Shodna primjena propisa o radu i zaštiti na radu

Član 63

Na uslove rada, prekovremeni rad i zaštitu na radu zatvorenika shodno se primjenjuju opšti propisi o radu i propisi kojima se uređuje zaštita na radu, ako ovim zakonom nije drukčije propisano.

Pravo intelektualne svojine

Član 64

Zatvorenik koji za vrijeme izdržavanja kazne zatvora ili kazne zatvor od četrdeset godina stvori autorsko djelo, otkrića i tehničke inovacije, ostvaruje prava po tom osnovu u skladu sa posebnim zakonom.

Stručna obuka i obrazovanje

Član 65

Za zatvorenike koji nemaju završenu osnovnu školu, može se omogućiti da steknu osnovno obrazovanje, u skladu sa posebnim zakonom.

Radi sticanja određenih vještina i znanja, zatvoreniku se može omogućiti da stekne srednje opšte obrazovanje, stručno obrazovanje i visoko obrazovanje, kao i drugu stručnu kvalifikaciju.

Za sticanje osnovnog obrazovanja i prvu kvalifikaciju, kao i za programe obrazovanja koji se finansiraju iz javnih prihoda, a koji su obuhvaćeni godišnjim planom obrazovanja odraslih zatvorenik ne plaća troškove obrazovanja.

Radi sticanja obrazovanja iz st. 1 i 2 ovog člana, zatvoreniku se može dozvoliti izlazak van prostorija Zavoda, o trošku zatvorenika.

Za nepismene zatvorenike se organizuju posebni kursevi za opismenjavanje.

Radi sprovođenja stručnih obuka, organizovanja obrazovanja iz st. 1 i 2 ovog člana i sticanja određenih vještina i znanja, obrazovanja i kvalifikacija, Zavod saraduje sa organima, ustanovama i organizacijama u čijem djelokrugu rada je njihovo sprovođenje, čiji predstavnici po odobrenju starješine Zavoda mogu ulaziti u zatvor.

Uvjerenja o stečenim stručnim kvalifikacijama

Član 66

U uvjerenju o stečenim stručnim kvalifikacijama po završetku stručne obuke ili obrazovanja zatvorenika ne navodi se da su kvalifikacije stečene za vrijeme izdržavanja kazne zatvora ili kazne zatvor od četrdeset godina.

Vjerski obredi

Član 67

Zatvorenik ima pravo na vjerske obrede i učešće u vjerskim aktivnostima, u

skladu sa ovim zakonom.

Radi organizovanja obreda i aktivnosti iz stava 1 ovog člana u zatvoru, Ministarstvo zaključuje sporazume sa crkvama i drugim vjerskim zajednicama.

Zavod je dužan da obezbijedi odgovarajuću prostoriju i uslove za obavljanje vjerskih obreda i aktivnosti, kao i uslove za obavljanje individualnih vjerskih obreda.

Predstavnik crkve i druge vjerske zajednice može, po odobrenju zatvorskog doktora, da posjeti zatvorenika koji se nalazi na liječenju u Zavodu ili u zdravstvenoj ustanovi.

Način organizovanja vjerskih obreda i aktivnosti zatvorenika, bliže se uređuje Pravilnikom o kućnom redu.

Zabrana učešća u vjerskim aktivnostima

Član 68

Učešće u vjerskim obredima i aktivnostima zatvoreniku može biti zabranjeno ukoliko je to neophodno zbog održavanja reda u zatvoru ili iz drugih bezbjednosnih razloga.

Predstavniku crkve i druge vjerske zajednice zabraniće se vršenje vjerskih obreda i aktivnosti u slučaju zloupotrebe ili iz bezbjednosnih razloga.

Vjerska literatura i predmeti

Član 69

Zatvoreniku će se dozvoliti posjedovanje vjerske literature i predmeta koji se koriste u vjerske svrhe.

U slučaju zloupotrebe, literatura i predmeti iz stava 1 ovog člana, mogu se oduzeti od zatvorenika.

Sportske, rekreativne, kulturne i druge aktivnosti

Član 70

U zatvoru moraju biti obezbijeđeni uslovi za organizovanje sportskih, rekreativnih, kulturnih i drugih aktivnosti u slobodno vrijeme, koje su od značaja za održavanje fizičkog i mentalnog zdravlja zatvorenika.

Aktivnosti iz stava 1 ovog člana, organizuju se u skladu sa programom tretmana i reintegracije zatvorenika.

Zatvorska biblioteka i nabavka knjiga i novina

Član 71

Zatvor mora imati biblioteku.

Zatvorenik ima pravo da koristi knjige iz biblioteke, uključujući stručne publikacije, propise i časopise.

Zatvorenik ima pravo da naručuje knjige, novine, časopise i strane novine, ukoliko se njihova distribucija vrši na teritoriji Crne Gore, o svom trošku, ako se na taj način ne ugrožavaju bezbjednost i svrha izdržavanja kazne zatvora ili kazne zatvor od četrdeset godina.

Pravo na posjete

Član 72

Zatvorenik ima pravo na posjetu od strane bračnog ili vanbračnog partnera, djece, roditelja, braće, sestara i tazbinskog srodnika u prvom stepenu srodstva, koje je označio prilikom prijema na izdržavanje kazne zatvora ili kazne zatvor od četrdeset godina, dva puta mjesečno, u trajanju do dva časa.

Lica iz stava 1 ovog člana, mogu posjetiti zatvorenika u grupi od po troje, pri čemu se u taj broj ne ubrajaju maloljetna djeca.

Zatvoreniku se može dozvoliti vanredna posjeta lica iz stava 1 ovog člana, kao i drugih lica, po odobrenju lica koje rukovodi zatvorom, jednom mjesečno, u trajanju od 30 minuta u grupi od po dvoje.

Zatvoreniku se može dozvoliti posebna posjeta, po odobrenju lica koje rukovodi zatvorom, ukoliko se na taj način doprinosi ostvarivanju svrhe izdržavanja kazne zatvora ili kazne zatvor od četrdeset godina i reintegraciji zatvorenika u društvo ili ukoliko ta posjeta služi za rješavanje ličnih, pravnih ili poslovnih pitanja koja zatvorenik ne može riješiti pisanim putem ili posredstvom trećeg lica ili koja se ne mogu odložiti do otpuštanja zatvorenika iz zatvora, dva puta mjesečno u trajanju od 30 minuta.

Bliži način ostvarivanja prava zatvorenika na posjete, propisuje se Pravilnikom o kućnom redu.

Posjete branioca, punomoćnika, notara i predstavnika nevladinih organizacija

Član 73

Zatvorenik ima pravo na posjete branioca, punomoćnika, notara i predstavnika nevladine organizacije koja se bavi zaštitom ljudskih prava zatvorenika, na osnovu

sporazuma o saradnji.

Prilikom posjeta lica iz stava 1 ovog člana, neće se vršiti pregled sadržaja dokumentacije koju ta lica donesu sa sobom.

Izuzetno, ako je to neophodno za vođenje krivičnog postupka ili iz razloga bezbjednosti, na osnovu odluke suda, izvršiće se pregled sadržaja dokumentacije iz stava 2 ovog člana.

Posjete lica iz stava 1 ovog člana, vrše se pod nadzorom službenika obezbjeđenja, osim posjeta branioca i predstavnika nevladinih organizacija koje se bave zaštitom ljudskih prava zatvorenika, koje su pod vizuelnim nadzorom.

Porodična posjeta u posebnim prostorijama

Član 74

Pored posjeta iz člana 72 ovog zakona, zatvorenik ima pravo na porodičnu posjetu od strane bračnog ili vanbračnog partnera i djece, koja se obavlja u posebnoj za to namijenjenoj prostoriji, bez nadzora, jednom mjesečno u trajanju do tri časa.

Prostorija iz stava 1 ovog člana, mora biti dovoljno prostrana, klimatizovana, sa potrebnim namještajem, kupatilom i prilagođena za boravak djece.

Bliži izgled prostorija iz stava 2 ovog člana, propisuje se Pravilnikom o kućnom redu.

Posjete za strance

Član 75

Zatvorenik koji je stranac, pored prava na posjetu lica iz čl. 72, 73 i 74 ovog zakona, ima pravo na posjetu predstavnika diplomatsko-konzularnog predstavništva države porijekla, odnosno države ili organizacije koja štiti njegove interese.

Nadzor nad posjetama

Član 76

Nadzor nad posjetama zatvoreniku vrši službenik obezbjeđenja, ukoliko ovim zakonom nije drukčije propisano.

Zabrana i prekid posjeta

Član 77

Starješina Zavoda može zabraniti posjete zatvoreniku, ukoliko:

- 1) je ugrožena bezbjednost ili su nastupile druge vanredne okolnosti u zatvora;
- 2) postoji opasnost da posjetioci mogu negativno uticati na zatvorenika.

Službenik obezbjeđenja prekinuće posjetu u slučaju unošenja stvari čije držanje i upotreba nijesu dozvoljeni u zatvoru ili narušavanja reda u prostorijama za posjete.

Službenik obezbjeđenja neće dozvoliti posjetu u slučaju da posjetilac narušava red na prijavnici Zavoda ili pokuša da unese stvari čije držanje i upotreba nijesu dozvoljeni u zatvora.

U slučaju iz st. 2 i 3 ovog člana, starješina Zavoda može posjetiocu zabraniti ulazak u Zavod u trajanju do jedne godine.

Dopisivanje

Član 78

Zatvorenik ima pravo da se dopisuje, o svom trošku.

Zatvorenik prima i šalje pisane pošiljke preko Zavoda.

Zatvoreniku se može uskratiti prijem i slanje pisanih pošiljki samo na osnovu odluke suda.

Zatvorenik ima pravo da odmah, pisanim putem obavijesti užu porodicu ili diplomatsko-konzularno predstavništvo države porijekla, odnosno države koja štiti njegove interese ili organizaciju koja štiti njegove interese o teškom oboljenju ili o premještaju u drugi zatvor, a ukoliko nije u mogućnosti da to sam uradi, o tome ih obavještava Zavod.

Kontrola pisanih pošiljki

Član 79

Kontrolu pisanih pošiljki koje zatvorenik prima ili šalje vrši lice koje rukovodi zatvorom.

Kontrola iz stava 1 ovog člana, ne podrazumijeva čitanje pisanog sadržaja.

Izuzetno, neće se vršiti kontrola pisanih pošiljki između zatvorenika i branioca, državnih organa, organa državne uprave, organa lokalne samouprave u Crnoj Gori, Zaštitnika ljudskih prava i sloboda Crne Gore, diplomatsko-konzularnog predstavništva strane države, Evropskog parlamenta, Evropskog suda za ljudska prava, Evropskog komiteta za sprječavanje mučenja i nečovječnog ili ponižavajućeg postupanja ili kažnjavanja i Evropske komisije za ljudska prava.

Pisane pošiljke iz stava 3 ovog člana, šalju se primaocu i uručuju zatvoreniku, bez odlaganja.

Bliži način primanja i slanja pisanih pošiljki iz člana 78 stav 2 ovog zakona

i kontrole primanja i slanja pisanih pošiljki iz stava 1 ovog člana, uređuje se Pravilnikom o kućnom redu.

Čuvanje pisanih pošiljki i bilješki

Član 80

Pisane pošiljke i bilješke koje zatvorenik sačini u zatvoru mogu se predati na čuvanje sa njegovim ličnim stvarima.

Korišćenje telefona

Član 81

Zatvorenik ima pravo da koristi zatvorski telefon na način propisan Pravilnikom o kućnom redu.

Troškove telefoniranja snosi zatvorenik.

Telefonski razgovori zatvorenika mogu, iz razloga bezbjednosti, biti pod vizuelnim nadzorom, u skladu sa zakonom.

U prostorijama otvorenog tipa zatvorenik može koristiti svoj mobilni telefon.

Paketi

Član 82

Zatvorenik ima pravo da prima i šalje pakete.

Zatvorenik ima pravo da prima pakete težine do 5 kg, sa stvarima za ličnu upotrebu, jednom mjesečno. Paket ne može da sadrži hranu.

Kontrolu sadržine paketa vrše službenici obezbjeđenja u prisustvu zatvorenika kome je paket namijenjen.

Stvari čije držanje i upotreba nijesu dozvoljeni u zatvoru, vratiće se pošiljaocu o trošku zatvorenika, o čemu će se obavijestiti zatvorenik.

Bliži način prijema, slanja i kontrole paketa propisuje se Pravilnikom o kućnom redu.

Držanje stvari

Član 83

Zatvorenik kod sebe može držati samo stvari čije su držanje i upotreba dozvoljeni u zatvoru, u skladu sa Pravilnikom o kućnom redu.

Stvari čije držanje i upotreba nijesu dozvoljeni u zatvoru čuvaju se u odgovarajućim prostorijama zatvora, a u slučaju da se među stvarima zatvorenika

nađe stvar koju je neophodno uništiti, ta stvar se uništava, o čemu se zatvorenik obavještava.

O uništenju stvari iz stava 2 ovog člana, vodi se posebna evidencija.

Zatvorska prodavnica

Član 84

Zatvor mora imati prostoriju za prodaju prehrambenih i drugih proizvoda (u daljem tekstu: zatvorska prodavnica).

Vrste proizvoda, način na koji se vrši kupovina i radno vrijeme zatvorske prodavnice, propisuju se Pravilnikom o kućnom redu.

Novac

Član 85

Novac koji zatvorenik ima kod sebe prilikom prijema na izvršenje kazne zatvora ili kazne zatvor od četrdeset godina, novac koji zaradi radom u zatvoru ili van zatvora, kao i novac koji dobije za vrijeme izdržavanja kazne, mora se položiti na depozit zatvorenika.

Nepotrošeni dio novca sa depozita zatvorenika isplaćuje se zatvoreniku, prilikom otpuštanja iz zatvora.

Bliži način raspolaganja novcem sa depozita zatvorenika, propisuje se Pravilnikom o kućnom redu.

Pravna pomoć

Član 86

Zavod je dužan da omogući pružanje pravne pomoći zatvoreniku radi zaštite njegovih prava utvrđenih ovim zakonom.

Pretres

Član 87

U slučaju kad postoji opasnost po bezbjednost i red u zatvoru, kao i u drugim opravdanim slučajevima kad se procijeni da je to potrebno, može se izvršiti pretres zatvorenika, njegovih stvari i prostorija u kojima boravi.

U slučaju kad postoji sumnja da zatvorenik u tjelesnim otvorima drži stvari čije držanje i upotreba nijesu dozvoljeni u zatvoru, pretres zatvorenika uključuje skidanje odjeće i pregled njegovih tjelesnih otvora.

Pretres iz st. 1 i 2 ovog člana, vrši se u skladu sa članom 24 ovog zakona.

Kad ocijeni da je to potrebno, starješina Zavoda može izdati naredbu za opšti pretres zatvorenika, njihovih stvari i prostorija u kojima borave.

Lice koje rukovodi zatvorom, najmanje jednom godišnje, narediće opšti pretres zatvorenika, njihovih stvari i prostorija u kojima borave, nakon čega će u pisanoj formi o tome obavijestiti starješinu Zavoda.

Prilikom pretresa, vodi se računa o poštovanju dostojanstva zatvorenika.

O izvršenom pretresu sačinjava se službena zabilješka koja se dostavlja licu koje rukovodi zatvorom.

Posebne mjere predostrožnosti

Član 88

U slučaju kad postoji opasnost od bjekstva, napada na lica ili imovinu, samoubistva ili samopovređivanja ili postoji sumnja na postojanje zaraznih bolesti, korišćenje alkohola, opojnih droga ili drugih psihoaktivnih supstanci ili iz drugih opravdanih razloga propisanih zakonom, prema zatvoreniku se mogu preduzeti posebne mjere predostrožnosti, i to:

- 1) oduzimanje i zadržavanje stvari čije držanje i upotreba nijesu zabranjeni;
- 2) posmatranje u toku noći;
- 3) odvajanje od ostalih zatvorenika;
- 4) usamljenje;
- 5) uskraćivanje ili ograničavanje aktivnosti na otvorenom;
- 6) testiranje na zarazne bolesti, alkohol, opojne droge ili druge psihoaktivne supstance;
- 7) zatvaranje u posebno obezbijeđenu prostoriju.

Naredbu za uvođenje mjera iz stava 1 ovog člana, izdaje lice koje rukovodi zatvorom ili lice koje on ovlasti, o čemu se obavještava starješina Zavoda.

Mjere predostrožnosti iz stava 1 tač. 2 i 3 ovog člana, mogu se preduzeti i na zahtjev zatvorenika.

Zatvoreniku prema kome su preduzete mjere predostrožnosti iz stava 1 tač. 4, 6 i 7 ovog člana, omogućiće se posjeta zatvorskog doktora.

U slučaju kad se zatvorenik prema kome treba preduzeti mjere predostrožnosti iz stava 1 tač. 4, 6 i 7 ovog člana, nalazi na liječenju ili je njegovo mentalno stanje razlog za primjenu tih mjera, prije njihovog preduzimanja neophodno je pribaviti mišljenje zatvorskog doktora.

U slučaju iz stava 5 ovog člana, ukoliko je iz razloga hitnosti neophodno odmah preduzeti propisanu mjeru, mišljenje zatvorskog doktora će se pribaviti naknadno.

O preduzetim mjerama predostrožnosti u Zavodu se vodi posebna evidencija. Bliži način izvršavanja mjera iz stava 1 ovog člana i izgled prostorija u kojima se izvršavaju mjere iz stava 1 tač. 4 i 7 ovog člana, propisuje Ministarstvo.

Usamljenje

Član 89

Mjera predostrožnosti usamljenje može se preduzeti prema zatvoreniku koji uporno ometa redovan rad i život u Zavodu i prema kome izrečenim disciplinskim mjerama nije postignuta svrha disciplinskog kažnjavanja, a on predstavlja ozbiljnu opasnost po druge zatvorenike i bezbjednost u zatvoru.

Mjera iz stava 1 ovog člana može se primjenjivati neprekidno najduže šest mjeseci u toku jedne godine.

Zatvoreniku prema kome je preduzeta mjera iz stava 1 ovog člana, uskraćuje se kontakt sa drugim zatvorenicima za vrijeme njenog trajanja.

Tokom trajanja mjere iz stava 1 ovog člana, zatvoreniku se dozvoljava boravak najmanje dva časa dnevno van zatvorenog prostora.

Izvršenje mjere iz stava 1 ovog člana, prekinuće se kad zatvorski doktor utvrdi da dalje izvršenje mjere negativno utiče na zdravlje zatvorenika ili kad se ocijeni da su prestali razlozi zbog kojih je mjera preduzeta.

Testiranje na zarazne bolesti, alkohol, opojne droge ili druge psihoaktivne supstance

Član 90

Kad postoji sumnja na postojanje zaraznih bolesti, zatvorenik će se izolovati i testirati u skladu sa posebnim zakonom.

Kad postoji sumnja da zatvorenik koristi alkohol, opojne droge ili druge psihoaktivne supstance, testiranje se vrši pomoću odgovarajućih sredstava i metoda za utvrđivanje prisustva alkohola, opojnih droga ili drugih psihoaktivnih supstanci kod zatvorenika.

Zatvaranje u posebno obezbijedenu prostoriju

Član 91

Mjera predostrožnosti zatvaranje u posebno obezbijedenu prostoriju može se preduzeti ukoliko postoji opasnost da će zatvorenik izvršiti samoubistvo ili samopovređivanje.

Mjera iz stava 1 ovog člana, može se primjenjivati najduže do 48 časova.

U slučaju iz stava 1 ovog člana, lice koje rukovodi zatvorom formira tim stručnjaka koji će ispitati slučaj i predložiti mjere radi otklanjanja uzroka koji su doveli zatvorenika u takvo stanje.

Hvatanje odbjeglog zatvorenika

Član 92

O bjekstvu zatvorenika iz Zavoda ili prilikom sprovođenja ili obezbjeđenja van Zavoda, službenik obezbjeđenja, bez odlaganja, obavještava neposrednog starješinu i istovremeno preuzima radnje hvatanja odbjeglog zatvorenika.

Hvatanje odbjeglog zatvorenika preuzima službenik obezbjeđenja, bez obzira da li se nalazi na službenoj dužnosti.

Službenici obezbjeđenja mogu obezbijediti mjesto za koje postoji sumnja da se na tom mjestu odbjegli zatvorenik krije, do dolaska policije.

Prilikom vršenja poslova iz st. 2 i 3 ovog člana, službenik obezbjeđenja je dužan da se legitimise.

U slučaju bjekstva zatvorenika, Zavod o tome odmah obavještava policiju.

Korišćenje tuđih sredstava veze i prevoznih sredstava

Član 93

Prilikom hvatanja odbjeglog zatvorenika službenik obezbjeđenja ima pravo da legitimise građane i utvrđuje njihov identitet.

Radi hvatanja i privođenja odbjeglog zatvorenika, službenik obezbjeđenja ima pravo da se posluži prevoznim sredstvima i sredstvima veze do kojih može da dođe, ako službenu radnju ne može izvršiti na drugi način.

O upotrebi sredstava iz stava 2 ovog člana, izdaće se potvrda vlasniku prevoznog sredstva ili sredstva veze, radi naknade troškova.

Održavanje reda i bezbjednosti u saradnji sa policijom

Član 94

U slučaju težih oblika narušavanja reda i bezbjednosti u Zavodu, kao i prilikom sprovođenja, starješina Zavoda može zatražiti intervenciju policije.

Po zahtjevu iz stava 1 ovog člana, policija je dužna da postupi.

Priprema za otpuštanje

Član 95

U svrhu pripreme za otpuštanje iz zatvora, zatvorenik može biti premješten iz prostorija zatvorenog tipa u prostorije poluotvorenog ili otvorenog tipa.

Prilikom pripreme za otpuštanje iz zatvora, zatvoreniku se daju savjeti u vezi njegovih ličnih, finansijskih i socijalnih pitanja i obezbjeđuje spisak organa i ustanova nadležnih sa socijalnu pomoć i zapošljavanje.

Zatvoreniku koji se nalazi na izdržavanju kazne zatvora u trajanju dužem od šest mjeseci ili kazne zatvor od četrdeset godina, a kojem je do redovnog isteka te kazne ostalo najviše tri mjeseca može se radi pripreme za otpuštanje iz zatvora dozvoliti izlazak iz zatvora u trajanju najduže tri dana.

Pomoć nakon otpuštanja

Član 96

Ako je zatvoreniku potrebna pomoć nakon otpuštanja iz zatvora, Zavod će uz njegov pristanak, prije otpuštanja iz zatvora, o tome obavijestiti centar za socijalni rad.

Otpuštanje

Član 97

Zatvorenik se otpušta iz zatvora onog dana kad mu ističe kazna zatvora ili kazna zatvor od četrdeset godina.

Otpuštanje iz zatvora vrši se u jutarnjim časovima, a najkasnije do 12 časova.

Ako posljednji dan izvršenja kazne zatvora ili kazne zatvor od četrdeset godina pada u nedjelju, državni ili vjerski praznik, otpuštanje zatvorenika iz zatvora vrši se u subotu ili posljednjeg radnog dana koji prethodi državnom ili vjerskom prazniku.

Ako je zatvorenik stranac, Zavod o njegovom otpuštanju obavještava policiju.

Zatvorenik se oslobađa rada i ostalih aktivnosti najmanje tri dana prije dana otpuštanja iz zatvora.

Zdravstveni pregled prilikom otpuštanja

Član 98

Zatvorski doktor će zatvorenika pregledati najkasnije tri dana prije otpuštanja iz zatvora, o čemu sačinjava izvještaj, a podaci o zdravlju i fizičkoj sposobnosti

zatvorenika unose se u njegov zdravstveni karton.

Ukoliko se prilikom pregleda iz stava 1 ovog člana utvrdi da su zatvoreniku potrebni lijekovi, prilikom otpuštanja zatvorenik dobija potrebnu količinu lijekova za tri dana.

Ukoliko je zatvorenik, u vrijeme kad se otpušta sa izvršenja kazne zatvora ili kazne zatvor od četrdeset godina, teško tjelesno ili duševno bolestan i usljed toga nesposoban za putovanje, Zavod će ga smjestiti u najbližu zdravstvenu ustanovu čije usluge su obuhvaćene obaveznim zdravstvenim osiguranjem.

Otpusni list

Član 99

Prilikom otpuštanja iz zatvora, zatvoreniku se uručuje otpusni list koji sadrži njegove lične podatke, datum prijema u zatvor, datum otpuštanja iz zatvora i, po potrebi, datum kad zatvorenik mora da se javi policiji.

Otpusni list služi kao dokaz o identitetu zatvorenika, ukoliko nema ličnu kartu, pasoš ili drugu javnu ispravu iz koje se može utvrditi njegov identitet dok ne stigne u mjesto svog prebivališta ili boravišta.

Otpusni list dostavlja se sudu iz člana 14 ovog zakona, policiji, centru za socijalni rad i Ministarstvu.

Vraćanje stvari prilikom otpuštanja

Član 100

Prilikom otpuštanja iz zatvora, zatvoreniku se vraćaju stvari koje su čuvane u Zavodu.

Troškovi prevoza nakon otpuštanja

Član 101

Ukoliko zatvorenik prilikom otpuštanja iz zatvora nema sopstvenih sredstava, Zavod će mu platiti troškove prevoza (autobusom ili željeznicom) do mjesta njegovog prebivališta, odnosno boravišta, a zatvoreniku koji je stranac do graničnog prelaza ili aerodroma.

2. Disciplinska i materijalna odgovornost zatvorenika

Osnov disciplinske odgovornosti

Član 102

Zatvorenik je disciplinski odgovoran za povrede odredaba ovog zakona i Pravilnika o kućnom redu.

Odgovornost zatvorenika za krivično djelo ili prekršaj ne isključuje disciplinsku odgovornost.

Zabrana ponovnog vođenja disciplinskog postupka

Član 103

Protiv zatvorenika koji je u disciplinskom postupku oglašen odgovornim ili je oslobođen disciplinske odgovornosti, ne može se povodom istog disciplinskog prekršaja pokrenuti novi disciplinski postupak.

Disciplinski prekršaj

Član 104

Disciplinski prekršaji zatvorenika mogu biti lakši i teži.

Lakši disciplinski prekršaji

Član 105

Lakši disciplinski prekršaji zatvorenika su:

- 1) narušavanje reda i mira u zatvora;
- 2) posjedovanje ili uzimanje lijekova bez odobrenja zatvorskog doktora;
- 3) pripremanje hrane u prostorijama koje nijesu namijenjene za tu svrhu;
- 4) dolaženje bez najave i obraćanje bez odobrenja starješini Zavoda, pomoćniku starješine Zavoda, licu koje rukovodi zatvorom, službeniku obezbjeđenja ili drugim licima;
- 5) držanje novca kod sebe;
- 6) zanemarivanje i izbjegavanje radnih obaveza;
- 7) neuredno održavanje prostorija u kojima zatvorenici borave i lične higijene;
- 8) podstrekavanje drugog zatvorenika na izvršenje lakšeg disciplinskog prekršaja;

- 9) vrijeđanje, klevetanje ili nepristojno ponašanje prema drugom zatvoreniku;
- 10) kretanje ili boravak u nedozvoljenom prostoru.

Teži disciplinski prekršaji

Član 106

Teži disciplinski prekršaji zatvorenika su:

- 1) zagađivanje prostorije u kojoj zatvorenik boravi, kao i drugih prostorija u zatvoru i znatnije zanemarivanje kolektivne i lične higijene;
- 2) ugrožavanje svog zdravlja samopovređivanjem, tetoviranjem ili na drugi način, osim u slučajevima izazvanim psihičkim smetnjama;
- 3) posjedovanje ili uzimanje sedativa, steroida ili drugih sličnih supstanci;
- 4) vrijeđanje, klevetanje ili nepristojno ponašanje prema zaposlenima u Zavodu ili drugom licu;
- 5) kretanje ili boravak u zabranjenoj zoni;
- 6) bavljenje kockom;
- 7) podučavanje o načinu izvršenja krivičnih djela prenošenjem ličnog iskustva ili na drugi način;
- 8) neprijavlivanje, odnosno neodjavljivanje policiji prilikom korišćenja pogodnosti van zatvora;
- 9) neopravdano kašnjenje nakon korišćenja pogodnosti iz člana 32 stav 1 tač. 1, 2, 3 i tač. 11 do 15 ovog zakona;
- 10) uzastopno ponavljanje tri disciplinska prekršaja u četiri mjeseca;
- 11) nedozvoljena trgovina i razmjena stvari i predmeta;
- 12) izrađivanje ili posjedovanje stvari čije držanje i upotreba u zatvoru nijesu dozvoljeni;
- 13) prevara ili obmanjivanje zatvorenika, službenika obezbjeđenja ili drugih zaposlenih u Zavodu;
- 14) odbijanje testiranja na zarazne bolesti, alkohol, opojne droge ili druge psihoaktivne supstance;
- 15) nepostupanje po usmenoj ili drugoj naredbi, u skladu sa ovim zakonom;
- 16) učestvovanje u tuči ili nanošenje tjelesnih povreda;
- 17) zadržavanje drugog zatvorenika protiv njegove volje;
- 18) krađa;
- 19) oštećenje ili uništavanje tuđe imovine;
- 20) oštećenje ili uništavanje prostorije u kojoj zatvorenik boravi i drugih prostorija u zatvoru;
- 21) iznuda;
- 22) ucjenjivanje;

- 23) pripremanje ili organizovanje pobune zatvorenika ili učestvovanje u pobuni;
- 24) sprječavanje ili učestvovanje u grupi koja sprječava službenika obezbjeđenja u vršenju službene radnje pružanjem aktivnog ili pasivnog otpora;
- 25) pozivanje zatvorenika na aktivan ili pasivan otpor;
- 26) nasilničko ponašanje;
- 27) izrađivanje, nabavljanje i posjedovanje oružja i sredstava namijenjenih za ugrožavanje života i tijela;
- 28) neovlašćeno nabavljanje, posjedovanje i uzimanje alkohola, opojnih droga ili drugih psihoaktivnih supstanci;
- 29) omogućavanje uživanja alkohola, opojnih droga ili drugih psihoaktivnih supstanci;
- 30) podstrekavanje drugog zatvorenika na izvršenje težeg disciplinskog prekršaja;
- 31) pripremanje, organizovanje, pokušaj bjekstva ili bjekstvo iz zatvora;
- 32) pomoć u bjekstvu drugom zatvoreniku;
- 33) zloupotreba pogodnosti ili prekida kazne.

Disciplinske mjere za lakši disciplinski prekršaj

Član 107

Disciplinske mjere za lakši disciplinski prekršaj zatvorenika su:

- ukor;
- uskraćivanje mogućnosti na vanrednu ili posebnu posjetu;
- ograničenje raspolaganja novcem sa depozita zatvorenika.

Mjere iz stava 1 al. 2 i 3 ovog člana mogu se izreći u trajanju do šest mjeseci.

Disciplinske mjere za teži disciplinski prekršaj

Član 108

Disciplinske mjere za teži disciplinski prekršaj zatvorenika su:

- uskraćivanje pogodnosti;
- uskraćivanje mogućnosti na vanrednu ili posebnu posjetu;
- upućivanje u samicu.

Mjere iz stava 1 al. 1 i 2 ovog člana, mogu se izreći u trajanju do jedne godine, a mjera iz stava 1 alineja 3 ovog člana do 14 dana.

Pokretanje disciplinskog postupka

Član 109

Disciplinski postupak pokreće se podnošenjem disciplinske prijave protiv zatvorenika.

Disciplinsku prijavu podnosi lice koje rukovodi zatvorom, u roku od tri dana od dana saznanja za disciplinski prekršaj i učinioca, na osnovu predloga službenika obezbjeđenja ili drugih službenika Zavoda.

Zatvoreniku se mora uručiti disciplinska prijava, najkasnije u roku od 24 časa od časa pokretanja disciplinskog postupka.

Od uručenja disciplinske prijave zatvoreniku do dana održavanja rasprave ne može proteći manje od 48 časova.

Disciplinska komisija

Član 110

Disciplinski postupak protiv zatvorenika vodi i disciplinsku mjeru predlaže disciplinska komisija.

Sastav disciplinske komisije određuje starješina Zavoda rješenjem.

U sastavu disciplinske komisije ne može biti podnosilac disciplinske prijave.

Disciplinski postupak

Član 111

Disciplinski postupak je hitan.

U disciplinskom postupku vodi se rasprava.

U disciplinskom postupku zatvorenik može imati advokata po svom izboru i o svom trošku, koga je dužan da angažuje u roku od 24 časa od uručenja disciplinske prijave.

Ako zatvorenik u roku iz stava 3 ovog člana ne angažuje advokata, disciplinski postupak će se nastaviti bez prisustva advokata.

U disciplinskom postupku primjenjuju se odredbe zakona kojim se uređuje upravni postupak, ako ovim zakonom nije drukčije propisano.

Rasprava

Član 112

Rasprava pred disciplinskom komisijom počinje saslušanjem zatvorenika.

Na raspravi se saslušava zatvorenik, pribavlja izvještaj o njegovom radu i vladanju i izvode svi potrebni dokazi.

U disciplinskom postupku zatvorenik ima pravo da predlaže dokaze, postavlja pitanja svjedocima i vještacima i stavlja primjedbe na njihove iskaze i pisane dokaze.

Odlučivanje o disciplinskoj prijavi

Član 113

Disciplinsku mjeru zatvoreniku izriče starješina Zavoda, na predlog disciplinske komisije.

Disciplinska komisija je dužna da predlog odluke iz stava 1 ovog člana dostavi starješini Zavoda, u roku do 24 časa od časa zaključenja rasprave.

Starješina Zavoda, u roku od tri dana od dana prijema predloga odluke iz stava 2 ovog člana, rješenjem odlučuje o disciplinskoj prijavi.

Rješenje iz stava 3 ovog člana, uručuje se zatvoreniku, bez odlaganja, i objavljuje na oglasnoj tabli zatvora.

Protiv rješenja iz stava 3 ovog člana, zatvorenik ima pravo žalbe Ministarstvu, u roku od tri dana od dana prijema rješenja.

Žalba odlaže izvršenje rješenja.

Postupanje po žalbi

Član 114

O žalbi iz člana 113 stav 5 ovog zakona, Ministarstvo odlučuje u roku od pet dana od dana njenog prijema.

Protiv odluke iz stava 1 ovog člana, zatvorenik može pokrenuti upravni spor.

Zastarjelost

Član 115

Pokretanje disciplinskog postupka za lakši disciplinski prekršaj zastarijeva u roku od mjesec dana od dana saznanja za lakši disciplinski prekršaj, odnosno u roku od tri mjeseca od dana kad je učinjen lakši disciplinski prekršaj.

Pokretanje disciplinskog postupka za teži disciplinski prekršaj zastarijeva u roku od tri mjeseca od dana saznanja za teži disciplinski prekršaj, odnosno u roku od šest mjeseci od dana kad je učinjen teži disciplinski prekršaj.

Vođenje disciplinskog postupka zastarijeva kad protekne dva puta onoliko vremena koliko je zakonom utvrđena zastarjelost pokretanja, a najkasnije u roku od

dvije godine od dana saznanja za disciplinski prekršaj.

Zastarjelost ne teče za vrijeme kad disciplinski postupak nije moguće pokrenuti, odnosno voditi.

Izvršenje disciplinskih mjera

Član 116

Disciplinska mjera se, po pravilu, izvršava bez odlaganja.

Disciplinska mjera upućivanje u samicu izvršava se u za tu svrhu namijenjenoj prostoriji.

Prostorija iz stava 2 ovog člana mora da bude površine najmanje 8 m² i mora da ima sanitarni uređaj, dnevnu svjetlost, vodu za piće, krevet sa posteljinom, sto, stolicu, grijanje i zvono.

Prije upućivanja zatvorenika u samicu obavezan je ljekarski pregled.

U toku izvršenja disciplinske mjere iz stava 2 ovog člana, zatvorenik ima pravo da boravi na svježem vazduhu, najmanje jedan čas van zatvorenog prostora, ima pravo na jednu redovnu posjetu u trajanju do jednog časa i posjetu zatvorskog doktora ili zdravstvenog radnika Zavoda, najmanje jednom dnevno.

Na zahtjev zatvorenika koji izdržava disciplinsku mjeru upućivanje u samicu, omogućiće se individualni vjerski obred.

Ukoliko je zatvorenik radno angažovan, disciplinska mjera iz stava 2 ovog člana može se izvršavati nakon završetka dnevnih radnih aktivnosti.

Bliži način izvršenja disciplinskih mjera protiv zatvorenika propisuje se Pravilnikom o kućnom redu.

Odlaganje i prekid izvršenja disciplinske mjere

Član 117

Izvršenje disciplinske mjere, osim mjere ukora, starješina Zavoda može uslovno odložiti za vrijeme do šest mjeseci.

Prilikom odlučivanja da li će se uslovno odložiti izvršenje disciplinske mjere iz stava 1 ovog člana, starješina Zavoda uzeće u obzir ličnost zatvorenika, odnos prema učinjenom disciplinskom prekršaju i njegovo ranije ponašanje u zatvoru.

Odluka o odlaganju izvršenja disciplinske mjere sastavni je dio rješenja kojim se izriče disciplinska mjera.

Disciplinska mjera čije je izvršenje odloženo neće se izvršiti ako zatvorenik za vrijeme provjeravanja iz stava 1 ovog člana, ne učini novi disciplinski prekršaj.

Izvršenje izrečene disciplinske mjere, osim mjere ukora, starješina Zavoda može prekinuti, na obrazloženi predlog zatvorskog doktora, zbog bolesti zatvorenika

ili ako ocijeni da je sa izdržanim dijelom mjere postignuta svrha disciplinske mjere.

Ukoliko su zatvoreniku izrečene dvije ili više disciplinskih mjera upućivanje u samicu, u ukupnom trajanju dužem od 14 dana, izvršenje tih mjera će se prekinuti nakon svakog 14. dana, u trajanju najmanje dva dana, nakon čega će se nastaviti sa izvršenjem tih mjera.

Izuzetno od stava 6 ovog člana, neće se prekidati izvršenje disciplinskih mjera ukoliko zatvorenik to zahtijeva.

Evidencija o disciplinskim mjerama

Član 118

O izrečenim disciplinskim mjerama Zavod vodi posebnu evidenciju.

Sadržaj i način vođenja evidencije iz stava 1 ovog člana, propisuje Ministarstvo.

Materijalna odgovornost

Član 119

Zatvorenik koji namjerno ili iz grube nepažnje prouzrokuje materijalnu štetu za vrijeme izdržavanja kazne zatvora ili kazne zatvor od četrdeset godina, obavezan je da je nadoknadi.

O naknadi štete u iznosu do 200,00 eura odlučuje se u disciplinskom postupku, a ako je šteta veća od 200,00 eura Zavod svoje pravo može ostvariti u skladu sa posebnim zakonom.

Rješenje o izrečenoj disciplinskoj mjeri sadrži i odluku o naknadi materijalne štete, ukoliko je pričinjena.

Ako je žalba na rješenje iz stava 3 ovog člana izjavljena samo u dijelu odluke o naknadi štete, žalba zadržava izvršenje rješenja samo u tom dijelu.

3. Uslovni otpust

Nadležnost i podnošenje molbe za uslovni otpust

Član 120

Zatvorenik koji ispunjava uslove za uslovni otpust sa izdržavanja kazne zatvora ili kazne zatvor od četrdeset godina, u smislu Krivičnog zakonika, može podnijeti molbu za uslovni otpust sudu koji je donio odluku u prvom stepenu.

Molbu za uslovni otpust može podnijeti i punomoćnik zatvorenika iz stava

1 ovog člana.

O molbi za uslovni otpust odlučuje sud koji je donio odluku u prvom stepenu u vijeću od troje sudija u skladu sa članom 24 stav 7 Zakonika o krivičnom postupku.

Prethodno ispitivanje molbe za uslovni otpust

Član 121

Po prijemu molbe za uslovni otpust vijeće iz člana 120 stav 3 ovog zakona ispitaće da li su ispunjeni zakonom propisani uslovi za podnošenje molbe i rješenjem odbaciti molbu ako utvrdi da:

- je podnijeta od strane neovlašćenog lica; ili
- zatvorenik nije izdržao dvije trećine odnosno jednu polovinu izrečene kazne zatvora ili kazne zatvor od četrdeset godina.

Ako ne odbaci molbu za uslovni otpust, vijeće će zatražiti izvještaj od Zavoda o okolnostima koje se odnose na ličnost zatvorenika, njegov raniji život, njegovo vladanje za vrijeme izdržavanja kazne, a naročito da li je disciplinski kažnjavan, ako se na osnovu procjene rizika utvrdi da ne postoje smetnje u pogledu njegove bezbjednosti, izvršavanje radnih obaveza, s obzirom na njegovu radnu sposobnost, kao i druge okolnosti koje pokazuju da je postignuta svrha kažnjavanja i da li se zatvorenik tako popravio da se može sa osnovom očekivati da će se na slobodi dobro vladati, a naročito da do isteka vremena za koje je izrečena kazna ne učini novo krivično djelo.

Odlučivanje bez održavanja ročišta

Član 122

Vijeće iz člana 120 stav 3 ovog zakona može donijeti rješenje o uslovnom otpustu zatvorenika bez održavanja ročišta ako iz spisa proizilazi da su ispunjeni uslovi za odlučivanje.

Zakazivanje ročišta

Član 123

Predsjednik vijeća iz člana 120 stav 3 ovog zakona naredbom određuje dan, čas i mjesto održavanja ročišta za odlučivanje o molbi za uslovni otpust.

Na ročište predsjednik vijeća poziva zatvorenika i branioca ako ga ima, a može pozvati i državnog tužioca, ako je to neophodno ili se smatra da bi bilo korisno.

U pozivu će se branilac upozoriti da njegov nedolazak ne sprječava održavanje

ročišta.

Licima iz stava 2 ovog člana, poziv se mora dostaviti tako da od dana dostavljanja poziva do dana održavanja ročišta ostane dovoljno vremena za pripremanje za ročište, a najmanje osam dana.

Tok ročišta

Član 124

Ročište za odlučivanje o molbi za uslovni otpust počinje iznošenjem razloga za uslovni otpust od strane branioca, a u slučaju da je branilac odsutan, predsjednik vijeća iz člana 120 stav 3 ovog zakona ukratko će izložiti razloge za podnošenje molbe za uslovni otpust.

Predsjednik vijeća iz člana 120 stav 3 ovog zakona će uzeti izjavu od zatvorenika.

Ako državni tužilac prisustvuje ročištu, predsjednik vijeća ga poziva da se izjasni o molbi za uslovni otpust.

Odlučivanje o uslovnom otpustu

Član 125

Vijeće iz člana 120 stav 3 ovog zakona će odmah po okončanju ročišta ili u slučaju iz člana 122 ovog zakona, donijeti rješenje kojim odbija ili usvaja molbu za uslovni otpust.

U rješenju kojim se usvaja molba za uslovni otpust može se odrediti da je zatvorenik dužan da ispuni jednu ili više sljedećih obaveza i to:

- 1) uzdržavanje od kontakata sa određenim licem;
- 2) uzdržavanje od kontakata sa određenom kategorijom lica;
- 3) uzdržavanje od upotrebe droga, alkohola i drugih psihoaktivnih supstanci;
- 4) uzdržavanje od posjećivanja određenih mjesta, lokala, prostorija i javnih skupova;
- 5) nastavak liječenja;
- 6) posjećivanje određenih profesionalnih i drugih savjetova ili ustanova i postupanje po njihovim uputstvima;
- 7) osposobljavanje za određeno zanimanje;
- 8) traženje i prihvatanje zaposlenja koje odgovara njegovim radnim sposobnostima;
- 9) izdržavanje porodice, čuvanje i vaspitavanje djece i vršenje drugih porodičnih obaveza.

Prilikom utvrđivanja obaveza iz stava 2 ovog člana uzimaju se u obzir potrebe zatvorenika i cijeni njegova spremnost za ispunjavanje obaveza, sa ciljem

da se utvrđivanjem tih obaveza kod zatvorenika razvije osjećaj odgovornosti prema zajednici, a naročito prema oštećenom.

Dostavljanje rješenja i pravo na žalbu

Član 126

Pravosnažno rješenje o uslovnom otpustu dostavlja se u roku od osam dana, zatvoreniku i njegovom braniocu, državnom tužiocu, Zavodu i sudu iz člana 14 ovog zakona.

Protiv rješenja iz stava 1 ovog člana, žalbu mogu izjaviti državni tužilac, zatvorenik i njegov branilac.

Rješenje kojim se usvaja molba za uslovni otpust dostavlja se i policiji i Jedinici za uslovnu slobodu.

Ponovno podnošenje molbe

Član 127

U slučaju odbijanja molbe za uslovni otpust, nova molba se ne može podnijeti prije isteka: tri mjeseca, ako je izrečena kazna zatvora u trajanju do dvije godine; šest mjeseci, ako je izrečena kazna zatvora u trajanju od dvije godine do deset godina, odnosno jedne godine ako je izrečena kazna zatvora u trajanju dužem od deset godina, računajući od dana donošenja rješenja kojim je molba za uslovni otpust odbijena.

U slučaju odbijanja molbe za uslovni otpust kad je izrečena kazna zatvor od četrdeset godina, nova molba za uslovni otpust ne može se podnijeti prije isteka dvije godine od dana donošenja rješenja kojim je molba za uslovni otpust odbijena.

4. Izvršenje kazne zatvora u prostorijama u kojima osuđeni stanuje

Nadležnost za izvršenje

Član 128

Pravosnažnu sudsku odluku kojom se određuje da se kazna zatvora izvršava u prostorijama u kojima osuđeni stanuje, sud koji je donio odluku dostavlja Jedinici za uslovnu slobodu, u roku od osam dana od dana pravosnažnosti te odluke.

U izvršenju kazne iz stava 1 ovog člana, Jedinica za uslovnu slobodu:

1) poziva osuđenog radi obavljanja razgovora i sačinjavanja programa izvršenja kazne;

2) informiše osuđenog o pravima i obavezama i upozorava ga o posljedicama nepoštovanja obaveza;

3) instalira uređaj za praćenje osuđenog i daje detaljna uputstva o radu uređaja;

4) vrši kontrolu izvršenja kazne i rukuje uređajem kojim se prati kretanje osuđenog i njegov položaj u prostoru;

5) vrši uvid u dokumentaciju o osuđenom (sudska odluka, nalazi i mišljenja doktora medicine i drugih stručnih lica, izvještaji centra za socijalni rad i dr.) i prikuplja druge potrebne podatke o osuđenom od drugih organa, institucija i organizacija;

6) sačinjava izvještaje o izvršenju te kazne i dostavlja ih sudu iz stava 1 ovog člana;

7) vodi evidenciju o izvršenju te kazne; i

8) vrši druge poslove, u skladu sa zakonom.

Bliži način izvršenja kazne zatvora u prostorijama u kojima osuđeni stanuje, propisuje Ministarstvo.

Pravo na boravak van prostorija u kojima osuđeni stanuje

Član 129

Osuđeni koji izvršava kaznu zatvora u prostorijama u kojima stanuje ima pravo da boravi jedan čas dnevno van prostorija u kojima stanuje, na način utvrđen programom iz člana 128 stav 2 tačka 1 ovog zakona.

Napuštanje prostorija u kojima osuđeni stanuje

Član 130

Prostorije u kojima stanuje, osuđeni može napustiti zbog:

1) pružanja medicinske pomoći osuđenom ili članu njegovog domaćinstva, ako je za pružanje medicinske pomoći neophodno napuštanje prostorija;

2) redovnog odlaska na posao, ukoliko krivično djelo za koje je osuđen nije u vezi sa radom;

3) pohađanja nastave tokom redovnog školovanja;

4) odlaska na polaganje ispita;

5) teške, akutne ili hronične bolesti, radi odlaska na redovne zdravstvene preglede;

6) svog vjenčanja ili smrti bliskog lica;

7) obaveze staranja prema članu porodice, u skladu sa zakonom, u slučaju da tu obavezu ne može da obavlja drugo lice.

Zahtjev za napuštanje prostorija u kojima osuđeni stanuje

Član 131

Zahtjev za napuštanje prostorija u kojima stanuje, osuđeni odnosno član njegove uže porodice podnosi Ministarstvu.

Uz zahtjev iz stava 1 ovog člana, prilaže se dokumentacija u vezi razloga zbog kojih se traži napuštanje prostorija.

U slučaju kad Ministarstvo odobri osuđenom da napusti prostorije u kojima stanuje, vrijeme koje osuđeni provede van prostorija u kojima stanuje uračunava se u vrijeme izvršenja kazne zatvora.

Izuzetno, osuđeni kome je potrebna hitna medicinska pomoć može napustiti prostorije u kojima stanuje i bez podnošenja zahtjeva, o čemu je dužan da, u roku od 24 časa, obavijesti Jedinicu za uslovnu slobodu i dostavi izvještaj zdravstvene ustanove o zdravstvenom stanju.

U slučaju iz stava 4 ovog člana, vrijeme provedeno na bolničkom liječenju uračunava se u vrijeme izvršenja kazne zatvora.

Ako osuđeni u slučaju iz stava 4 ovog člana, bez opravdanog razloga ne obavijesti Jedinicu za uslovnu slobodu o razlozima napuštanja prostorija u kojima stanuje, smatraće se da je samovoljno napustio prostorije u kojima stanuje i to vrijeme se neće uračunati u vrijeme izvršenja kazne zatvora.

Obavještanje suda

Član 132

Ukoliko osuđeni jednom u trajanju preko šest časova ili dva puta u trajanju do šest časova samovoljno napusti prostorije u kojima stanuje, Jedinica za uslovnu slobodu će o tome, bez odlaganja, obavijestiti sud iz člana 128 stav 1 ovog zakona.

Ukidanje rješenja kojim je odobreno napuštanje prostorija

Član 133

Ministarstvo će ukinuti rješenje kojim je odobreno da osuđeni napusti prostorije u kojima stanuje, ako:

- 1) prestanu razlozi zbog kojih je osuđenom odobreno napuštanje prostorija;
- 2) se naknadno utvrdi da su podaci navedeni u zahtjevu iz člana 131 stav 1 ovog zakona netačni;
- 3) osuđeni zloupotrijebi napuštanje prostorija u kojima stanuje.

III. IZVRŠENJE NOVČANE KAZNE

Nadležnost za izvršenje

Član 134

Za izvršenje novčane kazne nadležan je sud koji je donio odluku u prvom stepenu, u skladu sa Krivičnim zakonikom Crne Gore.

IV. IZVRŠENJE MJERA BEZBJEDNOSTI

1. Obavezno psihijatrijsko liječenje i čuvanje u zdravstvenoj ustanovi

Nadležnost za izvršenje

Član 135

Mjera bezbjednosti obavezno psihijatrijsko liječenje i čuvanje u zdravstvenoj ustanovi izvršava se u zdravstvenoj ustanovi namijenjenoj za tu svrhu, u skladu sa zakonom.

Upućivanje na izvršenje

Član 136

Lice kome je izrečena mjera bezbjednosti iz člana 135 ovog zakona, na izvršenje upućuje sud koji je izrekao tu mjeru, u roku od osam dana od dana pravosnažnosti odluke.

Sud koji je izrekao mjeru bezbjednosti iz člana 135 ovog zakona, dostaviće organu državne uprave nadležnom za poslove zdravlja primjerak odluke.

Sprovođenje na izvršenje

Član 137

Ako se lice kome je izrečena mjera bezbjednosti iz člana 135 ovog zakona nalazi na slobodi, sprovođenje u zdravstvenu ustanovu, po naredbi suda, izvršava nadležna zdravstvena ustanova uz pomoć policije, a ukoliko se lice nalazi u pritvoru sprovođenje vrše službenici obezbjeđenja.

Obaveza zdravstvene ustanove

Član 138

Zdravstvena ustanova u kojoj se izvršava mjera bezbjednosti iz člana 135 ovog zakona, dužna je da primi lice koje je upućeno na izvršenje te mjere.

Zdravstvena ustanova iz stava 1 ovog člana, po potrebi, a najmanje jednom godišnje, o zdravstvenom stanju lica prema kome se izvršava mjera bezbjednosti, obavještava sud koji je izrekao tu mjeru, a ukoliko ocijeni da je prestala potreba za liječenjem, o tome bez odlaganja obavještava sud.

Premještanje u drugu zdravstvenu ustanovu

Član 139

Lice kome je izrečena mjera bezbjednosti iz člana 135 ovog zakona, može se premjestiti u drugu zdravstvenu ustanovu na lični zahtjev ili na predlog zdravstvene ustanove u kojoj se izvršava ta mjera.

O premještanju lica iz stava 1 ovog člana, odlučuje organ državne uprave nadležan za poslove zdravlja, o čemu obavještava sud koji je izrekao mjeru bezbjednosti.

Podzakonski akt

Član 140

Bliži način izvršenja mjere bezbjednosti obavezno psihijatrijsko liječenje i čuvanje u zdravstvenoj ustanovi propisuje organ državne uprave nadležan za poslove zdravlja.

2. Obavezno psihijatrijsko liječenje na slobodi

Nadležnost za izvršenje

Član 141

Mjera bezbjednosti obavezno psihijatrijsko liječenje na slobodi izvršava se u zdravstvenoj ustanovi namijenjenoj za tu svrhu, u skladu sa zakonom.

Upućivanje na izvršenje

Član 142

Lice kome je izrečena mjera bezbjednosti iz člana 141 ovog zakona, na izvršenje upućuje sud koji je izrekao tu mjeru, u roku od osam dana od dana pravosnažnosti odluke.

Lice kome je izrečena mjera bezbjednosti iz člana 141 ovog zakona, dužno je da se u roku koji odredi sud, a najkasnije u roku od 15 dana od dana upućivanja, javi zdravstvenoj ustanovi u koju je upućeno radi liječenja.

Odluku iz stava 1 ovog člana, sud koji je izrekao mjeru bezbjednosti obavezno psihijatrijsko liječenje na slobodi dostavlja zdravstvenoj ustanovi u kojoj će se mjera izvršavati.

Obaveze zdravstvene ustanove

Član 143

Zdravstvena ustanova u kojoj se izvršava mjera bezbjednosti iz člana 141 ovog zakona, dužna je da primi lice koje je upućeno na izvršenje te mjere i obavijesti sud o danu javljanja tog lica.

Ako se lice upućeno na izvršenje mjere bezbjednosti iz člana 141 ovog zakona, ne javi odnosno ne podvrgne liječenju u roku koji odredi sud, liječenje samovoljno napusti ili u toku liječenja nastupi opasnost da ponovo učini protivpravno djelo propisano zakonom kao krivično djelo tako da je potrebno njegovo liječenje i čuvanje u zdravstvenoj ustanovi, zdravstvena ustanova o tome, bez odlaganja, obavještava sud koji je izrekao ovu mjeru.

O zdravstvenom stanju lica prema kome se izvršava mjera bezbjednosti iz člana 141 ovog zakona, zdravstvena ustanova dužna je da, po potrebi, a najmanje jednom u šest mjeseci, obavještava sud koji je izrekao tu mjeru, a ukoliko ocijeni da je prestala potreba za liječenjem, o tome bez odlaganja obavještava sud.

3. Obavezno liječenje alkoholičara i obavezno liječenje narkomana

Nadležnost za izvršenje

Član 144

Mjera bezbjednosti obavezno liječenje alkoholičara i mjera bezbjednosti obavezno liječenje narkomana izrečene uz kaznu zatvora ili kaznu zatvor od četrdeset godina, izvršavaju se u Zavodu, ako za to postoje uslovi.

Ukoliko u Zavodu ne postoje uslovi za izvršenje mjera iz stava 1 ovog člana, kao i kad su mjere izrečene uz novčanu kaznu, sudsku opomenu, uslovnu osudu i kad je osuđeni oslobođen od izvršenja kazne, izvršavaju se u zdravstvenoj ustanovi namijenjenoj za tu svrhu, u skladu sa zakonom.

Ako se mjera bezbjednosti obavezno liječenje alkoholičara i mjera bezbjednosti obavezno liječenje narkomana izrečene uz kaznu zatvora ne izvršavaju u Zavodu, a izvršene su prije isteka kazne zatvora, na zahtjev suda koji je izrekao te mjere, policija će sprovesti osuđenog na izdržavanje kazne zatvora.

Upućivanje na izvršenje

Član 145

Na izvršenje mjere bezbjednosti iz člana 144 ovog zakona, lice kome je

izrečena ova mjera upućuje sud iz člana 14 ovog zakona, a ako se lice nalazi u pritvoru, upućuje ga osnovni sud u čijem sjedištu se izvršava pritvor.

Ako se mjera bezbjednosti iz člana 144 ovog zakona ne izvršava u Zavodu, sud iz stava 1 ovog člana, dostavlja pravosnažnu odluku zdravstvenoj ustanovi u koju je osuđeni upućen.

Lice kome je izrečena mjera bezbjednosti iz člana 144 ovog zakona, dužno je da se, u roku koji odredi sud, javi zdravstvenoj ustanovi u koju je upućen radi liječenja.

Obaveze zdravstvene ustanove

Član 146

Zdravstvena ustanova u kojoj se izvršava mjera bezbjednosti iz člana 144 ovog zakona, dužna je da primi lice koje je upućeno na izvršenje te mjere.

Ako se osuđeni ne javi u zdravstvenu ustanovu na liječenje ili liječenje samovoljno napusti, zdravstvena ustanova o tome, bez odlaganja, obavještava sud iz člana 14 ovog zakona.

Kad ocijeni da je prestala potreba za liječenjem lica kome je izrečena mjera bezbjednosti iz člana 144 ovog zakona, zdravstvena ustanova u kojoj se ova mjera izvršava obavještava o tome sud koji je izrekao ovu mjeru.

Podzakonski akt

Član 147

Bliži način izvršenja mjere bezbjednosti obavezno liječenje alkoholičara i mjere bezbjednosti obavezno liječenje narkomana propisuje organ državne uprave nadležan za poslove zdravlja.

4. Zabrana vršenja poziva, djelatnosti ili dužnosti

Nadležnost za izvršenje

Član 148

Pravosnažnu odluku kojom je izrečena mjera bezbjednosti zabrana vršenja poziva, djelatnosti ili dužnosti, prvostepeni sud dostavlja privrednom društvu, preduzetniku, organu ili organizaciji u kojoj je osuđeni zaposlen, organu nadležnom za izdavanje dozvole ili odobrenja za vršenje poziva, djelatnosti ili dužnosti, kao i nadležnoj inspekciji, u skladu sa zakonom.

Kad je za vršenje poziva, djelatnosti ili dužnosti neophodna dozvola ili odobrenje nadležnog organa, mjera bezbjednosti iz stava 1 ovog člana izvršava se oduzimanjem dozvole ili odobrenja, odnosno zabranom njihovog izdavanja, u skladu sa zakonom.

5. Zabrana upravljanja motornim vozilom

Nadležnost za izvršenje

Član 149

Pravosnažnu odluku kojom je izrečena mjera bezbjednosti zabrana upravljanja motornim vozilom, prvostepeni sud dostavlja policiji prema mjestu prebivališta ili boravišta osuđenog, a ako osuđeni ima stranu vozačku dozvolu, pravosnažnu odluku dostavlja policiji prema mjestu izvršenja krivičnog djela.

Policija će, bez odlaganja, osuđenom oduzeti vozačku dozvolu, dok traje izvršenje mjere bezbjednosti iz stava 1 ovog člana i o tome izdati potvrdu, u skladu sa zakonom.

Ako je mjera bezbjednosti iz stava 1 ovog člana, izrečena licu koje nema položen vozački ispit, policija će o tome obavijestiti organ državne uprave nadležan za unutrašnje poslove.

Licu iz stava 3 ovog člana, neće se izdati vozačka dozvola za vrijeme trajanja mjere bezbjednosti iz stava 1 ovog člana.

6. Oduzimanje predmeta

Nadležnost za izvršenje

Član 150

Mjeru bezbjednosti oduzimanje predmeta izvršava prvostepeni sud, u skladu sa zakonom.

Ako zakonom nije propisano obavezno uništenje oduzetih predmeta, zavisno od prirode oduzetih predmeta, sud iz stava 1 ovog člana odlučuje da li će ih prodati, u skladu sa zakonom kojim se uređuje izvršenje i obezbjeđenje, ustupiti državnom organu, ustanovi ili dobrotvornoj organizaciji ili će ih uništiti ili sa njima postupiti u skladu sa posebnim propisima.

Sredstva ostvarena prodajom predmeta iz stava 2 ovog člana, prihod su budžeta Crne Gore.

7. Protjerivanje stranca iz zemlje

Nadležnost za izvršenje

Član 151

Pravosnažnu odluku kojom je izrečena mjera bezbjednosti protjerivanje stranca iz zemlje, prvostepeni sud dostavlja radi izvršenja policiji, u skladu sa zakonom.

8. Zabrana približavanja

Nadležnost za izvršenje

Član 152

Pravosnažnu odluku kojom je izrečena mjera bezbjednosti zabrana približavanja, prvostepeni sud dostavlja, radi izvršenja, Jedinici za uslovnu slobodu, u roku od osam dana od dana pravosnažnosti.

Prilikom izvršenja mjere bezbjednosti iz stava 1 ovog člana, Jedinica za uslovnu slobodu:

- 1) poziva osuđenog radi obavljanja razgovora;
 - 2) upoznaje osuđenog sa pravima i obavezama tokom izvršenja mjere bezbjednosti zabrana približavanja i upozorava ga o posljedicama nepoštovanja obaveza;
 - 3) vrši kontrolu izvršenja mjere;
 - 4) vrši uvid u dokumentaciju osuđenog (sudska odluka, nalazi i mišljenja doktora medicine i drugih stručnih lica, izvještaji centra za socijalni rad i dr.) i prikuplja druge potrebne podatke o osuđenom od drugih organa, institucija i organizacija;
 - 5) sačinjava izvještaje o izvršenju te mjere i dostavlja ih policiji i državnom tužilaštvu;
 - 6) vrši druge poslove, u skladu sa zakonom.
- Bliži način izvršenja mjere bezbjednosti iz stava 1 ovog člana, propisuje Ministarstvo.

9. Udaljenje iz stana ili drugog prostora za stanovanje

Nadležnost za izvršenje

Član 153

Pravosnažnu odluku kojom je izrečena mjera bezbjednosti udaljenje iz stana ili drugog prostora za stanovanje, prvostepeni sud, bez odlaganja, dostavlja Jedinici za uslovnu slobodu i policiji.

Prilikom izvršenja odluke iz stava 1 ovog člana, policija će bez odlaganja udaljiti osuđenog, a Jedinica za uslovnu slobodu:

- 1) poziva osuđenog radi obavljanja razgovora;
- 2) upozna je osuđenog o pravima i obavezama tokom izvršenja mjere bezbjednosti udaljenje iz stana ili drugog prostora za stanovanje i upozorava ga o posljedicama nepoštovanja obaveza;
- 3) vrši kontrolu izvršenja mjere;
- 4) vrši uvid u dokumentaciju o osuđenom (sudska odluka, nalazi i mišljenja doktora medicine i drugih stručnih lica, izvještaji centra za socijalni rad i dr.) i prikuplja druge potrebne podatke o osuđenom od drugih organa, institucija i organizacija;
- 5) sačinjava izvještaje o izvršenju mjere i dostavlja ih policiji i državnom tužilaštvu; i
- 6) vrši druge poslove, u skladu sa zakonom.

Prilikom vršenja kontrole iz stava 2 tačka 3 ovog člana, Jedinica za uslovnu slobodu može, ukoliko je to potrebno, zatražiti pomoć policije, u skladu sa zakonom.

Bliži način izvršenja mjere bezbjednosti iz stava 1 ovog člana, propisuje Ministarstvo, uz saglasnost organa državne uprave nadležnog za unutrašnje poslove.

10. Troškovi izvršenja mjera bezbjednosti

Troškovi izvršenja

Član 154

Sredstva za izvršenje mjera bezbjednosti obezbjeđuju se u budžetu Crne Gore, u skladu sa posebnim zakonom.

V. OVLAŠĆENJA U OBAVLJANJU POSLOVA OBEZBJEĐENJA

1. Ovlašćenja

Vrste ovlašćenja

Član 155

Službenici obezbjeđenja u vršenju poslova obezbjeđenja pritvorenih i osuđenih lica i obezbjeđenja objekata, imovine i zaposlenih u Zavodu, u skladu sa ovim zakonom, izdaju upozorenja i usmene naredbe, upotrebljavaju fizičku snagu, ručni sprej sa nadražujućim dejstvom, službenu palicu, električni paralizator, sredstva za vezivanje, uređaj za izbacivanje mlazeva vode, hemijska sredstva, službene pse i vatreno oružje (u daljem tekstu: sredstva prinude) i vrše pretres zaposlenih u Zavodu i drugih lica koja ulaze u Zavod i njihovih vozila.

Sredstva prinude upotrebljavaju se samo ako su ispunjeni zakonom propisani uslovi za njihovu upotrebu.

Usmena naredba

Član 156

Službenik obezbjeđenja usmenom naredbom izdaje obavezna uputstva i zabrane i nalaže radnje za koje je ovim zakonom ovlašćen.

Upotreba sredstava prinude

Član 157

Sredstva prinude mogu se upotrijebiti kad je to neophodno da se spriječi bjekstvo zatvorenika, fizički napad, nasilje, samopovređivanje ili materijalna šteta, kao i kad zatvorenik odbija da postupi po usmenoj i drugoj naredbi u skladu sa ovim zakonom i potvrđenim međunarodnim ugovorima.

Sredstva prinude mogu se upotrijebiti i u slučaju kad druga lica pokušaju da oslobode zatvorenika ili organizuju njegovo bjekstvo, nezakonito uđu u Zavod ili grubo naruše bezbjednost u Zavodu.

Srazmjernost upotrebe sredstava prinude

Član 158

Upotreba sredstava prinude mora biti srazmjerna potrebi zbog koje se preduzima.

Upotrebom sredstava prinude ne smiju se izazvati štetne posljedice veće od onih koje bi nastupile da ova sredstava nijesu primijenjena.

Sredstva prinude upotrebljavaju se uz minimum neophodne sile i, ukoliko je to moguće, postupno od najblažeg prema najtežem.

Između više sredstava prinude primijenije se ono kojim se svrha može postići sa najmanje štetnih posljedica.

Opravdanost i pravilnost upotrebe sredstava prinude

Član 159

Službenik obezbjeđenja će prije upotrebe sredstva prinude na to upozoriti lice prema kome sredstvo namjerava da upotrijebi, ako je to u datoj situaciji moguće.

Neposredno nakon primjene sredstva prinude, obavezan je ljekarski pregled lica prema kome je sredstvo prinude upotrijebljeno.

O upotrebi sredstva prinude službenik obezbjeđenja podnosi pisani izvještaj licu koje rukovodi zatvorom, koje je dužno da izvještaj, bez odlaganja, dostavi starješini Zavoda.

Izvještaj iz stava 3 ovog člana, podnosi se najkasnije 24 časa od upotrebe sredstva prinude i sadrži podatke o licu prema kome je upotrijebljeno sredstvo prinude, vremenu i mjestu upotrebe sredstva prinude, vrsti upotrijebljenog sredstva prinude i drugim činjenicama i okolnostima od značaja za ocjenu opravdanosti i pravilnosti upotrebe sredstva prinude.

Starješina Zavoda ocjenjuje opravdanost i pravilnost primjene sredstava prinude i ukoliko ocijeni da je službenik obezbjeđenja prekoračio ili nezakonito primijenio sredstva prinude, o tome sačinjava izvještaj koji, bez odlaganja, dostavlja Ministarstvu.

Evidencija i redovni izvještaj

Član 160

O upotrebi sredstava prinude Zavod, jednom mjesečno, dostavlja izvještaj Ministarstvu.

O upotrebi sredstava prinude u Zavodu se vodi posebna evidencija.

Sadržaj i način vođenja evidencije iz stava 2 ovog člana, propisuje Ministarstvo.

Postupanje po naređenjima

Član 161

Kad neposredni rukovodilac službenika obezbjeđenja naredi upotrebu sredstava prinude, službenik obezbjeđenja je dužan da postupi po tom naređenju, osim ukoliko bi njegovo izvršenje predstavljalo krivično djelo ili prekršaj.

Službenik obezbjeđenja dužan je da upozori neposrednog rukovodioca ako je naređenje iz stava 1 ovog člana suprotno zakonu ili drugom propisu ili ako bi njegovo izvršenje predstavljalo krivično djelo ili prekršaj.

Fizička snaga

Član 162

Upotrebom fizičke snage, u smislu ovog zakona, smatra se upotreba različitih zahvata borilačkih vještina ili njima sličnih postupaka na tijelu drugog lica, kojima je cilj odbijanje napada ili savladavanje otpora lica, uz nanošenje najmanje štetnih posljedica.

Napadom se smatra svaka radnja preduzeta da se napadnuti povrijedi ili liši života, da se nasilno uđe u Zavod ili prostor oko Zavoda u koji je ulaz zabranjen.

Otporom se smatra svako suprotstavljanje usmenim naredbama koje se može vršiti oglašavanjem ili zauzimanjem klečećeg, sjedećeg, ležećeg ili sličnog položaja (pasivni otpor) ili zaklanjanjem ili držanjem za lice ili predmet, otimanjem, stavljanjem u izgled da će se lice napasti ili preduzimanjem slične radnje (aktivni otpor).

Fizička snaga upotrebljava se u skladu sa pravilima vještine samoodbrane, a sa upotrebom fizičke snage prestaje se čim prestane napad ili otpor lica prema kome je upotrijebljena.

Ručni sprej sa nadražujućim dejstvom

Član 163

Ručni sprej sa nadražujućim dejstvom može se upotrijebiti ako su ispunjeni uslovi za upotrebu fizičke snage, osim u slučajevima pasivnog otpora.

Električni paralizator

Član 164

Električni paralizator može se upotrijebiti ako je upotreba blažih sredstava prinude bezuspješna, osim u slučajevima pasivnog otpora.

Službena palica

Član 165

Službena palica može se upotrijebiti ako je upotreba fizičke snage, ručnog spreja sa nadražujućim dejstvom i električnog paralizatora bezuspješna ili ne garantuje uspjeh.

Udarci službenom palicom se ne nanose u predjelu glave, vrata, kičmenog stuba, grudnog koša, trbušnog zida, genitalija i zglobova, osim kao krajnja mjera.

Prema iznemoglim licima, licima sa teškim invaliditetom i trudnicama, palica se može upotrijebiti samo ako neko od tih lica vatrenim oružjem, oruđem ili drugim opasnim predmetom ugrožava život drugog lica.

Sredstva za vezivanje

Član 166

Sredstva za vezivanje mogu se upotrijebiti radi:

- 1) sprječavanja otpora lica ili odbijanja napada usmjerenog na zaposlenog u Zavodu ili drugo lice;
- 2) sprječavanja bjekstva zatvorenika;
- 3) onemogućavanja samopovređivanja ili povređivanja drugog lica.

Upotrebom sredstava za vezivanje smatra se vezivanje, po pravilu, ruku lica iza leđa.

Sredstvima za vezivanje smatraju se službene lisice, plastične zatege i druga za to namijenjena sredstva.

Uređaji za izbacivanje mlazeva vode

Član 167

Uređaji za izbacivanje mlazeva vode mogu se upotrijebiti samo prema grupi zatvorenika koja se ponaša tako da može izazvati nasilje.

Hemijska sredstva

Član 168

Hemijska sredstva mogu se upotrijebiti radi odbijanja napada i savladavanja otpora koji se ne mogu obezbijediti upotrebom fizičke snage, spreja sa nadražujućim dejstvom, električnog paralizatora i gumene palice; radi uspostavljanja narušene bezbjednosti i reda u zatvoru; radi istjerivanja lica koja se nezakonito nalaze u Zavodu ili prostoru oko Zavoda; za rješavanje talačkih situacija i u slučajevima kad su ispunjeni uslovi za upotrebu vatrenog oružja, u skladu sa ovim zakonom.

Hemijskim sredstvima smatraju se suzavci za kratkotrajnu upotrebu, koji po prestanku dejstva ne ostavljaju bilo kakve posljedice na psihofizičko i opšte zdravstveno stanje, kao i hemijske materije blažeg dejstva od suzavca.

Hemijska sredstva se mogu upotrijebiti samo u krugu Zavoda.

Službeni psi

Član 169

Službeni psi upotrebljavaju se za pronalaženje i otkrivanje opojnih droga i obavljanje patrolnih djelatnosti.

Službeni psi izuzetno se mogu upotrijebiti u slučajevima kad:

- 1) su u zatvoru narušeni bezbjednost i red u većem obimu;
- 2) su ispunjeni uslovi za upotrebu vatrenog oružja.

Vatreno oružje

Član 170

Službenik obezbjeđenja može upotrijebiti vatreno oružje samo ako je upotreba drugih sredstava prinude bezuspješna i kad je to nužno da se:

- 1) odbije neposredni napad kojim se ugrožava njegov život ili život drugog lica;
- 2) odbije napad na objekat u krugu Zavoda koji obezbjeđuje;
- 3) spriječi bjekstvo zatvorenika koji kaznu zatvora izdržava u prostorijama zatvorenog tipa;
- 4) prilikom sprovođenja ili obezbjeđenja spriječi bjekstvo zatvorenika koji izdržava kaznu zatvora u trajanju od deset godina ili duže ili bjekstvo lica kome je određen pritvor za krivično djelo za koje mu se po zakonu može izreći kazna zatvora preko deset godina.

Pretres zaposlenih u Zavodu i drugih lica

Član 171

Službenik obezbjeđenja ne smije u Zavod unijeti stvari čije držanje i upotreba zatvoreniku nijesu dozvoljeni u skladu sa Pravilnikom o kućnom redu.

Prilikom ulaska u Zavod vrši se pretres službenika obezbjeđenja i drugih zaposlenih u Zavodu, kao i drugih lica koja ulaze u Zavod i njihovih vozila.

Akt o vršenju poslova obezbjeđenja i primjeni ovlašćenja

Član 172

Bliži način vršenja poslova obezbjeđenja pritvorenih i osuđenih lica i obezbjeđenja objekata, imovine i zaposlenih u Zavodu i primjene ovlašćenja iz čl. 155 do 171 ovog zakona, propisuje Ministarstvo.

2. Zvanja, oprema i službena legitimacija

Zvanja i oznake zvanja

Član 173

Službenici obezbjeđenja poslove iz člana 155 ovog zakona vrše u određenom zvanju.

Zvanja, oznake zvanja, kao i uslove za sticanje zvanja službenika obezbjeđenja, propisuje Vlada Crne Gore.

Uniforme, vozila, naoružanje i posebna oprema

Član 174

U vršenju poslova iz člana 155 ovog zakona, službenici obezbjeđenja nose uniformu, koriste vozila, naoružanje i posebnu opremu.

Izgled uniformi, vrste naoružanja, vozila i posebne opreme iz stava 1 ovog člana propisuje Vlada Crne Gore.

Službena legitimacija i značka

Član 175

Službenici obezbjeđenja imaju službenu legitimaciju i službenu značku.

Službena legitimacija i službena značka izdaju se i starješini Zavoda, pomoćniku starješine Zavoda i licu koje rukovodi zatvorom.

Službenu legitimaciju i službenu značku izdaje Ministarstvo.

Sadržinu i obrazac službene legitimacije i izgled službene značke iz st. 1 i 2 ovog člana, propisuje Ministarstvo.

3. Zasnivanje radnog odnosa

Uslovi

Član 176

Pored opštih uslova za zasnivanje radnog odnosa u državnim organima, lice koje zasniva radni odnos za obavljanje poslova obezbjeđenja pritvorenih i osuđenih lica u Zavodu mora ispunjavati i sljedeće posebne uslove, i to da:

- 1) ima posebnu psihofizičku sposobnost;
- 2) je dostojno za obavljanje poslova obezbjeđenja; i
- 3) ima položen stručni ispit za vršenje poslova obezbjeđenja pritvorenih i osuđenih lica.

Aktom o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji Ministarstva mogu se utvrditi i drugi posebni uslovi za zasnivanje radnog odnosa službenika obezbjeđenja.

Smatra se da nije dostojno za obavljanje poslova obezbjeđenja u Zavodu lice koje je pravosnažnom presudom osuđeno za krivično djelo iz koristoljublja ili nečasnih pobuda; lice koje je kažnjeno za prekršaj protiv javnog reda i mira sa elementima nasilja ili drugi prekršaj koji ga čini nedostojnim za obavljanje poslova obezbjeđenja; lice čije dosadašnje ponašanje, navike ili sklonosti ukazuju na nepouzdanost za obavljanje tih poslova.

Službenik obezbjeđenja zvanje može steći i bez položenog stručnog ispita iz stava 1 tačka 3 ovog člana, pod uslovom da taj ispit položi najkasnije u roku od jedne godine od dana zasnivanja radnog odnosa, odnosno od dana raspoređivanja.

Dostojnost iz stava 1 tačka 2 ovog člana, utvrđuju se provjerom u skladu sa aktom koji donosi Ministarstvo.

Način utvrđivanja psihofizičke sposobnosti iz stava 1 tačka 1 ovog člana, propisuje Ministarstvo, uz saglasnost organa državne uprave nadležnog za poslove zdravlja.

Provjera psihofizičkih sposobnosti

Član 177

Provjera psihofizičkih sposobnosti službenika obezbjeđenja vrši se periodično, u skladu sa propisom iz člana 176 stav 6 ovog zakona.

Način zasnivanja radnog odnosa

Član 178

Službenik obezbjeđenja, kao i drugi službenik Zavoda, zasniva radni odnos na osnovu oglasa u skladu sa zakonom kojim se uređuju prava i obaveze državnih službenika i namještenika.

Pripravnici

Član 179

Zavod na osnovu javnog oglasa može primiti u radni odnos jednog ili više pripravnika, radi obavljanja pripravničkog staža i osposobljavanja za samostalno vršenje poslova obezbjeđenja.

Pripravnički staž iz stava 1 ovog člana, traje 12 mjeseci.

Nakon obavljenog pripravničkog staža i uspješno završenih obuka u Zavodu pripravnik može zasnovati radni odnos bez javnog oglašavanja u skladu sa članom 178 ovog zakona.

4. Dužnosti i prava službenika obezbjeđenja

Poseban raspored rada

Član 180

Službenik obezbjeđenja dužan je da u obavljanju poslova radi po posebnom rasporedu rada koji uključuje:

- prekovremeni rad;
- rad u smjenama;
- rad subotom, nedjeljom, u dane praznika i druge neradne dane;
- rad noću;
- rad u dvokratnom radnom vremenu;
- pripravnost za rad;

- rad organizovan na poseban način.

U Zavodu će se uvesti rad duži od punog radnog vremena (prekovremeni rad) ako se odgovarajućom organizacijom rada i rasporedom radnog vremena ne može osigurati bezbjednost, zdravstvena zaštita, tretman i ostvarivanje potrebnih radnih procesa prema zatvoreniku i pritvorenim licima.

Odlaganje ili prekidanje godišnjeg odmora

Član 181

Službeniku obezbjeđenja može se odložiti ili prekinuti korišćenje godišnjeg odmora radi izvršenja neodložnih službenih poslova.

Sindikalno, profesionalno i drugo organizovanje i djelovanje

Član 182

Službenik obezbjeđenja ima pravo na sindikalno, profesionalno i drugo organizovanje i djelovanje, u skladu sa zakonom.

Službenik obezbjeđenja ne smije u službenoj uniformi prisustvovati stranačkim i drugim političkim skupovima.

Troškovi sahrane

Član 183

Službenik obezbjeđenja koji u obavljanju poslova ili povodom obavljanja poslova obezbjeđenja izgubi život sahraniće se o trošku Ministarstva.

Troškovi iz stava 1 ovog člana su:

- 1) troškovi prevoza posmrtnih ostataka do mjesta sahrane;
- 2) putni troškovi za dva pratioca;
- 3) troškovi pogrebne opreme i grobnog mjesta, ako porodica poginulog nema grobno mjesto.

U slučaju iz stava 1 ovog člana, porodici koju je službenik obezbjeđenja izdržavao pripada jednokratna novčana pomoć u iznosu od 24 njegove neto zarade, ostvarene u posljednjem mjesecu.

5. Disciplinska odgovornost službenika obezbjeđenja

Vrste povreda službene dužnosti

Član 184

Službenik obezbjeđenja disciplinski je odgovoran za povrede službene dužnosti.

Povrede službene dužnosti su lakše i teže.

Lakše povrede službene dužnosti

Član 185

Pored povreda službene dužnosti utvrđenih propisima o državnim službenicima i namještenicima, lakše povrede službene dužnosti su:

- 1) nepropisno postupanje sa povjerenim sredstvima za rad;
- 2) neuljudan odnos prema građanima i saradnicima za vrijeme rada;
- 3) nenošenje ili neuredno nošenje službene uniforme, oružja i opreme;
- 4) neuredan lični izgled.

Disciplinske mjere za lakše povrede službene dužnosti

Član 186

Disciplinske mjere za lakše povrede službene dužnosti su:

- 1) pisana opomena;
- 2) novčana kazna koja se izriče za jedan mjesec, u iznosu do 20% zarade isplaćene za mjesec u kojem je učinjena lakša povreda službene dužnosti.

Disciplinske mjere za lakše povrede službene dužnosti izriče starješina Zavoda.

Protiv rješenja o izrečenoj disciplinskoj mjeri iz stava 1 ovog člana može se izjaviti žalba Ministarstvu, u roku od osam dana od dana prijema rješenja.

Ministarstvo o žalbi iz stava 3 ovog člana odlučuje u roku od 15 dana.

Protiv odluke Ministarstva može se pokrenuti upravni spor.

Teže povrede službene dužnosti

Član 187

Pored povreda službene dužnosti utvrđenih propisima o državnim

službenicima i namještenicima, teže povrede službene dužnosti su:

- 1) davanje podataka neovlašćenim licima;
- 2) preduzimanje ili nepreduzimanje bilo koje radnje kojom se onemogućava ili otežava funkcionisanje službe;
- 3) iznošenje neistinitih podataka o Zavodu;
- 4) odbijanje izvršenja službenog naređenja, neizvršavanje službenog naređenja ili omalovažavanje naređenja neposrednog rukovodioca ili lica koje rukovodi izvršenjem službenog zadatka, izdatog u vršenju ili povodom vršenja poslova;
- 5) samovoljno napuštanje radnog mjesta;
- 6) samovoljno napuštanje organizacione jedinice ili mjesta određenog za pripravnost;
- 7) izdavanje ili izvršavanje naređenja kojim se protivpravno ugrožava bezbjednost lica ili imovine;
- 8) nepreduzimanje ili nedovoljno preduzimanje mjera za bezbjednost lica, imovine i povjerenih stvari;
- 9) svaka radnja, odnosno propuštanje radnje kojima se onemogućava, ometa ili otežava izvršavanje službenih zadataka;
- 10) nepreduzimanje ili nedovoljno preduzimanje mjera i radnji od strane neposrednog rukovodioca, u cilju utvrđivanja činjeničnog stanja, u vezi sa podnijetom pritužbom ili prigovorom na postupanje službenika obezbjeđenja;
- 11) ponašanje koje narušava odnose među službenicima, odnosno namještenicima Zavoda;
- 12) gubljenje službene legitimacije, gubljenje ili oštećenje oružja, opreme ili sredstava sa kojima je službenik obezbjeđenja zadužen ili ih koristi u obavljanju službenih zadataka;
- 13) unošenje ili pokušaj unošenja stvari čije unošenje nije dozvoljeno, u skladu sa ovim zakonom;
- 14) nepreduzimanje mjera ili nepružanje pomoći, u okviru svojih službenih obaveza, drugim državnim organima;
- 15) protivpravno pribavljanje lične ili imovinske koristi za sebe ili drugog u vezi sa službom;
- 16) izdavanje naređenja čije bi izvršenje predstavljalo krivično djelo;
- 17) prikrivanje izvršenja teže povrede službenih dužnosti od strane neposrednog rukovodioca;
- 18) svaki vid korupcije.

Na pokretanje disciplinskog postupka, vođenje disciplinskog postupka, vrste disciplinskih mjera za teže povrede službene dužnosti i njihovo izricanje primjenjuje se zakon kojim se uređuju prava i obaveze državnih službenika i namještenika.

Obuka i stručno osposobljavanje

Član 188

Službenici obezbjeđenja dužni su da se stručno osposobljavaju i usavršavaju za vršenje poslova iz člana 155 ovog zakona.

Stručno osposobljavanje i usavršavanje službenika obezbjeđenja iz stava 1 ovog člana, sprovodi se u Zavodu.

Program stručnog osposobljavanja i usavršavanja i način provjere stručne osposobljenosti za vršenje poslova iz stava 1 ovog člana, propisuje Ministarstvo.

Posebno stručno osposobljavanje i usavršavanje

Član 189

Službenici obezbjeđenja imaju pravo i obavezu na posebno stručno osposobljavanje i usavršavanje u skladu sa zakonom kojim se uređuju prava i obaveze državnih službenika i namještenika.

Prestanak radnog odnosa po sili zakona

Član 190

Pored slučajeva prestanka radnog odnosa propisanih propisima o državnim službenicima i namještenicima i opštim propisima o radu, službeniku obezbjeđenja prestaje radni odnos, ako:

- 1) je prilikom zapošljavanja ili u toku rada utvrđeno da je dao lažne podatke o ispunjavanju uslova iz člana 176 ovog zakona;
- 2) su mu izrečene četiri disciplinske mjere za lakše povrede službene dužnosti u periodu od dvije godine, odnosno dvije disciplinske mjere za teže povrede službene dužnosti u periodu od jedne godine.

VI. KONTROLA IZVRŠENJA

Nadležnost ovlašćenog službenog lica

Član 191

Kontrolu izvršenja kazne zatvora, kazne zatvor od četrdeset godina i mjera bezbjednosti koje se izvršavaju u Zavodu vrši Ministarstvo, preko ovlašćenog službenog lica.

Obaveze ovlašćenog službenog lica

Član 192

U vršenju poslova iz člana 191 ovog zakona, ovlašćeno službeno lice može da:

- 1) pregleda prostorije u kojima borave zatvorenici i druge prostorije zatvora; i
- 2) razgovara sa zatvorenicima radi utvrđivanja činjenica koje se odnose na izvršenje kazne zatvora ili kazne zatvor od četrdeset godina;
- 3) vrši uvid u dokumentaciju koja se odnosi na izvršenje kazne zatvora ili kazne zatvor od četrdeset godina.

Zavod je dužan da ovlašćenom službenom licu obezbijedi uslove za nesmetano vršenje kontrole iz stava 1 ovog člana.

Izveštaj o izvršenoj kontroli

Član 193

O izvršenoj kontroli ovlašćeno službeno lice sačinjava izvještaj, a primjerak izvještaja dostavlja starješini Zavoda, radi upoznavanja.

U slučaju da su u izvještaju iz stava 1 ovog člana konstatovane nepravilnosti, starješina Zavoda je dužan da se o tome izjasni u pisanoj formi, u roku od tri dana od dana njegovog prijema.

Mjere za otklanjanje utvrđenih nepravilnosti

Član 194

Na osnovu izvještaja ovlašćenog službenog lica i izjašnjenja starješine Zavoda iz člana 193 ovog zakona, Ministarstvo nalaže otklanjanje utvrđenih nepravilnosti.

Zavod je dužan da, bez odlaganja, postupi po nalogu iz stava 1 ovog člana.

Nadležnost Jedinice za uslovnu slobodu

Član 195

Kontrolu izvršenja kazne zatvora koja se izvršava u prostorijama u kojima osuđeni stanuje, kao i mjera bezbjednosti zabrana približavanja i udaljenje iz stana ili drugog prostora za stanovanje vrši Ministarstvo preko Jedinice za uslovnu slobodu, u skladu sa članom 128 stav 2 tačka 4, članom 152 stav 2 tačka 3 i članom 153 stav 2 tačka 3 ovog zakona.

VII. KAZNE NE ODREDBE

Član 196

Novčanom kaznom u iznosu od 200,00 eura do 1000,00 eura kazniće se za prekršaj lice kome je izrečena mjera bezbjednosti obavezno liječenje alkoholičara i obavezno liječenje narkomana, ako se ne javi zdravstvenoj ustanovi u koju je upućen na liječenje ili izbjegne to liječenje nepridržavanjem određenoj terapiji ili napusti započeto liječenje (član 145 stav 3).

Ako se kažnjeno lice podvrgne obaveznom liječenju, izrečena kazna iz stava 1 ovog člana može se opozvati.

Član 197

Novčanom kaznom u iznosu od 800,00 eura do 15 000,00 eura kazniće se za prekršaj zdravstvena ustanova određena za izvršenje mjere bezbjednosti obavezno psihijatrijsko liječenje i čuvanje u zdravstvenoj ustanovi, obavezno psihijatrijsko liječenje na slobodi, odnosno obavezno liječenje alkoholičara ili obavezno liječenje narkomana ako bez opravdanog razloga odbije da primi lice koje je upućeno na liječenje (član 138 stav 1, član 143 stav 1 i član 146 stav 1).

Novčanom kaznom od 50,00 eura do 800,00 eura kazniće se i odgovorno lice u pravnom licu za prekršaj iz stava 1 ovog člana.

VIII. PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Rok za donošenje podzakonskih akata

Član 198

Propisi za sprovođenje ovog zakona donijeće se u roku od jedne godine od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Do donošenja propisa iz stava 1 ovog člana primjenjivaće se propisi koji su važili do dana stupanja na snagu ovog zakona, ako nijesu u suprotnosti sa ovim zakonom.

Započeti postupci

Član 199

Postupci koji se odnose na pritužbe, upućivanje na izvršenje, odlaganje izvršenja kazni, prekid izvršenja kazni, disciplinsku i materijalnu odgovornost zatvorenika i disciplinsku odgovornost službenika obezbjeđenja započeti do dana stupanja na snagu ovog zakona okončaće se po ovom zakonu.

Odložena primjena

Član 200

Odredba člana 9 stav 2 ovog zakona u dijelu koji se odnosi na prostorije otvorenog tipa primjenjivaće se nakon jedne godine od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Odredba člana 74 ovog zakona koja se odnosi na porodične posjete u posebnim prostorijama primjenjivaće se nakon jedne godine od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Prestanak važenja

Član 201

Stupanjem na snagu ovog zakona prestaje da važi Zakon o izvršenju krivičnih sankcija ("Službeni list RCG", br. 25/94, 69/03 i 65/04 i "Službeni list CG", broj 32/11).

Stupanje na snagu

Član 202

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Crne Gore".

Broj: 23-1/15-11/14

EPA 820 XXV

Podgorica, 26. jun 2015. godine

Skupština Crne Gore 25. saziva

Predsjednik,

Ranko Krivokapić, s.r.

CIP - Каталогизација у публикацији
Национална библиотека Црне Горе, Цетиње

ISBN 978-86-85551-15-4
COBISS.CG-ID 28209168

